

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

การสร้างฐานข้อมูลเพื่อประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชน
และสนับสนุนระบบการตัดสินใจวางแผนการท่องเที่ยวในพื้นที่
5 จังหวัดภาคใต้ : สงขลา นครศรีธรรมราช พัทลุง สตูล ตรัง
Construction of Database for Assessing Potential Community
Tourist Attractions and Supporting Tourism Planning Decision
in Five Southern Provinces: Songkhla, Nakhon Si Thammarat,
Phatthaloong, Satun and Trang

โดย ประมาณ เทพสงเคราะห์ และคณะ

มีนาคม 2552

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

การสร้างฐานข้อมูลเพื่อประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชน
และสนับสนุนระบบการตัดสินใจวางแผนการท่องเที่ยวในพื้นที่
5 จังหวัดภาคใต้ : สงขลา นครศรีธรรมราช พัทลุง สตูล ตรัง
Construction of Database for Assessing Potential Community
Tourist Attractions and Supporting Tourism Planning Decision
in Five Southern Provinces: Songkhla, Nakhon Si Thammarat,
Phatthaloong, Satun and Trang

คณะผู้วิจัย

สังกัด

ประมาณ เทพสงเคราะห์

มหาวิทยาลัยทักษิณ สงขลา

จรินทร์ เทพสงเคราะห์

มหาวิทยาลัยทักษิณ สงขลา

วรุตม์ นาที

มหาวิทยาลัยทักษิณ สงขลา

ชุดโครงการ การพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่อย่างยั่งยืนของ
5 จังหวัดภาคใต้ : สงขลา พัทลุง นครศรีธรรมราช ตรังและสตูล

สนับสนุนโดย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย สกว.ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความร่วมมือจากบุคคลและหน่วยงานหลายฝ่าย ขอขอบคุณดังนี้

รองศาสตราจารย์ ดร.สุธีระ ประเสริฐสรรพ ผู้อำนวยการฝ่าย 5 สำนักงานสกว. ดร.เทิดชาย ช่วยบำรุง ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวไทย คุณประพันธ์ ศรีสวัสดิ์ ผู้ประสานงานรวมทั้งทีมงานของชุดโครงการวิจัย 5 จังหวัดภาคใต้ สถาบันวิจัยเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวไทย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

คุณประภาส อินทนปสานธุ์ ผู้อำนวยการการท่องเที่ยวเขต 1 จังหวัดสงขลา และคุณสุเทพ เกื้อสังข์ ผู้อำนวยการการท่องเที่ยวเขต 2 จังหวัดนครศรีธรรมราช คุณสุธรรม เดชดี ผู้อำนวยการการท่องเที่ยว การกีฬาและนันทนาการจังหวัดสงขลา ที่ร่วมเป็นวิทยากรจัดอบรมเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้กับผู้นำชุมชน

ผู้นำชุมชนท่องเที่ยว ทั้ง 62 ชุมชน ของ 5 จังหวัดที่ร่วมประชุมและให้ข้อมูลในโครงการวิจัยรวมทั้งให้การต้อนรับคณะผู้วิจัย

เพื่อนร่วมงานวิจัยประกอบด้วย อาจารย์นิพัทธ์ อินทอง คุณนาถนเรศ อาคาสุวรรณ คุณอภิรดี ช้วนตัน คุณอภิลักษณ์ ละม้ายนิล คุณบุญชู แซ่แต่ และนิสิตสาขาวิชาภูมิศาสตร์ที่ เป็นผู้ช่วยผู้วิจัยในการเก็บข้อมูล

ประมาณ เทพสงเคราะห์

จรินทร์ เทพสงเคราะห์

วรุทม์ นาที

25 กุมภาพันธ์ 2552

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

การวิจัยเรื่องการสร้างฐานข้อมูลเพื่อประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนและสนับสนุนระบบการตัดสินใจวางแผนการท่องเที่ยวในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ : สงขลา นครศรีธรรมราช พัทลุง สตูล และ ตรัง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการกระจายของแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 2) เพื่อพัฒนาระบบการประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 3) เพื่อพัฒนาระบบการจำแนกกลุ่มของแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 4) เพื่อประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชน และ 5) เพื่อประยุกต์ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ในการพัฒนาระบบสนับสนุนการตัดสินใจวางแผนการท่องเที่ยวชุมชน

วิธีดำเนินการวิจัยในโครงการฉบับนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาขั้นตอนต่างๆประกอบด้วย 1) ขั้นสำรวจเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) ขั้นการออกแบบฐานข้อมูลระบบสนับสนุนการตัดสินใจในการวางแผนการท่องเที่ยวชุมชน จะใช้ฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชนต่างๆ เพื่อนำไปประมวลผล และสร้างแบบจำลองประกอบการตัดสินใจวางแผนการท่องเที่ยวชุมชน ขณะเดียวกันระบบสนับสนุนการตัดสินใจ จะเชื่อมต่อกับระบบฐานข้อมูลของระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ เพื่อดึงข้อมูลแผนที่แหล่งท่องเที่ยวชุมชนและฐานข้อมูลเชิงบรรยาย ของระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์มาแสดงผลร่วมกับระบบสนับสนุนการตัดสินใจ 3) ขั้นเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน ข้อมูลภาคสนาม โดยจัดประชุมกลุ่ม โดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและมอบผู้ช่วยนักวิจัยซึ่งเป็นผู้นำชุมชนหรือสมาชิก อบต. เก็บข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชนตามแบบเก็บข้อมูลในชุมชน ใช้วิธีจัดบันทึก กำหนดกลุ่มบุคคลที่จะสัมภาษณ์ไว้ได้แก่ ผู้นำชุมชน เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการท่องเที่ยว ประชาชนที่อยู่ในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในชุมชน นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่มาท่องเที่ยว

สรุปผลการศึกษาดังนี้

1. จังหวัดสงขลาประกอบด้วยแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 5 กลุ่ม ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่กระจายอยู่ในพื้นที่ 2 อำเภอ ได้แก่ อำเภอสทิงพระ (จำนวน 3 กลุ่ม) และอำเภอเมือง (จำนวน 2 กลุ่ม) ผลการประเมินศักยภาพอยู่ในระดับมากถึงน้อยที่สุด โดยชุมชนที่มีผลการประเมินสูงสุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ชุมชนท่องเที่ยวเกาะยอ ได้คะแนนรวม 87 คะแนน มีศักยภาพระดับมาก ซึ่งในองค์ประกอบย่อยที่ 1) ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 2) ความเข้มแข็งในการ

ส่งเสริมการท่องเที่ยว และ 4) ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล มีศักยภาพในระดับมากที่สุด (5 คะแนน) ส่วนองค์ประกอบย่อยที่ 3) ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารและจัดการแหล่งท่องเที่ยว มีศักยภาพในระดับมาก (4 คะแนน) และชุมชนที่มีคะแนนน้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ชุมชนท่องเที่ยวบ้านท่าหิน ซึ่งมีศักยภาพระดับน้อยที่สุด ผลการประเมินมาตรฐานอยู่ในระดับดีมากถึงดี โดยชุมชนที่มีผลการประเมินสูงสุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านท่าหิน ได้คะแนนรวม 80.4 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีมาก ซึ่งในองค์ประกอบย่อยที่ 1) ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และ 3) องค์กรชุมชน มีมาตรฐานในระดับดีเยี่ยม (5 คะแนน) ส่วนองค์ประกอบย่อยที่ 2) การจัดการ และ 4) การเรียนรู้ มีมาตรฐานในระดับดีมาก (4 คะแนน) และชุมชนที่มีคะแนนน้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ต.คูซูด ซึ่งมีมาตรฐานระดับดี

2. จังหวัดพัทลุงประกอบด้วยแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 14 กลุ่ม ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่กระจายอยู่ในพื้นที่อำเภอต่าง ๆ 11 อำเภอ ได้แก่ อำเภอตะโหมด (จำนวน 1 กลุ่ม) อำเภอควนขนุน (จำนวน 2 กลุ่ม) อำเภอกงหรา (จำนวน 1 กลุ่ม) อำเภอบางแก้ว (จำนวน 1 กลุ่ม) อำเภอป่าพะยอม (จำนวน 1 กลุ่ม) อำเภอเมืองพัทลุง (จำนวน 1 กลุ่ม) อำเภอศรีบรรพต (จำนวน 1 กลุ่ม) อำเภอป่าบอน (จำนวน 2 กลุ่ม) อำเภอศรีนครินทร์ (จำนวน 1 กลุ่ม) อำเภอเขาชัยสน (จำนวน 1 กลุ่ม) และอำเภอปากพะยูน (จำนวน 1 กลุ่ม) ผลการประเมินศักยภาพอยู่ในระดับมากถึงน้อยที่สุด โดยชุมชนที่มีผลการประเมินสูงสุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอกงหรา ได้คะแนนรวม 87 คะแนน มีศักยภาพระดับมาก ซึ่งในองค์ประกอบย่อยที่ 2) ความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว และ 3) ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารและจัดการแหล่งท่องเที่ยว มีศักยภาพในระดับมากที่สุด ส่วนองค์ประกอบย่อยที่ 1) ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง และ 4) ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล มีศักยภาพในระดับมาก และชุมชนที่มีคะแนนน้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอปากพะยูน ซึ่งมีศักยภาพระดับน้อยที่สุด ผลการประเมินมาตรฐานอยู่ในระดับดีมากถึงต่ำ โดยชุมชนที่มีผลการประเมินสูงสุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอกงหรา ได้คะแนนรวม 79.75 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีมาก ซึ่งในองค์ประกอบย่อยที่ 2) การจัดการ 3) องค์กรชุมชน และ 4) การเรียนรู้ มีมาตรฐานในระดับดีเยี่ยม (5 คะแนน) ส่วนองค์ประกอบย่อยที่ 1) ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม มีมาตรฐานในระดับดีมาก (4 คะแนน) และชุมชนที่มีคะแนนน้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีบรรพต ซึ่งมีมาตรฐานระดับต่ำ

3. จังหวัดนครศรีธรรมราชประกอบด้วยแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 32 กลุ่ม ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่กระจายอยู่ในพื้นที่อำเภอต่าง ๆ 15 อำเภอ ได้แก่ อำเภอขนอม (จำนวน 6 กลุ่ม) อำเภอนบพิตำ (จำนวน 4กลุ่ม) อำเภอสิชล (จำนวน 1 กลุ่ม) อำเภอพรหมคีรี (จำนวน 3 กลุ่ม) อำเภอช้างกลาง (จำนวน 2 กลุ่ม) อำเภอลานสกา (จำนวน 4 กลุ่ม) อำเภอพิปูน (จำนวน 2 กลุ่ม) อำเภอฉวาง (จำนวน 2 กลุ่ม) อำเภอฉำพรธรรมา (จำนวน 1 กลุ่ม) อำเภอทุ่งสง (จำนวน 1 กลุ่ม) อำเภออ่อนพิบูลย์ (จำนวน 1 กลุ่ม) อำเภอชะอวด (จำนวน 1 กลุ่ม) อำเภอเชียรใหญ่ (จำนวน 2 กลุ่ม) อำเภอหัวไทร (จำนวน 1 กลุ่ม) และอำเภอปากพะนัง (จำนวน 1 กลุ่ม) ผลการประเมินศักยภาพอยู่ในระดับมากถึงน้อยที่สุด โดยชุมชนที่มีผลการประเมินสูงสุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ กลุ่มทะเลหมอกเขาเหล็กกรุงชิง และศูนย์การเรียนรู้พื้นฐานของชุมชนบ้านห้วยพาน ซึ่งมีคะแนนรวม 83 คะแนนเท่ากัน มีศักยภาพในระดับมาก โดยกลุ่มทะเลหมอกเขาเหล็กกรุงชิง มีศักยภาพในระดับมากที่สุดขององค์ประกอบย่อยที่ 2) ความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ส่วนองค์ประกอบย่อยที่ 1) ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 3) ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารและจัดการแหล่งท่องเที่ยว และ 4) ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล มีศักยภาพในระดับมาก และศูนย์การเรียนรู้พื้นฐานของชุมชนบ้านห้วยพาน มีศักยภาพในระดับมากที่สุดขององค์ประกอบย่อยที่ 1) ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง และ 2) ความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ส่วนองค์ประกอบย่อยที่ 4) ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล มีศักยภาพในระดับมาก และชุมชนที่มีคะแนนน้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านท่าดี ซึ่งมีศักยภาพในระดับน้อยที่สุด ผลการประเมินมาตรฐานอยู่ในระดับดีเยี่ยมถึงต่ำ โดยชุมชนที่มีผลการประเมินสูงสุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ชมรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรช้างกลาง ได้คะแนนรวม 89.6 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีเยี่ยม ซึ่งในองค์ประกอบย่อยที่ 2) การจัดการ 3) องค์กรชุมชน และ 4) การเรียนรู้ มีมาตรฐานในระดับดีเยี่ยม (5 คะแนน) ส่วนองค์ประกอบย่อยที่ 1) ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม มีมาตรฐานในระดับดีมาก (4 คะแนน) และชุมชนที่มีคะแนนน้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ กลุ่มรักษูเขาถ้ำ ซึ่งมีมาตรฐานระดับต่ำ

4.จังหวัดสตูลประกอบด้วยแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 2 กลุ่ม ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่กระจายอยู่ในพื้นที่ 2 อำเภอ ได้แก่ อำเภอท่าแพ (จำนวน 1 กลุ่ม) และอำเภอละงู (จำนวน 1 กลุ่ม) ผลการประเมินศักยภาพอยู่ในระดับมากและน้อย โดยชุมชนที่มีผลการประเมินสูงสุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านบ่อเจ็ดลูก ได้คะแนนรวม 80 คะแนน มีศักยภาพในระดับ ซึ่งในองค์ประกอบย่อยที่ 1) ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง มีศักยภาพในระดับ

มากที่สุด ส่วนองค์ประกอบย่อยที่ 2) ความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว 3) ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารและจัดการแหล่งท่องเที่ยว และ 4) ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล มีศักยภาพในระดับมาก และชุมชนที่มีคะแนนน้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวบ้านทุ่งร้อนโฮมสเตย์ ซึ่งมีศักยภาพระดับน้อย ผลการประเมินมาตรฐานอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ โดยชุมชนที่มีผลการประเมินสูงสุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านบ่อ 7 ลูก ได้คะแนนรวม 51.95 คะแนน มีมาตรฐานระดับปานกลาง ซึ่งในองค์ประกอบย่อยที่ 2) การจัดการ และ 3) องค์การชุมชน มีมาตรฐานในระดับปานกลาง (2 คะแนน) ส่วนองค์ประกอบย่อยที่ 1) ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และ 4) การเรียนรู้ มีมาตรฐานในระดับต่ำ (1 คะแนน) และชุมชนที่มีคะแนนน้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวบ้านทุ่งร้อนโฮมสเตย์ ซึ่งมีมาตรฐานระดับต่ำ

5. จังหวัดตรังประกอบด้วยแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 9 กลุ่ม ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่กระจายอยู่ในพื้นที่อำเภอต่าง ๆ 6 อำเภอ ได้แก่ อำเภอนาโยง (จำนวน 2 กลุ่ม) อำเภอห้วยยอด (จำนวน 1 กลุ่ม) อำเภอย่านตาขาว (จำนวน 2 กลุ่ม) อำเภอกันตัง (จำนวน 2 กลุ่ม) อำเภอรัษฎา (จำนวน 1 กลุ่ม) และอำเภอปะเหลียน (จำนวน 1 กลุ่ม) ผลการประเมินศักยภาพอยู่ในระดับปานกลางถึงน้อยที่สุด โดยชุมชนที่มีผลการประเมินสูงสุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ตำบลเขากอบ ได้คะแนนรวม 71 คะแนน มีศักยภาพระดับปานกลาง ซึ่งในองค์ประกอบย่อยที่ 2) ความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว มีศักยภาพในระดับมาก ส่วนองค์ประกอบย่อยที่ 1) ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง และ 3) ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารและจัดการแหล่งท่องเที่ยว มีศักยภาพในระดับปานกลาง และชุมชนที่มีคะแนนน้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ชุมชนอนุรักษ์สายรุ้ง ซึ่งมีศักยภาพระดับน้อยที่สุด ผลการประเมินมาตรฐานอยู่ในระดับดีเยี่ยมถึงต่ำ โดยชุมชนที่มีผลการประเมินสูงสุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ชุมชนอนุรักษ์สายรุ้ง ได้คะแนนรวม 81.2 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีเยี่ยม ซึ่งในองค์ประกอบย่อยที่ 2) การจัดการ และ 3) องค์การชุมชน มีมาตรฐานในระดับดีเยี่ยม (5 คะแนน) ส่วนองค์ประกอบย่อยที่ 1) ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และ 4) การเรียนรู้ มีมาตรฐานในระดับดีมาก (4 คะแนน) และชุมชนที่มีคะแนนน้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ แหล่งชุมชนเรียนรู้การจัดการป่าสาครและพื้นที่ชุ่มน้ำจืดบ้านทุ่งแกเจ็ย ซึ่งมีมาตรฐานระดับต่ำ

6. ระบบฐานข้อมูลและระบบสนับสนุนการตัดสินใจ แหล่งเที่ยวชุมชน 5 จังหวัดภาคใต้พัฒนาขึ้นมาเพื่อจัดเก็บข้อมูลแหล่งเที่ยวชุมชนและให้ผู้สนใจเข้าดูข้อมูลประกอบประกอบการตัดสินใจที่จะเลือกไปเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวชุมชนได้ประกอบด้วย 2 ส่วนดังนี้ 1) ระบบฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชน เป็นระบบที่จัดเก็บข้อมูลแหล่งชุมชนไว้เป็นหมวดหมู่ สะดวกต่อการค้นหา

ข้อมูล 2) ระบบสนับสนุนการตัดสินใจ เป็นระบบช่วยสนับสนุนผู้ใช้ในการตัดสินใจเลือกไปเที่ยว
แหล่งข้อมูลชุมชนจากเว็บไซต์ [http:// www.816soft.com](http://www.816soft.com)

บทคัดย่อ

รหัสโครงการ : ABTC/SSPNT/00007

ชื่อโครงการ : การสร้างฐานข้อมูลเพื่อประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนและสนับสนุนระบบการตัดสินใจวางแผนการท่องเที่ยวในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้:

สงขลา นครศรีธรรมราช พัทลุง สตูล ตรัง

ชื่อนักวิจัย : ประมาณ เทพสงเคราะห์, จรินทร์ เทพสงเคราะห์, วรุฒม์ นาที
มหาวิทยาลัยทักษิณ

E-mail Address: praman@tsu.ac.th

ระยะเวลาโครงการ : 1 มกราคม 2551-31 ธันวาคม 2551

การวิจัยเรื่องการสร้างฐานข้อมูลเพื่อประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนและสนับสนุนระบบการตัดสินใจวางแผนการท่องเที่ยวในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ : สงขลา นครศรีธรรมราช พัทลุง สตูลและ ตรัง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการกระจายของแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 2) เพื่อพัฒนาระบบการประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 3) เพื่อประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชน และ 4) เพื่อประยุกต์ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ในการพัฒนาระบบสนับสนุนการตัดสินใจวางแผนท่องเที่ยวชุมชน มีวิธีดำเนินการวิจัยจากการเก็บข้อมูลภาคสนาม โดยจัดประชุมกลุ่มท่องเที่ยว เก็บข้อมูลศักยภาพและมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชนรวมทั้งสร้างฐานข้อมูลและโปรแกรมระบบสนับสนุนการตัดสินใจ ในการวางแผนการท่องเที่ยวชุมชน สรุปผลการศึกษาดังนี้

1. จังหวัดสงขลาประกอบด้วยแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 5 กลุ่ม ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่กระจายอยู่ในพื้นที่ 2 อำเภอ ผลการประเมินศักยภาพสูงสุดมีระดับมาก ได้แก่ ชุมชนท่องเที่ยวเกาะยอ ได้คะแนนรวม 87 คะแนน ผลการประเมินมาตรฐานชุมชนสูงสุดมีระดับดีมาก ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านท่าหิน ได้คะแนนรวม 80.4 คะแนน

2. จังหวัดพัทลุงประกอบด้วยแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 14 กลุ่ม ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่กระจายอยู่ในพื้นที่อำเภอต่าง ๆ 11 อำเภอ ผลการประเมินศักยภาพสูงสุดมีระดับมาก ได้แก่ ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอกงหรา ได้คะแนนรวม 87 คะแนน ผลการประเมินมาตรฐานอยู่ในระดับสูงสุดมีระดับดีมาก ได้แก่ ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอกงหรา ได้คะแนนรวม 79.75 คะแนน

3. จังหวัดนครศรีธรรมราชประกอบด้วยแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 32 กลุ่ม ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่กระจายอยู่ในพื้นที่อำเภอต่าง ๆ 15 อำเภอ ผลการประเมินศักยภาพสูงสุดมีระดับมาก ได้แก่ กลุ่มทะเลหมอกเขาเหล็กกรุงชิง และศูนย์การเรียนรู้พื้นฐานของชุมชนบ้านห้วยพาน ซึ่งมีคะแนนรวม 83 คะแนนเท่ากัน ผลการประเมินมาตรฐานอยู่ในระดับสูงสุดมีระดับดีเยี่ยม ได้แก่ ชมรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรช้างกลาง ได้คะแนนรวม 89.6 คะแนน

4. จังหวัดสตูลประกอบด้วยแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 2 กลุ่ม ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่กระจายอยู่ในพื้นที่ 2 อำเภอ ผลการประเมินศักยภาพสูงสุดมีระดับมาก ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านบ่อเจ็ดลูก ได้คะแนนรวม 80 คะแนน ผลการประเมินมาตรฐานอยู่ในระดับสูงสุดมีระดับปานกลาง ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านบ่อ 7 ลูก ได้คะแนนรวม 51.95 คะแนน

5. จังหวัดตรังประกอบด้วยแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 9 กลุ่ม ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่กระจายอยู่ในพื้นที่อำเภอต่าง ๆ 6 อำเภอ ผลการประเมินศักยภาพสูงสุดระดับปานกลาง ได้แก่ ถ้ำเลเขาอกบ ได้คะแนนรวม 71 คะแนน ผลการประเมินมาตรฐานอยู่ในระดับสูงสุดมีระดับดีเยี่ยมได้แก่ ชุมชนอนุรักษ์สายรุ้ง ได้คะแนนรวม 81.2 คะแนน

6. สร้างระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจำนวน 62 แหล่งและระบบสนับสนุนการตัดสินใจวางแผนท่องเที่ยวชุมชนในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ เพื่อให้ผู้สนใจเข้าสู่ข้อมูลประกอบการตัดสินใจที่นักท่องเที่ยวจะเลือกไปเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวชุมชนได้จากเว็บไซต์ <http://www.816soft.com>

คำหลัก : แหล่งท่องเที่ยวชุมชน ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว มาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว ระบบสนับสนุนการตัดสินใจ ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์

ABSTRACT

Project Code : ABTC/SSPNT/00007

Project Title : Construction of Database for Assessing Potential Community Tourist Attractions and Supporting Tourism Planning Decision in Five Southern Provinces: Songkhla, Nakhon Si Thammarat, Phatthaloong, Satun and Trang

Investigators : Tepsongkroh P. , Tepsongkroh J. , Natee W.

Thaksin University

E-mail Address: praman@tsu.ac.th

Project Duration : 1 January 2008 – 31 December 2008

The objectives of this research were to study the distribution of community tourist attractions, to assess the potential community tourist attractions, to evaluate community based tourist attraction standard and to apply the geographic information in developing support system for community tourism planning decision. Data for the study were collected in the fieldwork and from tourism group meetings. Tourist attraction potential and standard were also collected for the construction of database and support system for community tourism planning decision. The outcomes of the study reveal the following.

There exist five tourist attractions in two districts of Songkhla. Tambon Koh Yor has a high potential for tourist attraction, with a total score of 87, whereas conservational tourism group of Ban Tha Hin receives a high tourism standard, with a total score of 80.4. There are fourteen community tourist attractions in Phatthaloong, scattering in eleven districts of the province. Agro-Tourism Club of Tambon Kongra has a high potential for community tourist attraction, with a total score of 87. Similarly, Agro-Tourism Club of Tambon Kongra also receives high tourism standard, with a total score of 79.75. In terms of tourism, Nakhon Si Thammarat has thirty-two community tourist attractions, scattering in fifteen districts of the province. Thale Mok Khao Krung Ching

and the Basic Learning Community Center of Ban Huay Pan are assessed to have a high potential for community tourist attractions, with an equal total score of 83. The Agro-Tourism Club of Chang Klang is assessed to have an excellent level of tourism standard, earning a total score of 89.6. Two community tourist attractions in Satun are found scattering in two districts. Conservational Tourism Group of Ban Bo Jed Look is assessed to have a high potential for tourist attraction, with a total score of 80. In addition, the group is also evaluated to have an average tourism standard, with a total score of 51.95. Nine community tourist attractions are found scattering in six districts in Trang. Lae Khao Kob Cave is assessed to have an average potential for tourism, with a total score of 71. In addition, Sai Roong Conservational Community is assessed to attain an excellent tourism standard, with a total score of 81.2. The database consisting 62 community tourist attractions is constructed and the support system for decision making for tourism planning in the five southern provinces is provided. This is aimed at facilitating interested individuals to search for tourism information, which can be accessed at <http://www.816soft.com>.

Keywords: Community Tourist Attractions, Tourist Attraction Potential, Tourist Attraction Standard, Support System for Decision Making, Geographic Information System

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ (Acknowledgement)	ก
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	ข
บทคัดย่อภาษาไทย	ฅ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
สารบัญ	ฎ
สารบัญตาราง	ฏ
สารบัญภาพ	ต
บทที่ 1 บทนำ	1
หลักการและเหตุผล	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
คำถามการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
ผลการวิจัยที่คาดว่าจะได้รับ	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการ	6
แนวทางในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์	6
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	20
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	24
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	24
การเก็บรวบรวมข้อมูล	24
การวิเคราะห์ข้อมูล	25
บทที่ 4 ผลการศึกษา	26
บทที่ 5 บทสรุปและการอภิปรายผล	403
บรรณานุกรม	440
ภาคผนวก	444

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงการกระจายของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดสงขลา	26
ตารางที่ 2 แสดงการกระจายของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดพัทลุง	27
ตารางที่ 3 แสดงการกระจายของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดนครศรีธรรมราช	29
ตารางที่ 4 แสดงการกระจายของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดสตูล	32
ตารางที่ 5 แสดงการกระจายของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดตรัง	32
ตารางที่ 6 แสดงผลการจัดอันดับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนรวม 5 จังหวัด	34
ตารางที่ 7 แสดงศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดสงขลา	37
ตารางที่ 8 แสดงผลการสรุปคะแนนและระดับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชน จังหวัดสงขลา	40
ตารางที่ 9 แสดงศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดพัทลุง	40
ตารางที่ 10 แสดงผลการสรุปคะแนนและระดับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชน จังหวัดพัทลุง	44
ตารางที่ 11 แสดงศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดนครศรีธรรมราช	46
ตารางที่ 12 แสดงผลการสรุปคะแนนและระดับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชน จังหวัดนครศรีธรรมราช	55
ตารางที่ 13 แสดงศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดสตูล	56
ตารางที่ 14 แสดงผลการสรุปคะแนนและระดับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชน จังหวัดสตูล	58
ตารางที่ 15 แสดงศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดตรัง	59
ตารางที่ 16 แสดงผลการสรุปคะแนนและระดับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชน จังหวัดตรัง	62
ตารางที่ 17 ผลการประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชน เรียงอันดับตามคะแนน	220
ตารางที่ 18 ผลการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดสงขลา เรียงอันดับตามคะแนน	223
ตารางที่ 19 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านท่าหิน	226

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 20 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชุมชนท่องเที่ยวคลองรี	228
ตารางที่ 21 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชุมชนประมงพื้นบ้าน เพื่อการท่องเที่ยว	231
ตารางที่ 22 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชุมชนท่องเที่ยวเกาะยอ	233
ตารางที่ 23 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ต.คุชูด	235
ตารางที่ 24 ผลการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดพัทลุง เรียงอันดับตามคะแนน	237
ตารางที่ 25 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมการท่องเที่ยว เชิงเกษตรทะเลหมอก	239
ตารางที่ 26 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลน้อย	242
ตารางที่ 27 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของ กลุ่มบริหารจัดการ แหล่งท่องเที่ยวเกษตรเชิงอนุรักษ์.ป่าบอน	244
ตารางที่ 28 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมการท่องเที่ยว เชิงเกษตรอำเภอศรีนครินทร์	246
ตารางที่ 29 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มภูผาสองทะเล	249
ตารางที่ 30 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมการท่องเที่ยว เชิงเกษตรอำเภอเขาชัยสน	251
ตารางที่ 31 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของศูนย์การเรียนรู้สวนวังปลา	253
ตารางที่ 32 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมการท่องเที่ยว เชิงเกษตรอำเภอควนขนุน	256
ตารางที่ 33 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมการท่องเที่ยว เชิงเกษตรอำเภอป่าพะยอม	258
ตารางที่ 34 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมการท่องเที่ยว เชิงเกษตรอำเภอเมืองพัทลุง	260
ตารางที่ 35 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรป่าบอน	263

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 36 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมการท่องเที่ยว เชิงเกษตรอำเภอบางแก้ว	265
ตารางที่ 37 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมการท่องเที่ยว เชิงเกษตรอำเภอปากพะยูน	267
ตารางที่ 38 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมการท่องเที่ยว เชิงเกษตรอำเภอศรีบรรพต	269
ตารางที่ 39 ผลการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชน จังหวัดนครศรีธรรมราชเรียงอันดับตามคะแนน	271
ตารางที่ 40 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรข้างกลาง	274
ตารางที่ 41 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มทะเลหมอกกรุงชิง	276
ตารางที่ 42 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของศูนย์สิ่งแวดล้อมศึกษา จ.นครศรีธรรมราช โรงเรียนลานสกาประชาสรรค์	279
ตารางที่ 43 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีรีวง	281
ตารางที่ 44 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมธุรกิจท่องเที่ยวชนอม	283
ตารางที่ 45 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของศูนย์การเรียนรู้ ชุมชนบ้านห้วยพาน (คุ้มตาหนุ่ย)	286
ตารางที่ 46 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มผัสดังโหลงไทยบ้านคลองปึกเหนือ	288
ตารางที่ 47 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของศูนย์ประสานการท่องเที่ยว เพื่อสิ่งแวดล้อมตำบลกะทูน	290
ตารางที่ 48 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ บ้านแหลมประทับ	293
ตารางที่ 49 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มวัดพัทธสีมา หัวไทร	295
ตารางที่ 50 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มบ่อน้ำร้อนกรุงชิง	297
ตารางที่ 51 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ตำบลเค็ง	300
ตารางที่ 52 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มประมงชายฝั่งรักบ้านเกิด	302

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 53 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน ตำบลว่อนพิบูลย์	304
ตารางที่ 54 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มมัคคุเทศก์น้อยบ้านเขาวังทอง	307
ตารางที่ 55 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ตำบลถ้ำใหญ่	309
ตารางที่ 56 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของวิสาหกิจชุมชนชมรมท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์บ้านกะทูน	311
ตารางที่ 57 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ตำบลละอาย	314
ตารางที่ 58 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชุมชนรักษ์ป่าต้นน้ำภูเขาลวง	316
ตารางที่ 59 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมอนุรักษ์ป่าเขาศูนย์	318
ตารางที่ 60 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของหมอกภูเขาเหล็ก	321
ตารางที่ 61 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ หนานช่องฟ้า	323
ตารางที่ 62 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชุมชนอนุรักษ์ธรรมชาติหินตั้ง	325
ตารางที่ 63 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติ บ้านปลายอวน	328
ตารางที่ 64 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มท่องเที่ยวหนองคายท่องเที่ยว	330
ตารางที่ 65 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมพื้ฟู และอนุรักษ์การท่องเที่ยวทำดี	332
ตารางที่ 66 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมพิทักษ์ทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่งขนอม	335
ตารางที่ 67 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ บ้านเกาะนางโตน	337
ตารางที่ 68 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มรักษ์เขาวัง	339

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 69 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมวังลุง	342
ตารางที่ 70 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มประวัติศาสตร์แม่เจ้าอยู่หัว	344
ตารางที่ 71 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มรักษากรุงเก่า	346
ตารางที่ 72 ผลการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดสตูล เรียงอันดับตามคะแนน	348
ตารางที่ 73 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ บ้านป่อ 7 ลูก	350
ตารางที่ 74 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มท่องเที่ยวบ้านทุ่งรีนโฮมสเตย์	352
ตารางที่ 75 ผลการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดสตูล เรียงอันดับตามคะแนน	354
ตารางที่ 76 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมรักษาสายรุ้งชุมชนบ้านลำพิกุล	356
ตารางที่ 77 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชุมชนถ้ำเลเขากอบ	358
ตารางที่ 78 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของแหล่งชุมชนเรียนรู้การพัฒนา แบบพึ่งตนเองต้นหยงสตาร์	360
ตารางที่ 79 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของแหล่งชุมชนเรียนรู้ การจัดการป่าชายเลนบ้านทุ่งตาเซะ	363
ตารางที่ 80 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มท่องเที่ยวเชิงนิเวศ บ้านลิบง-เจ้าไหม	365
ตารางที่ 81 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มทอผ้านาหมื่นศรี	367
ตารางที่ 82 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชุมชนการจัดการท่องเที่ยว เชิงนิเวศวังพระยาพิชัยการอนุรักษ์สัตว์ป่า-ป่าต้นน้ำ	370
ตารางที่ 83 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมประมงพื้นบ้านบาตูปูเต๊ะ	372
ตารางที่ 84 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมอนุรักษ์ป่าสาคร นาโยง	374
ตารางที่ 85 ตารางสรุประดับศักยภาพและมาตรฐานรายกลุ่ม	376
ตารางที่ 86 แสดงพจนานุกรมข้อมูล (Data Dictionary) ของระบบ	386

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 87 สรุปการกระจายของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในจังหวัดสงขลาจำแนกตามที่ตั้ง	404
ตารางที่ 88 สรุปการกระจายของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในจังหวัดพัทลุงจำแนกตามที่ตั้ง	404
ตารางที่ 89 สรุปการกระจายของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามที่ตั้ง	406
ตารางที่ 90 สรุปการกระจายของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในจังหวัดสตูลจำแนกตามที่ตั้ง	407
ตารางที่ 91 สรุปการกระจายของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในจังหวัดตรังจำแนกตามที่ตั้ง	407
ตารางที่ 92 สรุปผลการประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดสงขลา	409
ตารางที่ 93 สรุปผลการประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดพัทลุง	410
ตารางที่ 94 สรุปผลการประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดนครศรีธรรมราช	411
ตารางที่ 95 สรุปผลการประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดสตูล	413
ตารางที่ 96 สรุปผลการประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดตรัง	413
ตารางที่ 97 สรุปผลการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดสงขลา	415
ตารางที่ 98 สรุปผลการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดพัทลุง	416
ตารางที่ 99 สรุปผลการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดนครศรีธรรมราช	417
ตารางที่ 100 สรุปผลการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดสตูล	418
ตารางที่ 101 สรุปผลการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดตรัง	419
ตารางที่ 102 สรุประดับศักยภาพและมาตรฐานรายกลุ่ม	420
ตารางที่ 103 ตารางสรุประดับศักยภาพและมาตรฐานรายกลุ่ม	425

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของระดับมาตรฐานของกลุ่มจัดการท่องเที่ยว รวม 5 จังหวัด	223
ภาพที่ 2 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของระดับมาตรฐานของกลุ่มจัดการท่องเที่ยว จังหวัดสงขลา	224
ภาพที่ 3 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของระดับมาตรฐานของกลุ่มจัดการท่องเที่ยว จังหวัดพัทลุง	238
ภาพที่ 4 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของระดับมาตรฐานของกลุ่มจัดการท่องเที่ยว จังหวัดนครศรีธรรมราช	273
ภาพที่ 5 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของระดับมาตรฐานของกลุ่มจัดการท่องเที่ยว จังหวัดสตูล	347
ภาพที่ 6 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของระดับมาตรฐานของกลุ่มจัดการท่องเที่ยว จังหวัดตรัง	354
ภาพที่ 7 แผนภาพการพัฒนาระบบ	385
ภาพที่ 8 แสดงข้อมูลที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนทั้งหมด	390
ภาพที่ 9 แสดงข้อมูลที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนของจังหวัดที่เลือก (จังหวัดสงขลา)	391
ภาพที่ 10 แสดงรายละเอียดย่อของแหล่งท่องเที่ยวชุมชน	392
ภาพที่ 11 แสดงรายละเอียดของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่เลือก	393
ภาพที่ 12 แสดงหน้าจอให้ระบุเงื่อนไขในการค้นหา	394
ภาพที่ 13 แสดงผลลัพธ์ของการค้นหา	395
ภาพที่ 14 แสดงรายละเอียดแหล่งท่องเที่ยวชุมชนเกาะยอ	396
ภาพที่ 15 แสดงหน้าต่างให้กรอก Username และ Password เพื่อเข้าสู่ระบบจัดการข้อมูล	397
ภาพที่ 16 แสดงรายชื่อข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชนทั้งหมด (สำหรับจัดการข้อมูล)	398
ภาพที่ 17 แสดงหน้าจอสำหรับเพิ่มข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชน	399
ภาพที่ 18 แสดงหน้าต่างยืนยันการลบข้อมูล	400
ภาพที่ 19 แสดงหน้าจอสำหรับแก้ไขข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชน	400

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่ 20 แสดงขั้นตอนการเพิ่มภาพ (Upload) แหล่งท่องเที่ยวชุมชน	หน้า 401
--	-------------

บทที่ 1

บทนำ

1. หลักการและเหตุผล

ในปัจจุบันการท่องเที่ยวกำลังได้รับความนิยมสูง และกำลังเติบโตอย่างเห็นได้ชัดในประเทศไทย จึงไม่เป็นที่น่าแปลกใจหากสถานที่ใดยังคงความเป็นธรรมชาติแบบดั้งเดิมจึงเป็นที่ต้องการของนักท่องเที่ยว อันเนื่องมาจากความได้เปรียบของสภาพแวดล้อม ประสบการณ์ที่นักท่องเที่ยวได้รับจากการท่องเที่ยว จึงเป็นกำไรที่ไม่สามารถจะหาได้ง่าย ๆ จากโลกปัจจุบันที่กำลังเจริญก้าวไปข้างหน้า

การพัฒนาการท่องเที่ยว มีความสำคัญและเป็นแนวทางของการพัฒนาในภาพรวมมาโดยตลอด การท่องเที่ยวมีบทบาทและมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจและสังคมอย่างมาก รัฐบาลจึงถือว่า การส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นนโยบายหลักที่สำคัญประการหนึ่ง จึงได้พยายามจัดวางมาตรการและกระบวนการที่ถูกต้องในการวางแผนดำเนินงาน เพื่อขยายกิจกรรมการท่องเที่ยวให้กว้างขวาง รัฐบาลและธุรกิจเอกชน ต้องร่วมมือกันพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว ส่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและมีมาตรฐาน เพื่อให้เพียงพอกับปริมาณและความต้องการของนักท่องเที่ยว การสร้างสรรคแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ การอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว การสนับสนุนประเพณีท้องถิ่น การผลิตสินค้า และของที่ระลึกให้มีคุณภาพ ดังนั้น รัฐบาลไทยทุกสมัยจึงได้ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว การที่พัฒนาการท่องเที่ยวให้ประสบผลดีนั้นจำเป็นจะต้องอาศัยปัจจัยต่าง ๆ ที่เกื้อกูล ทั้งปัจจัยทางภูมิศาสตร์ สังคมและวัฒนธรรม การวางแผนดำเนินงานเพื่อขยายและส่งเสริมการท่องเที่ยวให้กว้างขวาง และสามารถทำรายได้ให้กับประเทศ การที่ประเทศไทยมีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ สามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นภูเขา ทะเล หาดทราย น้ำตก ถ้ำ ทะเลสาบ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมที่น่าสนใจ อีกทั้งความมีน้ำใจ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของคนไทย ซึ่งนับว่าเป็นปัจจัยที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวได้อย่างดียิ่ง จึงสมควรที่คนไทยทุกคนควรเรียนรู้ และทำความเข้าใจกับทรัพยากรการท่องเที่ยวของชาติเพื่อที่จะได้ช่วยกันอนุรักษ์ให้ยั่งยืน เนื่องจากประเทศไทยประกอบด้วยผู้คนหลายเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ วิถีชีวิตที่ดำรงอยู่บนพื้นฐานของความศรัทธาเป็นแนวทางที่สืบทอดกันมาเป็นวัฒนธรรมที่แสดงออกมาในรูปแบบของพิธีกรรม และพิธีการ รวมถึงการสร้างบ้านเรือนที่อยู่อาศัย การแต่งกาย การรับประทานอาหาร ภาษาพูด และการประกอบอาชีพที่ส่วนหนึ่งแสดงถึงความสามารถในเชิงช่าง สร้างงานสร้างฝีมือที่

งดงาม คือหนึ่งในทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีคุณค่าของประเทศ จากการที่ภาครัฐบาลได้มีนโยบายสนับสนุนการท่องเที่ยว ทำให้เกิดการจัดการท่องเที่ยวในชุมชน และขยายรูปแบบการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น สำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว ได้กล่าวถึงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไว้สรุปได้ว่าได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นทั้งในกลุ่มชาวไทยและชาวต่างประเทศ มีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งชุมชน เพื่อศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิตของชุมชน วัฒนธรรม หัตถกรรมท้องถิ่น เป็นการท่องเที่ยวซึ่งเอารูปแบบของที่ปักเป็นศูนย์กลางและจัดให้มีกิจกรรมต่าง ๆ ขึ้นมาตามความต้องการของนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวต้องการใกล้ชิดธรรมชาติที่สวยงาม และมีวัตถุประสงค์ที่จะเรียนรู้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวบ้าน ซึ่งเต็มใจที่จะถ่ายทอดวัฒนธรรมแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน พร้อมทั้งจัดที่พักและอาหารให้นักท่องเที่ยว โดยได้รับค่าตอบแทนตามความเหมาะสม

ภาคใต้ นับว่าเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญทางด้านการท่องเที่ยวอย่างมาก ด้านสภาพความงามของธรรมชาติ และอารยธรรมโบราณ ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะเป็นจุดเด่นของภาคใต้ มีศักยภาพและความพร้อมที่จะต้อนรับผู้มาเยือนทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ แหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยว เช่น ทะเล เกาะ แก่ง ป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ อุทยานแห่งชาติ น้ำตก ชายหาด ถ้ำ แหล่งประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น และวัฒนธรรมชายฝั่งทะเล โดยภาคใต้มีภูมิประเทศเป็นคาบสมุทรที่มีทะเลขนานทั้งสองด้าน ด้านทิศตะวันออก ลักษณะทะเลเรียบมีเขตน้ำตื้นกว้างขวาง มีหาดทรายสวยงาม มีเกาะที่สวยงาม ส่วนด้านทิศตะวันตกมีลักษณะชายฝั่งเว้าแหว่ง มีอ่าวและเกาะแก่งที่สวยงาม จากความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวและความพร้อมของทรัพยากรการท่องเที่ยว ทำให้ภาคใต้มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมากระแสการอนุรักษ์ได้เพิ่มสูงขึ้น จึงเกิดแนวทางท่องเที่ยวแนวใหม่โดยมีรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มากขึ้น โดยมีปรัชญาหลักคือ การเพิ่มรายได้ทางการท่องเที่ยวควบคู่กับการดูแลรักษาสภาพแวดล้อม โดยเน้นการจัดการของชุมชนเพื่อชุมชน

จากสภาพการณ์ดังกล่าว รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญและศักยภาพของกลุ่มพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการจัดการและการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนของชุมชน ในพื้นที่ดังกล่าว รวมทั้งศึกษาสภาพและแนวทางการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยว อันจะทำให้คนในท้องถิ่น เกิดความภาคภูมิใจในแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนของตนเอง และเห็นความสำคัญในการ อนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนให้มากขึ้น รวมทั้งการจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนและเป็นประโยชน์ต่อชุมชนอื่น และทางราชการรวมถึงหน่วยงานอื่น ๆ ที่

เกี่ยวข้องจะได้นำผลการวิจัยนี้ ไปปรับใช้ในการอนุรักษ์และพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวในท้องถิ่นอื่น ๆ ต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 2.1 เพื่อศึกษาการกระจายของแหล่งท่องเที่ยวชุมชน
- 2.2 เพื่อพัฒนาระบบการประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชน
- 2.3 เพื่อจัดทำแผนที่แหล่งท่องเที่ยวชุมชน
- 2.4 เพื่อประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชน
- 2.5 เพื่อประยุกต์ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ในการพัฒนาระบบสนับสนุนการตัดสินใจวางแผนท่องเที่ยวชุมชน

3. คำถามการวิจัย

- 3.1 แหล่งท่องเที่ยวชุมชนกระจายอยู่ที่ไหน
- 3.2 แหล่งท่องเที่ยวชุมชนมีศักยภาพอย่างไร
- 3.3 แผนที่แหล่งท่องเที่ยวชุมชนเป็นอย่างไร
- 3.4 การประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นอย่างไร
- 3.5 ระบบสนับสนุนการตัดสินใจมีผลต่อการวางแผนการท่องเที่ยวชุมชนอย่างไร

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

4.1 ระบบสนับสนุนการตัดสินใจ (DSS) หมายถึง ซอฟต์แวร์ที่ช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการ การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการสร้างตัวแบบที่ซับซ้อน ภายใต้ซอฟต์แวร์เดียวกัน นอกจากนี้ DSS ยังเป็นการประสานการทำงานระหว่างบุคลากรกับเทคโนโลยีทางด้านซอฟต์แวร์ โดยเป็นการกระทำโต้ตอบกัน เพื่อแก้ปัญหาแบบไม่มีโครงสร้างและอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้ใช้ตั้งแต่เริ่มต้นถึงสิ้นสุดขั้นตอนหรืออาจกล่าวได้ว่า DSS เป็นระบบที่ได้ตอบกันโดยใช้คอมพิวเตอร์ เพื่อหาคำตอบที่ง่าย สะดวก รวดเร็วจากปัญหาที่ไม่มีโครงสร้างที่แน่นอน

4.2 ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) หมายถึง การนำเอาระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ในการรวบรวมข้อมูล ซึ่งกระจายอยู่ในรูปต่าง ๆ เช่น แผนที่ สถิติ - ตาราง และคำบรรยายมาจัดเก็บไว้ให้เป็นหมวดหมู่ในระบบที่อ้างอิงพิกัดภูมิศาสตร์ เพื่อสะดวกในการแสดงผลและเรียกค้นข้อมูล

ได้รวดเร็วถูกต้องง่ายต่อการประมวลผล ตลอดจนการวิเคราะห์เพื่อที่จะนำไปใช้ในการวางแผน หรือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของผู้ใช้ต่อไป

4.3 ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชน หมายถึง ศักยภาพในการดำเนินงานของชุมชนตาม องค์ประกอบ 4 ประการ คือ 1) ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 2) ชุมชนมีความ เข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว 3) ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว 4) ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุ

4.4 มาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชน หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวชุมชนมีองค์ประกอบ 4 ประการ คือ 1) ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 2) การจัดการ 3) องค์กรชุมชน 4) การเรียนรู้ ทั้งนี้ในแต่ละองค์ประกอบจะมีหลักเกณฑ์และดัชนีชี้วัดเพื่อใช้ในการประเมินมาตรฐานแหล่ง ท่องเที่ยวชุมชนด้วย

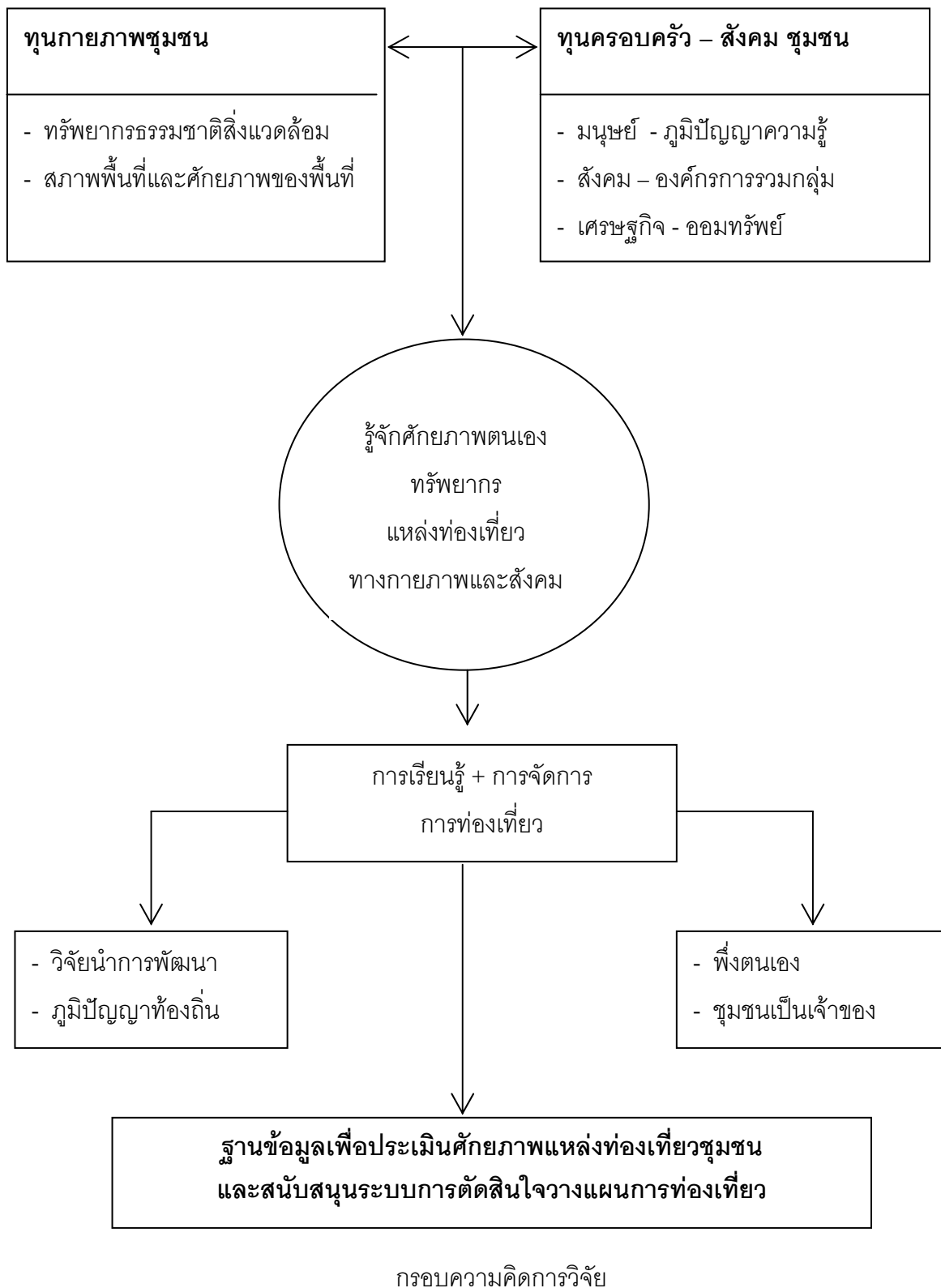
5. ขอบเขตของการวิจัย

5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

พัฒนาระบบการประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชน และระบบการจำแนกแหล่ง ท่องเที่ยวชุมชน และการตัดสินใจวางแผนการท่องเที่ยวชุมชน การประยุกต์ระบบสารสนเทศ ภูมิศาสตร์ในการพัฒนาระบบสนับสนุนการตัดสินใจ และการจัดการแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ สอดคล้องกับศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

5.2 ขอบเขตด้านพื้นที่

กลุ่มพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ เป็นพื้นที่เป้าหมายในการเก็บข้อมูลกับผู้นำชุมชน ชาวบ้าน หัวหน้าหน่วยงานต่าง ๆ โดยจัดเวทีการมีส่วนร่วมของเครือข่ายชุมชน ตามอำเภอต่าง ๆ

6. ผลการวิจัยที่คาดว่าจะได้รับ

- 6.1 ได้รูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมของชุมชนด้านต่าง ๆ
- 6.2 ได้ทราบศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชน
- 6.3 ได้แผนที่จำแนกแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน
- 6.4 ได้ผลการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชน
- 6.5 แบบจำลองระบบสนับสนุนการตัดสินใจเพื่อเป็นทางเลือกในการตัดสินใจวางแผนการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการ

- 7.1 สร้างระบบสารสนเทศเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของพื้นที่กลุ่ม 5 จังหวัดภาคใต้ให้กับชุมชน
- 7.2 ชุมชนร่วมกันจัดทำแผนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของชุมชนได้
- 7.3 เผยแพร่แผนพัฒนาการท่องเที่ยวให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 7.4 ประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับโปรแกรมการท่องเที่ยวของชุมชนได้
- 7.5 เป็นแนวทางในการจัดทำแบบจำลองระบบสนับสนุนการตัดสินใจ เพื่อเป็นทางเลือกในการวางแผนการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

8. แนวทางในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

สร้างระบบสารสนเทศของพื้นที่เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของพื้นที่กลุ่ม 5 จังหวัดภาคใต้ และการตัดสินใจในการท่องเที่ยวชุมชนของ 5 จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดสงขลา จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพัทลุง จังหวัดสตูล และจังหวัดตรัง โดยนักท่องเที่ยวสามารถวางแผนและตัดสินใจเลือกชุมชน ซึ่งสามารถเข้าไปเลือกข้อมูลในเว็บไซต์

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดของการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน

1.1 ความหมายของการท่องเที่ยวโดยชุมชน

โครงการท่องเที่ยวเพื่อชีวิตและธรรมชาติ (2540 อ้างถึงใน พจนานุกรม, 2546) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community Base Sustainable Tourism) ว่าเป็น การท่องเที่ยวที่คำนึงถึงความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรม กำหนดทิศทางโดยชุมชนจัดการโดยชุมชนเพื่อชุมชน และชุมชนมีบทบาทเป็นเจ้าของมีสิทธิในการจัดการดูแลเพื่อให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้มาเยือน” โดยมองว่าการท่องเที่ยวต้องทำงานครอบคลุม 5 ด้าน พร้อมกัน ทั้ง การเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม โดยมีชุมชนเป็นเจ้าของและมีส่วนร่วมในการจัดการ

วีระพล ทองมา และ ประเจต อำนาง (2547) ให้ความหมายที่สอดคล้องกันว่า “การท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community Base Sustainable Tourism) เป็นเรื่องของการเรียนรู้ร่วมกันของคนในชุมชนท้องถิ่นและผู้มาเยือน ในการที่จะดูแลรักษาทรัพยากรด้านต่างๆ ของชุมชนที่มีอยู่แล้ว ตลอดจนเป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชนให้เกิดความยั่งยืน อันเกิดจากการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในชุมชน เพื่อประโยชน์แก่ชุมชน”

สินธุ์ สโรบล (2545) ได้ให้ความหมายเชิงปฏิบัติการของการท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community-based Tourism) ว่าหมายถึง “ทางเลือกในการจัดการท่องเที่ยวที่ชุมชนเข้ามากำหนดทิศทางของการท่องเที่ยวบนฐานคิดที่ว่าชาวบ้านทุกคนเป็นเจ้าของทรัพยากรและเป็นผู้มีส่วนได้เสียจากการท่องเที่ยว โดยการนำเอาทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตและวิถีการผลิตของชุมชน มาใช้เป็นต้นทุนหรือปัจจัยในการจัดการท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม รวมทั้งมีการพัฒนาศักยภาพของคนในชุมชนให้มีความรู้ความสามารถและบทบาทที่สำคัญในการดำเนินงานตั้งแต่การตัดสินใจ การวางแผน การดำเนินงาน การสรุปบทเรียน และมุ่งเน้นให้เกิดความยั่งยืนสู่คนรุ่นลูกหลานและเกิดประโยชน์ต่อท้องถิ่น โดยคำนึงถึงความสามารถในการรองรับของธรรมชาติเป็นสำคัญ” ทั้งนี้ความหมายเชิงปฏิบัติการดังกล่าวได้ถูกเขียนขึ้นภายใต้ข้อสรุปที่เกิดจากการดำเนินงานวิจัยการท่องเที่ยวโดยชุมชน ของชุมชน และเพื่อชุมชน อันเป็นความพยายามของชุมชนเองที่จะสร้างอัตลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว (Tourism Identity) ให้กับพื้นที่ทางสังคมของชุมชนที่ถูกท่องเที่ยว

นอกจากนี้การท่องเที่ยวยังสามารถเป็นเครื่องมือในการพัฒนา โดยใช้การท่องเที่ยวเป็นเงื่อนไขและสร้างโอกาสให้องค์กรชุมชนเข้ามามีบทบาทสำคัญในการวางแผนทิศทางการพัฒนาชุมชนของตนในชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชุมชนที่มีแนวโน้มว่าการท่องเที่ยวจะรุกคืบเข้าไปถึงหรือต้องการเปิดเผยชุมชนของตนให้เป็นที่รู้จักในวงกว้าง ให้มีการสร้างให้เกิดกระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับการวางแผน การบริหารจัดการทรัพยากรและกระจายอำนาจการตัดสินใจโดยเน้นความสำคัญของการจัดการธรรมชาติแวดล้อมและใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชนไปพร้อมกัน

ในช่วง 2 - 3 ปีที่ผ่านมาคำว่า “Community-based Tourism : CBT” เป็นการท่องเที่ยวที่ให้ชุมชนเป็นฐานการบริหารจัดการ “การท่องเที่ยวโดยชุมชน” เป็นที่รู้จักและใช้กันอย่างแพร่หลายในหลายๆความหมาย ความเข้าใจและประสบการณ์ ซึ่งการท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นส่วนหนึ่งที่จะนำไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนได้ เป็นเรื่องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การจัดการด้านโฮมสเตย์ที่ต้องมี “ชุมชน” เป็นส่วนประกอบสำคัญ

การท่องเที่ยวกลายเป็นเครื่องมือที่รัฐบาลให้ความสำคัญเนื่องจากมีความสำคัญต่อการสร้างรายได้ เพื่อพัฒนาประเทศอย่างมากและยังเป็นรายได้ที่เป็นอันดับต้นๆ ของประเทศ และมีการกระจายไปในหลายภาคอย่างค่อนข้างชัดเจน เช่นการเดินทาง ที่พัก การซื้อของที่ระลึก ภัตตาคาร ร้านค้าต่างๆ จึงมีการประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม ขยายมากขึ้น เช่นการเพิ่มขึ้นของสถานที่พัก ทั้งโรงแรมขนาด 5 ดาว 4 ดาว ไปจนถึงที่พักแบบบ้านที่เรียกว่า โฮมสเตย์ การเพิ่มขึ้นของร้านอาหาร และแหล่งบริการอื่นๆ เพื่อดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ และการขยายตัวไปในแทบทุกภูมิภาคของไทย ก่อให้เกิดการตื่นตัวเพราะมองว่าเป็นเรื่องง่ายที่จะมีรายได้เพิ่มจากการท่องเที่ยว ที่เป็นผู้มาซื้อสินค้าถึงที่ไม่ว่าจะที่ใดก็ตาม

แต่จากการที่ทรัพยากรการท่องเที่ยวมีจำกัดไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวทางด้านธรรมชาติ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น ซึ่งผู้ดูแลหรือเป็นเจ้าของก็คือประชาชนที่อยู่ในชุมชนนั้นๆ ว่าจะมีการบริหารจัดการการท่องเที่ยวได้อย่างไร เพราะทรัพยากรทุกอย่างต้องมีข้อจำกัดในการใช้ทั้งสิ้น อยากรู้คือการใช้อย่างยั่งยืน และเป็นไปได้หรือไม่ที่จะดำเนินการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง และควรทำอย่างไร เมื่อ "ชุมชน" กลายเป็น "สินค้า" หรือ "เครื่องมือ" ที่เป็นทั้งผู้กระทำ และผู้ถูกระทำ ในขณะที่เดียวกันเป็นสิ่งที่ทำทลายและละเอียดอ่อนอย่างยิ่ง เหมือนกับการที่ต้องคำนึงถึงความรู้สึก ความยินดีของผู้เกี่ยวข้อง ทั้งยังเป็นผู้ที่ถูกกล่าวอ้างถึงอยู่

ตลอดเวลาในการที่รัฐบาลจะดำเนินการพัฒนาใดๆ จึง "ต้องให้ความสำคัญต่อชุมชนในระดับต้นๆ และชุมชนต้องได้รับประโยชน์" อยู่เสมอ

เมื่อชุมชนมาเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวก็จะมีคำใหม่ๆ เกิดขึ้น อาทิเช่น การท่องเที่ยวชุมชน การท่องเที่ยวโดยชุมชน การท่องเที่ยวผ่านชุมชน การท่องเที่ยวในชุมชน ก็ขึ้นอยู่กับนิยามแห่งการสื่อความหมายต่อคำดังกล่าว แต่ที่แน่นอนก็คือ "ชุมชน" เป็นสิ่งที่ต้องถูกกระทบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และอย่างไรคือการท่องเที่ยวโดยชุมชน "Community Based Tourism : CBT " ที่เหมาะสมอันจะเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวในชุมชนได้อย่างเป็นรูปธรรมและเห็นผล (วิระพล ทองมา และ ประเจต อำนวย, 2547)

การท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community-based Tourism : CBT) เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีลักษณะเฉพาะตัว แตกต่างอย่างสิ้นเชิงจากการท่องเที่ยวโดยทั่วไป เนื่องจาก CBT ไม่ใช่เพียงแค่ผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว หากแต่เป็นการพัฒนาชุมชนที่ใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือโดยการสร้างความเข้มแข็งขององค์กรชาวบ้านในการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น (พจนา สนวนศรี, 2546)

1.2 หลักการของการท่องเที่ยวโดยชุมชน

พจนา สนวนศรี (2546) ได้กำหนดหลักการของการท่องเที่ยวโดยชุมชนขึ้นเพื่อให้เป็นจุดยืนของการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่ใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชน ได้แก่

1. ชุมชนเป็นเจ้าของ
2. ชาวบ้านเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจและกำหนดทิศทาง
3. ส่งเสริมความภาคภูมิใจในตนเอง
4. ยกระดับคุณภาพชีวิต
5. มีความยั่งยืนทางด้านสิ่งแวดล้อม
6. คงเอกลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่น
7. ก่อให้เกิดการเรียนรู้ระหว่างคนต่างวัฒนธรรม
8. เคารพในวัฒนธรรมที่แตกต่างและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์
9. เกิดผลตอบแทนที่เป็นธรรมต่อคนท้องถิ่น
10. มีการกระจายรายได้สู่สาธารณประโยชน์ของชุมชน

ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของ แมนน์ (Mann, 2000 อ้างถึงใน ธฤชวรรณ นนทพุทธ, 2545) ที่ได้สรุปหลักการของการท่องเที่ยวโดยชุมชนไว้ดังนี้

1. เป็นการดำเนินงานโดยความร่วมมือและความยินยอมของคนในท้องถิ่นโดยคนในชุมชนมีส่วนร่วมและวางแผนในการจัดการ
2. มีความเท่าเทียมกันในการแบ่งปันผลกำไรที่จะคืนสู่ชุมชนท้องถิ่น
3. เป็นเรื่องของชุมชนส่วนรวมมากกว่าเป็นเรื่องส่วนบุคคล
4. เป็นการดำเนินงานเพื่อความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม
5. เป็นการจัดการให้มีความเคารพในวัฒนธรรม ประเพณี และโครงสร้างทางสังคมของชุมชน
6. มีกลไกในการจัดการผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากนักท่องเที่ยว
7. จัดให้มีนักท่องเที่ยวกลุ่มเล็กๆ เพื่อให้เกิดผลกระทบต่อวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด
8. มีการชี้แจงนักท่องเที่ยวก่อนออกเดินทางเพื่อให้มีการประพฤติตัวที่เหมาะสม
9. ไม่ควรให้คนในท้องถิ่นแสดงพิธีกรรมในโอกาสที่ไม่เหมาะสม
10. หากชุมชนไม่ต้องการให้นักท่องเที่ยวเข้ามาในชุมชน ชุมชนมีสิทธิ์ที่จะปฏิเสธการท่องเที่ยวในครั้งนั้นได้

วีระพล ทองมา และ ประเจต อำนวย (2547) ได้กล่าวถึงหลักการงานของการท่องเที่ยวโดยชุมชนไว้ว่า จากแนวคิดการท่องเที่ยวโดยชุมชน ที่มองชุมชนเป็นศูนย์กลางหรือฐานเพื่อกำหนดทิศทาง แผนงาน แผนปฏิบัติการของตนเองโดยดำเนินการพร้อมกันทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมนั้น จึงทำให้กิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการพัฒนาแบบองค์รวมและเกี่ยวกับกลุ่มคนต่างๆ มากมาย เมื่อมองในบริบทของการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ต้องการให้ชุมชนมีส่วนร่วมและได้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวจึงควรต้องมีหลักการร่วมกัน ดังนี้

1. การท่องเที่ยวโดยชุมชนต้องมาจากความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง ชุมชนได้มีการวินิจฉัยวิเคราะห์สภาพปัญหา ผลกระทบการท่องเที่ยวอย่างรอบด้านแล้ว ชุมชนร่วมตัดสินใจลงมติที่จะดำเนินการตามแนวทางที่ชุมชนเห็นสมควร
2. สมาชิกในชุมชนต้องมีส่วนร่วมทั้งการคิดร่วม วางแผนร่วม ทำกิจกรรมร่วม ติดตามประเมินผลร่วมกัน เรียนรู้ร่วมกันและรับประโยชน์ร่วมกัน
3. ชุมชนต้องการรวมตัวกันเป็นกลุ่ม เป็นชมรม เป็นองค์กร หรือจะเป็นองค์กรชุมชนเดิมที่มีอยู่แล้วเช่นกัน องค์กรการบริหารส่วนตำบล (อบต.) ก็ได้ เพื่อกลไกที่ทำหน้าที่แทนสมาชิกทั้งหมดในระดับหนึ่ง และดำเนินการด้านการกำหนดทิศทาง นโยบายการบริหาร การ

จัดการ การประสานงาน เพื่อให้การท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นไปตามเจตนารมณ์ของสมาชิกในชุมชนที่เห็นร่วมกัน

4. รูปแบบ เนื้อหา กิจกรรม ของการท่องเที่ยวโดยชุมชน ต้องคำนึงการอยู่ร่วมกันอย่างมีศักดิ์ศรี มีความเท่าเทียมกัน ความเป็นธรรม และให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรมในเชิงสร้างสรรค์และลดผลกระทบในเชิงลบ

5. มีกฎ กติกาที่เห็นร่วมจากชุมชน สำหรับการจัดการท่องเที่ยวที่ชัดเจน และสามารถกำกับดูแลให้เป็นไปตามกติกาที่วางไว้

6. ชุมชนที่จัดการท่องเที่ยว สมาชิกในชุมชน ชาวบ้านทั่วไปและนักท่องเที่ยว ควรมีกระบวนการเรียนรู้ระหว่างกันและกันอย่างต่อเนื่อง เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนากระบวนการทำงานการท่องเที่ยวโดยชุมชนให้ถูกต้องเหมาะสม และมีความชัดเจน

7. การท่องเที่ยวโดยชุมชน จะต้องมีมาตรฐานที่มาจากข้อตกลงร่วมภายในชุมชนด้วย เช่น ความสะอาด ความปลอดภัย การกระจายรายได้ที่เป็นธรรมของผู้ที่เกี่ยวข้อง และพิจารณาร่วมกันถึงขีดความสามารถในการรองรับ

8. รายได้ที่ได้รับจากการท่องเที่ยว มีส่วนไปสนับสนุนการพัฒนาชุมชนและรักษาสีงแวดล้อม

9. การท่องเที่ยวจะไม่ใช่อำชีพหลักของชุมชน และชุมชนต้องดำรงอาชีพหลักของตนเองไว้ได้ ทั้งนี้หากอาชีพของชุมชนเปลี่ยนเป็นการจัดการท่องเที่ยว จะเป็นการทำลายชีวิตและจิตวิญญาณดั้งเดิมของชุมชนอย่างชัดเจน

10. องค์กรชุมชนมีความเข้มแข็งพอที่จะจัดการกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้ และพร้อมจะหยุดเมื่อเกินความสามารถในการจัดการ ซึ่งสิ่งเหล่านี้หากมองในแง่ความพร้อมของชุมชนและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการท่องเที่ยวในมิติของชุมชนแล้ว การท่องเที่ยวโดยชุมชนจะเป็นไปได้ด้วยดีนั้นยังต้องพิจารณาจากมิตินอกชุมชนที่เข้ามาเกี่ยวข้องด้วยได้แก่ การตลาด นโยบายรัฐที่เข้ามาสนับสนุน และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว เป็นต้น

1.3 องค์ประกอบของการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน

พจนานุกรม (2546) ได้กำหนดองค์ประกอบของการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนไว้ 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1) ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 2) องค์กรชุมชน 3) การจัดการ และ 4) การเรียนรู้ โดยประเด็นสำคัญของแต่ละองค์ประกอบของ CBT มีดังนี้

1. ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
 - ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์และมีวิธีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
 - ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
2. ด้านองค์กรชุมชน
 - ชุมชนมีระบบสังคมที่เข้าใจกัน
 - มีปราชญ์หรือผู้มีความรู้ และทักษะในเรื่องต่างๆ หลากหลาย
 - ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา
3. ด้านการจัดการ
 - มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และการท่องเที่ยว
 - มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการการท่องเที่ยว และสามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับการพัฒนาชุมชนโดยรวมได้
 - มีการกระจายผลประโยชน์ที่เป็นธรรม
 - มีกองทุนที่เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชุมชน
4. ด้านการเรียนรู้
 - ลักษณะของกิจกรรมการท่องเที่ยวสามารถสร้างการรับรู้ และความเข้าใจในวิถีชีวิตในวัฒนธรรมที่แตกต่าง
 - มีระบบการจัดการให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ระหว่างชาวบ้านกับผู้มาเยือน
 - สร้างจิตสำนึกเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมทั้งในส่วนของชาวบ้านและผู้มาเยือน

1.4 วิสัยทัศน์และวัตถุประสงค์ของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยว

หากชุมชนมีความพร้อมมีปัจจัยเอื้ออำนวยต่อการเข้ามามีบทบาทจัดการการท่องเที่ยวแล้วนั้น ผู้นำชุมชนและแกนนำที่หลากหลาย ตัวแทนกลุ่มต่างๆ ในชุมชน เช่น กลุ่มเยาวชน กลุ่มสตรี กลุ่มออมทรัพย์ กลุ่มสหกรณ์การเกษตร ฯลฯ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น องค์กรบริการส่วนตำบล เจ้าหน้าที่ป่าไม้ ครูอาจารย์ในโรงเรียน เป็นต้น ร่วมกันประชุมสัมมนาเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกับการท่องเที่ยวโดยชุมชน ซึ่งเป็นการผนึกกำลังความคิดสร้างสรรค์ ประสานแนวคิดของทุกคนให้เห็นเป็นภาพเดียวกัน ในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน และนำวิสัยทัศน์ที่ได้มากำหนดเป็น

เป้าหมาย เป็นทิศทางของการดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยชุมชนในระยะต่อไป ดังที่พจนานุกรม (2546) ได้กล่าวไว้ว่า

วิสัยทัศน์ในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนมี 3 รูปแบบด้วยกัน คือ

1. มองกิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือหนึ่งในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารกับคนภายนอก ให้เกิดความรู้ความเข้าใจต่อสภาพปัญหาชุมชนที่ประสบอยู่ และหวังว่าจะได้เพื่อนที่เข้าใจร่วมแก้ไขปัญหาต่างๆ ร่วมกัน อันเป็นการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างคนต่างวัฒนธรรม เพื่อประสานการมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาของชุมชนนั้น

2. การท่องเที่ยวทำให้เกิดผลกระทบทางสังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม จำเป็นที่ชุมชนต้องรวมตัวกันเข้ามาจัดการให้นักท่องเที่ยวและผู้ที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติตามกฎ กติกาของชุมชน การจัดระเบียบการแบ่งปันผลประโยชน์แก่ผู้คนที่เกี่ยวข้องและผลประโยชน์ในชุมชน การสร้างมาตรฐานต่างๆ ของการท่องเที่ยวโดยชุมชนเอง ทั้งเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบมากเกินไป ความสามารถที่ชุมชนจะจัดการได้

3. การท่องเที่ยวเป็นกระบวนการเรียนรู้ระหว่างคนกับธรรมชาติ เป็นการสร้างโอกาสในการฟื้นฟูวัฒนธรรม ภูมิปัญญา และสิ่งแวดล้อม โดยมองที่รายได้เป็นเพียงแค่ผลพลอยได้จากกระบวนการเรียนรู้ท่ามกลางการท่องเที่ยว

ซึ่งทั้ง 3 รูปแบบนี้มีพื้นฐานการคิดจากชุมชนเอง ที่มีความภูมิใจในวัฒนธรรม และภูมิปัญญาของตนเองที่พร้อมจะสื่อต่อคนภายนอก โดยใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอด นอกจากนั้นแล้ว ชุมชนเองยังต้องการความเข้าใจ ความร่วมมือของนักท่องเที่ยวในเคารพในกฎ กติกา ที่ชุมชนร่วมกันสร้างไว้เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันของคนต่างวัฒนธรรม

ในด้านวัตถุประสงค์ของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน ซึ่งมาจากการกำหนดจากวิสัยทัศน์ที่จัดทำร่วมกันในชุมชน และนำมากำหนดเป็นวัตถุประสงค์ที่เป็นรูปธรรม ให้มีความชัดเจนขึ้นโดยชุมชนจะมีการกำหนดวัตถุประสงค์หลักอยู่ 4 ประการด้วยกัน คือ

1. เพื่อให้กิจกรรมการท่องเที่ยว เป็นกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เน้นคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา เป็นกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับกิจกรรมการพัฒนาชุมชนในรูปแบบอื่นๆ ที่ต้องเอื้ออำนวยการเรียนรู้ต่อกันและกันได้ เช่น การท่องเที่ยวโดยชุมชนที่ไปเยือนชุมชนชาวประมงพื้นบ้าน นักท่องเที่ยวควรเกิดการเรียนรู้บทบาทของประมงขนาดเล็กที่ทำหน้าที่อนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งด้วย

2. เพื่อให้กิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นตัวกระตุ้นส่งเสริมให้ชุมชนโดยเฉพาะคนหนุ่มสาวได้เข้าใจ ให้คุณค่า ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมประเพณีของชุมชนให้กลับฟื้นคืนสภาพได้ในระยะต่อไป

3. เพื่อก่อให้เกิดการรวมตัวกันของคนในชุมชน ที่เผชิญต่อผลกระทบทางการท่องเที่ยวแบบเดิม ให้เข้ามามีส่วนร่วมจัดการลดผลกระทบดังกล่าว และจัดระเบียบชุมชนให้เป็นระบบที่ทำให้ชุมชนอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

4. เพื่อเป็นเครื่องมือการเผยแพร่ให้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องของวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตกับสาธารณชนภายนอก

จะเห็นได้ว่าในมิติของชุมชนไม่ได้มองเรื่องรายได้เป็นเรื่องหลัก ผิดกับในระดับนโยบายการท่องเที่ยวมักจะทำให้ความสำคัญเรื่องรายได้เป็นอันดับแรก หากเอาคุณค่า วิถีชีวิตที่เป็นพื้นฐานที่สำคัญในสังคมไทย อันได้แก่ การมีน้ำใจ ความเอื้ออารี ประกอบกับการมีวิถีชีวิตที่สัมพันธ์กับธรรมชาติ ความรักในศิลปวัฒนธรรม อันเป็นทุนทางสังคมของคนไทย ก็จะทำให้การริเริ่มและมองการท่องเที่ยวได้ถูกทิศทางยิ่งขึ้น

1.5 รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยชุมชน

กิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นองค์ประกอบสำคัญของการท่องเที่ยวทุกประเภท ซึ่งรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักท่องเที่ยวเลือกใช้บริการท่องเที่ยวของชุมชนหรือแหล่งท่องเที่ยวอื่นทั้งยังช่วยให้นักท่องเที่ยวเกิดการเรียนรู้และกระตุ้นการสร้างจิตสำนึกให้แก่ นักท่องเที่ยวได้ โดย พจนา สอนศรี (2546) ได้กำหนดรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยชุมชนไว้ 6 รูปแบบ ดังนี้

1. กิจกรรมการเดินป่าศึกษาธรรมชาติ
2. กิจกรรมการเดินเที่ยวภายในหมู่บ้าน
3. ร่วมกิจกรรมในวิถีชีวิต
 - ในหมู่บ้าน เช่น การทำอาหาร ตำข้าว ทอผ้า ทำบุญใส่บาตร เป็นต้น
 - นอกหมู่บ้าน เช่น การทำสวน การทำนา การหาปลา เป็นต้น
4. ร่วมกิจกรรมสาธารณประโยชน์ของชุมชน เช่น การทำกิจกรรมกับเด็กนักเรียนในโรงเรียน การปลูกป่า การทำแนวกันไฟ เป็นต้น
5. เรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น เรียนดนตรี เรียนการแกะสลัก เรียนการทอผ้า เรียนการย้อมสีธรรมชาติ เป็นต้น

6. กิจกรรมศึกษาธรรมชาติอื่นๆ เช่น ดูนก ดูผีเสื้อ พายเรือ ขี่จักรยาน วาดรูป เป็นต้น

2. แนวคิดเพื่อสร้างแบบประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

2.1 มาตรฐานการท่องเที่ยวไทย (Thailand Standards Tourism) ของสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

จากการศึกษาวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้ดำเนินการจัดทำมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย (Thailand Standards Tourism) และประกาศใช้แล้วบางส่วนซึ่งประกอบด้วยมาตรฐาน 7 ประเภท (2551) ดังนี้

1. หลักเกณฑ์เกี่ยวกับมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย
 - ประกาศตราสัญลักษณ์มาตรฐานการท่องเที่ยวไทย
 - หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการแต่งตั้งหน่วยงานตรวจสอบและรับรอง
 - หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการรับรองสถานประกอบการ
 - หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการใช้เครื่องหมายรับรองมาตรฐาน
2. มาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยว
 - มาตรฐานที่พักสัมผัสวัฒนธรรมชนบท (Home Stay Standard)
 - มาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยวประเภทโรงแรม (Hotel Standard)
 - มาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยวประเภทสถานที่พักตากอากาศ (Resort Standard)
 - มาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยวประเภทบริการห้องชุด (Serviced Apartment Standard)
 - มาตรฐานที่พักเพื่อการท่องเที่ยวประเภทเกสต์เฮาส์ (Guest House Standard)
 - มาตรฐานที่พักแบบพำนักระยะยาว (Long Stay Standard)
3. มาตรฐานบริการเพื่อการท่องเที่ยว
 - มาตรฐานบริการอาหารเพื่อการท่องเที่ยว (Food Services Standard)
 - ห้องน้ำสาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวระดับสากล (Public Restroom Standard)
 - มาตรฐานเรือรับจ้างนำเที่ยว (Tourist Boat Standard)
 - มาตรฐานเรือภัตตาคาร (Restaurant Cruise Standard)

4. มาตรฐานกิจกรรมเพื่อการท่องเที่ยว

- มาตรฐานกิจกรรมเดินป่า (Hiking Standard)
- มาตรฐานกิจกรรมดูนก (Bird Watching Standard)
- มาตรฐานกิจกรรมปีนหน้าผา (Cliff Climbing Standard)
- มาตรฐานกิจกรรมล่องแก่ง (Rafting Standard)
- มาตรฐานดำน้ำ (Diving Standard)
- มาตรฐานกิจกรรมดูพรรณไม้ป่า (Flora Observation Standard)
- มาตรฐานกิจกรรมดูผีเสื้อ (Butterfly Observation Standard)
- มาตรฐานการจัดกิจกรรมค่ายพักแรม (Camping Standard)

5. มาตรฐานอาชีพเพื่อการท่องเที่ยว

- มาตรฐานอาชีพของผู้ประกอบอาหาร (Food Production Standard)

6. มาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว

- มาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism Attraction Standard)
- มาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (Natural Attraction Standard)
- มาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (น้ำพุร้อนธรรมชาติ) (Hot Spring For Health Tourism Attraction Standard)
- มาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Attraction Standard)
- มาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Attraction Standard)
- มาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ (Recreational Attraction Standard)
- มาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปะ วิทยาศาสตร์ (Arts And Sciences Educational Attraction Standard)

7. มาตรฐานธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

- มาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว (Tour Operator)
- มาตรฐานมัคคุเทศก์ (Tour Guide Standard)

ซึ่งโครงการวิจัยนี้ได้ศึกษาดัชนีและตัวชี้วัดในแบบประเมินมาตรฐานการท่องเที่ยวของสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในแบบประเมินบางส่วน ได้แก่ แบบประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แบบประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แบบประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และแบบประเมินมาตรฐานที่พัก

สัมพัทธ์วัฒนธรรมชนบท ซึ่งมีบางดัชนีที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบแบบประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่ใช้สำหรับโครงการวิจัยนี้ได้ โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับองค์ประกอบของการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน (พจนานุกรม, 2546) ดังที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินศักยภาพและมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินศักยภาพและมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยที่เน้นการศึกษาและประเมินศักยภาพในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์โดยมีองค์ประกอบของการประเมินศักยภาพที่คล้ายคลึงกันซึ่งส่วนใหญ่ยึดตามองค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นหลัก โดยมีกรณีศึกษาทั้งที่อยู่ในองค์กรชุมชนและอยู่ในเขตพื้นที่ขององค์การภาครัฐ ซึ่งสามารถนำมาศึกษาเพื่อประยุกต์ใช้ในการออกแบบแบบประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนได้ โดยงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีดังนี้

สฤณี แสงอรุณ (2541) ได้ทำการศึกษาศักยภาพและแนวทางการจัดการอุทยานแห่งชาติเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์: กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา จังหวัดพังงา โดยใช้สมการถ่วงน้ำหนัก ในการคำนวณหาศักยภาพของพื้นที่ ระดับศักยภาพในการบริหารจัดการ และระดับผลกระทบสิ่งแวดล้อม พบว่า ด้านพื้นที่นั้นทรัพยากรธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวมีศักยภาพสูงต่อการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ด้านการบริหารจัดการมีศักยภาพปานกลาง และด้านการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวโดยผู้ประกอบการหรือราษฎรท้องถิ่นมีศักยภาพสูง โดยการท่องเที่ยวมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในระดับปานกลาง และได้เสนอแนวทางการในการจัดการพัฒนาศักยภาพในการจัดการท่องเที่ยว ได้แก่ การพัฒนาบุคลากร ปรับปรุงระบบสื่อความหมาย และการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว การควบคุมคุณภาพการให้บริการด้านการท่องเที่ยว โดยเน้นการสร้างความร่วมมือและประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ เอกชน และชุมชนท้องถิ่น รวมทั้งการส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่หลากหลายมากขึ้น และมีการติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

สาทิศ สุขผ่องศรี (2543) ได้ทำการศึกษาเรื่อง แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนศิ่วง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยส่วนหนึ่งมีการศึกษาศักยภาพของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนศิ่วง ซึ่งมีศักยภาพ 4 ด้าน คือ ด้านพื้นที่ ด้านการจัดการ ด้านกิจกรรมและกระบวนการ และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยผลการศึกษาพบว่า ชุมชนศิ่วงมีศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวสูง คือ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสวยงามและอุดมสมบูรณ์ มีเอกลักษณ์ มีประวัติความเป็นมาวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชุมชนที่น่าสนใจมาก มีความสำคัญ

ของระบบนิเวศที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ และมีความหลากหลายทางชีวภาพสูง มีศักยภาพของการจัดการสูง คือ มีรูปแบบของการจัดการกิจกรรม การให้การศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมและสื่อความหมายธรรมชาติที่เหมาะสม และมีการจัดการป้องกันและรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ และมีองค์กรชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชนมีส่วนร่วมในการควบคุม ให้ความเห็นและได้รับผลประโยชน์จากการบริการการท่องเที่ยว โดยมีข้อเสนอแนะซึ่งเป็นแนวทางให้กับชุมชนสำรวจและการพัฒนางานวิจัยในพื้นที่อื่นๆ คือ ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมของชุมชนอย่างยั่งยืน รวมทั้งการป้องกันผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการท่องเที่ยว

อุไรพรรณ ปรางอุตมทรัพย์ (2544) ได้ศึกษาศักยภาพของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์: กรณีศึกษา ชุมชนบ้านทุ่งสูง จังหวัดกระบี่ พบว่า มีปัจจัยบ่งชี้ศักยภาพของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อยู่ 4 ปัจจัย ได้แก่ ด้านลักษณะพื้นที่ ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมและการจัดการนักท่องเที่ยว และด้านองค์กรชุมชน โดยผลการศึกษาพบว่า ชุมชนบ้านทุ่งสูงมีศักยภาพโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยที่ระดับศักยภาพสูงสุด คือ ด้านองค์กรชุมชน ระดับศักยภาพปานกลาง คือ ด้านลักษณะพื้นที่และการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว และระดับศักยภาพต่ำสุด คือ ด้านกิจกรรมและการจัดการนักท่องเที่ยว โดยมีข้อเสนอแนะว่า ควรได้รับการสนับสนุนในด้านการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เกือบทุกด้านโดยเฉพาะด้านกิจกรรมและการจัดการนักท่องเที่ยว ควรได้รับความช่วยเหลือและสนับสนุนจากองค์กรภาครัฐที่เกี่ยวข้อง

ณรงค์ศักดิ์ สุริยวารกุล (2546) ได้ศึกษาเกณฑ์ในการวิเคราะห์ศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์: กรณีศึกษา ตำบลเกาะยอ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา โดยทำการการศึกษาเกณฑ์ในการวิเคราะห์ศักยภาพ และใช้วิธีการถ่วงน้ำหนักในการวิเคราะห์ศักยภาพ โดยนำองค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมาประยุกต์เป็นปัจจัยที่ใช้ในการวิเคราะห์ศักยภาพ โดยมีปัจจัย 4 ด้าน คือ ด้านพื้นที่ ด้านการจัดการ ด้านกิจกรรมและกระบวนการ และด้านการมีส่วนร่วม ซึ่งได้ปัจจัยในการวิเคราะห์ศักยภาพทั้งสิ้น 29 ข้อ ผลการศึกษาพบว่า เกาะยอมีศักยภาพปานกลางในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยมีองค์ประกอบที่มีศักยภาพสูงได้แก่ ด้านพื้นที่ และด้านการมีส่วนร่วม ส่วนที่มีศักยภาพปานกลางได้แก่ ด้านการจัดการ และด้านกิจกรรมและกระบวนการ ส่วนการวิเคราะห์ศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในแต่ละจุด พบว่า สถาบันทักษิณคดีศึกษา มีศักยภาพสูงในด้านพื้นที่และด้านการมีส่วนร่วม มีศักยภาพปานกลางในด้าน การจัดการและกิจกรรมและกระบวนการ ส่วนกลุ่มทอผ้าราชวดี แหล่งท่องเที่ยวเชิง

ธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และแหล่งท่องเที่ยววัด คะแนนศักยภาพเท่ากันในแต่ละองค์ประกอบ คือมีศักยภาพสูงได้แก่ ด้านพื้นที่ และด้านการมีส่วนร่วม ส่วนที่มีศักยภาพปานกลางได้แก่ ด้านกิจกรรมและกระบวนการ ส่วนที่มีศักยภาพต่ำ ได้แก่ ด้านการจัดการ

อรสา คงทอง (2549) ทำการศึกษาเรื่อง ศักยภาพและแนวทางการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา กรณีศึกษา เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลสาบสงขลา (คูซูด) จังหวัดสงขลา เป็นการศึกษาเพื่อประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวและวิเคราะห์ประเด็นปัญหาและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยใช้แบบประเมินที่ประกอบด้วยตัวชี้วัดด้านศักยภาพ 6 กลุ่ม (ด้านสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยว ด้านคุณค่าและความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการ ด้านการส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและอื่นๆ และด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวและความปลอดภัย) และตัวชี้วัดด้านความเสี่ยง 3 กลุ่ม (ด้านผลกระทบต่อระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม ด้านความเปราะบางของแหล่งท่องเที่ยว และผลกระทบต่อชุมชนท้องถิ่น) และกำหนดลำดับความสำคัญของค่าน้ำหนักคะแนนของกลุ่มชี้วัดด้านศักยภาพเทียบเป็น 100% พบว่า เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลสาบสงขลา มีระดับศักยภาพรวมเท่ากับ 76.22% ซึ่งจัดอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง และผลการประเมินความเสี่ยง พบว่ามีความเสี่ยงเท่ากับ 53.33% ซึ่งจัดอยู่ในความเสี่ยงระดับปานกลาง

อภิรดี ช้วนตัน (2550) ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาศักยภาพในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชน กรณีศึกษา: ถ้ำภูเขาเพชรและถ้ำเจ็ดคต ตำบลปาล์มพัฒนา อำเภอมะนัง จังหวัดสตูล โดยใช้แบบประเมินศักยภาพ 3 รูปแบบ ได้แก่ แบบประเมินศักยภาพในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ออกแบบเฉพาะเจาะจงสำหรับพื้นที่ศึกษา ร่วมกับแบบประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และแบบประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ โดยแบบประเมิน 2 แบบหลังเป็นแบบประเมินมาตรฐานของสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผลการประเมินศักยภาพ พบว่า ผลส่วนใหญ่มีความสอดคล้องกัน ได้แก่ แบบประเมินศักยภาพในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ออกแบบเฉพาะเจาะจงสำหรับพื้นที่ศึกษา มีผลการประเมินศักยภาพอยู่ในระดับสูง แบบประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พบว่า มีมาตรฐานคุณภาพอยู่ในระดับดี แบบประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ พบว่า มีมาตรฐานคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งแสดงว่าผลการประเมินมีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันรวมทั้งได้นำผลการศึกษามากำหนดแนวทางการจัดการท่องเที่ยวร่วมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้เป็นการอธิบายถึงขั้นตอนในการดำเนินการทำโครงการตามหัวข้อคำถามการวิจัย ได้แก่ ด้านการกระจายของแหล่งท่องเที่ยวชุมชน การประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชน แผนที่แหล่งท่องเที่ยวชุมชน และการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชน และเนื่องจากแต่ละคำถามการวิจัยมีความแตกต่างกันในด้านวิธีการดำเนินการ ผู้วิจัยจึงจำแนกวิธีการศึกษาออกเป็น 4 หัวข้อหลักดังนี้

คำถามการวิจัยข้อที่ 1 แหล่งท่องเที่ยวชุมชนกระจายอยู่ที่ไหน

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเพื่อตอบคำถามข้อที่ 1 ได้แก่ ผู้นำชุมชนและหน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ และแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจำนวน 62 แห่ง ใน 5 จังหวัด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 เครื่องกำหนดตำแหน่งพิกัด (GPS) ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงพื้นที่ด้านตำแหน่งของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนทั้ง 62 แห่ง

2.2 ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) ใช้ในการจัดทำแผนที่แสดงการกระจายของแหล่งท่องเที่ยวชุมชน และเป็นเครื่องมือในการลงตำแหน่งพิกัดภูมิศาสตร์ของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่เก็บมาได้

2.3 กล้องถ่ายภาพ ใช้ในการเก็บภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชน เพื่อนำมาประกอบกับแผนที่แสดงการกระจายของแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

2.4 แบบสัมภาษณ์ ใช้ในการสอบถามชื่อและที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 เก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม โดยจัดประชุมกลุ่มและเก็บข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชนตามแบบเก็บข้อมูลโดยใช้วิธีจับบันทึก

3.2 เก็บข้อมูลพิกัด และบันทึกภาพของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อจัดทำฐานข้อมูลและทำเป็นแผนที่การกระจายแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการนำค่าพิกัดแหล่งท่องเที่ยวชุมชน ภาพถ่าย และข้อมูลเชิงบรรยายที่ได้จากการสำรวจแหล่งท่องเที่ยวชุมชนมาจัดทำเป็นฐานข้อมูลและแผนที่แสดงการกระจายของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนทั้ง 5 จังหวัด โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ในการจัดกระทำข้อมูล

คำถามการวิจัยข้อที่ 2 แหล่งท่องเที่ยวชุมชนมีศักยภาพอย่างไร

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเพื่อตอบคำถามข้อที่ 2 ได้แก่ ผู้นำชุมชนและหน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวชุมชนจำนวน 62 แห่ง ใน 5 จังหวัด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบเก็บข้อมูลประเมินศักยภาพ โดยดัดแปลงปรับปรุงจากแบบฟอร์มประเมินสำหรับคณะกรรมการตัดสินรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ปี 2550

2.2 แบบบันทึกข้อมูล ในการจดบันทึกรายละเอียดด้านการจัดการชุมชนท่องเที่ยว

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน จากแหล่งเอกสารต่าง ๆ ไว้ตามขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

3.2 ออกแบบแบบเก็บข้อมูลประเมินศักยภาพ โดยแบ่งเป็น 4 หลักการ ได้แก่

3.2.1 ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

3.2.2 ชุมชนมีความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว

3.2.3 ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว

3.2.4 ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุ

3.3 ผู้วิจัยลงพื้นที่เก็บข้อมูลภาคสนามด้านศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนเพื่อนำมาประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชน โดยเก็บแบบประเมินทั้งหมด 62 ชุมชนใน 5 จังหวัดภาคใต้ และใช้วิธีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้นำชุมชนท่องเที่ยวและผู้วิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการใช้ค่าเฉลี่ยระดับคะแนนจากการเก็บแบบประเมินศักยภาพของแต่ละจังหวัดจาก 4 หลักการ โดยให้ค่าตามเกณฑ์ระดับการประเมินศักยภาพ ได้แก่

- (1) คือ มีการดำเนินงานในชุมชนในระดับช่วงคะแนน 50 – 59 คะแนน = น้อยที่สุด
- (2) คือ มีการดำเนินงานในชุมชนในระดับช่วงคะแนน 60 – 69 คะแนน = น้อย
- (3) คือ มีการดำเนินงานในชุมชนในระดับช่วงคะแนน 70 – 79 คะแนน = ปานกลาง
- (4) คือ มีการดำเนินงานในชุมชนในระดับช่วงคะแนน 80 – 89 คะแนน = มาก
- (5) คือ มีการดำเนินงานในชุมชนในระดับช่วงคะแนน มากกว่า 89 = มากที่สุด

คำถามวิจัยข้อที่ 3 แผนที่แหล่งท่องเที่ยวชุมชนเป็นอย่างไร

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเพื่อตอบคำถามข้อที่ 3 ได้แก่ ผู้นำชุมชนและหน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวชุมชนจำนวน 62 แห่ง ใน 5 จังหวัดภาคใต้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 เครื่องกำหนดตำแหน่งพิกัด (GPS) ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงพื้นที่ด้านตำแหน่งของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนทั้ง 62 แห่ง

2.2 ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) ใช้ในการจัดทำแผนที่แสดงแหล่งท่องเที่ยวชุมชน และเป็นเครื่องมือในการลงตำแหน่งพิกัดภูมิศาสตร์ของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่เก็บมาได้

2.3 กล้องถ่ายภาพ ใช้ในการเก็บภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชน เพื่อนำมาประกอบกับแผนที่แสดงแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 เก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม โดยเก็บข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชนตามแบบเก็บข้อมูลโดยใช้วิธีจุดบันทึก

3.2 เก็บข้อมูลพิกัด และบันทึกภาพของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อจัดทำฐานข้อมูลและทำเป็นแผนที่การกระจายแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการนำค่าพิกัดแหล่งท่องเที่ยวชุมชน ภาพถ่าย และข้อมูลเชิงบรรยายที่ได้จากการสำรวจแหล่งท่องเที่ยวชุมชนมาจัดทำเป็นฐานข้อมูลและแผนที่แสดงแหล่งท่องเที่ยวชุมชนทั้ง 5 จังหวัด โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ในการจัดกระทำข้อมูลและแผนที่

คำถามวิจัยข้อที่ 4 การประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นอย่างไร

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเพื่อตอบคำถามข้อที่ 3 ได้แก่ ผู้นำชุมชนและหน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวชุมชนจำนวน 62 ชุมชน ใน 5 จังหวัดภาคใต้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว

2.2 แบบบันทึกข้อมูล ในการจัดบันทึกรายละเอียดด้านการจัดการชุมชนท่องเที่ยว และเอกสารรายงานสรุปภาพรวมของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนทั้ง 62 แห่ง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับจัดการและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน จากแหล่งเอกสารต่าง ๆ ไว้ตามขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

3.2 ออกแบบแบบประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชน โดยแบ่งเป็น 4 หลักการ ได้แก่

3.2.1 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

3.2.2 ด้านการจัดการ

3.2.3 ด้านองค์กรชุมชน

3.2.4 ด้านการเรียนรู้

3.3 จัดประชุมผู้นำชุมชนท่องเที่ยวเพื่อประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนทั้ง 5 จังหวัด รวม 62 ชุมชน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการใช้ค่าเฉลี่ยระดับคะแนนจากการเก็บแบบประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัดจาก 4 หลักการ โดยให้ค่าตามเกณฑ์ระดับการประเมินมาตรฐาน ได้แก่

ดีเยี่ยม = 81 คะแนนขึ้นไป

ดีมาก = 71-80 คะแนน

ดี = 61-70 คะแนน

ปานกลาง = 51-60 คะแนน

ต่ำ = 50 คะแนนหรือน้อยกว่า

คำถามวิจัยข้อที่ 5 ระบบสนับสนุนการตัดสินใจมีผลต่อการวางแผนการท่องเที่ยวชุมชนอย่างไร

- 1) การศึกษาข้อมูล การศึกษารายละเอียดของระบบ รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ข้อมูล
- 2) การออกแบบและพัฒนาระบบ ออกแบบโครงสร้างข้อมูล พัฒนาระบบ
- 3) การทดสอบระบบ ทดสอบการใช้ระบบ ปรับปรุงแก้ไขระบบ
- 4) การใช้งานจริง การจัดเตรียมข้อมูลเพื่อนำเข้าระบบใหม่ การนำข้อมูลเข้าสู่ระบบ การตรวจสอบระบบ

สรุป

วิธีดำเนินการวิจัยในโครงการฉบับนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาขั้นตอนต่างๆ ในภาพรวมได้ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเพื่อตอบคำถามข้อที่ 1 - 5 ได้แก่ ผู้นำและสมาชิกกลุ่มในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวชุมชนจำนวน 62 ชุมชน ใน 5 จังหวัดภาคใต้
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลประกอบด้วย เครื่องกำหนดตำแหน่ง แบบประเมินศักยภาพ แบบประเมินมาตรฐาน และโปรแกรมการสร้างระบบสารสนเทศ
3. ขั้นตอนรวบรวมข้อมูล
 - 3.1 เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน จากแหล่งเอกสารต่าง ๆ ได้ตามขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล
 - 3.2 เก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม โดยจัดประชุมกลุ่ม โดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้นำชุมชนและสมาชิก เก็บข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชนตามแบบประเมินข้อมูลในชุมชน ใช้วิธีจัดบันทึก กำหนดกลุ่มบุคคลที่จะสัมภาษณ์ประกอบด้วย ผู้นำชุมชน เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการท่องเที่ยว ประชาชนที่อยู่ในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในชุมชน นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่มาท่องเที่ยว
 - 3.3 เก็บข้อมูลพิกัด และบันทึกภาพของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อจัดทำฐานข้อมูลและทำเป็นแผนที่แหล่งท่องเที่ยวชุมชน
 - 3.4 ขั้นตอนการออกแบบฐานข้อมูล ฐานข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยนี้ จะใช้ฐานข้อมูลในระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ ซึ่งประกอบไปด้วย ฐานข้อมูลจากแผนที่ฐานและฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชน และสร้างเป็นพจนานุกรมข้อมูล (Data Dictionary) เพื่อเป็นฐานข้อมูลให้ชุมชน

ได้ใช้ต่อไป ฐานข้อมูลของระบบสนับสนุนการตัดสินใจ ในการวางแผนการท่องเที่ยวชุมชน จะใช้ ฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชนต่างๆ และผลการวิจัยจากโครงการอื่นๆ เพื่อนำไปประมวลผล และสร้างแบบจำลองประกอบการตัดสินใจวางแผนการท่องเที่ยวชุมชน ขณะเดียวกันระบบสนับสนุนการตัดสินใจ จะเชื่อมต่อกับระบบฐานข้อมูลของระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) เพื่อดึงข้อมูลแผนที่แหล่งท่องเที่ยวชุมชนและฐานข้อมูลเชิงบรรยาย (Attribute) ของระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์มาแสดงผลร่วมกับระบบสนับสนุนการตัดสินใจ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 นำค่าพิกัด ภาพถ่าย ข้อมูลเชิงบรรยายที่ได้จากการสำรวจแหล่งท่องเที่ยวชุมชนมาจัดทำเป็นฐานข้อมูลและแผนที่แหล่งท่องเที่ยวทั้ง 5 จังหวัด

4.2 นำข้อมูลที่ได้จากการประเมินศักยภาพและมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชน มาประเมินโดยใช้ค่าสถิติร้อยละ และค่าเฉลี่ย

4.3 นำภาพถ่ายมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และเลือกภาพประกอบให้สอดคล้องกับประเด็นที่กำหนดไว้ในขอบเขตด้านเนื้อหา

4.4 นำฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชน ฐานข้อมูลเส้นทางการท่องเที่ยวชุมชน ข้อมูลผลจากการวิจัยของโครงการต่างๆ และแผนที่แหล่งท่องเที่ยวชุมชนมาวิเคราะห์ร่วมกันเพื่อสร้างข้อมูลแบบจำลองระบบสนับสนุนการตัดสินใจ ซึ่งจะเป็นการแสดงผลออกมาในรูปแบบของแผนที่และข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชน ซึ่งจะเป็นทางเลือกในการตัดสินใจวางแผนการท่องเที่ยวชุมชนของนักท่องเที่ยว

4.5 ชี้นำเสนอผลการศึกษาค้นคว้า เสนอผลการศึกษาค้นคว้าด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์มีภาพประกอบ และแบบจำลองโปรแกรมสนับสนุนการตัดสินใจ

บทที่ 4

ผลการศึกษาและการอภิปรายผล

งานวิจัยฉบับนี้ได้สรุปถึงผลการศึกษาใน 4 ประเด็นตามคำถามการวิจัย ได้แก่ การกระจายของแหล่งท่องเที่ยวชุมชน การประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชน แผนที่แหล่งท่องเที่ยวชุมชน และการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชน ซึ่งผู้วิจัยได้จำแนกออกเป็นแต่ละหัวข้อ ดังนี้

ผลการศึกษา

4.1 คำถามการวิจัยข้อที่ 1 แหล่งท่องเที่ยวชุมชนกระจายอยู่ที่ไหน

ผลการศึกษาสำหรับตอบคำถามข้อที่ 1 ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการนำคำพิกัดแหล่งท่องเที่ยวชุมชน ภาพถ่าย และข้อมูลเชิงบรรยายด้านที่ตั้งและสถานที่ติดต่อกับผู้นำชุมชนท่องเที่ยวแต่ละแหล่ง ซึ่งได้จากการสำรวจแหล่งท่องเที่ยวชุมชนมาจัดทำเป็นฐานข้อมูลและแผนที่แสดงการกระจายของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนทั้ง 5 จังหวัด โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ในการจัดกระทำข้อมูล สามารถจำแนกออกเป็นรายจังหวัดได้ดังนี้

ตาราง 1 แสดงการกระจายของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดสงขลา

ชื่อชุมชน	บุคคลและสถานที่ติดต่อ
1. ชุมชนท่องเที่ยวคลองรี	ชื่อ : คุณชนบ แทนประมุข ที่อยู่ : ตำบลคลองรี อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา โทรศัพท์ : 081 – 5414439
2. ชุมชนท่องเที่ยวคูขุด	ชื่อ : คุณมาลา พานิชกร ที่อยู่ : ตำบลคูขุด อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา โทรศัพท์ : 087 – 2865086
3. ชุมชนท่องเที่ยวบ้านท่าหิน	ชื่อ : คุณภิรมย์ ศรีชู ที่อยู่ : ตำบลท่าหิน อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา โทรศัพท์ : 081 – 2757156

ชื่อชุมชน	บุคคลและสถานที่ติดต่อ
4. ชุมชนประมงพื้นบ้านเพื่อการท่องเที่ยว	ชื่อ : เทศบาลนครสงขลา งานพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว โทรศัพท์ : 074 – 311015 ต่อ 115 ชื่อ : กลุ่มเรือประมงพื้นบ้านเพื่อการท่องเที่ยว โทรศัพท์ : 081 – 0944848 , 085 – 0776766 ที่อยู่ : อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
5. ชุมชนท่องเที่ยวเกาะยอ	ชื่อ : คุณพวงสวัสดิ์ ยอดสุรางค์ (ประธานชมรมท่องเที่ยวเกาะยอ) ที่อยู่ : 18/1 หมู่ที่ 4 ตำบลเกาะยอ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90110 โทรศัพท์ : 074 – 450023 , 081 – 8963256 โทรสาร : 074 – 332238

ตาราง 2 แสดงการกระจายของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดพัทลุง

ชื่อชุมชน	บุคคลและสถานที่ติดต่อ
1. ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอตะโหมด	ชื่อ : นายสุรพิศ กิตติลาโก (ประธานชมรม) ที่อยู่ : 106 หมู่ที่ 4 ตำบลคลองใหญ่ อำเภอตะโหมด จังหวัดพัทลุง โทรศัพท์ : 086 – 2902714
2. ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอควนขนุน	ชื่อ : นายอารีย์ ขาวดี (ประธานชมรม) ที่อยู่ : 81 หมู่ที่ 2 ตำบลอนทวาย อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง โทรศัพท์ : 081 – 8987809
3. ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอกงหรา	ชื่อ : นายสามารถ ไชยทอง (ประธานชมรม) ที่อยู่ : 29/2 หมู่ที่ 3 ตำบลกงหรา อำเภอกงหรา จังหวัดพัทลุง โทรศัพท์ : 086 – 2553763
4. ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอบางแก้ว	ชื่อ : นายเสริม วงศ์จนากุล ที่อยู่ : 278 หมู่ที่ 5 ตำบลโคกลัก อำเภอบางแก้ว จังหวัดพัทลุง โทรศัพท์ : 081 – 7984926
5. ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอป่าพะยอม	ชื่อ : นายนพพร มากสง ที่อยู่ : 36/1 หมู่ที่ 2 ตำบลป่าพะยอม อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง โทรศัพท์ : 081 – 5678707
6. ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเมืองพัทลุง	ชื่อ : นายสมบัติ เลื่อนแป้น ที่อยู่ : 34 หมู่ที่ 8 ตำบลลำปำ อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง โทรศัพท์ : 089 - 8772877

ชื่อชุมชน	บุคคลและสถานที่ติดต่อ
7. ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีบรรพต	ชื่อ : นายสมบัติ หนูทอง ที่อยู่ : 99 หมู่ที่ 10 ตำบลเขาปู่ อำเภอศรีบรรพต จังหวัดพัทลุง โทรศัพท์ : 084 - 8579949
8. ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรป่าบอน	ชื่อ : นายสวาท โอทอง ที่อยู่ : 244 หมู่ที่ 9 ตำบลหนองธง อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง โทรศัพท์ : 081 - 6084494
9. ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีนครินทร์	ชื่อ : นายจำเนียง จันท์ศรีกรวด ที่อยู่ : 163 หมู่ที่ 7 ตำบลบ้านนา อำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง โทรศัพท์ : 081 - 2764479
10. ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเขาชัยสน	ชื่อ : ว่าที่ร้อยตรี สมมาตร เกตุสว่างวงศ์ ที่อยู่ : 150 หมู่ที่ 4 ตำบลเขาชัยสน อำเภอเขาชัยสน จังหวัดพัทลุง โทรศัพท์ : 085 - 7996912
11. ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอปากพะยูน	ชื่อ : นายสงวน แสงสว่าง ที่อยู่ : 172 หมู่ที่ 3 ตำบลเกาะหมาก อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง โทรศัพท์ : 084 - 8548544
12. ชมรมบริการการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเชิงอนุรักษ์ ตำบลทุ่งนารี	ชื่อ : คุณณรงค์ชัย สงไข และคุณกิตติพงษ์ ปานผ่อง ที่อยู่ : ตำบลทุ่งนารี อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง โทรศัพท์ : 086 - 2925425 , 089 - 5971666
13. ชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลน้อย	ชื่อ : คุณยงยุทธ จินคง ที่อยู่ : 324 หมู่ที่ 9 ตำบลทะเลน้อย อำเภอกวนขนุน จังหวัดพัทลุง โทรศัพท์ : 081 - 0949549
14. กลุ่มภูผาสองทะเล	ชื่อ : คุณชัชวาลย์ ทิพย์เศษ, คุณนพรัตน์ ทิพย์เศษ ที่อยู่ : ไม่ระบุ โทรศัพท์ : 081 - 3881301 ชื่อ : คุณสมพร เมฆมุสิก, คุณสุริยนา เมฆมุสิก ที่อยู่ : ไม่ระบุ โทรศัพท์ : 087 - 9682535

ตาราง 3 แสดงการกระจายของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดนครศรีธรรมราช

ชื่อชุมชน	บุคคลและสถานที่ติดต่อ
1. ชมรมธุรกิจท่องเที่ยวอำเภอขนอม	ชื่อ : นายจำรูญ เกิดดำ ที่อยู่ : 40/5 หมู่ที่ 4 ตำบลขนอม อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช โทรศัพท์ : 089-5915109
2. ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมชายฝั่งตำบลขนอม	ชื่อ : นายรุจิพันธ์ เกิดดำ ที่อยู่ : 40/5 หมู่ที่ 4 ตำบลขนอม อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช โทรศัพท์ : 086-7420068
3. กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านแหลมประทับ	ชื่อ : ผู้ใหญ่วิโชค สุกใส ที่อยู่ : หมู่ที่ 5 ตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช โทรศัพท์ :
4. กลุ่มประมงชายฝั่งรักษ์บ้านเกิดบ้านแขวงเกาะ	ชื่อ : นายพูลศิริ สุทธิช่วย ที่อยู่ : 79 หมู่ที่ 2 ตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช โทรศัพท์ : 081-6762783
5. กลุ่มท่องเที่ยวหนองหารท่องเที่ยว	ชื่อ : นายศรสิทธิ์ พรหมศิริ ที่อยู่ : 45 หมู่ที่ 3 ตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช โทรศัพท์ : 089-0740375
6. กลุ่มมัดคุเทศก์น้อยโรงเรียนบ้านเขาวังทอง	ชื่อ : ผู้ใหญ่ปรีชา เพชรรัตน์ ที่อยู่ : 123 หมู่ที่ 7 ตำบลควนทอง อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช โทรศัพท์ : 086-2844690
7. กลุ่มพัฒนาทะเลหมอก หมู่ 11	ชื่อ : นายสมหมาย ชมเชย ที่อยู่ : 47/9 หมู่ที่ 11 ตำบลกรุงชิง อำเภอเทพา จังหวัดนครศรีธรรมราช โทรศัพท์ : 087-8887453
8. กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หอนานช่องฟ้า	ชื่อ : นายสมพงศ์ ใจห้าว ที่อยู่ : อบต.เทพราช ตำบลเทพราช อำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช โทรศัพท์ : 081-2719799
9. กลุ่มทะเลหมอกเขาเหล็กกรุงชิง	ชื่อ : นางกาญจนา นนทามิตร ที่อยู่ : 3/1 หมู่ที่ 1 ตำบลกรุงชิง อำเภอเทพา จังหวัดนครศรีธรรมราช โทรศัพท์ : 086-9545333
10. กลุ่มบ่อน้ำร้อนกรุงชิง	ชื่อ : นายวิรัตน์ เล่นทัศน์ ที่อยู่ : 15 หมู่ที่ 3 ตำบลกรุงชิง อำเภอเทพา จังหวัดนครศรีธรรมราช โทรศัพท์ : 086-9412415

ชื่อชุมชน	บุคคลและสถานที่ติดต่อ
11. ศูนย์การเรียนรู้พื้นฐานของชุมชนบ้านห้วยพาน	ชื่อ : นางรุ่งไพลิน รอดบุญ ที่อยู่ : 40/12 หมู่ที่ 2 ตำบลกรุงชิง อำเภอเทพา จังหวัดนครศรีธรรมราช โทรศัพท์ : 087-2833084
12. กลุ่มรักธรรมชาติหินตั้ง	ชื่อ : คุณพยงค์ ไปยาเส ที่อยู่ : 11 หมู่ที่ 9 ตำบลพรหมโลก อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โทรศัพท์ : -
13. ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบ้านวังลุง	ชื่อ : นายมณฑิธร ใจอ่อน ที่อยู่ : ที่ทำการน้ำตกวังลุง หมู่ที่ 6 ตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โทรศัพท์ : 087-8859167
14. ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและเขาหลวงบ้านปลายอน	ชื่อ : นายสมพงษ์ ผกากรอง ที่อยู่ : 66 หมู่ที่ 5 ตำบลพรหมโลก อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โทรศัพท์ : 084-0572916
15. ชมรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรข้างกลาง	ชื่อ : นายเกษตร ขุนจันทร์ ที่อยู่ : สำนักงานเกษตรกิ่งอำเภอข้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช โทรศัพท์ : 081-8925711
16. สภาวิสาหกิจชุมชนตำบลสวนขัน	ชื่อ : นายสง่า ทองคำ ที่อยู่ : 144 หมู่ที่ 6 ตำบลสวนขัน อำเภอข้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช โทรศัพท์ : 081-0798744
17. ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านท่าดี	ชื่อ : นางสาวยุพิน เยาวนิตต์ ที่อยู่ : 138 หมู่ที่ 5 ตำบลท่าดี อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โทรศัพท์ : 089-5939164
18. ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีรีวง	ชื่อ : นายยงยุทธ กระจ่างโลก ที่อยู่ : ศูนย์ประสานงานชุมชนบ้านคีรีวง หมู่ที่ 10 ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โทรศัพท์ : 075-533113
19. ศูนย์สิ่งแวดล้อมศึกษา จ.นครศรีธรรมราช โรงเรียนลานสกาประชาสรรค์	ชื่อ : อาจารย์มณฑาทา บรรจบกาญจน์ ที่อยู่ : ร.ร. ลานสกาประชาสรรค์ อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โทรศัพท์ : 089-9714508
20. กลุ่มรักษ์เขาวัง	ชื่อ : นางสาวเนตรชนก ไชยจิตต์ ที่อยู่ : อบต.ขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โทรศัพท์ : 089-7273765

ชื่อชุมชน	บุคคลและสถานที่ติดต่อ
21. ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านกะทูน	ชื่อ : นายจริง ตามี ที่อยู่ : 77/1 หมู่ที่ 8 ตำบลกะทูน อำเภอพิปูน จังหวัดนครศรีธรรมราช โทรศัพท์ : 087-8826127
22. ศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อมตำบลกะทูน	ชื่อ : นายพร้อม พิทักษ์ ที่อยู่ : 108 หมู่ที่ 6 ตำบลกะทูน อำเภอพิปูน จังหวัดนครศรีธรรมราช โทรศัพท์ : 089-9711048
23. ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลละอาย	ชื่อ : นายเสรี จิตจำ ที่อยู่ : อบต.ละอาย ตำบลละอาย อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช โทรศัพท์ : 087-2801021
24. ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ป่าเขาศูนย์	ชื่อ : นางสาวปิยะนุช ทองด้วง ที่อยู่ : 67 หมู่ที่ 2 ตำบลไม้เรียง อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช โทรศัพท์ : 086-0422089
25. กลุ่มรักษารักษาถ้ำ	ชื่อ : ร้อยตรีสุภาพร ปราบราย ที่อยู่ : อบต.ถ้ำพรรณรา อำเภอถ้ำพรรณรา จังหวัดนครศรีธรรมราช โทรศัพท์ : 081-9799402
26. ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลถ้ำใหญ่	ชื่อ : นายสันต หอมเดช ที่อยู่ : 252 หมู่ที่ 9 ตำบลถ้ำใหญ่ อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช โทรศัพท์ : 087-2833896
27. เครือข่ายวิสาหกิจชุมชนตำบลร่อนพิบูลย์	ชื่อ : นายมงคล ฤทธิมนตรี ที่อยู่ : 713 หมู่ที่ 12 ตำบลร่อนพิบูลย์ อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โทรศัพท์ : 089-6450791
28. ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลเคิ่ง	ชื่อ : นายสมบุญ หนูทับ ที่อยู่ : อบต.เคิ่ง ตำบลเคิ่ง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โทรศัพท์ : 081-0840292
29. กลุ่มคนรักฟรุคคลองเคิ่ง	ชื่อ : นายธนพล นาพั่ง ที่อยู่ : 53 หมู่ที่ 5 ตำบลแม่เจ้าอยู่หัว อำเภอเชียรใหญ่ จ.นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ : 081-6072078
30. กลุ่มประวัติศาสตร์แม่เจ้าอยู่หัว	ชื่อ : นายชลด เอี่ยมสุทธิ ที่อยู่ : 17 หมู่ที่ 3 ตำบลแม่เจ้าอยู่หัว อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช โทรศัพท์ : 081-0808096

ชื่อชุมชน	บุคคลและสถานที่ติดต่อ
31.กลุ่มวัดพัทธสีมา	ชื่อ : กำนันประสพ จันทร์ทองเดช ที่อยู่ : 128 หมู่ที่ 4 ตำบลท่าซอม อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช โทรศัพท์ : 089-2965362
32. กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านเกาะนาง โดย	ชื่อ : นายอนุชาติ อุปการชัย ที่อยู่ : อบต.คลองน้อย อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โทรศัพท์ : 081-7887439

ตาราง 4 แสดงการกระจายของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดสตูล

ชื่อชุมชน	บุคคลและสถานที่ติดต่อ
1. กลุ่มทุ่งรีนโฮมสเตย์	ชื่อ : นายสุวรรณ ลาลีนู ที่อยู่ : บ้านทุ่งรีน ตำบลสาคร อำเภอท่าแพ จังหวัดสตูล โทรศัพท์ : 081-0969804
2. กลุ่มจัดการการท่องเที่ยว โดยองค์กร ชุมชนบ้านบ่อเจ็ดลูก	ชื่อ : นายอิน ถิ่นสตูล ที่อยู่ : ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล โทรศัพท์ : 086-2844767

ตาราง 5 แสดงการกระจายของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดตรัง

ชื่อชุมชน	บุคคลและสถานที่ติดต่อ
1. กลุ่มทอผ้าไหมหมื่นศรี หมู่บ้านนาหมื่น ศรี	ชื่อ : คุณอารอบ เรืองสังข์ ที่อยู่ : 19/1 หมู่ 8 ตำบลนาหมื่นศรี อำเภอนาโยง จังหวัดตรัง โทรศัพท์ : 075-299597 ชื่อ : นางกุศล นิลลอบ โทรศัพท์ : 081-4764318
2. ถ้าเลเขากอบ	ชื่อ : อบต.เขากอบ ที่อยู่ : อบต.เขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง โทรศัพท์ : 075-500117 , 075-500088 ชื่อ : นางอนุ อินทรวินิต์ โทรศัพท์ : ไม่มี
3. ชุมชนอนุรักษ์สายรุ้ง	ชื่อ : นายธงชัย แสงจันทร์ ที่อยู่ : บ้านลำพิกุล หมู่ 4 ตำบลนาชุมเห็ด อำเภอย่านตาขาว จังหวัดตรัง โทรศัพท์ : 087-2663753 , 081-5350861

ชื่อชุมชน	บุคคลและสถานที่ติดต่อ
4. แหล่งชุมชนเรียนรู้จัดการปายาเลน บ้านทุ่งตะเซะ	ชื่อ : นายน้อม ฮันเย็ก ที่อยู่ : บ้านทุ่งตะเซะ ตำบลทุ่งค่าย อำเภอย่านตาขาว จังหวัดตรัง โทรศัพท์ : 086-1209904
5. แหล่งชุมชนการเรียนรู้การจัดการป่าสาकु และพื้นที่ชุ่มน้ำจืด บ้านทุ่งแกเจ็ย	ชื่อ : นางละเมียด รัตนะ ที่อยู่ : กลุ่มอนุรักษ์ป่าสาकुบ้านทุ่งแกเจ็ย ตำบลนาข้าวเสีย อำเภอนาโยง จังหวัดตรัง โทรศัพท์ : 086-0080953 ชื่อ : อาจารย์สมนึก โออินทร์ โทรศัพท์ : 081-2724574
6. การท่องเที่ยวชุมชนเชิงนิเวศบ้านลิบง-เจ้าไหม	ชื่อ : นายยะเหตุ หะหาวา ที่อยู่ : กลุ่มเรือหัวโทงเจ้าไหม-ตะลึง ตำบลเกาะลิบง อำเภอกันตัง จ.ตรัง โทรศัพท์ : 087-8914780 , 089-8207222
7. ชุมชนจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ วัจระยาพิชัย การอนุรักษ์สัตว์ป่า-ป่าต้นน้ำบ้านหน้าเขา-ในวัง	ชื่อ : ผญ. จรูญ พิทักษ์ ที่อยู่ : กลุ่มอนุรักษ์ป่าต้นน้ำบ้านหน้าเขา-ในวัง ตำบลหนองบัว อำเภอรัษฎา จังหวัดตรัง โทรศัพท์ : 087-2672260 ชื่อ : นายวิรัตน์ เพชรสง ที่อยู่ : กลุ่มการท่องเที่ยวโฮมสเตย์-บ้านเกลด ตำบลหนองบัว อำเภอรัษฎา จังหวัดตรัง โทรศัพท์ : 089-9706597
8. ชมรมประมงพื้นบ้านบาตูปูเต๊ะ	ชื่อ : นายอิสมาแอล เบญสะอาด ที่อยู่ : ชมรมประมงพื้นบ้าน บาตูปูเต๊ะ / ประสานมิตรทิวรี่ ตำบลเกาะลิบง อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง โทรศัพท์ : 086-9437669
9. แหล่งชุมชนเรียนรู้การพัฒนาแบบพึ่งตนเอง ชุมชนต้นหยงสตาร์	ชื่อ : คุณกาจ หยงสตาร์ ที่อยู่ : สหพันธ์องค์กรชุมชนต้นหยงสตาร์ ตำบลท่าข้าม อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง โทรศัพท์ : 089-8734303 , 075-289066 ชื่อ : อาจารย์ประสาน พุ้ยอั้น โทรศัพท์ : 089-8662301

4.2 คำถามการวิจัยข้อที่ 2 แหล่งท่องเที่ยวชุมชนมีศักยภาพอย่างไร

ผลการศึกษาลำดับตอบคำถามข้อที่ 2 ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการใช้ค่าเฉลี่ยระดับคะแนนจากการเก็บแบบประเมินศักยภาพของแต่ละจังหวัดจาก 4 หลักการ โดยให้ค่าตามเกณฑ์ระดับการประเมินศักยภาพ สามารถจำแนกออกเป็นรายจังหวัดได้ดังนี้

ตาราง 6 แสดงผลการจัดอันดับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนรวม 5 จังหวัด

ที่	ชื่อกลุ่ม	คะแนน	ระดับ	จังหวัด
1	ชุมชนท่องเที่ยวเกาะยอ	87	มาก	สงขลา
1	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอคลองหระ	87	มาก	พัทลุง
3	กลุ่มทะเลหมอกเขาเหล็กกรุงชิง	83	มาก	นครศรีธรรมราช
3	ศูนย์การเรียนรู้พื้นฐานของชุมชนบ้านห้วยพาน	83	มาก	นครศรีธรรมราช
5	กลุ่มประมงชายฝั่งรักบ้านเกิด	82	มาก	นครศรีธรรมราช
6	ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีรีวง	81	มาก	นครศรีธรรมราช
6	ชุมชนประมงพื้นบ้านเพื่อการท่องเที่ยว	81	มาก	สงขลา
8	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านบ่อเจ็ดลูก	80	มาก	สตูล
9	ชมรมธุรกิจท่องเที่ยวอำเภอขนอม	78	ปานกลาง	นครศรีธรรมราช
9	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรป่าบอน	78	ปานกลาง	พัทลุง
11	ชมรมพิทักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งขนอม	74	ปานกลาง	นครศรีธรรมราช
11	ชมรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรข้างกลาง	74	ปานกลาง	นครศรีธรรมราช
13	กลุ่มมัคคุเทศก์น้อยโรงเรียนบ้านเขาวังทอง	71	ปานกลาง	นครศรีธรรมราช
13	ศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อมตำบลกะทูน	71	ปานกลาง	นครศรีธรรมราช

ที่	ชื่อกลุ่ม	คะแนน	ระดับ	จังหวัด
13	ถ้าเลเขากอบ	71	ปานกลาง	ตรัง
16	กลุ่มรักษารัฐเขาก้อ	70	ปานกลาง	นครศรีฯ
16	แหล่งชุมชนเรียนรู้จัดการป่าชายเลนบ้านทุ่งตะเชะ	70	ปานกลาง	ตรัง
18	ชุมชนท่องเที่ยวควคลงรี	69	น้อย	สงขลา
18	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเขาชัยสน	69	น้อย	พัทลุง
18	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอป่าพะยอม	69	น้อย	พัทลุง
21	กลุ่มบ่อน้ำร้อนกรุงชิง	67	น้อย	นครศรีฯ
22	ชุมชนท่องเที่ยวควซูด	66	น้อย	สงขลา
23	กลุ่มภูผาสองทะเล	65	น้อย	พัทลุง
23	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านแหลมประทับ	65	น้อย	นครศรีฯ
25	ศูนย์สิ่งแวดล้อมจังหวัดนครศรีธรรมราช โรงเรียนลานสกาฯ	64	น้อย	นครศรีฯ
25	กลุ่มรักษารัฐเขาก้อ	64	น้อย	นครศรีฯ
25	ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านกะทูน	64	น้อย	นครศรีฯ
28	ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบ้านวังลุง	63	น้อย	นครศรีฯ
28	กลุ่มพัฒนาทะเลหมอก หมู่ 11	63	น้อย	นครศรีฯ
28	การท่องเที่ยวชุมชนเชิงนิเวศบ้านลิบง - เจ้าไหม	63	น้อย	ตรัง
31	แหล่งชุมชนเรียนรู้การจัดการป่าสาคร	62	น้อย	ตรัง
31	กลุ่มท่องเที่ยวบ้านทุ่งรีนไฮมสเตอร์	62	น้อย	สตูล
33	ชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลน้อย	61	น้อย	พัทลุง
33	กลุ่มประวัติศาสตร์แม่เจ้าอยู่หัว	61	น้อย	นครศรีฯ

ที่	ชื่อกลุ่ม	คะแนน	ระดับ	จังหวัด
33	ชุมชนจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวังพระยาพิชัย การอนุรักษ์สัตว์ป่า – ป่าต้นน้ำ บ้านหน้าเขา - ไนวง	61	น้อย	ตรัง
36	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หอนาช่องฟ้า	60	น้อย	นครศรีฯ
37	ชุมชนท่องเที่ยวบ้านท่าหิน	59	น้อยที่สุด	สงขลา
37	แหล่งชุมชนเรียนรู้การพัฒนาแบบพึ่งตนเองชุมชนต้นหยงสตาร์	59	น้อยที่สุด	ตรัง
39	กลุ่มวัดพัทลุงสี่มา	58	น้อยที่สุด	นครศรีฯ
39	แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เกาะนางโดย	58	น้อยที่สุด	นครศรีฯ
39	เครือข่ายวิสาหกิจชุมชนตำบลร่อนพิบูลย์	58	น้อยที่สุด	นครศรีฯ
39	กลุ่มคนรักพุดคลองเคิ่ง	58	น้อยที่สุด	นครศรีฯ
43	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลถ้ำใหญ่	57	น้อยที่สุด	นครศรีฯ
44	ชุมชนบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเชิงอนุรักษ์ทุ่งนารี	56	น้อยที่สุด	พัทลุง
44	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีนครินทร์	56	น้อยที่สุด	พัทลุง
46	ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลเคิ่ง	54	น้อยที่สุด	นครศรีฯ
47	ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลละอาย	53	น้อยที่สุด	นครศรีฯ
47	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอตะโหมด	53	น้อยที่สุด	พัทลุง
49	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอควนขนุน	52	น้อยที่สุด	พัทลุง
49	ชมรมประมงพื้นบ้านบาตูปูเต๊ะ	52	น้อยที่สุด	ตรัง
51	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอบางแก้ว	49	น้อยที่สุด	พัทลุง
52	สภาวิสาหกิจชุมชนตำบลสวนขัน	48	น้อยที่สุด	นครศรีฯ

ที่	ชื่อกลุ่ม	คะแนน	ระดับ	จังหวัด
53	กลุ่มรักธรรมชาติหินตั้ง	47	น้อยที่สุด	นครศรีฯ
53	กลุ่มทอผ้านาหมื่นศรี หมู่บ้านนาหมื่นศรี	47	น้อยที่สุด	ตรัง
55	ชุมชนอนุรักษ์สายรุ้ง	45	น้อยที่สุด	ตรัง
55	ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติบ้านปลายอวน	45	น้อยที่สุด	นครศรีฯ
55	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเมืองพัทลุง	45	น้อยที่สุด	พัทลุง
58	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ป่าเขาสุณีย์	41	น้อยที่สุด	นครศรีฯ
59	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีบรรพต	40	น้อยที่สุด	พัทลุง
60	กลุ่มท่องเที่ยวโหนดการท่องเที่ยว	35	น้อยที่สุด	นครศรีฯ
61	ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านท่าดี	31	น้อยที่สุด	นครศรีฯ
62	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอปากพะยูน	27	น้อยที่สุด	พัทลุง

ผลการประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนรายจังหวัด

จากการประเมินศักยภาพโดยการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการใช้ค่าเฉลี่ยระดับคะแนนจากการเก็บแบบประเมินศักยภาพของแต่ละจังหวัดจาก 4 หลักการ โดยให้ค่าตามเกณฑ์ระดับการประเมินศักยภาพ โดยสามารถจำแนกออกเป็นรายจังหวัดได้ดังนี้

จังหวัดสงขลา

ตาราง 7 แสดงศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดสงขลา

ประเด็น	ชื่อชุมชน				
	1	2	3	4	5
1. ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง					
1.1 ชุมชนมีความพอประมาณในการดำเนินชีวิตและมีความเป็นอยู่ที่พึ่งพาตนเองได้อย่างพอเพียง	3	4	4	5	5
1.2 ชุมชนรู้จักใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นผสมผสานกับเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อการท่องเที่ยว	4	4	3	3	4

ประเด็น	ชื่อชุมชน				
	1	2	3	4	5
1.3 ชุมชนมีภูมิคุ้มกันผลกระทบจากการท่องเที่ยว	3	4	3	4	5
1.4 ชุมชนมีส่วนร่วมในการทำงานและรู้จักสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน อย่างสม่ำเสมอ	4	3	4	4	4
1.5 ชุมชนมีจิตสำนึกและวิถีการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4	4	4	4	5
รวมคะแนนประเด็นที่ 1	18	19	18	20	23
2. ชุมชนมีความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว					
2.1 ชุมชนสามารถพึ่งพาภูมิปัญญาท้องถิ่นและความเป็นตัวตนของ ชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว	4	4	3	3	5
2.2 ชุมชนมีโครงสร้างที่เข้มแข็ง มั่นคง ปลอดภัย และเชื่อถือได้	3	3	4	4	5
2.3 ชุมชนมีความภาคภูมิใจในตัวตนของท้องถิ่น และสามารถดำรงรักษา ภูมิปัญญาท้องถิ่นไว้ได้	4	4	3	5	5
2.4 ชุมชนมีองค์กรและผู้นำที่เข้มแข็ง และสมาชิกมีส่วนร่วมในการ ดำเนินกิจกรรมร่วมกันเพื่อประโยชน์ส่วนรวม	4	3	3	4	4
รวมคะแนนประเด็นที่ 2	15	14	13	16	19
3. ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารและจัดการแหล่งท่องเที่ยว					
3.1 ชุมชนมีการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับภูมิปัญญา และ ตัวตนของท้องถิ่น รวมทั้งสามารถพัฒนาบุคลากรของชุมชนเพื่อการ ท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม	4	3	4	5	4
3.2 ชุมชนต้องมีการประเมินความสามารถในการรองรับจำนวน นักท่องเที่ยว โดยจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวให้มี คุณภาพอย่างเหมาะสม	3	3	2	4	4
3.3 ชุมชนมีระบบรักษาความปลอดภัยและการจัดการผลกระทบจาก การท่องเที่ยว	3	3	3	5	4
3.4 ชุมชนมีการให้บริการข้อมูล การตลาดและการประชาสัมพันธ์ให้ นักท่องเที่ยวได้อย่างสอดคล้องกับรูปแบบการท่องเที่ยวของชุมชน	4	3	3	5	5
3.5 ชุมชนมีการสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงทรัพยากรท่องเที่ยวกับชุมชน หรือแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสม	4	4	3	4	5
รวมคะแนนประเด็นที่ 3	18	16	15	23	22

ประเด็น	ชื่อชุมชน				
	1	2	3	4	5
4. ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล					
4.1 ชุมชนมีสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานที่เหมาะสมทั้งเชิงปริมาณ และคุณภาพ และสภาพแวดล้อมของชุมชน	3	3	2	4	5
4.2 การคมนาคมเข้าถึงชุมชนและแหล่งท่องเที่ยวเครือข่ายเหมาะสม / สอดคล้องกับประเภทของการท่องเที่ยวของชุมชน	3	4	2	5	5
4.3 ชุมชนมีความหลากหลายทั้งข้อมูลและกิจกรรมการท่องเที่ยวบน ฐานความเป็นตัวตนและภูมิปัญญาท้องถิ่น	4	4	3	4	5
4.4 กิจกรรมการท่องเที่ยวของชุมชนสามารถสร้างโอกาสในการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเจ้าบ้านกับนักท่องเที่ยวผู้มาเยือนได้อย่าง เหมาะสม	4	3	3	5	4
4.5 สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรการ ท่องเที่ยวของชุมชนอย่างยั่งยืน	4	3	3	4	4
รวมคะแนนประเด็นที่ 4	18	17	13	22	23
รวมคะแนนทั้งหมด	69	66	59	81	87
ผลการประเมิน	น้อย	น้อย	น้อย ที่สุด	มาก	มาก

คำอธิบายชื่อชุมชน

- ชุมชน 1 หมายถึง ชุมชนท่องเที่ยวคลองรี
- ชุมชน 2 หมายถึง ชุมชนท่องเที่ยวคุชูด
- ชุมชน 3 หมายถึง ชุมชนท่องเที่ยวบ้านท่าหิน
- ชุมชน 4 หมายถึง ชุมชนประมงพื้นบ้านเพื่อการท่องเที่ยว
- ชุมชน 5 หมายถึง ชุมชนท่องเที่ยวเกาะยอ

สรุปผลการประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดสงขลา

จากตาราง 7 สรุปได้ว่า จังหวัดสงขลา มีชุมชนที่มีศักยภาพระดับมาก 2 กลุ่ม ได้แก่ ชุมชน ประมงพื้นบ้านเพื่อการท่องเที่ยว และ ชุมชนท่องเที่ยวเกาะยอ มีชุมชนที่มีศักยภาพระดับน้อย 2 กลุ่ม ได้แก่ ชุมชนท่องเที่ยวคลองรี และชุมชนท่องเที่ยวคุชูด และมีชุมชนที่มีศักยภาพระดับน้อย ที่สุด 1 กลุ่ม ได้แก่ ชุมชนท่องเที่ยวบ้านท่าหิน ซึ่งสามารถสรุปคะแนนและระดับศักยภาพได้ดัง แสดงในตาราง 8

ตาราง 8 แสดงผลการสรุปคะแนนและระดับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดสงขลา

ที่	ชื่อกลุ่ม	คะแนน	ศักยภาพ
1	ชุมชนท่องเที่ยวเกาะยอ	87	มาก
2	ชุมชนประมงพื้นบ้านเพื่อการท่องเที่ยว	81	มาก
3	ชุมชนท่องเที่ยวคลองรี	69	น้อย
4	ชุมชนท่องเที่ยวคูซูด	66	น้อย
5	ชุมชนท่องเที่ยวบ้านท่าหิน	59	น้อยที่สุด

จังหวัดพัทลุง

ตาราง 9 แสดงศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดพัทลุง

ประเด็น	ชื่อชุมชน													
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1. ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง														
1.1 ชุมชนมีความพอประมาณในการดำเนินชีวิตและมีความเป็นอยู่ที่พึ่งพาตนเองได้อย่างพอเพียง	3	2	5	3	4	1	3	4	3	4	1	3	3	4
1.2 ชุมชนรู้จักใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นผสมผสานกับเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อการท่องเที่ยว	3	3	4	3	4	2	2	5	3	4	1	2	4	3
1.3 ชุมชนมีภูมิคุ้มกันผลกระทบจากการท่องเที่ยว	3	2	4	2	3	1	1	4	3	3	2	3	2	4
1.4 ชุมชนมีส่วนร่วมในการทำงานและรู้จักสามัคคีช่วยเหลือเกื้อกูลกันอย่างสม่ำเสมอ	3	2	5	2	4	2	2	4	4	4	1	3	3	4
1.5 ชุมชนมีจิตสำนึกและวิถีการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3	2	4	3	4	1	2	3	3	4	2	4	2	4
รวมคะแนนประเด็นที่ 1	15	11	22	13	19	7	10	20	16	19	7	15	14	19

ประเด็น	ชื่อชุมชน													
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
2. ชุมชนมีความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว														
2.1 ชุมชนสามารถพึ่งพากรณีปัญหาท้องถิ่นและความเป็นตัวตนของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว	3	3	5	3	4	2	2	5	3	4	1	2	3	4
2.2 ชุมชนมีโครงสร้างที่เข้มแข็ง มั่นคง ปลอดภัย และเชื่อถือได้	2	3	5	2	4	2	2	5	3	3	1	2	3	3
2.3 ชุมชนมีความภาคภูมิใจในตัวของท้องถิ่น และสามารถดำรงรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่นไว้	3	2	5	2	5	2	3	5	3	4	1	4	4	3
2.4 ชุมชนมีองค์กรและผู้นำที่เข้มแข็ง และสมาชิกมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมร่วมกันเพื่อประโยชน์ส่วนรวม	3	2	5	1	4	2	2	5	2	4	2	4	2	2
รวมคะแนนประเด็นที่ 2	11	10	20	8	17	8	9	20	11	15	5	12	12	12
3. ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารและจัดการแหล่งท่องเที่ยว														
3.1 ชุมชนมีการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับภูมิปัญญา และตัวตนของท้องถิ่น รวมทั้งสามารถพัฒนาบุคลากรของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม	3	3	5	3	4	2	2	5	3	4	2	4	4	4
3.2 ชุมชนต้องมีการประเมินความสามารถในการรองรับจำนวนนักท่องเที่ยว โดยจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพอย่างเหมาะสม	3	3	5	2	3	3	2	3	3	3	2	3	3	4

ประเด็น	ชื่อชุมชน													
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
3.3 ชุมชนมีระบบรักษาความปลอดภัยและการจัดการผลกระทบจากการท่องเที่ยว	3	2	4	2	3	3	2	4	2	3	2	3	2	3
3.4 ชุมชนมีการให้บริการข้อมูล การตลาดและการประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวได้อย่างสอดคล้องกับรูปแบบการท่องเที่ยวของชุมชน	3	3	5	3	3	3	2	3	3	3	2	1	4	2
3.5 ชุมชนมีการสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงทรัพยากรท่องเที่ยวกับชุมชนหรือแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสม	3	4	4	3	3	3	2	4	3	3	1	2	4	3
รวมคะแนนประเด็นที่ 3	15	15	23	13	16	14	10	19	14	16	9	13	17	16
4. ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล														
4.1 ชุมชนมีสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานที่เหมาะสมทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ และสภาพแวดล้อมของชุมชน	2	4	4	2	3	5	2	4	3	4	1	3	4	3
4.2 การคมนาคมเข้าถึงชุมชน และแหล่งท่องเที่ยวเครือข่ายเหมาะสม / สอดคล้องกับประเภทของการท่องเที่ยวของชุมชน	2	4	4	2	3	4	2	4	3	4	1	4	4	4
4.3 ชุมชนมีความหลากหลายทั้งข้อมูลและกิจกรรมการท่องเที่ยวบนฐานความเป็นตัวตนและภูมิปัญญาท้องถิ่น	3	4	5	4	3	3	3	4	4	4	1	4	3	4

ประเด็น	ชื่อชุมชน													
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
4.4 กิจกรรมการท่องเที่ยวของชุมชนสามารถสร้างโอกาสในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเจ้าบ้านกับนักท่องเที่ยวผู้มาเยือนได้อย่างเหมาะสม	2	2	5	4	4	2	2	4	2	3	1	2	4	4
4.5 สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรการท่องเที่ยวของชุมชนอย่างยั่งยืน	3	2	4	3	4	2	2	3	3	4	2	3	3	3
รวมคะแนนประเด็นที่ 4	12	16	22	15	17	16	11	19	15	19	6	16	18	18
รวมทั้งหมด	53	52	87	49	69	45	40	78	56	69	27	56	61	65
ผลการประเมิน	น้อยที่สุด	น้อยที่สุด	มาก	น้อยที่สุด	น้อย	น้อยที่สุด	น้อยที่สุด	ปานกลาง	น้อยที่สุด	น้อย	น้อยที่สุด	น้อยที่สุด	น้อย	น้อย

คำอธิบายชื่อชุมชน

- ชุมชน 1 หมายถึง ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอตะโหมด
- ชุมชน 2 หมายถึง ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอควนขนุน
- ชุมชน 3 หมายถึง ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอกงหรา
- ชุมชน 4 หมายถึง ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอบางแก้ว
- ชุมชน 5 หมายถึง ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอป่าพะยอม
- ชุมชน 6 หมายถึง ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเมืองพัทลุง
- ชุมชน 7 หมายถึง ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีบรรพต
- ชุมชน 8 หมายถึง ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรป่าบอน
- ชุมชน 9 หมายถึง ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีนครินทร์
- ชุมชน 10 หมายถึง ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเขาชัยสน
- ชุมชน 11 หมายถึง ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอปากพะยูน
- ชุมชน 12 หมายถึง ชุมชนบริการการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเชิงอนุรักษ์

ตำบลทุ่งนารี

- ชุมชน 13 หมายถึง ชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลน้อย
- ชุมชน 14 หมายถึง กลุ่มภูผาสองทะเล

สรุปผลการประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดพัทลุง

จากตาราง 9 สรุปได้ว่า จังหวัดพัทลุงมีชุมชนที่มีศักยภาพระดับมาก 1 กลุ่ม ได้แก่ ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอกงหรา มีชุมชนที่มีศักยภาพระดับปานกลาง 1 กลุ่ม ได้แก่ ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรป่าบอน มีชุมชนที่มีศักยภาพระดับน้อย 4 กลุ่ม ได้แก่ ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอป่าพะยอม ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเขาชัยสน ชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลน้อย และกลุ่มภูผาสองทะเล และมีชุมชนที่มีศักยภาพระดับน้อยที่สุด 8 กลุ่ม ได้แก่ ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอตะโหมด ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอควนขนุน ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอบางแก้ว ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเมืองพัทลุง ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีบรรพต ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีนครินทร์ ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอปากพะยูน และชุมชนบริการการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเชิงอนุรักษ์ตำบลทุ่งนารี ซึ่งสามารถสรุปคะแนนและระดับศักยภาพได้ดังแสดงในตาราง 10

ตาราง 10 แสดงผลการสรุปคะแนนและระดับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดพัทลุง

ที่	ชื่อกลุ่ม	คะแนน	ศักยภาพ
1	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอกงหรา	87	มาก
2	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรป่าบอน	78	ปานกลาง
3	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเขาชัยสน	69	น้อย
3	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอป่าพะยอม	69	น้อย
5	กลุ่มภูผาสองทะเล	65	น้อย
6	ชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลน้อย	61	น้อย
7	ชุมชนบริการการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเชิงอนุรักษ์ ทุ่งนารี	56	น้อยที่สุด
7	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีนครินทร์	56	น้อยที่สุด
9	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอตะโหมด	53	น้อยที่สุด
10	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอควนขนุน	52	น้อยที่สุด
11	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอบางแก้ว	49	น้อยที่สุด

ที่	ชื่อกลุ่ม	คะแนน	ศักยภาพ
12	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเมืองพัทลุง	45	น้อยที่สุด
13	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอดีบรรพต	40	น้อยที่สุด
14	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอปากพะยูน	27	น้อยที่สุด

จังหวัดนครศรีธรรมราช ตาราง 11 แสดงศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดนครศรีธรรมราช

ประเด็น	ชื่อชุมชน																																
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	
1. ชุมชน ดำเนินงานตาม แนวคิดเศรษฐกิจ พอเพียง																																	
1.1 ชุมชนมี ความพร้อม ในการดำเนินชีวิต และมีความเป็นอยู่ ที่พึ่งพาตนเองได้ อย่างพอเพียง	3	3	3	5	2	5	4	4	5	4	5	4	4	3	4	3	2	4	3	4	4	4	3	2	4	3	4	3	3	3	3	4	3
1.2 ชุมชนรู้จักใช้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผสมผสานกับ เทคโนโลยีที่ เหมาะสมเพื่อการ ท่องเที่ยว	4	4	3	3	2	3	3	3	4	3	5	3	3	2	5	2	2	4	3	3	3	3	2	2	4	2	1	4	4	3	2	2	
1.3 ชุมชนมี ภูมิคุ้มกัน ผลกระทบจากการ ท่องเที่ยว	4	5	4	4	3	4	3	3	4	3	4	2	3	2	3	2	3	5	4	5	3	3	2	2	4	4	3	3	3	3	3	2	3
1.4 ชุมชนมีส่วน ร่วมในการทำงาน และรู้จักสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน อย่างสม่ำเสมอ	4	3	4	4	2	5	3	4	5	4	5	2	3	2	3	2	1	5	4	3	4	4	2	2	4	3	4	4	3	3	3	3	4

ประเด็น	ชื่อชุมชน																																
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	
1.5 ชุมชนมีจิตสำนึกและวิถีการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4	3	4	5	3	4	3	4	4	4	5	2	3	2	2	3	2	5	4	3	3	3	3	2	4	3	4	3	3	3	3	3	4
รวมประเด็นที่ 1	19	18	18	21	12	21	6	1	2	18	24	13	16	11	17	12	10	23	18	18	17	17	12	10	20	15	16	17	16	15	14	16	
2. ชุมชนมีความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว																																	
2.1 ชุมชนสามารถพึ่งพาศักยภาพท้องถิ่นและความเป็นตัวตนของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว	4	3	4	5	2	4	3	4	4	4	5	2	3	2	5	3	1	4	3	4	4	4	3	3	4	3	1	3	4	3	2	3	
2.2 ชุมชนมีโครงสร้างที่เข้มแข็งมั่นคง ปลอดภัยและเชื่อถือได้	4	3	4	5	1	4	3	4	5	3	4	2	3	3	3	2	1	5	4	3	4	4	3	3	4	4	4	2	3	3	4	3	
2.3 ชุมชนมีความภาคภูมิใจในตัวของท้องถิ่นและสามารถดำรงรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่นไว้ได้	4	4	4	5	2	5	3	4	4	4	5	3	3	2	5	3	2	4	3	3	4	3	3	2	4	2	3	3	3	4	4	3	

ประเด็น	ชื่อชุมชน																															
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32
2.4 ชุมชนมีองค์กรและผู้นำที่เข้มแข็ง และสมาชิกมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมร่วมกันเพื่อประโยชน์ส่วนรวม	5	5	5	4	2	4	3	4	5	3	5	2	3	2	5	2	1	5	4	4	4	4	3	1	4	3	3	2	2	4	4	3
รวมประเด็นที่ 2	17	15	17	9	7	17	2	16	8	14	19	9	12	10	18	10	5	18	14	14	16	15	12	9	16	12	11	10	12	14	14	12
3. ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารและจัดการแหล่งท่องเที่ยว																																
3.1 ชุมชนมีการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับภูมิปัญญา และตัวตนของท้องถิ่น รวมทั้งสามารถพัฒนาบุคลากรของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม	4	4	4	5	1	4	4	3	4	3	4	2	3	3	5	3	2	4	3	3	4	4	3	2	4	3	3	2	4	3	3	2

ประเด็น	ชื่อชุมชน																																
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	
3.2 ชุมชนต้องมีการประเมินความสามารถในการรองรับจำนวนนักท่องเที่ยว โดยจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพอย่างเหมาะสม	5	3	2	4	1	2	3	2	4	3	3	2	4	3	5	2	1	5	2	2	3	4	3	2	3	3	3	2	3	3	2	2	
3.3 ชุมชนมีระบบรักษาความปลอดภัยและการจัดการผลกระทบจากการท่องเที่ยว	3	4	4	4	3	3	3	3	5	3	3	2	4	2	3	3	2	4	4	3	4	3	3	2	4	3	3	4	3	3	3	3	
3.4 ชุมชนมีการให้บริการข้อมูลการตลาดและการประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวได้อย่างสอดคล้องกับรูปแบบการท่องเที่ยวของชุมชน	5	4	2	5	2	2	3	3	5	4	4	2	2	2	4	3	1	4	3	4	3	3	3	2	4	2	3	2	2	2	2	3	3

ประเด็น	ชื่อชุมชน																																
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	
4.2 การคมนาคม เข้าถึงชุมชนและ แหล่งท่องเที่ยว เครือข่ายเหมาะสม / สอดคล้องกับ ประเภทของการ ท่องเที่ยวของ ชุมชน	5	5	2	4	2	4	4	2	4	4	2	3	4	2	3	2	2	4	4	4	3	5	3	3	3	3	4	3	3	3	3	2	2
4.3 ชุมชนมี ความหลากหลาย ทั้งข้อมูลและ กิจกรรมการ ท่องเที่ยวบนฐาน ความเป็นตัวตน และภูมิปัญญา ท้องถิ่น	4	4	3	3	1	2	4	3	4	3	5	2	3	3	3	2	1	4	3	3	2	5	3	2	3	3	3	3	2	3	4	3	3
4.4 กิจกรรมการ ท่องเที่ยวของ ชุมชนสามารถ สร้างโอกาสในการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างเจ้าบ้านกับ นักท่องเที่ยวผู้มา เยือนได้อย่าง เหมาะสม	4	4	3	4	1	4	4	2	5	4	5	4	3	3	5	3	2	4	3	3	2	4	3	2	3	3	2	4	2	4	4	3	4

ประเด็น	ชื่อชุมชน																															
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32
4.5 สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรการท่องเที่ยวของชุมชนอย่างยั่งยืน	3	4	3	4	2	5	4	3	4	4	5	2	4	2	3	3	2	4	4	3	4	4	3	2	3	3	4	3	4	3	4	4
รวมประเด็นที่ 4	20	21	14	1	7	18	1	1	2	18	21	14	18	12	18	12	8	20	16	16	13	22	14	11	15	15	16	15	15	17	15	15
รวมทั้งหมด	78	74	65	82	35	71	63	60	83	67	83	47	63	45	74	48	31	81	64	64	64	71	53	41	70	57	58	54	58	61	58	58
เกณฑ์การประเมิน	3	3	2	4	1	3	2	2	4	2	4	1	2	1	3	1	1	4	2	2	2	3	1	1	3	1	1	1	1	2	1	1

คำอธิบายชื่อชุมชน

- ชุมชน 1 หมายถึง ชมรมธุรกิจท่องเที่ยวอำเภอชนอม
- ชุมชน 2 หมายถึง ชมรมพิทักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งชนอม
- ชุมชน 3 หมายถึง กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านแหลมประทับ
- ชุมชน 4 หมายถึง กลุ่มประมงชายฝั่งรักบ้านเกิด
- ชุมชน 5 หมายถึง กลุ่มท่องเที่ยวหนวดการท่องเที่ยว
- ชุมชน 6 หมายถึง กลุ่มมัดคุเทศก์น้อยโรงเรียนบ้านเขาวังทอง
- ชุมชน 7 หมายถึง กลุ่มพัฒนาทะเลหมอก หมู่ 11
- ชุมชน 8 หมายถึง กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หนานช่องฟ้า
- ชุมชน 9 หมายถึง กลุ่มทะเลหมอกเขาเหล็กกรุงชิง
- ชุมชน 10 หมายถึง กลุ่มบ่อน้ำร้อนกรุงชิง
- ชุมชน 11 หมายถึง ศูนย์การเรียนรู้พื้นฐานของชุมชนบ้านห้วยพาน
- ชุมชน 12 หมายถึง กลุ่มรักษารวมชาติหินตั้ง
- ชุมชน 13 หมายถึง ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบ้านวังลุง
- ชุมชน 14 หมายถึง ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติบ้านปลายอน
- ชุมชน 15 หมายถึง ชมรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรข้างกลาง
- ชุมชน 16 หมายถึง สภาวิสาหกิจชุมชนตำบลสวนขัน
- ชุมชน 17 หมายถึง ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านท่าดี
- ชุมชน 18 หมายถึง ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีรีวง
- ชุมชน 19 หมายถึง ศูนย์สิ่งแวดล้อมจังหวัดนครศรีธรรมราช โรงเรียนลานสกา

ประชาสรรค์

- ชุมชน 20 หมายถึง กลุ่มรักษ์เขาวัง
- ชุมชน 21 หมายถึง ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านกะทูน
- ชุมชน 22 หมายถึง ศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อมตำบลกะทูน
- ชุมชน 23 หมายถึง ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลละอาย
- ชุมชน 24 หมายถึง ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ป่าเขาศูนย์
- ชุมชน 25 หมายถึง กลุ่มรักษ์ภูเขาดำ
- ชุมชน 26 หมายถึง ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลถ้ำใหญ่
- ชุมชน 27 หมายถึง เครือข่ายวิสาหกิจชุมชนตำบลอ่อนพิบูลย์

- ชุมชน 28 หมายถึง ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลเคิ่ง
 ชุมชน 29 หมายถึง กลุ่มคนรักสุขภาพคลองเคิ่ง
 ชุมชน 30 หมายถึง กลุ่มประวัติศาสตร์แม่เจ้าอยู่หัว
 ชุมชน 31 หมายถึง กลุ่มวัดพัทธสีมา
 ชุมชน 32 หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เกาะนางโดย

สรุปผลการประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดนครศรีธรรมราช

จากตาราง 11 สรุปได้ว่า จังหวัดนครศรีธรรมราชมีชุมชนที่มีศักยภาพระดับมาก 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มประมงชายฝั่งรักบ้านเกิด กลุ่มทะเลหมอกเขาเหล็กกรุงชิง ศูนย์การเรียนรู้พื้นฐานของชุมชนบ้านห้วยพาน และชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีรีวง มีชุมชนที่มีศักยภาพระดับปานกลาง 6 กลุ่ม ได้แก่ ชมรมธุรกิจท่องเที่ยวอำเภอขนอม ชมรมพิทักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งขนอม กลุ่มมัคคุเทศก์น้อยโรงเรียนบ้านเขาวังทอง ชมรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรข้างกลาง ศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อมตำบลกะทูน และกลุ่มรักสุขภาพเขาถ้ำ มีชุมชนที่มีศักยภาพระดับน้อย 9 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านแหลมประทับ กลุ่มพัฒนาทะเลหมอก กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หอนานช่องฟ้า กลุ่มบ่อน้ำร้อนกรุงชิง ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบ้านวังลุง ศูนย์สิ่งแวดล้อมจังหวัดนครศรีธรรมราช โรงเรียนลานสกาประชาสรรค์ กลุ่มรักเขาวัง ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านกะทูน และกลุ่มประวัติศาสตร์แม่เจ้าอยู่หัว และมีชุมชนที่มีศักยภาพระดับน้อยที่สุด 13 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านท่าดี ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลละอาย ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ป่าเขา ศูนย์ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลถ้ำใหญ่ เครือข่ายวิสาหกิจชุมชนตำบลร้อนพิบูลย์ ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลเคิ่ง กลุ่มคนรักสุขภาพคลองเคิ่ง กลุ่มวัดพัทธสีมา และแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เกาะนางโดย ซึ่งสามารถสรุปคะแนนและระดับศักยภาพได้ดังแสดงในตาราง 12

ตาราง 12 แสดงผลการสรุปคะแนนและระดับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดนครศรีธรรมราช

ที่	ชื่อกลุ่ม	คะแนน	ศักยภาพ
1	กลุ่มทะเลหมอกเขาเหล็กกรุงชิง	83	มาก
1	ศูนย์การเรียนรู้พื้นฐานของชุมชนบ้านห้วยพาน	83	มาก
3	กลุ่มประมงชายฝั่งรักบ้านเกิด	82	มาก
4	ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีรีวง	81	มาก
5	ชมรมธุรกิจท่องเที่ยวอำเภอชนอม	78	ปานกลาง
6	ชมรมพิทักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งชนอม	74	ปานกลาง
6	ชมรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรข้างกลาง	74	ปานกลาง
8	กลุ่มมัคคุเทศก์น้อยโรงเรียนบ้านเขาวังทอง	71	ปานกลาง
8	ศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อมตำบลกะทูน	71	ปานกลาง
10	กลุ่มรักษ์ภูเขากั๊	70	ปานกลาง
11	กลุ่มบ่อน้ำร้อนกรุงชิง	67	น้อย
12	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านแหลมประทับ	65	น้อย
13	ศูนย์สิ่งแวดล้อมจังหวัดนครศรีธรรมราช โรงเรียนลานสกาประชาสรรค์	64	น้อย
14	กลุ่มรักษ์เขาวัง	64	น้อย
14	ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านกะทูน	64	น้อย
16	ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบ้านวังดุง	63	น้อย
16	กลุ่มพัฒนาทะเลหมอก หมู่ 11	63	น้อย
18	กลุ่มประวัติศาสตร์แม่เจ้าอยู่หัว	61	น้อย
19	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หนานช่องฟ้า	60	น้อย

ที่	ชื่อกลุ่ม	คะแนน	ศักยภาพ
20	กลุ่มวัดพุทธสีมา	58	น้อยที่สุด
20	แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เกาะนางโดย	58	น้อยที่สุด
20	เครือข่ายวิสาหกิจชุมชนตำบลอ่อนพิบูลย์	58	น้อยที่สุด
20	กลุ่มคนรักพิพิธภัณฑ์คลองเคิ่ง	58	น้อยที่สุด
24	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลลำใหญ่	57	น้อยที่สุด
25	ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลเคิ่ง	54	น้อยที่สุด
26	ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลละอาย	53	น้อยที่สุด
27	สภาวิสาหกิจชุมชนตำบลสวนขัน	48	น้อยที่สุด
28	กลุ่มรักธรรมชาติหินตั้ง	47	น้อยที่สุด
29	ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติบ้านปลายอวน	45	น้อยที่สุด
30	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ป่าเขาศูนย์	41	น้อยที่สุด
31	กลุ่มท่องเที่ยวหนองคายท่องเที่ยว	35	น้อยที่สุด
32	ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านท่าดี	31	น้อยที่สุด

จังหวัดสตูล

ตาราง 13 แสดงศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดสตูล

ประเด็น	ชื่อชุมชน	
	1	2
1. ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง		
1.1 ชุมชนมีความพอประมาณในการดำเนินชีวิตและมีความเป็นอยู่ที่พึ่งพาตนเองได้อย่างพอเพียง	3	4
1.2 ชุมชนรู้จักใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นผสมผสานกับเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อการท่องเที่ยว	2	4
1.3 ชุมชนมีภูมิคุ้มกันผลกระทบจากการท่องเที่ยว	3	4
1.4 ชุมชนมีส่วนร่วมในการทำงานและรู้จักสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลกันอย่างสม่ำเสมอ	4	4

ประเด็น	ชื่อชุมชน	
	1	2
1.5 ชุมชนมีจิตสำนึกและวิถีการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3	4
รวมประเด็นที่ 1	15	20
2. ชุมชนมีความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว		
2.1 ชุมชนสามารถพึ่งพาศักยภาพท้องถิ่นและความเป็นตัวตนของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว	3	4
2.2 ชุมชนมีโครงสร้างที่เข้มแข็ง มั่นคง ปลอดภัย และเชื่อถือได้	3	4
2.3 ชุมชนมีความภาคภูมิใจในตัวท้องถิ่น และสามารถดำรงรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่นไว้ได้	4	5
2.4 ชุมชนมีองค์กรและผู้นำที่เข้มแข็ง และสมาชิกมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมร่วมกันเพื่อประโยชน์ส่วนรวม	4	4
รวมประเด็นที่ 2	14	17
3. ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารและจัดการแหล่งท่องเที่ยว		
3.1 ชุมชนมีการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับภูมิปัญญา และตัวตนของท้องถิ่น รวมทั้งสามารถพัฒนาบุคลากรของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม	3	4
3.2 ชุมชนต้องมีการประเมินความสามารถในการรองรับจำนวนนักท่องเที่ยว โดยจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพอย่างเหมาะสม	3	4
3.3 ชุมชนมีระบบรักษาความปลอดภัยและการจัดการผลกระทบจากการท่องเที่ยว	4	4
3.4 ชุมชนมีการให้บริการข้อมูล การตลาดและการประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวได้อย่างสอดคล้องกับรูปแบบการท่องเที่ยวของชุมชน	4	4
3.5 ชุมชนมีการสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงทรัพยากรท่องเที่ยวกับชุมชนหรือแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสม	2	4
รวมประเด็นที่ 3	16	20
4. ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล		
4.1 ชุมชนมีสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานที่เหมาะสมทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ และสภาพแวดล้อมของชุมชน	3	5
4.2 การคมนาคมเข้าถึงชุมชนและแหล่งท่องเที่ยวเครือข่ายเหมาะสม / สอดคล้องกับประเภทของการท่องเที่ยวของชุมชน	3	4
4.3 ชุมชนมีความหลากหลายทั้งข้อมูลและกิจกรรมการท่องเที่ยวบนฐานความเป็นตัวตนและภูมิปัญญาท้องถิ่น	3	5

ประเด็น	ชื่อชุมชน	
	1	2
4.4 กิจกรรมการท่องเที่ยวของชุมชนสามารถสร้างโอกาสในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเจ้าบ้านกับนักท่องเที่ยวผู้มาเยือนได้อย่างเหมาะสม	4	4
4.5 สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรการท่องเที่ยวของชุมชนอย่างยั่งยืน	4	5
รวมประเด็นที่ 4	17	23
รวมทั้งหมด	62	80
เกณฑ์การประเมิน	น้อย	มาก

คำอธิบายชื่อชุมชน

ชุมชน 1 หมายถึง กลุ่มท่องเที่ยวบ้านทุ่งรินโฮมสเตย์

ชุมชน 2 หมายถึง กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านป่อเจ็ดลูก

สรุปผลการประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดสตูล

จากตาราง 13 สรุปได้ว่า จังหวัดสตูลมีชุมชนที่มีศักยภาพระดับมาก 1 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านป่อเจ็ดลูก และมีชุมชนที่มีศักยภาพระดับน้อย 1 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวบ้านทุ่งรินโฮมสเตย์ ซึ่งสามารถสรุปคะแนนและระดับศักยภาพได้ดังแสดงในตาราง 14

ตาราง 14 แสดงผลการสรุปคะแนนและระดับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดสตูล

ที่	ชื่อกลุ่ม	คะแนน	ศักยภาพ
1	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านป่อเจ็ดลูก	80	มาก
2	กลุ่มท่องเที่ยวบ้านทุ่งรินโฮมสเตย์	62	น้อย

จังหวัดตรัง

ตาราง 15 แสดงศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดตรัง

ประเด็น	ชื่อชุมชน								
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1. ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง									
1.1 ชุมชนมีความพอประมาณในการดำเนินชีวิต และมีความเป็นอยู่ที่พึ่งพาตนเองได้อย่างพอเพียง	3	4	3	4	4	3	3	2	4
1.2 ชุมชนรู้จักใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นผสมผสานกับเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อการท่องเที่ยว	4	4	4	4	4	3	4	3	4
1.3 ชุมชนมีภูมิคุ้มกันผลกระทบจากการท่องเที่ยว	1	4	1	4	4	3	3	2	3
1.4 ชุมชนมีส่วนร่วมในการทำงานและรู้จักสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลกันอย่างสม่ำเสมอ	3	3	1	4	4	3	3	3	4
1.5 ชุมชนมีจิตสำนึกและวิถีการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3	3	3	3	3	3	3	2	4
รวมประเด็นที่ 1	14	18	12	19	19	15	16	12	19
2. ชุมชนมีความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว									
2.1 ชุมชนสามารถพึ่งพาภูมิปัญญาท้องถิ่นและความเป็นตัวตนของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว	4	4	4	3	3	4	3	3	4
2.2 ชุมชนมีโครงสร้างที่เข้มแข็ง มั่นคง ปลอดภัย และเชื่อถือได้	1	4	1	4	4	3	3	3	3
2.3 ชุมชนมีความภาคภูมิใจในตัวของท้องถิ่น และสามารถดำรงรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่นไว้ได้	3	4	3	4	3	3	3	3	4
2.4 ชุมชนมีองค์กรและผู้นำที่เข้มแข็ง และสมาชิกมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมร่วมกัน เพื่อประโยชน์ส่วนรวม	3	5	2	4	4	4	3	3	4

ประเด็น	ข้อชุมชน								
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
รวมประเด็นที่ 2	11	17	10	15	14	14	12	12	15
3. ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว									
3.1 ชุมชนมีการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับภูมิปัญญา และตัวตนของท้องถิ่น รวมทั้งสามารถพัฒนาบุคลากรของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม	4	4	3	3	4	4	4	3	4
3.2 ชุมชนต้องมีการประเมินความสามารถในการรองรับจำนวนนักท่องเที่ยว โดยจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพอย่างเหมาะสม	1	3	3	4	1	3	3	3	4
3.3 ชุมชนมีระบบรักษาความปลอดภัยและการจัดการผลกระทบจากการท่องเที่ยว	1	3	1	4	3	4	3	3	4
3.4 ชุมชนมีการให้บริการข้อมูล การตลาดและการประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวได้อย่างสอดคล้องกับรูปแบบการท่องเที่ยวของชุมชน	3	5	2	4	3	3	3	3	4
3.5 ชุมชนมีการสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงทรัพยากรท่องเที่ยวกับชุมชนหรือแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสม	2	4	3	4	3	2	3	3	3
รวมประเด็นที่ 3	11	19	12	19	14	16	16	15	19
4. ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล									
4.1 ชุมชนมีสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานที่เหมาะสมทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ และสภาพแวดล้อมของชุมชน	1	3	2	3	1	3	3	2	4
4.2 การคมนาคมเข้าถึงชุมชนและแหล่งท่องเที่ยวเครือข่ายเหมาะสม / สอดคล้องกับประเภทของการท่องเที่ยวของชุมชน	2	4	4	4	3	4	4	2	4
4.3 ชุมชนมีความหลากหลายทั้งข้อมูลและกิจกรรมการท่องเที่ยวบนฐานความเป็นตัวตนและภูมิปัญญาท้องถิ่น	2	4	2	3	3	4	3	4	4

ประเด็น	ชื่อชุมชน								
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
4.4 กิจกรรมการท่องเที่ยวของชุมชนสามารถสร้างโอกาสในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเจ้าบ้านกับนักท่องเที่ยวผู้มาเยือนได้อย่างเหมาะสม	3	3	1	3	4	4	4	2	4
4.5 สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรการท่องเที่ยวของชุมชนอย่างยั่งยืน	3	3	2	4	4	3	3	3	4
รวมประเด็นที่ 4	11	17	11	17	15	18	17	13	20
รวมทั้งหมด	47	71	45	70	62	63	61	52	73
เกณฑ์การประเมิน	น้อยที่สุด	ปานกลาง	น้อยที่สุด	ปานกลาง	น้อย	น้อย	น้อย	น้อยที่สุด	ปานกลาง

คำอธิบายชื่อชุมชน

- ชุมชน 1 หมายถึง กลุ่มทอผ้าานาหมื่นศรี หมู่บ้านนาหมื่นศรี
- ชุมชน 2 หมายถึง ถ้ำเลเขากอบ
- ชุมชน 3 หมายถึง ชุมชนอนุรักษ์สายรุ้ง
- ชุมชน 4 หมายถึง แหล่งชุมชนเรียนรู้จัดการป่าชายเลนบ้านทุ่งตะชะ
- ชุมชน 5 หมายถึง แหล่งชุมชนเรียนรู้การจัดการป่าสาครและพื้นที่ชุ่มน้ำจืดบ้านทุ่งแกเจ็ย
- ชุมชน 6 หมายถึง การท่องเที่ยวชุมชนเชิงนิเวศบ้านลิบง - เจ้าไหม
- ชุมชน 7 หมายถึง ชุมชนจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวังพระยาพิชัย การอนุรักษ์สัตว์ป่า-ป่าต้นน้ำ บ้านหน้าเขา - ในวัง
- ชุมชน 8 หมายถึง ชมรมประมงพื้นบ้านบาตูปูเต๊ะ
- ชุมชน 9 หมายถึง แหล่งชุมชนเรียนรู้การพัฒนาแบบพึ่งตนเองชุมชนต้นหยงสตาร์

สรุปผลการประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดตรัง

จากตาราง 15 สรุปได้ว่า จังหวัดตรังมีชุมชนที่มีศักยภาพระดับปานกลาง 3 กลุ่ม ได้แก่ ถ้ำเลเขากอบ แหล่งชุมชนเรียนรู้จัดการป่าชายเลนบ้านทุ่งตะชะ และแหล่งชุมชนเรียนรู้การพัฒนาแบบพึ่งตนเองชุมชนต้นหยงสตาร์ มีชุมชนที่มีศักยภาพระดับน้อย 3 กลุ่ม ได้แก่ แหล่งชุมชนเรียนรู้การจัดการป่าสาครและพื้นที่ชุ่มน้ำจืดบ้านทุ่งแกเจ็ย การท่องเที่ยวชุมชนเชิงนิเวศบ้าน

ลึง - เจ้าไหม และชุมชนจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวังพระยาพิชัย การอนุรักษ์สัตว์ป่า- ป่าต้นน้ำ บ้านหน้าเขา - ในวัง และมีชุมชนที่มีศักยภาพระดับน้อยที่สุด 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทอผ้าไหมตีนศรี หมูบ้านนาหมื่นศรี ชุมชนอนุรักษ์สายรุ้ง และชมรมประมงพื้นบ้านบาตูปูเต๊ะ ซึ่งสามารถสรุปคะแนนและระดับศักยภาพได้ดังแสดงในตาราง 16

ตาราง 16 แสดงผลการสรุปคะแนนและระดับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดตรัง

ที่	ชื่อกลุ่ม	คะแนน	ศักยภาพ
1	ถ้ำเลเขากอบ	71	ปานกลาง
2	แหล่งชุมชนเรียนรู้จัดการป่าชายเลนบ้านทุ่งตะเชะ	70	ปานกลาง
3	การท่องเที่ยวชุมชนเชิงนิเวศบ้านลึง - เจ้าไหม	63	น้อย
4	แหล่งชุมชนเรียนรู้การจัดการป่าสาธิตและพื้นที่ชุ่มน้ำจืดบ้านทุ่งแกเจ็ย	62	น้อย
5	ชุมชนจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวังพระยาพิชัย การอนุรักษ์สัตว์ป่า - ป่าต้นน้ำ	61	น้อย
6	แหล่งชุมชนเรียนรู้การพัฒนาแบบพึ่งตนเองชุมชนต้นหยงสตาร์	59	น้อยที่สุด
7	ชมรมประมงพื้นบ้านบาตูปูเต๊ะ	52	น้อยที่สุด
8	กลุ่มทอผ้าไหมตีนศรี หมูบ้านนาหมื่นศรี	47	น้อยที่สุด
9	ชุมชนอนุรักษ์สายรุ้ง	45	น้อยที่สุด

4.3 คำถามการวิจัยข้อที่ 3 แผนที่แหล่งท่องเที่ยวชุมชนเป็นอย่างไร

ผลการศึกษาค้นคว้าสำหรับตอบคำถามข้อที่ 3 ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำค่า พิกัดแหล่งท่องเที่ยวชุมชน ภาพถ่าย และข้อมูลเชิงบรรยายที่ได้จากการสำรวจแหล่งท่องเที่ยว ชุมชนมาจัดทำเป็นฐานข้อมูลและแผนที่แสดงแหล่งท่องเที่ยวชุมชนทั้ง 5 จังหวัด โดยใช้ระบบ สารสนเทศภูมิศาสตร์ในการจัดกระทำข้อมูลและแผนที่ ดังแผนที่ 1 - 6

4.3.1 แหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดสงขลา

ชุมชนที่ 1 ชุมชนท่องเที่ยวคลองรี

1) ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

ชุมชนมีโครงการต่างๆ และผลิตภัณฑ์ที่ได้มาส่วนใหญ่เป็นของในชุมชน ผลิตภัณฑ์ในชุมชน ได้แก่ ผลิตภัณฑ์จากตาลโตนด เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีต้นตาลมาก นอกจากนี้ยังมีผลิตภัณฑ์พวกจักสาน กลุ่มเย็บผ้า มีโครงการพัฒนากลุ่มสตรี มีการปลูกผักเพื่อใช้ในครัวเรือน ผลิตปุ๋ยชีวภาพ การแปรรูปอาหารทะเล เช่น กุ้ง ปลา

2) ชุมชนมีความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว

ภายในชุมชนได้มีการประชุมเพื่อหารือ และพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่เป็นประจำ มีการเข้าร่วมประกวดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเศรษฐกิจของชุมชน ในระดับประเทศ ได้อันดับ 7

นอกจากนี้การท่องเที่ยวภายในชุมชน ได้อาศัยการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนให้มีการจัดการตนเอง แต่อยู่ภายใต้การดูแลของเจ้าหน้าที่

3) ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว

ชุมชนทั้งในส่วนของภาครัฐ คือ อบต. และภาคประชาชนในพื้นที่ให้ความร่วมมือกันเป็นอย่างดี เช่น มีการประชุมเพื่อหารือ เพื่อร่วมกันบริหารแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน

4) ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล

ชุมชนมีที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว มีถนน เส้นทางในการเข้าไปเที่ยวชมพื้นที่ได้สะดวก ความพร้อมในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอยู่ในเกณฑ์ที่ดีพอควร สำหรับไฟฟ้า น้ำประปา ก็สามารถให้นักท่องเที่ยวได้ใช้อยู่ในเกณฑ์ที่ดี สำหรับศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยวจะเป็นที่ อบต.

ข้อมูลการท่องเที่ยวชุมชนท่องเที่ยวคลองรี

1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว

ชุมชนท่องเที่ยวคลองรี

2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองรี อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา

3) พิกัดภูมิศาสตร์

X = 655190

Y = 831984

- 4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้
คุณสำอางค์ กริมกราย เบอร์โทรศัพท์ 074 - 486168
- 5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว
พื้นที่ส่วนใหญ่ตำบลคลองรีจะมีตาลโตนดมากกว่าพื้นที่อื่นๆ จะอยู่ติดกับ
ทะเลสาบสงขลา ซึ่งมีบริเวณเกาะกำเหียงที่จะแนะนำให้นักท่องเที่ยวได้เที่ยวชมในเชิงอนุรักษ์
ทะเลสาบสงขลา
- 6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว
ด้านวิถีชีวิตคนในชุมชน เช่น กรรมวิธีการทำตาลโตนด ด้านวัฒนธรรม เช่น
งานประเพณีเดือนหก ด้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เช่น เกาะกำเหียง บริเวณชายฝั่งทะเลสาบ
- 7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ
ตำบลคลองรีอยู่ติดกับชายฝั่งทะเลสาบสงขลา และมีตาลโตนดจำนวนมาก
ในพื้นที่
- 8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน	ปานกลาง
8.2 ไฟฟ้า	ดี
8.3 น้ำ	ดี
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	ไม่มี
- 9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว
 - 9.1 องค์การบริหารส่วนตำบลคลองรี
 - 9.2 หน่วยงานภาควิชาการของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- 10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน
 - 10.1 การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
 - 10.2 การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตคนในชุมชน
 - 10.3 การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ประเพณี
- 11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ
 - 11.1 วัดท่าคูระ
 - 11.2 เกาะกำเหียง
 - 11.3 พื้นที่ปลูกตาลโตนด

12) การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน

มีการวางแผนร่วมกับทาง อบต.คลองวีระหว่างตัวแทนชุมชนและหน่วยงานของ อบต. คลองวี

ชุมชนที่ 2 ชุมชนท่องเที่ยวคุชูด

1) ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

ชุมชนเปิดเป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เรียนรู้วิถีชีวิตและอัธยาศัยของคนในชุมชน มีการทำผลิตภัณฑ์จากชุมชน ได้แก่ ผลิตภัณฑ์จากตาลโตนด การปลูกผัก วิถีชีวิตของชาวบ้าน เช่น การต่อเรือ การทำไร่นาสวนผสม แล้วเปิดให้นักท่องเที่ยวเข้าชม มีการรักษาวัฒนธรรมของท้องถิ่น “โหนด นา เล”

2) ชุมชนมีความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว

ชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวโดยคนในชุมชนเอง ซึ่งลักษณะการท่องเที่ยวในชุมชน ได้แก่ การศึกษาวิถีชีวิต “โหนด นา เล” ไร่สวนผสม การล่องเรือชมบ้านพิพิธภัณฑ์ชุมชน การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากไม้ตาล ลูกตาล ซึ่งการท่องเที่ยวเหล่านี้คนในชุมชนได้เข้ามาจัดการเอง

3) ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว

การจัดการบริหารแหล่งท่องเที่ยวภายในชุมชน ชาวบ้านจะมีส่วนร่วมในการบริหาร โดยร่วมกันทำภายนอก เช่น กศน. สถาบัน มหาวิทยาลัยต่างๆ ที่เข้ามาช่วยเหลือ แบ่งกลุ่มแต่ละฝ่ายในการรับผิดชอบ นอกจากนี้มีการปันผลรายได้จากกิจกรรมให้แก่สมาชิก

4) ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล

ปัจจัยพื้นฐานที่รองรับนักท่องเที่ยวของชุมชนอยู่ในเกณฑ์ดี ทั้งในด้านที่พัก ซึ่งจะมีที่พักนักท่องเที่ยว และกำลังมีโครงการให้นักท่องเที่ยวได้พักกับชาวบ้าน สำหรับน้ำ ไฟฟ้า ถนน ก็มีความสะดวกพร้อมบริการ แต่ศูนย์ข้อมูลการท่องเที่ยวของชุมชนยังไม่เสร็จเรียบร้อยดี

ข้อมูลการท่องเที่ยวชุมชนท่องเที่ยวคุชูด

1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว

ชุมชนท่องเที่ยวคุชูด

2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน

13 หมู่ที่ 7 ตำบลคุชูด อำเภอสังขละ จังหวัดสงขลา

3) พิกัดภูมิศาสตร์

$$X = 655735 \quad Y = 822126$$

4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้

คุณมาลา พานิชกรณีย์ เบอร์โทรศัพท์ 085 – 6725176

5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

เริ่มทำการท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2546 จากการศึกษาข้อมูลชุมชนร่วมกับ กศน.

อำเภอสังขละบุรี โดยการประสานทัวร์ท่องเที่ยวโดย “ครูฑูรย์” อ.ไพฑูรย์ ศรีรักษ์ ระยะเวลาหลังขาดการเชื่อมโยง ขาดการประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวจึงไม่ต่อเนื่อง ต่อมาได้ฟื้นฟูขึ้นมาใหม่ ได้ดำเนินการถึงปัจจุบัน

6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว

แหล่งเรียนรู้วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น การแปรรูปผลิตภัณฑ์ตาลโตนด วัฒนธรรมวิถี “โหนด นา เล” ทรัพยากรธรรมชาติ ทัศนียภาพของทะเลสาบ กิจกรรมปฏิบัติธรรม ทุกวันพระ (นั่งกรรมฐาน)

7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ

เป็นพื้นที่ราบชายฝั่งทะเล ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ คือ ตาลโตนด

8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน	ดี
8.2 ไฟฟ้า	ดี
8.3 น้ำ	ดี
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	ไม่มี

9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว

- 9.1 องค์การบริหารส่วนตำบลคุชูด
- 9.2 กศน. อำเภอสังขละบุรี
- 9.3 สำนักงานสนับสนุนสร้างเสริมสุขภาพจังหวัดสงขลา
- 9.4 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- 9.5 สำนักงานท่องเที่ยวโดยชุมชนเขต 1 ภาคใต้

- 10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน
 - 10.1 ล่องเรือชมทัศนียภาพของทะเลสาบสงขลา
 - 10.2 เรียนรู้แหล่งภูมิปัญญา พิพิธภัณฑสถานชุมชน
 - 10.3 วิถีชีวิตของคนในชุมชน ชมการแปรรูปผลิตภัณฑ์ตาลโตนด
- 11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ
 - 11.1 ไร่นาสวนผสมปลอดสารพิษ
 - 11.2 พิพิธภัณฑสถานชุมชน สืบสานวิถี “โหนด นา เล”
 - 11.3 ทัศนียภาพของทะเลสาบสงขลา ภายในวัดธรรมประดิษฐ์
- 12) การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน
 - 12.1 รวมสมาชิกตามความสมัครใจ ทุกคนยอมรับกฎกติกาของกลุ่ม
 - 12.2 แบ่งความรับผิดชอบแต่ละฝ่าย
 - 12.3 บันผลให้สมาชิกหลังจากสิ้นสุดกิจกรรมทุกครั้ง
 - 12.4 เมื่อสมาชิกมีรายได้ (ค่าตอบแทน) เก็บเป็นค่าบำรุงกลุ่ม 10% ไว้เป็น

สวัสดิการสมาชิก

ชุมชนที่ 3 ชุมชนท่องเที่ยวบ้านท่าหิน

- 1) ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านท่าหินได้รับการดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงดีมาก สมาชิกมีความพอใจในรายได้ หน้าที่ที่ตนได้รับ พอใจในทรัพยากรธรรมชาติที่มีในชุมชนเป็นอย่างมาก

- 2) ชุมชนมีความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว

ชุมชนมีความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ยังมีบางกลุ่มไม่สนับสนุน ไม่มีหน่วยงานไหนเข้ามาสนับสนุนด้านการท่องเที่ยว ชาวบ้านในชุมชนรวมตัวกันเอง แต่การส่งเสริม การประกาศเผยแพร่เชิญชวนให้นักท่องเที่ยวเข้ามาน้อย ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเข้ามามากกว่าบุคคลทั่วไป

- 3) ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว

ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับดี มีการแบ่งหน้าที่การบริหารจัดการอย่างเป็นสัดส่วนที่เหมาะสม ครอบคลุมในทุกด้าน เช่น ฝ่ายจัดการดำเนินการ ฝ่ายขาย ฝ่ายบัญชี ฝ่ายการตลาด ฝ่ายตรวจสอบ เป็นต้น

4) ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล
 ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวไม่ค่อยสมดุล เนื่องจากมีโครงสร้างสาธารณูปโภคไม่เพียงพอ เช่น ถนน น้ำ ห้องน้ำ ส่วนปัจจัยด้านทรัพยากรธรรมชาติมีค่อนข้างเพียงพอ ส่วนผู้ต้อนรับหรือผู้บริการนักท่องเที่ยวมีเพียงพอ แต่การให้ความรู้ยังน้อย

ข้อมูลการท่องเที่ยวชุมชนท่องเที่ยวบ้านท่าหิน

- 1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว
 ชุมชนท่องเที่ยวบ้านท่าหิน
- 2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบการ
 57 หมู่ที่ 6 ตำบลท่าหิน อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา
- 3) พิกัดภูมิศาสตร์
 $X = 657011$ $Y = 817457$
- 4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้
 คุณพลทรัพย์ ศรีชู เบอร์โทรศัพท์ 081 – 2757156
- 5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว
 จากกระบวนการทำแผนชีวิตชุมชนในปี พ.ศ. 2544 ทำให้ชุมชนพบปัญหาต่างๆ และมีการรวมกลุ่มต่างๆ ขึ้นในตำบลท่าหิน คือ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลท่าหิน
- 6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว
 เน้นให้นักท่องเที่ยวได้เห็นถึงวิถีชีวิตของชาวบ้านในการทำตาลโตนด การทำนา และการประมงพื้นบ้าน
- 7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ
 ประกอบด้วยที่ราบ ที่นา ตาลโตนด และทะเลสาบสงขลา
- 8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน	ปานกลาง
8.2 ไฟฟ้า	ดี
8.3 น้ำ	ปานกลาง
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	ไม่มี

9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว

9.1 องค์การบริหารส่วนตำบล

10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน

เดินทางถึงศูนย์เรียนรู้ตำบลท่าหิน ล่องเรือชมวิถีชีวิตของชาวประมงในทะเลสาบสงขลา ชมสถานที่สำคัญต่างๆ เช่น หล้าเจ้าบ้าน การผลิตแก๊สชีวภาพ ชมวิถีชีวิตคนขึ้นตาลครบวงจร

11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ

หล้าเจ้าบ้าน การผลิตแก๊สชีวภาพ วัดใน วัดท่าหิน วัดห้วยลาด หมอฮู กลุ่มแปรรูปตาลโตนด

12) การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน

ประกอบด้วย 4 ฝ่าย ดังนี้ ฝ่ายจัดการ ฝ่ายดำเนินการ ฝ่ายขาย / บัญชี / การตลาด และฝ่ายตรวจสอบ

ชุมชนที่ 4 ชุมชนประมงพื้นบ้านเพื่อการท่องเที่ยว

1) ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับดี เพราะสมาชิกของชุมชนมีความพึงพอใจในสิ่งที่ทำ พอใจในทรัพยากรที่มี และรายได้ที่ได้จากการจัดการชุมชนประมงพื้นบ้านเพื่อการท่องเที่ยว

2) ชุมชนมีความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว

ชุมชนมีความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยวอยู่ในเกณฑ์ดี สมาชิกให้ความร่วมมือกันดี มีศักยภาพในการจัดการท่องเที่ยวมาก มีการใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านในการส่งเสริมการท่องเที่ยว มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่มี เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบจากการจัดการท่องเที่ยว

3) ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว

ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวมาก มีการแบ่งการบริหารจัดการออกเป็น 2 ส่วน คือ

3.1 เทศบาลนครสงขลา ทำหน้าที่เกี่ยวกับ การอบรม งบประมาณ การประชาสัมพันธ์

3.2 ชุมชนชาวประมง ทำหน้าที่จัดกิจกรรมต่างๆ ถือว่ามีการแบ่งหน้าที่กันอย่างชัดเจน

4) ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล

ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล ไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยว สถานที่รองรับนักท่องเที่ยว ผู้ที่จะคอยอำนวยความสะดวกต้อนรับนักท่องเที่ยว ระบบสาธารณูปโภคที่พร้อมเพียง

ข้อมูลการท่องเที่ยวชุมชนประมงพื้นบ้านเพื่อการท่องเที่ยว

1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว

ชุมชนประมงพื้นบ้านเพื่อการท่องเที่ยว

2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบการ

เทศบาลนครสงขลา งานพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว

3) พิกัดภูมิศาสตร์

X = 676571 Y = 796589

4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้

นายประพาส พรายด้สกี เบอร์โทรศัพท์ 081 - 0944848 , 081 - 6902804 , 085 - 0776766

5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

โครงการเรือประมงพื้นบ้านเพื่อการท่องเที่ยวเกิดขึ้นด้วยความคิดริเริ่ม และความพยายามอย่างมุ่งมั่นของ นายอุทิศ ชูช่วย นายกเทศมนตรีนครสงขลา ที่ต้องการพัฒนาพื้นที่ทะเลสาบสงขลาให้เป็นรูปธรรม เป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืนเป็นโครงการนำร่องกลุ่มเรือประมงพื้นบ้านเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับนักท่องเที่ยวและชาวบ้านในท้องถิ่น เพื่อให้พี่น้องชาวประมงในทะเลสาบสงขลา มีอาชีพเสริมที่สามารถสร้างรายได้ให้กับครอบครัวโดยอาชีพหลักก็ยังทำอยู่และจะทำให้รายได้เพิ่มขึ้น โครงการนี้เป็นบทเรียนของทุกฝ่ายว่าถ้าเราหันหน้าเข้าหากันเราก็สามารถจัดการทรัพยากรธรรมชาติของเราได้ โดยการท่องเที่ยวก็เกิด อาชีพที่เรามีอยู่ก็ยังสามารถรักษาไว้ได้ แต่ทุกคนก็ต้องถอยกันคนละก้าว ถ้าเราสามารถดูแลทรัพยากรท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติดี ๆ พันธุ์สัตว์น้ำ กุ้ง หอย ปู ปลา ก็จะเพิ่มขึ้น สามารถจับสัตว์น้ำได้มากขึ้น ก็จะนำไปขายให้กับนักท่องเที่ยวโดยไม่ต้องผ่านพ่อค้าแม่ค้าคนกลางเท่ากับเป็นการเพิ่มมูลค่า ชาวประมงจะมีรายได้เพิ่มขึ้น นักท่องเที่ยวจะชอบของ

สด ๆ รวมทั้งได้ความรู้จากการท่องเที่ยวและได้พักผ่อนอย่างเต็มอิ่มกับการท่องเที่ยว เพื่อจะนำไปสู่การพัฒนาฟื้นฟูทะเลสาบสงขลา เพื่อพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว แหล่งทรัพยากรที่ยั่งยืนต่อไป

6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว

จุดเด่นด้านการท่องเที่ยวของชุมชนประมงพื้นบ้านเพื่อการท่องเที่ยว คือ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ วิถีชีวิตของชาวประมงพื้นบ้าน

1. เพื่อเพิ่มกิจกรรมและสีสันการท่องเที่ยวของจังหวัดสงขลา
2. เพื่อกระจายรายได้และสร้างอาชีพเสริมให้กับประชาชนในท้องถิ่น
3. เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ทรัพยากรธรรมชาติของเยาวชน
4. เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้ตระหนักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ
5. เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้ตระหนักและเห็นคุณค่าของการท่องเที่ยว

เชิงอนุรักษ์

6. เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เห็นถึงวิถีชีวิต วัฒนธรรม ของกลุ่มชาวประมงพื้นบ้านในพื้นที่ ภาคใต้

7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ

ประกอบด้วยทะเลสาบสงขลา เกาะหนู เกาะแมว เกาะสี่ เกาะห้า

8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน	ดี
8.2 ไฟฟ้า	ดี
8.3 น้ำ	ดี
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	มี

9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว

- 9.1 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้เขต 1
- 9.2 บ.คิงฟิชเซอร์ไฮลด์ติ้ง จำกัด ร่วมกันสนับสนุน และจัดกิจกรรมปล่อย

พันธุ์ปลาคืนสู่ ธรรมชาติ

- 9.3 หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน
- 9.4 หนังสือพิมพ์โพกัสภาคใต้

- 9.5 นิตยสาร Extra value
- 9.6 อนุสาร อสท.
- 9.7 นิตยสารกินรี
- 9.8 นิตยสารแม่บ้าน
- 9.9 โรงเรียนแสงทองวิทยา
- 9.10 โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏ
- 9.11 โรงเรียนพลวิทยการหาดใหญ่
- 9.12 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัย
- 9.13 มหาวิทยาลัยทักษิณ
- 9.14 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
- 9.15 คณะประติมากรรมกับสิ่งแวดล้อมนานาชาติ
- 9.16 ชั้นนี้ทัวร์
- 9.17 โรงแรมไดมอนด์
- 9.18 ทัวร์บ้านเลขที่ 5
- 9.19 เทศบาลตำบลยิงอ
- 9.20 คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- 9.21 คณะผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว โรงแรม บริษัทนำเที่ยว

มัคคุเทศก์กลุ่มจังหวัดสงขลา – สตูล

- 9.22 กรมสรรพากร
- 9.23 โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี สงขลา
- 9.24 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสงขลา ท.1 – ท.5
- 9.25 นักศึกษาเอกการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยราชภัฏ

สงขลา

- 9.26 คณะถ่ายทำสารคดีสารานุกรมภาคใต้ สถาบันทักษิณคดีศึกษา
- 9.27 กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลนครสงขลา
- 9.28 กองสวัสดิการสังคม เทศบาลนครสงขลา
- 9.29 แรงงานจังหวัดนราธิวาส
- 9.30 บริษัท ศิลปชัย
- 9.31 ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวมาเลเซีย - สิงคโปร์

10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน

มี 5 โปรแกรม ดังนี้

10.1 ท่องเที่ยวทะเลสาบสงขลา

- สวนเฉลิมพระเกียรติ 72 พรรษาฯ
- สวนประวัติศาสตร์ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์
- ชมป่าโกงกางคลองพะวง
- โรงกระเบื้องโบราณบ้านท่านางหอม
- ชมวิถีชีวิตชาวประมงในทะเลสาบสงขลา - การจับปลา - การเลี้ยง

ปลาในกระชัง

10.2 ท่องเที่ยวเกาะหนู เกาะแมว

- ลงเรือท่าเทียบเรือท่องเที่ยวนานาชาติ
- ท่าเรือน้ำลึกสงขลา
- ชมทิวทัศน์สองทะเล - อนุสาวรีย์กรมหลวงชุมพรฯ
- ชมทิวทัศน์เกาะหนู - เกาะแมว
- กระชังเลี้ยงปลา
- กิจกรรมตกปลา - เล่นน้ำ

10.3 ทะเลสาบสงขลา เกาะสี เกาะห้า (2 วัน 1 คืน)

10.4 ประชุมสัมมนาชีวิตบนเรือในบรรยากาศแบบธรรมชาติ 20 – 100 คน

10.5 บริการเสริม เช่น บริการลอยอังคาร เป็นต้น

11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ

ทะเลสาบสงขลา สวนประวัติศาสตร์ป่าเปรม เกาะหนู เกาะแมว เกาะสี

เกาะห้า

12) การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน

การบริหารจัดการท่องเที่ยวของชุมชน แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

12.1 เทศบาล ทำหน้าที่เกี่ยวกับ งบประมาณ การอบรม การประชาสัมพันธ์

12.2 ชุมชนชาวประมง ทำหน้าที่เกี่ยวกับ กิจกรรมต่างๆ ในการท่องเที่ยว

การบริการ เป็นต้น

มีขั้นตอนการดำเนินการ คือ

ปีที่ 1 เริ่มต้นโครงการเดือนมีนาคม 2548

1. ลงพื้นที่สอบถามความต้องการของชาวประมงในพื้นที่
2. เขียนโครงการ
3. แต่งตั้งคณะทำงาน
4. จัดประชุม – อบรมสัมมนาและทัศนศึกษาดูงาน ณ จังหวัดกระบี่
5. ประชาสัมพันธ์ ป้ายไวเนิล หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น (ประชาสัมพันธ์ในท้องถิ่นก่อนเนื่องจากต้องการทำไป ปรับปรุงไปตามความคำแนะนำติชมของนักท่องเที่ยวก่อน)
6. นำเที่ยวในทะเลสาบสงขลา และ ทะเลอ่าวไทย
7. ประเมินผลความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข
 - เรือควรมีหลังคา
 - เรือเสียงดัง
 - ให้ชาวประมงอธิบายวิถีชีวิตของชาวประมงพื้นบ้าน
 - ขึ้น – ลง เรือลำบาก
 - เมื่อยเพราะนั่งนาน
 - นักท่องเที่ยวให้การตอบรับที่ดี เพราะเป็นการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ และแหล่งท่องเที่ยวในทะเลสาบสงขลา นักท่องเที่ยวสนใจมานานมาก แต่ไม่มีโอกาสได้ท่องเที่ยว เพราะไม่เคยมีปรากฏมาก่อนในรายการนำเที่ยว “ทะเลสาบสงขลา”

ปีที่ 2 มกราคม - สิงหาคม 2549 (ดำเนินการต่อเนื่อง)

1. อบรมสัมมนาและทัศนศึกษาดูงาน และจัดกิจกรรมเชื่อมโยงการท่องเที่ยวในพื้นที่ใกล้เคียง เช่น เกาะยอ ท่านางหอม เป็นต้น
2. ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำติชมของนักท่องเที่ยว
 - จัดให้เรื่อนำเที่ยวมีหลังคากันแดด ฝน
 - เรือมีเสียงดังลดลง
 - มีการแวะพักตามจุดต่าง ๆ เพื่อยืดเส้นยืดสายตามแหล่งที่เชื่อมโยงการท่องเที่ยว เช่น บ้านเขาเขียว เกาะยอ เป็นต้น
 - ฝึกให้ชาวประมงเป็นไกด์นำเที่ยว อธิบายวิถีชีวิตชาวประมงพื้นบ้านด้วยสไตล์แบบชาวบ้าน ให้เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง

- มีท่าขึ้น – ลง เรือที่สะพาน สบาย โดย นายอุทิศ ชูช่วย นายกเทศมนตรีนครสงขลา จัดให้มีการก่อสร้างท่าเทียบเรือท่องเที่ยววนานาชาติ

3. ประชาสัมพันธ์ในวงกว้าง ทั่วประเทศ

- แผ่นพับ , ป้ายไวนิล
- สถานีวิทยุ
- หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น
- หนังสือพิมพ์ผู้จัดการ
- Internet
- สถานีโทรทัศน์ ช่อง 3, 5, 7,9,11, itv (โดยประสานงานร่วมมือกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานภาคใต้ เขต 1 สงขลา)

4. นำเที่ยวในทะเลสาบสงขลา ทะเลอ่าวไทย และเชื่อมโยงพื้นที่ใกล้เคียง บ้านเขาเจ็ญ เกาะยอ บ้านท่านางหอม และในอนาคตอันใกล้จะทำตัวโอบเดียว เที่ยวได้ทั้งเมือง

ชุมชนที่ 5 ชุมชนท่องเที่ยวเกาะยอ

1) ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

ชุมชนท่องเที่ยวเกาะยอ มีการดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงได้ดีมาก มีการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น รู้จักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีให้เกิดประโยชน์ได้สูงสุด มีความพอใจในสิ่งที่มี พอใจกับรายได้ที่ได้รับ

2) ชุมชนมีความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว

ชุมชนมีความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยวมาก สมาชิกทุกคนให้ความร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติหน้าที่ของตน ให้ความสนับสนุนการท่องเที่ยวอย่างเต็มที่ มีการประกาศโฆษณาเชิญชวนให้คนเข้ามาท่องเที่ยวอย่างแพร่หลาย

3) ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารและจัดการแหล่งท่องเที่ยว

ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารและจัดการแหล่งท่องเที่ยวมาก มีโครงสร้างการบริหารที่ชัดเจน แบ่งกลุ่มรับผิดชอบอย่างเด่นชัด

4) ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล
 ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล ไม่ว่าจะเป็นผู้
 ต้อนรับ ผู้ให้บริการ ปัจจัยสาธารณูปโภค ที่พักอาศัย การให้ความรู้ สถานที่ท่องเที่ยวที่
 หลากหลายทั้งบนบกและในน้ำ ถือว่าสมดุลมาก

ข้อมูลการท่องเที่ยวชุมชนท่องเที่ยวเกาะยอ

1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว

ชุมชนท่องเที่ยวเกาะยอ

2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบการ

บ้านเลขที่ 5 หมู่ที่ 3 ตำบลเกาะยอ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

3) พิกัดภูมิศาสตร์

X = 671111 Y = 792069

4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้

นายนิติย์ พงศ์พุกฤษ์ เบอร์โทรศัพท์ 081 – 0962087 , 074 - 450252

5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

ในอดีตนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในเกาะยอจะมาท่องเที่ยวโดยอิสระไม่เป็น
 ระบบ มีไกด์จากข้างนอก ภายหลังกรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดตั้ง
 ศูนย์ท่องเที่ยวได้ในปี พ.ศ. 2544 เพื่อดูแลต้อนรับนักท่องเที่ยว โดยตั้งเป็นจุดต่างๆ และมีวิทยากร
 ที่จะให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวประจำจุดต่างๆ

6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว

จุดเด่นด้านการท่องเที่ยวของชุมชนท่องเที่ยวเกาะยอ เป็นภูมิปัญญาของ
 ชาวบ้าน ความรู้ด้านการทอผ้า บ้านโบราณ การประมง และวิถีชีวิตของชาวบ้าน การท่องเที่ยวเชิง
 เกษตร

7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ

ลักษณะภูมิประเทศของชุมชนเกาะยอมีน้ำทะเลล้อมรอบ มี
 ทรัพยากรธรรมชาติประกอบไปด้วย สวนผลไม้ ทรัพยากรน้ำ ที่มีความอุดมสมบูรณ์

8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน ดี

8.2 ไฟฟ้า ดี

- 8.3 น้ำ ดี
- 8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว มี
- 8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว มี
- 8.6 ร้านขายของที่ระลึก มี
- 9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว
- 9.1 องค์การบริหารส่วนตำบล
- 10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน
- การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เช่น การชมสวนผลไม้ ซึ่งโปรแกรมการท่องเที่ยวของชุมชนมี 2 โปรแกรม คือ
- 10.1 โปรแกรมครึ่งวัน เช่น ล่องเรือ ไหว้ศาลเจ้าไต่กิ่ง ไปชมสวนสมรม
- 10.2 โปรแกรมครึ่งวันจาก 8 จุด โดยสามารถเลือกได้ 3 จุด ที่ชอบ เช่น สวนผลไม้เกษตรอินทรีย์ กลุ่มทอผ้า วัดท้ายยอด การเลี้ยงปลากระชังในกระชัง เป็นต้น
- 11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ
- สวนผลไม้เกษตรอินทรีย์ กลุ่มทอผ้า วัดท้ายยอด การเลี้ยงปลากระชังในกระชัง ศาลเจ้าไต่กิ่ง สวนสมรม สวนจำปะตะ ขนุน สวนละมุด
- 12) การบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชน
- การบริหารจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนเกาะยอประกอบด้วย ประธาน รองประธาน และคณะกรรมการ 12 คน ซึ่งประสานเชื่อมโยงกันระหว่างกลุ่มต่างๆ ดังนี้ กลุ่มประมง กลุ่มไม้ผล กลุ่มทอผ้า วัดท้ายยอด ร้านอาหาร และทัศนิกคดีสงขลา

4.3.2 แหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดพัทลุง

ชุมชนที่ 1 ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอตะโหมด

- 1) ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง
- มีการจัดการตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง คือการจัดสวนจัดร้าน ก็จะทำเอาสิ่งของเหลือใช้ นำกลับมาใช้ใหม่ให้เกิดประโยชน์ มีการเลี้ยงปลาในกระชังขายลูกตัวเอง
- 2) ชุมชนมีความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว
- ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนมีความเข้มแข็งน้อยมาก เนื่องจากความคิดเห็นของผู้จัดทำกับชุมชนมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

- 3) ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารและจัดการแหล่งท่องเที่ยว
 ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารและการจัดการน้อย พื้นที่ที่จัดเป็นแหล่งท่องเที่ยว
 ยังเป็นของบุคคลคนเดียว
- 4) ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล
 มีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวยังไม่ค่อยพร้อม เนื่องจากที่พัก
 นักท่องเที่ยวยังมีไม่มาก ถนนที่เข้าไปบางช่วงยังเป็นถนนลูกรัง แต่สามารถเข้าถึงได้สะดวก น้ำ
 ไฟฟ้า ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

ข้อมูลการท่องเที่ยวชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอตะโหมด

- 1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว
 ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอตะโหมด
- 2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน
 106 หมู่ที่ 4 ตำบลคลองใหญ่ อำเภอตะโหมด จังหวัดพัทลุง
- 3) พิกัดภูมิศาสตร์
 $X = 620521$ $Y = 801303$
- 4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้
 นายสุรพิศ กิตติลาโก เบอร์โทรศัพท์ 086 – 2902714
- 5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว
 คุณสุรพิศได้ซื้อที่ดินเปล่าที่เป็นสวนวังปลาไว้ในปี พ.ศ. 2535 และได้เริ่ม
 บุกเบิกในปี พ.ศ. 2537 โดยปลูกไม้ผลบางชนิด และได้เข้ามาเริ่มทำเป็นร้านอาหารเล็กๆ ในปี
 พ.ศ. 2545 และเลี้ยงปลาในกระชังประมาณ 18 กระชัง พอนำปลามาขายก็ถูกพ่อค้ากดราคา จึง
 นำปลามาเผาเกลือ และเมื่อลูกค้าเข้ามาทานก็ชอบ ทำให้เป็นที่รู้จักจากปากต่อปาก และที่นี่ยัง
 เป็นที่อนุรักษ์ปลาพื้นบ้านน้ำจืดหลายชนิด และต้นไม้ต่างๆ มากมาย
- 6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว
 การอนุรักษ์ธรรมชาติ และอาหารที่มีรสชาติอร่อยท่ามกลางธรรมชาติและลำ
 ธารที่มีปลามากมาย โดยอาหารที่เป็นจุดเด่น คือ ปลาเผา
- 7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ
 เป็นที่ราบติดกับเทือกเขาบรรทัด มีลำธารไหลผ่าน มีเกาะอยู่กลางลำธาร มี
 ปลามากมายในลำธาร มีต้นไม้หลายชนิดที่เป็นไม้ยืนต้น เช่น ต้นहन กระถินเทพา เป็นต้น

8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน	ปานกลาง
8.2 ไฟฟ้า	ดี
8.3 น้ำ	ดี
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	ไม่มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	ไม่มี

9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว

ไม่มีหน่วยงานที่เข้ามาสนับสนุนอย่างชัดเจน แต่ตอนนี้ทางจังหวัดได้เข้ามาให้ความร่วมมือ โดยมี กศน. เป็นแม่งานที่สำคัญ

10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน

ใช้เป็นแหล่งเรียนรู้การใช้ทรัพยากรให้มากที่สุด โดยเมื่อนักท่องเที่ยวมาก็สามารถมากินอาหาร ล่องเรือแคนู เรือคายัก เดินดูสวน จัดแต่งกิ่งไม้ได้

11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ

11.1 สวนวังปลา

11.2 น้ำตกโตนสะตอ

12) การบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชน

ในพื้นที่สวนวังปลาเป็นพื้นที่ของเอกชน มีการบริหารจัดการในรูปแบบของร้านอาหาร โดยบริเวณรอบๆ มีการอนุรักษ์ปลาพื้นบ้าน เนื่องจากในชุมชนมีคนหลากหลายเชื้อชาติ ศาสนา ทำให้ควบคุมยาก

ชุมชนที่ 2 ชุมชมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอควนขนุน

1) ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

ชุมชนไม่ยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง การมีส่วนร่วมในชุมชนจะมีส่วนร่วมเฉพาะกลุ่มเท่านั้น แต่มีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาผสมผสานกับเทคโนโลยี เพื่อการแปรรูปผลิตภัณฑ์ได้อย่างเหมาะสม เช่น กลุ่มกะลามะพร้าว วิธีการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยังมีน้อย

2) ชุมชนมีความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว

ชุมชนสามารถพึ่งพาภูมิปัญญาท้องถิ่นได้โดยการตั้งเป็นกลุ่ม แต่ยังไม่มีผู้นำที่เข้มแข็งพอ เนื่องจากสมาชิกที่มีส่วนร่วมเป็นเพียงส่วนหนึ่งในชุมชน และยังไม่สามารถจัดการกลุ่มให้รวมและสร้างเครือข่ายเชื่อมถึงกันได้

3) ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารและจัดการแหล่งท่องเที่ยว

ชุมชนมีศักยภาพในด้านทรัพยากรที่อุดมสมบูรณ์ แต่ยังขาดการจัดการที่เหมาะสม ไม่สามารถรองรับนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เป็นการศึกษาดูงานมากกว่าการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างชาวบ้านและนักท่องเที่ยว

4) ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล

ชุมชนมีระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานดี แต่ยังขาดข้อมูลโปรแกรมการท่องเที่ยวที่มีความแน่นอนและเป็นรูปธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นมีความหลากหลาย การประชาสัมพันธ์ยังน้อย ทำให้นักท่องเที่ยวไม่ทราบข้อมูลที่ชัดเจนเพียงพอ

ข้อมูลการท่องเที่ยวชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอควนขนุน

1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว

ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอควนขนุน

2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน

28 หมู่ที่ 2 ตำบลคอนทราย อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง

3) พิกัดภูมิศาสตร์

X = 608566 Y = 853738

4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้

นายอารีย์ ขาวดี เบอร์โทรศัพท์ 081 – 8987809

5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

ผลิตภัณฑ์กะลามะพร้าวบ้านควนขนุน ได้เริ่มก่อตั้งกลุ่มขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2544

โดย นางเรณู ชูพิทักษณาเวช ได้เล็งเห็นว่า กะลามะพร้าวเป็นวัสดุเหลือใช้มากมายอยู่ในพื้นที่ และในอำเภอใกล้เคียง สามารถนำมาพัฒนาให้ก้าวไกลสู่ตลาดโลกได้ ปัจจุบันมีสมาชิก 30 คน คณะกรรมการดำเนินงานได้เกิดแรงบันดาลใจร่วมคิด ร่วมทำ เพื่อสืบสานให้คนรุ่นหลังได้รู้จักใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยเฉพาะโคมไฟระย้า ซึ่งนางงามปี 2004 เจนนิเฟอร์ ออฟกิน เลือกเป็นที่

ระลึก ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของกลุ่มที่ไม่ซ้ำและลอกเลียนใคร ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ปลอดภัยต่อผู้ใช้ สวยงาม ประณีต คงทน เป็นประเภทของใช้ประดับตกแต่ง ของขวัญ ของฝาก

6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว

เน้นการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เยี่ยมชมกลุ่มต่างๆ ที่ก่อตั้งขึ้นมา เช่น กลุ่มกะลามะพร้าว พิพิธภัณฑน์ไม้หายาก

7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ

ที่ราบเป็นส่วนใหญ่ มีเนินเขาประปราย มีส่วนติดกับทะเลสาบ ทรัพยากรที่พบเป็นพันธุ์ไม้หายาก ภูเขา ตาลโตนด สัตว์หายากบริเวณทะเลสาบ

8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน	ดี
8.2 ไฟฟ้า	ดี
8.3 น้ำ	ปานกลาง
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	ไม่มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	ไม่มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	มี

9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว

- 9.1 องค์การบริหารส่วนตำบล
- 9.2 สำนักงานเกษตร
- 9.3 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน

ไม่มีการจัดการท่องเที่ยวอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมแน่นอน แต่มีการศึกษาดูงาน

11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ

การท่องเที่ยวตามกลุ่มต่างๆ พิพิธภัณฑน์ไม้หายาก ซึ่งสามารถเชื่อมโยงกับกลุ่มชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลน้อย

12) การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน

ขาดการจัดการโดยกลุ่มคน แต่ไม่ใช่โดยชุมชนทั้งหมด เนื่องจากมีพื้นที่ที่กว้างขวางและกลุ่มตัวอย่างกระจายตัว

ชุมชนที่ 3 ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอองครักษ์

1) ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

จากการสังเกตและสัมภาษณ์ พบว่าชุมชนมีการดำรงชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง มีการปลูกผักสวนครัวรั้วกินได้ มีโรงปุ๋ย โรงผลิตอาหารสัตว์ภายในชุมชน นอกจากนี้ ยังรู้จักใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดการท่องเที่ยว มีการป้องกันและตระหนักถึงผลกระทบจากการท่องเที่ยว มีส่วนร่วมในการทำงานและรู้จักสามัคคี และมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2) ชุมชนมีความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว

ชุมชนมีการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว มีโครงสร้างชุมชนที่เข้มแข็ง มั่นคงและเชื่อถือได้ ส่งผลให้ชุมชนมีความภาคภูมิใจในท้องถิ่นตนเองและสามารถรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่นไว้ได้ ผู้นำมีอุดมการณ์และสมาชิกมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมอย่างเต็มที่

3) ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว

ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารจัดการในเกณฑ์ดี มีการส่งตัวแทนของชุมชนไปอบรมอย่างสม่ำเสมอ มีการควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยวโดยคำนึงถึงศักยภาพในการรองรับของชุมชน มีการสร้างตกลงกับนักท่องเที่ยวเพื่อรักษาทรัพยากร การประกันภัยให้นักท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง มีการสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นตามโอกาส

4) ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล

ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า อยู่ในระดับปานกลาง น้ำดื่มบรรจุภัณฑ์มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวและที่พัก มีกิจกรรมสำหรับนักท่องเที่ยวที่หลากหลาย ชุมชนสามารถบอกเล่าประสบการณ์ความรู้แลกเปลี่ยนกับนักท่องเที่ยวได้อย่างเต็มที่ และช่วยกันอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมภายในชุมชน

ข้อมูลการท่องเที่ยวชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอองครักษ์

1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว

ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอองครักษ์

2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน

วัดกงหรา หมู่ที่ 6 ตำบลกงหรา อำเภอองครักษ์ จังหวัดพัทลุง

3) พิกัดภูมิศาสตร์

$$X = 602127 \qquad Y = 825708$$

4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้

คุณสามารถ ไซยทอง เบอร์โทรศัพท์ 086 – 2953763 , 089 – 5284372 ,
074 – 687040

5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

ชุมชนงหรา คำว่า งหรา มาจากคำว่า “ก ง ร ่า” ซึ่งมีการเล่าว่าได้มีเรือสำเภาของคนจีนผ่านมาและเกิดเรือแตก ทำให้มีกรงลอยน้ำมาในบริเวณชุมชนนี้ จึงได้ชื่อชุมชนงร่า แต่ได้มีการเรียกชื่อเพี้ยนเป็นชุมชนงหราในปัจจุบัน

6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว

เน้นการท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีกิจกรรมเดินป่าชมทะเลหมอก ชมถ้ำ ชมสวนผลไม้ตามฤดูกาล ชมกลุ่มอาชีพภายในชุมชน เทียนน้ำตก และพักแบบโฮมสเตย์

7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ

มีลักษณะภูมิประเทศเป็นภูเขาหินปูน ภูเขาลูกคลื่น และมีที่ราบบริเวณเชิงเขา ทรัพยากรธรรมชาติที่พบ ได้แก่ ทรัพยากรป่าไม้ สัตว์ป่า พันธุ์ไม้หายาก ถ้ำ ภูเขา น้ำตก

8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน	ปานกลาง
8.2 ไฟฟ้า	ปานกลาง
8.3 น้ำ	ดี
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	มี

9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว

- 9.1 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- 9.2 องค์การบริหารส่วนตำบล
- 9.3 ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน
- 9.4 องค์การบริหารส่วนจังหวัด
- 9.5 หน่วยพิทักษ์สัตว์ป่าเพื่อเขาบรรทัด

10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน

โปรแกรมที่ 1 จากตัวเมืองพัทลุงขึ้นรถสองแถวมายังงหรา ถึงที่ทำการของชมรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่วัดกงหราใหม่ อำเภองหรา พร้อมรับประทานอาหารเช้า เดินทางไปชมวัดเขาวงศ์ เที่ยวถ้ำลูกยา ถ้ำแม่ชี รับประทานอาหารเที่ยงในหมู่บ้าน เดินทางไปนั่งชมผลไม้ในสวน เดินทางไปยังน้ำตกไพรวัลย์ พร้อมกับแวะซื้อของฝากปลาตุ๋นแดดเดียวและกล้วยฉาบในหมู่บ้าน เดินทางกลับอำเภอเมืองพัทลุง ค่าบริการ 1 วัน ราคาท่านละ 300 บาท

โปรแกรมที่ 2 รถบริการรับจากตัวเมืองพัทลุงถึงที่ทำการของชมรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่วัดกงหราใหม่ อำเภองหรา พร้อมรับประทานอาหารเช้า เริ่มเดินเท้าจากน้ำตกหนานสูง ชมพันธุ์ไม้หายาก ชมความงามของหนานแปรกขันธุ์ ชมน้ำราบ ค่ายไม้ไผ่พักแรมที่จุดลื่นแห่งวันที่สอง ชมบรรยากาศยามเช้า จากนั้นเดินทางไปนั่งชมผลไม้ในสวน แวะซื้อปลาตุ๋นแดดเดียวและกล้วยฉาบเป็นของฝากกลับบ้าน เดินทางกลับตัวเมืองพัทลุง ค่าบริการ 2 วัน 1 คืน ราคาท่านละ 1,000 บาท

11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ

วัดเขาวงศ์ เที่ยวถ้ำลูกยา ถ้ำแม่ชี น้ำตกไพรวัลย์ น้ำตกหนานสูง ชมพันธุ์ไม้หายาก ชมความงามของหนานแปรกขันธุ์ ชมน้ำราบ ค่ายไม้ไผ่พักแรมที่จุดลื่นแห่ง

12) การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน

เป็นการบริหารจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน

ชุมชนที่ 4 ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอบางแก้ว

1) ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

ภายในชุมชนมีการปลูกพืชผักสวนครัว เลี้ยงปลา ใช้กันเองภายในหมู่บ้านและเหลือขายตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง เวลานั้นท่องเที่ยวไปก็ให้จับปลามาปรุงอาหาร และยังมีกรคิดแปรรูปอาหารต่างๆ ด้วย โดยเฉพาะปลาตุ๋นที่มีการแปรรูปเป็นน้ำพริกปลาตุ๋น ปลาตุ๋นร้า ปลาตุ๋นแดดเดียว เป็นต้น

2) ชุมชนมีความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว

ชุมชนสามารถรวมตัวกันได้ถึง 3 ตำบล ในการจัดการท่องเที่ยว คือ ตำบลนาปะขอ ตำบลท่ามะเดื่อ ตำบลโคกสัก ซึ่งสามารถประสานงานกันได้ตลอด

- 3) ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารและจัดการแหล่งท่องเที่ยว
 ชุมชนมีการรวมตัวกันประชุมจัดการบริหารงานดี แต่ภาครัฐในส่วนของการบริหารส่วนตำบลยังไม่ให้การสนับสนุนเท่าที่ควร
- 4) ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุลง
 มีบ้านพักรับรองให้กับนักท่องเที่ยวในรูปแบบโฮมสเตย์ มีไฟฟ้า น้ำประปาใช้อยู่ในเกณฑ์ดี ถนนยังเป็นลูกรังดินแดง เวลาขับรถเข้าไปมีฝุ่นมากทำให้ไม่สะดวกในการเข้าไปเยี่ยมชม

ข้อมูลการท่องเที่ยวชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอบางแก้ว

- 1) ชื่อชมรมการท่องเที่ยว
 ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอบางแก้ว
- 2) ที่อยู่ของชมรมท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน
 ที่ทำการกลุ่มไร่นาสวนผสม หมู่ที่ 12 บ้านทุ่งเศรษฐี ตำบลนาปะขอ อำเภอบางแก้ว จังหวัดพัทลุง
- 3) พิกัดภูมิศาสตร์
 $X = 633546$ $Y = 823232$
- 4) ประธานชมรมท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้
 นายเสริม วงศ์จนากุล (ประธานชมรม) เบอร์โทรศัพท์ 081 – 7984926
- 5) ประวัติความเป็นมาของชมรมและก่อตั้งเป็นชมรมเพื่อการท่องเที่ยว
 เริ่มแรกคุณสุนทร ได้ซื้อที่ไว้ในตำบลนาปะขอเพื่อใช้เป็นแปลงสาธิตให้คนในชมรมได้ดูเป็นตัวอย่างของการทำการเกษตรแบบพอเพียง
- 6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว
 การท่องเที่ยวเชิงเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียง การทำบุญไหว้พระ เที่ยวบริเวณแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ
- 7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ
 เป็นที่ราบ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่นา และมีการทำสวนยาง และปลูกปาล์มมากในปัจจุบัน

8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน	ปานกลาง
8.2 ไฟฟ้า	ดี
8.3 น้ำ	ปานกลาง
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	ไม่มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	มี

9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว

9.1 องค์การบริหารส่วนตำบลนาปะขอ
9.2 องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสัก
9.3 องค์การบริหารส่วนตำบลท่ามะเดื่อ
9.4 สำนักงานเกษตรอำเภอบางแก้ว
9.5 กรมชลประทาน

10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน

ศึกษาที่กลุ่มไร่นาสวนผสม ชมสวนป่าห้วยพุด ไหว้พระที่วัดบางแก้วผดุงธรรม

11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ

11.1 แก่งหนูแร่
11.2 ฟาร์มตัวอย่าง
11.3 สวนป่าห้วยพุด
11.4 วัดบางแก้วผดุงธรรม
11.5 ศูนย์ศิลปหัตถกรรมบางแก้ว

12) การบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชน

ในชุมชนมีการจัดประชุมเดือนละครั้ง มีการคิดรวมตัวกัน มีการวางแผนโครงการไว้แต่รัฐบาลไม่สนับสนุน เป็นชุมชนที่มีการจัดการรวมกัน 3 ตำบล คือ ตำบลนาปะขอ ตำบลท่ามะเดื่อ และตำบลโคกสัก

ชุมชนที่ 5 ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอป่าพะยอม

- 1) ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง
ชุมชนมีการดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงที่ดี สามารถพึ่งพาตนเองได้ มีความสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูล ใช้ภูมิปัญญาเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ธรรมชาติ
- 2) ชุมชนมีความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว
ชุมชนสามารถพึ่งพาภูมิปัญญาของตนเพื่อการท่องเที่ยวได้ โครงสร้างชุมชนมีความเข้มแข็ง ผู้นำและสมาชิกในองค์กรมีส่วนร่วมในกิจกรรม
- 3) ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว
ยังไม่มี การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นรูปธรรม มีเพียงการจัดเยี่ยมชมชมงานของกลุ่มต่างๆ กลุ่มการท่องเที่ยวอยู่ในช่วงพัฒนา ชุมชนมีการสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงกับชุมชนอื่น ชาวบ้านสามารถเป็นผู้นำชมการท่องเที่ยวได้ การประชาสัมพันธ์มีความหลากหลาย และน่าสนใจ ทั้งแผ่นพับ และอินเทอร์เน็ต
- 4) ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล
ชุมชนมีระบบสาธารณูปโภคอยู่ในระดับดี มีความหลากหลายของกิจกรรม และใช้ภูมิปัญญาได้อย่างทั่วถึง สามารถแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างนักท่องเที่ยวและชาวบ้านได้อย่างดี

ข้อมูลการท่องเที่ยวชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอป่าพะยอม

- 1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว
ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอป่าพะยอม
- 2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน
36/1 หมู่ที่ 2 ตำบลป่าพะยอม อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง
- 3) พิกัดภูมิศาสตร์
X = 603354 Y = 866529
- 4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้
นายสมพร มากสง เบอร์โทรศัพท์ 081-5678707
- 5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

ตำบลป่าพะยอม เดิมเป็นชุมชนป่าพะยอมใหญ่และป่าพะยอมน้อย มีชนชาวจีนฮ้อมาตั้งรกรากโดยมีภรรยาเป็นคนไทย ซึ่งตั้งมามากกว่า 200 ปี มีโรงช้างเป็นที่จับช้างและฝึกช้างใช้งาน เป็นต้น ตระกูลของคชภักดีและสุวรรณภักดี ส่วนประวัติในการตั้งกลุ่มต่างๆ เกิดจากชาวบ้านได้ก่อตั้งขึ้นเอง และมีภาครัฐสนับสนุนภายหลัง

6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เน้นการดูงานตามกลุ่มต่างๆ เช่น กลุ่มผลิตปุ๋ย กลุ่มผลิตกะดามะพร้าว กลุ่มเลี้ยงกุ้ง เลี้ยงปลา

7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ

ที่ราบเป็นส่วนใหญ่ ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ เช่น ป่ายาง ทุ่งนา พืชไร่ พืชสวน

8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน	ปานกลาง
8.2 ไฟฟ้า	ดี
8.3 น้ำ	ดี
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	ไม่มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	มี

9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว

- 9.1 องค์การบริหารส่วนตำบล
- 9.2 ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน
- 9.3 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- 9.4 มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง

10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน

ไม่มีการจัดการท่องเที่ยวอย่างเป็นรูปธรรมแน่นอน

11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ

กลุ่มผลิตปุ๋ย กลุ่มผลิตกะดามะพร้าว กลุ่มเลี้ยงกุ้ง เลี้ยงปลา

12) การบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชน

ชุมชนยังไม่มีการบริหารจัดการท่องเที่ยวที่เป็นรูปธรรมชัดเจน

ชุมชนที่ 6 ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเมืองพัทลุง

- 1) ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง
ชุมชนไม่ได้ยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง แต่มีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่น คือ การทำประมง และส่วนร่วมในการทำงานเฉพาะกลุ่มเท่านั้น
- 2) ชุมชนมีความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว
ชุมชนสามารถพึ่งพาภูมิประเทศท้องถิ่นของตนได้ ไม่มีโครงสร้างที่เข้มแข็ง ผู้นำชุมชนไม่สามารถรวมกลุ่มชุมชนได้ สมาชิกจะมีส่วนร่วมกันในเฉพาะกลุ่ม
- 3) ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว
ชุมชนขาดศักยภาพในการบริหารจัดการในชุมชน ไม่มีกิจกรรมท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับภูมิปัญญา มีเพียงแต่การศึกษาดูงานเท่านั้น สิ่งอำนวยความสะดวกในชุมชนไม่มีการให้ข้อมูลไม่สอดคล้องกับรูปแบบการท่องเที่ยวของชุมชน
- 4) ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล
ชุมชนมีระบบสาธารณูปโภคเพียงพอ การคมนาคมดี ขาดการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างชาวบ้านและนักท่องเที่ยว ชุมชนไม่มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากร

ข้อมูลการท่องเที่ยวชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเมืองพัทลุง

- 1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว
ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเมืองพัทลุง
- 2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน
34 หมู่ที่ 8 ตำบลลำปำ อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง
- 3) พิกัดภูมิศาสตร์
X = 625871 Y = 845975
- 4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้
นายสมบัติ เลื่อนแป้น เบอร์โทรศัพท์ 084 - 2660641
- 5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว
เกษตรอำเภอเป็นผู้รวบรวมจัดตั้งเป็นชมรม
- 6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว
เป็นการท่องเที่ยวเชิงเกษตร และการพักผ่อนหย่อนใจ

- 7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ
มีลักษณะเป็นที่ราบติดทะเลสาบ
- 8) ระบบสาธารณูปโภค
 - 8.1 ถนน ดี
 - 8.2 ไฟฟ้า ปานกลาง
 - 8.3 น้ำ ปานกลาง
 - 8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ไม่มี
 - 8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว ไม่มี
 - 8.6 ร้านขายของที่ระลึก ไม่มี
- 9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว
 - 9.1 องค์การบริหารส่วนตำบล
 - 9.2 เทศบาลเมืองพัทลุง
- 10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน
ไม่มีโปรแกรมการท่องเที่ยว
- 11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ
หาดแสนสุขลำปำ จวนเจ้าเมืองพัทลุง กลุ่มเลี้ยงปลาในกระชัง
- 12) การบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชน
ชุมชนไม่มีการบริหารจัดการท่องเที่ยวที่เป็นรูปธรรม

ชุมชนที่ 7 ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีบรรพต

- 1) ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง
ชุมชนยังดำเนินแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงอย่างน้อย ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการท่องเที่ยวอย่างน้อย มีแค่ชุมชนบางกลุ่มที่มีความสามัคคีช่วยเหลือกันในการทำงาน จิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรยังมีน้อย เพราะคิดว่าเป็นหน้าที่ของกรมป่าไม้ที่ดูแลเขาปู่ - เขาย่าอยู่เท่านั้น
- 2) ชุมชนมีความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว
ชุมชนไม่ได้ใช้ภูมิปัญญาในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ความภูมิใจในตัวท้องถิ่นยังน้อย สมาชิกมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมน้อย เพราะอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติเขาปู่ - เขาย่า จึงไม่ได้มีส่วนร่วมกับทางราชการ

3) ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารและจัดการแหล่งท่องเที่ยว

ชุมชนมีทรัพยากรที่มีความอุดมสมบูรณ์ แต่ขาดการจัดการที่ดี คือ นักท่องเที่ยวเข้ามาส่วนใหญ่มักจะเข้ามาดูงานของกลุ่มต่างๆ คือ เป็นกลุ่มดูงาน ส่วนนักท่องเที่ยวยังเที่ยวในอุทยาน บุคลากรยังไม่พร้อมสำหรับการท่องเที่ยว

4) ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล

ระบบสาธารณูปโภค ถนน น้ำ ไฟฟ้า ไม่ดีเท่าที่ควร ยังไม่พร้อม ขาดสถานที่รองรับนักท่องเที่ยว เพราะส่วนใหญ่ชาวบ้านคิดที่จะรองรับผู้ที่มาดูงาน แต่ไม่ได้คิดที่จะรองรับนักท่องเที่ยว ทำให้แลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างชาวบ้านกับนักท่องเที่ยวได้น้อย ขาดการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากร เพราะคิดว่าเป็นหน้าที่ของอุทยาน

ข้อมูลการท่องเที่ยวชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีบรรพต

1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว

ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีบรรพต

2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน

99 หมู่ที่ 10 ตำบลเขาปู่ อำเภอศรีบรรพต จังหวัดพัทลุง

3) พิกัดภูมิศาสตร์

X = 599238 Y = 852301

4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้

นายสมบัติ หนูทอง เบอร์โทรศัพท์ 084 - 8579949

5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

ที่มาของชื่อ “เขาปู่” มีตำนานเล่ามาว่าปู่เป็นคนจังหวัดปัตตานี อยู่กับย่าที่จังหวัดยะลา อยู่กินกันมาหลายปีจนวันหนึ่งปู่ก็ออกจากบ้านมาเที่ยวเรื่อยๆ จนมาเจอกับป่าเหว อยู่กินกับป่าเหวไม่คิดจะกลับบ้านไปหาย่าที่ยะลา ส่วนย่าเห็นปู่หายมาหลายปีก็เป็นห่วงและสงสัยว่าปู่จะไปมีเมียใหม่ก็เลยออกจากบ้านลาญาติพี่น้อง (จังหวัดยะลา) ตามหาปู่ ย่าเที่ยวหาปู่ไปเรื่อยๆ (อำเภอยะหา) จนมาถึงบริเวณภูเขาลูกหนึ่ง (เขาปู่ปัจจุบัน) ย่าก็มาเจอปู่ซึ่งได้อยู่กินกับป่าเหว พอรู้ว่าปู่มา มีเมียใหม่ย่าเสียใจมากจะกลับบ้าน แต่ย่าก็กลับไม่ถึงบ้านก็เลยสิ้นใจตายที่บริเวณภูเขาลูกหนึ่ง (เขาย่าปัจจุบัน ชาวบ้านตั้งชื่อภูเขาว่า “ย่า” เพื่อระลึกถึงย่า) ส่วนปู่ที่อยู่กับป่าเหวก็เสียใจที่ย่ามาตายเพราะการตามหาปู่ ปู่ก็ตรอมใจตายบริเวณใกล้เขาปู่ ชาวบ้านเลยตั้งชื่อภูเขาลูกนั้นว่าเขาปู่ในเวลาต่อมา ส่วนป่าเหวก็เสียชีวิตในเวลาต่อมา ชาวบ้านก็ตั้งชื่อภูเขาอีกลูก

หนึ่งที่อยู่ใกล้กันว่า “ป่าเหว” จนชาวบ้านเรียกติดปากว่า เขาปู่ เขาย่า เขาป่าเหว อยู่ไม่ไกล ไม่แค้ (แค้ แปลว่า ใกล้) พอแลเห็น เป็นตำนานเล่าต่อกันมา

6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว

เป็นสถานที่เรียนรู้งานของกลุ่มเกษตรกร ซึ่งยังไม่เน้นในด้านการท่องเที่ยว มีจุดชมวิวดังๆ

7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ

เป็นเทือกเขา มีที่ลาดไร่ทำการเกษตร ทรัพยากรธรรมชาติมี ป่าดิบชื้น ถ้ำน้ำตก สัตว์ป่า

8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน	ปานกลาง
8.2 ไฟฟ้า	ปานกลาง
8.3 น้ำ	ปานกลาง
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	ไม่มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	ไม่มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	ไม่มี

9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว

- 9.1 องค์การบริหารส่วนตำบล
- 9.2 กรมการปกครองส่วนท้องถิ่น
- 9.3 อุทยานแห่งชาติเขาปู่ – เขาย่า
- 9.4 กรมป่าไม้

10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน

ท่องเที่ยวตามจุดท่องเที่ยวเชิงเกษตร เริ่มจากจุด 1

จุดที่ 1 สวนนางจิม วงศ์อนันต์ ชมสวนลำไย ลองกอง ดูการสาธิตการทำปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพ รับประทานอาหารกลางวันตามสั่ง จำหน่ายไม้ผลตามฤดูกาล มีที่พัก

จุดที่ 2 ชมธรรมชาติอุทยานแห่งชาติเขาปู่ – เขาย่า น้ำตกเหียงทอง

จุดที่ 3 เทียวงานชาวสวนเขาปู่ ชมการประกวดผลผลิตทางการเกษตร เลือกซื้อผลิตผลทางการเกษตร สินค้า OTOP ของอำเภอศรีบรรพต

จุดที่ 4 เทียวป่าย่อยอร่อย เส้นทางค่ายพัฒนาชาติไทย ชมสวนผลไม้ รับประทานผลไม้สวนนายประเสริฐ ราชแก้ว นายอำนาจ ราชแก้ว

จุดที่ 5 ผ่านชมสวนมังคุด ลองกอง นายจรัส สงคง รับประทานผลไม้
จำหน่ายไม้ผลตามฤดูกาล

จุดที่ 6 อ่างเก็บน้ำบ้านวังเลน ชมการเลี้ยงปลาในกระชัง

จุดที่ 7 ชมถ้ำวัดเก่า ตำบลเขาปู่

จุดที่ 8 ชมศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงบ้านไสประดู่ และเดินทาง
กลับ

11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ

สวนนางจิม วงศ์อนันต์ อุทยานแห่งชาติเขาปู่ – เขาย่า น้ำตกเหวี่ยงทอง
เที่ยวป่าย้อนรอย เส้นทางค่ายพัฒนาชาติไทย สวนมังคุด ลองกอง นายจรัส สงคง อ่างเก็บน้ำ
บ้านวังเลน ศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงบ้านไสประดู่

12) การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน

ส่วนใหญ่จะเป็นการท่องเที่ยวโดยอุทยานแห่งชาติเขาปู่ – เขาย่า ชุมชนยังไม่
มีการจัดการด้านการท่องเที่ยวเองที่เป็นรูปธรรม

ชุมชนที่ 8 ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรป่าบอน

1) ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

ภายในชุมชนมีการเลี้ยงปลาในบ่อปลาพลาสติกเกือบทุกบ้าน มีการปลูกผักสวน
ครัวไว้ทุกครัวเรือน

2) ชุมชนมีความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว

มีการต้อนรับผู้มาเยือนเป็นอย่างดี มีการดูแลความปลอดภัยให้กับผู้ที่เข้ามาใน
หมู่บ้านได้เป็นอย่างดี

3) ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว

มีการรวมตัวกันของคนในชุมชนเป็นอย่างดี มีการประชุมประสานงานกันดี มีการ
จัดการอย่างเป็นระบบ

4) ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล

มีที่พักให้กับนักท่องเที่ยวเป็นแบบโฮมสเตย์ รองรับนักท่องเที่ยวได้ 200 คน มี
น้ำประปา ไฟฟ้า ถนนทางเข้าสะดวกสบาย มี อปพร.

ข้อมูลการท่องเที่ยวชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรป่าบอน

1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว

ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรป่าบอน

2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน

บ้านในกอย หมู่ที่ 9 ตำบลหนองธง อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง

3) พิกัดภูมิศาสตร์

X = 624515 Y = 800277

4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้

นายสวาท โอบทอง เบอร์โทรศัพท์ 084 – 8543162

5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

เริ่มแรกมีลูกชายที่ได้ไปเรียนมา กลับมาพูดให้พ่อแม่ทำ เมื่อได้ผลดีจึงมีชาวบ้าน เพื่อนบ้านใกล้เคียงมาดูและกลับไปทำตาม และเมื่อทำมาเรื่อยๆ ชุมชนก็มีความเข้มแข็งขึ้น มีการรวมตัวกันออกงาน และมีรัฐบาลเริ่มให้การสนับสนุนในภายหลัง

6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว

เน้นการท่องเที่ยวเชิงเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียง

7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ

เป็นที่ราบสูงและค่อยลาดต่ำลงมาทางด้านตะวันออก เป็นที่ราบเหมาะแก่การทำสวนยางพาราและไม้ผล ซึ่งมีคลองป่าบอนไหลผ่าน

8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน ดี

8.2 ไฟฟ้า ดี

8.3 น้ำ ดี

8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ไม่มี

8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว ไม่มี

8.6 ร้านขายของที่ระลึก มี

9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว

9.1 องค์การบริหารส่วนตำบล

9.2 สำนักงานเกษตรอำเภอ

9.3 ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียน

9.4 การไฟฟ้าฝ่ายผลิต

10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน

จะไม่มี การจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวอย่างชัดเจน ผู้ที่เข้ามาส่วนใหญ่จะระบุว่าจะมาดูเรื่องอะไร เช่น ดูเกี่ยวกับไม้ผล ก็จะมีผู้นำไปดูและบรรยายให้ฟัง

11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ

11.1 สวนสละ คุณสวาท โอทอง

11.2 สวนสละ คุณอนันต์

11.3 ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงบ้านในกอย

12) การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน

ชุมชนมีการรวมตัวกันตั้งเป็นกลุ่มออมทรัพย์ กลุ่มไม้ผล กลุ่มเลี้ยงปลาบ่อพลาสติก กลุ่มปุ๋ยชีวภาพ

ชุมชนที่ 9 ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีนครินทร์

1) ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

ชุมชนได้รับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ที่เหมาะสม รู้จักนำของที่มีในท้องถิ่น เช่น กล้วย มาทำกล้วยม้วน และสมุนไพรต่างๆ มาทำเครื่องแกง มีความสามัคคีเกื้อกูลกันในกลุ่ม

2) ชุมชนมีความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว

ชุมชนพึงภูมิปัญญาท้องถิ่นได้ มีโครงสร้างภายในที่เข้มแข็งพอควร สมาชิกมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนแต่ยังไม่ถึงกับทั้งหมด

3) ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว

ชุมชนยังมีการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวน้อยมาก สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในการท่องเที่ยวยังไม่เพียงพอ และยังไม่มีการจัดการอย่างเป็นรูปธรรมที่แน่นอน การสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงไปยังแหล่งอื่นยังขาดการจัดการที่ดี

4) ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล

ปัจจัยพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค อยู่ในระดับปานกลาง แต่ยังไม่มีการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว เพื่อรักษาผลกระทบที่มาจากนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวจะเข้าเมื่อไหร่ก็ได้ กิจกรรมการท่องเที่ยวมีความหลากหลาย มีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างนักท่องเที่ยวกับ

ชาวบ้านยังน้อย เนื่องจากขาดการจัดการ ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรภายในชุมชน

ข้อมูลการท่องเที่ยวชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีนครินทร์

1) ชื่อชมรมการท่องเที่ยว

ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีนครินทร์

2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน

163 หมู่ที่ 7 ตำบลบ้านนา อำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง

3) พิกัดภูมิศาสตร์

X = 597601

Y = 835818

4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้

นายจำเริญ จันทร์ศรีกรรต เบอร์โทรศัพท์ 081 - 2764479

5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

เนื่องจากทางชุมชนมีแหล่งท่องเที่ยวมากและมีผลผลิตทางการเกษตรมาก

และได้รับรางวัลหมู่บ้านดีเด่นจึงได้จัดตั้งเป็นกลุ่มขึ้น

6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ

มีลักษณะเป็นภูเขา เทือกเขา มีถ้ำ น้ำตก ทรัพยากรธรรมชาติที่พบ คือ สัตว์

ป่าหายาก พันธุ์ไม้หายาก และป่าดิบชื้น

8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน ปานกลาง

8.2 ไฟฟ้า ปานกลาง

8.3 น้ำ ปานกลาง

8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ไม่มี

8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว ไม่มี

8.6 ร้านขายของที่ระลึก มี

9) หน่วยงานสนับสนุนชมรมการท่องเที่ยว

9.1 องค์การบริหารส่วนจังหวัด

9.2 เกษตรอำเภอ

9.3 เกษตรจังหวัด

10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน

ท่องเที่ยวตามจุดท่องเที่ยวเชิงเกษตร ของหมู่ที่ 7 บ้านหนองเหียง เริ่มจาก
จุดที่ 1 ชมอนุสรณ์สถานถึงแดง เมื่อ พ.ศ. 2516 ที่บ้านเกาะหลุง ตำบล
ลำสินธุ์

จุดที่ 2 ชมถ้ำที่มีความสวยงามตามธรรมชาติ ได้แก่ ถ้ำมนุษย์โบราณ
ถ้ำมาเล ถ้ำน้ำ ถ้ำทรายแก้ว ถ้ำโบสถ์หรือถ้ำอุโบสถ

จุดที่ 3 ชมกลุ่มกล้วยฉาบม้วน ซึ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับรางวัลมากมายได้ถึง
5 ดาว

จุดที่ 4 ชมวัดเก่าแก่ ชมอุโบสถของโบราณ เป็นวัดที่ตั้งมายาวนาน ซึ่ง
ในอดีตคือวัดโคกเนิน

จุดที่ 5 ชมสวนวรรณะเกษตรของ นายจบ อ่อนแก้ว

จุดที่ 6 ชมสวนกวางเปิด ที่บ้านเขาคราม

จุดที่ 7 ชมกลุ่มแม่บ้าน กลุ่มเครื่องแกงตำมือ

จุดที่ 8 ชมน้ำตก (หนามน้ำโคง) เขาคราม เป็นน้ำตกที่ดูสวยที่สุดใน
สยาม และน้ำตกหนานไคร้

จุดที่ 9 ชมสถานประวัติ เป็นสถานที่สร้างโดย เพลย์ศึกของเมืองขึ้น
ญี่ปุ่นในสมัยสงครามโลก

จุดที่ 10 ชมศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์ป่า รับประทานอาหาร ชมเขาพับผ้า
เดินทางกลับโดยสวัสดิภาพ ระหว่างทางชมสวนผลไม้ ชมสวนผักกูด สวนตะไคร้ สวนขมิ้น ตลาด
การท่องเที่ยวเชิงเกษตร

11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ

อนุสรณ์สถานถึงแดง ถ้ำมนุษย์โบราณ ถ้ำมาเล ถ้ำน้ำ ถ้ำทรายแก้ว ถ้ำ
โบสถ์หรือถ้ำอุโบสถ กลุ่มกล้วยฉาบม้วน วัดเก่าแก่ สวนวรรณะเกษตร สวนกวางเปิด กลุ่ม
เครื่องแกงตำมือ น้ำตก (หนามน้ำโคง) เขาคราม น้ำตกหนานไคร้ ศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์ป่า

12) การบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชน

ชุมชนยังไม่มีการบริหารจัดการท่องเที่ยวอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมที่แน่นอน

ชุมชนที่ 10 ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเขาชัยสน

- 1) ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง มีการประกอบอาชีพทำสวนยางพารา ทำนา และมีการแกะหนังสัตว์
- 2) ชุมชนมีความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ชุมชนมีการรวมตัวกันทำงานดี เช่น โรงน้ำ ที่เป็นของประชาชนที่รวมกลุ่มกันทำ แต่ยังมีปัญหาในเรื่องของการบริหารจัดการที่ดีเท่าที่ควร
- 3) ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารและจัดการแหล่งท่องเที่ยว มีศักยภาพในการบริหารและจัดการแหล่งท่องเที่ยวดีมาก เพราะได้มีการจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่บ่อน้ำร้อน ออกเป็นโซนอย่างเห็นได้ชัดเจน การขายของตามร้านก็มีการขายของพื้นเมืองและให้ประชาชนเข้ามาค้าขาย โดยมีเจ้าหน้าที่ อบต. ควบคุมดูแลร่วมกับประชาชน
- 4) ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมบูรณ์ มีที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวที่สะดวกสบาย มีถนนลาดยางเข้าถึง น้ำ ไฟฟ้า มีครบพร้อม มีที่ขายของที่ระลึกให้กับนักท่องเที่ยว

ข้อมูลการท่องเที่ยวชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเขาชัยสน

- 1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว
ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเขาชัยสน
- 2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน
150 หมู่ที่ 4 ตำบลเขาชัยสน อำเภอเขาชัยสน จังหวัดพัทลุง
- 3) พิกัดภูมิศาสตร์
X = 624820 Y = 823729
- 4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้
ว่าที่ร้อยตรีสมมาตร เกตุสว่างวงศ์ เบอร์โทรศัพท์ 085 - 7996912
- 5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว
เล่ากันมาว่า เมื่อก่อนในบริเวณพื้นที่บ่อน้ำร้อนเขาชัยสนเป็นทะเลสาบทั้งหมด และเป็นทะเลสาบที่กว้างใหญ่ มีตายายคนหนึ่ง ชื่อว่า ตาลัน และยายซุ่น ได้พายเรือมาหาปลาบริเวณนี้ แต่ก่อนที่ตายายจะลงเรือหาปลานั้น ตาไม่ได้สำรวจเรือก่อนว่าใช้การได้หรือไม่ เมื่อถึงกลางทะเลน้ำก็ได้ทะลุเข้าเรือ ตากับยายจนปัญญาที่จะแก้ไขสถานการณ์ จึงได้อธิษฐานว่า ถ้าตนตายไปขอให้ตนได้เป็นเจ้าของบริเวณนี้ และขอให้มิ่งมหัศจรรย์เกิดขึ้น เมื่อตากับยายได้

เสียชีวิตลง น้ำในทะเลสาบทั้งหมดก็แห้งลงในพริบตา เศษดินเศษหินใต้ท้องทะเล ต่างก็เข้ามา รวมตัวกันจนเกิดเป็นภูเขาสูง ซึ่งนั่นคือ เขาชัยสนในปัจจุบัน ต่อมาก็ได้มีธารน้ำร้อนเกิดขึ้น อ่าว นั้นค่อยๆ ใหญ่ขึ้นเรื่อยๆ

6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว

เป็นการแช่น้ำร้อน อาบน้ำร้อนน้ำแร่ เดินชมธรรมชาติภายในถ้ำ

7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ

เป็นภูเขาหินปูน มีธารน้ำไหลออกมาจากภูเขาเป็นน้ำร้อน มีอุณหภูมิ ประมาณ 40°C มีที่ราบที่ประชาชนแถวนั้นใช้ประกอบอาชีพทำนาทำสวน

8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน ดี

8.2 ไฟฟ้า ดี

8.3 น้ำ ดี

8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว มี

8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว มี

8.6 ร้านขายของที่ระลึก มี

9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว

9.1 องค์การบริหารส่วนตำบล

10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน

บริการสถานที่แช่น้ำแร่ ในอ่างกลางแจ้ง จากบ่อน้ำร้อนเขาชัยสน และอาคาร ห้องอาบน้ำ/แช่น้ำแร่ จำนวน 5 ห้อง ค่าบริการในการอาบน้ำ/แช่น้ำแร่ ครั้งละ 120 – 220 บาท

11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ

บ่อน้ำร้อนเขาชัยสน ถ้ำต่างๆ ในเขาชัยสน

12) การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน

มีการจัดการเป็นระบบโดยมีเจ้าหน้าที่ อบต. เป็นผู้เข้าไปดูแลให้ความรู้

ชุมชนที่ 11 ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอปากพะยูน

1) ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

จากการสังเกตและสัมภาษณ์พบว่า สมาชิกในชุมชนส่วนใหญ่ยังไม่มี การนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ ยังพึ่งปัจจัยจากภายนอกอยู่มาก และยังมี การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวมาใช้น้อย ยังขาดความสามัคคีในการทำงาน

2) ชุมชนมีความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว

จากเหตุผลที่ว่าเขาขันรีสอร์ทเป็นของเอกชน ทำให้ชาวบ้านส่วนน้อยที่สามารถนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวได้ ส่งผลให้ความภูมิใจในตัวท้องถิ่นลดลง สมาชิกมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมน้อยตามลงไปด้วย

3) ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารและจัดการแหล่งท่องเที่ยว

เนื่องจากการจัดการบริหารโดยเอกชน ชุมชนจึงไม่ได้เข้ามาจัดการในส่วนนี้

4) ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล

ระบบสาธารณูปโภค ถนน ไฟฟ้า น้ำ ยังไม่พร้อมเท่าที่ควร ความหลากหลายของกิจกรรมยังมีน้อย ชุมชนสามารถแลกเปลี่ยนความรู้กับนักท่องเที่ยวได้น้อย

ข้อมูลการท่องเที่ยวชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอปากพะยูน

1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว

ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอปากพะยูน

2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน

172 หมู่ที่ 3 ตำบลเกาะหมาก อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง

3) พิกัดภูมิศาสตร์

X = 647610 Y = 815084

4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้

นายสงวน แสงสว่าง เบอร์โทรศัพท์ 084 - 8548544

5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

เมื่อปี พ.ศ. 2432 เมื่อคราวเสด็จประพาสพัทลุงของรัชกาลที่ 5 ได้ทรงเสด็จจับกระเจิงที่บ้านเขาขัน และใช้บ้านเขาขันและหมู่เกาะสี่ – เกาะห้า เป็นที่ประทับส่วนพระองค์ ปัจจุบันบริเวณที่รัชกาลที่ 5 ได้เสด็จไป เป็นที่ตั้งของเขานรีสอร์ท ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดจาก

การจัดการของเอกชนโดยเปิดโอกาสให้ชาวบ้านนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น ขนมพื้นบ้าน วงดนตรี เครื่องสาย มาแสดงให้นักท่องเที่ยวชม

6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว

เน้นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพื่อการศึกษา เรียนรู้ด้านประวัติศาสตร์ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีกิจกรรมคือ การล่องเรือดนตรีชมเกาะสี – เกาะห้า และทัศนียภาพรอบเกาะ

7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ

มีลักษณะเป็นเกาะในทะเลสาบ มีที่ราบบริเวณกลางเกาะ ทรัพยากรธรรมชาติที่พบ ได้แก่ ไม้เสม็ด ไม้ยูคา กววด ทวาย

8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน	ไม่ดี
8.2 ไฟฟ้า	ปานกลาง
8.3 น้ำ	ปานกลาง
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	ไม่มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	มี

9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว

เป็นธุรกิจการท่องเที่ยวของเอกชน

10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน

วันแรก ถึงเขาชันริสอร์ทฟังบรรยายสรุปด้านประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ และเรื่องอื่นๆ พายเรือเล่นบริเวณริสอร์ท ด้วยเรือเล็กหรือว่ายน้ำหรือเลือกทำกิจกรรมกลุ่มหรือทั้งคณะ อย่างไม่อย่างหนึ่ง ดังนี้

(1) เดินทางด้วยรถของท่านไปยังเขานางฟ้า ระยะทาง 7 กิโลเมตร เพื่อเยี่ยมชม และถ่ายรูปทัศนียภาพรอบๆ ทะเลสาบ และจากเขานางฟ้าเดินทางต่ออีก 1 กิโลเมตร ไปยังพื้นที่ราบลุ่มน้ำ เขตห้ามล่าสัตว์ป่า ซึ่งเป็นที่อาศัยของนกน้ำหลายชนิดที่อยู่ร่วมกับสัตว์เลี้ยงของชาวบ้าน ฤดูที่มีนกมากจะอยู่ในช่วงเดือนมกราคม - มีนาคม

(2) ล่องเรือดนตรีไปยังอ่าวท่ายาง ซึ่งเป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง ด้วยเรือแจวโบราณทำจากไม้ตะเคียนอายุ 150 ปี มีแจว 3 ดอก นั่งได้ลำละ 20 ท่าน พร้อม

ฟังดนตรีเครื่องสายผสมชุดเล็ก โดยท่านสามารถเลือกเข้ามามีส่วนร่วมในการแจวเรือและเล่นดนตรี

ช่วงเย็นรับประทานอาหารเย็น พร้อมฟังเพลงบรรเลงจากวงเครื่องสายผสม เมื่อรับประทานอาหารเย็นเสร็จท่านจะได้มีโอกาสถวายบังคมและรำถวายต่อหน้าพระบรมรูปรัชกาลที่ 5 เพื่อเป็นสิริมงคลต่อท่านและครอบครัว

วันที่สอง เลือกทำกิจกรรมตามอัธยาศัย ดังนี้

- (1) เดินขึ้นเขาบริเวณรีสอร์ต เพื่อชมทิวทัศน์และออกกำลังกาย
- (2) พายเรือและว่ายน้ำบริเวณรีสอร์ต
- (3) เดินรอบเกาะเส้นทางประมาณ 3 กิโลเมตร
- (4) ออกกำลังกายเป็นหมู่คณะบนเวทีกลางน้ำ
- (5) เดินทางขึ้นเขานางฟ้าและดูนกน้ำ

พร้อมกันที่ท่าน้ำ เพื่อลงเรือท่องเที่ยวในทะเลสาบ โดยเรือแวะจอด 2 จุด คือ เกาะกระ และเกาะสี่เกาะห้า ท่านจะได้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ สักการะพระบรมรูปรัชกาลที่ 5 บริเวณหน้าผาเทวดารับประทานอาหารกลางวันที่เขาขันรีสอร์ต เดินทางกลับ

11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ

เขาขันรีสอร์ต

12) การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน

เอกชนเป็นผู้จัดการ

ชุมชนที่ 12 ชุมชนบริการการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเชิงอนุรักษ์

ตำบลทุ่งนารี

- 1) ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง มีการปลูกผักกินเอง เลี้ยงปลาในกระชัง มีการนำผักพื้นบ้านมาต้อนรับผู้ที่เข้ามาในชุมชน โดยให้คนในชุมชนช่วยกันทำ
- 2) ชุมชนมีความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว มีพื้นที่ของชุมชนที่เป็นข้อได้เปรียบ ทำให้ชุมชนได้มีธรรมชาติที่สวยงาม และประชาชนในชุมชนมีผู้นำที่เป็นแกนนำชุมชนที่เข้มแข็ง
- 3) ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว มีการรวมกลุ่มกันทำงานบริหารจัดการงาน โดยเริ่มจากจุดเล็กๆ แล้วขยายใหญ่ขึ้น โดยมีการประชุมตามความคิดเห็นของคนในชุมชน

4) ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล มีถนนหนทางสะดวกสบาย เข้าถึงได้ง่าย น้ำ ไฟฟ้าดี ห้องน้ำยังต้องปรับปรุง มีที่พักให้นักท่องเที่ยวพักตั้งแต่แคมป์ กางเต็นท์ ส่วนเรื่องที่พักยังไม่เรียบร้อยต้องมีการปรับปรุง

ข้อมูลการท่องเที่ยวชุมชนบริการการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเชิงอนุรักษ์ ตำบลทุ่งนารี

1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว

ชุมชนบริการการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเชิงอนุรักษ์ ตำบลทุ่งนารี

2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบการ

ตำบลทุ่งนารี อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง

3) พิกัดภูมิศาสตร์

X = 619509 Y = 792725

4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้

คุณณรงค์ชัย สงไข และคุณกิติพงษ์ ปานผ่อง เบอร์โทรศัพท์ 086 - 2925425 , 089 - 5971666

5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

มีตำนานเล่ากันว่า เมื่อก่อนมีพระนางนารีได้เดินทางผ่านมาที่นี่ ซึ่งเป็นตำบลทุ่งนารีในปัจจุบัน ได้หยุดประทับพักแรม ซึ่งช่วงนั้นเป็นช่วงสงคราม เมื่อสงครามสงบได้กลับเมืองของตน และได้ฝังสมบัติไว้ ต่อมาจึงได้เรียกว่า ทุ่งนารี

6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว

เน้นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เนื่องจากมีเขื่อน น้ำตก เดินป่าชมไม้หายาก

7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ

เป็นภูเขาที่มีการกันเป็นเขื่อน ลึกประมาณ 50 เมตร มีน้ำตก 2 แห่ง คือน้ำตกขนานฟ้า และน้ำตกแม่แดง

8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน ดี

8.2 ไฟฟ้า ดี

8.3 น้ำ ดี

8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ไม่มี

- 8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว มี
- 8.6 ร้านขายของที่ระลึก ไม่มี
- 9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว
- 9.1 องค์การบริหารส่วนตำบล
- 9.2 สำนักงานอำเภอป่าบอน
- 10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน
- 10.1 โปรแกรมเที่ยวเยือน 1 วัน
- 10.2 โปรแกรมเที่ยวและเดินป่า 2 วัน 1 คืน
- 10.3 โปรแกรมเที่ยวและเดินป่า 3 วัน 2 คืน
- 11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ
- เขื่อนโหล๊ะหาร น้ำตกขนานฟ้า และน้ำตกแม่แดง
- 12) การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน

ชาวบ้านรวมตัวเป็นกลุ่ม มีคณะกรรมการในการจัดการ 18 คน และกำลังดำเนินการในการรวมตัวของชาวบ้านให้เป็นสมาชิกของกลุ่ม

ชุมชนที่ 13 ชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลน้อย

- 1) ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

ชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลน้อยรู้จักนำภูมิปัญญาชาวบ้าน มาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ เช่น ผลิตภัณฑ์จากกระจูด ปลาตุกร้า หนังกะลึง แต่ไม่ได้ใช้ชีวิตอยู่ในความพอเพียง เน้นเพียงแต่ขายไม่มีการควบคุมนักท่องเที่ยวเพื่อรักษาผลกระทบในด้านการท่องเที่ยว แต่ก็มีกรอบกฎเกณฑ์แก่นักท่องเที่ยวตามกฎหมายของเขตห้ามล่าสัตว์ป่า เรื่องการตั้งกลุ่มทำให้ชุมชนมีความสามัคคี

- 2) ชุมชนมีความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว

สามารถนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาส่งเสริมการท่องเที่ยว เช่น เส้นทางศึกษาวิถีชีวิตชาวบ้านคนเลน้อย จะให้ศึกษาวิถีชีวิตชาวบ้านอย่างแท้จริง ชุมชนมีความรู้สึกภูมิใจในตัวท้องถิ่นดี ผู้นำคือสมาชิก อบต. ทำให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง

- 3) ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว

จากกิจกรรมการศึกษาวิถีชีวิตชาวบ้านคนเลน้อย ก็แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมท่องเที่ยวสอดคล้องกับภูมิปัญญา ชาวบ้านสามารถเป็นวิทยากรได้ การประชาสัมพันธ์อยู่ใน

เกณฑ์ดี แต่เนื่องจากอยู่ติดกับชุมชนพนางตุง ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ทำให้นักท่องเที่ยวเข้าใจผิดว่ามาถึงทะเลน้อยแล้ว การเชื่อมโยงกับเครือข่ายท่องเที่ยวชุมชนอื่นยังมีน้อย ยังขาดการจัดการให้เป็นระบบ

4) ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล

ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานพร้อม ความหลากหลายของกิจกรรมมีน้อย แต่กิจกรรมการท่องเที่ยวสามารถนำภูมิปัญญาให้นักท่องเที่ยวเรียนรู้ได้ดี สมาชิกในชุมชนยังขาดการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่ดี แต่ภาครัฐยังมีการศึกษาผลกระทบ

ข้อมูลการท่องเที่ยวชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลน้อย

1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว

ชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลน้อย

2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน

324 หมู่ที่ 9 ตำบลทะเลน้อย อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง

3) พิกัดภูมิศาสตร์

X = 623973 Y = 860990

4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้

นายยงยุทธ จิ้นคง เบอร์โทรศัพท์ 081 - 0949549

5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

เดิมทะเลน้อยตั้งอยู่ที่บ้านกล้วยและบ้านกลางทางทิศใต้ของทะเลน้อย แต่เนื่องจากที่เดิมเป็นที่ราบลุ่ม น้ำท่วมทุกปีทำให้ประชาชนที่อาศัยได้รับความลำบาก จึงได้อพยพมาทางทิศเหนือ มาตั้งที่บ้านทะเลน้อยในปัจจุบัน เมื่อตั้งหมู่บ้านขึ้นเป็นครั้งแรก ปรากฏว่าประสบปัญหาเรื่องโจรผู้ร้ายและยังสืบจับยาก เนื่องจากหมู่บ้านมีเขตติดต่อกับเมืองนครศรีธรรมราช ดังพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว “ในที่ทะเลต่อแดนกันนี้ ว่าผู้ร้ายชุกชุมกันยิ่ง ฟังเสียงทั้งพัทลุง ทั้งสงขลา กล่าวโทษกันว่า เขตทะเลน้อยในแขวงเมืองนครมีคนตั้งบ้านเรือนมากมาย แต่เกือบจะไม่มีคนดีเลย ในหมู่บ้านนั้นเป็นผู้ร้ายทั้งสิ้น ด้วยเป็นปลายแดนห่างจากเมืองนครศรีธรรมราชมาก การติดตามผู้ร้ายลำบากอย่างยิ่ง การอันนี้เห็นจะเป็นจริงด้วย หัวเมืองที่เขตแขวงติดต่อกันดี ๆ หรือขนานคาบเกี่ยวกัน และกัติดตามผู้ร้ายยากด้วยกันทุกเมือง” ต่อมาทางราชการได้ย้ายอำเภอปากประ (อำเภอควนขนุน) มาตั้งที่บ้านทะเลน้อย เพื่อสะดวกในการจับผู้ร้าย เมื่อวันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2450 แล้ว เปลี่ยนชื่อเป็น อำเภอทะเลน้อย แต่เนื่องจาก

บ้านทะเลน้อยเป็นที่ลุ่ม จึงไม่เหมาะที่จะตั้งที่ทำการอำเภอ จึงตั้งอยู่ไม่นาน ก็ย้ายอำเภอทะเลน้อยไปตั้งที่ควนพนางตุง แล้วเปลี่ยนชื่อเป็น อำเภอพนางตุง บ้านทะเลน้อยจึงเป็นเพียงหมู่บ้านและตำบลจนถึงทุกวันนี้

6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว

เน้นด้านวิถีชีวิต ภูมิปัญญาชาวบ้าน มีกิจกรรมศึกษาเส้นทางวิถีชีวิตชุมชนคนเลน้อย ล่องเรือชมวิ

7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ

ที่ราบติดชายฝั่งทะเลสาบ ทรัพยากรธรรมชาติ ได้แก่ บัว กระจูด สัตว์หายากประเภทนก ปลา

8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน	ดี
8.2 ไฟฟ้า	ดี
8.3 น้ำ	ปานกลาง
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	ไม่มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	มี

9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว

- 9.1 สำนักงานเกษตรจังหวัด
- 9.2 สำนักงานเกษตรอำเภอ
- 9.3 กรมเจ้าท่า
- 9.4 องค์การบริหารส่วนตำบล
- 9.5 ศูนย์ศิลปาชีพ

10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน

เส้นทางศึกษาวิถีชีวิตชาวบ้านคนเลน้อย

11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ

กลุ่มปลาตุกร้า กลุ่มผลิตภัณฑ์จากกระจูด

12) การบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชน

ไม่ได้เป็นการบริหารการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างแท้จริง เพราะ อบต. และเอกชนเข้ามาช่วยในการพัฒนา

ชุมชนที่ 14 กลุ่มภูผาสองทะเล

1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว

กลุ่มภูผาสองทะเล

2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบการ

หมู่ที่ 6 บ้านโหล๊ะจันกระ ตำบลตะโหมด อำเภอตะโหมด จังหวัดพัทลุง

93160

3) พิกัดภูมิศาสตร์

X = 612469 Y = 805277

4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้

คุณชัชวาล ทิพย์เศษ, คุณนพรัตน์ ทิพย์เศษ, คุณสมพร เมฆมุสิก, คุณสุริน

นา เมฆมุสิก เบอร์โทรศัพท์ 087 – 9682535, 081 - 3881301

5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

ก่อตั้งขึ้นเพื่อให้มีการรักษาป่าต้นน้ำของสายคลอง เพื่อสร้างความหวัง

แทนป่าไม้ให้คนมีความรัก ความสามัคคี รู้จักรักษาความสะอาดของสถานที่ท่องเที่ยวและสามารถสร้างรายได้ให้กับชุมชน แต่ยังไม่ได้จัดตั้งหรือจดทะเบียนเป็นกลุ่มแต่อย่างใด ตอนนี้นำกำลังอยู่ในขั้นศึกษาดำเนินงานอยู่

6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว

น้ำตก บ่อน้ำร้อน เขาเจ็ดยอด เน้นทางด้านการเดินทางป่าชมธรรมชาติและศึกษา

วิถีชุมชน

7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ

ที่ราบลุ่มล้อมรอบไปด้วยภูเขาและลำธาร

8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน ดี

8.2 ไฟฟ้า ดี

8.3 น้ำ ดี

8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว มี

8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว มี

8.6 ร้านขายของที่ระลึก ไม่มี

- 9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว
 - 9.1 องค์การบริหารส่วนตำบล
 - 9.2 ผู้ใหญ่บ้าน ประชาชน
 - 9.3 เทศบาล
- 10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน

มี 2 โปรแกรม คือ โปรแกรมระยะสั้น 2 วัน 1 คืน และโปรแกรมระยะยาว 4

วัน 3 คืน

- 11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ

น้ำตกไพรวัลย์ บ่อน้ำร้อน เขาเจ็ดยอด หินลาด เขากงหรา
- 12) การบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชน

บริหารจัดการโดยประชาชนในหมู่บ้าน

4.3.3 แหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดนครศรีธรรมราช

ชุมชนที่ 1 ชมรมธุรกิจท่องเที่ยวอำเภอขนอม

- 1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว

ชมรมธุรกิจท่องเที่ยวอำเภอขนอม
- 2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน

59/4 หมู่ที่ 4 บ้านหน้าด่าน ตำบลขนอม อำเภอขนอม จังหวัด

นครศรีธรรมราช

- 3) พิกัดภูมิศาสตร์

$X = 0596399$ $Y = 1014869$
- 4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้

นายจำรูญ เกิดดำ เบอร์โทรศัพท์ 089 – 5915109 , 075 - 326688
- 5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

เนื่องจากอำเภอขนอมเป็นอำเภอที่มีทรัพยากรธรรมชาติมากมายที่โดดเด่น

และเป็นเสน่ห์ของเมืองเล็กๆ โดยทางฝั่งตะวันออกและทิศเหนือเป็นทะเล และทางทิศใต้มีหมู่เกาะทะเลใต้ บริเวณหมู่เกาะนี้มีปะการังและปลาสวยงามหลากหลายชนิด อำเภอขนอมจึงนับได้ว่าเป็นแหล่งทรัพยากรที่สมบูรณ์ในทุกด้าน จึงก่อให้เกิดการรวมตัวของผู้ประกอบการทุกสาขาอาชีพ เพื่อช่วยกันผลักดันให้อำเภอเป็นแหล่งท่องเที่ยว

- 6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว
- 6.1 เน้นทางด้านธรรมชาติ
 - 6.2 เน้นทางด้านสังคมและสาธารณสุข
- 7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ
พื้นที่เป็นบริเวณที่อยู่ติดกับทะเล ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์ และมีภูเขาล้อมรอบทั้งสามด้าน
- 8) ระบบสาธารณูปโภค
8.1 ถนน	ดี
8.2 ไฟฟ้า	ดี
8.3 น้ำ	ดี
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	มี
- 9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว
- กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - องค์การบริหารส่วนจังหวัด
 - องค์การบริหารส่วนตำบล
- 10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน
- ทวีร์ชมการตกปลาหมึก
 - ทวีร์ชมหิ่งห้อย
 - ท่องเที่ยวผจญภัยในถ้ำเขาวังทอง
 - ท่องเที่ยวพายเรือคายัคในป่าโกงกาง
 - ท่องเที่ยวตะลุยป่าหาน้ำตกอ่าวท้องหยีและเขาเพลา
- 11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ
- หาดในเพลา หาดบ้านเปรี๊ต
 - หาดหน้าด่าน หาดคอเขา
 - หาดท้องหยี
- 12) การบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชน
- เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์กิจกรรมของชมรมและชาวอำเภอขนอม

- ส่งเสริมให้ชาวชนอมประกอบอาชีพหลักและอาชีพรองในด้านการท่องเที่ยว
- ส่งเสริมให้ชนอมเป็นเมืองท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพและการกีฬา
- ประชาสัมพันธ์ให้ชนอมเป็นเมืองพำนักก่อนและหลังเดินทางสู่เกาะสมุย
- รณรงค์ให้ประชาชนอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ชุมชนที่ 2 ชมรมพิทักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งชนอม

1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว

ชมรมพิทักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งชนอม

2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน

70/4 หมู่ที่ 3 ตำบลชนอม อำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช 80210

3) พิกัดภูมิศาสตร์

X = 0594988

Y = 1017713

4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้

นายวชิรพงศ์ สกุลรัตน์ เบอร์โทรศัพท์ 075 - 528154

5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

ก่อตั้งขึ้นเมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2547 เดิมมีสมาชิก 80 คน ปัจจุบันมี

สมาชิก 2 รุ่น 140 คน ต่อมาได้ดำเนินการขยายเป็นชมรมอนุรักษ์โลมาสีชมพู และมีชมรมเครือข่ายต่างๆ มีภารกิจหลักคือ การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมให้ถูกทำลายน้อยที่สุด และให้มีทรัพยากรอย่างสมบูรณ์ เป็นชมรมที่คอยสนับสนุนประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว

6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว

- การจัดนิทรรศการ
- อบรมอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากร
- การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- อบรมเยาวชนรักษ์ทะเลไทย
- การจัดกิจกรรมอนุรักษ์โลมาสีชมพู
- ด้านศาสนา รื้อฟื้นโบราณสถาน โบราณวัตถุ
- กิจกรรมอนุรักษ์ทะเลชนอม

7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ

เป็นพื้นที่ที่มีภูเขาล้อมรอบ ชายฝั่งทะเลตะวันออกติดทะเล หาดทรายด้านตะวันออกเป็นหาดทรายที่มีประสิทธิภาพและยังคงความสวยงามมากที่สุดของจังหวัด นครศรีธรรมราช ยังคงมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ทั้งป่าไม้ และสัตว์น้ำ

8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน	ดี
8.2 ไฟฟ้า	ดี
8.3 น้ำ	ดี
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	มี
8.6 ร้านอาหารของที่ระลึก	มี

9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว

- กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- องค์การส่วนท้องถิ่น เน้นการสนับสนุนด้านการสาธารณูปโภค

10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน

ไม่มีโปรแกรมการท่องเที่ยว เพราะเป็นองค์กรที่เน้นด้านการสนับสนุนองค์กรอื่นๆ ให้ทำงานได้อย่างราบรื่น และเป็นผู้ประชาสัมพันธ์ให้บุคคลภายนอกได้รู้จักสถานที่ท่องเที่ยวของอำเภอขนอม

11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ

- หาดในเพลา
- หาดบ้านเปรี๊ต
- หาดหน้าด่าน
- หาดคอเขา

12) การบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชน

- มีหน้าที่ในการส่งเสริมหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ด้านข้อมูล
- ดูแลรักษาทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว

ชุมชนที่ 3 กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านแหลมประทับ

1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว

กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านแหลมประทับ

2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน

52/1 หมู่ที่ 5 ตำบลทองเนียน อำเภอนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช 80210

3) พิกัดภูมิศาสตร์

X = 0588517

Y = 1029265

4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้

นายวิโชค สุกใส เบอร์โทรศัพท์ 089 – 4731114

5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

เกิดจากการที่คนในหมู่บ้านแหลมประทับไปท่องเที่ยวที่เกาะปันหยี และเห็นการดำเนินการท่องเที่ยว การจัดกิจกรรมของเกาะปันหยี จึงนำมาเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมของบ้านแหลมประทับ โดยเริ่มจากการประชุมชาวบ้านเพื่อร่วมกันก่อตั้งเป็นชมรม ซึ่งเกิดขึ้นมากว่า 10 ปีแล้ว โดยการจัดตั้งในระยะแรกได้มีการปรึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อขอเงินสนับสนุน

6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว

- การนั่งเรือดูปลาโลมาสีชมพู

- การแข่งขันตีกอล์ฟบริเวณชายหาดที่เกิดจากน้ำทะเลลดลงเป็นพื้นที่กว่า

3,000 ไร่

- การตกปลา

7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ

ลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบติดชายฝั่งทะเล รอบๆ เป็นภูเขา บริเวณชายฝั่งทะเลเป็นชายฝั่งที่มีน้ำขึ้นน้ำลง โดยเฉพาะเวลาที่น้ำลงจะมีบริเวณกว้างถึง 3,000 กว่าไร่ ทรัพยากรธรรมชาติทั้งชายฝั่งและบริเวณอื่นๆ ยังอุดมสมบูรณ์ มีทั้งสัตว์น้ำ ป่าไม้ และแร่ธาตุ

8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน

ปานกลาง

8.2 ไฟฟ้า

ดี

8.3 น้ำ

ไม่ดี

8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว

มี

8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว ไม่มี

8.6 ร้านขายของที่ระลึก มี

9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว

- บริษัทผลิตไฟฟ้าอำเภอชนอม
- เทศบาลอำเภอชนอม
- องค์การบริหารส่วนตำบล

10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน

- นั่งเรือหางยาวชมปลาโลมาสีชมพู
- ศึกษากองหินประหลาดที่มีลักษณะคล้ายกับเวทีคอนเสิร์ตที่เรียกกันว่า เวที

ฟุ่มพวง

- การดูบ่อน้ำจืดกลางทะเล

11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ

- เกาะถ้ำ เกาะผี เขาน้อยนอก
- เขาหลักซอ เขาคิมพำ
- หลวงปู่ทวดเหยียบน้ำทะเลจืด บ่อน้ำจืดกลางทะเล

12) การบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชน

- มีประธานชมรมเป็นผู้ประสานงานการท่องเที่ยวชุมชน
- มีการรวมตัวกันของชาวบ้าน เพื่อบริการนักท่องเที่ยวโดยการลงเรือหางยาว
- มีการประชุมสมาชิกชมรมตามวาระที่มีเรื่องจะปรึกษาหารือกัน

ชุมชนที่ 4 กลุ่มประมงชายฝั่งรักบ้านเกิด

1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว

กลุ่มประมงชายฝั่งรักบ้านเกิด

2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน

41/4 หมู่ที่ 2 ตำบลทองเนียน อำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช 80210

3) พิกัดภูมิศาสตร์

X = 0593096

Y = 1025798

4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้

นายปรีชา ทองสม เบอร์โทรศัพท์ 084 – 6257184

5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

กลุ่มประมงชายฝั่งรักบ้านเกิดได้รวมตัวก่อตั้งเมื่อวันที่ 16 ตุลาคม 2547 ขึ้นทะเบียนวิสาหกิจชุมชนปี พ.ศ. 2548 มีสมาชิกกลุ่ม 12 คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวประมงพื้นบ้านที่มีความคิดที่จะพัฒนารายได้เสริมให้กับครอบครัว และอาชีพใหม่ ซึ่งในที่สุดเป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว

- เน้นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- การใช้ภูมิปัญญาที่มีอยู่และต้องการพัฒนารายได้เสริม

7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ

ลักษณะภูมิประเทศเป็นบริเวณชายฝั่งทะเล มีภูเขาทางด้านทิศตะวันตก ส่วนทางด้านทิศตะวันออกเป็นทะเลที่สามารถที่จะเห็นเกาะต่างๆ เช่น เกาะวังใน เกาะวังนอก เกาะสมุย ส่วนทรัพยากรทางธรรมชาติยังคงมีความอุดมสมบูรณ์

8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน	ดี
8.2 ไฟฟ้า	ดี
8.3 น้ำ	ดี
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	ไม่มี

9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว

- บริษัทผลิตไฟฟ้าขนอม
- ชมรมพิทักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งขนอม
- องค์การบริหารส่วนตำบลท้องเนียน
- สำนักงานเขต 2 จังหวัดนครศรีธรรมราช

10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน

- ตกปลาตามหมู่เกาะทะเลใต้
- ดำน้ำดูปะการังน้ำตื้นตามหมู่เกาะต่างๆ
- อัจฉริยะหินผา โลมาสีชมพู นมัสการหลวงปู่ คุบ่อน้ำจืดกลางทะเล

8.2 ไฟฟ้า	ดี
8.3 น้ำ	ดี
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	ไม่มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	ไม่มี
- 9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว
- ใช้งบประมาณหมู่บ้าน
- 10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน
- ดำเนินการประจักษ์
 - ตกปลา
 - ศึกษาธรรมชาติ
- 11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ
- อ่าวดินสอดสี
 - บ่อน้ำจืดกลางทะเล
 - เกาะวังในและเกาะวังนอก
 - พระพุทธรูปหลวงปู่ทวดกลางทะเล
 - เกาะแตน
- 12) การบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชน
- การบริหารจัดการมีรูปแบบที่ไม่ค่อยจะแน่นอน เนื่องจากการเพิ่งเริ่มจะ

ก่อตั้งชมรม

ชุมชนที่ 6 กลุ่มมัคคุเทศก์น้อยโรงเรียนบ้านเขาวังทอง

- 1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว
กลุ่มมัคคุเทศก์น้อยโรงเรียนบ้านเขาวังทอง
- 2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน
ถ้ำเขาวังทอง หมู่ที่ 7 ตำบลควนทอง อำเภอชนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช
- 3) พิกัดภูมิศาสตร์
X = 0585420 Y = 1016456

- 4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้
คุณสุนันท์ มะยะเฉียว เบอร์โทรศัพท์ 087 - 2690365
- 5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว
เดิมบ้านเขาวังทองแยกจากหมู่ที่ 4 โดยได้พบถ้ำ ซึ่งนายแดง พลายสุวรรณ เป็นชาวเกาะสมุยได้สร้างสวนไถ่ๆ ถ้ำภูเขาถ้ำหนึ่ง สังเกตเห็นค้างคาวบินออกมาจากภูเขา ซึ่งสันนิษฐานว่าบริเวณดังกล่าวน่าจะมีถ้ำจึงชักชวนกันไปดู พบว่าข้างในมีห้องโถงคล้ายกับพระราชวัง จึงได้ตั้งชื่อว่า ถ้ำเขาวัง ส่วนคำว่าทองได้ต่อเติมภายหลังประมาณ ปี พ.ศ. 2490 ต่อมาคณะนายริน เดชะธรรม ได้เข้าชมถ้ำและตั้งชื่อว่า ถ้ำเขาวังทองเป็นต้นมา
- 6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว
- ชมทิวทัศน์ธรรมชาติภายในถ้ำ
- 7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ
พื้นที่มีลักษณะทั่วไปเป็นที่ราบสูงอยู่ติดกับภูเขา อาชีพส่วนใหญ่ปลูกยางพาราและทำสวนปาล์มน้ำมัน สวนผลไม้ และอาชีพรับจ้างอื่นๆ ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลายเกิดจากการบุกรุกมาตั้งแต่ดั้งเดิม และไม่เกิดภัยธรรมชาติ
- 8) ระบบสาธารณูปโภค
8.1 ถนน	ดี
8.2 ไฟฟ้า	ดี
8.3 น้ำ	ปานกลาง
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	ไม่มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	ไม่มี
- 9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว
- งบประมาณจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2507
- งบประมาณจากการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย ปี พ.ศ. 2540
- งบประมาณจากผู้ใหญ่บ้าน
- 10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน
- เที่ยวชมถ้ำ
- ในอนาคตจะมีการเดินเที่ยวชมธรรมชาติ

- 11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ
- ถ้ำเขาวังทอง
- 12) การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน
- ชาวบ้านช่วยกันบริหารดูแลชุมชน

ชุมชนที่ 7 กลุ่มพัฒนาทะเลหมอก หมู่ 11

- 1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว
กลุ่มพัฒนาทะเลหมอก หมู่ 11
- 2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน
47/9 หมู่ที่ 11 ตำบลกรุงชิง อำเภอหนองปีดำ จังหวัดนครศรีธรรมราช
- 3) พิกัดภูมิศาสตร์
X = 570403 Y = 974837
- 4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้
นายสมหมาย ชมเชยเบอร์โทรศัพท์ 087 - 8887453
- 5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว
เริ่มก่อตั้งเมื่อ 1 เมษายน 2551 เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชน
- 6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว
น้ำตก ภูเขา ป่าไม้ สัตว์ ถ้ำ ทะเลหมอก การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- 7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ
ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขา น้ำตก ป่าไม้
- 8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน	ดี
8.2 ไฟฟ้า	ดี
8.3 น้ำ	ดี
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	มี
- 9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว
ไม่มี

- 10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน
เที่ยวน้ำตก ดูทะเลหมอก เดินป่า
- 11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ
น้ำตก ภูเขา ป่าไม้ สัตว์ ถ้ำ ทะเลหมอกกรุงชิง
- 12) การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน
จัดตั้งคณะกรรมการและจัดกลุ่มทำงาน

ชุมชนที่ 8 กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หอนานช่องฟ้า

- 1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว
กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หอนานช่องฟ้า
- 2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน
210 หมู่ที่ 2 ตำบลเทพราช อำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช 80340
- 3) พิกัดภูมิศาสตร์
X = 0595357 Y = 0978926
- 4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้
นายสมพงษ์ ใจห้าว เบอร์โทรศัพท์ 081 - 2719799
- 5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว
เดิมตั้งอยู่ที่หมู่ที่ 5 เรียกว่าบ้าน เฝียนล่าง ซึ่งตั้งชื่อโดยการเรียกต้นทุเรียนที่

พบบ้านเฝียนล่างอยู่คนละฟากคลองเฝียน ต่อมาแยกเป็นหมู่ที่ 10 เรียกบ้าน เฝียนบน และเมื่อมีประชาชนเข้าไปจับจองพื้นที่ป่าเพื่อทำการเกษตร และตั้งชุมชน และแยกอีกครั้งเป็น หมู่ที่ 15 เรียกบ้านสามเทพ เนื่องจากมีลำคลอง 3 สาย คือ คลองสามเทพ คลองข้างใต้ คลองสามเทพ ด้านล่างเรียก วังสาก วังตั้ง วังครก

- 6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว
- ทรัพยากรธรรมชาติสมบูรณ์ น้ำตกสวยงาม
- กิจกรรมเดินป่า
- 7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ
ลักษณะเป็นไหล่เขา ลุ่มๆดอนๆ ประมาณ 30 องศา ทรัพยากรธรรมชาติสมบูรณ์ 60 % พื้นที่บางส่วนถูกบุกรุกเพื่อการเกษตร ป่าเป็นป่าดงดิบ

- 8) ระบบสาธารณูปโภค
8.1 ถนน	ไม่ดี
8.2 ไฟฟ้า	ไม่ดี
8.3 น้ำ	ดี
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	ไม่มี
- 9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว
- องค์การบริหารส่วนตำบลเทพราช
- 10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน
- การเดินป่า
- 11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ
- น้ำตกวังดั่ง
 - อุทยานแห่งชาติบ้านคลองเขียน
 - น้ำตกหนานช่องฟ้า
 - คลองชลประทานคลองท่าหน
 - น้ำตกอ่าวยางแดง
- 12) การบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชน
- มีการจัดกิจกรรมของเอกชนและประชาชนในสถานที่ท่องเที่ยว
 - มีการติดต่อกับกลุ่มเครือข่าย โดยมีองค์กรหลักคือ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
 - มีการทำกิจการของเอกชน
 - มีการปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวในทุกๆ ด้าน โดยชุมชนมีส่วนร่วม

ชุมชนที่ 9 กลุ่มทะเลหมอกเขาเหล็กกรุงชิง

- 1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว
- กลุ่มทะเลหมอกเขาเหล็กกรุงชิง
- 2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน
- 5/2 หมู่ที่ 1 ตำบลกรุงชิง อำเภอหนองปีตา จังหวัดนครศรีธรรมราช

3) พิกัดภูมิศาสตร์

X = 0578512 Y = 0970495

4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้

นายจีระวุฒิ เมืองสุวรรณ เบอร์โทรศัพท์ 087 - 8904383

5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

จัดตั้งเมื่อ 1 กันยายน 2548 โดยคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านเป็นแกนนำ 6 คน ร่วมกันกับแกนนำในหมู่บ้านอีกจำนวนหนึ่ง เพื่อขับเคลื่อนกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน

6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว

- การอนุรักษ์ทรัพยากร และการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น

7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ

ทะเลหมอก น้ำตกกรุงชิง เป็นภูเขา มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ มีพืชพรรณและสัตว์ป่าหลากหลายชนิด พื้นที่เป็นที่ราบสูงสลับภูเขา

8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน ปานกลาง

8.2 ไฟฟ้า ปานกลาง

8.3 น้ำ ดี

8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว มี

8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว มี

8.6 ร้านขายของที่ระลึก มี

9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว

- กลุ่มพัฒนาชุมชนสนับสนุนงบประมาณ

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยช่วยในด้านการประชาสัมพันธ์

10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน

ชมวิว ล่องแก่ง เทียนน้ำตก ถ้ำหงส์ เดินชมป่า และกลุ่มผลิตภัณฑ์ OTOP

11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ

ชมทะเลหมอกกรุงชิง เทียนน้ำตกกรุงชิง เทียนบ่อน้ำร้อน เทียนถ้ำหงส์ ล่อง

แก่งคลองกลาย

12) การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน

มีการจัดตั้งโครงการจากโครงสร้างคณะกรรมการ โดยแบ่งแต่ละกลุ่มทำงาน เน้นการอนุรักษ์และเชื่อมโยงเครือข่ายท่องเที่ยว ระดับอำเภอ จังหวัด และประเทศ ทั้งในและนอก จังหวัด และมีการเชื่อมโยงองค์กรทางด้านเอกชนและรัฐบาล

ชุมชนที่ 10 กลุ่มบ่อน้ำร้อนกรุงชิง

1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว

กลุ่มบ่อน้ำร้อนกรุงชิง

2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบการ

15 หมู่ที่ 3 ตำบลกรุงชิง อำเภอหนองปีทา จังหวัดนครศรีธรรมราช

3) พิกัดภูมิศาสตร์

X = 0572346

Y = 0966694

4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้

นายวิรัตน์ เล่นทัศนีย์ เบอร์โทรศัพท์ 084 - 8498941

5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

เกิดมาจากการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยว ประกอบไปด้วยชุมชนมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ จึงได้ร่วมก่อตั้งชุมชนขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2548

6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว

บ่อน้ำร้อนเพื่อบำบัดสุขภาพ

7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ

ภูมิประเทศมีลักษณะของเทือกเขาสลับไปด้วยพื้นที่ราบ มีการทำไร่นาสวนผสม ทรัพยากรทางธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์

8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน ดี

8.2 ไฟฟ้า ดี

8.3 น้ำ ปานกลาง

8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว มี

8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว มี

8.6 ร้านขายของที่ระลึก ไม่มี

- 9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว
 - องค์การบริหารส่วนจังหวัด
 - กรมพัฒนาชุมชน
 - ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน
- 10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน
ไม่มีโปรแกรมการท่องเที่ยว
- 11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ
 - บ่อน้ำร้อน
 - ทะเลหมอก
 - น้ำตกกรุงชิง ถ้ำธารน้ำลอด ถ้ำหงส์
- 12) การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน
 - มีการลงทุน (80,000 บาท) เพื่อบริหารจัดการท่องเที่ยวบ่อน้ำร้อน
 - มีการของบประมาณจากผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อนำมาพัฒนาชุมชน
 - มีการผลักดันเปลี่ยนเฝาระวังดูแลในเขตชุมชนบ่อน้ำร้อน

ชุมชนที่ 11 ศูนย์การเรียนรู้พื้นฐานของชุมชนบ้านห้วยพาน

- 1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว
ศูนย์การเรียนรู้พื้นฐานของชุมชนบ้านห้วยพาน
- 2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบการ
40/12 หมู่ที่ 2 ตำบลกรุงชิง อำเภอทับปุดำ จังหวัดนครศรีธรรมราช
- 3) พิกัดภูมิศาสตร์
X = 0572592 Y = 0969437
- 4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้
นางรุ่งไพลิน รอดบุญ โทรศัพท์ : 087-2833084
- 5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

เกิดจากการรวมตัวของกลุ่มองค์กรในชุมชนจัดการศึกษาหาความรู้และแลกเปลี่ยนแนวคิดวัฒนธรรมใหม่ๆ และจัดการชุมชนเพื่อให้เกิดกระบวนการด้านต่างๆ เป็นการเชื่อมโยงกลุ่มในการนำเสนอ จากทฤษฎีสู่ภาคปฏิบัติ และสามารถพึ่งพาตนเองได้ สามารถ

ประสานงานในการศึกษาดูงานให้กับกลุ่มผู้สนใจในเรื่องขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม กลุ่มองค์กรและการศึกษาธรรมชาติในอำเภอรูงชิง

6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว

- การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ
- การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- การล่องแก่ง

7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ

ภูมิประเทศมีลักษณะของเทือกเขาสลับกับพื้นที่ราบ มีการทำไร่นาสวนผสม ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์

8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน	ดี
8.2 ไฟฟ้า	ดี
8.3 น้ำ	ปานกลาง
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	ไม่มี

9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว

- องค์การบริหารส่วนตำบลรูงชิง
- มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
- สหกรณ์จังหวัด
- มหาวิทยาลัยทักษิณ
- ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน

10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน

- ล่องแก่ง ลอดถ้ำ
- ดูทะเลหมอก การดูผึ้ง

11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ

- ทะเลหมอก
- ถ้ำหมอก ถ้ำหนุมาน ถ้ำลอด ถ้ำหลวง
- น้ำตกกรูงชิง น้ำตกคลองเปลว น้ำตกคลองพุด น้ำตกกรูงนาง

- 12) การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน
 ประธานของกลุ่มกับสมาชิกของกลุ่มเครือข่ายต่างๆ ช่วยเหลือกันเพื่อให้
 ชุมชนรายได้

ชุมชนที่ 12 กลุ่มรักธรรมชาติหินตั้ง

- 1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว
 กลุ่มรักธรรมชาติหินตั้ง
- 2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบการ
 11 หมู่ที่ 5 บ้านปลายอน ตำบลพรหมโลก อำเภอพรหมคีรี จังหวัด
 นครศรีธรรมราช

- 3) พิกัดภูมิศาสตร์
 $X = 591744$ $Y = 941640$
- 4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้
 คุณพวงค์ โปบารมี เบอร์โทรศัพท์ 075 - 394474
- 5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว
 การที่วิถีของชุมชนในการทำมาหากินของประชาชนในหมู่บ้านและท้องถิ่นมา
 เป็นเวลานาน ประมาณสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย และสิ่งที่บ่งบอกถึงความเป็นอารยธรรมของ
 สมัยนั้น เช่น สวนโบราณคดี หลุมแร่ؤلแฟรม อายุประมาณ 100 ปี หินตั้งซ้อนกันแปลกประหลาด
 จึงได้จัดตั้งเป็นกลุ่มขึ้น

- 6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว
 โบราณสถาน โบราณวัตถุ สวนธรรมชาติ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม
- 7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ
 ส่วนใหญ่เป็นภูเขามีสลักษณะเป็นป่าที่อุดมสมบูรณ์
- 8) ระบบสาธารณูปโภค
8.1 ถนน	ปานกลาง
8.2 ไฟฟ้า	ปานกลาง
8.3 น้ำ	ดี
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	มี

8.6 ร้านขายของที่ระลึก ไม่มี

9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว
กรมป่าไม้

10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน
ชมสวนโบราณคดีและหลุมแร่วุฒเฟรม หินตั้งแปลกประหลาดและเดินชมวิถี

ชีวิตชาวบ้าน

11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ
โบราณสถาน โบราณวัตถุ สวนธรรมชาติ

12) การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน
คณะกรรมการและสมาชิกกลุ่ม

ชุมชนที่ 13 ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบ้านวังลุง

1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว

ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบ้านวังลุง

2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน

ที่ทำการน้ำตกวังลุง หมู่ที่ 6 ตำบลทอนหงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัด

นครศรีธรรมราช

3) พิกัดภูมิศาสตร์

X = 0582996

Y = 0948941

4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้

นายชัยชนะ ทวีเมือง เบอร์โทรศัพท์ 075 - 394474

5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

เกิดจากอุทกภัยครั้งใหญ่เมื่อ พ.ศ. 2531 และทำให้เกิดผลกระทบจากอุทกภัย

จึงได้เกิดแนวคิดในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เมื่อพ.ศ. 2540 และได้ดำเนินการตามแนวทาง

อนุรักษ์ทรัพยากรและการสร้างความสมดุลทางธรรมชาติ เช่น การปลูกป่าทดแทนป่าเสื่อมโทรม

จึงได้เกิดการรวมตัวในการก่อตั้งชมรมขึ้น

6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว

เน้นด้านการเดินป่า และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

สมบรูณ์

- 7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ
ลักษณะพื้นที่เป็นภูเขา และมีพืชพรรณป่าไม้ที่ค่อนข้างสมบูรณ์ มีดินที่อุดม
- 8) ระบบสาธารณูปโภค
8.1 ถนน	ดี
8.2 ไฟฟ้า	ปานกลาง
8.3 น้ำ	ดี
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	ไม่มี
- 9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว
- องค์การบริหารส่วนตำบลและประชาชนในท้องถิ่น
- 10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน
- ใช้บริการทางด้านการท่องเที่ยวชุมชน
- มีการท่องเที่ยวเดินป่า
- 11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ
- น้ำตกวังลุง
- เส้นทางในการเดินชมธรรมชาติ
- 12) การบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชน
- มีการแบ่งเป็นบ้านในการบริหารโดยเฉพาะ

ชุมชนที่ 14 ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติบ้านปลายอวน

- 1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว
ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติบ้านปลายอวน
- 2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน
หมู่ที่ 5 ตำบลพรหมโลก อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช
- 3) พิกัดภูมิศาสตร์
X = 0588623 Y = 0940596

- 4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้
นายสมพงษ์ ผกากรอง หรือคุณพยงค์ ไปยารส
- 5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว
เริ่มต้นมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นที่ปรึกษาและให้การสนับสนุน ด้วยความ
ตระหนักในคุณค่าของต้นน้ำลำธาร ป่าไม้ พืชพรรณและสัตว์ป่านานาชนิดในเขาลวง หลังบ้าน
ชาวปลายอน จึงหาแนวทางในการอนุรักษ์ผืนป่าต้นน้ำให้คงความอุดมสมบูรณ์สืบไป จึงได้จัดตั้ง
ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติเขาลวงบ้านปลายอนขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2526
- 6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว
เน้นทางด้านกรอนุรักษ์ธรรมชาติ
- 7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ
เป็นลักษณะภูเขาสูงๆต่ำๆ และมีทรัพยากรธรรมชาติ ต้นไม้ใหญ่ ลำธาร
น้ำตก
- 8) ระบบสาธารณูปโภค
8.1 ถนน	ปานกลาง
8.2 ไฟฟ้า	ปานกลาง
8.3 น้ำ	ดี
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	ไม่มี
- 9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว
- มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
 - มหาวิทยาลัยราชภัฏ
 - กรมป่าไม้
- 10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน
- การเดินป่า
 - ศึกษาสมุนไพร ภูมิวิถีชีวิตของคนในหมู่บ้าน
- 11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ
น้ำตกหินลับ และป่าไม้

- 12) การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน
มีการจัดตั้งเป็นคณะกรรมการในการบริหารดูแลในเรื่องต่างๆ

ชุมชนที่ 15 ชมรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรข้างกลาง

- 1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว
ชมรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรข้างกลาง
- 2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน
สำนักงานเกษตรอำเภอข้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช
- 3) พิกัดภูมิศาสตร์
X = 0575949 Y = 0922731
- 4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้
นายจารึก รัตนบุรี และนายเกษตร ชุนจันทร์ เบอร์โทรศัพท์ 081 -
8922571
- 5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว
พื้นที่ของกิ่งอำเภอข้างกลาง (ชานอกเขา) มีทรัพยากรธรรมชาติมากมาย
เหมาะที่จะก่อให้เกิดอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว ประชาชนมองเห็นคุณค่าของเรื่องนี้จึงรวมตัว
กัน จัดตั้งศูนย์ท่องเที่ยวเกษตรกิ่งอำเภอข้างกลาง เพื่อให้เป็นศูนย์กลางในการประสานงาน
- 6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว
การเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียง ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากขี้ผึ้ง ไข่ชีวภาพ การ
ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นผสมผสานกับเทคโนโลยี
- 7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ
ภูเขา น้ำตก ป่าไม้สมบูรณ์ สวนผลไม้ ลักษณะพื้นที่ราบมีภูเขาหลวงและเขา
เหมนล้อมรอบ เป็นป่าดิบชื้น ดินอุดมสมบูรณ์
- 8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน	มี
8.3 น้ำ	มี
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	มี

- 9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว
- กลุ่มส่งเสริมเกษตร ส่งเสริมอบรบ กิจกรรม ทำศูนย์เรียนรู้
 - องค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง
 - องค์การบริหารส่วนจังหวัด
 - กระทรวงวิทยาศาสตร์
- 10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน
มีเส้นทางท่องเที่ยว มีที่พักจัดรูปแบบภาคธุรกิจ
- 11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ
- ชุมชนคนรักเห็ด
 - ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีเกษตรธรรมชาติไทย
 - กลุ่มเลี้ยงผึ้งโพรงไทย
- 12) การบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชน
โดยองค์การของชมรมการท่องเที่ยวโดยมีนายเกษตรเป็นผู้ประสานงาน โดยใช้
การอบรมในการประสานงาน และมีนายเกษตรเป็นผู้เชื่อมประสานงานในนามองค์กรเกษตร

ชุมชนที่ 16 สภาวิสาหกิจชุมชนตำบลสวนขัน

- 1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว
สภาวิสาหกิจชุมชนตำบลสวนขัน
- 2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน
109 หมู่ที่ 6 ตำบลสวนขัน กิ่งอำเภอข้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช
- 3) พิกัดภูมิศาสตร์
X = 0567646 Y = 0928788
- 4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้
นายกรรชิต พรหมชาติ เบอร์โทรศัพท์ 084 – 8498758 , 075 - 361135
- 5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว
เป็นการสืบทอดเจตนารมณ์ผึ้งโพรงไทย แยกสาขาจากตำบลข้างกลาง และ
เป็นการถ่ายทอดความรู้แก่ชุมชน
- 6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว
เน้นทางด้านอนุรักษ์ธรรมชาติแบบเศรษฐกิจพอเพียง ลดการใช้สารเคมี

7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ
พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบ ดินค่อนข้างสมบูรณ์เหมาะแก่การทำเกษตร
สวนผลไม้ และสวนยางพารา และมีพืชพรรณธรรมชาติที่ค่อนข้างหลากหลาย

8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน	ดี
8.2 ไฟฟ้า	ดี
8.3 น้ำ	ดี
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	ไม่มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	ไม่มี

9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว

- ชมรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรข้างกลาง
- กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัด
- ทานวิชม ทองสงฆ์

10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน

เป็นการเชื่อมโยงการเดินทางฝั่งโพรงไทย อำเภอข้างกลาง ในลักษณะเครือข่าย

11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ

- วัดสวนขัน

12) การบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชน

การจัดเป็นรูปกลุ่มในรูปของการจัดการกันเอง โดยจะมีความเข้าใจกัน

ชุมชนที่ 17 ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านท่าดี

1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว

ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านท่าดี

2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน

15/1 หมู่ที่ 2 ตำบลท่าดี อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช 80230

3) พิกัดภูมิศาสตร์

X = 0590595

Y = 0927325

- 4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้
นายชาญยุทธ์ สุริพันธ์ เบอร์โทรศัพท์ 089 - 5939164
- 5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว
เนื่องจากเมื่อปี พ.ศ. 2531 ได้เกิดภัยธรรมชาติน้ำท่วมอย่างหนัก ทำลายบ้านเรือนในหลายตำบล ทำให้ชุมชนบ้านท่าดี เด็งเห็นปัญหาและความสำคัญของการอนุรักษ์ป่า เพราะพื้นที่ป่าถูกบุกรุกเพื่อทำการเกษตรไปค่อนข้างมาก ชุมชนจึงเริ่มต้นตั้งตัวถึงผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้น ทำให้เป็นเสมือนจุดเริ่มต้นในการก่อตั้งชมรมท่องเที่ยวขึ้น พอดีกับการได้มีการสำรวจถ้าที่มีความสวยงามด้วย ทำให้เป็นจุดเด่นในการท่องเที่ยว
- 6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว
- ความสวยงามทางด้านภูมิทัศน์ และลักษณะทางธรณีวิทยา
 - ความสวยงามของถ้ำ
- 7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ
ลักษณะเป็นพื้นที่ราบสลับภูเขา ความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ สมบูรณ์ 60 % พื้นที่เป็นป่าดิบชื้น เขียวขจีตลอดปี พื้นที่ราบใช้เป็นพื้นที่การเกษตร ทำสวนผลไม้ สวนยาง และปศุสัตว์ มีคลองท่าดี ซึ่งเป็นคลองชลประทานขนาดใหญ่
- 8) ระบบสาธารณูปโภค
8.1 ถนน	ดี
8.2 ไฟฟ้า	ดี
8.3 น้ำ	ดี
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	ไม่มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	ไม่มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	ไม่มี
- 9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว
- กรมป่าไม้
 - มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
- 10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน
ไม่มีแบบแผนแน่นอน มีเฉพาะกิจกรรมเดินป่า
- 11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ
- น้ำตกหินก้อน ลอนแม่ชี

12) การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน

จัดคณะกรรมการชุมชนเข้าสำรวจพื้นที่ และทำการวางแผนของงบประมาณ โดยประสานงานกับกลุ่มเครือข่าย ประชาชน และหน่วยงานของรัฐ แต่ขณะนี้การบริหารงานหยุดชะงัก เพราะมีการใช้งบประมาณ และหน่วยงานของรัฐไม่ให้การสนับสนุน

ชุมชนที่ 18 ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีรีวง

1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว

ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีรีวง

2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน

ศูนย์ประสานงานชุมชนบ้านคีรีวง หมู่ที่ 10 ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

3) พิกัดภูมิศาสตร์

X = 0586287

Y = 0932047

4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้

นายยงยุทธ กระจ่างโลก เบอร์โทรศัพท์ 075 - 533113

5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

แต่เดิมรู้จักในนามบ้านขุนน้ำ ต่อมาภายหลังเมื่อมีการสร้างวัดคีรีวงขึ้นจึงได้เปลี่ยนชื่อหมู่บ้านไปตามชื่อวัดให้พ้องกับลักษณะภูมิประเทศ การก่อตั้งชมรมเกิดขึ้นเพราะในหมู่บ้านประกอบอาชีพการทำสวนผลไม้ ซึ่งนำมาซึ่งการแปรรูป และการประกอบขึ้นจากการที่คนในชุมชนเกิดจิตสำนึกในการอนุรักษ์บ้านเกิด

6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว

- สานิตการทำผ้ามัดย้อม
- การเข้าชมบ้านประวัติศาสตร์
- การทำทุเรียนกวน
- กลุ่มสปูสมุนไพร

7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ

ล้อมรอบด้วยภูเขา เป็นพื้นราบสลับกับหุบเขา มีแม่น้ำไหลผ่านกลางหมู่บ้าน และเป็นแม่น้ำที่มีต้นน้ำมาจากเทือกเขาหลวง เป็นแม่น้ำที่หล่อเลี้ยงในบริเวณกว้าง ตั้งแต่อำเภอลานสกาจนถึงอำเภอเมือง

- 8) ระบบสาธารณูปโภค
8.1 ถนน	ดี
8.2 ไฟฟ้า	ดี
8.3 น้ำ	ดี
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	มี
- 9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว
- องค์การบริหารส่วนตำบลกำโลน
 - องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช
 - การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- 10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน
- ชมผลิตภัณฑ์พื้นเมือง เช่น การทำผ้ามัดย้อม การทำสบู่ด้วยเปลือกมังคุด
- กลุ่มทุเรียนกวน
- กิจกรรมทัศนียภาพและโฮมสเตย์
- 11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ
- ตลาดผลไม้หนานหิน
 - บ้านประวัติศาสตร์
 - ชุมชนคีรีวง
- 12) การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน
- มีการประสานงานกับชุมชนและกลุ่มแม่บ้าน
 - มีการจัดรูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลาย สามารถใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น
- เป็นจุดเด่นด้านการท่องเที่ยว
- ใช้สภาพทางพื้นที่เป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยว

ชุมชนที่ 19 ศูนย์สิ่งแวดล้อมจังหวัดนครศรีธรรมราช โรงเรียนลานสกาประชา สรรค์

- 1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว
- ศูนย์สิ่งแวดล้อมจังหวัดนครศรีธรรมราช โรงเรียนลานสกาประชาสรรค์

2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบการ

โรงเรียนลานสกาประชาสรรค์ ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัด

นครศรีธรรมราช

3) พิกัดภูมิศาสตร์

X = 0588811

Y = 0925417

4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้

นายมณฑา บรรจบกาญจน์ เบอร์โทรศัพท์ 089 - 9714508

5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

ด้วยหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 3 และกรมส่งเสริม

คุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ได้พิจารณาคัดเลือกโรงเรียนลานสกาประชาสรรค์ จัดตั้งเป็นศูนย์สิ่งแวดล้อมศึกษาระดับจังหวัด เมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2544 โดยศูนย์สิ่งแวดล้อมศึกษาจะทำหน้าที่เป็นเครือข่ายการดำเนินงานพัฒนาสิ่งแวดล้อม โดยร่วมกับประชาชน หน่วยงาน และองค์กรต่างๆ ในจังหวัด ทั้งนี้เพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่มีรากฐานจากสภาพแวดล้อมชุมชน

6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว

- เน้นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

- เน้นกิจกรรมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ

สภาพทั่วไปเป็นภูเขาล้อมรอบ สลับพื้นที่ราบซึ่งเป็นพื้นที่สวนผลไม้ สวนยาง และทำไร่ พื้นที่ป่าในบริเวณเขาหลวงเป็นป่าดิบชื้น มีความสมบูรณ์ของทรัพยากรค่อนข้างดี ทั้งทรัพยากรน้ำ ป่า และอื่นๆ

8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน ดี

8.2 ไฟฟ้า ดี

8.3 น้ำ ดี

8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว มี

8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว ไม่มี

8.6 ร้านขายของที่ระลึก มี

- 9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว
- องค์การบริหารส่วนตำบลกำโลน
 - องค์การบริหารส่วนจังหวัด
 - กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
- 10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน
- ศึกษาธรรมชาติบริเวณเขาหลวง
 - ท่องเที่ยวน้ำตกกะโรม
 - กิจกรรมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติชุมชน เช่น ปลูกป่า
- 11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ
- ยอดเขาหลวง
 - น้ำตกกะโรม
 - หมู่บ้านคีรีวง
- 12) การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน
- พัฒนาศูนย์บริการ ปฏิบัติงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมศึกษาทั้งในและนอกระบบโรงเรียน
 - ส่งเสริมและพัฒนาเทคนิควิธีการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมสิ่งแวดล้อมศึกษาหลักสูตรคู่มือและสื่อการสอนให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น
 - ส่งเสริมและพัฒนางานสิ่งแวดล้อมศึกษา ร่วมกับชุมชนและหน่วยงานอื่นๆ เพื่อให้มีการดำเนินงานในลักษณะเครือข่าย
 - เป็นศูนย์บริการสื่อ การฝึกอบรม และอุปกรณ์ด้านสิ่งแวดล้อมศึกษาแก่สถาบันและชุมชนในระดับจังหวัด

ชุมชนที่ 20 กลุ่มรักษ์เขาวัง

- 1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว
กลุ่มรักษ์เขาวัง
- 2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน
252 หมู่ที่ 8 ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

3) พิกัดภูมิศาสตร์

X = 0595810

Y = 0922920

4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้

นางสาวเนตรชนก ไชยจิตต์ เบอร์โทรศัพท์ 084 - 4411392

5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

มีประวัติศาสตร์เชื่อมโยงกับจังหวัด เป็นชุมชนชนบทที่อยู่ใกล้เมือง เป็นชุมชน

ที่เป็นแบบเรื่องการใช้ชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง

6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว

การอนุรักษ์ธรรมชาติ

7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ

ภูเขาวัง ลำคลอง สวนสมรม ป่าไม้สมบูรณ์ ถ้ำน้ำ ลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบ

สลับกับเขาหลวง ป่าเขียวขจี ดินอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การเพาะปลูก

8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน ปานกลาง

8.2 ไฟฟ้า ดี

8.3 น้ำ ดี

8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว มี

8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว ไม่มี

8.6 ร้านขายของที่ระลึก ไม่มี

9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว

- องค์การบริหารส่วนตำบลขุนทะเล

- ศูนย์ท่องเที่ยวสีฟ้าจังหวัดนครศรีธรรมราช

10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน

- หนึ่งวันเที่ยวทั่วชุมชน การใช้ชีวิตของชุมชน

11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ

- ถ้ำน้ำ

- วิถีชีวิตของคนในชุมชน

12) การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน

โดยการจัดตั้งคณะกรรมการในชุมชน และประชาชนช่วยกันดูแลและพัฒนา

ชุมชน

ชุมชนที่ 21 ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านกะทูน

1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว

ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านกะทูน

2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบการ

หมู่ที่ 1 บ้านกะทูนเหนือ ตำบลกะทูน อำเภอบึงนาราง จังหวัดนครศรีธรรมราช

3) พิกัดภูมิศาสตร์

X = 0559784

Y = 0948912

4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้

นายจริง ตามี เบอร์โทรศัพท์ 087 - 2801021 , 075 - 483064

5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านกะทูน ก่อตั้งขึ้นโดยกลุ่มคน 900 กว่าคนที่

มองเห็นคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติของชุมชน ในการที่จะช่วยกันรักษาให้คงสภาพที่สมบูรณ์ อีกทั้งแนะนำเผยแพร่แหล่งท่องเที่ยวของชุมชนให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวที่มีจิตใจอนุรักษ์

6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว

- การล่องเรือ การเดินป่า

- การเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชน

7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ

ลักษณะภูมิประเทศมีลักษณะเป็นเทือกเขาล้อมรอบหมู่บ้าน ตรงกลางหมู่บ้านเป็นที่ราบระหว่างหุบเขา มีแหล่งน้ำไหลผ่านหลายสาย ในปัจจุบันทรัพยากรธรรมชาติ ยังคงมีความอุดมสมบูรณ์ มีพันธุ์ไม้หายาก สัตว์ป่าหายาก

8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน

ปานกลาง

8.2 ไฟฟ้า

ไม่ดี

8.3 น้ำ

ดี

8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว

ไม่มี

- 8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว มี
- 8.6 ร้านขายของที่ระลึก ไม่มี
- 9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว
- องค์การบริหารส่วนตำบลกะทูน
 - องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช
 - มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
- 10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน
- การเดินป่า
 - การล่องเรือ
- 11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ
- น้ำตกหนานเตย น้ำตกสามชั้น น้ำตกหนานน้ำพุ้ง
 - อ่างเก็บน้ำกะทูน
- 12) การบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชน
- มีการวางแผนโปรแกรมการท่องเที่ยวที่แน่นอน
 - มีการประสานงานระหว่างชุมชนผู้ประกอบการเอกชน และหน่วยงานของรัฐ

ชุมชนที่ 22 ศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อมตำบลกะทูน

- 1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว
ศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อมตำบลกะทูน
- 2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน
108 หมู่ที่ 6 ตำบลกะทูน อำเภอพิปูน จังหวัดนครศรีธรรมราช
- 3) พิกัดภูมิศาสตร์
X = 0556674 Y = 0947326
- 4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้
นายพร้อม พิทักษ์ เบอร์โทรศัพท์ 085 - 7891235
- 5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว
สันนิษฐานว่ามีอายุประมาณ 300 ปี ในอดีต คนในพื้นที่ประกอบอาชีพหา
ของป่า ทำนา เลี้ยงสัตว์ และปลูกข้าวไร่ การเข้ามาจับจองพื้นที่ ใช้การเดินเท้าและขนส่งสัมภาระ
ด้วยการ พุน (การนำสิ่งของใส่ภาชนะแล้ววางบนศีรษะ) ชาวบ้านที่อื่นจึงเรียก ชาวบ้านพุน ต่อมา

แผลงเป็นกะทูน ต่อมาเกิดเหตุการณ์อุทกภัย พ.ศ. 2531 สร้างความเสียหายอย่างมาก หน่วยงานรัฐจึงได้สร้างอ่างเก็บน้ำกะทูนขึ้น และได้พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว จึงได้มีการก่อตั้งศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวขึ้น

6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว

- ความสวยงามทางด้านภูมิทัศน์
- ราคาถูก ทั้งที่พักและร้านอาหาร
- เหตุการณ์อุทกภัยปี 2531 ทำให้นักท่องเที่ยวสนใจศึกษาประวัติชุมชน

7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ

บ้านกะทูนตั้งอยู่บนที่ราบในหุบเขานครศรีธรรมราช พื้นที่มีลักษณะเป็นรูปกระทะ เป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำตาปี พื้นที่ป่ามีลักษณะเป็นป่าดิบชื้น พบการทำกรเกษตรบริเวณเชิงเขา ในอดีตพบแร่ดีบุก ทองคำ มีพื้นที่สวนยาง สวนผลไม้ พื้นที่ปศุสัตว์

8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน	ดี
8.2 ไฟฟ้า	ดี
8.3 น้ำ	ดี
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	มี

9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว

- องค์การบริหารส่วนตำบลกะทูน
- สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้เขต 2
- สถาบันวิจัยจุฬาภรณ์
- ผู้ประกอบการเอกชน
- มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน

- โปรแกรมท่องเที่ยว 1 วัน ท่องเที่ยวสวีตเซอร์แลนด์แดนใต้ ชวนชิมลิ้มรสอาหารใต้ชั้นเลิศ พร้อมเปิดตำนานภูเขาพระ

- โปรแกรมท่องเที่ยว 2 วัน 1 คืน ท่องเที่ยวสวีตเซอร์แลนด์แดนใต้ ชวนชิมลิ้มรสอาหารใต้ชั้นเลิศ พร้อมเปิดตำนานภูเขาพระ ล่องเรือชมความงามอ่างเก็บน้ำกะทูน

11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ

- อ่างเก็บน้ำกะทูน
- ภูเขาพระ
- ภูเขาหลวง

12) การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน

มีการจัดตั้งคณะกรรมการเป็นรูปธรรมจำนวน 40 คน และมีการประสานงานระหว่างเครือข่ายชุมชน ผู้ประกอบการเอกชน อบต. รวมไปถึงหน่วยงานของรัฐ และมีการจัดทำข้อมูล รวมทั้งมีการวางแผนโปรแกรมการท่องเที่ยวที่เป็นแบบแผน สามารถใช้ได้กับกลุ่มนักท่องเที่ยว ซึ่งแผนงานดังกล่าวเป็นแผนระยะยาว สามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อยู่บนฐานของความเหมาะสมของสภาพพื้นที่ และไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม

ชุมชนที่ 23 ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลละอาย

1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว

ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลละอาย

2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน

องค์การบริหารส่วนตำบลละอาย ตำบลละอาย อำเภอฉวาง จังหวัด

นครศรีธรรมราช

3) พิกัดภูมิศาสตร์

X = 0565545

Y = 0933010

4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้

นายเสรี จิตจำ เบอร์โทรศัพท์ 087 – 2801021 , 075 - 361206

5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

อุทยานแห่งชาติเขาหลวงมีศักยภาพของการท่องเที่ยวค่อนข้างสูง จึงเป็นที่ก่อตั้งชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว

- เน้นความสวยงามทางธรรมชาติ
- พันธุ์ไม้หายาก

- เดินป่า เข้าค่ายเรียนรู้ วิชาการธรรมชาติ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ

ที่ราบสลับภูเขา ป่าบริเวณเขาหลวงเป็นป่าดิบชื้น พบพันธุ์ไม้หายากหลายชนิด พื้นที่ส่วนใหญ่ เป็นดินที่เกิดจากการผุพังของหินอัคนี มียอดเขาสูง ทรัพยากรธรรมชาติป่าไม้ ยังมีขึ้น มีการบุกรุกทำการเกษตร การบุกรุกเกิดจากคนในพื้นที่

8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน	ปานกลาง
8.2 ไฟฟ้า	ปานกลาง
8.3 น้ำ	ดี
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	ไม่มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	ไม่มี

9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว

- องค์การบริหารส่วนตำบลละอาย
- มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน

- การเดินป่า
- คู่มือรอยสัตว์ป่า
- ศึกษารวมชาติน้ำตกสอยดาว
- ศึกษารวมชาติเขาสันปันน้ำ

11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ

- น้ำตกหนานเจ็ดชั้น
- น้ำตกเขาสอยดาว
- น้ำตกหัวแหวน
- น้ำตกคลองอาย
- คู่มือรอยสัตว์ป่า
- ถ้ำอีแกะ

12) การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน

การบริหารจัดการโดยเน้นที่นักเรียน เด็กในชุมชนเป็นผู้ช่วยร่วมมือกัน การจัดการเพิ่งเริ่มต้น ซึ่งมีการจัดการภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชน ได้แก่ สหกรณ์ศูนย์กลางละอาย กลุ่มไม้กวาดดอกหญ้า

ชุมชนที่ 24 ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ป่าเขาศุูนย์

1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว

ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ป่าเขาศุูนย์

2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน

67 หมู่ที่ 2 ตำบลไม้เรียง อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80260

3) พิกัดภูมิศาสตร์

X = 0554601

Y = 0935517

4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้

นางสาวปิยะนุช ทองด้วง เบอร์โทรศัพท์ 086 - 0422089

5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

เกิดจากการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและป่าไม้ให้คงอยู่ ทำให้มีการรวมกลุ่มขึ้น เพื่อผลักดันให้ทุกคนช่วยกันดูแลทรัพยากรธรรมชาติและต้องการให้เกิดเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ เพื่อที่จะให้ผู้ที่ผ่านเข้ามาสามารถที่จะเที่ยวชมธรรมชาติบนเขาศุูนย์ และการลดอุณหภูมิไว้เพื่อดูลักษณะทางกายภาพ และอื่นๆ ในแหล่งชุมชน

6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว

- จุดชมวิวของเขาศุูนย์และทะเลหมอก

- อุโมงค์เหมืองแร่

7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ

ภูมิประเทศมีลักษณะเป็นพื้นที่ราบ มีภูเขาศุูนย์และทรัพยากรธรรมชาติค่อนข้างจะเหลือน้อย เนื่องจากมีการบุกรุกของประชาชนเพื่อที่จะปลูกสวนยางพารา

8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน ปานกลาง

8.2 ไฟฟ้า ปานกลาง

8.3 น้ำ ไม่ดี

- 8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ไม่มี
- 8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว มี
- 8.6 ร้านขายของที่ระลึก ไม่มี
- 9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว
- องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์เรียง
- 10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน
- ชมทะเลหมอกบนเขาขุนยี่
- ชมอุโมงค์เหมืองแร่
- เที่ยวชมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวบ้าน
- 11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ
- อุโมงค์แร่เขาขุนยี่
- เขื่อนเขาขุนยี่
- พระพุทธเจ้านางบนเขาขุนยี่
- 12) การบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชน
มีผู้นำทำหน้าที่ประสานงานการท่องเที่ยว

ชุมชนที่ 25 กลุ่มรักษ์ภูเขาค้อ

- 1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว
กลุ่มรักษ์ภูเขาค้อ
- 2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน
25 หมู่ที่ 6 ตำบลถ้ำพรรณรา อำเภอถ้ำพรรณรา จังหวัดนครศรีธรรมราช
- 3) พิกัดภูมิศาสตร์
X = 540466 Y = 935712
- 4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้
คุณสุภาพร ปราบราย เบอร์โทรศัพท์ 081 – 9799402
- 5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว
ก่อตั้งเมื่อเดือนมิถุนายน 2548 โดยมีการรวบรวมผู้นำต่างๆ และได้จัดตั้งเป็น
กลุ่มขึ้น โดยได้จัดกิจกรรมต่างๆ เข้าร่วมด้วย เช่น มินิมาราธอน การแข่งขันกีฬา

- 6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว
ภูเขาหิน ถ้ำ ป่าไม้ พุงนา วัด โบราณสถาน โบราณวัตถุ นมัสการพระบรมม
- 7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ
พื้นที่เป็นที่ราบลุ่มล้อมรอบด้วยภูเขา
- 8) ระบบสาธารณูปโภค
8.1 ถนน	ปานกลาง
8.2 ไฟฟ้า	ปานกลาง
8.3 น้ำ	ปานกลาง
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	ไม่มี
- 9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว
อบต.
- 10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน
จะเป็นโปรแกรม 1 วัน พาไปนมัสการพระบรมม และพาไปชมถ้ำบางซี้ และ
ถ้ำปลา
- 11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ
ภูเขาหิน ถ้ำ ป่าไม้ พุงนา วัด ทะเลหมอกภูเขาศูนย์ นมัสการพ่อท่านคล้าย
และพ่อหลวงนวล
- 12) การบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชน
บริหารแบบเป็นกลุ่ม โดยมีมูลนิธิเข้ามาให้ความช่วยเหลือ

ชุมชนที่ 26 ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลถ้ำใหญ่

- ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว
ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลถ้ำใหญ่
- ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน
252 หมู่ที่ 9 ตำบลถ้ำใหญ่ อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช
- พิกัดภูมิศาสตร์

X = 0583579 Y = 0900457

4. ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้
นายสันทัต หอมเดช เบอร์โทรศัพท์ 087 – 2833896
5. ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว
ก่อตั้งเมื่อ 28 พฤษภาคม 2547 เริ่มรับสมาชิกและทำแผนชุมชน เมื่อได้ข้อมูลจากมหาวิทยาลัยทักษิณและจัดอบรม คุยกับผู้นำจัดทำกรท่องเที่ยว
6. จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว
ท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ นำเที่ยวเชิงเกษตร
7. ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ
ลักษณะเป็นพื้นที่ราบ และภูเขาสูงเชื่อมโยงเขารวมโรม พื้นที่ราบใช้ในการเกษตรสวนผลไม้ มีน้ำตกปลิว น้ำตกโยง
8. ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน	ดี
8.2 ไฟฟ้า	ดี
8.3 น้ำ	ดี
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	ไม่มี
9. หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว
 - มหาวิทยาลัยทักษิณ
 - มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
 - องค์การบริหารส่วนตำบลฉ่ำใหญ่
 - องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช
 - สำนักงานอนุรักษ์ที่ 5
10. โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน
การนำเที่ยวป่า การสำรวจป่า อบรมมัคคุเทศก์
11. แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ
 - น้ำตกปลิว
 - น้ำตกโยง
 - วังปลิง

- ส่วนเกษตร

12. การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน

รูปคณะกรรมการจัดการพื้นที่ในลักษณะวิสาหกิจชุมชน

ชุมชนที่ 26 ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลถ้ำใหญ่

1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว

ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลถ้ำใหญ่

2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบการ

252 หมู่ที่ 9 ตำบลถ้ำใหญ่ อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

3) พิกัดภูมิศาสตร์

X = 0583579

Y = 0900457

4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้

นายสันทัต หอมเดช เบอร์โทรศัพท์ 087 – 2833896

5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

ก่อตั้งเมื่อ 28 พฤษภาคม 2547 เริ่มรับสมาชิกและทำแผนชุมชน เมื่อได้ข้อมูล

จากมหาวิทยาลัยทักษิณและจัดอบรม คุยกับผู้นำจัดทำกรท่องเที่ยว

6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว

ท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ นำเที่ยวเชิงเกษตร

7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ

ลักษณะเป็นพื้นที่ราบ และภูเขาสูงเชื่อมโยงเขารวมโรม พื้นที่ราบใช้ในการเกษตร สวนผลไม้ มีน้ำตกปลิว น้ำตกโยง

8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน ดี

8.2 ไฟฟ้า ดี

8.3 น้ำ ดี

8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว มี

8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว มี

8.6 ร้านขายของที่ระลึก ไม่มี

- 9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว
 - มหาวิทยาลัยทักษิณ
 - มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
 - องค์การบริหารส่วนตำบลฉ่ำใหญ่
 - องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช
 - สำนักงานอนุรักษ์ที่ 5
- 10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน
การนำเที่ยวป่า การสำรวจป่า อบรมมัคคุเทศก์
- 11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ
 - น้ำตกปลิว
 - น้ำตกโยง
 - วังปลิง
 - สวนเกษตร
- 12) การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน
รูปคณะกรรมการจัดการพื้นที่ในลักษณะวิสาหกิจชุมชน

ชุมชนที่ 27 เครือข่ายวิสาหกิจชุมชนตำบลร่อนพิบูลย์

- 1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว
เครือข่ายวิสาหกิจชุมชนตำบลร่อนพิบูลย์
- 2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน
713 หมู่ที่ 12 ตำบลร่อนพิบูลย์ อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช
- 3) พิกัดภูมิศาสตร์
X = 0596020 Y = 0902336
- 4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้
นายมงคล ฤทธิมนตรี เบอร์โทรศัพท์ 089 - 6450791
- 5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว
เกิดจากการรวมตัวของตัวแทนกลุ่มกิจกรรมในชุมชน 16 หมู่บ้าน โดยเปิดทำการเมื่อ 13 พฤษภาคม 2548 โดยการระดมความคิดเห็นของแกนนำ 16 หมู่บ้าน รวมทั้งภาครัฐ

คือ เกษตรอำเภอร่อนพิบูลย์ นายอำเภอร่อนพิบูลย์ และผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว

เน้นในด้านทรัพยากรเพื่อต้องการรักษาอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ

ยอดเขารามโรมซึ่งเป็นทะเลหมอกของร่อนพิบูลย์ มีหมอกหนา มีเก็จอาจารย์ใช้ตำนานพระแม่ศรีสุทรี มีพื้นที่ทำกินอยู่ที่ทำนบ 3 หมู่ที่ 7 ติดกับหมู่ที่ 2 เป็นที่ราบสูงสลับภูเขา

8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน	ดี
8.2 ไฟฟ้า	ดี
8.3 น้ำ	ปานกลาง
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	มี

9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว

- องค์การบริหารส่วนตำบลร่อนพิบูลย์
- มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
- อุทยานน้ำตกโยง

10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน

- ลงเรือดูทะเลหมอกเขารามโรม
- เรือนตำนานพระแม่ศรีสุทรี
- อุทยานใต้อุโมงค์ตำนานรถไฟ

11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ

ทะเลหมอก หลุมเหมืองแร่เก่า เรือนตำนานพระแม่ศรีสุทรี น้ำตกไสโดน ย้ำตก

เมืองโบราณ เขารามโรม

12) การบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชน

คณะท่องเที่ยวอนุรักษ์วิถีชุมชนเป็นชุดบริหารอยู่ในองค์กรวิถีชีวิตชุมชน แบ่งออกเป็น 5 พื้นที่

ชุมชนที่ 28 ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลเคิ่ง

- 1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว
ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลเคิ่ง
- 2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน
317 หมู่ที่ 11 ตำบลเคิ่ง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช
- 3) พิกัดภูมิศาสตร์
X = 0621981 Y = 0874872
- 4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้
นายสุทัศน์ สงขาว เบอร์โทรศัพท์ 089 - 5884269
- 5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว
เริ่มก่อตั้งเมื่อ 1 มิถุนายน 2548 โดยการสนับสนุนจากสมาคมพัฒนา
ประชากรชุมชน บริษัท ยูโนแคล จำกัด (มหาชน) ประธานคนแรกมีคณะกรรมการบริหาร 15 คน
ประธานคนปัจจุบัน คือ นายสุทัศน์ สงขาว ได้สนับสนุนงบประมาณการจัดงานเบิกฟ้าป่าพรุมา
โดยตลอด ได้รับงบประมาณ OTOP การท่องเที่ยวในการสร้างหอประชุมและม้านหินอ่อน
- 6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว
เน้นด้านการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ
- 7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ
พื้นที่เป็นที่ราบน้ำท่วมถึง และมีทรัพยากรกระจัด บ่อปลา ลักษณะภูมิ
ประเทศเป็นป่าพรุ มีน้ำขังตลอดเวลา
- 8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน	ปานกลาง
8.2 ไฟฟ้า	ปานกลาง
8.3 น้ำ	ดี
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	ไม่มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	ไม่มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	ไม่มี
- 9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว
บริษัท ยูโนแคล จำกัด (มหาชน)

10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน
มีการจัดเรือไปชมทะเลน้อย วิธีชีวิตชุมชนหัตถกรรม ชมป่าเขียว และชมโบสถ์
เก่าที่วัดควนยาว

11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ

- บ่อปลา
- แผ่นดินทรุด
- ล่องเรือชมทะเลน้อย ชมป่าเขียว

12) การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน

ร่วมมือกันดูแลรักษาป้องกันภาวะจับปลาผิดวิธี การตัดไม้

ชุมชนที่ 29 กลุ่มคนรักพรุคคลองเคิ่ง

1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว

กลุ่มคนรักพรุคคลองเคิ่ง

2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน

53 หมู่ที่ 5 ตำบลแม่เจ้าอยู่หัว อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

3) พิกัดภูมิศาสตร์

X = 0618751

Y = 0885864

4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้

นายธนพล นามพิง เบอร์โทรศัพท์ 081 - 6072078

5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

จัดตั้งโดยชุมชนเคิ่ง

6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว

- ด้านวัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติ

7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ

ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ป่าพรุ 30,000 ไร่ ผู้คนส่วนใหญ่

ประกอบอาชีพประมงพื้นบ้าน พื้นที่เป็นที่ราบน้ำท่วมถึง และมีป่าชายเลนอยู่บางส่วน

8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน

ปานกลาง

8.2 ไฟฟ้า

ดี

- 8.3 น้ำ ดี
- 8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว มี
- 8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว ไม่มี
- 8.6 ร้านขายของที่ระลึก มี

9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว

- มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน

- ระยะสั้น

- ระยะยาว

11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ

- ล่องเรือชมป่าพรุ

- หัตถกรรมกระสานกระจูด

12) การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน

การบริหารจัดการอยู่ในรูปแบบกรรมการ ซึ่งมีการจัดการช่วยเหลือกันร่วมกับประชาชน ช่วยเหลือดูแลกันเป็นกลุ่มๆ กันไปตามความเหมาะสมและเวลา

ชุมชนที่ 30 กลุ่มประวัติศาสตร์แม่เจ้าอยู่หัว

1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว

กลุ่มประวัติศาสตร์แม่เจ้าอยู่หัว

2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบการ

17 หมู่ที่ 3 ตำบลแม่เจ้าอยู่หัว อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

80190

3) พิกัดภูมิศาสตร์

X = 0621989

Y = 0894587

4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้

นายชลอ เอี่ยมสุทธิ

เบอร์โทรศัพท์ 081 - 0808096

5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

แม่เจ้าอยู่หัว (พระนางเลือดขาว) มีความเลื่อมใสในพระพุทธศาสนาตั้งแต่เยาว์วัย เมื่อพระนางโตขึ้นมาความทราบถึงพระกรรมของพระเจ้าศรีธรรมโศกราชที่ 5 จึงเสด็จมา

ผู้ขอพระนางเป็นพระมเหสี และสถาปนาเป็นพระมเหสีเอก ประชาชนจึงเรียกนามว่า พระนาง
เลือดขาวแม่เจ้าอยู่หัว และทรงสร้างวัดแม่เจ้าอยู่หัวเป็นวัดแรก

- 6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว
ศูนย์ศิลปาชีพ เรือนธรรมะ ต้นไทร
- 7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ
พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม
- 8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน	ดี
8.2 ไฟฟ้า	ดี
8.3 น้ำ	ดี
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	ไม่มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	ไม่มี
- 9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว
อบจ. อบต. สภาวัฒนธรรมอำเภอและจังหวัด
- 10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน
โปรแกรม 1 วัน ไปเรียนรู้วัฒนธรรม
- 11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ
ศูนย์ศิลปาชีพ เรือนธรรมะ ต้นไทร
- 12) การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน
เป็นศูนย์เรียนรู้เขตชุมชนแม่เจ้ากินข้าวปิ่นโต

ชุมชนที่ 31 กลุ่มวัดพัทธสีมา

- 1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว
กลุ่มวัดพัทธสีมา
- 2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน
29 หมู่ที่ 4 ตำบลท่าซอม อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช
- 3) พิกัดภูมิศาสตร์
X = 0637800 Y = 0899637

- 4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้
นายประสพ จันทร์ทองเดช เบอร์โทรศัพท์ 089 - 2965362
- 5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว
มีมรดกทางวัฒนธรรมจึงจัดทำประวัติและก่อตั้งกลุ่มขึ้นมา
- 6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว
เน้นด้านการจัดการเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรม และการเรียนรู้

ตำราया

- 7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ
ต้นไม้และพืชพรรณสมุนไพร พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ลุ่ม ประชาชนประกอบอาชีพทำนาและทำสวนเป็นส่วนใหญ่
- 8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน	ปานกลาง
8.2 ไฟฟ้า	ดี
8.3 น้ำ	ดี
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	ไม่มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	ไม่มี
- 9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว
องค์การยูเนสโก
- 10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน
 - เคารพสักการบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของวัด (รูปเหมือนพ่อท่านชูเผ่า พ่อท่านหมูจันทร์ และอดีตเจ้าอาวาส)
 - ชมโบราณสถาน โบราณวัตถุ สวนสมุนไพร หอไตรกลางน้ำ ศาลากลางวัดกุฎีเมรุ โบราณวัตถุหลากหลาย กิจกรรมงานประเพณีวัฒนธรรม
- 11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ
วัดพัทธสีมา
- 12) การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน
มีการจัดตั้งคณะกรรมการโครงการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรมวัดพัทธสีมาขึ้นมาในการจัดการท่องเที่ยว

ชุมชนที่ 32 แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เกาะนางโดย

- 1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว
แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เกาะนางโดย
- 2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน
บ้านคลองน้อย หมู่ที่ 4 ตำบลคลองน้อย อำเภอปากพนัง จังหวัด

นครศรีธรรมราช

- 3) พิกัดภูมิศาสตร์
X = 0622189 Y = 0927413
- 4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้
นายชัยยันต์ นาคเพ็ง เบอร์โทรศัพท์ 089 - 6450393
- 5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว
มีครอบครัวจีนครอบครัวหนึ่ง ชื่อ ตาม่องไล่หรือยายรำพึง มีธิดาชื่อ ยมโดย

เมื่อเป็นสาวมีเจ้าชายมาชอบ แต่่ม่องไล่ไม่ชอบ ม่องไล่ออกไปขายของโดยอาศัยเรือสำเภา และเจ้าของเรือสำเภามีลูกชาย ม่องไล่จึงยกนางยมโดยให้ เมื่อกลับมาพร้อมขันหมากของ และขณะนั้นเจ้าชายก็ยกขันหมากมา ตาม่องไล่โกรธจึงโยนขันหมากลงทะเล กลายเป็นเกาะ และลอยนางยมโดยไปกับแพ พร้อมเครื่องหอม จนมาถึงเกาะและใช้ชีวิตอยู่ที่เกาะจนเสียชีวิต

- 6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว
- งานประเพณี
- การจัดทำบุญทุกปี
- 7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ
เป็นเกาะมีน้ำล้อมรอบ และในอดีตเคยเป็นทะเลมาก่อน ลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบ

ทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ ส่วนใหญ่ทำการเกษตรและสวนผลไม้

- 8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน	ปานกลาง
8.2 ไฟฟ้า	ปานกลาง
8.3 น้ำ	ดี
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	ไม่มี

- 9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- 10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน
ไม่มี
- 11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ
แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เกาะนางโดย
- 12) การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน
คณะกรรมการชุมชนเป็นผู้บริหารในการท่องเที่ยวชุมชน

4.3.4 แหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดสตูล

ชุมชนที่ 1 กลุ่มท่องเที่ยวบ้านทุ่งรีนโฮมสเตย์

- 1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว
กลุ่มท่องเที่ยวบ้านทุ่งรีนโฮมสเตย์
- 2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน
80 หมู่ที่ 1 ตำบลสาคร อำเภอท่าแพ จังหวัดสตูล
- 3) พิกัดภูมิศาสตร์
X = 0602112 Y = 0744706
- 4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้
นายสุวรรณ ลาลีนู เบอร์โทรศัพท์ 081 - 0969804
- 5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว
การก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว เนื่องจากได้รับแรงบันดาลใจจากการไปพบเห็นแหล่งท่องเที่ยวจากที่อื่นๆ จึงกลับมาของชุมชนตัวเองว่าเราก็มีอะไรดีหลายอย่าง จึงได้มีการรวมกลุ่มขึ้นมา
- 6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว
การท่องเที่ยวเน้นทางด้านวิถีชีวิตของชาวบ้าน
- 7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ
พื้นที่ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นที่ราบ และอยู่ใกล้ทะเลที่เกาะแก่งมากมาย
ลักษณะทรัพยากรธรรมชาติ เช่น เกาะต่างๆ และชายหาด รวมทั้งป่าชายเลน

8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน	ปานกลาง
8.2 ไฟฟ้า	ปานกลาง
8.3 น้ำ	ดี
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	ไม่มี

9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว

- ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน และกลุ่มการท่องเที่ยวของจังหวัด ซึ่งเป็นผู้ให้

ข้อมูลต่างๆ

10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน

เวลาน้ำลงจะพานักท่องเที่ยวไปเที่ยว และชมวิถีชีวิตการหาหอยของชาวบ้าน

รวมทั้งไปดูปะการัง

11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ

เกาะสุสานหอย เกาะแก้ว

12) การบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชน

การบริหารจัดการท่องเที่ยว โดยมีการจัดตั้งคณะกรรมการ เพื่อช่วยกันดูแล

นักท่องเที่ยว และมีชาวบ้านช่วยกันดูแลอีกแรงหนึ่ง

ชุมชนที่ 2 กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านบ่อเจ็ดลูก

1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว

กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านบ่อเจ็ดลูก

2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบการ

หมู่ที่ 1 บ้านบ่อเจ็ดลูก ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล

3) พิกัดภูมิศาสตร์

X = 0578090

Y = 0759438

4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้

นายอน ถิ่นสตูล เบอร์โทรศัพท์ 086 – 2844767

5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว
 ลาเกาตูโยะ ลาเกา (บ่อ) ตูโยะ (เจ็ด) ชาวเลหรือชาวน้ำอพยพมาจากเกาะซึ่ง
 อยู่ห่างไกลฝั่งออกไป ไม่มีน้ำดื่มจึงได้ขุดน้ำใช้ ปรากฏว่าไม่มีน้ำออกมาเลย จนกระทั่งถึงบ่อที่เจ็ด
 จึงมีน้ำไหลออกมา

6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว
 การท่องเที่ยวเน้นทางด้านอนุรักษณ์

7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ
 พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบแคบๆ สลับกับภูเขาที่ทอดตัวในแนวเหนือใต้สั้นๆ มี
 ลำคลองละลุไหลผ่าน 3 สาย ดินเป็นดินกรดไม่สามารถเพาะปลูกได้ ทรัพยากรธรรมชาติได้แก่
 โกงกาง

8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน	ดี
8.2 ไฟฟ้า	ดี
8.3 น้ำ	ปานกลาง
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	ไม่มี

9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว

- องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำ
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน

ชมโบราณสถานบ่อเจ็ดลูก หินตาหินยาย แหล่งหอย เทียวชายหาด รีสอร์ต

ชุมชน

11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ

โบราณสถานบ่อเจ็ดลูก หินตาหินยาย แหล่งหอย เทียวชายหาด รีสอร์ต

ชุมชน

12) การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน

การบริหารจัดการท่องเที่ยว บริหารกันเองภายในชุมชน

4.3.5 แหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดตรัง

ชุมชนที่ 1 กลุ่มทอผ้านาหมื่นศรี หมู่บ้านนาหมื่นศรี

1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว

กลุ่มทอผ้านาหมื่นศรี หมู่บ้านนาหมื่นศรี

2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบการ

119 หมู่ที่ 8 ตำบลนาหมื่นศรี อำเภอนาโยง จังหวัดตรัง

3) พิกัดภูมิศาสตร์

X = 0576307

Y = 0839799

4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้

นางกุศล นิลลออ เบอร์โทรศัพท์ 081 - 4764318 , 075 - 299597

5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

ในอดีตจะมีลานใต้ถุนเรือนไม้ของครุฑนาหมื่นศรี ทุกหลังจะมีโหลที่ตั้งอยู่ และมีอุปกรณ์ทอผ้าแขวนไว้บนเพดานใต้ถุน ซึ่งหญิงในสมัยก่อนจะมีการทำนาและทอผ้าสำหรับใช้ในครอบครัว ศิลปะการทอผ้าจึงถูกสืบทอดต่อมาหลายรุ่น และจึงทำให้ทุกชุมชนมีจิตสำนึกที่จะตั้งกลุ่มทอผ้าขึ้นมาเป็นกลุ่มทอผ้านาหมื่นศรี

6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเน้นทางด้านการท่องเที่ยวเชิงภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรม โดยมีวัฒนธรรมไม้ดอกไม้ประดับ การทำข้าวซ้อมมือ และมีถ้ำช้างหงาย

7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ

ลักษณะทางภูมิประเทศจะเห็นได้ว่าพื้นที่ส่วนใหญ่จะเป็นที่ราบลุ่ม และล้อมรอบไปด้วยภูเขา ทรัพยากรธรรมชาติคือถ้ำช้างหงาย

8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน	ดี
8.2 ไฟฟ้า	ดี
8.3 น้ำ	ปานกลาง
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	มี

9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว

- องค์การบริหารส่วนตำบล
- องค์การบริหารส่วนจังหวัดตรัง
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- กรมพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย
- กรมการส่งเสริมอุตสาหกรรม
- กองทุนเพื่อความมั่นคงแห่งชาติ
- กองทุนส่งเสริมและพัฒนาผ้าทอพื้นบ้านภาคใต้
- สำนักงานเลขาธิการวัฒนธรรมแห่งชาติ

10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน

พัก 1 คืน ช่วงกลางวันจะมีการทดลองทอผ้า และพาชมเที่ยววนาข้าวซ้อมมือ
รวมทั้งชมไม้ดอกไม้ประดับ และช่วงกลางคืนพูดคุยกับครูเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้

11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ

ถ้าช้างหาย และกลุ่มทอผ้านาหมื่นศรี

12) การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน

การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชนแบบจัดตั้งคณะกรรมการในการดูแล
ภายในกลุ่มทอผ้าเพื่อช่วยดูแลในเรื่องต่างๆ

ชุมชนที่ 2 ถ้าเลเขากอบ

1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว

ถ้าเลเขากอบ

2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน

อบต.เขากอบ 59/1 หมู่ที่ 1 ตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง

3) พิกัดภูมิศาสตร์

X = 0563433

Y = 0861209

4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้

นางอนุ อินทวิเศษ เบอร์โทรศัพท์ 075 - 500117

5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

ตำบลเขากอบเป็นชื่อที่ตั้งขึ้นตามผู้บุกเบิก คือ นายอิน วรรณบวร หรือขุนกอบ ศิริกิจ ซึ่งดำรงตำแหน่งกำนันตำบลเขากอบ ขุนกอบได้เป็นคนแรกที่บุกเบิกพัฒนาถ้ำเลเขากอบ ซึ่งถ้ำเลเขากอบมีความเป็นมาที่ยาวนานกว่า 100 ปีมาแล้ว ต่อมานายนิศย์ สิงห์วรังกุล นายอำเภอห้วยยอดได้พัฒนาอย่างจริงจัง ทำให้ถ้ำเลเขากอบกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการยกย่องว่ามีความสวยงามระดับนานาชาติ

6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว

เป็นถ้ำอยู่ในภูเขาหินปูน มีลำธารไหลลอดผ่านใต้ภูเขา มีหินงอกหินย้อยรูปร่างแปลกตา และนักท่องเที่ยวต้องนั่งเรือพายเข้าไปชม บริเวณโถงของถ้ำมีห้องที่สวยงามหลายห้อง เช่น ถ้ำห้องพระโรง ถ้ำคนธรรพ์ ถ้ำรากไทร ถ้ำลอด

7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ

พื้นที่เป็นพื้นที่ราบอยู่ติดกับภูเขาสองลูก คือ ภูเขาหัวแตกและเขากอบ มีลำน้ำไหลผ่านหลายสาย และพื้นที่ราบลาดเอียงไปทางทิศตะวันตกของตำบล ทรัพยากรธรรมชาติยังมีความอุดมสมบูรณ์ ทิศเหนือและทิศตะวันตกเป็นสวนยางพารา ทิศใต้และทิศตะวันออกเป็นทุ่งนา มียอดเขาสูงตั้งอยู่ 5 – 6 ยอด สูงประมาณ 20 เมตร

8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน	ดี
8.2 ไฟฟ้า	ดี
8.3 น้ำ	มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	ไม่มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	มี

9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว

- องค์การบริหารส่วนตำบลเขากอบ
- องค์การบริหารส่วนจังหวัดตรัง
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน

ล่องเรือชมถ้ำเลเขากอบ ค่าบริการ ผู้โดยสาร 6 คนต่อเรือ 1 ลำ 200 บาท

11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ

ถ้ำเลเขากอบ ภายในถ้ำประกอบด้วยห้องหลายห้อง หินตาหินยาย

12) การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน

อบต.เขากอบเป็นผู้บริหารจัดการท่องเที่ยวของชุมชน จัดสรรงบประมาณให้กับชุมชนและได้ร่วมมือกับชาวบ้านในชุมชนโดยให้ชาวบ้านเป็นผู้ให้บริการการท่องเที่ยว เช่น การพายเรือเข้าชมถ้ำ รายได้จะได้คนขับเรือ 50% และได้ อบต. 50% เพื่อนำงบประมาณส่วนนี้มาบริหารแหล่งท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาต่อไปอีก

ชุมชนที่ 3 ชุมชนอนุรักษ์สายรุ้ง

1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว

ชุมชนอนุรักษ์สายรุ้ง

2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน

109 หมู่ที่ 4 ตำบลนาชุมเห็ด อำเภอย่านตาขาว จังหวัดตรัง

3) พิกัดภูมิศาสตร์

X = 0588217

Y = 0822677

4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้

นายธงชัย แสงจันทร์ เบอร์โทรศัพท์ 086-2791413

5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

เมื่อก่อนตำบลนาชุมเห็ดขึ้นกับอำเภอกันตัง ต่อมาในปี 2499 ได้แยกตัวออกมาเป็นอำเภอย่านตาขาว ตำบลนาชุมเห็ดเดิมมีชุมชน 4 แห่ง เป็นเครือข่ายมาจากถิ่นอื่นเพื่อทำไร่ทำสวน ผู้เข้ามาแรกๆ จะอยู่บริเวณหนองชุมแสง (หมู่ที่ 3) โดยมาจากอำเภอเมืองตรัง นามสกุลเก่าคือ ไชยสิทธิ์ โพงศาดี มาจากตำบลโคกสะบ้า สุทธิคุณะ มาจากตำบลทับเที่ยง ด้วยความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติและน้ำตกสวยงาม ชาวบ้านจึงช่วยกันตั้งชุมชนอนุรักษ์สายรุ้งขึ้นเพื่อส่งเสริมสถานที่ท่องเที่ยว

6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว

เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่สวยงาม ได้แก่ ภูเขาเมฆ และน้ำตกสายรุ้ง ตั้งอยู่หมู่ที่ 4 และภูผาหมอกตั้งอยู่หมู่ที่ 8

7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ

ภูมิประเทศมีลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบเชิงเขาบรรทัด และที่ราบลุ่มริมแม่น้ำ ซึ่งเกิดจากเทือกเขาบรรทัด มีผลไม้หลากชนิด มีสวนยางพาราจำนวนมาก ทรัพยากรธรรมชาติยังคงมีความสมบูรณ์มาก บนเทือกเขามีความอุดมสมบูรณ์เกือบ 100%

- 8) ระบบสาธารณูปโภค
8.1 ถนน	ปานกลาง
8.2 ไฟฟ้า	ดี
8.3 น้ำ	ดี
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	ไม่มี
- 9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว
- องค์การบริหารส่วนตำบลนาชุมเห็ด
 - สำนักงานพัฒนาตำบลย่านตาขาว
- 10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน
- ชมน้ำตกสายรุ้งและเล่นน้ำตก
 - ศึกษากล้วยไม้
 - เดินป่าพักค้างคืนที่ภูผาเมฆและภูผาหมอก และปลูกป่า
- 11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ
- น้ำตกสายรุ้ง ภูผาเมฆ ภูผาหมอก
- 12) การบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชน
- คณะกรรมการชมรมรับผิดชอบถนนทางขึ้นน้ำตกสายรุ้งทุก 200 เมตร/คน
 - มีการพัฒนาถนนเดือนละ 1-2 ครั้ง
 - มีการอยู่เวรยามให้กับนักท่องเที่ยวทุกวันเพื่อรักษาความปลอดภัย
 - ให้บริการขึ้นภูผาเมฆแบบครบวงจร

ชุมชนที่ 4 แหล่งชุมชนเรียนรู้จัดการป่าชายเลนบ้านทุ่งตาเซะ

- 1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว
แหล่งชุมชนเรียนรู้จัดการป่าชายเลนบ้านทุ่งตาเซะ
- 2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน
60/3 หมู่ที่ 9 ตำบลทุ่งกระเบื้อง อำเภอย่านตาขาว จังหวัดตรัง
- 3) พิกัดภูมิศาสตร์
X = 0568604 Y = 0813357

- 4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้
นายน้ำอม อ้นเย็ก เบอร์โทรศัพท์ 086-1209904
- 5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว
เดิมทุ่งตาเซะเป็นป่าสัมปทานเตาถ่าน (ให้สัมปทานโดยรัฐ) ให้นายทุนตัดไม้
โก่งกวางเข้าโรงเผาถ่านตั้งแต่ปี 2484 รวมทั้งลักลอบทำลายป่า ทำให้เกิดการลดลงของป่าชายเลน
เมื่อปี 2535 ชาวบ้านจึงปรึกษาหารือกันโดยมีผู้ใหญ่บุญม อ้นเย็ก เป็นแกนนำ ได้ข้อสรุปว่าจะต้อง
ทำป่าชายเลนชุมชนไว้ จึงเข้าปรึกษาป่าไม้เขตเป็นผลสำเร็จ ถือเป็นจุดเริ่มต้นจัดตั้งชุมชนเรียนรู้
จัดการป่าชายเลน
- 6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว
เน้นด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศป่าชายเลนและด้านความสวยงามของ
ทรัพยากรป่าชายเลน
- 7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ
ลักษณะภูมิประเทศเป็นแบบสลับพื้นที่เป็นที่ราบและโคกเนิน บริเวณพื้นที่
ส่วนใหญ่มีต้นไผ่จำนวนมาก ป่าและสัตว์น้ำอุดมสมบูรณ์ ลักษณะทรัพยากรธรรมชาติเป็นป่าชาย
เลน ทรัพยากรที่เด่นที่สร้างรายได้คือป่าชายเลน
- 8) ระบบสาธารณูปโภค
8.1 ถนน	ปานกลาง
8.2 ไฟฟ้า	ปานกลาง
8.3 น้ำ	ไม่ดี
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	ไม่มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	มี
- 9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว
- องค์การบริหารส่วนจังหวัดตรัง
 - กระทรวงทรัพยากรเขต 3 ตรัง
 - สมาคมหยาดฝน
- 10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน
- ปลูกป่า
 - ศึกษาการจัดการทรัพยากร

- จัดค่ายเยาวชนรักป่าชายเลน
- 11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ
 - เดินป่า ศึกษาการจัดการทรัพยากรป่าชายเลนมากกว่า 10 ชนิด
- 12) การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน
 - สำรวจพื้นที่ป่าเพื่อเปลี่ยนแปลง อนุรักษ์ พื้นฟูพื้นที่ป่าและมีการปลูกพืชสมุนไพร
 - ผลักดันให้ชุมชนทำกิจกรรมการเรียนรู้ในชุมชน ได้แก่ มัคคุยม จักสาน น้ำพริกเผา และมีนโยบายป้องกันการตัดไม้

ชุมชนที่ 5 ชมรมอนุรักษ์ป่าสาคร

- 1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว
 - ชมรมอนุรักษ์ป่าสาคร
- 2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบการ
 - หมู่ที่ 10 ตำบลโคกสะบ้า อำเภอนาโยง จังหวัดตรัง
- 3) พิกัดภูมิศาสตร์
 - X = 0580810 Y = 0829539
- 4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้
 - นายสมนึก โออินทร์ เบอร์โทรศัพท์ 081-2724574
- 5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว
 - มีการขุดลอกคลองและทำเหมืองชลประทานจากการขุดคลอง จึงมีการปลูกป่าสาครทดแทนจากที่ได้ขุดลอกไป และมีการทำทำนบถมดิน มีการจัดตั้งกรรมการดูแลคลอง จากนั้นมีการสร้างเครือข่ายมีการปล่อยปลาและอนุรักษ์พันธุ์ปลา ได้มีการจัดตั้งมาตั้งแต่ปี 2543 ในการจัดทำเป็นเครือข่ายของคุณละเมียด
- 6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว
 - จุดเด่นด้านการท่องเที่ยวด้านการอนุรักษ์และฟื้นฟูป่าสาคร
- 7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ
 - ลักษณะภูมิประเทศพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบลุ่มและล้อมรอบไปด้วยภูเขาและทรัพยากรธรรมชาติ ส่วนใหญ่เป็นป่าสาคร

8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน	ปานกลาง
8.2 ไฟฟ้า	ปานกลาง
8.3 น้ำ	ดี
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	ไม่มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	ไม่มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	มี

9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว

- สมาคมหยาตฝน
- สภาตำบลโคกสะบ้า

10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน

พานักท่องเที่ยวไปชมชายฝั่งทะเล และไปชมป่าต้นน้ำที่ช่องหลังจากนั้นไปชม

ป่าสาคร

11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ

กะช่อง คลอง ลำธาร สายรุ้ง

12) การบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชน

- มีการจัดตั้งคณะกรรมการโดยมีประชาชนให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

โดยมีการจัดการประชุม เพื่อที่จะอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ

ชุมชนที่ 6 การท่องเที่ยวชุมชนเชิงนิเวศบ้านลิบง-เจ้าไหม (กลุ่มเรือหัวโทงเจ้าไหม-ตะลึง)

1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวชุมชนเชิงนิเวศบ้านลิบง-เจ้าไหม (กลุ่มเรือหัวโทงเจ้าไหม-

ตะลึง)

2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน

กลุ่มเรือหัวดงเจ้าไหม-ตะลึง ตำบลเกาะลิบง อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

3) พิกัดภูมิศาสตร์

X = 0544605

Y = 0807746

- 4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้
นายยะเหตุ หะหฺวา เบอร์โทรศัพท์ 087-8914780
- 5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว
ตำบลเกาะลิบงเดิมเคยเป็นที่ตั้งเมืองตรังในอดีตในสมัยราชการที่ 1 ได้โปรดเกล้าพระยาธิบดี เจ้าเมืองลิบงเดิมขึ้นดำรงตำแหน่งเจ้าเมืองตรัง เกาะลิบงได้ถูกกำหนดให้เป็นที่ตั้งของด่านเก็บภาษีปากน้ำเมืองตรัง เป็นจุดแวะของพ่อค้าวานิช ต่อมา มีพวคนายทุนบุกเบิกพื้นที่ในเกาะและทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ทำให้ชุมชนเห็นความสำคัญและได้จัดตั้งชุมชนท่องเที่ยวเชิงนิเวศบ้านลิบง-เจ้าไหม
- 6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว
ทรัพยากรทางธรรมชาติที่สวยงาม และกิจกรรมการท่องเที่ยว
- 7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ
เป็นเกาะ เกาะลิบงเป็นแหล่งรวบรวมความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพ ทรัพยากรป่าไม้มีทั้ง ป่าบก ป่าดิบชื้น ป่าชายหาด ในทะเลแนวหญ้าทะเล และแนวปะการัง และสัตว์น้ำนานาชนิด
- 8) ระบบสาธารณูปโภค
8.1 ถนน	ดี
8.2 ไฟฟ้า	ดี
8.3 น้ำ	ปานกลาง
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	มี
- 9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว
- อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม
 - สมาคมหยาดฝน
- 10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน
- เที่ยวเกาะต่างๆ เช่น เกาะกระดาน เกาะกระรอก เกาะลิบง
 - ดำน้ำดูปะการัง ปลูกป่าชายเลน ศึกษาชีวิตปลาพะยูน
 - พักแรม ปีนหน้าผา ศึกษาป่าชายเลน

11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ

เกาะลิบง เกาะมุก เกาะกระดาน หลุมศพพระยาธิบง ค่าโต๊ะเก แหลมจุโหย
ชุมชนบ้านพร้าว

12) การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน

- สร้างความร่วมมือกับคนในชุมชนเพื่อสร้างความร่วมมือในการจัดการท่องเที่ยว
- จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เช่น ปลูกป่าชายเลน ศึกษาชีวิตปลาพะยูน
- มีการพัฒนาบุคลากรการท่องเที่ยว ซึ่งสามารถอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยวได้
- เน้นให้นักท่องเที่ยวศึกษาวิถีชีวิตชาวบ้าน และสามารถท่องเที่ยวโดยสอดแทรกภูมิปัญญาชาวบ้านไปใช้ได้

ชุมชนที่ 7 ชุมชนจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวังพระยาพิชัยการอนุรักษ์สัตว์ป่า-ป่าต้นน้ำบ้านหน้าเขา-ในวัง

1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว

ชุมชนจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวังพระยาพิชัยการอนุรักษ์สัตว์ป่า-ป่าต้นน้ำ
บ้านหน้าเขา-ในวัง

2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประสานงาน

38 หมู่ที่ 4 ตำบลหนองบัว อำเภอรัชฎา จังหวัดตรัง

3) พิกัดภูมิศาสตร์

X = 0580606

Y = 0882560

4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้

นายจรูญ พิทักษ์ เบอร์โทรศัพท์ 089-9706597

5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

บ้านหน้าเขาแยกพื้นที่มาจากหมู่ที่ 5 บ้านหนองศรีจันทร์ เมื่อพ.ศ. 2527 เป็นหมู่ที่ 11 ตำบลหนองบัวในขณะนั้น ต่อมาตำบลหนองบัวมีการแบ่งแยกตำบลใหม่เพิ่มเป็นตำบลเขาไพร บ้านหน้าเขา จึงเป็นหมู่ที่ 4 ตำบลหนองบัวจนถึงปัจจุบัน และเนื่องจากพื้นที่ของหมู่บ้านที่ประชาชนอาศัยอยู่เป็นที่ราบเชิงเขา จึงเรียกว่าบ้านหน้าเขา ชาวบ้านได้เห็นความสำคัญของการ

อนุรักษ์ จึงได้ก่อตั้งเป็นชมรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศมาประมาณ 2 ปี จนได้รับรองพระราชทาน และทุนจากหน่วยงานต่างๆ เพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์

6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว

ทรัพยากรธรรมชาติ ความสวยงามของถ้ำวังพระยาพิชัยวิถีชีวิตชุมชน

7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ

ที่ราบเชิงเขา มีเขาล้อมรอบ ป่าดงดิบประมาณ 10-20% เพื่อปลูกยางพารา สวนผลไม้ ทรัพยากรสัตว์น้ำและพืชพันธุ์ เป็นต้นกำเนิดของลำธารต่างๆ

8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน	ดี
8.2 ไฟฟ้า	ดี
8.3 น้ำ	ดี
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	ไม่มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	ไม่มี

9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว

- องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว
- องค์การบริหารส่วนจังหวัดตรัง
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- โครงการอยู่ดีมีสุข

10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน

- เดินป่า 2 คี้น ลอดถ้ำพระยาพิชัยสงคราม ดูวัตถุโบราณวัดถ้ำพระพุทธ

ศึกษาวิถีชีวิตชาวบ้าน ชมสวนผลไม้

11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ

ถ้ำพระยาพิชัยสงคราม อ่างวังช้าง น้ำตกธารทิพย์

12) การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน

- การวางแผนดำเนินงานด้านการจัดงบประมาณตามความสะดวกรู้พื้นฐาน
- การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชน
- สนับสนุนการท่องเที่ยวโดยใช้วิถีชุมชนในการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น

ชุมชนที่ 8 ชมรมประมงพื้นบ้านบาตูปูเต๊ะ

- 1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว
ชมรมประมงพื้นบ้านบาตูปูเต๊ะ
- 2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบการ
57 หมู่ที่ 4 ตำบลเกาะลิบง อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง
- 3) พิกัดภูมิศาสตร์
X = 0540825 Y = 0798666
- 4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้
นายอิสมาแอล เบญจสะอาด เบอร์โทรศัพท์ 086-9437669
- 5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว
ตำบลเกาะลิบงเดิมเคยเป็นที่ตั้งเมืองตรังในอดีตในสมัยราชการที่ 1 ได้โปรดเกล้าพระยาภิบาล เจ้าเมืองลิบงเดิมขึ้นดำรงตำแหน่งเจ้าเมืองตรัง เกาะลิบงได้ถูกกำหนดให้เป็นที่ตั้งของด่านเก็บภาษีปากน้ำเมืองตรัง เป็นจุดแวะของพ่อค้าวานิช จึงทำให้ชุมชนเห็นความสำคัญ จึงจัดตั้งชมรมบาตูปูเต๊ะ
- 6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว
ทรัพยากรธรรมชาติ ภูเขาทะเล ปลาพะยูน แหล่งประวัติศาสตร์ เป็นเมืองเก่า
ในอดีต
- 7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ
เป็นเกาะ เกาะลิบงเป็นแหล่งรวบรวมความอุดมสมบูรณ์ของ
ทรัพยากรธรรมชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพ ทรัพยากรป่าไม้มีทั้ง ป่าบก ป่าดิบชื้น ป่าชาย
เลน ในทะเลแนวหญ้าทะเล และแนวปะการัง และสัตว์น้ำนานาชนิด
- 8) ระบบสาธารณูปโภค

8.1 ถนน	ปานกลาง
8.2 ไฟฟ้า	ปานกลาง
8.3 น้ำ	ไม่ดี
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	มี

- 9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว
 - สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
 - เครือข่ายความร่วมมืออันดามัน
- 10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน
 - ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อนุรักษ์ธรรมชาติและประวัติศาสตร์
- 11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ

กลุ่มเยาวชน เกษตรอินทรีย์ ปลาในกระชัง แปรรูปสัตว์น้ำ ฟ้าบาติก อ่าวใต้ตะ
เก ชุมชนบ้านพร้าว แหลมจุไฮย คลองเคียน
- 12) การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน
 - การมีส่วนร่วมของประชากรในชุมชนเพื่อสร้างความร่วมมือในการจัดการ
ท่องเที่ยว
 - เน้นให้นักท่องเที่ยวศึกษาวิถีชาวบ้านและสามารถสอดแทรกภูมิปัญญาของ
ชาวบ้านเพื่อส่งเสริมในการท่องเที่ยว
 - มีการจัดตั้งกลุ่มมัคคุเทศก์โดยจัดอบรมนักเรียน 12 คน
 - คุ้มครองสิทธิมนุษยชนของประชาชนในชุมชน
 - ใช้การศึกษา รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวที่ชุมชนเข้ามามีบทบาท

ชุมชนที่ 9 แหล่งชุมชนเรียนรู้การพัฒนาแบบพึ่งตนเอง ชุมชนต้นหยงสตาร์

- 1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว

แหล่งชุมชนเรียนรู้การพัฒนาแบบพึ่งตนเอง ชุมชนต้นหยงสตาร์
- 2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบการ

29/1 หมู่ที่ 2 บ้านหยงสตาร์ ตำบลท่าข้าม อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง
- 3) พิกัดภูมิศาสตร์

X = 0575797 Y = 0788969
- 4) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้

นายประสาร หุ่ยอ้น เบอร์โทรศัพท์ 089-8662301, 075-289002, 075-
289310

- 5) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว
 หงสตาร์เป็นชุมชนเก่าแก่ เริ่มตั้งชุมชนเมื่อใดไม่ปรากฏหลักฐานแน่ชัด
 เพียงแต่ประวัติพัทลุงได้บันทึกไว้ว่าปี 1800 ปะเหลียนเป็นอาณานิคมของเมืองพัทลุง โดยพัทลุง
 จะส่งสมณทูตไปเผยแผ่ศาสนาในภาคใต้ของไทย คณะทูตเดินทางกลับมาขึ้นท่าเรือปะเหลียน
 สันนิษฐานว่าอาจเป็นท่าเรือบ้านหงสตาร์ ประมาณว่าก่อนอยุธยาตอนปลายชุมชนหงสตาร์
 น่าจะมีอยู่แล้ว และด้วยความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ ชุมชนจึงได้ก่อตั้งเป็นชมรม
 การท่องเที่ยวและแหล่งเรียนรู้ขึ้น
- 6) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว
 ระบบนิเวศป่าชายเลน ทรัพยากรสัตว์น้ำทางทะเล ประวัติศาสตร์ ชุมชน
 โบราณ ชุมชน
- 7) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ
 พื้นที่มีลักษณะเป็นแหลมยื่นลงไปในทะเล แต่พื้นดินทั้งหมดมีน้ำล้อมรอบ
 เป็นเหมือนเกาะ มีป่าชายเลนล้อมรอบ
- 8) ระบบสาธารณูปโภค
8.1 ถนน	ดี
8.2 ไฟฟ้า	ดี
8.3 น้ำ	ดี
8.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	มี
8.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	มี
8.6 ร้านขายของที่ระลึก	มี
- 9) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว
- องค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม
 - สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา
 - โครงการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน รัฐฟินแลนด์
 - มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
 - จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 - มูลนิธิคุ้มครองสัตว์ป่าและพันธุ์พืช
- 10) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน

ปลูกหญ้าทะเล ปลูกป่าชายเลน ศึกษาประวัติศาสตร์ชุมชนโบราณ ท่องเที่ยว
เชิงนิเวศ เรียนรู้การเพาะเห็ดเลี้ยงปลา

11) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ

แหลมหยงสตาร์ เกาะเหลาตรง เกาะค้ำควา ท่าบาดัง

12) การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน

- การทำสื่อความหมายและเอกสารคู่มือการท่องเที่ยวในชุมชนแหลมหยงสตาร์
- การพัฒนาระดับการให้บริการ การสื่อสาร และให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว
- การสนับสนุนทางวิชาการเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบทางกายภาพที่ยั่งยืน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว

ตารางสรุปรายละเอียดของการจัดการท่องเที่ยวชุมชน 5 จังหวัดภาคใต้ : สงขลา พัทลุง ตรัง สตูล นครศรีธรรมราช

จังหวัดสงขลา

ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	รูปแบบการ ท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยว รวมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ การที่ดูแล การท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
1. กลุ่ม ท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ บ้านท่าหิน	จากกระบวนการทำ แผนชีวิตชุมชนปี 2544 ทำให้ชุมชน พบปัญหาต่างๆ จึง รวมกลุ่มกันเพื่อ แก้ปัญหาการ อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ	เชิงอนุรักษ์ ภูมิปัญญา ท้องถิ่น เชิง วัฒนธรรม	ที่ราบลุ่มติด ทะเลสาบ สงขลา	สถานที่สำคัญ เช่น วัด กลุ่ม แปรรูป ผลิตภัณฑ์ ชม วิถีชีวิตการทำ ตาลโดนด ทำ นา และทำ ประมง	ล่องเรือ ชมวิถี ชีวิตชาวประมง ชมนกน้ำ ชม สถานที่สำคัญต่างๆ และชม ภูมิ ปัญญาพื้นบ้าน โดยมีโปรแกรมวัน เดียวเที่ยว 1 ตำบล และวันเดียวเที่ยว 1 อำเภอ	คณะกรรมการ แบ่งเป็น 7 กลุ่มตาม ความถนัด	181 คน	ประมาณ 5 ปี	ประกอบด้วย 4 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายจัดการ ฝ่าย ดำเนินการ ฝ่ายขาย และ ฝ่ายตรวจสอบ	สสส. การ ท่องเที่ยวแห่ง ประเทศไทย อบต. ศูนย์บริการ การศึกษาออก โรงเรียน มหาวิทยาลัย ทักษิณวิทยา เขตพัทลุง	300	25

ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	รูปแบบการ ท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยว รวมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ การท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
2. ชุมชน ท่องเที่ยว เกาะยอ	เนื่องจากเกาะยอยัง ขาดระบบการ จัดการนักท่องเที่ยว ทำให้กรมส่งเสริม การเกษตรได้ตั้ง ศูนย์ท่องเที่ยวขึ้นใน ปี 2544 เพื่อดูแล นักท่องเที่ยวและให้ ความรู้ตามจุดต่างๆ	<u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ภูมิปัญญา</u> <u>ท้องถิ่น</u> <u>เชิง</u> <u>เกษตร</u>	พื้นที่เป็นเกาะ อยู่กลาง <u>ทะเลสาบ</u> สงขลา ภายใน <u>เกาะมีภูเขา</u>	วิถีชีวิต ชาวบ้าน ภูมิ ปัญญาท้องถิ่น <u>สวนเกษตร</u> <u>โบราณสถาน</u> <u>โบราณวัตถุ</u>	1.โปรแกรมครึ่งวัน <u>ล่องเรือ ชมวัด ชม</u> <u>สวนสมรม</u> 2. โปรแกรมครึ่งวัน 8 จุด โดยเลือกได้ 3 จุดที่ชอบ	คณะกรรมการ และ สมาชิกกลุ่ม	16 คน	ประมาณ 7 ปี	มีการตั้ง คณะกรรมการ 12 คน ซึ่งจะ ประสานงาน กับเครือข่าย กลุ่มต่างๆ	อบต. เกษตร จังหวัด ททท. ระดับประเทศ ผู้ใหญ่บ้าน เกษตรระดับ ภาค	100,0 00	500
3. ชุมชน ท่องเที่ยว คลองรี	เกิดจากพื้นที่มี ความหลากหลาย ของทรัพยากร มี ความคิดจะแนะนำ ให้นักท่องเที่ยวได้ ชมในเชิงอนุรักษ์จึง จัดตั้งชมรมขึ้นมา	<u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติ</u> <u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ภูมิปัญญา</u> <u>ท้องถิ่น</u> <u>เชิง</u> <u>เกษตร</u> <u>เชิง</u> <u>วัฒนธรรม</u>	พื้นที่ติดกับ <u>ชายฝั่ง</u> <u>ทะเลสาบ</u> สงขลา	<u>ประเพณี</u> วัฒนธรรม <u>เกาะ ชายฝั่ง</u> <u>ทะเล สวน</u> <u>เกษตร</u> และ วิถีชีวิต ชาวบ้าน	ท่องเที่ยวเชิง อนุรักษ์และเที่ยว <u>ชมวิถีชีวิตชุมชน</u> และ <u>ชมประเพณี</u> ต่างๆ ของชุมชน	คณะกรรมการ และ สมาชิกกลุ่ม	20 คน	3 ปี	มีการวางแผน ร่วมกับอบต.ค ลองรี และ ระหว่าง ตัวแทนชุมชน และหน่วยงาน ของรัฐ	อบต. หน่วยงาน ภาควิชาการ ของ มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์	500	100

ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชมรม เพื่อการท่องเที่ยว	รูปแบบการ ท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยว รวมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ การท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
4. ชมรม ท่องเที่ยว ชุด	เริ่มก่อตั้งกลุ่มในปี 2546 จาก การศึกษาข้อมูล ชมรม กศน.อำเภอ สทิงพระ แต่ขาด การประชาสัมพันธ์ อย่างต่อเนื่อง ต่อมา ได้ฟื้นฟูและ ดำเนินการต่อมา จนถึงปัจจุบัน	<u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติ</u> <u>เชิงภูมิ</u> <u>ปัญญา</u> <u>ท้องถิ่น</u> <u>เชิง</u> <u>เกษตร</u> <u>เชิง</u> <u>วัฒนธรรม</u>	<u>พื้นที่ราบติด</u> <u>ชายฝั่งทะเล</u>	<u>ต้นตาลโตเนด</u> ชายฝั่งทะเล <u>ไร่นาสวน</u> <u>ผสม</u> <u>โบราณสถาน</u> วิถีชีวิตชุมชน	<u>ล่องเรือชม</u> ทัศนียภาพ ทะเลสาบสงขลา เรียนรู้ภูมิปัญญา ท้องถิ่น <u>ชมวิถีชีวิต</u> <u>ชุมชน</u> และ <u>ชมการ</u> <u>แปรรูปผลิตภัณฑ์</u> ตาลโตเนด	คณะกรรมการ และ สมาชิกกลุ่ม	50 คน	ประมาณ 5 ปี	สมาชิกยอมรับ กฎกติกาของ กลุ่มและแบ่ง ความ รับผิดชอบแต่ ละฝ่าย และ จากรายได้ ทั้งหมดหักเข้า บำรุงกลุ่ม 10% ไว้เป็น สวัสดิการกลุ่ม	อบต. ศูนย์บริการ การศึกษานอก โรงเรียนอำเภอ สทิงพระ สำนักงาน สนับสนุนสร้าง เสริมสุขภาพจ. สงขลา มหาวิทยาลัยสง ขลานครินทร์ สำนักงาน ท่องเที่ยวโดย ชุมชนเขต1 ภาคใต้	200	4

ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	รูปแบบการ ท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยว รวมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ การที่ดูแล การ ท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
5. ชมรม ประมง พื้นบ้านเพื่อ การ ท่องเที่ยว	เริ่มจากความคิด ริเริ่มของนายก เทศบาลนครสงขลา ที่ต้องการพัฒนาลุ่ม น้ำทะเลสาบสงขลา เพื่อเพิ่มรายได้สู่ ประชาชน และปลูก จิตสำนึกในการ อนุรักษ์ทรัพยากร ให้กับประชาชนจึง ก่อตั้งกลุ่มขึ้นมา	<u>เชิงนิเวศ</u> <u>เชิง</u> <u>วัฒนธรรม</u> <u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ภูมิปัญญา</u> <u>ท้องถิ่น</u>	พื้นที่ติด <u>ทะเลสาบ</u> สงขลา	ทะเลสาบ สงขลา <u>เกาะ</u> <u>เรือประมง</u> <u>พื้นบ้าน</u>	<u>ล่องเรือชม</u> ทะเลสาบสงขลา ชมเกาะหนูเกาะ แมว เกาะสีเกาะห้า และ <u>ประชุมสัมมนาบน</u> <u>เรือประมงพื้นบ้าน</u>	คณะกรรมการ และ สมาชิกกลุ่ม	130 คน	4 ปี	1.เทศบาลทำ หน้าที่ด้าน งบประมาณและ การอบรมและ ประชาสัมพันธ์ 2.ชุมชน ชาวประมงทำ หน้าที่ด้าน กิจกรรมต่างๆ ในการ ท่องเที่ยว การ บริการ	การท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย สำนักงาน ภาคใต้เขต1	9,000	1,000

จังหวัดนครศรีธรรมราช

ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	ประเภทการท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยวรวมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ การที่ดูแล การ ท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
1. ชมรม ธุรกิจ ท่องเที่ยว อำเภอชน อม	อำเภอชนอมเป็น แหล่งทรัพยากรที่ สมบูรณ์ทุกด้านจึง เกิดการรวมตัวของ ผู้ประกอบการทุก สาขาอาชีพ เพื่อ ผลักดันเป็นแหล่ง ท่องเที่ยว	<u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติเชิง</u> <u>วัฒนธรรม</u>	พื้นที่ติดทะเล และมีภูเขา ล้อมรอบ 3 ด้าน	<u>หาดทราย</u> <u>ถ้ำ น้ำตก</u> เดิน ป่า <u>โลมาสี</u> <u>ชมพู</u> บ่อน้ำ จืดได้ทะเล แพนเค้กหรือ คเมืองไทย	<u>ชมถ้ำ</u> <u>เดินป่า</u> ชม น้ำตก <u>พายเรือ</u> คายัค <u>ทัวร์ชม</u> หิ่งห้อยและ <u>ชมวิถี</u> <u>ชีวิตชาวประมง</u> <u>ดำน้ำ</u>	คณะกรรมการ ารของชมรม และสมาชิก ของชมรม	60 – 70 คน (62 คน)	10 ปี	เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ กิจกรรม ท่องเที่ยวและ ส่งเสริมการ ท่องเที่ยวเชิง อนุรักษ์ใน อำเภอชนอม	อบต. อบจ. กระทรวง ทรัพยากรธร มชาติและ สิ่งแวดล้อม	12,00 0	300
2. ชมรม พิทักษ์ ทรัพยากร ทางทะเล และชายฝั่ง ชนอม	ก่อตั้งเมื่อเดือน สิงหาคม พ.ศ. 2547 มีสมาชิก 2 รุ่น และได้ขยายเป็น ชมรมอนุรักษ์โลมาสี ชมพู และมีชมรม เครือข่าย	<u>เชิงนิเวศ</u> <u>เชิง</u> <u>อนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติ</u>	พื้นที่มีภูเขา ล้อมรอบ <u>ชายหาด</u> ด้าน ตะวันออกติด ทะเล	<u>สัตว์น้ำ</u> เช่น <u>โลมาสีชมพู</u> <u>โบราณสถาน</u> <u>โบราณวัตถุ</u> ทะเลชนอม วิถี ชีวิตชุมชน	ไม่มีกิจกรรมการ ท่องเที่ยว เน้นการ สนับสนุนองค์กรอื่น	คณะกรรมการ และ สมาชิก ชมรม	ประมา ณ 140 คน	ประมาณ 4 ปี	ส่งเสริม หน่วยงาน ภาครัฐและ เอกชนด้าน ข้อมูลและ กิจกรรม	กระทรวง ทรัพยากรธร มชาติและ สิ่งแวดล้อม กระทรวงการ ท่องเที่ยวและ กีฬา องค์กร ส่วนท้องถิ่น	3,000	200

ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	ประเภทการท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรการท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยวรวมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ การที่ดูแล การ ท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
3. กลุ่ม ท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ บ้านแหลม ประทับ	เกิดจากคนใน หมู่บ้านได้ไปชมการ จัดกิจกรรม ท่องเที่ยวของเกาะ ปันหยีและมา ประชุมเพื่อร่วมกัน ก่อตั้งเป็นชมรม ซึ่ง เกิดขึ้นมากกว่า 10 ปี แล้ว	<u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติเชิง</u> <u>วัฒนธรรม</u>	เป็นที่ราบติด <u>ชายฝั่งทะเล</u> รอบๆ เป็น <u>ภูเขา</u>	<u>สัตว์น้ำ</u> เช่น <u>โลมาสีชมพู</u> <u>ชายหาดเวลา</u> น้ำลงจะมีพื้นที่ หาดกว้าง ประมาณ 3,000 ไร่ แร่ ธาตุ	<u>ล่องเรือ</u> หางยาวชม ปลาโลมาสีชมพู ชม กองหินประหลาดที่ มีลักษณะคล้ายเวที คอนเสิร์ต การ <u>ชม</u> <u>บ่อน้ำจืดกลาง</u> <u>ทะเล</u>	คณะกรรมการ และ สมาชิก ชมรม	12 คน	ประมาณ 10 ปี	ประสานงาน การท่องเที่ยว ชุมชนกับ เครือข่ายอื่น การประชุม สมาชิกตาม วาระเพื่อ ปรึกษาหารือ เรื่องการจัด กิจกรรม ท่องเที่ยว	บริษัทผลิต ไฟฟ้า อำเภอ ขนอม เทศบาล อำเภอขนอม อบต.	12,00 0	250

ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	ประเภทการท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรการท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยวรวมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ การที่ดูแล การ ท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
4. กลุ่ม ประมง ชายฝั่งรัก บ้านเกิด	ก่อตั้งเมื่อ 16 ต.ค. 2547 โดย ชาวประมงพื้นบ้าน มีความคิดที่จะ พัฒนารายได้เสริม ให้กับครอบครัว จึง จัดตั้งเป็นกลุ่มชมรม ขึ้นมา	<u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติเชิง</u> <u>อนุรักษ์ภูมิ</u> <u>ปัญญา</u> <u>ท้องถิ่น</u>	ส่วนใหญ่เป็น ชายฝั่งทะเล ด้านทิศ ตะวันออก ส่วนทิศ ตะวันตกเป็น <u>ภูเขา</u> มีเกาะ ต่างๆ มากมาย	<u>เกาะทะเลใต้</u> <u>ปะการังน้ำ</u> <u>ตื้น หินผา</u> <u>สัตว์น้ำ วัด</u> <u>บ่อน้ำจืด</u> กลางทะเล แพนเค้กหรือ เค็มืองไทย	<u>ตกปลาตามหมู่</u> <u>เกาะทะเลใต้ ดำน้ำ</u> <u>ดูปะการัง เดินป่า</u> <u>เที่ยวชมวัด</u> <u>ล่องเรือชมวิถีชีวิต</u> <u>ชาวประมงพื้นบ้าน</u> <u>ชมโลมาสีชมพู ชม</u> <u>ถ้ำเขาวังทอง</u>	คณะกรรมการ และ สมาชิก ชมรม	12 คน	4 ปี	ศึกษาดูงาน ชุมชน เครือข่าย ร่วมมือ หน่วยงาน ต่างๆ อนุรักษ์ ธรรมชาติ และ อบรมการ รักษา ทรัพยากร ชายฝั่งทะเล	บริษัทผลิต ไฟฟ้าขอม อบต. ชมรม เครือข่าย ชุมชน ท่องเที่ยว	15,00 0	350

ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	ประเภทการท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรการท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยวรวมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ การที่ดูแล การท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
5. กลุ่มท่องเที่ยว โหนดการท่องเที่ยว	หมู่บ้านท่องเที่ยว โหนดการ ท่องเที่ยว เป็นหมู่บ้านที่มี ทรัพยากรท่องเที่ยว หลากหลาย จึง จัดตั้งชมรมขึ้นเพื่อ รองรับการท่องเที่ยว ของอำเภอชนอม	<u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติ</u>	พื้นที่ติดกับ ภูเขาและมี ทะเลล้อมรอบ	<u>ชายหาด</u> ทะเล เกาะ ภูเขา <u>ปะการัง</u>	<u>ดำน้ำดูปะการัง ตก</u> <u>ปลา เดินป่าศึกษา</u> ธรรมชาติ	คณะกรรมการ และ สมาชิก ชมรม	10 คน	3 ปี	มีรูปแบบที่ไม่ แน่นอน เนื่องจากเพิ่ง เริ่มก่อตั้งชมรม	สมาชิกใน หมู่บ้าน	2,000	300
6. กลุ่ม มัคคุเทศก์ น้อย โรงเรียน บ้านเขาวัง ทอง	ไม่ระบุ	<u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติ</u>	พื้นที่เป็นที่ ราบสูงติดกับ ภูเขา	<u>ถ้ำ ป่าไม้</u>	<u>เดินป่า เที่ยวชมถ้ำ</u>	คณะกรรมการ และ สมาชิก ชมรม	10 คน	4 ปี	ชาวบ้าน ช่วยกันดูแล บริหารชมรม	การปิโตรเลียม แห่งประเทศไทย ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาผู้ แทนราษฎร	1,000	100

ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	ประเภทการท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรการท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยวรวมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ การที่ดูแล การ ท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
7. กลุ่ม พัฒนาทะเล หมอก หมู่ 11	เริ่มก่อตั้งเมื่อ 1 เมษายน 2551 เพื่อ พัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยวชุมชน	<u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติ</u>	เป็นภูเขา	<u>น้ำตก ภูเขา</u> <u>ป่าไม้ สัตว์ ถ้ำ</u> <u>ทะเลหมอก</u>	<u>ชมทะเลหมอก</u> <u>เดินป่า</u>	คณะกรรมการ และ สมาชิก	30 คน	1 เดือน	จัดตั้ง คณะกรรมการ จัดกลุ่มทำงาน	ไม่ระบุ	250	10
8. กลุ่ม ท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ หนานซ่อง ฟ้า	เริ่มจากเป็นแนวคิด ของนายกที่ต้องการ รักษาป่าต้นน้ำและ นำทรัพยากรใน ท้องถิ่นให้เกิด ประโยชน์	<u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติเชิง</u> <u>เกษตร</u>	พื้นที่เป็นไหล่ เขาลุ่มๆดอนๆ	<u>ป่าไม้ ถ้ำ</u> <u>น้ำตก</u> คลอง ชลประทาน	การ <u>เดินป่า</u> เที่ยว <u>ชมถ้ำ</u>	คณะกรรมการ และ สมาชิก ชมรม	25 คน	3 ปี	ติดต่อเชื่อมโยง องค์กร เครือข่าย โดย มีองค์กรหลัก คือ มหาวิทยาลัย วลัยลักษณ์ เน้นชุมชนมี ส่วนร่วมใน การพัฒนา ชมรม	อบต.	250	ไม่ระบุ

ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	ประเภทการท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรการท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยวรวมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ การที่ดูแล การท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
9. กลุ่ม ทะเลหมอก เขาเหล็ก กรุงชิง	ก่อตั้งเมื่อ 1 กันยายน 2548 โดย คณะกองทุน หมู่บ้าน ร่วมกับแกน นำอีกกลุ่มหนึ่ง เพื่อ ขับเคลื่อนกิจกรรม การท่องเที่ยว	<u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติเชิง</u> <u>อนุรักษ์ภูมิ</u> <u>ปัญญา</u> <u>ท้องถิ่น</u>	เป็นภูเขา พื้นที่ส่วนใหญ่ เป็นที่ราบสูง สลับภูเขา	<u>น้ำตก</u> ภูเขา <u>ป่าไม้ สัตว์ป่า</u> <u>ทะเลหมอก</u> <u>แก่ง บ่อน้ำ</u> <u>ร้อน ถ้ำ</u>	<u>เดินป่า เล่นน้ำตก</u> <u>ล่องแก่ง ชมถ้ำ</u> <u>ชมทะเลหมอก</u> แบบ 1 วัน 1 คืน และ 2 วัน 2 คืน	คณะกรรมการ และ สมาชิก ชมรม	138 คน และ 5 กลุ่ม	ประมาณ 3 ปี	จัดตั้งโครงการ จากโครงสร้าง คณะกรรมการ โดยแบ่งกลุ่ม ทำงาน เน้น การอนุรักษ์ และเชื่อมโยง เครือข่าย ท่องเที่ยว	กลุ่มพัฒนา ชุมชน และการ ท่องเที่ยวแห่ง ประเทศไทย	12,00 0	60
10. กลุ่มบ่อ น้ำร้อนกรุง ชิง	เกิดจากการเข้าร่วม กิจกรรมการ ท่องเที่ยว และ ชุมชนมีสถานที่ ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ จึงร่วมก่อตั้งชมรม	<u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติเชิง</u> <u>เกษตร</u>	พื้นที่เป็น เทือกเขาสลับ กับที่ราบ	<u>บ่อน้ำร้อน</u> <u>ป่าไม้ ถ้ำ</u> <u>น้ำตก</u> พื้นที่ <u>เกษตรกรรม</u> <u>ล่องแก่ง ดูนก</u>	ไม่มีกิจกรรมการ ท่องเที่ยว โดย ต้องการให้ความรู้ เกี่ยวกับมัคคุเทศก์ ท้องถิ่นเพื่อนำไป ปฏิบัติจริง	คณะกรรมการ และ สมาชิก ชมรม	200 คน	ประมาณ 3 ปี	มีการลงทุน เพื่อบริหาร จัดการ ท่องเที่ยวบ่อ น้ำร้อน ผลัดเปลี่ยน เฝ้าระวังบ่อน้ำ ร้อน	อบจ. กรม พัฒนาชุมชน และ ศูนย์บริการ การศึกษาออก โรงเรียน	6,000 - 10,00 0	50

ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	ประเภทการท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรการท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยวรวมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ การดูแล การ ท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
11. ศูนย์ การเรียนรู้ พื้นฐานของ ชุมชนบ้าน ห้วยพาน	เกิดจากการรวมตัว กันของกลุ่มองค์กร ในชุมชน เพื่อศึกษา แลกเปลี่ยน ความคิดเห็น ในการ นำมาสู่การปฏิบัติ โดยให้พึ่งพาตนเอง ได้	<u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติเชิง</u> <u>นิเวศ</u> <u>เชิง</u> <u>เกษตร</u>	พื้นที่เป็น <u>เทือกเขา</u> สลับ กับพื้นที่ราบ	<u>ป่าไม้</u> <u>ภูเขา</u> <u>ถ้ำ</u> <u>สวน</u> <u>ผึ้ง</u> <u>แก่ง</u>	<u>เดินป่า</u> <u>ล่องถ้ำ</u> <u>ล่องแก่ง</u> <u>ชมทะเล</u> <u>หมอก</u>	ประธาน กลุ่มและ สมาชิกกลุ่ม เครือข่าย ต่างๆ	10 กลุ่ม	4 ปี	ประธานและ สมาชิกกลุ่ม ช่วยเหลือกัน เพื่อสร้าง รายได้ให้กลุ่ม	อบต. อบจ. มหาวิทยาลัย วลัยลักษณ์ สหกรณ์ จังหวัด ศูนย์บริการ การศึกษา นอก โรงเรียน	600	20
12. กลุ่มรัก ธรรมชาติ หินตั้ง	เกิดจากความคิดที่ จะเพื่อพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยวชุมชน	<u>เชิง</u> <u>วัฒนธรรม</u> <u>เชิงนิเวศ</u> <u>เชิง</u> <u>ประวัติศาสตร์</u> <u>และ</u> <u>โบราณคดี</u>	พื้นที่ราบ	<u>โบราณสถาน</u> <u>โบราณวัตถุ</u> <u>สวน</u> <u>ธรรมชาติ</u>	<u>ชมหินตั้ง</u> <u>ชม</u> <u>โบราณสถาน</u>	คณะกรรมการ และ สมาชิก	ไม่ระบุ	ไม่ระบุ	ประธานและ สมาชิกกลุ่ม ช่วยเหลือกัน เพื่อสร้าง รายได้ให้กลุ่ม	อบต.	ไม่ระบุ	ไม่ระบุ

ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	ประเภทการท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรการท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยวรวมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ การดูแล การ ท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
13. ชมรม อนุรักษ์ ธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อม วังลู่	ผลกระทบจากอุทก ภัยครั้งใหญ่ ทำให้ ชาวบ้านเกิดแนวคิด ที่จะรวมกลุ่มเพื่อหา แนวทางอนุรักษ์ ทรัพยากรและสร้าง สมดุลธรรมชาติ ขึ้นมา	<u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติ</u>	พื้นที่ส่วนใหญ่ เป็นภูเขา	<u>ป่าไม้ น้ำตก</u>	<u>เดินป่า เที่ยวชม</u> <u>น้ำตก ชมวิถีชีวิต</u> <u>ชุมชน</u>	ประธาน และสมาชิก กลุ่ม เครือข่าย ต่างๆ	50 คน	ประมาณ 10 ปี	มีการแบ่งเป็น กลุ่มบ้านเพื่อ การบริหาร โดยเฉพาะ	อบต. และ ประชาชนใน ท้องถิ่น	5,000	1,000
14. ชมรม อนุรักษ์ ธรรมชาติ บ้านปลาย อวน	เกิดจากความ ตระหนักในคุณค่า ของต้นน้ำลำธาร และป่าไม้ เป็นการ อนุรักษ์ จึงก่อตั้ง ชมรมขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2526	<u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติ</u>	พื้นที่เป็นภูเขา สูงๆ ต่ำๆ สลับกัน	<u>ป่าไม้ น้ำตก</u> <u>สวนสมุนไพร</u> วิถีชีวิตชุมชน	<u>เดินป่า ศึกษา</u> <u>สมุนไพร ตั้ง</u> <u>แคมป์ และชมวิถี</u> <u>ชีวิตชุมชน</u>	ประธาน และสมาชิก กลุ่ม เครือข่าย ต่างๆ	15 คน	ประมาณ 25 ปี	มีการจัดตั้ง คณะกรรมการ ในการดูแล เรื่องต่างๆ	มหาวิทยาลัย วลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏ กรม ป่าไม้	100	ไม่มี

ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	ประเภทการ ท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยวรวมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ การที่ดูแล การ ท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
15. ชมรม ท่องเที่ยว เชิงเกษตร ข้างกลาง	เกิดจากคนในชุมชน เห็นความสำคัญ ของความ หลากหลายทาง ธรรมชาติในชุมชน จึงคิดรวมกลุ่มกัน เพื่อพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยว และเป็น ศูนย์กลางในการ ประสานงาน	<u>เชิงเกษตร</u> <u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติ</u> <u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ภูมิปัญญา</u> <u>ท้องถิ่น</u>	พื้นที่เป็นที่ <u>ราบ</u> มีภูเขา หลวงและเขา เหม็นล้อมรอบ มีลักษณะเป็น <u>ป่าดิบชื้น</u>	ผลิตภัณฑ์แปร รูป <u>น้ำตก</u> <u>ภูเขา ป่าไม้</u> <u>สวนผึ้ง</u> โพรง ไทย	จัดเส้นทาง ท่องเที่ยวตามความ สะดวกของ นักท่องเที่ยว และมี ที่พักค้างคืนใน รูปแบบของภาค ธุรกิจ	ประธาน และสมาชิก กลุ่ม เครือข่าย ต่างๆ และ นายเกษตร เป็นผู้ ประสานงาน เครือข่าย	250 คน	10 ปี	องค์กร ท่องเที่ยว ชุมชน ประสานงาน ร่วมกับกลุ่ม เครือข่ายต่างๆ	กลุ่มส่งเสริม การเกษตร อบต. อบจ. กระทรวงศึกษา ศาสตร์และ สิ่งแวดล้อม	6,000	3,000

ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	ประเภทการท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรการท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยวรวมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ การท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
16. สภา วิสาหกิจ ชุมชนตำบล สวนขัน	เป็นการสืบทอด เจตนารมณ์ของฝั่ง โพรงไทย แยกสาขา จากตำบลข้างกลาง เป็นการถ่ายทอด ความรู้แก่ชุมชน	<u>เชิงเกษตร</u> <u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติ</u>	พื้นที่ส่วนใหญ่ เป็นที่ราบ <u>พืช</u> <u>พรรณ</u> <u>ธรรมชาติ</u> หลากหลาย	<u>วัด สวนผึ้ง</u> โพรงไทย <u>สวน</u> <u>ผลไม้</u> ผลิตภัณฑ์แปรรูป <u>น้ำผึ้ง</u>	<u>ชมการเลี้ยงผึ้ง</u> โพรงไทยอำเภอข้าง กลางในลักษณะ เครือข่าย สวัสดิการ ฟื้นฟู เยี่ยม <u>ชมวัด</u> พ่อท่านคล้าย พระอุ เซนร์	ประธาน และสมาชิก กลุ่ม เครือข่าย ต่างๆ	13 คน	3 ปี	การจัดเป็นรูป กลุ่มในรูปแบบ ของการจัดการ ตนเองภายใน กลุ่ม โดยใช้ ความไว้วางใจ เชื่อใจกัน	ชมรม ท่องเที่ยวเชิง เกษตรข้าง กลาง กระทรวง เกษตรและ สหกรณ์	500	3
17. ชมรม ท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ บ้านท่าดี	ผลกระทบจากอุทก ภัยครั้งใหญ่ ทำให้ ชาวบ้านเกิดแนวคิด ที่จะรวมกลุ่มเพื่อหา แนวทางอนุรักษ์ ทรัพยากรและ ประชาสัมพันธ์ แหล่งท่องเที่ยว	<u>เชิงเกษตร</u> <u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติเชิง</u> <u>อนุรักษ์ภูมิ</u> <u>ปัญญา</u> <u>ท้องถิ่น</u>	พื้นที่ราบลัด ภูเขา 60% เป็น <u>ป่าดิบชื้น</u> พื้นที่ราบใช้ เป็นพื้นที่ เกษตร	<u>ถ้ำ ป่าไม้</u> <u>น้ำตก สวน</u> <u>เกษตร</u> วัฒนธรรม	ไม่มีแบบแผน แน่นอน มีเฉพาะ กิจกรรม <u>เดินป่า</u>	คณะกรรมก ารและ สมาชิกกลุ่ม เครือข่าย ต่างๆ	ประมา ณ 15 คน	ประมาณ 4 ปี	จัด คณะกรรมการ เข้าสำรวจ พื้นที่ และ วางแผนขอ งบประมาณ โดย ประสานงาน กับกลุ่ม เครือข่าย	อบจ. มหาวิทยาลัย วลัยลักษณ์	100	ไม่ระบุ

ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	ประเภทการท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรการท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยวรวมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ การที่ดูแล การ ท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
18. ชมรม ท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ บ้านศรีวัง	เกิดขึ้นจากใน หมู่บ้านมีการ ประกอบอาชีพการ ทำสวนผลไม้ ซึ่ง นำไปแปรรูป และ การมีจิตสำนึก อนุรักษ์ธรรมชาติ ของคนในชุมชน	<u>เชิงเกษตร</u> <u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติเชิง</u> <u>อนุรักษ์ภูมิ</u> <u>ปัญญา</u> <u>ท้องถิ่น</u>	พื้นที่ล้อมรอบ ด้วยภูเขา ตรง กลางเป็นพื้น ราบสลับภูเขา มีแม่น้ำไหล ผ่านกลาง หมู่บ้าน	<u>สวนผลไม้</u> <u>โบราณสถาน</u> กลุ่มแปรรูปป าไม้	<u>ชมการแปรรูป</u> <u>ผลิตภัณฑ์พื้นเมือง</u> <u>ชมทัศนียภาพ</u> และ <u>พักโฮมสเตย์</u>	คณะกรรมการ และ สมาชิกกลุ่ม เครือข่าย ต่างๆ	25 คน	10 ปี	ประสานงาน กับชุมชนและ กลุ่มแม่บ้าน จัดรูปแบบการ ท่องเที่ยวให้ หลากหลาย โดยใช้ภูมิ ปัญญาเป็น จุดเด่น	การท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย อบจ. อบต.	30,00 0	5,000

ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	ประเภทการ ท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยวรวมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ การที่ดูแล การ ท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
19. ศูนย์ สิ่งแวดล้อม ศึกษา จังหวัด นครศรีธรรม ราช โรงเรียน ลานสกา ประชาสรรค์	โรงเรียนลานสกา ประชาสรรค์ได้รับ คัดเลือกจัดตั้งศูนย์ สิ่งแวดล้อมศึกษา ระดับจังหวัด โดย ร่วมกับประชาชน หน่วยงานต่างๆ ใน จังหวัด เพื่อเป็น เครือข่ายในการ ดำเนินงานพัฒนา สิ่งแวดล้อม	<u>เชิงนิเวศ</u> <u>เชิง</u> <u>อนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติ</u>	สภาพทั่วไป เป็นภูเขา ล้อมรอบ สลับ <u>ที่ราบลุ่ม</u> ซึ่ง เป็นส่วน <u>ผลไม้</u> พื้นที่ป่า เป็นป่าดิบชื้น	<u>สวนผลไม้</u> <u>ป่า</u> <u>ไม้ น้ำตก</u> เขา หลวง	<u>ศึกษาธรรมชาติ</u> บริเวณเขาหลวง เที่ยว <u>เล่นน้ำตก</u> กะ โรม กิจกรรม <u>ปลูก</u> <u>ป่า</u> จัดการอบรม เยาวชนหลักสูตร ท้องถิ่น ทำกิจกรรม ร่วมกับชุมชน	คณะกรรมการ และ สมาชิกกลุ่ม เครือข่าย ต่างๆ	33 โรงเรียน	ประมาณ 7 ปี	พัฒนา บุคลากร ส่งเสริมพัฒนา เทคนิคการ เรียนการสอน การจัด กิจกรรม สิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการ พัฒนาร่วมกับ ชุมชน	กรมส่งเสริม คุณภาพ สิ่งแวดล้อม กระทรวง ทรัพยากรธร มชาติและ สิ่งแวดล้อม อบจ. อบต. มหาวิทยาลัย วลัยลักษณ์	800	ไม่ระบุ

ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	ประเภทการท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรการท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยวรวมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ การดูแล การท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
20. กลุ่ม รักษ์เขาวัง	เกิดขึ้นจากใน หมู่บ้านมีการ ประกอบอาชีพการ ทำสวนผลไม้ ซึ่ง นำไปแปรรูป และ การมีจิตสำนึก อนุรักษ์ธรรมชาติ ของคนในชุมชน	<u>เชิงเกษตร</u> <u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติเชิง</u> <u>อนุรักษ์ภูมิ</u> <u>ปัญญา</u> <u>ท้องถิ่น</u>	พื้นที่เป็นที่ ราบสลับกับ เขาหลวง	<u>ภูเขา ป่าไม้</u> <u>สวนสมรม</u> <u>ลำธาร ถ้ำ</u> วิถี ชีวิตคนใน ชุมชน เดินป่า เขาหลวง	1 วันเที่ยวทั่วชุมชน <u>ชมวิถีชีวิตชุมชน</u>	คณะกรรมการ และ สมาชิกกลุ่ม เครือข่าย ต่างๆ	20 คน	2 ปี	โดยการจัดตั้ง คณะกรรมการ ในชุมชนและ ประชาชน ช่วยกันดูแล และพัฒนา ชุมชน	อบต. ศูนย์ ท่องเที่ยวสี่ฟ้า จังหวัดนคร ศรีธรรมราช สำนักงาน ส่งเสริม สิ่งแวดล้อม	1,000	10

ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	ประเภทการท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรการท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยวรวมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ การที่ดูแล การ ท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
21. ชมรม ท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ บ้านกะทูน	เกิดจากกลุ่มคนที่ เห็นค่าของ ทรัพยากรธรรมชาติ ของชุมชนและ ต้องการเผยแพร่ แหล่งท่องเที่ยวจึง ก่อตั้งชมรมขึ้นมา เพื่อสร้างจิตสำนึก อนุรักษ์	<u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติเชิง</u> <u>อนุรักษ์ภูมิ</u> <u>ปัญญา</u> <u>ท้องถิ่น</u>	พื้นที่ส่วนใหญ่ เป็นเทือกเขา ล้อมรอบ หมู่บ้าน และ กลางหมู่บ้าน เป็นที่ราบ ระหว่างหุบเขา มีแหล่งน้ำไหล ผ่านหลายสาย	<u>ภูเขา สัตว์ป่า</u> <u>น้ำตก แหล่ง</u> <u>น้ำ อ่างเก็บ</u> <u>น้ำ</u> สันเขื่อน	การเดินป่า การ <u>ล่องเรือ</u> โปรแกรม 1 วัน และโปรแกรม 2 วัน 1 คืน	คณะกรรมการ และ สมาชิกกลุ่ม เครือข่าย ต่างๆ	ประมาณ 900 คน	6 ปี	มีการวางแผน โปรแกรมการ ท่องเที่ยวที่ แน่นอน และมี การ ประสานงาน ระหว่างชุมชน และเครือข่าย ท่องเที่ยวต่าง หมู่บ้าน	อบจ. อบต. มหาวิทยาลัย วลัยลักษณ์	500	50

ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	ประเภทการท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรการท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยวรวมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ การท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
22. ศูนย์ ประสานงาน การท่องเที่ยว เพื่อ สิ่งแวดล้อม ตำบลกะทูน	เนื่องจากอุทกภัย ครั้งใหญ่ปี 2531 หน่วยงานรัฐจึง สร้างอ่างเก็บน้ำกะ ทูนขึ้นและพัฒนา เป็นแหล่งท่องเที่ยว จึงมีการจัดตั้งศูนย์ ประสานงานการ ท่องเที่ยวขึ้น	<u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติเชิง</u> <u>อนุรักษ์ภูมิ</u> <u>ปัญญา</u> <u>ท้องถิ่น</u> <u>เชิง</u> <u>เกษตร</u> <u>เชิง</u> <u>ประวัติศาสตร์</u> <u>ธุ์</u>	ตั้งอยู่บนที่ <u>ราบ</u> ในหุบเขา นครศรีธรรมวรา ช พื้นที่มี ลักษณะเป็น รูปกระทะ เป็น ต้นกำเนิดแม่ น้ำตาปี เป็น <u>ป่าดิบชื้น</u>	<u>อ่างเก็บน้ำ</u> วิถีชีวิตชุมชน แร่ <u>สวน</u> <u>เกษตร</u> <u>ภูเขา</u>	ท้องถิ่น สวิตเซอร์แลนด์แดน ใต้ รับประทาน อาหารได้ ชมภูเขา พระ <u>ล่องเรือชม</u> <u>อ่างเก็บน้ำ</u>	คณะกรรมการ และ สมาชิกกลุ่ม เครือข่าย ต่างๆ	ประมา ณ 40 คน	ประมาณ 20 ปี	มีการ ประสานงาน ระหว่าง เครือข่าย ชุมชน ผู้ประกอบการ หน่วยงานรัฐ เพื่อวางแผน โปรแกรม ท่องเที่ยวที่ เป็นแบบแผน	อบต. การ ท่องเที่ยวแห่ง ประเทศไทย สภาพพัฒนา เศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ สถาบันวิจัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย วลัยลักษณ์	5,000	500
23. ชมรม ท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ ตำบล ละอาย	เกิดจากการมี ทรัพยากรธรรมชาติ ที่หลากหลาย และมี ศักยภาพการ ท่องเที่ยวสูง จึง ก่อตั้งชมรมขึ้น	<u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติเชิง</u> <u>อนุรักษ์ภูมิ</u> <u>ปัญญา</u> <u>ท้องถิ่น</u> <u>เชิง</u> <u>เกษตร</u>	พื้นที่เป็น <u>ราบ</u> ระหว่าง <u>ภูเขา</u> ป่ามี ลักษณะเป็น <u>ป่าดิบชื้น</u> มี ยอดเขาสูง	<u>พันธุ์ไม้</u> <u>หายาก</u> วิถีชีวิต ชุมชน <u>น้ำตก</u> <u>ถ้ำ</u>	<u>เดินป่า</u> เข้าค่าย เรียนรู้ <u>ชมพันธุ์ไม้</u> <u>หายาก</u> ดูร่องรอย สัตว์ป่า <u>ศึกษา</u> <u>ธรรมชาติ</u> น้ำตก และภูเขา	คณะกรรมการ และ สมาชิกกลุ่ม เครือข่าย ต่างๆ	35 คน	10 ปี	การจัดการโดย เน้นที่นักเรียน เด็กในชุมชน ในการเรียนรู้ ภูมิปัญญา ท้องถิ่นชุมชน	อบต. มหาวิทยาลัย วลัยลักษณ์	5,000	300

ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	ประเภทการท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรการท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยวรวมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ การที่ดูแล การท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
24. ชมรม การท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ ป่าเขาศูนย์	เกิดจากการต้องการ ผลักดันให้ทุกคน ช่วยกันดูแล ทรัพยากรธรรมชาติ และต้องการ เผยแพร่แหล่ง ท่องเที่ยวของชุมชน จึงก่อตั้งชุมชน ขึ้นมา	<u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ภูมิปัญญา</u> <u>ท้องถิ่น</u> <u>เชิง</u> <u>เกษตร</u>	พื้นที่เป็น <u>ที่</u> <u>ราบมีภูเขา</u> ศูนย์	<u>อุโมงค์เหมือง</u> <u>แร่</u> ภูเขา <u>ทะเลหมอก</u> วิถีชีวิต ชาวบ้าน วัด	<u>ชมทะเลหมอก</u> บน เขาศูนย์ ชม <u>อุโมงค์</u> <u>แร่</u> <u>เที่ยวชมวิถีชีวิต</u> <u>ชุมชน</u> ความเป็นอยู่ ชาวบ้านและมีผู้ ชำนาญทางนำ <u>ศึกษาธรรมชาติ</u>	คณะกรรมการ และ สมาชิกกลุ่ม เครือข่าย ต่างๆ	35 คน	3 ปี	มีผู้นำทำ หน้าที่ ประสานงาน การท่องเที่ยว และ บริหารงานโดย กลุ่ม	อบต.	200 - 300	4 – 50
25. กลุ่ม รักษ์ภูเขาถ้ำ	เพื่ออนุรักษ์ ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม โบราณสถาน โบราณวัตถุ โดยไม่ หวังผลกำไร	<u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติ</u> <u>เชิง</u> <u>ประวัติศาสตร์</u> <u>และ</u> <u>โบราณคดี</u>	พื้นที่เป็น <u>ภูเขา</u> หิน ถ้ำ <u>ป่าไม้</u> <u>ทุ่งนา</u>	ภูเขาหิน ถ้ำ ป่าไม้ ทุ่งนา วัด	ไม่ระบุ	คณะกรรมการ และ สมาชิก	30 คน	4 ปี	ไม่ระบุ	ไม่ระบุ	1,000	100

ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	ประเภทการท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรการท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยวรวมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ การที่ดูแล การ ท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
26. ชมรม การท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ ตำบลถ้ำ ใหญ่	ก่อตั้งเมื่อ 28 พฤษภาคม 2547 โดยได้ข้อมูลจาก มหาวิทยาลัย ทักษิณและการ อบรม เพื่อจัดทำ แผนการท่องเที่ยว	<u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติเชิง</u> <u>เกษตร</u> <u>เชิง</u> <u>วัฒนธรรม</u>	ลักษณะเป็น พื้นที่ราบและ ภูเขาสูง เชื่อมโยงเขา รามโรม พื้นที่ ราบใช้ใน การเกษตร	<u>สวนผลไม้</u> <u>น้ำตก สวน</u> <u>เกษตร ถ้ำ</u>	<u>เดินป่า</u> สำรวจป่า โดยมีมัคคุเทศก์นำ ทาง 1 วัน 1 คืน เที่ยวชมถ้ำใหญ่ใน 1 วัน	คณะกรรมการ และ สมาชิก	ไม่ระบุ	ประมาณ 4 ปี	คณะกรรมการ จัดการพื้นที่ใน ลักษณะ วิสาหกิจชุมชน	มหาวิทยาลัย ทักษิณ มหาวิทยาลัย วลัยลักษณ์ อบต. อบจ. สำนักงาน อนุรักษ์ที่ 5 อุทยาน แห่งชาติน้ำตก โยง	80	ไม่ระบุ
27. วิสาหกิจวิถี ชุมชนตำบล อ่อนพิบูลย์	เกิดจากการรวมตัว ของตัวแทนกลุ่ม กิจกรรมในชุมชน 16 หมู่บ้าน โดยเปิด ทำการเมื่อ 13 พฤษภาคม 2548	<u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติ</u> <u>เชิง</u> <u>วัฒนธรรม</u>	พื้นที่เป็นที่ ราบสูงสลับ กับภูเขา	ยอดเขาราม โรม <u>ทะเล</u> <u>หมอกเหมือง</u> <u>แร่</u> <u>โบราณสถาน</u> <u>น้ำตก</u>	<u>ล่องเรือ</u> ดูทะเล หมอก 1 วัน เขาราม โรม ชมเรือนตำนาน พระแม่เศรษฐี <u>ชม</u> <u>อุทยาน</u> ใต้คูเมือง ตำนานรถไฟ 3 วัน 2 คืน	คณะกรรมการ และ สมาชิก	7 หมู่บ้าน	ประมาณ 3 ปี	คณะท่องเที่ยว อนุรักษ์วิถี ชุมชนเป็นชุด บริหารอยู่ใน องค์กรวิถีชีวิต ชุมชน	มหาวิทยาลัย วลัยลักษณ์ อุทยานน้ำตก โยง อบต.	1,500	ไม่ระบุ

ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	ประเภทการท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรการท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยวรวมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ การที่ดูแล การ ท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
28. ชมรม ท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ ตำบลเคิ่ง	เริ่มก่อตั้งเมื่อ 1 มิถุนายน 2548 โดย การสนับสนุนจาก ภาคเอกชน เพื่อ พัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยวชุมชน	<u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติเชิง</u> <u>อนุรักษ์ภูมิ</u> <u>ปัญญา</u> <u>ท้องถิ่น</u>	พื้นที่เป็นที่ <u>ราบน้ำท่วมถึง</u> และเป็น <u>ป่าพรุ</u> มีน้ำขัง ตลอดเวลา	<u>บ่อปลา ป่าไม้</u> แผ่นดินทรุด <u>ทะเลน้อย</u> การ ทำ <u>หัตถกรรม</u> แปรรูปปลา <u>ป่าพรุ</u>	<u>ล่องเรือ</u> ไปชมทะเล น้อย <u>ชมวิถีชีวิต</u> <u>ชุมชน ชมป่า</u> เที่ยว วัด โบราณสถาน 2 วัน 1 คืน	คณะกรรมการ และ สมาชิก	62 คน	ประมาณ 3 ปี	ร่วมมือดูแล รักษาป้องกัน การจับปลาผิด วิธี การตัดไม้	บริษัทยูโนแคล จำกัด	200	25
29. กลุ่มคน รักพรุ คลองเคิ่ง	จัดตั้งโดยชุมชน เคิ่ง	<u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติเชิง</u> <u>วัฒนธรรม</u>	ส่วนใหญ่เป็น พื้นที่ <u>ป่าพรุ</u> และ <u>ที่ราบน้ำ</u> ท่วมถึง	ป่าพรุ <u>หัตถกรรม</u> วิถี ชีวิตชาวบ้าน	<u>ล่องเรือชมป่าพรุ</u> และ <u>ชมหัตถกรรม</u> การสานกระจูด	คณะกรรมการ และ สมาชิก	10 คน	14 ปี	รูปแบบ กรรมการกลุ่ม มีการ ช่วยเหลือใน การทำ กิจกรรม	มหาวิทยาลัย วลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏ	150	10
30. กลุ่ม ประวัติศาสตร์แม่ เจ้าอยู่หัว	สภาวัฒนธรรมได้มี การจัดทำวิจัยและมี ผู้คนมาท่องเที่ยว มากจึงจัดตั้งชมรม ขึ้น	<u>เชิง</u> <u>วัฒนธรรม</u>	พื้นที่ส่วนใหญ่ เป็นที่ <u>ราบลุ่ม</u>	<u>ศูนย์ศิลปา</u> <u>ชีพ</u> เรือน ธรรมะ ต้นไทร	โปรแกรม 1 วัน ไป เรียนรู้ <u>ชม</u> <u>วัฒนธรรม</u>	สภา วัฒนธรรม อำเภอและ จังหวัด	11 คน	4 ปี	เป็นศูนย์เรียนรู้ เชิดชูแม่เจ้ากิน ข้าวปิ่นโต	อบจ. อบต. สภาวัฒนธรรม อำเภอและ จังหวัด	3,000- 5,000	100 - 200

ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	ประเภทการท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรการท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยวรวมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ การที่ดูแล การ ท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
31. กลุ่ม วัดพัทธสีมา	มีมรดกทาง วัฒนธรรมจึงจัดทำ ประวัติและก่อตั้ง กลุ่มขึ้นมา	<u>เชิง</u> <u>วัฒนธรรม</u> <u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ภูมิปัญญา</u> <u>ท้องถิ่น</u>	พื้นที่ส่วนใหญ่ เป็นที่ราบลุ่ม	<u>วัด</u> <u>โบราณสถาน</u> <u>สวนสมุนไพร</u> <u>โบราณวัตถุ</u>	เคารพสักการะสิ่ง ศักดิ์สิทธิ์ <u>ชม</u> <u>โบราณสถาน</u> <u>โบราณวัตถุ</u> <u>ศึกษา</u> <u>สมุนไพร</u> <u>ชม</u> <u>กิจกรรมงาน</u> <u>ประเพณีวัฒนธรรม</u>	คณะกรรมการ และ สมาชิก	150 คน	5 ปี	มีการจัดตั้ง คณะกรรมการ ท่องเที่ยวเชิง อนุรักษ์ วัฒนธรรมใน การจัดการ ท่องเที่ยว	องค์การ ยูเนสโก	1,000	100
32. แหล่ง ท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ เกาะนาง โดย	เนื่องจากทาง หมู่บ้านมีการ ท่องเที่ยวคัดการะ บูชาเจ้าแม่ยมโดย และได้มีการทำวิจัย จึงทำการจัดตั้งเป็น แหล่งท่องเที่ยว ขึ้นมา	<u>เชิง</u> <u>วัฒนธรรม</u> <u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ภูมิปัญญา</u> <u>ท้องถิ่น</u>	เป็นเกาะ ลักษณะพื้นที่ เป็นที่ราบ	<u>งานประเพณี</u> <u>การทำบุญทุก</u> <u>ปี</u>	ไม่ได้ระบุ	คณะกรรมการ และ สมาชิก	30 คน	8 ปี	คณะกรรมการ ชุมชนเป็น ผู้บริหารในการ ท่องเที่ยว ชุมชน	การท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย	2,000	70-80

จังหวัดสตูล

ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	ประเภทการ ท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยวรวมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ ที่ดูแล การ ท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
1. กลุ่ม ท่องเที่ยว บ้านทุ่งรีน โฮมสเตย์	เกิดจากแรงบันดาลใจจากการพบเห็นแหล่งท่องเที่ยวที่อื่นจึงกลับมาสร้างกลุ่มในชุมชนของตนเอง	<u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติเชิง</u> <u>วัฒนธรรม</u>	พื้นที่เป็นที่ราบและอยู่ใกล้ทะเลมีเกาะมากมาย	เกาะ <u>ชายหาด</u> <u>ป่าชายเลน</u> <u>แหล่งฟอสซิล</u>	ไปท่องเที่ยวเวลาน้ำลงเพื่อ <u>ชมวิถีชีวิต</u> <u>ชุมชน</u> การหาหอยของชาวบ้าน รวมทั้งไป <u>ชมปะการัง</u>	คณะกรรมการและสมาชิก	20 คน	5 ปี	จัดตั้งคณะกรรมการเพื่อช่วยดูแลนักท่องเที่ยวและมีชาวบ้านช่วยกันดูแล	ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียน กลุ่มการท่องเที่ยวของจังหวัด	3,000-5,000	1,000
2. กลุ่ม ท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ บ้านบ่อเจ็ด ลูก	อยากให้เห็นในชุมชนมีชีวิตที่ดีขึ้นและให้ชาวบ้านมีจิตสำนึกรักธรรมชาติในหมู่บ้าน	<u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติ</u>	พื้นที่เป็นที่ราบแคบๆ สลับกับภูเขาที่ทอดตัวแนวเหนือใต้สั้นๆ มีคลองไหลผ่านหลายสาย	<u>โบราณสถาน</u> <u>ป่าชายเลน</u> <u>แหล่งหอย</u> หินตาคินยาย	<u>ชมโบราณสถาน</u> บ่อเจ็ดลูก หินตาคินยาย แหล่งหอยเที่ยว <u>ชายหาด</u> ชมรีสอร์ทชุมชน	สมาชิกในชุมชน	60 คน	2 ปี	บริหารกันเองในชุมชน	อบต. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	500	50

จังหวัดตรัง

ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	ประเภทการ ท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยวรวมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ การที่ดูแล การ ท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
1. กลุ่มทอ ผ้านาหมื่น ศรี	ศิลปะการทอผ้าที่ สืบทอดกันมารุ่นต่อ รุ่นทำให้ชุมชนมี จิตสำนึกที่จะ รวมกลุ่มทอผ้ากัน ขึ้นมา จึงรวมกลุ่ม เป็นกลุ่มทอผ้านา หมื่นศรีขึ้นมา	<u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติเชิง</u> <u>วัฒนธรรม</u>	พื้นที่ส่วนใหญ่ เป็นที่ราบลุ่ม และล้อมรอบ ด้วยภูเขา	<u>ถ้า การทอผ้า</u> ของกลุ่มไม้ ประดับ	<u>ชมทอผ้า</u> เที่ยวชม ข้าวซ้อมมือและไม้ ดอกไม้ประดับ พูดคุยกับครูเพื่อ แลกเปลี่ยนความรู้	คณะกรรมการ และ สมาชิก	116 คน	12 ปี	จัดตั้ง คณะกรรมการใน การดูแลภายใน กลุ่มทอผ้าเพื่อ ดูแลเรื่องต่างๆ	การท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย กรม พัฒนาชุมชน อบจ. กรม ส่งเสริม อุตสาหกรรม อบต. กองทุน เพื่อความ มั่นคงแห่งชาติ กองทุน ส่งเสริมและ พัฒนาผ้าทอ พื้นบ้านภาคใต้	6,0 00	3,000

ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	ประเภทการท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรการท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยวรวมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ การที่ดูแล การ ท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
2. ถ้ำเลเขากอบ	เกิดจากความมีศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวจึงจัดตั้งกลุ่มเพื่อเผยแพร่แหล่งท่องเที่ยว	เชิงอนุรักษ์ ธรรมชาติเชิง วัฒนธรรม	พื้นที่เป็นที่ราบอยู่ติดกับภูเขาสองลูกมีลำน้ำไหลผ่านหลายสายและพื้นที่ราบลาดเอียงไปทางทิศตะวันตกของตำบล	ถ้ำ ถ้ำลอด หินงอกหินย้อย ทุ่งนา ยอดเขา	ล่องเรือ ชมถ้ำเล เขากอบ	คณะกรรมการ อบต. และสมาชิก	กลุ่ม อบต.	14 ปี	อบต.บริหารจัดการงบประมาณท่องเที่ยวให้กับชุมชน และให้ชาวบ้านเป็นผู้ให้บริการท่องเที่ยวในการเช่าเรือ	อบต. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย อบจ.	50,000	20,000

ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	ประเภทการท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรการท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยวรวมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ การท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
3. ชมรม อนุรักษ์ สายรุ้ง	ด้วยความอุดม สมบูรณ์ของ ธรรมชาติและน้ำตก ที่สวยงามชาวบ้าน จึงตั้งชมรมขึ้นเพื่อ ส่งเสริมการ ท่องเที่ยว	เชิงอนุรักษ์ การศึกษา เรียนรู้	พื้นที่เป็นที่ ราบ เชิงเขา บรรทัดและที่ ราบลุ่ม ริม แม่น้ำ	น้ำตก ภูเขา หมอก สวน ผลไม้ สวน ยางพารา ป่า ไม้ การเดินป่า	เล่นน้ำตก สายรุ้ง ศึกษากล้วยไม้ เดิน ป่า พักค้างคืนที่ภูผา เมฆและภูผาหมอก ปลูกป่า 3 วัน 2 คืน	คณะกรรมการและ สมาชิก	24 คน	13 ปี	มีการสร้างถนน เพื่อขึ้นน้ำตก สายรุ้ง และ พัฒนาถนนเดือน ละ 1-2 ครั้ง มีเวร ยามประจำและมี การให้บริการขึ้น ชมภูผาแบบครบ วงจร	อบต. สำนักงาน พัฒนาตำบล ย่านตาขาว องค์กรอิสระ	109 ,50 0	1,820
4. แหล่ง ชุมชนเรียนรู้ จัดการป่า ชายเลน บ้านทุ่งตา แซะ	เกิดจากการจัดทำ ป่าชายเลนชุมชนขึ้น และได้รับคำยินยอม จากกรมป่าไม้จึง จัดตั้งชมรมขึ้น	เชิงนิเวศ เชิง อนุรักษ์ภูมิ ปัญญา ท้องถิ่น เชิง วัฒนธรรม	พื้นที่เป็นที่ ราบ สลับกับ โคกเนิน และ เป็น ป่าชาย เลน	ป่าชายเลน ป่าไม้	ร่วม ปลูกป่า ศึกษา การจัดการ ทรัพยากร จัดค่าย เยาวชนรักป่าชาย เลน	คณะกรรมการและ สมาชิกใน ชุมชน	48 คน	17 ปี	สำรวจพื้นที่ป่า เพื่อฟื้นฟูและ ปลูกพืชสมุนไพร ผลักดันให้ชุมชน ทำกิจกรรมการ เรียนรู้ในชุมชน	สมาคมหยาด ฝน กระทรวง ทรัพยากรเขต 3 อบจ.	500	ไม่ระบุ

ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	ประเภทการท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรการท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยวรวมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ การที่ดูแล การ ท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
5. ชมรม อนุรักษ์ป่า สาคร	เกิดจากการจัดตั้ง กรรมการดูแลคลอง จากนั้นก็มีการ เครือข่ายมาปล่อย ปลาและอนุรักษ์ พันธุ์ปลา จึงได้ จัดตั้งกลุ่มขึ้นในปี 2543	เชิงนิเวศ	พื้นที่ส่วนใหญ่ เป็น <u>ที่ราบลุ่ม</u> ที่นา	<u>ป่าสาคร</u> คลอง ลำชาน	พานักท่องเที่ยว <u>ชม</u> <u>ป่า</u> ระบบนิเวศป่า สาคร ดูความ หลากหลายทาง ชีวภาพ <u>ชม</u> <u>มโนราห์โบราณ</u>	คณะกรรมการ และ สมาชิกใน ชุมชน	30 คน	4 ปี	จัดตั้ง คณะกรรมการ โดยมีประชาชน ให้ความ ช่วยเหลือ โดยจัด ประชุมเพื่อ อนุรักษ์และฟื้นฟู ทรัพยากร	สมาคมหยาด ฝน อบต.โคก สะบ้า	ไม่ ระบุ	ไม่ระบุ

ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	ประเภทการ ท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยวรวมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ การที่ดูแล การ ท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
6. การ ท่องเที่ยว ชุมชนเชิง นิเวศบ้านลิ บง-เจ้าไหม (กลุ่มเรือหัว โพงเจ้าไหม- ตะลึง)	เกิดจากการร่วม ป้องกันการบุกรุก และทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ ของกลุ่มนายทุน ชุมชนเห็น ความสำคัญจึง จัดตั้งกลุ่มขึ้นมา	<u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติเชิง</u> <u>นิเวศ</u>	พื้นที่เป็น <u>เกาะ</u> มี <u>ป่าชายเลน</u> และแนว <u>ปะการัง</u>	<u>เกาะ</u> ปะการัง <u>สัตว์น้ำ</u> ป่า ชายเลน <u>ป่าไม้</u> <u>โบราณสถาน</u>	เที่ยวเกาะต่างๆ <u>ดำ</u> <u>น้ำดูปะการัง</u> <u>ปลูก</u> <u>ป่าชายเลน</u> ศึกษา ชีวิตปลาพะยูน พัก แรมป็นหน้าผา ศึกษาป่าชายเลน <u>ชมวิถีชีวิตชุมชน</u>	คณะกรรมการและ สมาชิกใน ชุมชน	25 คน	10 ปี	จัดกิจกรรม ส่งเสริมการ ท่องเที่ยวเชิง นิเวศ และพัฒนา บุคลากร ท่องเที่ยว เน้น นักท่องเที่ยว ศึกษาวิถีชีวิต ชาวบ้าน และ ศึกษามุมปัญญา ท้องถิ่น	อุทยาน แห่งชาติหาด เจ้าไหม สมาคมหยาด ฝน	10, 000	6,000

ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	ประเภทการ ท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยวรวมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ การที่ดูแล การ ท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
7. ชุมชน จัดการ ท่องเที่ยว เชิงนิเวศวัง พระยาพิชัย การอนุรักษ์ สัตว์ป่า-ป่า ต้นน้ำบ้าน หน้าเขา-ใน วัง	เกิดจากชาวบ้าน เห็นความสำคัญ ของการอนุรักษ์ ธรรมชาติจึงได้ ก่อตั้งเป็นชุมชน ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ขึ้นเป็นเวลา 12 ปี จนได้รับธง พระราชทานและทุน จากหน่วยงานต่างๆ	เชิงอนุรักษ์ ธรรมชาติเชิง นิเวศ	พื้นที่เป็นที่ ราบ เชิงเขามี ภูเขา ล้อมรอบ	พันธุ์พืช สวน ผลไม้ ป่าไม้ ถ้ำ น้ำตก วิถี ชีวิตชุมชน โบราณสถาน	เดินป่า 2 คืน และ ชมวิถีชีวิตชุมชน ลอดถ้ำ พระยาพิชัย สงคราม ชมวัดถุ โบราณวัตถุ ถ้าพระ พุทธ	คณะกรรมการและ สมาชิกใน ชุมชน	16 คน	12 ปี	วางแผน ดำเนินงานด้าน การจัดระบบ อำนวยความสะดวก สะดวกขั้น พื้นฐาน และจัด กิจกรรมส่งเสริม การท่องเที่ยว สนับสนุนการ ท่องเที่ยววิถีชีวิต ชุมชน	อบต. อบจ. การท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย โครงการ อยู่ดีมีสุข	100 - 200	ไม่ระบุ

ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	ประเภทการท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรการท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยวรวมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ การที่ดูแล การ ท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
8. ชมรม ประมง พื้นบ้านบา ตูปูเต๊ะ	เกิดจากการที่ชุมชน เห็นความสำคัญ ของการการทำ ประมงตั้งแต่อดีต เป็นต้นมา จึงจัดตั้ง ชมรมบาตูปูเต๊ะขึ้น	<u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติเชิง</u> <u>นิเวศ</u> <u>เชิง</u> <u>วัฒนธรรม</u> <u>เชิง</u> <u>ประวัติศาสตร์</u> <u>ริ</u>	พื้นที่เป็น <u>เกาะ</u> และ <u>ป่าชาย</u> <u>เลน</u>	<u>สัตว์น้ำ</u> <u>โบราณสถาน</u> <u>ปะการัง</u> <u>หัตถกรรม</u> วิถี ชุมชน	ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และประวัติศาสตร์ <u>ชมธรรมชาติ</u> <u>ชม</u> <u>โบราณคดี</u>	คณะกรรมการ และ สมาชิกใน ชุมชน	40 คน	3 ปี	เน้นให้ประชาชน มีส่วนร่วม เน้น การท่องเที่ยวชม วิถีชีวิตชาวบ้าน จัดตั้งกลุ่ม มัคคุเทศก์และให้ ชุมชนเข้ามามี บทบาทมากที่สุด	สำนักงาน กองทุน สนับสนุนการ วิจัย เครือข่าย ความร่วมมือ อันดามัน	300	ไม่ระบุ

ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	ประเภทการท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรการท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยวรวมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ การที่ดูแล การ ท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
9. แหล่ง ชุมชนเรียนรู้ การพัฒนา แบบ พึ่งตนเอง ชุมชน ต้นหยง สตาร์	เกิดจากชุมชนมี ความอุดมสมบูรณ์ ของทรัพยากรทาง ธรรมชาติ ชาวบ้าน จึงได้ร่วมกันจัดตั้ง เป็นชุมชนการ ท่องเที่ยวและแหล่ง เรียนรู้ขึ้น	<u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติเชิง</u> <u>นิเวศ</u> <u>เชิง</u> <u>วัฒนธรรม</u> <u>เชิง</u> <u>ประวัติศาสตร์</u> <u>ริ</u>	พื้นที่มีลักษณะ เป็นแหลมยื่น ลงไปในทะเล แต่พื้นดิน ทั้งหมดมีน้ำ ล้อมรอบเป็น เสมือนเกาะ มี <u>ป่าชายเลน</u> ล้อมรอบ	<u>โบราณสถาน</u> <u>โบราณวัตถุ</u> ป่าชายเลน วิถี ชีวิตชุมชน เกาะ <u>ท่าเรือ</u>	<u>ปลูกป่า</u> และหญ้า ทะเลและป่าชาย เลน ศึกษา ประวัติศาสตร์ชุมชน โบราณ เรียนรู้การ เพาะเห็ดเลี้ยงปลา <u>ชมโบราณสถาน</u>	คณะกรรมการ และ สมาชิกใน ชุมชน	100 คน	1 ปี	มีการทำเอกสาร เผยแพร่และคู่มือ การท่องเที่ยวใน ชุมชน และ พัฒนาการ ยกระดับการ ให้บริการข้อมูล แก่นักท่องเที่ยว และให้การ สนับสนุนทาง วิชาการเพื่อ พัฒนาโครงสร้าง พื้นฐาน	อบต. สำนักงาน จังหวัด สำนักงานการ ท่องเที่ยว จังหวัด การ ท่องเที่ยวแห่ง ประเทศไทย โครงการ ท่องเที่ยวที่ ยั่งยืน รัฐ ฟินแลนด์ มหาวิทยาลัย หาดใหญ่ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย	100 - 200	ไม่ระบุ

จังหวัดพัทลุง

ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	ประเภทการ ท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยวรวมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ การที่ดูแล การ ท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
1. การ ท่องเที่ยว เชิงเกษตร ทะเลหมอก อำเภอ หวา	เกิดจากยุทธศาสตร์ ของจังหวัดที่ ต้องการมีการ ท่องเที่ยวเชิงเกษตร เกิดขึ้น	<u>เชิงเกษตร</u> <u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติ</u>	พื้นที่เป็นภูเขา หินปูน ภูเขา ลอนลาด และ มีที่ราบ บริเวณเชิงเขา	<u>ป่าไม้ ถ้ำ</u> <u>สวนผลไม้</u> <u>น้ำตก ไหมส</u> <u>เตย ทะเล</u> <u>หมอก เขา</u> <u>เจ็ดยอด บ่อ</u> <u>น้ำร้อน</u> วิถี ชีวิตชุมชน	เสาะหาที่พัก <u>นั่งชม</u> <u>ผลไม้</u> ในสวน ชม พืชผักปลอดสารพิษ <u>ชมการแปรรูป</u> <u>ผลิตภัณฑ์</u> ที่พื้นบ้าน เป็นโปรแกรม 3 – 2 คืนกลับ หรือ 1 วัน กลับ	คณะกรรมการและ สมาชิกใน ชุมชน และ เกษตร อำเภอ	59 คน	ประมาณ 2 ปี	เป็นการบริหาร จัดการท่องเที่ยว โดยชุมชน	หน่วยพิทักษ์ สัตว์ป่า เพื่อรักษา บรรพต	50	5

ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	ประเภทการท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรการท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยวรวมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ ที่ดูแล การ ท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
2. ชมรม การท่องเที่ยว เชิงเกษตร อำเภอศรี นครินทร์	เนื่องจากทางชุมชน มีแหล่งท่องเที่ยว มากและมีผลผลิต ทางการเกษตรมาก และได้รับรางวัล หมู่บ้านดีเด่นจึงได้ จัดตั้งเป็นกลุ่มขึ้น	<u>เชิงเกษตร</u> <u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติ</u>	พื้นที่เป็นภูเขา มีถ้ำ น้ำตก ป่าดิบชื้น	ถ้ำ น้ำตก ป่า ไม้ โบราณสถาน	<u>ชมถ้ำ ชมวัด</u> เก่าแก่ <u>ชมสวนผลไม้ เล่น</u> <u>น้ำตก</u> เทียวสถาน ประวัติศาสตร์และ ศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์ ป่า	คณะกรรมการ และ สมาชิกใน ชุมชน	21 คน	4 ปี	ชุมชนยังไม่มี การบริหารจัดการ ท่องเที่ยวอย่าง เป็นรูปธรรมที่ แน่นอน	สำนักงาน เกษตรอำเภอ เกษตรจังหวัด อบจ.	30, 000	5,000

ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	ประเภทการท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรการท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยวรวมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ การที่ดูแล การ ท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
3. ชมรม การท่องเที่ยว เชิงเกษตร ป่าบอน	เริ่มจากการมีผู้ริเริ่ม ทำกลุ่มจนเพื่อน บ้านใกล้เคียงนำไป ทำตามและเกิดการ รวมกลุ่มกันจน เข้มแข็ง และรัฐบาล เข้ามาสนับสนุน ภายหลัง	<u>เชิงเกษตร</u> <u>พอเพียง</u> <u>เชิง</u> <u>อนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติ</u>	พื้นที่เป็นที่ <u>ราบสูงและ</u> ลาดต่ำลงมา ทางด้าน ตะวันออก เป็น ที่ราบเหมาะ แก่การทำสวน ยางพารา	<u>ป่าไม้ สวน</u> <u>ผลไม้</u>	ไม่มีการจัดกิจกรรม การท่องเที่ยวที่ แน่นอน	คณะกรรมการ และ สมาชิกใน ชุมชน	20 คน	10 ปี	ชุมชนมีการ รวมกลุ่มเป็นกลุ่ม ออมทรัพย์ กลุ่ม ไม้ผล กลุ่มเลี้ยง ปลาบ่อพลาสติก กลุ่มปฎิชีวภาพ เพื่อเพิ่มรายได้	ศูนย์บริการ การศึกษานอก โรงเรียน สำนักงาน เกษตรอำเภอ การไฟฟ้าฝ่าย ผลิต อบต.	1,0 00- 2,0 00	500
4. ชมรม การท่องเที่ยว เชิงเกษตร อำเภอบาง แก้ว	เกิดจากการทำ แปลงสาธิต การเกษตรให้ชุมชน ทำการเกษตรแบบ พอเพียง	<u>เชิงเกษตร</u> <u>พอเพียง</u> <u>เชิง</u> <u>อนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติ</u>	พื้นที่ราบสวน ใหญ่เป็นที่นา และมีการทำ สวนยางพารา และสวนปาล์ม มาก	<u>ป่าไม้ สวน</u> <u>ผลไม้</u> <u>โบราณสถาน</u> <u>วัด ฟาร์ม</u> <u>ตัวอย่าง สวน</u> <u>ป่า</u>	<u>ชมไร่สวนผสม</u> <u>ชมป่าห้วยพุด ใหญ่</u> <u>พระที่วัดบางแก้ว</u> ผดุงธรรม	คณะกรรมการ และ สมาชิกใน ชุมชน	30 คน	4 ปี	ชุมชนมีการจัด ประชุมเดือนละ ครั้ง มีการรวมตัว กันวางโครงการ ต่างๆ	อบต. สำนักงาน เกษตรอำเภอ กรม ชลประทาน	100	50

ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	ประเภทการท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรการท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยวรวมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ การที่ดูแล การ ท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
5. ชมรม การท่องเที่ยว เชิงเกษตร อำเภอตะ โฮมด	เกิดจากการทำ ร้านอาหารเล็กๆใน พื้นที่และมีการเลี้ยง ปลาในกระชัง และ เป็นที่อนุรักษ์ปลา พื้นบ้าน และต้นไม้ ต่างๆ เมื่อมีลูกค้า มาทานและเริ่มรู้จัก ก็เริ่มจัดตั้งเป็น ชมรมขึ้นมา	เชิงเกษตร พอเพียง เชิง อนุรักษ์ ธรรมชาติ	พื้นที่ราบติด เทือกเขา บรรทัด มีลำ ธารไหลผ่าน มี เกาะ กลางลำ ธาร	ป่าไม้ เทือกเขา บ่อ ปลา สวน ผลไม้ ล่องเรือ น้ำตก สวนวัง ปลา	ล่องเรือ แคนนู และ คะยัค เดิน ชมสวน ตัดแต่งกิ่งไม้ ชม สวนวังปลา อนุรักษ์ พืชน้ำ	คณะกรรมการ และ สมาชิกใน ชุมชน	18 คน	ไม่ระบุ	พื้นที่สวนวังปลา เป็นพื้นที่เอกชน มีการบริหาร จัดการเชิง ร้านอาหาร โดย จะอนุรักษ์ปลา พื้นบ้านไว้ด้วย	ไม่มีหน่วยงาน สนับสนุนที่ ชัดเจน แต่ทาง จังหวัดและ ศูนย์บริการ การศึกษานอก โรงเรียนเข้ามา ให้ความ ช่วยเหลือบ้าง	5,0 00	20

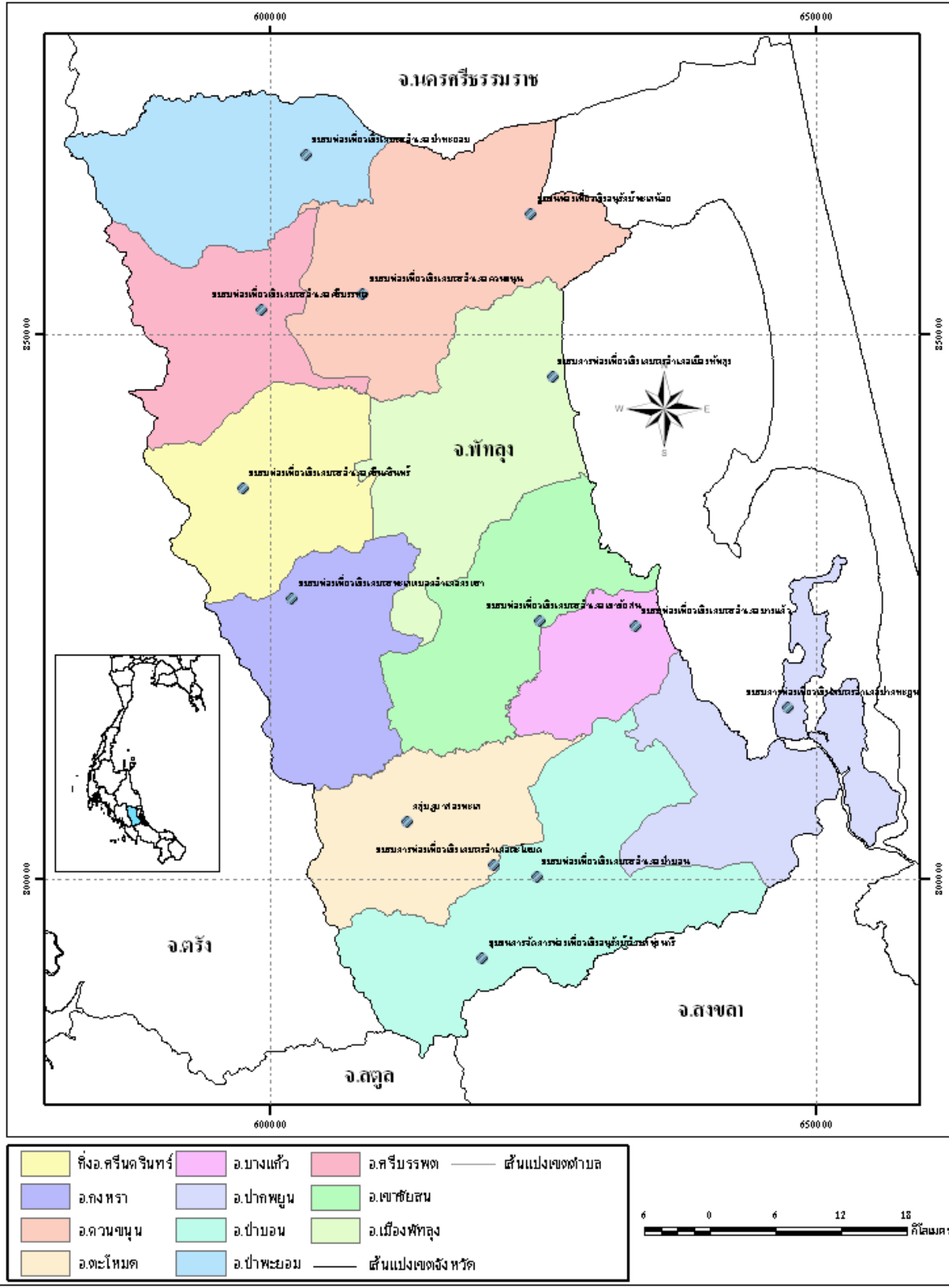
ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	ประเภทการท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรการท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยวรวมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ การที่ดูแล การ ท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
6. ชมรม ท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ ทะเลน้อย	เกิดจากการพบ ปัญหาเรื่อง เศรษฐกิจของชุมชน จึงเป็นที่มาของการ จัดตั้งกลุ่มขึ้น	<u>เชิงเกษตร</u> <u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติ</u> <u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ภูมิปัญญา</u> <u>ท้องถิ่น</u>	<u>ที่ราบติด</u> <u>ชายฝั่ง</u> <u>ทะเลสาบ</u> สงขลา	<u>กระจุด บ่อ</u> <u>ปลา</u> นกทะเล <u>สัตว์น้ำ</u> วิถี ชุมชนชาวบ้าน	ศึกษาเส้นทาง <u>ชม</u> <u>วิถีชีวิตชุมชน</u> คนเล น้อย <u>ล่องเรือ</u> ชมวิถี ชีวิตทางทะเล เดิน สะพานชมวิถีชีวิต การทำงาน 2 วัน 1 คืน และ 3 วัน 2 คืน	คณะกรรมการ และ สมาชิกใน ชุมชน	50 คน	ประมาณ 10 ปี	ไม่ได้เป็นการ บริหารการ ท่องเที่ยวโดย ชุมชนอย่าง แท้จริง เพราะ อบต. และเอกชน เข้ามามีส่วนร่วม ในการพัฒนา	อบต. สำนักงาน เกษตรอำเภอ กรมเจ้าท่า ศูนย์ศิลปาชีพ	500 ,00 0	50,00 0
7. ชุมชน บริหารการ จัดการ ท่องเที่ยว เชิงเกษตร เชิงอนุรักษ์ ตำบลทุ่ง นารี	ต้องการให้สถานที่ ท่องเที่ยวให้เป็นที่ รู้จักของประชาชน มากขึ้น จึงได้จัดตั้ง กลุ่มขึ้น	<u>เชิงเกษตร</u> <u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติ</u>	พื้นที่เป็น <u>ภูเขา</u> ที่มีการกันเป็น เขื่อน มีน้ำตก 2 แห่ง	<u>เขื่อน น้ำตก</u> <u>ป่าไม้ พันธุ์ไม้</u> <u>หายาก</u> <u>เงาะป่าซาไก</u>	<u>เที่ยวเขื่อน</u> 1 วัน และเที่ยวเขื่อน + <u>เดินป่า</u> 2 วัน 1 คืน และ 3 วัน 2 คืน ทางเดินที่ <u>โฮมส</u> <u>เตย์</u>	คณะกรรมการ และ สมาชิกใน ชุมชน	50 คน	3 เดือน	ชาวบ้านรวมตัว เป็นกลุ่ม มี คณะกรรมการใน การจัดการ 25 คน	เจ้าหน้าที่ อำเภอ กรม ชลประทาน กรมป่าไม้	100	30

ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	ประเภทการท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรการท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยวพร้อมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ การที่ดูแล การท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
8. ชมรม การท่องเที่ยว เชิงเกษตร อำเภอปาก พะยูน	เกษตรอำเภอจัดตั้ง ชมรมขึ้นมา	<u>เชิงเกษตร</u> <u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติ</u> <u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ภูมิปัญญา</u> <u>ท้องถิ่น</u>	พื้นที่มีลักษณะ เป็นเกาะใน <u>ทะเลสาบ</u> มีที่ ราบบริเวณ กลางเกาะ	<u>พันธุ์ไม้</u> ต่างๆ รีสอร์ท <u>ป่าไม้</u>	มีโปรแกรมการ ท่องเที่ยวมากมาย หลายแบบ	คณะกรรมการ และ สมาชิกใน ชุมชน	50 คน	3 ปี	เอกชนเป็น ผู้จัดการ	เป็นธุรกิจการ ท่องเที่ยวของ เอกชน	2,0 00	100
9. ชมรม การท่องเที่ยว เชิงเกษตร อำเภอเขา ชัยสน	หลังจากไปดูงาน และอบรมต่างพื้นที่ จึงมีความคิดจัดตั้ง ชมรมขึ้นมาเองบ้าง	<u>เชิงเกษตร</u> <u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติ</u>	พื้นที่เป็น <u>ภูเขา</u> หินปูน มีธาร น้ำไหลออกมา จากภูเขาเป็น น้ำร้อน ที่ราบ ใช้ทำ การเกษตร	<u>บ่อน้ำร้อน</u> <u>น้ำแร่ ถ้ำ</u> ธาร น้ำเย็น	มีโปรแกรมการ ท่องเที่ยวมากมาย หลายแบบ	คณะกรรมการ และ สมาชิกใน ชุมชน	35 คน	6 ปี	มีการจัดการเป็น ระบบโดยมี เจ้าหน้าที่ อบต. เป็นผู้เข้าไปดูแล ให้ความรู้	อบต.	5,0 00	1,000

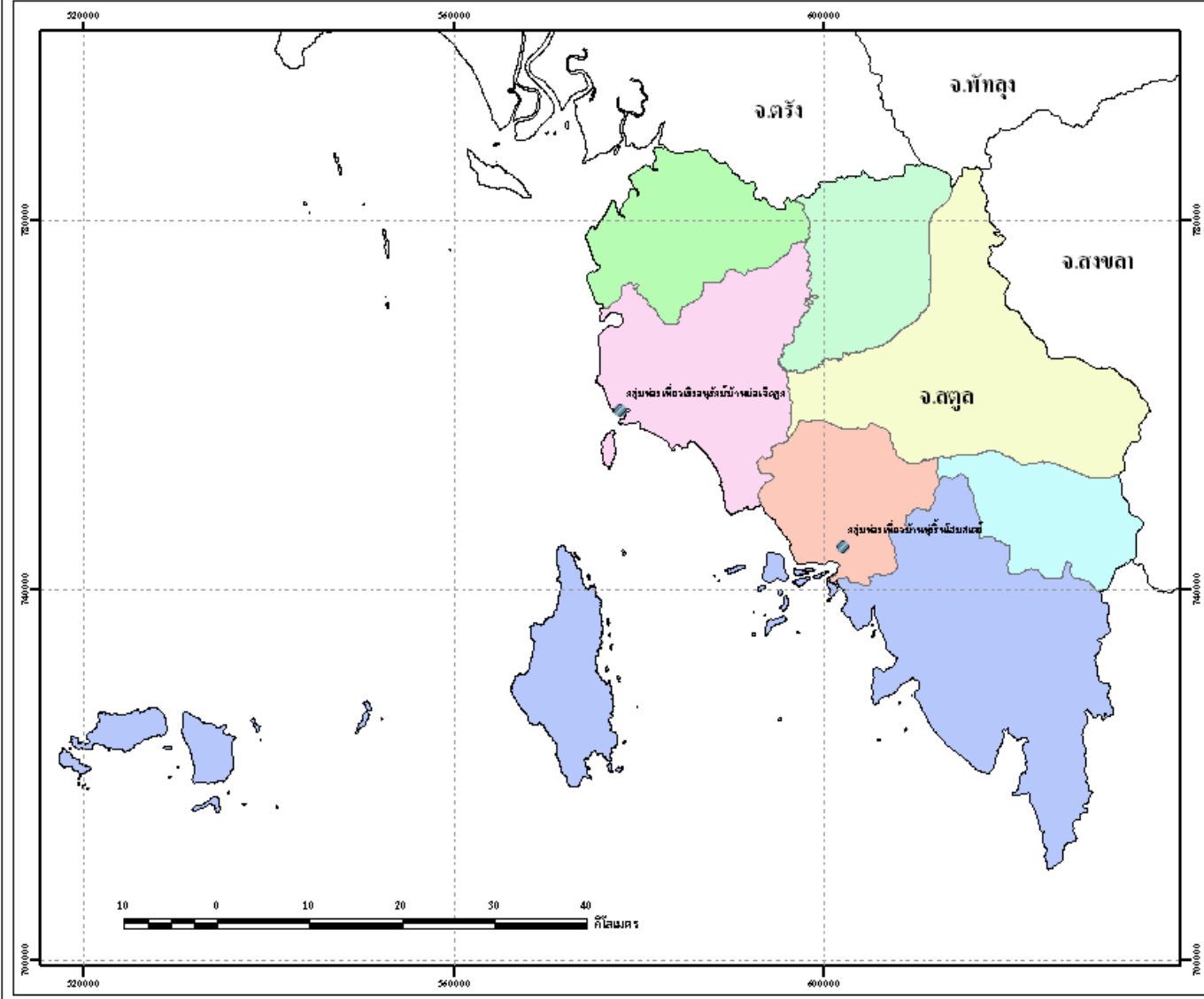
ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	ประเภทการท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรการท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยวรวมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ การที่ดูแล การ ท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
10. ชมรม การท่องเที่ยว เชิงเกษตร อำเภอศรี บรรพต	จัดตั้งขึ้นเพื่ออนุรักษ์ดินไม้ แต่เน้นในเรื่องการขาย	<u>เชิงเกษตร</u> <u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติ</u>	พื้นที่เป็นภูเขา มีที่ลาดไว้ทำ การเกษตร	<u>ป่าดิบชื้น ถ้า</u> <u>น้ำตก สัตว์</u> <u>ป่า</u>	มีโปรแกรมการ ท่องเที่ยวมากมาย หลายแบบ	คณะกรรมการ และ สมาชิกใน ชุมชน	1 คน	10 ปี	ส่วนใหญ่เป็นการ ท่องเที่ยวโดย อุทยานแห่งชาติ ชุมชนยังไม่มี การจัดการท่องเที่ยว ที่เป็นรูปธรรม	อบต. อุทยาน แห่งชาติเขาปู่ เขาย่า กรมป่า ไม้	50	-
11. ชมรม การท่องเที่ยว เชิงเกษตร อำเภอเมือง พัทลุง	เกษตรอำเภอเป็นผู้ รวบรวมจัดตั้งเป็น ชมรม	<u>เชิงเกษตร</u> <u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติ</u>	พื้นที่เป็นที่ราบ ติด <u>ทะเลสาบ</u> สงขลา	ทะเลสาบ สงขลา <u>โบราณสถาน</u> <u>ปลาใน</u> <u>กระชัง</u>	ไม่มีกิจกรรมการ ท่องเที่ยว	คณะกรรมการ และ สมาชิกใน ชุมชน	1 คน	8 ปี	ชุมชนไม่มี การบริหารจัดการ ท่องเที่ยวที่เป็น รูปธรรม	อบต. เทศบาล เมืองพัทลุง	400	-
12. ชมรม การท่องเที่ยว เชิงเกษตร อำเภอป่า พะยอม	เกิดจากชาวบ้าน ก่อตั้งขึ้นเองและ หน่วยงานรัฐเข้ามา สนับสนุนใน ภายหลัง	<u>เชิงเกษตร</u> <u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติ</u>	พื้นที่เป็นที่ <u>ราบ</u> เป็นส่วนใหญ่	<u>สวนผลไม้</u> กลุ่มย่อยต่างๆ	ไม่มีกิจกรรมการ ท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ เป็นการดูงาน	คณะกรรมการ และ สมาชิกใน ชุมชน	3 คน	5 ปี	ชุมชนไม่มี การบริหารจัดการ ท่องเที่ยวที่เป็น รูปธรรม	อบต. ศูนย์บริการ การศึกษานอก โรงเรียน	1,5 00	10

ชื่อชมรม/ กลุ่ม	ประวัติ/ที่มาชุมชน เพื่อการท่องเที่ยว	ประเภทการ ท่องเที่ยว	ลักษณะภูมิประเทศและ ทรัพยากรท่องเที่ยว		กิจกรรมท่องเที่ยว และโปรแกรมการ ท่องเที่ยวรวมทั้ง มัคคุเทศก์	องค์กร/ คณะกรรมการ การท่องเที่ยว	จำนวน สมาชิก	ระยะเวลา ที่ ดำเนินการ จัดการ ท่องเที่ยว	การบริหาร จัดการ ท่องเที่ยว	หน่วยงาน สนับสนุน	จำนวน นักท่องเที่ยว	
			ลักษณะภูมิ ประเทศ	ทรัพยากร ท่องเที่ยว							ชาว ไทย	ชาว ตปท.
13. ชมรม การท่องเที่ยว เชิงเกษตร อำเภอควน ขนุน	ไม่ระบุ	<u>เชิงเกษตร</u> <u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติ</u>	พื้นที่เป็น ที่ ราบ เป็นส่วน ใหญ่ มีเนินเขา บ้าง และมี พื้นที่ติดกับ ทะเลสาบ สงขลา	พิพิธภัณฑ พันธุ์ไม้หา ยาก กลุ่มย่อย ต่างๆ สัตว์ป่า	ไม่มีกิจกรรมการ ท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ เป็นการดูงาน	คณะกรรมการ และ สมาชิกใน ชุมชน	35 คน	4 ปี	ขาดการจัดการ โดยกลุ่มคน เนื่องจากมีพื้นที่ กว้างขวาง และ กลุ่มย่อยตั้งอยู่ กระจายตัว	อบต. สำนักงาน เกษตร กระทรวง เกษตรและ สหกรณ์	600	-
14. กลุ่มภู ผาสองทะเล	เพื่อพัฒนาชุมชน และการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ เปิด หมู่บ้านสู่โลกกว้าง นำเสนอของดีใน ชุมชน	<u>เชิงอนุรักษ์</u> <u>ธรรมชาติ</u>	ที่ราบสูงบน ภูเขา ที่ราบ บางส่วน	น้ำตก บ่อน้ำ ร้อน เขาเจ็ด ยอด	เดินป่า เล่นน้ำตก อาบน้ำแร่ ชมวิถี ชีวิตชุมชน โฮมส เตย์	ไม่ระบุ	15 คน	ประมาณ 5 ปี	ประชาชนใน หมู่บ้าน	อบต. ผู้ใหญ่บ้าน	3,0 00- 5,0 00	300- 500

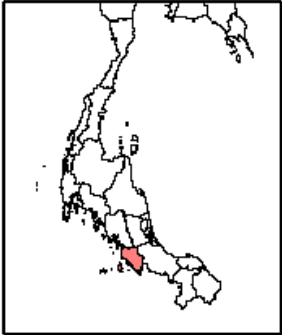
แผนที่แสดงตำแหน่งแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดพิจิตร

แผนที่แสดงตำแหน่งแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดสตูล

- เส้นแบ่งเขตจังหวัด
- เส้นแบ่งเขตตำบล
- ที่งอ มะนิง
- อ.ควนกาหลง
- อ.ควนโดน
- อ.ทุ่งหว้า
- อ.ท่าแพ
- อ.ละงู
- อ.เมืองสตูล

4.4 คำถามการวิจัยข้อที่ 4 การประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นอย่างไร

ผลการศึกษาคำถามข้อที่ 4 ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการใช้ค่าเฉลี่ยระดับคะแนนจากการเก็บแบบประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัดจาก 4 หลักการ โดยให้ค่าตามเกณฑ์ระดับการประเมินมาตรฐาน ซึ่งสรุปผลการประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนได้ดังนี้

สรุปผลการประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

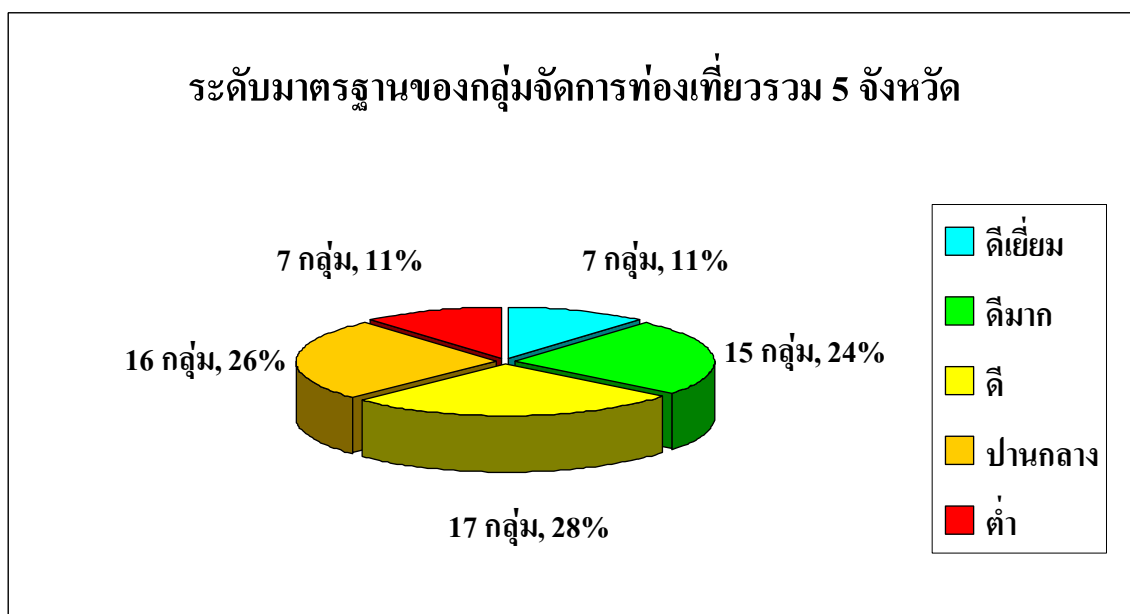
จากการใช้แบบประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 62 ชุมชนโดยให้ผู้นำชุมชนด้านการท่องเที่ยวเป็นผู้ประเมินมาตรฐานเอง สามารถจัดอันดับผลการประเมินมาตรฐานเรียงลำดับจากกลุ่มที่ได้คะแนนมากที่สุดไปยังกลุ่มที่ได้คะแนนน้อยที่สุดดังแสดงในตารางที่ 17 และแผนภูมิสรุป

ตารางที่ 17 ผลการประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนเรียงอันดับตามคะแนน

ที่	ชื่อกลุ่ม	คะแนน	ระดับ	จังหวัด
1	ชมรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรข้างกลาง	89.6	ดีเยี่ยม	นครศรีฯ
2	กลุ่มทะเลหมอกกรุงชิง	87.15	ดีเยี่ยม	นครศรีฯ
3	ศูนย์สิ่งแวดล้อมศึกษา จ.นครศรีธรรมราช โรงเรียนลานสกาฯ	83.85	ดีเยี่ยม	นครศรีฯ
4	ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีรีวง	83.15	ดีเยี่ยม	นครศรีฯ
5	ชมรมธุรกิจท่องเที่ยวชนอม	82.95	ดีเยี่ยม	นครศรีฯ
6	ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนบ้านห้วยพาน (คุ้มตาหุ่ย)	82.1	ดีเยี่ยม	นครศรีฯ
7	ชมรมรักษ์สายรุ้ง ชุมชนบ้านลำพิกุล	81.2	ดีเยี่ยม	ตรัง
8	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านท่าหิน	80.4	ดีมาก	สงขลา
9	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรทะเลหมอก	79.75	ดีมาก	พัทลุง
10	ชุมชนท่องเที่ยวคลองรี	78.8	ดีมาก	สงขลา
11	ชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลน้อย	78.4	ดีมาก	พัทลุง
12	กลุ่มบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเกษตรเชิงอนุรักษ์.ป่าบอน	77.65	ดีมาก	พัทลุง
13	กลุ่มผึ้งโพรงไทยบ้านคลองปึกเหนือ	77.6	ดีมาก	นครศรีฯ
14	ถ้ำเลเขากอบ	77.05	ดีมาก	ตรัง

ที่	ชื่อกลุ่ม	คะแนน	ระดับ	จังหวัด
15	กลุ่มเรือประมงพื้นบ้านเพื่อการท่องเที่ยว	77	ดีมาก	สงขลา
16	ชุมชนท่องเที่ยวเกาะยอ	76.4	ดีมาก	สงขลา
17	แหล่งชุมชนเรียนรู้การพัฒนาแบบพึ่งตนเอง ต้นหยงสตาร์	75.55	ดีมาก	ตรัง
18	ศูนย์ประสานการท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อมตำบลกะทูน	75.1	ดีมาก	นครศรีฯ
19	แหล่งชุมชนเรียนรู้การจัดการป่าชายเลนบ้านทุ่งตาเซะ	74.8	ดีมาก	ตรัง
20	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงนิเวศบ้านลิบง-เจ้าไหม	72.5	ดีมาก	ตรัง
21	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านแหลมประทับ	71.8	ดีมาก	นครศรีฯ
22	กลุ่มทอผ้านาหมื่นศรี	71.15	ดีมาก	ตรัง
23	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีนครินทร์	70.4	ดี	พัทลุง
24	กลุ่มวัดพุทธสีมา หัวไทร	69.5	ดี	นครศรีฯ
25	กลุ่มบ่อน้ำร้อน (กรุงชิง)	69.3	ดี	นครศรีฯ
26	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ต.คูซูด	68.6	ดี	สงขลา
27	ชุมชนการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวังพระยาพิชัยฯ	68.75	ดี	ตรัง
28	ชมรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศตำบลเค็ง	67.4	ดี	นครศรีฯ
29	ชมรมประมงพื้นบ้านบาตูปูเต๊ะ	66.45	ดี	ตรัง
30	กลุ่มประมงชายฝั่งรักบ้านเกิด	64.8	ดี	นครศรีฯ
31	กลุ่มภูผาสองทะเล	64.6	ดี	พัทลุง
32	เครือข่ายวิสาหกิจชุมชนตำบลร่อนพิบูลย์	64.55	ดี	นครศรีฯ
33	กลุ่มมัดคุเทศก์น้อยบ้านเขาวังทอง	64.45	ดี	นครศรีฯ
34	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลถ้ำใหญ่	64.3	ดี	นครศรีฯ
35	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเขาชัยสน	63.75	ดี	พัทลุง
36	วิสาหกิจชุมชนชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านกะทูน	63.3	ดี	นครศรีฯ
37	ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลละอาย	61.8	ดี	นครศรีฯ
38	รักษ์ป่าต้นน้ำภูเขาหลวง	61.3	ดี	นครศรีฯ
39	ชมรมอนุรักษ์ป่าเขาศูนย์	61.15	ดี	นครศรีฯ
40	ศูนย์การเรียนรู้สวนวังปลา	60.45	ปานกลาง	พัทลุง

ที่	ชื่อกลุ่ม	คะแนน	ระดับ	จังหวัด
41	ชุมชนหมอกภูเขาเหล็ก	60.2	ปานกลาง	นครศรีฯ
42	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หอนานช่องฟ้า	59.15	ปานกลาง	นครศรีฯ
43	ชุมชนอนุรักษ์ธรรมชาติหินตั้ง	59	ปานกลาง	นครศรีฯ
44	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอควนขนุน	58.95	ปานกลาง	พัทลุง
45	ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติบ้านปลายอวน	57.85	ปานกลาง	นครศรีฯ
46	กลุ่มท่องเที่ยวโหนดการท่องเที่ยว	56.2	ปานกลาง	นครศรีฯ
47	ชมรมฟื้นฟูและอนุรักษ์การท่องเที่ยวท่าดี	55.8	ปานกลาง	นครศรีฯ
48	ชมรมพิทักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งขนอม	54.3	ปานกลาง	นครศรีฯ
49	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านเกาะนางโดย	54.2	ปานกลาง	นครศรีฯ
50	กลุ่มรักษ์เขาวัง	53.65	ปานกลาง	นครศรีฯ
51	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอป่าพะยอม	52.75	ปานกลาง	พัทลุง
52	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านบ่อ 7 ลูก	51.95	ปานกลาง	สตูล
53	ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมวังลุง	51.2	ปานกลาง	นครศรีฯ
54	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเมืองพัทลุง	51	ปานกลาง	พัทลุง
55	กลุ่มประวัติศาสตร์แม่เจ้าอยู่หัว	50.8	ปานกลาง	นครศรีฯ
56	กลุ่มท่องเที่ยวบ้านทุ่งรินโฮมสเตย์	50	ต่ำ	สตูล
57	กลุ่มรักษ์ภูเขาถ้ำ	47.15	ต่ำ	นครศรีฯ
58	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรป่าบอน	46.35	ต่ำ	พัทลุง
59	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอบางแก้ว	46.35	ต่ำ	พัทลุง
60	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอปากพะยูน	46.35	ต่ำ	พัทลุง
61	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีบรรพต	44.85	ต่ำ	พัทลุง
62	ชมรมอนุรักษ์ป่าสาครุ นาโยง	34.1	ต่ำ	ตรัง

ภาพที่ 1 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของระดับมาตรฐานของกลุ่มจัดการท่องเที่ยวรวม 5 จังหวัด

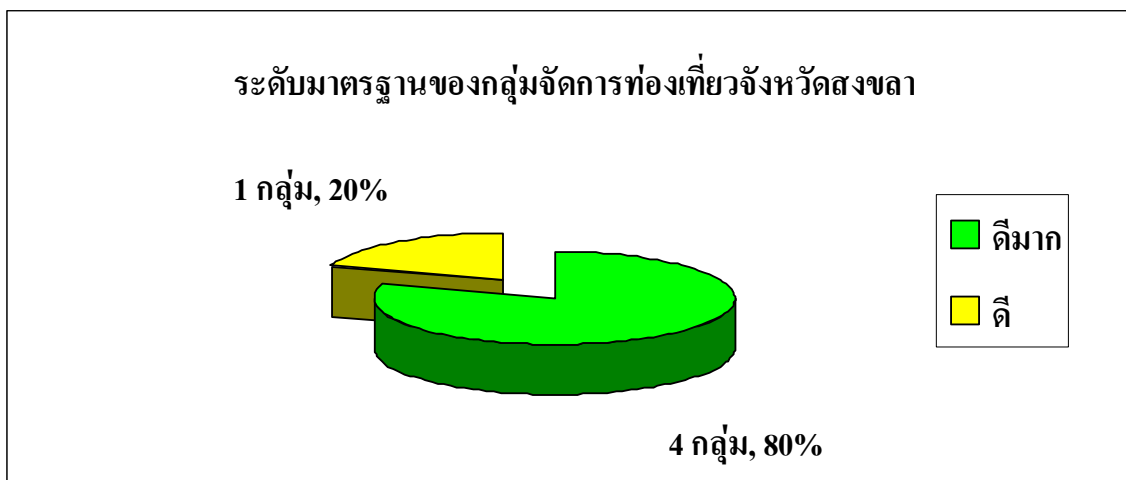
สรุปผลการประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนรายจังหวัด

1. จังหวัดสงขลา

จากการใช้แบบประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนโดยให้ผู้นำชุมชนด้านการท่องเที่ยวเป็นผู้ประเมินเอง ผลปรากฏว่า แหล่งท่องเที่ยวชุมชนในจังหวัดสงขลา 5 ชุมชน มีมาตรฐานอยู่ในระดับดีมาก 4 ชุมชน ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านท่าหิน ชุมชนท่องเที่ยวคลองรี กลุ่มเรือประมงพื้นบ้านเพื่อการท่องเที่ยว และชุมชนท่องเที่ยวเกาะยอ และมีมาตรฐานอยู่ในระดับดี 1 ชุมชน ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ต.คูซูด โดยมีค่าคะแนนเรียงตามอันดับดังแสดงในตารางที่ 18 และแผนภูมิสรุป

ตาราง 18 ผลการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดสงขลาเรียงอันดับตามคะแนน

ที่	ชื่อกลุ่ม	คะแนน	ระดับ	สัญลักษณ์
1	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านท่าหิน	80.4	ดีมาก	★★★★
2	ชุมชนท่องเที่ยวคลองรี	78.8	ดีมาก	★★★★
3	กลุ่มเรือประมงพื้นบ้านเพื่อการท่องเที่ยว	77	ดีมาก	★★★★
4	ชุมชนท่องเที่ยวเกาะยอ	76.4	ดีมาก	★★★★
5	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ต.คูซูด	68.6	ดี	★★★

ภาพที่ 2 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของระดับมาตรฐานของกลุ่มจัดการท่องเที่ยวจังหวัดสงขลา

โดยสามารถอธิบายแจกแจงรายละเอียดแต่ละกลุ่มโดยจัดระดับดังนี้

เกณฑ์ในการจัดระดับ สูง ปานกลาง ต่ำ ในแต่ละดัชนี

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม นำค่าคะแนนดิบที่ได้จากการประเมินคุณค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักในแต่ละดัชนีมาจัดระดับ ดังนี้

5.34 – 8 หมายถึง มีมาตรฐานในดัชนีนั้นอยู่ในระดับสูง

2.67 – 5.33 หมายถึง มีมาตรฐานในดัชนีนั้นอยู่ในระดับปานกลาง

0 – 2.66 หมายถึง มีมาตรฐานในดัชนีนั้นอยู่ในระดับต่ำ

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ นำค่าคะแนนดิบที่ได้จากการประเมินคุณค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักในแต่ละดัชนีมาจัดระดับ ดังนี้

1.68 – 2.5 หมายถึง มีมาตรฐานในดัชนีนั้นอยู่ในระดับสูง

0.84 – 1.67 หมายถึง มีมาตรฐานในดัชนีนั้นอยู่ในระดับปานกลาง

0 – 0.83 หมายถึง มีมาตรฐานในดัชนีนั้นอยู่ในระดับต่ำ

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน นำค่าคะแนนดิบที่ได้จากการประเมินคุณค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักในแต่ละดัชนีมาจัดระดับ ดังนี้

2.34 – 3.5 หมายถึง มีมาตรฐานในดัชนีนั้นอยู่ในระดับสูง

1.17 – 2.33 หมายถึง มีมาตรฐานในดัชนีนั้นอยู่ในระดับปานกลาง

0 – 1.16 หมายถึง มีมาตรฐานในดัชนีนั้นอยู่ในระดับต่ำ

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ นำค่าคะแนนดิบที่ได้จากการประเมินคุณค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักในแต่ละดัชนีมาจัดระดับ ดังนี้

- 1.22 – 1.8 หมายถึง มีมาตรฐานในดัชนีนั้นอยู่ในระดับสูง
- 0.61 – 1.21 หมายถึง มีมาตรฐานในดัชนีนั้นอยู่ในระดับปานกลาง
- 0 – 0.60 หมายถึง มีมาตรฐานในดัชนีนั้นอยู่ในระดับต่ำ

ชุมชนที่ 1 กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านท่าหิน

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้ 33.6 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม และ 1.5 ความมั่งคั่งของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 23 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 8 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว 2.10 การจัดบริการที่พัก และ 2.11 การจัดบริการอาหาร และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 16.2 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 4 ดัชนี ได้แก่ 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 1 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 7.6 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้ และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว และ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์ และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่

สรุปว่า กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านท่าหินได้คะแนน 80.4 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีมาก หรือได้สัญลักษณ์ ★★★★★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 19

ตาราง 19 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านท่าหิน

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.2 มีวิธีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับปานกลาง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	3.1 ระบบสังคม
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
ระดับต่ำ	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่

ชุมชนที่ 2 ชุมชนท่องเที่ยวคลองรี

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้ 33.6 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 5 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม และ 1.5 ความมั่งคั่งของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 22.65 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 8 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว 2.10 การจัดบริการที่พัก และ 2.11 การจัดบริการอาหาร และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปาน

กลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก

องค์ประกอบที่ 3 องค์การชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 14.2 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยวผู้ประกอบการ และชุมชน และ 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 8.35 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว และ 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

สรุปว่า ชุมชนท่องเที่ยวคลองรีได้คะแนน 78.8 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีมาก หรือได้สัญลักษณ์ ★★★★★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 20

ตาราง 20 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชุมชนท่องเที่ยวคลองรี

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.2 มีวิธีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่	
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก	
	2.5 การจัดการความปลอดภัย	
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ	
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	
	2.10 การจัดบริการที่พัก	
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน	
	3.1 ระบบสังคม	
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม	
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย	
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว	
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่	
	ระดับปานกลาง	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
		2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์		
2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก		
3.2 ระบบผู้นำชุมชน		
3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า		
3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน		
3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว		
4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม		
4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่		
4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม		

ชุมชนที่ 3 ชุมชนประมงพื้นบ้านเพื่อการท่องเที่ยว

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน
 คะแนนที่ได้ 25.6 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม

และ 1.5 ความมั่งคั่งของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 1 ดัชนี ได้แก่ 1.2 มีวิธีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 26.65 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 10 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และ 2.11 การจัดบริการอาหาร และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 2.10 การจัดบริการที่พัก และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 16 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า และ 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 8.75 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 4 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ และ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่

สรุปว่า ชุมชนประมงพื้นบ้านเพื่อการท่องเที่ยวได้คะแนน 77 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีมากหรือได้สัญลักษณ์ ★★★★★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 21

ตาราง 21 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชุมชนประมงพื้นบ้านเพื่อการท่องเที่ยว

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่	
ระดับสูง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์	
	1.4 ยั่งยืน คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม	
	1.5 ความมั่งคั่งของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน	
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว	
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว	
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้	
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก	
	2.5 การจัดการความปลอดภัย	
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ	
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว	
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์	
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน	
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน	
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า	
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน	
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม	
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย	
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว	
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม	
	ระดับปานกลาง	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
		2.10 การจัดบริการที่พัก
		2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
3.1 ระบบสังคม		
3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว		
3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม		
4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่		

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
ระดับต่ำ	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

ชุมชนที่ 4 ชุมชนท่องเที่ยวเกาะยอ

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้ 28.8 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 4 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม และ 1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 1 ดัชนี ได้แก่ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 22.45 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 7 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว 2.10 การจัดบริการที่พัก 2.11 การจัดบริการอาหาร และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 5 ดัชนี ได้แก่ 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว และ 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 17.9 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 5 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 1 ดัชนี ได้แก่ 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้อแก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 7.25 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 6 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่พนักงานท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้ และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการ

อนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

สรุปว่า ชุมชนท่องเที่ยวเกาะยอได้คะแนน 76.4 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีมาก หรือได้สัญลักษณ์ ★★★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 22

ตาราง 22 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชุมชนท่องเที่ยวเกาะยอ

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.4 ยั่งยืน คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	3.1 ระบบสังคม
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
ระดับปานกลาง	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

ชุมชนที่ 5 กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ต.คุซุด

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้ 28.8 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 4 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.2 มีวิธีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม และ 1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 19.75 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 6 ดัชนี ได้แก่ 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว 2.10 การจัดบริการที่พัก 2.11 การจัดบริการอาหาร และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 6 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ และ 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 14 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 1 ดัชนี ได้แก่ 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 5 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า 3.4 มีบุคลากรที่

มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 6.05 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 6 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

สรุปว่า กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ต.คุชูด ได้คะแนน 68.6 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีหรือได้สัญลักษณ์ ★★★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 23

ตาราง 23 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ต.คุชูด

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
ระดับปานกลาง	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	3.1 ระบบสังคม
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
ระดับต่ำ	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

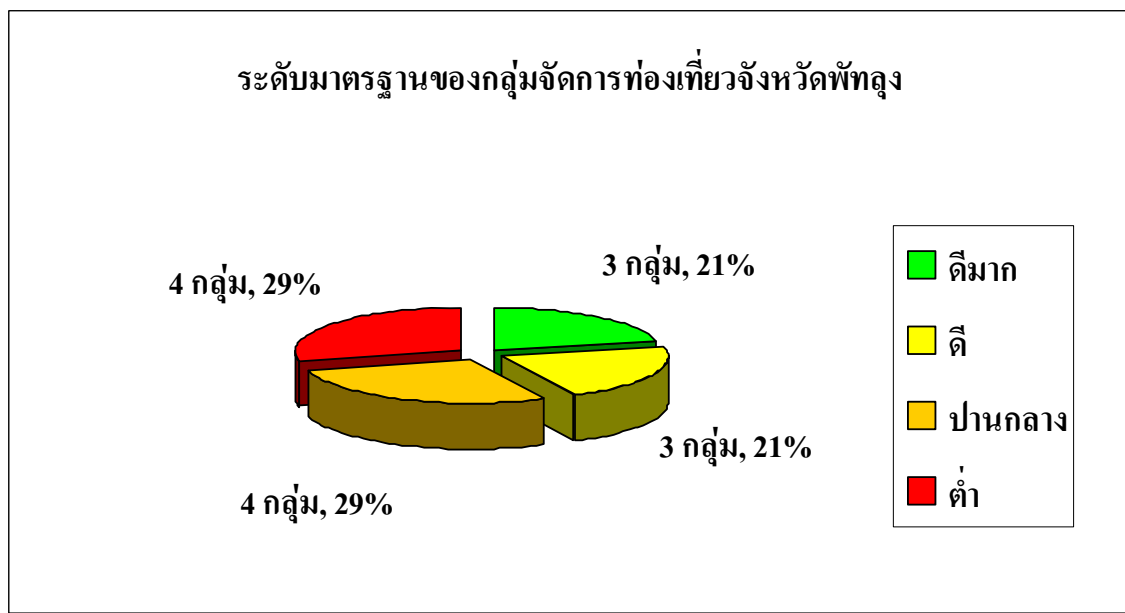
2. จังหวัดพัทลุง

จากการใช้แบบประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนโดยให้ผู้นำชุมชนด้านการท่องเที่ยวเป็นผู้ประเมินเอง ผลปรากฏว่า แหล่งท่องเที่ยวชุมชนในจังหวัดพัทลุง 14 ชุมชน มีมาตรฐานอยู่ในระดับดีมาก 3 ชุมชน ได้แก่ ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรทะเลหมอก ชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลน้อยและกลุ่มบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเกษตรเชิงอนุรักษ์อำเภอป่าบอน มีมาตรฐานอยู่ในระดับดี 3 ชุมชน ได้แก่ ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีนครินทร์ กลุ่มภูผาสองทะเล และชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเขาชัยสน มีมาตรฐานอยู่ในระดับปานกลาง 4 ชุมชน ได้แก่ ศูนย์การเรียนรู้สวนวังปลา ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอควนขนุน ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอป่าพะยอม และชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเมืองพัทลุง และมีมาตรฐานอยู่ในระดับต่ำ 4 ชุมชน ได้แก่ ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรป่าบอน ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอบางแก้ว ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอปากพะยูน และ

ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีบรรพต โดยมีค่าคะแนนเรียงตามอันดับดังแสดงในตารางที่ 24 และแผนภูมิ

ตารางที่ 24 ผลการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดพัทลุงเรียงอันดับตามคะแนน

ที่	ชื่อกลุ่ม	คะแนน	ระดับ	สัญลักษณ์
1	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรทะเลหมอก	79.75	ดีมาก	★★★★
2	ชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลน้อย	78.4	ดีมาก	★★★★
3	กลุ่มบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรเชิงอนุรักษ์อำเภอป่าบอน	77.65	ดีมาก	★★★★
4	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีนครินทร์	70.4	ดี	★★★
5	กลุ่มภูผาสองทะเล	64.6	ดี	★★★
6	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเขาชัยสน	63.75	ดี	★★★
7	ศูนย์การเรียนรู้สวนวังปลา	60.45	ปานกลาง	★★
8	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอควนขนุน	58.95	ปานกลาง	★★
9	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอป่าพะยอม	52.75	ปานกลาง	★★
10	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเมืองพัทลุง	51	ปานกลาง	★★
11	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรป่าบอน	46.35	ต่ำ	★
12	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอบางแก้ว	46.35	ต่ำ	★
13	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอปากพะยูน	46.35	ต่ำ	★
14	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีบรรพต	44.85	ต่ำ	★

ภาพที่ 3 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของระดับมาตรฐานของกลุ่มจัดการท่องเที่ยวจังหวัดพัทลุง

โดยสามารถอธิบายแจกแจงรายละเอียดแต่ละกลุ่มดังนี้

ชุมชนที่ 1 ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรทะเลหมอก

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้ 28.8 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 1.2 มีวิธีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และ 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และ 1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 26.4 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 11 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกากในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ 2.10

การจัดบริการที่พัก 2.11 การจัดบริการอาหาร และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 1 ดัชนี ได้แก่ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 16.1 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 4 ดัชนี ได้แก่ 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 1 ดัชนี ได้แก่ 3.2 ระบบผู้นำชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 8.45 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 4 ดัชนี ได้แก่ 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

สรุปว่า ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรทะเลหมอกได้คะแนน 79.75 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีมาก หรือได้สัญลักษณ์ ★★★★★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 25

ตาราง 25 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรทะเลหมอก

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.2 มีวิธีการผลิตที่พึงพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
ระดับปานกลาง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
ระดับต่ำ	3.1 ระบบสังคม

ชุมชนที่ 2 ชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลน้อย

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน
 คะแนนที่ได้ 33.6 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 5 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.2 มีวิธีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่าง

ยั่งยืน 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม และ 1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 23.25 คะแนน ซึ่งมี ดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 10 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.4 ศักยภาพ ในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.6 การจัดการ ด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.9 การจัดการ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว 2.10 การจัดบริการที่พัก 2.11 การจัดบริการอาหาร และ 2.12 การ จัดการสินค้าที่ระลึก มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 1 ดัชนี ได้แก่ 2.2 มีองค์กรหรือกลไก ในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 2.8 การ จัดการรายได้/ผลประโยชน์

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 13.2 คะแนน ซึ่งมี ดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 1 ดัชนี ได้แก่ 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วน ร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 5 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า 3.4 มีบุคลากรที่ มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และ ชุมชน และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 8.35 คะแนน ซึ่งมี ดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และ สามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ วัฒนธรรม 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ และ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่

สรุปว่า ชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลน้อย ได้คะแนน 78.4 คะแนน มีมาตรฐานระดับดี มาก หรือได้สัญลักษณ์ ★★★★★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 26

ตาราง 26 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลน้อย

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
	ระดับปานกลาง
4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว	
4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม	
2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว	
3.1 ระบบสังคม	
3.2 ระบบผู้นำชุมชน	
3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า	
3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน	
3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม	
4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย	
4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่	

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
ระดับต่ำ	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์

ชุมชนที่ 3 กลุ่มบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเกษตรเชิงอนุรักษ์อำเภอป่าบอน

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน

คะแนนที่ได้ 30.4 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 4 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.2 มีวิธีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม และ 1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 1 ดัชนี ได้แก่ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 25.15 คะแนน

ดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 11 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว 2.10 การจัดบริการที่พัก 2.11 การจัดบริการอาหาร และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 1 ดัชนี ได้แก่ 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 14.4 คะแนน

ดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน และ 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 3.2 ระบบผู้นำชุมชน และ 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 7.7 คะแนน

ดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว และ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่

4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชน

สรุปว่า กลุ่มบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเกษตรเชิงอนุรักษ์.ป่าบอนได้คะแนน 77.65 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีมาก หรือได้สัญลักษณ์ ★★★★★

ตาราง 27 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของ กลุ่มบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเกษตรเชิงอนุรักษ์.ป่าบอน

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	3.1 ระบบสังคม
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
ระดับปานกลาง	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
ระดับต่ำ	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่

ชุมชนที่ 4 ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีนครินทร์

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้ 36.8 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 4 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และวัฒนธรรม และ 1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 1 ดัชนี ได้แก่ 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 12.5 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 2.10 การจัดบริการที่พัก และ 2.11 การจัดบริการอาหาร มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 5 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 5 ดัชนี ได้แก่ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก

องค์ประกอบที่ 3 องค์การชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 14.7 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 4 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 1 ดัชนี ได้แก่ 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 6.4 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 3 ดัชนี ได้แก่ 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชน และ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่

สรุปว่า ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีนครินทร์ได้คะแนน 70.4 คะแนน มีมาตรฐานระดับดี หรือได้สัญลักษณ์ ★★ โดยมียุทธศาสตร์มาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 28

ตาราง 28 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีนครินทร์

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	3.1 ระบบสังคม
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
ระดับปานกลาง	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
ระดับต่ำ	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่

ชุมชนที่ 5 กลุ่มภูผาสองทะเล

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน
 คะแนนที่ได้ 28.8 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ วัฒนธรรม และ 1.5 ความมั่งคั่งของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 1.2 มีวิถีการผลิตที่

พึงพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และ 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 14.8 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ และ 2.11 การจัดบริการอาหาร มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 5 ดัชนี ได้แก่ 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และ 2.10 การจัดบริการที่พัก และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 4 ดัชนี ได้แก่ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 13.1 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม และ 3.2 ระบบผู้นำชุมชน มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 7.9 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และ 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชน

สรุปว่า กลุ่มภูผาสองทะเลได้คะแนน 64.6 คะแนน มีมาตรฐานระดับดี หรือได้สัญลักษณ์

★★★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 29

ตาราง 29 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มภูผาสองทะเล

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	3.1 ระบบสังคม
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
ระดับปานกลาง	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	2.10 การจัดการที่พัก
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	ระดับต่ำ
2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว	
2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์	
2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก	
3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว	

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่

ชุมชนที่ 6 ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเขาชัยสน

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้ 22.4 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 1 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ วัฒนธรรม มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ประเพณี และ 1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 20.5 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 5 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว และ 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 7 ดัชนี ได้แก่ 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว 2.10 การจัดการบริการที่พัก 2.11 การจัดการบริการอาหาร และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 14.9 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 4 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 2 ดัชนี ได้แก่ 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยวผู้ประกอบการ และชุมชน และ 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 5.95 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 5 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์ และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้

และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชน และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่

สรุปว่า ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเขาชัยสนได้คะแนน 63.75 คะแนน มีมาตรฐานระดับดี หรือได้สัญลักษณ์ ★★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 30

ตาราง 30 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเขาชัยสน

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	3.1 ระบบสังคม
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
ระดับปานกลาง	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
ระดับต่ำ	1.2 มีวิธีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่

ชุมชนที่ 7 ศูนย์การเรียนรู้สวนวังปลา

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้ 24 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 1.2 มีวิธีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และ 1.5 ความมั่งคั่งของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และ 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณีและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 19.55 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 8 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกากในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว 2.10 การจัดบริการที่พัก และ 2.11 การจัดบริการอาหาร มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 1 ดัชนี ได้แก่ 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 3 ดัชนี ได้แก่ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก

องค์ประกอบที่ 3 องค์การชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 9.2 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 1 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 3 ดัชนี ได้แก่ 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า และ 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 7.7 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย และ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชน และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

สรุปว่า ศูนย์การเรียนรู้สวนวังปลา ได้คะแนน 60.45 คะแนน มีมาตรฐานระดับปานกลาง หรือได้สัญลักษณ์ ★★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 31

ตาราง 31 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของศูนย์การเรียนรู้สวนวังปลา

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.2 มีวิธีการผลิตที่พึงพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	3.1 ระบบสังคม

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
ระดับปานกลาง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
ระดับต่ำ	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน

ชุมชนที่ 8 ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอควนขนุน

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน
 คะแนนที่ได้ 17.6 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 1.2 มีวิธีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และ 1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 1 ดัชนี ได้แก่ 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณีและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 2 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 17.95 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 4 ดัชนี ได้แก่ 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว 2.10 การจัดบริการที่พัก และ 2.11 การจัดการบริการอาหาร มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 6 ดัชนี ได้แก่ 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 2 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว และ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 16 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยวผู้ประกอบการ และชุมชน และ 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 7.4 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 1 ดัชนี ได้แก่ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 5 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชน และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

สรุปว่า ชุมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอควนขนุนได้คะแนน 58.95 คะแนน มีมาตรฐานระดับปานกลาง หรือได้สัญลักษณ์ ★★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 32

ตาราง 32 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอควนขนุน

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่	
ระดับสูง	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน	
	1.5 ความมั่งคั่งของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน	
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้	
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	
	2.10 การจัดบริการที่พัก	
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน	
	3.1 ระบบสังคม	
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า	
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม	
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่	
	ระดับปานกลาง	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
2.2 มีองค์หรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว		
2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก		
2.5 การจัดการความปลอดภัย		
2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ		
2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์		
2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก		
3.2 ระบบผู้นำชุมชน		
3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน		
3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว		
4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม		
4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย		
4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว		
4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่		
4.6 ความเชื่ออันวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม		
ระดับต่ำ		1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
		1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว

ชุมชนที่ 9 ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอป่าพะยอม

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้ 22.4 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 5 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณีและวัฒนธรรม และ 1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 13.45 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 2.10 การจัดบริการที่พัก และ 2.11 การจัดการบริการอาหาร มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 5 ดัชนี ได้แก่ 2.2 เมืองคกรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 5 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว และ 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 12.8 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.2 ระบบผู้นำชุมชน และ 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 1 ดัชนี ได้แก่ 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 2 ดัชนี ได้แก่ 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 7.7 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว และ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการ

ท่องเที่ยวในพื้นที่ และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 4 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชน และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

สรุปว่า ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอป่าพะยอม ได้คะแนน 52.75 คะแนน มีมาตรฐานระดับปานกลาง หรือได้สัญลักษณ์ ★★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 33

ตาราง 33 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอป่าพะยอม

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	3.1 ระบบสังคม
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
ระดับปานกลาง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับต่ำ	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

ชุมชนที่ 10 ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเมืองพัทลุง

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน
 คะแนนที่ได้ 19.2 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 1 ดัชนี ได้แก่ 1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และ 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณีและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 15.65 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และ 2.11 การจัดบริการอาหาร มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 8 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.10 การจัดบริการที่พัก และ 2.12 การ

จัดการสินค้าที่ระลึก และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 2 ดัชนี ได้แก่ 2.5 การจัดการความปลอดภัย และ 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์

องค์ประกอบที่ 3 องค์การชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 11 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 6 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 5.15 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 5 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชน และ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

สรุปว่า ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเมืองพัทลุง ได้คะแนน 51 คะแนน มีมาตรฐานระดับปานกลาง หรือได้สัญลักษณ์ ★★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 34

ตาราง 34 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเมืองพัทลุง

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	2.10 การจัดการบริการที่พัก
	2.11 การจัดการบริการอาหารชุมชน
	3.1 ระบบสังคม
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
ระดับปานกลาง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับมาตรฐาน	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	1.5 ความมั่งคั่งของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
	ระดับต่ำ
2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก	
2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ	
2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว	
2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์	
3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว	
3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม	
4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม	
4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย	
4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่	
4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม	

ชุมชนที่ 11 ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรป่าบอน

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน

คะแนนที่ได้ 19.2 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.2 มีวิธีการผลิตที่พึ่งพาและใช้

ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณีและวัฒนธรรม และ 1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 11.7 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 8 ดัชนี ได้แก่ 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว 2.11 การจัดบริการอาหาร และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 4 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว และ 2.10 การจัดบริการที่พัก

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 10.6 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 5 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 3.2 ระบบผู้นำชุมชน

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 4.85 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 2 ดัชนี ได้แก่ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

สรุปว่า ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรป่าบอนได้คะแนน 46.35 คะแนน มีมาตรฐานระดับต่ำ หรือได้สัญลักษณ์ ★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 35

ตาราง 35 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรป่าบอน

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่	
ระดับปานกลาง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์	
	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน	
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม	
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน	
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว	
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้	
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก	
	2.5 การจัดการความปลอดภัย	
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์	
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน	
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก	
	3.1 ระบบสังคม	
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า	
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน	
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว	
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม	
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม	
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย	
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว	
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่	
	ระดับต่ำ	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
		2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ		
2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว		
2.10 การจัดบริการที่พัก		
3.2 ระบบผู้นำชุมชน		
4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่		

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	4.6 ความเชื่ออำนาจต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

ชุมชนที่ 12 ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอบางแก้ว

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้ 19.2 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณีและวัฒนธรรม และ 1.5 ความงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 11.7 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 8 ดัชนี ได้แก่ 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว 2.11 การจัดบริการอาหาร และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 4 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว และ 2.10 การจัดบริการที่พัก

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 10.6 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 5 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 3.2 ระบบผู้นำชุมชน

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 4.85 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการ

อนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 2 ดัชนี ได้แก่ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

สรุปว่า ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอบางแก้วได้คะแนน 46.35 คะแนน มีมาตรฐานระดับต่ำ หรือได้สัญลักษณ์ ★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 36

ตาราง 36 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอบางแก้ว

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับปานกลาง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	3.1 ระบบสังคม
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
ระดับต่ำ	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

ชุมชนที่ 13 ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอปากพะยูน

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน

คะแนนที่ได้ 19.2 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณีและวัฒนธรรม และ 1.5 ความมั่งคั่งของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 11.7 คะแนน

ดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 8 ดัชนี ได้แก่ 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว 2.11 การจัดบริการอาหาร และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 4 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว และ 2.10 การจัดบริการที่พัก

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 10.6 คะแนน

ดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 5 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้าน

ความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 3.2 ระบบผู้นำชุมชน

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 4.85 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 2 ดัชนี ได้แก่ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

สรุปว่า ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอปากพะยูนได้คะแนน 46.35 คะแนน มีมาตรฐานระดับต่ำ หรือได้สัญลักษณ์ ★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 37

ตาราง 37 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอปากพะยูน

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับปานกลาง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	1.5 ความมั่งคั่งของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	3.1 ระบบสังคม

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
ระดับต่ำ	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	2.10 การจัดการบริการที่พัก
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

ชุมชนที่ 14 ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีบรรพต

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้ 17.6 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และ 1.5 ความมั่งคั่งของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 2 ดัชนี ได้แก่ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และ 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณีและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ

คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 13.65 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 1 ดัชนี ได้แก่ 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 8 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการ

สิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว 2.10 การจัดบริการที่พัก 2.11 การจัดบริการอาหาร และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 3 ดัชนี ได้แก่ 2.2 มืองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.5 การจัดการความปลอดภัย และ 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์

องค์ประกอบที่ 3 องค์การชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 9.2 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยวผู้ประกอบการ และชุมชน 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 2 ดัชนี ได้แก่ 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 4.4 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 1 ดัชนี ได้แก่ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 5 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชน และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

สรุปว่า ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีบรรพตได้คะแนน 44.85 คะแนน มีมาตรฐานระดับต่ำ หรือได้สัญลักษณ์ ★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง

ตาราง 38 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีบรรพต

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับปานกลาง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.5 ความมั่งคั่งของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	3.1 ระบบสังคม
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	ระดับต่ำ
1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม	
2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว	
2.5 การจัดการความปลอดภัย	
2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์	
3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า	
3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม	
4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม	
4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย	
4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว	
4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่	
4.6 ความเชื่ออันเกี่ยวข้องกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม	

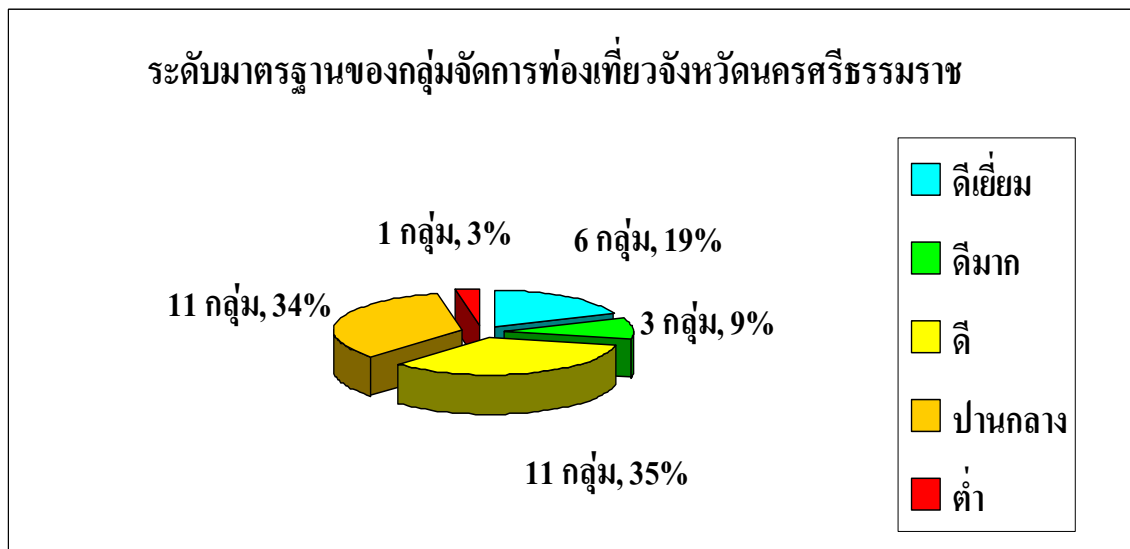
3. จังหวัดนครศรีธรรมราช

จากการใช้แบบประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนโดยให้ผู้นำชุมชนด้านการท่องเที่ยวเป็นผู้ประเมินเอง ผลปรากฏว่า แหล่งท่องเที่ยวชุมชนในจังหวัดนครศรีธรรมราช 32 ชุมชน มีมาตรฐานอยู่ในระดับดีเยี่ยม 6 ชุมชน ได้แก่ ชมรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรข้างกลาง กลุ่มทะเลหมอกกรุงชิง ศูนย์สิ่งแวดล้อมศึกษา จ.นครศรีธรรมราช โรงเรียนลานสกาฯ ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีรีวง ชมรมธุรกิจท่องเที่ยวชนอม และศูนย์การเรียนรู้ชุมชนบ้านห้วยพาน (คุ้มตาหุ่ย) มีมาตรฐานอยู่ในระดับดีมาก 3 ชุมชน ได้แก่ กลุ่มผึ้งโพรงไทยบ้านคลองปึกเหนือ ศูนย์ประสานการท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อมตำบลกะทูน และกลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านแหลมประทับ มีมาตรฐานอยู่ในระดับดี 11 ชุมชน ได้แก่ กลุ่มวัดพัทธสีมา หัวไทร กลุ่มบ่อน้ำร้อนกรุงชิง ชมรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ตำบลเคิ่ง กลุ่มประมงชายฝั่งรักบ้านเกิด เครือข่ายวิสาหกิจชุมชนตำบลร่อนพิบูลย์ กลุ่มมัคคุเทศก์น้อยบ้านเขาวังทอง ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลถ้ำใหญ่ วิสาหกิจชุมชนชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านกะทูน ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลละอาย รักษ์ป่าต้นน้ำภูเขาหลวง และชมรมอนุรักษ์ป่าเขาศูนย์ มีมาตรฐานอยู่ในระดับปานกลาง 11 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนหมอกภูเขาเหล็ก กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หอนานช่องฟ้า ชุมชนอนุรักษ์ธรรมชาติหินตั้ง ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติบ้านปลายอวน กลุ่มท่องเที่ยวชมรมพันฟูและอนุรักษ์การท่องเที่ยวท่าดี ชมรมพิทักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งชนอม กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านเกาะนางโดย กลุ่มรักษ์เขาวัง ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมวังลุงและกลุ่มประวัติศาสตร์แม่เจ้าอยู่หัว และมีมาตรฐานอยู่ในระดับต่ำ 1 ชุมชน ได้แก่ กลุ่มรักษ์ภูเขาถ้ำ โดยมีค่าคะแนนเรียงตามอันดับดังแสดงในตารางที่ 39 และแผนภูมิสรุปได้ดังภาพประกอบที่ 4

ตารางที่ 39 ผลการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดนครศรีธรรมราชเรียงอันดับตามคะแนน

ที่	ชื่อกลุ่ม	คะแนน	ระดับ	สัญลักษณ์
1	ชมรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรข้างกลาง	89.6	ดีเยี่ยม	★★★★★
2	กลุ่มทะเลหมอกกรุงชิง	87.15	ดีเยี่ยม	★★★★★
3	ศูนย์สิ่งแวดล้อมศึกษา จ.นครศรีธรรมราช โรงเรียนลานสกาฯ	83.85	ดีเยี่ยม	★★★★★
4	ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีรีวง	83.15	ดีเยี่ยม	★★★★★
5	ชมรมธุรกิจท่องเที่ยวชนอม	82.95	ดีเยี่ยม	★★★★★
6	ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนบ้านห้วยพาน (คุ้มตาหุ่ย)	82.1	ดีเยี่ยม	★★★★★
7	กลุ่มผึ้งโพรงไทยบ้านคลองปึกเหนือ	77.6	ดีมาก	★★★★

ที่	ชื่อกลุ่ม	คะแนน	ระดับ	สัญลักษณ์
8	ศูนย์ประสานการท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อมตำบลกะทูน	75.1	ดีมาก	★★★★
9	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านแหลมประทับ	71.8	ดีมาก	★★★★
10	กลุ่มวัดพุทธสีมา หัวไทร	69.5	ดี	★★★
11	กลุ่มบ่อน้ำร้อน (กรุงชิง)	69.3	ดี	★★★
12	ชมรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ตำบลเค็ง	67.4	ดี	★★★
13	กลุ่มประมงชายฝั่งรักบ้านเกิด	64.8	ดี	★★★
14	เครือข่ายวิสาหกิจชุมชนตำบลร่อนพิบูลย์	64.55	ดี	★★★
15	กลุ่มมัดคุเทศก์น้อยบ้านเขาวังทอง	64.45	ดี	★★★
16	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลถ้ำใหญ่	64.3	ดี	★★★
17	วิสาหกิจชุมชนชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านกะทูน	63.3	ดี	★★★
18	ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลละอาย	61.8	ดี	★★★
19	รักษ์ป่าต้นน้ำภูเขาหลวง	61.3	ดี	★★★
20	ชมรมอนุรักษ์ป่าเขาศูนย์	61.15	ดี	★★★
21	ชุมชนหมอกภูเขาเหล็ก	60.2	ปานกลาง	★★
22	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หนานช่องฟ้า	59.15	ปานกลาง	★★
23	ชุมชนอนุรักษ์ธรรมชาติหินตั้ง	59	ปานกลาง	★★
24	ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติบ้านปลายอวน	57.85	ปานกลาง	★★
25	กลุ่มท่องเที่ยวโครงการท่องเที่ยว	56.2	ปานกลาง	★★
26	ชมรมฟื้นฟูและอนุรักษ์การท่องเที่ยวทำดี	55.8	ปานกลาง	★★
27	ชมรมพิทักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งขนอม	54.3	ปานกลาง	★★
28	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านเกาะนางโดย	54.2	ปานกลาง	★★
29	กลุ่มรักษ์เขาวัง	53.65	ปานกลาง	★★
30	ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมวังลุง	51.2	ปานกลาง	★★
31	กลุ่มประวัติศาสตร์แม่เจ้าอยู่หัว	50.8	ปานกลาง	★★
32	กลุ่มรักษ์ภูเขาถ้ำ	47.15	ต่ำ	★

ภาพที่ 4 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของระดับมาตรฐานของกลุ่มจัดการท่องเที่ยวจังหวัดนครศรีธรรมราช

ชุมชนที่ 1 ชมรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรข้างกลาง

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้ 32 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 4 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม และ 1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 1 ดัชนี ได้แก่ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 28.5 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 12 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว 2.10 การจัดบริการที่พัก 2.11 การจัดบริการอาหาร และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 19.9 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 6 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 9.1 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 4 ดัชนี ได้แก่ 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย และ 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่

สรุปว่า ชมรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรข้างกลางได้คะแนน 89.6 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีเยี่ยมหรือได้สัญลักษณ์ ★★★★★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 40

ตาราง 40 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรข้างกลาง

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	3.1 ระบบสังคม
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	ระดับปานกลาง
4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม	
4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่	

ชุมชนที่ 2 กลุ่มทะเลหมอกกรุงชิง

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน

คะแนนที่ได้ 30.4 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 4 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม และ 1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 28.05 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 11 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว 2.10 การจัดบริการที่พัก 2.11 การจัดบริการอาหาร และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 1 ดัชนี ได้แก่ 2.5 การจัดการความปลอดภัย

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 18.7 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 5 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 1 ดัชนี ได้แก่ 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 10 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 6 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย และ 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

สรุปว่า กลุ่มทะเลหมอกกรุงชิงได้คะแนน 87.15 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีเยี่ยมหรือได้สัญลักษณ์ ★ ★ ★ ★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 41

ตาราง 41 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มทะเลหมอกกรุงชิง

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	<p>1.5 ความมั่งคั่งของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน</p> <p>2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว</p> <p>2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว</p> <p>2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้</p> <p>2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก</p> <p>2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ</p> <p>2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว</p> <p>2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์</p> <p>2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว</p> <p>2.10 การจัดบริการที่พัก</p> <p>2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน</p> <p>2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก</p> <p>3.1 ระบบสังคม</p> <p>3.2 ระบบผู้นำชุมชน</p> <p>3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า</p> <p>3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว</p> <p>3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม</p> <p>4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม</p> <p>4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย</p> <p>4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว</p> <p>4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่</p> <p>4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่</p> <p>4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม</p>
ระดับปานกลาง	<p>2.5 การจัดการความปลอดภัย</p> <p>3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน</p>
ระดับต่ำ	<p>1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น</p>

ชุมชนที่ 3 ศูนย์สิ่งแวดล้อมศึกษา จ.นครศรีธรรมราช โรงเรียนลานสกาประชา สรรค์

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน
คะแนนที่ได้ 33.6 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 5 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมี
ฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่าง
ยั่งยืน 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์
ประเพณี และวัฒนธรรม และ 1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 24.8 คะแนน ซึ่งมี
ดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 9 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม
วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.3 การ
ท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัย
ภายนอก 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.10 การจัดบริการ
ที่พัก 2.11 การจัดบริการอาหาร และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก และมีผลการประเมินอยู่ใน
ระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.8
การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ และ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 16.8 คะแนน ซึ่งมี
ดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 5 ดัชนี ได้แก่ 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิ
ปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ
ท่องเที่ยว และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และ
มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม และ 3.4 มีบุคลากรที่มี
ความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และ
ชุมชน

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 8.65 คะแนน ซึ่งมี
ดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 4 ดัชนี ได้แก่ 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย และ
4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว 4.5 ความ
หลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้าง
จิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปาน
กลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่
นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และ 4.4 การให้ความรู้

ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่

สรุปว่า ศูนย์สิ่งแวดล้อมศึกษา จ.นครศรีธรรมราช โรงเรียนลานสกาประชาสรรค์ได้คะแนน 83.85 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีเยี่ยมหรือได้สัญลักษณ์ ★★★★★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 42

ตาราง 42 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของศูนย์สิ่งแวดล้อมศึกษา จ.นครศรีธรรมราช โรงเรียนลานสกาประชาสรรค์

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับปานกลาง	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	3.1 ระบบสังคม
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่

ชุมชนที่ 4 ชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีรีวง

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้ 30.4 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 4 ดัชนี ได้แก่ 1.2 มีวิธีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม และ 1.5 ความงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 1 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 26.9 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 10 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกากในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ และ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว 2.10 การจัดบริการที่พัก 2.11 การจัดบริการอาหาร และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 17.3 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 4 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า และ 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 3.4 มีบุคลากร

ที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 8.55 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ และ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

สรุปว่า ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีรีวงได้คะแนน 83.15 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีเยี่ยมหรือได้สัญลักษณ์ ★★★★★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 43

ตาราง 43 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีรีวง

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.2 มีวิธีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
3.1 ระบบสังคม	

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
ระดับปานกลาง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

ชุมชนที่ 5 ชมรมธุรกิจท่องเที่ยวขอนแก่น

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้ 35.2 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 5 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.2 มีวิธีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม และ 1.5 ความมั่งคั่งของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 24.7 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 10 ดัชนี ได้แก่ 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ และ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว 2.10 การจัดบริการที่พัก 2.11 การจัดบริการอาหาร และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก และมีผล

การประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว และ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 16.5 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 4 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า และ 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการและชุมชน และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 6.55 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 1 ดัชนี ได้แก่ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

สรุปว่า ชมรมธุรกิจท่องเที่ยวขอนแก่นได้คะแนน 82.95 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีเยี่ยม หรือได้สัญลักษณ์ ★★★★★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 44

ตาราง 44 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมธุรกิจท่องเที่ยวขอนแก่น

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.2 มีวิธีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.5 การจัดการความปลอดภัย

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับมาตรฐาน	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	3.1 ระบบสังคม
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
	ระดับปานกลาง
2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก	
3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน	
3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม	
4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย	
4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว	
4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่	
4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม	
ระดับต่ำ	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

ชุมชนที่ 6 ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนบ้านห้วยพาน (คุ้มตาห่วย)

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน
 คะแนนที่ได้ 33.6 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 5 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมี
 ฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.2 มีวิธีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่าง

ยั่งยืน 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม และ 1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 23.5 คะแนน ซึ่งมี ดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 9 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.7 ชุมชนมี รายได้จากการท่องเที่ยว 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ และ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการ ท่องเที่ยว 2.10 การจัดบริการที่พัก และ 2.11 การจัดบริการอาหาร และมีผลการประเมินอยู่ใน ระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.4 ศักยภาพ ในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 16.5 คะแนน ซึ่งมี ดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และ 3.6 ความเข้มแข็ง ของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปาน กลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.2 ระบบผู้นำชุมชน และ 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่อง ระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 8.5 คะแนน ซึ่งมี ดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้ และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ วัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมี ประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย และ 4.4 การให้ความรู้ ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่ โดยรอบพื้นที่

สรุปว่า ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนบ้านห้วยพาน (คุ่มตาค่อย) ได้คะแนน 82.1 คะแนน มี มาตรฐานระดับดีเยี่ยมหรือได้สัญลักษณ์ ★★★★★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดัง แสดงในตาราง 45

ตาราง 45 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนบ้านห้วยพาน (คุ้มตา
หนู่ย)

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
ระดับปานกลาง	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	3.1 ระบบสังคม
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่

ชุมชนที่ 7 กลุ่มฝั่งโขงไทยบ้านคลองปึกเหนือ

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้ 33.6 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 4 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม และ 1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 1 ดัชนี ได้แก่ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 22.6 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 8 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว 2.10 การจัดบริการที่พัก และ 2.11 การจัดบริการอาหาร มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 14.8 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า และ 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 3.2 ระบบผู้นำชุมชน และ 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 6.6 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และ

สามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่พนักงานท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และ 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 2 ดัชนี ได้แก่ 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว พนักงานท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ และ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว

สรุปว่า กลุ่มผัังโหลงไทยบ้านคลองปึกเหนือได้คะแนน 77.6 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีมากหรือได้สัญลักษณ์ ★★☆☆ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 46

ตาราง 46 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มผัังโหลงไทยบ้านคลองปึกเหนือ

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	3.1 ระบบสังคม
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่พนักงานท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับปานกลาง	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
ระดับต่ำ	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่

ชุมชนที่ 8 ศูนย์ประสานการท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อมตำบลกะทูน

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้ 27.2 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม และ 1.5 ความมั่งคั่งของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 24.2 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 8 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและการท่องเที่ยว 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ 2.10 การจัดบริการที่พัก และ 2.11 การจัดบริการอาหาร และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปาน

กลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 16 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.2 ระบบผู้นำชุมชน และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน และ 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 7.7 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้ และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว และ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว และการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

สรุปว่า ศูนย์ประสานการท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อมตำบลกะทูนได้คะแนน 75.1 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีมากหรือได้สัญลักษณ์ ★ ★ ★ โดยมียุทธศาสตร์มาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 47

ตาราง 47 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของศูนย์ประสานการท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อมตำบลกะทูน

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับมาตรฐาน	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	3.1 ระบบสังคม
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
	ระดับปานกลาง
1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น	
2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก	
2.5 การจัดการความปลอดภัย	
2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	
2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก	
3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า	
3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน	
3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว	
4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม	
4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย	
4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่	
4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม	

ชุมชนที่ 9 กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านแหลมประทับ

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน

คะแนนที่ได้ 28.8 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 1.2 มีวิธีการ

ผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และ วัฒนธรรม และ 1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 20.45 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 5 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.10 การจัดบริการที่พัก และ 2.11 การจัดบริการอาหาร และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 7 ดัชนี ได้แก่ 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 15.1 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม และ 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยวผู้ประกอบการ และชุมชน และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 7.45 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 1 ดัชนี ได้แก่ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 5 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ และ 4.6 ความเชื่ออันวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

สรุปว่า กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านแหลมประทับได้คะแนน 71.8 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีมากหรือได้สัญลักษณ์ ★★★★★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง

48

ตาราง 48 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านแหลมประทับ

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	3.1 ระบบสังคม
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
	ระดับปานกลาง
1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น	
2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้	
2.5 การจัดการความปลอดภัย	
2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ	
2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว	
2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์	
2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	
2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก	
3.2 ระบบผู้นำชุมชน	
3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า	
3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน	
3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม	

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

ชุมชนที่ 10 กลุ่มวัดพัทธสีมา หัวไทร

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้ 22.4 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 1 ดัชนี ได้แก่ 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.2 มีวิธีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และ 1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 22 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 9 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว 2.10 การจัดบริการที่พัก และ 2.11 การจัดบริการอาหาร มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 1 ดัชนี ได้แก่ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 2 ดัชนี ได้แก่ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว และ 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 17.2 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 5 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ

วัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 1 ดัชนี ได้แก่ 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 7.9 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ และ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

สรุปว่า กลุ่มวัดพุทธสีมา หัวไทรได้คะแนน 69.5 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีหรือได้สัญลักษณ์ ★★★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 49

ตาราง 49 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มวัดพุทธสีมา หัวไทร

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	2.10 การจัดการบริการที่พัก
	2.11 การจัดการบริการอาหารชุมชน
	3.1 ระบบสังคม
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
ระดับปานกลาง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.5 ความมั่งคั่งของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
ระดับต่ำ	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์

ชุมชนที่ 11 กลุ่มบ่อน้ำร้อนกรุงชิง

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้ 33.6 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 4 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และ 1.5 ความมั่งคั่งของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 1 ดัชนี ได้แก่ 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 18.25 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 6 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกากในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว 2.10 การจัดบริการที่พัก และ 2.11 การจัดบริการอาหาร มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 5 ดัชนี ได้แก่ 2.3 การ

ท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 9.9 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม และ 3.2 ระบบผู้นำชุมชน มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 1 ดัชนี ได้แก่ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 3 ดัชนี ได้แก่ 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน และ 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 7.55 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และ 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว

สรุปว่า กลุ่มบ่อน้ำร้อนกรุงชิงได้คะแนน 69.3 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีหรือได้สัญลักษณ์ ★★★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 50

ตาราง 50 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มบ่อน้ำร้อนกรุงชิง

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	3.1 ระบบสังคม
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
ระดับปานกลาง	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
ระดับต่ำ	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว

ชุมชนที่ 12 ชมรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ตำบลเคิ่ง

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน

คะแนนที่ได้ 28.8 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 1.2 มีวิธีการ

ผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และ วัฒนธรรม และ 1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 19 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 5 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.10 การจัดการบริการที่พัก 2.11 การจัดการบริการอาหาร และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 6 ดัชนี ได้แก่ 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 13.5 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 1 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 5 ดัชนี ได้แก่ 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 6.1 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 5 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์ และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้ และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว และการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่

สรุปว่า ชุมชนท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ตำบลเค็งได้คะแนน 67.4 คะแนน มีมาตรฐานระดับดี หรือได้สัญลักษณ์ ★ ★ ★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 51

ตาราง 51 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ตำบลเคิ่ง

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	3.1 ระบบสังคม
ระดับปานกลาง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับต่ำ	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่

ชุมชนที่ 13 กลุ่มประมงชายฝั่งรักบ้านเกิด

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน

คะแนนที่ได้ 25.6 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และ 1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และ 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 17.35 คะแนน

ดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 8 ดัชนี ได้แก่ 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว 2.10 การจัดบริการที่พัก 2.11 การจัดบริการอาหาร และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 14.4 คะแนน

ดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม และ 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยวผู้ประกอบการ และชุมชน และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 7.45 คะแนน

ดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 1 ดัชนี ได้แก่ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการ

ท่องเที่ยว และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 5 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

สรุปว่า กลุ่มประมงชายฝั่งรักบ้านเกิดได้คะแนน 64.8 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีหรือได้สัญลักษณ์ ★★★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 52

ตาราง 52 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มประมงชายฝั่งรักบ้านเกิด

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.2 มีวิธีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	3.1 ระบบสังคม
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
	ระดับปานกลาง
1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น	
1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม	
2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว	
2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้	
2.5 การจัดการความปลอดภัย	
2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ	
2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์	
2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	
2.10 การจัดบริการที่พัก	
2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน	

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
ระดับต่ำ	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว

ชุมชนที่ 14 เครือข่ายวิสาหกิจชุมชนตำบลอ่อนพิบูลย์

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้ 24 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และ 1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และ 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 18.25 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 6 ดัชนี ได้แก่ 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว 2.10 การจัดบริการที่พัก และ 2.11 การจัดบริการอาหาร มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก และมีผลการ

ประเมินอยู่ในระดับต่ำ 2 ดัชนี ได้แก่ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก และ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว

องค์ประกอบที่ 3 องค์การชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 15.4 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า และ 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยวผู้ประกอบการ และชุมชน และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 6.9 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 6 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

สรุปว่า เครือข่ายวิสาหกิจชุมชนตำบลอ่อนพิบูลย์ได้คะแนน 64.55 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีหรือได้สัญลักษณ์ ★ ★ ★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 53

ตาราง 53 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนตำบลอ่อนพิบูลย์

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
ระดับปานกลาง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	3.1 ระบบสังคม
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	ระดับต่ำ
2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว	

ชุมชนที่ 15 กลุ่มมัคคุเทศก์น้อยบ้านเขาวังทอง

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน

คะแนนที่ได้ 24 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และ 1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐาน

ทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และ 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 16 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 6 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.5 การจัดการความปลอดภัย และ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ และ 2.11 การจัดบริการอาหาร และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 3 ดัชนี ได้แก่ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.10 การจัดบริการที่พัก และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 19.9 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 6 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 6.55 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 1 ดัชนี ได้แก่ 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้ และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 5 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

สรุปว่า กลุ่มมัคคุเทศก์น้อยบ้านเขาวังทองได้คะแนน 64.45 คะแนน มีมาตรฐานระดับดี หรือได้สัญลักษณ์ ★★★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 54

ตาราง 54 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มมัคคุเทศก์น้อยบ้านเขาวังทอง

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.5 ความมั่งคั่งของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	3.1 ระบบสังคม
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
ระดับปานกลาง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับต่ำ	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก

ชุมชนที่ 16 ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลถ้ำใหญ่

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้ 28.8 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และ 1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และ 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 14.4 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 4 ดัชนี ได้แก่ 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.5 การจัดการความปลอดภัย และ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 5 ดัชนี ได้แก่ 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ และ 2.11 การจัดบริการอาหาร และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 3 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.10 การจัดบริการที่พัก และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 14.5 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า และ 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 6.6 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 1 ดัชนี ได้แก่ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง

3 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยว และชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย และ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 2 ดัชนี ได้แก่ 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว และ 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และ ชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่

สรุปว่า ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลถ้ำใหญ่ได้คะแนน 64.3 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีหรือได้สัญลักษณ์ ★ ★ ★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 55

ตาราง 55 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลถ้ำใหญ่

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.2 มีวิธีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	ระดับปานกลาง
1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น	
1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม	
2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้	
2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ	
2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว	
2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์	
2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน	
3.1 ระบบสังคม	
3.2 ระบบผู้นำชุมชน	

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
ระดับต่ำ	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่

ชุมชนที่ 17 วิสาหกิจชุมชนชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านกะทูน

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้ 24 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม และ 1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และ 1.2 มีวิธีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 17.7 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 6 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว 2.10 การจัดบริการที่พัก และ 2.11 การจัดบริการอาหาร มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติและ 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 2 ดัชนี ได้แก่ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 15.2 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 4 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า และ 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 1 ดัชนี ได้แก่ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 6.4 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 6 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

สรุปว่า วิสาหกิจชุมชนชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านกะทูนได้คะแนน 63.3 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีหรือได้สัญลักษณ์ ★★ โดยีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 56

ตาราง 56 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของวิสาหกิจชุมชนชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านกะทูน

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	1.5 ความมั่งคั่งของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับมาตรฐาน	3.1 ระบบสังคม
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
ระดับปานกลาง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	ระดับต่ำ
2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว	
2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก	
3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน	

ชุมชนที่ 18 ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลละอาย

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน
 คะแนนที่ได้ 25.6 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และ 1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 1.2 มีวิถีการผลิตที่

พึงพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และ 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 16 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 4 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว 2.10 การจัดบริการที่พัก และ 2.11 การจัดบริการอาหาร มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 5 ดัชนี ได้แก่ 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ และ 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 2 ดัชนี ได้แก่ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 13.7 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 4 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม และ 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า และ 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 6.4 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 6 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

สรุปว่า ชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลละอายได้คะแนน 61.8 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีหรือได้สัญลักษณ์ ★ ★ ★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 57

ตาราง 57 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลละอาย

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	3.1 ระบบสังคม
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
ระดับปานกลาง	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
	4.6 ความเชื่ออันขมขื่นต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับต่ำ	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

ชุมชนที่ 19 รัษฎาตันน้ำภูเขาหลวง

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน

คะแนนที่ได้ 22.4 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 1 ดัชนี ได้แก่ 1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.2 มีวิธีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และ 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 17.75 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกากในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ และ 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 8 ดัชนี ได้แก่ 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว 2.10 การจัดบริการที่พัก 2.11 การจัดบริการอาหาร และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 13.9คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 3.2 ระบบผู้นำชุมชน และ 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 7.25 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการนักท่องเที่ยว และ 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่

สรุปว่า รัษฎาต้นน้ำภูเขาหลวงได้คะแนน 61.3 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีหรือได้สัญลักษณ์ ★★★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 58

ตาราง 58 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชุมชนรัษฎาต้นน้ำภูเขาหลวง

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
ระดับปานกลาง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	3.1 ระบบสังคม
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
ระดับต่ำ	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก

ชุมชนที่ 20 ชมรมอนุรักษ์ป่าเขาศูนย์

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้ 24 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และ 1.5 ความมั่งคั่งของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และ 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 17.25 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 6 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.10 การจัดบริการที่พัก และ 2.11 การจัดบริการอาหาร มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 2.2 มี

องค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว และ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 4 ดัชนี ได้แก่ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 14.4 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 3.2 ระบบผู้นำชุมชน และ 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยวผู้ประกอบการ และชุมชน และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 5.5 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 2 ดัชนี ได้แก่ 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว และ 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่

สรุปว่า ชมรมอนุรักษ์ป่าเขาขุนยี่ได้คะแนน 61.15 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีหรือได้สัญลักษณ์ ★ ★ ★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 59

ตาราง 59 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมอนุรักษ์ป่าเขาขุนยี่

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.2 มีวิธีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับมาตรฐาน	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
ระดับปานกลาง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	3.1 ระบบสังคม
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
ระดับต่ำ	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่

ชุมชนที่ 21 ชุมชนหมอกภูเขาลึก

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน
 คะแนนที่ได้ 22.4 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 1 ดัชนี ได้แก่ 1.5 ความ

งดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และ 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม และ มีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 20.2 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 7 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และ 2.11 การจัดบริการอาหาร มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 2.10 การจัดบริการที่พัก

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 10.2 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 1 ดัชนี ได้แก่ 3.2 ระบบผู้นำชุมชน มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม และ 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 3 ดัชนี ได้แก่ 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 7.4 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว และ 4.6 ความเชื่ออำนาจต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว และ 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับ

พนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ
1 ดัชนี ได้แก่ 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย

สรุปว่า ชุมชนหมอกภูเขาเหล็กได้คะแนน 60.2 คะแนน มีมาตรฐานระดับปานกลางหรือ
ได้สัญลักษณ์ ★★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 60

ตาราง 60 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของหมอกภูเขาเหล็ก

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่	
ระดับสูง	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน	
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว	
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว	
	2.5 การจัดการความปลอดภัย	
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ	
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์	
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน	
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน	
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม	
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่	
	4.6 ความเชื่ออันวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม	
	ระดับปานกลาง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
		1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม		
2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้		
2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก		
2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว		
2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก		
3.1 ระบบสังคม		
3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน		
4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว		

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
ระดับต่ำ	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย

ชุมชนที่ 22 กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หนานซ่งฟ้า

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้ 25.6 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม และ 1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 13.25 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกากในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ และ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.10 การจัดบริการที่พัก และ 2.11 การจัดบริการอาหาร และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 5 ดัชนี ได้แก่ 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 15.1 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 4 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า และ 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ และ 3.4 มี

บุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ วัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 5.2 คะแนน ซึ่งมี ดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์ และสามารถสร้างการเรียนรู้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ วัฒนธรรม 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ วัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 2 ดัชนี ได้แก่ 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการ พัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว และ 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่ง ท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่

สรุปว่า กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หนานชองฟ้าได้คะแนน 59.15 คะแนน มีมาตรฐาน ระดับปานกลางหรือได้สัญลักษณ์ □□ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 61

ตาราง 61 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หนานชองฟ้า

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	3.1 ระบบสังคม
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
ระดับปานกลาง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.10 การจัดบริการที่พัก

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
ระดับต่ำ	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่

ชุมชนที่ 23 ชุมชนอนุรักษ์ธรรมชาติหินตั้ง

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้ 32 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และ 1.5 ความมั่งคั่งของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และ 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 14.15 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว และ 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 6 ดัชนี ได้แก่ 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของ

ทรัพยากรธรรมชาติ 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และ 2.10 การจัดบริการที่พัก และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 4 ดัชนี ได้แก่ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.11 การจัดบริการอาหาร และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 8.4 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 1 ดัชนี ได้แก่ 3.2 ระบบผู้นำชุมชน มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 1 ดัชนี ได้แก่ 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 4 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 4.45 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ และ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 3 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

สรุปว่า ชุมชนอนุรักษ์ธรรมชาติและวัฒนธรรม หินตั้ง ได้คะแนน 59 คะแนน มีมาตรฐานระดับปานกลาง หรือได้สัญลักษณ์ ★★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 62

ตาราง 62 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชุมชนอนุรักษ์ธรรมชาติและวัฒนธรรม หินตั้ง

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับปานกลาง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	2.10 การจัดการที่พัก
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
	ระดับต่ำ
2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว	
2.11 การจัดการบริการอาหารชุมชน	
2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก	
3.1 ระบบสังคม	
3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า	
3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว	
3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม	
4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม	
4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย	
4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม	

ชุมชนที่ 24 ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติบ้านปลายอวน

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน
 คะแนนที่ได้ 24 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 1 ดัชนี ได้แก่ 1.2 มีวิธีการผลิต

ที่พึงพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม และ 1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 14.65 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกากำกับการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว และ 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 6 ดัชนี ได้แก่ 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว 2.10 การจัดบริการที่พัก และ 2.11 การจัดบริการอาหาร และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 3 ดัชนี ได้แก่ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 12 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 1 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 7.2 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย และ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยว และชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้ และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว

สรุปว่า ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติบ้านปลายอนได้คะแนน 57.85 คะแนน มีมาตรฐานระดับปานกลางหรือได้สัญลักษณ์ ★★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 63

ตาราง 63 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติบ้านปลายอน

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.2 มีวิธีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	3.1 ระบบสังคม
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
ระดับปานกลาง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	1.5 ความงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับต่ำ	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว

ชุมชนที่ 25 กลุ่มท่องเที่ยวหนองคาย

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้ 22.4 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 1 ดัชนี ได้แก่ 1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม และ 1.5 ความงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 13.85 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 1 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 8 ดัชนี ได้แก่ 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว 2.10 การจัดบริการที่พัก และ 2.11 การจัดบริการอาหาร และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 3 ดัชนี ได้แก่ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 13.7 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม และ 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า และ 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 6.25 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 6 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

สรุปว่า กลุ่มท่องเที่ยวหนวดการท่องเที่ยวได้คะแนน 56.2 คะแนน มีมาตรฐานระดับปานกลางหรือได้สัญลักษณ์ ★★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 64

ตาราง 64 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มท่องเที่ยวหนวดการท่องเที่ยว

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	3.1 ระบบสังคม
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
ระดับปานกลาง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการนักท่องเที่ยว
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
ระดับต่ำ	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

ชุมชนที่ 26 ชมรมฟื้นฟูและอนุรักษ์การท่องเที่ยวท่าดี

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้ 30.4 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 1.2 มีวิธีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และ 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และ 1.5 ความมั่งคั่งของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 9.5 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว และ 2.5 การจัดการความปลอดภัย มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติและ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และมีผลการประเมินอยู่ใน

ระดับต่ำ 6 ดัชนี ได้แก่ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ 2.10 การจัดบริการที่พัก 2.11 การจัดการบริการอาหาร และ 2.12การจัดการสินค้าที่ระลึก

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 10.6 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 1 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 2 ดัชนี ได้แก่ 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน และ 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 5.3 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 2 ดัชนี ได้แก่ 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว

สรุปว่า ชมรมฟื้นฟูและอนุรักษ์การท่องเที่ยวทำดีได้คะแนน 55.8 คะแนน มีมาตรฐานระดับปานกลางหรือได้สัญลักษณ์ ★★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 65

ตาราง 65 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมฟื้นฟูและอนุรักษ์การท่องเที่ยวทำดี

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.2 มีวิธีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	3.1 ระบบสังคม

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับปานกลาง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	1.5 ความงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	ระดับต่ำ
2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว	
2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์	
2.10 การจัดบริการที่พัก	
2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน	
2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก	
3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน	
3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว	
4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่	
4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่	

ชุมชนที่ 27 ชมรมพิทักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งขนอม

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน

คะแนนที่ได้ 22.4 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 1 ดัชนี ได้แก่ 1.2 มีวิธีการ

ผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม และ 1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 12.95 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 2.10 การจัดบริการที่พัก และ 2.11 การจัดบริการอาหาร มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 7 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกากในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ และ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 3 ดัชนี ได้แก่ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 14.4 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม และ 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยวผู้ประกอบการ และชุมชน และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 4.55 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 2 ดัชนี ได้แก่ 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย และ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว

สรุปว่า ชมรมพิทักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งชนอมได้คะแนน 54.3 คะแนน มีมาตรฐานระดับปานกลางหรือได้สัญลักษณ์ ★★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 66

ตาราง 66 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมพิทักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งชนอม

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.2 มีวิธีการผลิตที่พึงพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	3.1 ระบบสังคม
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
ระดับปานกลาง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
ระดับต่ำ	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่

ชุมชนที่ 28 กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านเกาะนางโดย

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้ 20.8 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม และ 1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 15.05 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ และ 2.11 การจัดบริการอาหาร มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 5 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติและ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 4 ดัชนี ได้แก่ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ 2.10 การจัดบริการที่พัก และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 11.7 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 1 ดัชนี ได้แก่ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า และ 3.5 ชุมชน

รู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน และ

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 6.35 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 6 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

สรุปว่า กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านเกาะนางโดยได้คะแนน 54.2 คะแนน มีมาตรฐานระดับปานกลางหรือได้สัญลักษณ์ ★★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 67

ตาราง 67 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านเกาะนางโดย

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
ระดับปานกลาง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	1.5 ความมั่งคั่งของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	3.1 ระบบสังคม

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	ระดับต่ำ
2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว	
2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์	
2.10 การจัดการบริการที่พัก	
2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก	
3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน	

ชุมชนที่ 29 กลุ่มรักษ์เขาวัง

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้ 24 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม และ 1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และ 1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 12.7 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 2.5 การจัดการความปลอดภัย และ 2.11 การจัดการบริการอาหาร มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 2.2 เมืองคกรหรือกลไกใน

การทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก และ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 6 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกากในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ 2.10 การจัดบริการที่พัก และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก

องค์ประกอบที่ 3 องค์การชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 11.1 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 1 ดัชนี ได้แก่ 3.5 ชุมชนรู้จักเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 5.85 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 5 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่

สรุปว่า กลุ่มรักษ์เขาวังได้คะแนน 53.65 คะแนน มีมาตรฐานระดับปานกลางหรือได้สัญลักษณ์ ★★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 68

ตาราง 68 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มรักษ์เขาวัง

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
ระดับปานกลาง	<p>1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์</p> <p>1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน</p> <p>2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว</p> <p>2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้</p> <p>2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก</p> <p>2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว</p> <p>3.1 ระบบสังคม</p> <p>3.2 ระบบผู้นำชุมชน</p> <p>3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า</p> <p>3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม</p> <p>4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม</p> <p>4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย</p> <p>4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว</p> <p>4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่</p> <p>4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม</p>
ระดับต่ำ	<p>1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น</p> <p>2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว</p> <p>2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ</p> <p>2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว</p> <p>2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์</p> <p>2.10 การจัดบริการที่พัก</p> <p>2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก</p> <p>3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน</p> <p>4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่</p>

ชุมชนที่ 30 ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมวังลู่

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้ 17.6 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และ 1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม ชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 2 ดัชนี ได้แก่ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และ 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 17.85 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 5 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.10 การจัดบริการที่พัก และ 2.11 การจัดบริการอาหาร มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 6 ดัชนี ได้แก่ 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 9.5 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า และ 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 2 ดัชนี ได้แก่ 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 6.05 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ และ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 2 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถ

สร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และ
4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย

สรุปว่า ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมวังลุงได้คะแนน 51.2 คะแนน มีมาตรฐานระดับปานกลางหรือได้สัญลักษณ์ ★ ★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 69

ตาราง 69 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมวังลุง

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
ระดับปานกลาง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.5 ความงามตงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	3.1 ระบบสังคม
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับต่ำ	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย

ชุมชนที่ 31 กลุ่มประวัติศาสตร์แม่เจ้าอยู่หัว

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้ 22.4 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 1 ดัชนี ได้แก่ 1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม และ 1.5 ความมั่งคั่งของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 14.9 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกากในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว และ 2.11 การจัดบริการอาหาร มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 6 ดัชนี ได้แก่ 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และ 2.10 การจัดบริการที่พัก และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 3 ดัชนี ได้แก่ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 8.1 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน และ 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และมีผล

การประเมินอยู่ในระดับต่ำ 3 ดัชนี ได้แก่ 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 5.4 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม มีผลการประเมินอยู่ในระดับ 2 ดัชนี ได้แก่ และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 3 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย และ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว

สรุปว่า กลุ่มประวัติศาสตร์แม่เจ้าอยู่หัวได้คะแนน 50.8 คะแนน มีมาตรฐานระดับปานกลางหรือได้สัญลักษณ์ ★ ★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 70

ตาราง 70 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มประวัติศาสตร์แม่เจ้าอยู่หัว

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
ระดับปานกลาง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	2.10 การจัดบริการที่พัก

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	3.1 ระบบสังคม
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
ระดับต่ำ	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่	

ชุมชนที่ 32 กลุ่มรักษ์ภูเขากำ

องค์ประกอบที่ 1

ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน

คะแนนที่ได้ 20.8 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 5 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม และ 1.5 ความมั่งคั่งของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน

องค์ประกอบที่ 2

การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 17.85 คะแนน

ดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 1 ดัชนี ได้แก่ 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 5 ดัชนี ได้แก่ 2.3 การท่องเที่ยวสามารถ

นำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 6 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกากในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ 2.10 การจัดบริการที่พัก และ 2.11 การจัดบริการอาหาร

องค์ประกอบที่ 3 องค์การชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 9.9 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 5 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยวผู้ประกอบการ และชุมชน 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 6.45 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ และ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม วัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 2 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และ 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว

สรุปว่า กลุ่มรักษภูเข่าได้คะแนน 47.15 คะแนน มีมาตรฐานระดับต่ำ หรือได้สัญลักษณ์ ★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 71

ตาราง 71 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มรักษภูเข่า

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่

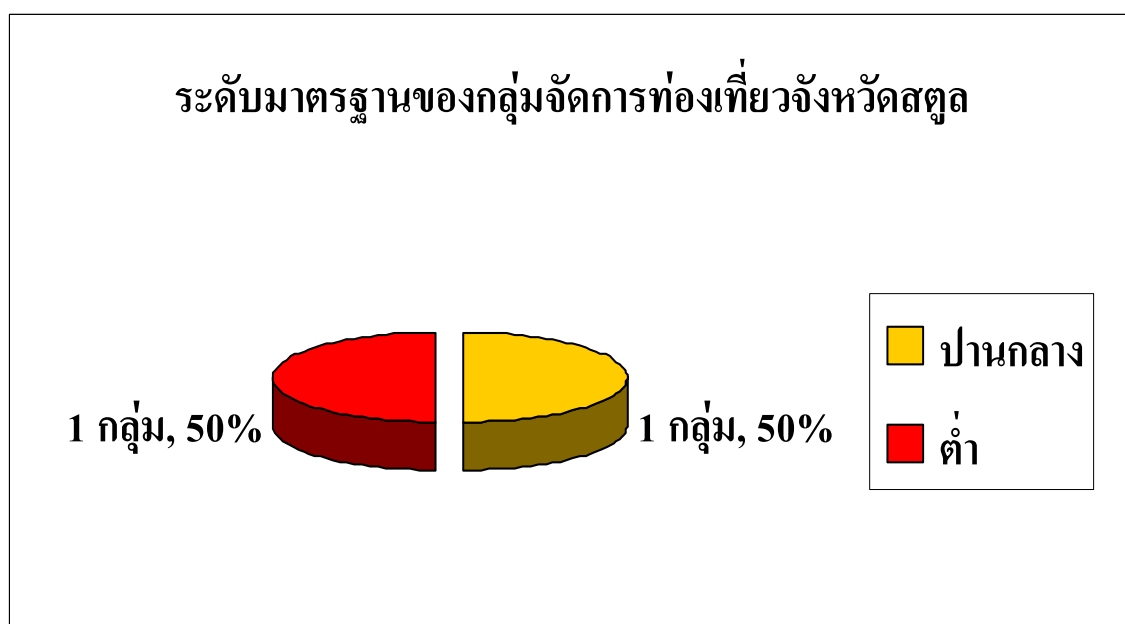
ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่	
ระดับปานกลาง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์	
	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน	
	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น	
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม	
	1.5 ความมั่งคั่งของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน	
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้	
	2.5 การจัดการความปลอดภัย	
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ	
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก	
	3.1 ระบบสังคม	
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน	
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน	
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว	
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม	
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย	
	ระดับต่ำ	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
		2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว		
2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์		
2.10 การจัดบริการที่พัก		
2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน		
3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า		
4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม		
4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว		

4. จังหวัดสตูล

จากการใช้แบบประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนโดยให้ผู้นำชุมชนด้านการท่องเที่ยวเป็นผู้ประเมินเอง ผลปรากฏว่า แหล่งท่องเที่ยวชุมชนในจังหวัดสตูล 2 ชุมชน มีมาตรฐานอยู่ในระดับปานกลาง 1 ชุมชน ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านบ่อ 7 ลูก และมีมาตรฐานอยู่ในระดับต่ำ 1 ชุมชน ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวบ้านทุ่งรีนโฮมสเตย์ โดยมีค่าคะแนนเรียงตามอันดับดังแสดงในตารางที่ 72 และแผนภูมิสรุป

ตารางที่ 72 ผลการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดสตูลเรียงอันดับตามคะแนน

ที่	ชื่อกลุ่ม	คะแนน	ระดับ	สัญลักษณ์
1	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านบ่อ 7 ลูก	51.95	ปานกลาง	★ ★
2	กลุ่มท่องเที่ยวบ้านทุ่งรีนโฮมสเตย์	50	ต่ำ	★

ภาพที่ 5 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของระดับมาตรฐานของกลุ่มจัดการท่องเที่ยวจังหวัดสตูล

โดยสามารถอธิบายแจกแจงรายละเอียดแต่ละกลุ่มดังนี้

ชุมชนที่ 1 กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านบ่อ 7 ลูก

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้ 17.6 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 1 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณีและวัฒนธรรม และ 1.5 ความมั่งคั่งของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 2 ดัชนี ได้แก่ 1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 17.95 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 5 ดัชนี ได้แก่ 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ 2.10 การจัดบริการที่พัก และ 2.11 การจัดบริการอาหาร มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว และ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 4 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 11.9 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 1 ดัชนี ได้แก่ 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 4.5 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชน และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์

ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 3 ดัชนี ได้แก่ 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว และ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่

สรุปว่า กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านบ่อ 7 ลูกได้คะแนน 51.95 คะแนน มีมาตรฐานระดับปานกลาง หรือได้สัญลักษณ์ ★★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 73

ตาราง 73 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านบ่อ 7 ลูก

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
ระดับปานกลาง	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	3.1 ระบบสังคม
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับต่ำ	1.2 มีวิธีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่

ชุมชนที่ 2 กลุ่มท่องเที่ยวบ้านทุ่งรินโฮมสเตย์

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน

คะแนนที่ได้ 17.6 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.2 มีวิธีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณีและวัฒนธรรม และ 1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ และ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 15.35 คะแนน

ดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 1 ดัชนี ได้แก่ 2.11 การจัดบริการอาหาร และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 11 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว 2.10 การจัดบริการที่พัก และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 11.3 คะแนน

ดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 5 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้าน

ความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 3.2 ระบบผู้นำชุมชน

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 5.75 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 1 ดัชนี ได้แก่ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว และ 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

สรุปว่า กลุ่มท่องเที่ยวบ้านทุ่งรัตนโฮมสเตย์ได้คะแนน 50 คะแนน มีมาตรฐานระดับต่ำ หรือได้สัญลักษณ์ ★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 74

ตาราง 74 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มท่องเที่ยวบ้านทุ่งรัตนโฮมสเตย์

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
ระดับปานกลาง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว	
2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์	

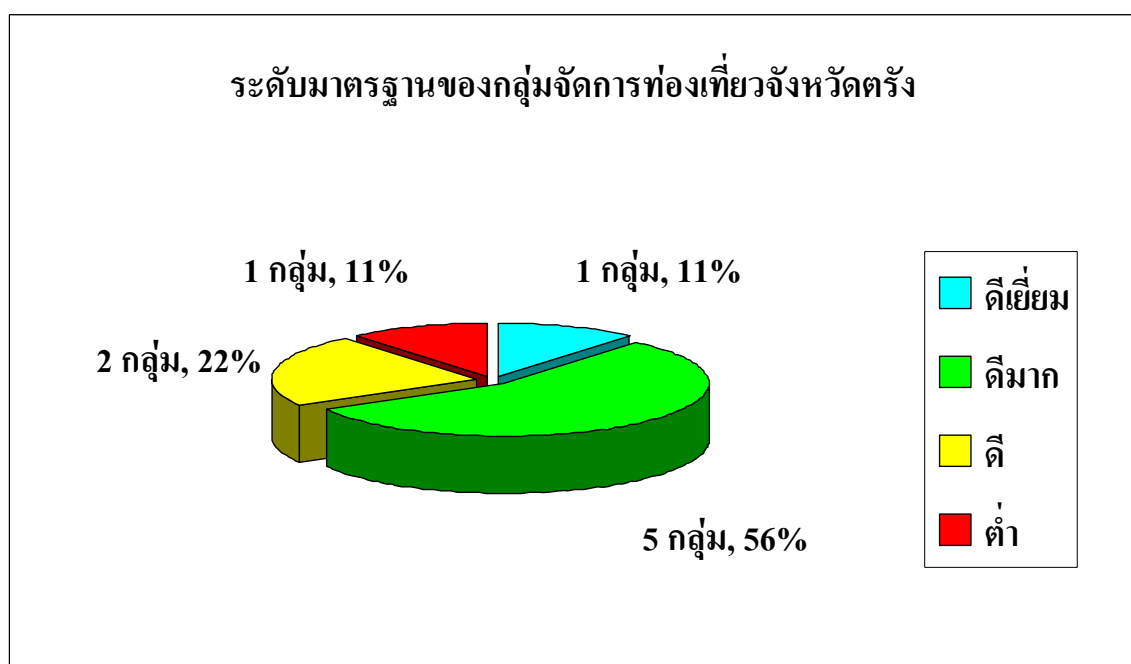
ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	3.1 ระบบสังคม
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
ระดับต่ำ	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

5. จังหวัดตรัง

จากการใช้แบบประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนโดยให้ผู้นำชุมชนด้านการท่องเที่ยวเป็นผู้ประเมินเอง ผลปรากฏว่า แหล่งท่องเที่ยวชุมชนในจังหวัดตรัง 9 ชุมชน มีมาตรฐานอยู่ในระดับดีเยี่ยม 1 ชุมชน ได้แก่ ชมรมรักษ์สายรุ้งชุมชนบ้านลำพิกุล มีมาตรฐานอยู่ในระดับดีมาก 5 ชุมชน ได้แก่ ถ้ำเลเขากอบ แหล่งชุมชนเรียนรู้การพัฒนาแบบพึ่งตนเอง ตันหยงสตาร์ แหล่งชุมชนเรียนรู้การจัดการป่าชายเลนบ้านทุ่งตาเซะ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงนิเวศบ้านลิบง-เจ้าไหม และกลุ่มทอผ้านาหมื่นศรี มีมาตรฐานอยู่ในระดับดี 2 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวังพระยาพิชัยการอนุรักษ์สัตว์ป่า-ป่าต้นน้ำและชมรมประมงพื้นบ้านบาตูปูเต๊ะ และมีมาตรฐานอยู่ในระดับต่ำ 1 ชุมชน ได้แก่ ชมรมอนุรักษ์ป่าสาคร อำเภอนาโยง โดยมีค่าคะแนนเรียงตามอันดับดังแสดงในตารางที่ 75 และแผนภูมิสรูป

ตารางที่ 75 ผลการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดสตูลเรียงอันดับตามคะแนน

ที่	ชื่อกลุ่ม	คะแนน	ระดับ	สัญลักษณ์
1	ชมรมรักษาสายรุ้ง ชุมชนบ้านลำพิกุล	81.2	ดีเยี่ยม	★★★★★
2	ถ้ำเลเขากอบ	77.05	ดีมาก	★★★★
3	แหล่งชุมชนเรียนรู้การพัฒนาแบบพึ่งตนเอง ต้นหยงสตาร์	75.55	ดีมาก	★★★★
4	แหล่งชุมชนเรียนรู้การจัดการปายาเลนบ้านทุ่งตาเซะ	74.8	ดีมาก	★★★★
5	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงนิเวศบ้านลิบง-เจ้าไหม	72.5	ดีมาก	★★★★
6	กลุ่มทอผ้านาหมื่นศรี	71.15	ดีมาก	★★★★
7	ชุมชนการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวังพระยาพิชัยการ อนุรักษ์สัตว์ป่า-ป่าต้นน้ำ	68.75	ดี	★★★
8	ชมรมประมงพื้นบ้านบาตูปูเต๊ะ	66.45	ดี	★★★
9	ชมรมอนุรักษ์ป่าสาคร นาโยง	34.1	ต่ำ	★

ภาพที่ 6 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของระดับมาตรฐานของกลุ่มจัดการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

โดยสามารถอธิบายแจกแจงรายละเอียดแต่ละกลุ่มโดยจัดระดับดังนี้

ชุมชนที่ 1 ชมรมรักษ์สายรุ้ง ชุมชนบ้านลำพิกุล

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน

คะแนนที่ได้ 32 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม และ 1.5 ความงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 25.1 คะแนน

ดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 10 ดัชนี ได้แก่ 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว 2.10 การจัดบริการที่พัก 2.11 การจัดบริการอาหาร และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว และ 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 16.1 คะแนน

ดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 4 ดัชนี ได้แก่ 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม และ 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 8 คะแนน

ดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย และ 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชน

ที่อยู่โดยรอบพื้นที่ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ และ 4.6 ความ
เอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

สรุปว่า ชมรมรักษาสายรุ้งชุมชนบ้านลำพิกุลได้คะแนน 81.2 คะแนน มีมาตรฐานระดับดี
เยี่ยมหรือได้สัญลักษณ์ ★★★★★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 76

ตาราง 76 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมรักษาสายรุ้งชุมชนบ้านลำพิกุล

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	ระดับปานกลาง
1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน	
2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว	
2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้	
3.1 ระบบสังคม	

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

ชุมชนที่ 2 ถ้าเลเขากอบ

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้ 30.4 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 4 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และ 1.5 ความมั่งคั่งของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 1 ดัชนี ได้แก่ 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 23.15 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 8 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.10 การจัดบริการที่พัก 2.11 การจัดบริการอาหาร และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ และ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 15.5 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.2 ระบบผู้นำชุมชน และ 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า 3.4 มีบุคลากรที่มี

ความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 8 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย และ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

สรุปว่า ถ้าเลขาธิการได้คะแนน 77.05 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีมากหรือได้สัญลักษณ์

★★★★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 77

ตาราง 77 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชุมชนถ้าเลขาธิการ

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	3.1 ระบบสังคม
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
ระดับปานกลาง	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

ชุมชนที่ 3 แหล่งชุมชนเรียนรู้การพัฒนาแบบพึ่งตนเองต้นหยงสตาร์

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้ 28.8 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม และ 1.5 ความมั่งคั่งของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 21.5 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 6 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.10 การจัดบริการที่พัก และ 2.11 การจัดบริการอาหาร และมีผลการประเมินอยู่ใน

ระดับปานกลาง 6 ดัชนี ได้แก่ 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 16.9 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 4 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า และ 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 8.35 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ และ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

สรุปว่า แหล่งชุมชนเรียนรู้การพัฒนาแบบพึ่งตนเองต้นหยงสตาร์ได้คะแนน 75.55 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีมากหรือได้สัญลักษณ์ ★★★★★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนี ดังแสดงในตาราง 78

ตาราง 78 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของแหล่งชุมชนเรียนรู้การพัฒนาแบบพึ่งตนเองต้นหยงสตาร์

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	3.1 ระบบสังคม
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
ระดับปานกลาง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

ชุมชนที่ 4 แหล่งชุมชนเรียนรู้การจัดการป่าชายเลนบ้านทุ่งตาเซะ

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน

คะแนนที่ได้ 28.8 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมี

ฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.2 มีวิธีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และ 1.5 ความมั่งคั่งของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 1 ดัชนี ได้แก่ 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 23.1 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 9 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว 2.11 การจัดบริการอาหาร และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก และ 2.10 การจัดบริการที่พัก และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 14.7 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 4 ดัชนี ได้แก่ 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 1 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ ชุมชน

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 8.2 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย และ 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

สรุปว่า แหล่งชุมชนเรียนรู้การจัดการป่าชายเลนบ้านทุ่งตาเซะได้คะแนน 74.8 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีมากหรือได้สัญลักษณ์ ★★★★★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 79

ตาราง 79 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของแหล่งชุมชนเรียนรู้การจัดการป่าชายเลนบ้านทุ่งตาเซะ

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.5 ความมั่งคั่งของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	ระดับปานกลาง
2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก	
2.10 การจัดบริการที่พัก	
3.1 ระบบสังคม	
4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม	

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
	4.6 ความเชื่ออันวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
ระดับต่ำ	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน

ชุมชนที่ 5 กลุ่มท่องเที่ยวเชิงนิเวศบ้านลิบง-เจ้าไหม

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้ 25.6 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และ 1.5 ความงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และ 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 22.7 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 7 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว 2.10 การจัดบริการที่พัก และ 2.11 การจัดบริการอาหาร และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 5 ดัชนี ได้แก่ 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 16.8 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 5 ดัชนี ได้แก่ 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ ชุมชน 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมใน

การดำเนินการท่องเที่ยว และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 1 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 7.4 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้ และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว และ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 4 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

สรุปว่า กลุ่มท่องเที่ยวเชิงนิเวศบ้านลิบง-เจ้าใหม่ได้คะแนน 72.5 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีมากหรือได้สัญลักษณ์ ★★★★★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 80

ตาราง 80 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มท่องเที่ยวเชิงนิเวศบ้านลิบง-เจ้าใหม่

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.5 ความมั่งคั่งของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
ระดับปานกลาง	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติและ
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	3.1 ระบบสังคม
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

ชุมชนที่ 6 กลุ่มทอผ้านาหมื่นศรี

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้ 28.8 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม และ 1.5 ความงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และ 1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 20.5 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 8 ดัชนี ได้แก่ 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.8 การจัดการรายได้/

ผลประโยชน์ 2.10 การจัดบริการที่พัก 2.11 การจัดบริการอาหาร และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกากำหนดการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.5 การจัดการความปลอดภัย และ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 16.9 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 4 ดัชนี ได้แก่ 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม และ 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 4.95 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 3 ดัชนี ได้แก่ 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว และ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่

สรุปว่า กลุ่มท่องเที่ยวหน้าหมื่นศรีได้คะแนน 71.15 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีมากหรือได้สัญลักษณ์ ★★★★★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 81

ตาราง 81 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มท่องเที่ยวหน้าหมื่นศรี

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	1.5 ความมั่งคั่งของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	ระดับปานกลาง
1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน	
2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว	
2.5 การจัดการความปลอดภัย	
2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	
3.1 ระบบสังคม	
3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน	
4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม	
4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่	
4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม	
ระดับต่ำ	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่

ชุมชนที่ 7 ชุมชนการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวังพระยาพิชัยการอนุรักษ์สัตว์ป่าต้นน้ำ องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้ 25.6 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และ 1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม และ 1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 19.5 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 6 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว 2.10 การจัดบริการที่พัก และ 2.11 การจัดบริการอาหาร มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 5 ดัชนี ได้แก่ 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ และ และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 16.2 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 3 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม 3.2 ระบบผู้นำชุมชน และ 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 4.95 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 1 ดัชนี ได้แก่ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 5 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่

และ 4.6 ความเชื่ออำนาจต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

สรุปว่า ชุมชนการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวังพระยาพิชัยการอนุรักษ์สัตว์ป่า-ป่าต้นน้ำได้คะแนน 68.75 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีหรือได้สัญลักษณ์ ★★ โดยมียุทธศาสตร์มาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 82

ตาราง 82 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชุมชนการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวังพระยาพิชัยการอนุรักษ์สัตว์ป่า-ป่าต้นน้ำ

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	3.1 ระบบสังคม
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
	ระดับปานกลาง
1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม	
1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน	
2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้	
2.5 การจัดการความปลอดภัย	
2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ	
2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว	
2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์	
3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า	
3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน	

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
ระดับต่ำ	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก

ชุมชนที่ 8 ชมรมประมงพื้นบ้านบาตูปูเต๊ะ

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้ 27.2 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และ 1.5 ความมั่งคั่งของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และ 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 18.6 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 4 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกากในการจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว 2.10 การจัดบริการที่พัก 2.11 การจัดบริการอาหาร และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 8 ดัชนี ได้แก่ 2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ และ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว

องค์ประกอบที่ 3 องค์กรชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 13.7 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 2 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม และ 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า และ 3.4 มี

บุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 1 ดัชนี ได้แก่ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 6.95 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 1 ดัชนี ได้แก่ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ และมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 5 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

สรุปว่า ชมรมประมงพื้นบ้านบาตูปูเต๊ะได้คะแนน 66.45 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีหรือได้สัญลักษณ์ ★ ★ ★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 83

ตาราง 83 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมประมงพื้นบ้านบาตูปูเต๊ะ

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับสูง	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.5 ความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	3.1 ระบบสังคม
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
ระดับปานกลาง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
ระดับต่ำ	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

ชุมชนที่ 9 ชมรมอนุรักษ์ป่าสาคร นาโยง

องค์ประกอบที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม คะแนนเต็ม 40 คะแนน คะแนนที่ได้ 14.4 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ 1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และ 1.5 ความมั่งคั่งของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 2 ดัชนี ได้แก่ 1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และ 1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนที่ได้ 8.55 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 3 ดัชนี ได้แก่ 2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้ 2.10 การจัดบริการที่พัก และ 2.11 การจัดบริการอาหาร และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 9 ดัชนี ได้แก่ 2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว

2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว 2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก 2.5 การจัดการความปลอดภัย 2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ 2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว 2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์ 2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และ 2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก

องค์ประกอบที่ 3 องค์การชุมชน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนที่ได้ 7.7 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 2 ดัชนี ได้แก่ 3.1 ระบบสังคม และ 3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 4 ดัชนี ได้แก่ 3.2 ระบบผู้นำชุมชน 3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน 3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว และ 3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้ 3.45 คะแนน ซึ่งมีดัชนีที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง 1 ดัชนี ได้แก่ 4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และมีผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำ 5 ดัชนี ได้แก่ 4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย 4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว 4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่ 4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ และ 4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

สรุปว่า ชุมชนอนุรักษ์ป่าสาคุ นาโงยได้คะแนน 34.1 คะแนน มีมาตรฐานระดับต่ำหรือได้สัญลักษณ์ ★ โดยมีผลระดับมาตรฐานในแต่ละดัชนีดังแสดงในตาราง 84

ตาราง 84 ระดับมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวของชมรมอนุรักษ์ป่าสาคุ นาโงย

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
ระดับปานกลาง	1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์
	1.2 มีวิถีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
	1.5 ความมั่งคั่งของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน
	2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้
	2.10 การจัดบริการที่พัก
	2.11 การจัดบริการอาหารชุมชน

ระดับมาตรฐาน	ดัชนีที่
	3.1 ระบบสังคม
	3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า
	4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
ระดับต่ำ	1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
	1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
	2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
	2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว
	2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก
	2.5 การจัดการความปลอดภัย
	2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ
	2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว
	2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์
	2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
	2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก
	3.2 ระบบผู้นำชุมชน
	3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชน
	3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว
	3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย
	4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว
	4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่
	4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่
	4.6 ความเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

ตาราง 85 ตารางสรุประดับศักยภาพและมาตรฐานรายกลุ่ม

จังหวัด / ลำดับที่	ชื่อกลุ่ม	ระดับศักยภาพใน				ระดับมาตรฐานใน			
		แต่ละองค์ประกอบ				แต่ละองค์ประกอบ			
		1	2	3	4	1	2	3	4
สงขลา									
1	ชุมชนท่องเที่ยวคลองรี	3	3	3	3	5	4	4	5
2	ชุมชนท่องเที่ยวคูซูด	3	3	2	2	4	3	3	3
3	ชุมชนท่องเที่ยวบ้านท่าหิน	3	2	2	1	5	4	5	4
4	ชุมชนประมงพื้นบ้านเพื่อการท่องเที่ยว	4	4	5	4	3	5	4	5
5	ชุมชนท่องเที่ยวเกาะยอ	5	5	4	5	4	4	5	4
พัทลุง									
1	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอตะโหมด	2	1	2	1	2	3	1	4
2	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอควนขนุน	1	1	2	2	1	2	4	4
3	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอกงหรา	4	5	5	4	4	5	5	5
4	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอบางแก้ว	1	1	1	2	1	1	2	1
5	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอป่าพะยอม	3	4	2	2	2	1	3	1
6	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเมืองพัทลุง	1	1	1	2	1	2	2	2
7	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอสรีบรรพต	1	1	1	1	1	1	1	1
8	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรป่าบอน	4	5	3	3	1	1	2	1
9	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอสรีนครินทร์	2	1	1	2	5	1	4	3
10	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเขาชัยสน	3	3	2	3	2	3	4	2
11	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอปากพะยูน	1	1	1	1	1	1	2	1
12	ชมรมบริการการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเชิงอนุรักษ์ตำบลทุ่งนารี	2	2	1	2	4	5	4	4
13	ชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลน้อย	1	2	2	3	5	4	3	5
14	กลุ่มภูผาสองทะเล	3	2	2	3	4	1	3	4
นครศรีฯ									
1	ชมรมธุรกิจท่องเที่ยวอำเภอขนอม	3	4	4	4	5	5	5	3
2	ชมรมพิทักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งขนอม	3	3	4	4	2	1	3	1
3	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านแหลมประทับ	3	4	2	1	4	3	4	4
4	กลุ่มประมงชายฝั่งรักบ้านเกิด	4	5	5	3	3	2	3	4

จังหวัด / ลำดับที่	ชื่อกลุ่ม	ระดับศักยภาพใน แต่ละ องค์ประกอบ				ระดับมาตรฐานใน แต่ละ องค์ประกอบ			
		1	2	3	4	1	2	3	4
5	กลุ่มท่องเที่ยวโหนดการท่องเที่ยว	1	1	1	1	2	1	3	3
6	กลุ่มมัคคุเทศก์น้อยโรงเรียนบ้านเขาวังทอง	4	4	2	3	2	2	5	3
7	กลุ่มพัฒนาทะเลหมอก หมู่ 11	2	2	2	3	4	5	5	5
8	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หอนานช่องฟ้า	3	4	1	1	3	1	4	2
9	กลุ่มทะเลหมอกเขาเหล็กกรุงชิง	4	5	4	4	2	3	2	4
10	กลุ่มบ่อน้ำร้อนกรุงชิง	3	3	2	3	5	3	1	4
11	ศูนย์การเรียนรู้พื้นฐานของชุมชนบ้านห้วยพาน	5	5	3	4	5	4	5	5
12	กลุ่มรักษารมชาติหินตั้ง	1	1	1	1	4	1	1	1
13	ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบ้านวังลุง	2	2	2	3	1	2	1	3
14	ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติบ้านปลายอวน	1	1	1	1	2	1	2	4
15	ชมรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรข้างกลาง	2	5	4	3	4	5	5	5
16	สภาวิสาหกิจชุมชนตำบลสวนขัน	1	1	1	1	5	4	4	3
17	ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านท่าดี	1	1	1	1	4	1	2	2
18	ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีรีวง	5	5	4	4	4	5	5	5
19	ศูนย์สิ่งแวดล้อมจังหวัดนครศรีธรรมราช โรงเรียน ลานสกาประชาสรรค์	3	3	2	2	5	5	5	5
20	กลุ่มรักษ์เขาวัง	3	3	2	2	2	1	2	2
21	ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านกะทูน	2	4	3	1	2	2	4	3
22	ศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อม ตำบลกะทูน	2	3	2	4	3	5	4	4
23	ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลละอาย	1	2	2	1	3	2	3	3
24	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ป่าเขาศูนย์	1	1	1	1	2	2	4	2
25	กลุ่มรักษ์ภูเขากำ	4	4	3	2	2	1	1	3
26	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลกำใหญ่	2	2	2	2	4	1	4	3
27	เครือข่ายวิสาหกิจชุมชนตำบลร่อนพิบูลย์	2	1	2	2	2	3	4	3
28	ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลเค็ง	2	1	1	2	4	3	3	3
29	กลุ่มคนรักษ์พรุคคลองเค็ง	2	2	2	2	2	2	3	4
30	กลุ่มประวัติศาสตร์แม่เจ้าอยู่หัว	2	3	2	2	2	1	1	2

จังหวัด / ลำดับที่	ชื่อกลุ่ม	ระดับศักยภาพใน แต่ละ องค์ประกอบ				ระดับมาตรฐานใน แต่ละ องค์ประกอบ			
		1	2	3	4	1	2	3	4
31	กลุ่มวัดพัทธสีมา	1	3	2	2	2	4	5	4
32	แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เกาะนางโดย	2	2	2	2	2	1	2	3
สถุล 1	กลุ่มท่องเที่ยวบ้านทุ่งรัตนโฮมสเตย์	2	3	2	2	1	2	2	2
2	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านป่อเจ็ดลูก	4	4	4	5	1	2	2	1
ตรัง 1	กลุ่มทอผ้าไหมหมื่นศรี หมู่บ้านนาหมื่นศรี	1	1	1	1	4	3	5	1
2	ถ้ำเลเขากอบ	3	4	3	2	4	4	4	4
3	ชุมชนอนุรักษ์สายรุ้ง	1	1	1	1	4	5	5	4
4	แหล่งชุมชนเรียนรู้จัดการป่าชายเลนบ้านทุ่งตะเชะ	3	3	3	2	4	4	4	5
5	แหล่งชุมชนเรียนรู้การจัดการป่าสาครและพื้นที่ชุ่มน้ำ จิตบ้านทุ่งแกเจ็ย	3	3	1	2	1	1	1	1
6	การท่องเที่ยวชุมชนเชิงนิเวศบ้านลิบง - เจ้าไหม	2	3	2	3	3	4	5	4
7	ชุมชนจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวังพระยาพิชัย การ อนุรักษ์สัตว์ป่า- ป่าต้นน้ำ	2	2	2	2	3	3	5	4
8	ชมรมประมงพื้นบ้านบาตูปูเต๊ะ	1	2	2	1	3	3	3	3
9	แหล่งชุมชนเรียนรู้การพัฒนาแบบพึ่งตนเองชุมชน ต้นหยงสตาร์	3	3	3	4	4	4	5	5

เกณฑ์การจัดระดับศักยภาพในแต่ละองค์ประกอบ

จัดระดับจากร้อยละที่ได้ในแต่ละองค์ประกอบโดยเทียบบัญญัติไตรยางศ์จากคะแนนเต็ม ซึ่งในแต่ละองค์ประกอบมีคะแนนเต็มดังนี้

องค์ประกอบ	คะแนนเต็ม
1. ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง	25
2. ชุมชนมีความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว	20
3. ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารและจัดการแหล่งท่องเที่ยว	25
4. ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวได้อย่างสมดุล	25

การจัดระดับศักยภาพ

ระดับ 1 หมายถึง มีร้อยละในช่วง 50 – 59 = น้อยที่สุด

ระดับ 2 หมายถึง มีร้อยละในช่วง 60 – 69 = น้อย

ระดับ 3 หมายถึง มีร้อยละในช่วง 70 – 79 = ปานกลาง

ระดับ 4 หมายถึง มีร้อยละในช่วง 80 – 89 = มาก

ระดับ 5 หมายถึง มีร้อยละตั้งแต่ 89 ขึ้นไป = มากที่สุด

ตัวอย่างวิธีการจัดระดับศักยภาพ

เช่น ชุมชน ก. ในองค์ประกอบที่ 1 ได้ 18 คะแนน จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน

วิธีคิดโดยเทียบบัญญัติไตรยางศ์

$$\text{จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน} = \text{ร้อยละ 100}$$

$$\text{คะแนนที่ได้ 18 คะแนน} = \frac{100 \times 18}{25}$$

$$\text{ค่าร้อยละ} = 72$$

▪ ชุมชน ก. องค์ประกอบที่ 1 มีศักยภาพอยู่ในระดับ 3 หรือ ระดับปานกลาง

เกณฑ์การจัดระดับมาตรฐานในแต่ละองค์ประกอบ

จัดระดับจากร้อยละที่ได้ในแต่ละองค์ประกอบโดยเทียบบัญญัติไตรยางศ์จากคะแนนเต็ม ซึ่งในแต่ละองค์ประกอบมีคะแนนเต็มดังนี้

องค์ประกอบ	คะแนนเต็ม
1. ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม	40
2. การจัดการ	30
3. องค์กรชุมชน	20
4. การเรียนรู้	10

การจัดระดับมาตรฐาน

- ระดับ 1 หมายถึง มีค่าร้อยละในช่วง 0 – 50 = น้อยที่สุด
 ระดับ 2 หมายถึง มีค่าร้อยละในช่วง 51 – 60 = น้อย
 ระดับ 3 หมายถึง มีค่าร้อยละในช่วง 61 – 70 = ปานกลาง
 ระดับ 4 หมายถึง มีค่าร้อยละในช่วง 71 – 80 = มาก
 ระดับ 5 หมายถึง มีค่าร้อยละตั้งแต่ 81 ขึ้นไป = มากที่สุด

ตัวอย่างวิธีการจัดระดับมาตรฐาน

เช่น ชุมชน ก. ในองค์ประกอบที่ 1 ได้ 32 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน

วิธีคิดโดยเทียบบัญญัติไตรยางศ์

$$\begin{aligned} \text{จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน} &= \text{ร้อยละ 100} \\ \text{คะแนนที่ได้ 32 คะแนน} &= \frac{100 \times 32}{40} \\ \text{ค่าร้อยละ} &= 80 \end{aligned}$$

▪ ชุมชน ก. องค์ประกอบที่ 1 มีมาตรฐานอยู่ในระดับ 4 หรือ ระดับมาก

4.5 คำถามการวิจัยข้อที่ 5 ระบบสนับสนุนการตัดสินใจมีผลต่อการวางแผนการท่องเที่ยวชุมชนอย่างไร

การจัดทำฐานข้อมูลและระบบสนับสนุนการตัดสินใจแหล่งเที่ยวชุมชน 5 จังหวัดภาคใต้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดทำฐานข้อมูลและระบบสนับสนุนการตัดสินใจแหล่งเที่ยวชุมชน 5 จังหวัดภาคใต้ มีรายละเอียดดังนี้

4.5.1 หลักการและเหตุผล

ภาคใต้ นับว่าเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญทางด้านการท่องเที่ยวอย่างมาก ด้านสภาพความงดงามของธรรมชาติ และอารยธรรมโบราณ ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะเป็นจุดเด่นของภาคใต้ มีศักยภาพและความพร้อมที่จะต้อนรับผู้มาเยือนทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ แหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยว เช่น ทะเล เกาะ แก่ง ป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ อุทยานแห่งชาติ น้ำตก ชายหาด ถ้ำ แหล่งประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น และวัฒนธรรมชายฝั่งทะเล โดยภาคใต้มีภูมิประเทศเป็นคาบสมุทรที่มีทะเลขนานทั้งสองด้าน ด้านทิศตะวันออก ลักษณะทะเลเรียบมีเขตน้ำตื้นกว้างขวาง มีหาดทรายสวยงาม มีเกาะที่สวยงาม ส่วนด้านทิศตะวันตกมีลักษณะชายฝั่งเว้าแหว่ง มีอ่าวและเกาะแก่งที่สวยงาม จากความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวและความพร้อมของทรัพยากรการท่องเที่ยว ทำให้ภาคใต้มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมากระแสการอนุรักษ์ได้เพิ่มสูงขึ้น จึงเกิดแนวทางท่องเที่ยวแนวใหม่โดยมีรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มากขึ้น

ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะพัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบสนับสนุนการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวชุมชน เพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับนักท่องเที่ยวในการสืบค้นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ตามความต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาแนวทางการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยว อันจะทำให้คนในท้องถิ่น เกิดความภาคภูมิใจในแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนของตนเอง และเห็นความสำคัญในการอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนให้มากขึ้น รวมทั้งการจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนและเป็นประโยชน์ต่อชุมชนอื่น และทางราชการรวมถึงหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องจะได้นำผลการวิจัยนี้ ไปปรับใช้ในการอนุรักษ์และพัฒนาแนวทางการท่องเที่ยวในท้องถิ่นอื่นๆ ต่อไป

4.5.2 วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อพัฒนาระบบฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 5 จังหวัดภาคใต้
- 2) มีระบบสนับสนุนการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 5 จังหวัดภาคใต้
- 3) เผยแพร่ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 5 จังหวัดภาคใต้

4.5.3 **สาระสำคัญของระบบฐานข้อมูลและระบบสนับสนุนการตัดสินใจ แหล่งเที่ยวชุมชน 5 จังหวัดภาคใต้**

ระบบฐานข้อมูลและระบบสนับสนุนการตัดสินใจ แหล่งท่องเที่ยวชุมชน 5 จังหวัดภาคใต้ (นครศรีธรรมราช, สงขลา, สตูล, พัทลุง, ตรัง) เป็นระบบงานที่พัฒนาขึ้นมาเพื่อจัดเก็บข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชน เพื่อให้ผู้สนใจเข้าดูข้อมูลประกอบการตัดสินใจที่จะเลือกไปเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

ระบบฐานข้อมูลและระบบสนับสนุนการตัดสินใจ เป็นระบบสารสนเทศที่ทำงานบนเว็บ (Web Based Application) ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วนดังนี้

1. ระบบฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชนโดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (Geographic Information System: GIS) เป็นระบบที่จัดเก็บข้อมูลแหล่งชุมชนไว้หมวดหมู่ เพื่อสะดวกต่อการค้นหาข้อมูล

2. ระบบสนับสนุนการตัดสินใจ (Decision Support Systems : DSS) เป็นระบบช่วยสนับสนุนผู้ใช้ในการเลือกไปเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวชุมชนฯ

4.5.4 ขั้นตอนการดำเนินงาน

1. การเก็บข้อมูลและกลุ่มตัวอย่างเพื่อสร้างฐานข้อมูล

- การศึกษารายละเอียดของระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (Geographic Information System : GIS) โดยการจัดทำแผนที่จากแผนที่กูเกิ้ล (Google Map) กำหนดขอบเขต 5 จังหวัดภาคใต้ และระบบสนับสนุนการตัดสินใจ โดยการศึกษาความต้องการตามวัตถุประสงค์, เทคนิคที่จำเป็นต้องใช้ในการพัฒนา ประกอบด้วยฐานข้อมูลรายชื่อแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจำนวน 62 ชุมชน

- การรวบรวมข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 5 จังหวัดภาคใต้ โดยนักวิจัยออกเก็บข้อมูลภาคสนามเกี่ยวกับศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

- วิเคราะห์ข้อมูล โดยการจำแนกข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชน เป็นหมวดหมู่ ระบุตามจังหวัด ตำแหน่งแหล่งท่องเที่ยวชุมชน รายละเอียดแหล่งท่องเที่ยว ระบบสาธารณูปโภค มาตรฐานชุมชน ศักยภาพชุมชน รูปแบบการท่องเที่ยว, ทรัพยากรการท่องเที่ยว และกิจกรรมการท่องเที่ยว กำหนดเงื่อนไขที่ใช้สำหรับการตัดสินใจ

2. การพัฒนาระบบสนับสนุนการตัดสินใจ

- ออกแบบโครงสร้างข้อมูล โดยการออกแบบความสัมพันธ์ของข้อมูลระหว่างแหล่งท่องเที่ยวชุมชนกับ รูปแบบการท่องเที่ยว, ทรัพยากรการท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว มาตรฐานชุมชน ศักยภาพชุมชน พร้อมทั้งสร้างตารางสำหรับเก็บข้อมูล

- พัฒนาระบบสนับสนุนการตัดสินใจในรูปแบบโปรแกรมที่ทำงานบนเว็บ ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วนคือ ส่วนสำหรับจัดเก็บฐานข้อมูลและส่วนสนับสนุนการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวชุมชน
- ทดสอบการใช้ระบบโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นทั้งส่วนของการจัดเก็บฐานข้อมูล โดยการทดลอง เพิ่ม/ลบ/แก้ไข ข้อมูล และส่วนของการสนับสนุนการตัดสินใจ โดยการทดลองระบบเงื่อนไขตามที่กำหนด เพื่อทดสอบผลลัพธ์ที่แสดงออกมา
- ปรับปรุงแก้ไขระบบ โดยการปรับปรุง แก้ไข ข้อผิดพลาดในการทำงานของระบบ เพื่อให้ระบบมีการทำงานที่ถูกต้องตามความต้องการ
- การจัดเตรียมข้อมูลเพื่อนำเข้าระบบใหม่ โดยการนำข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชนมาจัดทำตารางประเภทการท่องเที่ยว, ลักษณะภูมิประเทศ และกิจกรรมการท่องเที่ยว เพื่อความสะดวกในการนำข้อมูลเข้าระบบ
- นำข้อมูลเข้าระบบ โดยการนำข้อมูลที่ได้จัดเตรียมไว้ บันทึกลงฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชนบนเว็บไซต์จริง
- ตรวจสอบระบบ โดยการตรวจสอบการทำงานระบบให้สามารถให้สามารถใช้งานได้ตลอดเวลา

4.5.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) มีแหล่งฐานข้อมูลการท่องเที่ยวชุมชน 5 จังหวัดภาคใต้ ในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ให้ประชาชนทั่วใช้เป็นแหล่งข้อมูลได้
- 2) มีระบบช่วยสนับสนุนการตัดสินใจเลือกแหล่งชุมชนที่ต้องการไปเที่ยวตามเงื่อนไขที่ระบุ
- 3) แหล่งท่องเที่ยวชุมชนได้รับการเผยแพร่และเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางมากขึ้น
- 4) ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน

4.5.6 เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนา

โปรแกรมพัฒนาในรูปแบบโปรแกรมที่ทำงานบนเว็บ โดยมีเครื่องมือสำหรับพัฒนาดังนี้

- 1) ภาษา พีเอชพี (PHP Hypertext Preprocessor: PHP) เป็นภาษาคอมพิวเตอร์ที่ทำงานฝั่งเครื่องแม่ข่าย (Server Side Script) มีลิขสิทธิ์ในลักษณะรหัสเปิด (Open Source) ไวยากรณ์ของภาษามีโครงสร้างมาจากภาษาซี ทำให้ง่ายต่อการศึกษา ภาษาพีเอชพีเป็นที่นิยมใน

การพัฒนาทำงานบนเว็บในการดึงข้อมูลจากฐานข้อมูลมาแสดงผลในรูปแบบการใช้ภาษาที่ใช้สร้างเว็บเพจ HTML (Hypertext Markup Language)

2) ระบบจัดการฐานข้อมูล มายเอสคิวแอล (MySQL) เป็นระบบจัดการฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์ (Relational Database Management System :RDBMS) หน้าทีเก็บข้อมูลอย่างเป็นทางการ รองรับคำสั่งเอสคิวแอล (Structured Query Language : SQL) ซึ่งเป็นคำสั่งสำหรับสอบถาม, จัดการ และแก้ไข ฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์ ที่รองรับระบบจัดการฐานข้อมูลหลายตัวเช่น MySQL, MS SQL, PostgreSQL หรือ MS Access เป็นต้น

3) แผนที่กูเกิ้ลเป็นบริการของกูเกิ้ล(Google)ที่ให้บริการเทคโนโลยีด้านแผนที่ประสิทธิภาพสูง ซึ่งประกอบด้วยภาพถ่ายทางดาวเทียม ,เส้นทาง,เขตการปกครอง เป็นต้น โดยกูเกิ้ลอนุญาตให้ผู้พัฒนาโปรแกรมสามารถเขียนโปรแกรมเพื่อดึงข้อมูลแผนที่มาแสดงยังเว็บไซต์ได้

4) โปรแกรม Macromedia Dreamweaver 8 เป็นโปรแกรมสำหรับออกแบบเว็บไซต์ สามารถสร้างเอกสารได้โดยผู้สร้างไม่จำเป็นต้องรู้คำสั่งของภาษา HTML ทำให้ผู้ออกแบบเว็บไซต์สามารถทำได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

5) โปรแกรม Adobe Photoshop CS2 เป็นโปรแกรมสำหรับออกแบบกราฟฟิกที่ได้รับความนิยมมาก โดยเว็บไซต์เกือบทุกเว็บจะให้โปรแกรมนี้ตกแต่งกราฟิกของเว็บ

4.5.7 ขั้นตอนการพัฒนา

1) นำข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่ได้มาวิเคราะห์ แยกหมวดหมู่ ระบุประเภทการท่องเที่ยว ลักษณะภูมิประเทศ กิจกรรมการท่องเที่ยว

2) ออกแบบฐานข้อมูลสำหรับเก็บข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชนตามที่วิเคราะห์

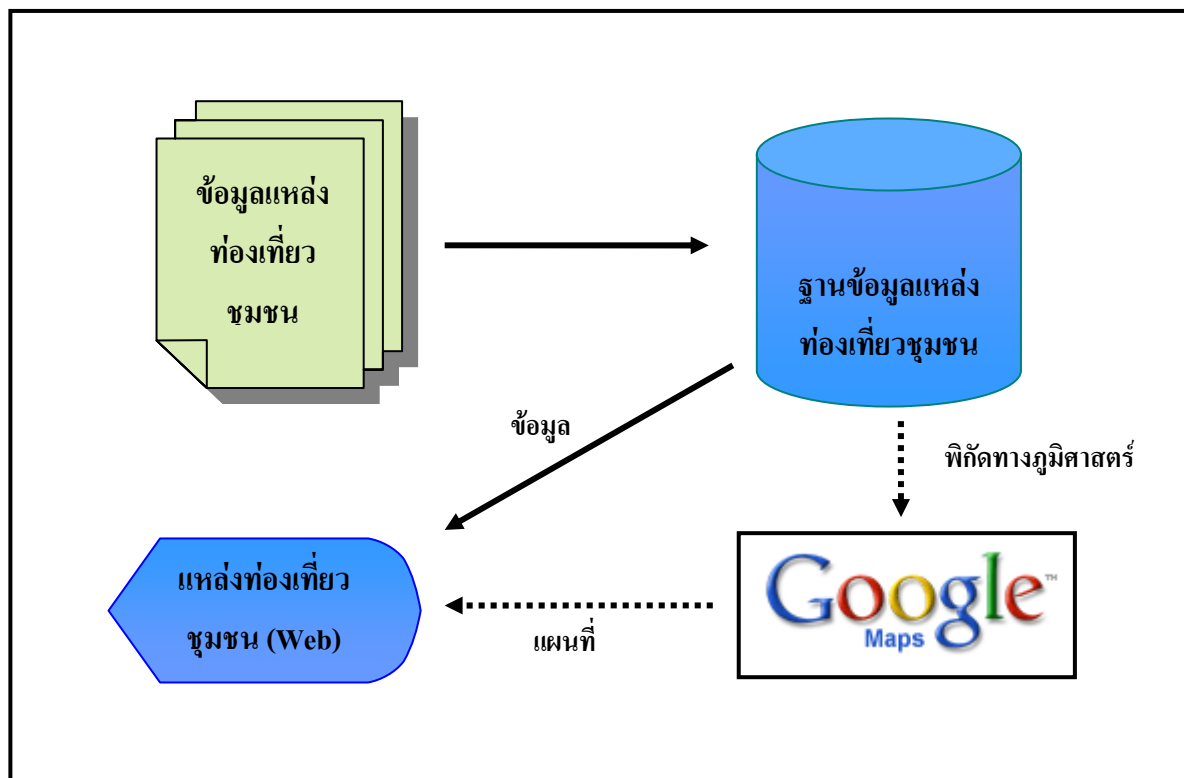
3) พัฒนาโปรแกรมสำหรับจัดเก็บแสดงผลข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว ตามที่ได้วิเคราะห์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- พัฒนาโปรแกรมส่วนใช้สำหรับจัดเก็บข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชน
- พัฒนาโปรแกรมส่วนแสดงผลข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจากข้อมูลที่เก็บไว้

ไว้

- นำพิกัดทางภูมิศาสตร์ของแหล่งท่องเที่ยวชุมชน มาเขียนโปรแกรมติดต่อกับแผนที่กูเกิ้ลเพื่อแสดงข้อมูลแผนที่แหล่งท่องเที่ยวชุมชน (แสดงในหน้าแสดงผล)

- พัฒนาโปรแกรมส่วนสนับสนุนการตัดสินใจ เลือกแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

ภาพที่ 7 แผนภาพการพัฒนาระบบ

4.5.8 พจนานุกรมข้อมูล (Data Dictionary) ของระบบ

ตารางที่ 86 แสดงพจนานุกรมข้อมูล (Data Dictionary) ของระบบ

ตาราง Community เก็บรายละเอียดของแต่ละชุมชน				
ฟิลด์	ชนิด	ว่างเปล่า (null)	ค่า ปริยาย	หมายเหตุ
community_id	int(4)	ไม่		เลขอัตโนมัติ (สำหรับการจัดการ)
community_code	varchar(10)	ไม่		รหัสชุมชน
community_name	varchar(200)	ไม่		ชื่อชุมชน
history	text	ไม่		ประวัติชุมชน
address	varchar(255)	ไม่		ที่อยู่ของชุมชน
Province_code	varchar(2)	ไม่		รหัสจังหวัดที่ชุมชนตั้งอยู่
contract	varchar(255)	ไม่		ชื่อผู้ติดต่อของชุมชน
tel	varchar(20)	ไม่		เบอร์โทรศัพท์ของชุมชน
x	varchar(20)	ไม่		พิกัดแนวระนาบ ของที่ตั้งชุมชน (ระบบ UTM)
y	varchar(20)	ไม่		พิกัดแนวตั้ง ของที่ตั้งชุมชน (ระบบ UTM)
lat	float	ไม่		ค่าละติจูดของที่ตั้งชุมชน
long	float	ไม่		ค่าลองจิจูดของที่ตั้งชุมชน
prominent	text	ไม่		จุดเด่นขอชุมชน
thpography	text	ไม่		ลักษณะภูมิประเทศของชุมชน
department	varchar(255)	ไม่		หน่วยงานที่ให้การสนับสนุน
tourist_programe	text	ไม่		โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน
tourist_attraction	text	ไม่		แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ
tourist_manage	text	ไม่		การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน
time_manage	int(11)	ไม่	0	ระยะเวลาที่ดำเนินการระยะเวลาที่ดำเนินการจัดการท่องเที่ยว (ปี)
road	char(1)	ไม่	0	สถานะถนน
electricity	char(1)	ไม่	0	สถานะไฟฟ้า
water	char(1)	ไม่	0	สถานะน้ำ
service	char(1)	ไม่	0	สถานะศูนย์บริการนักท่องเที่ยว
habitat	char(1)	ไม่	0	สถานะที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว
souvenir	char(1)	ไม่	0	สถานะร้านขายของที่ระลึก
latency1	char(1)	ไม่	0	สถานะศักยภาพด้านชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

ฟิลด์	ชนิด	ว่างเปล่า (null)	ค่าปรียาย	หมายเหตุ
latency2	char(1)	ไม่	0	สถานะศักยภาพด้านชุมชนมีความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว
latency3	char(1)	ไม่	0	สถานะศักยภาพด้านชุมชนมีศักยภาพในการบริหารและจัดการแหล่งท่องเที่ยว
latency4	char(1)	ไม่	0	สถานะศักยภาพด้านชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล
latency_all	char(1)	ไม่	0	สถานะภาพรวมศักยภาพชุมชน
standard1	char(1)	ไม่	0	สถานะมาตรฐานชุมชนด้านทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
standard2	char(1)	ไม่	0	สถานะมาตรฐานชุมชนด้านการจัดการ
standard3	char(1)	ไม่	0	สถานะมาตรฐานชุมชนด้านองค์กรชุมชน
standard4	char(1)	ไม่	0	สถานะมาตรฐานชุมชนด้านการเรียนรู้
standard_all	char(1)	ไม่	0	สถานะภาพรวมมาตรฐานชุมชน

ตาราง tourist_activity เก็บข้อมูลกิจกรรมการท่องเที่ยวชุมชน				
ฟิลด์	ชนิด	ว่างเปล่า (null)	ค่าปรียาย	หมายเหตุ
tourist_activity_id	int(4)	ไม่		รหัสกิจกรรมการท่องเที่ยว
tourist_activity_name	varchar(255)	ไม่		ชื่อกิจกรรมการท่องเที่ยว

ตาราง tourist_format เก็บข้อมูลรูปแบบการท่องเที่ยวชุมชน				
ฟิลด์	ชนิด	ว่างเปล่า (null)	ค่าปรียาย	หมายเหตุ
tourist_format_id	int(4)	ไม่		รหัสรูปแบบการท่องเที่ยว
tourist_format_name	varchar(255)	ไม่		ชื่อรูปแบบการท่องเที่ยว

ตาราง tourist_resource เก็บข้อมูลทรัพยากรการท่องเที่ยวชุมชน				
ฟิลด์	ชนิด	ว่างเปล่า (null)	ค่าปรียาย	หมายเหตุ
tourist_resource_id	int(4)	ไม่		รหัสทรัพยากรท่องเที่ยว
tourist_resource_name	varchar(255)	ไม่		ชื่อทรัพยากรท่องเที่ยว

ตาราง bridge_activity เก็บข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งท่องเที่ยวชุมชนกับกิจกรรม				
ฟิลด์	ชนิด	ว่างเปล่า (null)	ค่าปริยาย	หมายเหตุ
bridge_activity_id	int(6)	ไม่		เลขอัตโนมัติ (สำหรับการจัดการ)
tourist_activity_id	int(4)	ไม่		รหัสกิจกรรมการท่องเที่ยว
community_code	varchar(10)	ไม่		รหัสชุมชน

ตาราง bridge_format เก็บข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งท่องเที่ยวชุมชนกับรูปแบบการท่องเที่ยว				
ฟิลด์	ชนิด	ว่างเปล่า (null)	ค่าปริยาย	หมายเหตุ
bridge_format_id	int(6)	ไม่		เลขอัตโนมัติ (สำหรับจัดการ)
tourist_format_id	int(4)	ไม่		รหัสรูปแบบการท่องเที่ยว
community_code	varchar(10)	ไม่		รหัสชุมชน

ตาราง bridge_resource เก็บข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งท่องเที่ยวชุมชนกับทรัพยากร				
ฟิลด์	ชนิด	ว่างเปล่า (null)	ค่าปริยาย	หมายเหตุ
bridge_resource_id	int(6)	ไม่		เลขอัตโนมัติ (สำหรับจัดการ)
tourist_resource_id	int(4)	ไม่		รหัสทรัพยากรท่องเที่ยว
community_code	varchar(10)	ไม่		รหัสชุมชน

ตารางอธิบายความหมายชนิดข้อมูล

ชนิดข้อมูล	ความหมาย
int	จำนวนเต็ม
float	จำนวนทศนิยม
char	ตัวอักษร (เหมาะสำหรับเก็บตัวอักษรที่มีความยาวคงที่)
varchar	ตัวอักษร
text	ข้อความขนาดใหญ่

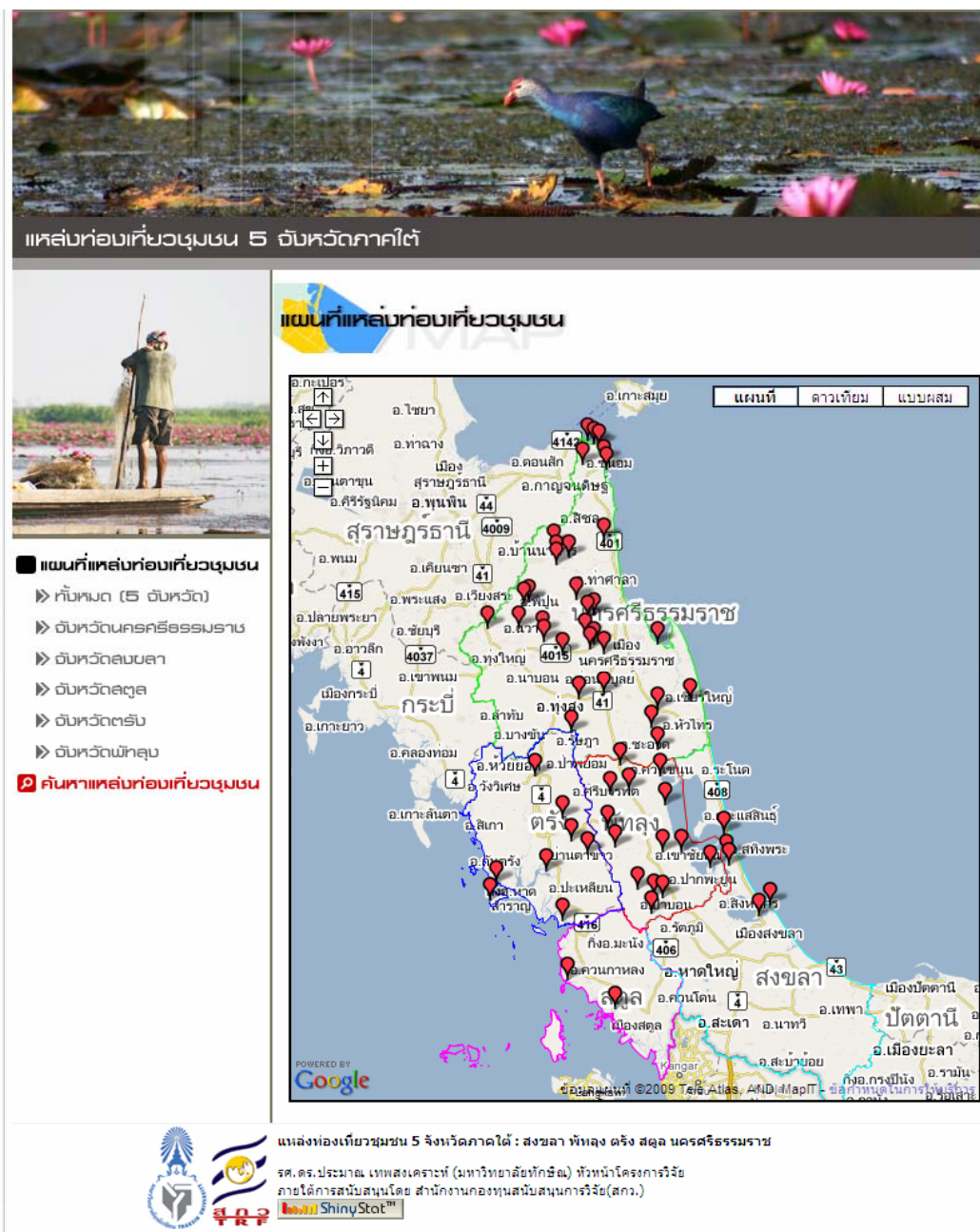
ตารางอธิบายคำอธิบายเพิ่มเติม

คำอธิบาย	คำอธิบายเพิ่มเติม
รหัสจังหวัด	80 = นครศรีธรรมราช 90 = สงขลา 91 = สตูล 92 = ตรัง 93 = พัทลุง
สถานะระบบสาธารณูปโภค (ถนน, ไฟฟ้า, น้ำ)	0 = ไม่ระบุ 1 = แย่ 2 = ปานกลาง 3 = ดี 4 = ดีมาก
สถานะศูนย์บริการนักท่องเที่ยว, ที่พัก, ร้านอาหารของที่ระลึก	0 = ไม่มี 1 = มี
สถานะศักยภาพชุมชน	1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5 = มากที่สุด
สถานะมาตรฐานชุมชน	1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5 = มากที่สุด

4.5.9 การใช้งานระบบ

1) ผู้ใช้ทั่วไป

- การสร้างฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 5 จังหวัดภาคใต้ มีผลการใช้ระบบจากการสร้างฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชน สามารถเข้าดูฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 5 จังหวัดภาคใต้ โดยพิมพ์ <http://www.816soft.com> หรือค้นหาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในเว็บไซต์กูเกิ้ล (Google.com) จะเห็นหน้าหลักดังภาพที่ 8

แหล่งท่องเที่ยวชุมชน 5 จังหวัดภาคใต้

แผนที่แหล่งท่องเที่ยวชุมชน

แผนที่
 ดาวเทียม
 แบบผสม

ทั้งหมด (5 จังหวัด)
 จังหวัดนครศรีธรรมราช
 จังหวัดสงขลา
 จังหวัดสตูล
 จังหวัดตรัง
 จังหวัดพัทลุง

ค้นหาแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

แหล่งท่องเที่ยวชุมชน 5 จังหวัดภาคใต้ : สงขลา พัทลุง ตรัง สตูล นครศรีธรรมราช

รศ.ดร.ประมาณ เทพสงเคราะห์ (มหาวิทยาลัยทักษิณ) หัวหน้าโครงการวิจัย
 ภายใต้การสนับสนุนโดย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.)

ShinyStat™

ภาพที่ 8 แสดงข้อมูลที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนทั้งหมด

ถ้าต้องการดูเฉพาะแผนแหล่งท่องเที่ยวชุมชนเฉพาะจังหวัดที่ต้องการให้คลิกที่ชื่อจังหวัด
ที่เมนูด้านซ้ายมือ จะเห็นเฉพาะจังหวัดที่ต้องการดู ดังภาพที่ 9

แผนที่แหล่งท่องเที่ยวชุมชน

- ▶ ทั้งหมด (5 จังหวัด)
- ▶ จังหวัดนครศรีธรรมราช
- ▶ จังหวัดสงขลา
- ▶ จังหวัดสตูล
- ▶ จังหวัดตรัง
- ▶ จังหวัดพัทลุง

ค้นหาแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

แหล่งท่องเที่ยวชุมชน 5 จังหวัดภาคใต้: สงขลา พัทลุง ตรัง สตูล นครศรีธรรมราช

รศ.ดร.ประมวล เทพสงเคราะห์ (มหาวิทยาลัยทักษิณ) หัวหน้าโครงการวิจัย
ภายใต้การสนับสนุนโดย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.)

ShinyStat™

ภาพที่ 9 แสดงข้อมูลที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนของจังหวัดที่เลือก (จังหวัดสงขลา)

ถ้าต้องการดูรายละเอียดของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนแต่ละแห่งให้คลิกที่รูป บนแผนที่ที่จะแสดงรายละเอียดอย่างย่อของแหล่งท่องเที่ยวชุมชน ดังภาพที่ 10

แผนที่แหล่งท่องเที่ยวชุมชน

สงขลา

ชุมชนท่องเที่ยวคลองรี
รายละเอียดเพิ่มเติม...

แผนที่ ดาวเทียม แบบผสม

▶ ทั้งหมด (5 จังหวัด)
▶ จังหวัดนครศรีธรรมราช
▶ จังหวัดสงขลา
▶ จังหวัดสตูล
▶ จังหวัดตรัง
▶ จังหวัดพัทลุง

ค้นหาแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

แหล่งท่องเที่ยวชุมชน 5 จังหวัดภาคใต้ : สงขลา พัทลุง ตรัง สตูล นครศรีธรรมราช
รศ.ดร.ประมาศ เทพสงเคราะห์ (มหาวิทยาลัยทักษิณ) หัวหน้าโครงการวิจัย
ภายใต้การสนับสนุนโดย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.)
ShinyStat™

ภาพที่ 10 แสดงรายละเอียดอย่างย่อของแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

ถ้าต้องการดูข้อมูลชุมชนอย่างละเอียดให้คลิกที่ **รายละเอียดเพิ่มเติม...** จะปรากฏรายละเอียดของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนคลองรีดังภาพที่ 11

แผนที่แหล่งท่องเที่ยวชุมชน

- » ทั้งหมด (5 จังหวัด)
- » จังหวัดนครศรีธรรมราช
- » จังหวัดลพบุรี
- » จังหวัดสุพรรณบุรี
- » จังหวัดศรีสะเกษ
- » จังหวัดพิจิตร

ค้นหาแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

รายละเอียดแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

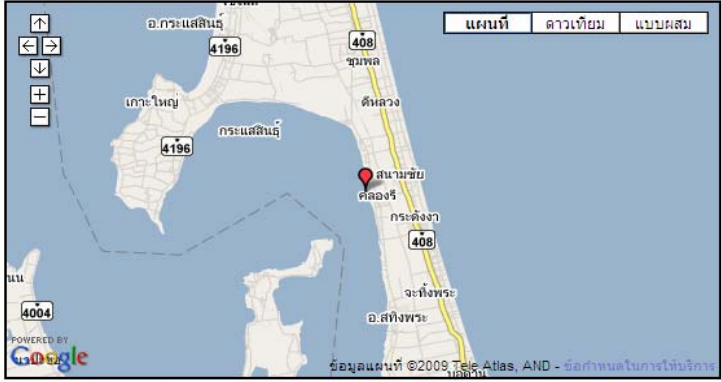

สงขลา

ชุมชนท่องเที่ยวคลองรี

มาตรฐาน ★★★★★ สักยภาพ ★★★★★

ติดต่อ	ชื่อ : คุณชนม แทนประมูล ที่อยู่ : ตำบลคลองรี อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา โทรศัพท์ : 081 - 5414439
ประวัติ	พื้นที่ส่วนใหญ่ตำบลคลองรีจะมีตาลโตมากกว่าพื้นที่อื่นๆ จะอยู่ติดกับทะเลสาบสงขลา ซึ่งมีบริเวณเกาะก่าเที่ยงที่จะแนะนำให้นักท่องเที่ยวได้เที่ยวชมในเชิงอนุรักษ์
จุดเด่น	ด้านวิถีชีวิตคนในชุมชน เช่น กรรมวิธีการทำตาลโตนด ด้านวัฒนธรรม เช่น งานประเพณีเดือนหก ด้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เช่น เกาะก่าเที่ยง บริเวณชายฝั่งทะเลสาบ
ภูมิประเทศ	ตำบลคลองรีอยู่ติดกับชายฝั่งทะเลสาบสงขลา และมีตาลโตนดจำนวนมากในพื้นที่
หน่วยงานสนับสนุน	1 องค์การบริหารส่วนตำบลคลองรี 2 หน่วยงานภาควิชาการของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
แผนที่ที่ตั้งของชุมชน	

ข้อมูลแผนที่ ©2008, Tele Atlas, AND - ข้อมูลแปลในการให้บริการ

รูปภาพของชุมชน

แหล่งท่องเที่ยวชุมชน 5 จังหวัดภาคใต้ : สงขลา พัทลุง ตรัง สตูล นครศรีธรรมราช
รศ.ดร.ประมาศ เทพสงเคราะห์ (มหาวิทยาลัยทักษิณ) หัวหน้าโครงการวิจัย
ภายใต้การสนับสนุนโดย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.)

ภาพที่ 11 แสดงรายละเอียดของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนคลองรี

- ระบบสนับสนุนการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 5 จังหวัดภาคใต้มีผลการแสดงข้อมูลชุมชนตามเงื่อนไขที่ระบุให้เลือกที่เมนู **ค้นหาแหล่งท่องเที่ยวชุมชน** ด้านซ้ายมือจะปรากฏหน้าจอให้ระบุเงื่อนไขในการค้นหาดังภาพที่ 12 เลือกจังหวัดสงขลา นครศรีธรรมราช พัทลุง รูปแบบการท่องเที่ยวเลือกเชิงอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นและเชิงเกษตรพอเพียง ทรัพยากรการท่องเที่ยวเลือกน้ำตกและทะเล กิจกรรมการท่องเที่ยวเลือกชมโบราณสถานและล่องเรือ

ค้นหาแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

จังหวัด

นครศรีธรรมราช สงขลา สตูล ตรัง พัทลุง

ระบบสารูปโภค

ถนน --ไม่ระบุ-- ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว

ไฟฟ้า --ไม่ระบุ-- ที่พักรับนักท่องเที่ยว

น้ำ --ไม่ระบุ-- ร้านขายของที่ระลึก

มาตรฐานชุมชน

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม	☐	☐	☐	☐	☐
การจัดการ	☐	☐	☐	☐	☐
องค์กรชุมชน	☐	☐	☐	☐	☐
การเรียนรู้	☐	☐	☐	☐	☐
ภาพรวม					

ศักยภาพชุมชน

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง	☐	☐	☐	☐	☐
ชุมชนมีความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว	☐	☐	☐	☐	☐
ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว	☐	☐	☐	☐	☐
ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุ	☐	☐	☐	☐	☐
ภาพรวม					

รูปแบบการท่องเที่ยว

ทรัพยากรการท่องเที่ยว

กิจกรรมการท่องเที่ยว

เชิงอนุรักษ์การศึกษาเรียนรู้ ภูเขา

เชิงอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น น้ำตก

เชิงเกษตรพอเพียง โบราณสถาน

เชิงเกษตร ชายหาด

ทะเล

ตกปลา

ชมโบราณสถาน

ชมวิถีชีวิตชาวประมง

ล่องเรือ

เล่นน้ำตก

แสดงข้อมูล

แหล่งท่องเที่ยวชุมชน 5 จังหวัดภาคใต้ : สงขลา พัทลุง ตรัง สตูล นครศรีธรรมราช

รศ.ดร.ประมาล เทพสงเคราะห์ (มหาวิทยาลัยทักษิณ) หัวหน้าโครงการวิจัย
ภายใต้การสนับสนุนโดย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.)

ShinyStat™

ภาพที่ 12 แสดงหน้าจอให้ระบุเงื่อนไขในการค้นหา

เมื่อระบุเงื่อนไขตามต้องการ จากนั้นให้กดปุ่ม **แสดงข้อมูล** จะปรากฏหน้าจอแสดงรายชื่อแหล่งท่องเที่ยวชุมชนตามเงื่อนไขที่ระบุ ดังภาพที่ 13 จะปรากฏรายชื่อแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 4 แหล่ง

ผลการค้นหาแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

ชื่อแหล่งท่องเที่ยวชุมชน	จังหวัด
ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านกะรุน	นครศรีธรรมราช
ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลเค็ง	นครศรีธรรมราช
ชุมชนท่องเที่ยวเกาะยอ	สงขลา
ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอตะโหมด	พัทลุง

แผนที่แหล่งท่องเที่ยวชุมชน

- ▶ ทั้งหมด (5 จังหวัด)
- ▶ จังหวัดนครศรีธรรมราช
- ▶ จังหวัดสงขลา
- ▶ จังหวัดสตูล
- ▶ จังหวัดตรัง
- ▶ จังหวัดพัทลุง

ค้นหาแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

แหล่งท่องเที่ยวชุมชน 5 จังหวัดภาคใต้ : สงขลา พัทลุง ตรัง สตูล นครศรีธรรมราช

รศ.ดร.ประมาศ เทพสงเคราะห์ (มหาวิทยาลัยทักษิณ) หัวหน้าโครงการวิจัย
สายได้การสนับสนุนโดย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.)

ShinyStor™

ภาพที่ 13 แสดงผลลัพธ์ของการค้นหา

ถ้าต้องการดูรายละเอียดของแต่ละชุมชนให้คลิกที่ภาพ เช่น เลือกชุมชนท่องเที่ยวเกาะยอจะปรากฏรายละเอียดของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนเกาะยอ ดังภาพที่ 14

แผนที่แหล่งท่องเที่ยวชุมชน

- ▶ ทั้งหมด (5 จังหวัด)
- ▶ จังหวัดนครศรีธรรมราช
- ▶ จังหวัดสงขลา
- ▶ จังหวัดสตูล
- ▶ จังหวัดตรัง
- ▶ จังหวัดพัทลุง

ค้นหาแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

รายละเอียดแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

DETAIL

ชุมชนท่องเที่ยวเกาะยอ

มาตรฐาน ★★★★★ ★ ★
 ดัชนีภาพ ★★★★★

ติดต่อ ชื่อ : คุณหงส์สวัสดิ์ ยอดสร้างศรี (ประธานชมรมท่องเที่ยวเกษตรเกาะยอ)
 ที่อยู่ : 18/1 หมู่ที่ 4 ตำบลเกาะยอ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90110
 โทรศัพท์ : 074 - 450023 , 081 - 8963256

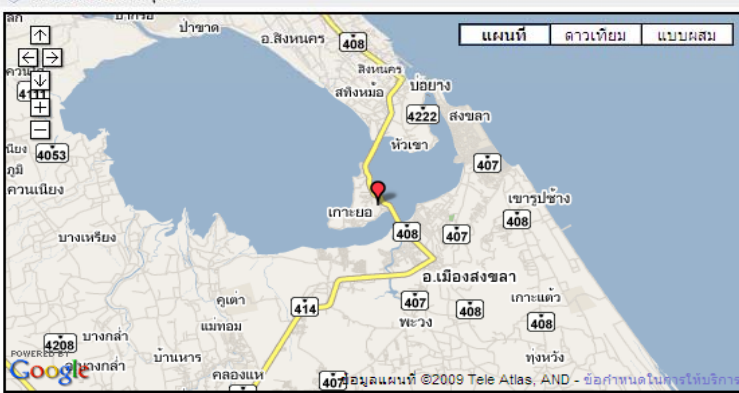
ประวัติ ในอดีตนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในเกาะยอจะมาท่องเที่ยวโดยอิสระไม่เป็นระบบ มีไกด์จากข้างนอก ภายหลังกรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดตั้งศูนย์ท่องเที่ยวได้ในปี พ.ศ. 2544 เพื่อดูแลต้อนรับนักท่องเที่ยว โดยตั้งเป็นจุดต่างๆ และมีวิทยากรที่จะให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวประจำจุดต่างๆ

จุดเด่น จุดเด่นด้านการท่องเที่ยวของชุมชนท่องเที่ยวเกาะยอ เป็นภูมิปัญญาของชาวบ้าน ความรู้ด้านการทอผ้า บ้านโบราณ การประมง และวิถีชีวิตของชาวบ้าน การท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ภูมิประเทศ ลักษณะภูมิประเทศของชุมชนเกาะยอน้ำทะเลล้อมรอบ มีทรัพยากรธรรมชาติ ประกอบด้วย สวนผลไม้ ทรัพยากรน้ำ ที่มีความอุดมสมบูรณ์

หน่วยงานสนับสนุน องค์การบริหารส่วนตำบล

แผนที่ที่ตั้งของชุมชน

แผนที่ ดาวเทียม แบบผสม

รูปภาพของชุมชน

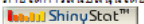

แหล่งท่องเที่ยวชุมชน 5 จังหวัดภาคใต้ : สงขลา พัทลุง ตรัง สตูล นครศรีธรรมราช

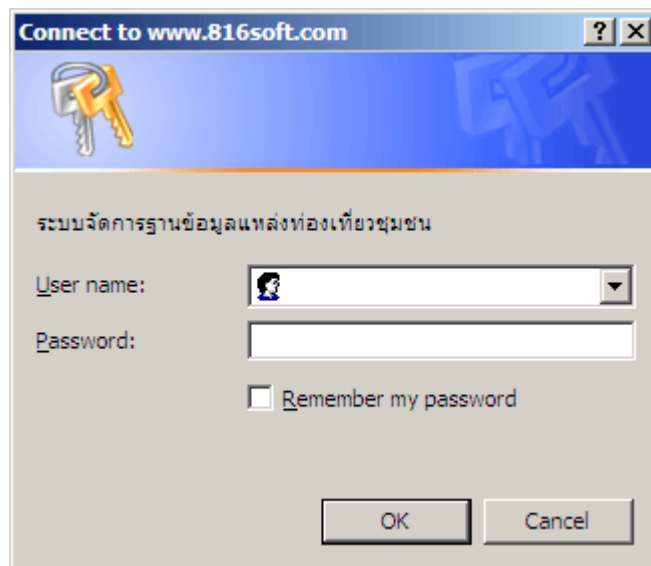
รศ.ดร.ประมาธ เกษมเศวตราช (มหาวิทยาลัยทักษิณ) หัวหน้าโครงการวิจัย
 ภายใต้การสนับสนุนโดย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.)

 ShinyStat™

ภาพที่ 14 แสดงรายละเอียดแหล่งท่องเที่ยวชุมชนเกาะยอ

2) ผู้ดูแลระบบ

สามารถเข้าจัดการข้อมูลโดยพิมพ์ <http://www.816soft.com/admin/> จะเห็นหน้าจอให้ใส่ Username และ Password ดังภาพที่ 15

ภาพที่ 15 แสดงหน้าต่างให้กรอก Username และ Password เพื่อเข้าสู่ระบบจัดการข้อมูล

จากนั้นให้ใส่ Username และ Password ที่ได้รับจากผู้พัฒนาระบบ แล้วกดปุ่ม OK ถ้าใส่ข้อมูลถูกต้อง จะเจอหน้าหลักของระบบจัดการฐานข้อมูลดังภาพที่ 16

จัดการระบบฐานข้อมูล **ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชน**

ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

ค้นหา : จาก ชื่อชุมชน

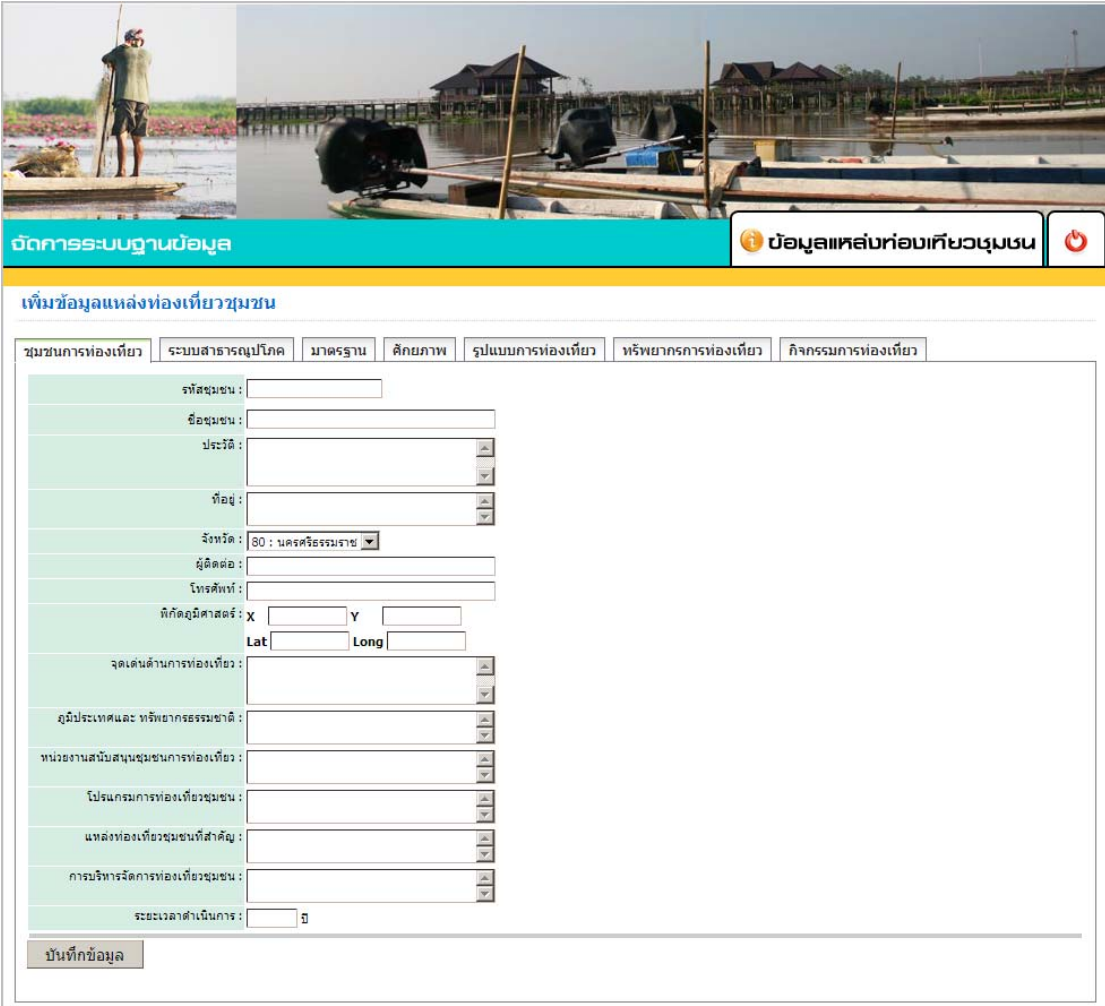
ชื่อชุมชน	จังหวัด	จัดการ
ชุมชนท่องเที่ยวคลองรี	สงขลา	
ชุมชนท่องเที่ยวคูซูด	สงขลา	
ชุมชนท่องเที่ยวบ้านท่าหิน	สงขลา	
ชุมชนประมงพื้นบ้านเพื่อการท่องเที่ยว	สงขลา	
ชุมชนท่องเที่ยวเกาะช่อ	สงขลา	
ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอตะโหมด	พัทลุง	
ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอควนขนุน	พัทลุง	
ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอคงทรา	พัทลุง	
ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอบางแก้ว	พัทลุง	
ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอป่าพะยอม	พัทลุง	
ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเมืองพัทลุง	พัทลุง	
ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีบรรพต	พัทลุง	
ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรปำบอน	พัทลุง	
ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีนครินทร์	พัทลุง	
ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเขาชัยสน	พัทลุง	

 หน้า: 1

ภาพที่ 16 แสดงรายชื่อข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชนทั้งหมด (สำหรับจัดการข้อมูล)

การเพิ่มข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชนใหม่

ให้คลิกที่ปุ่ม **เพิ่มข้อมูล** ซึ่งอยู่มุมล่างซ้ายของหน้าจอ จะปรากฏหน้าจอสำหรับเพิ่มข้อมูลดังภาพที่ 17

จัดการระบบฐานข้อมูล

ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

เพิ่มข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

ชุมชนการท่องเที่ยว ระบบสาธารณูปโภค มาตรฐาน ดิกยภาพ รูปแบบการท่องเที่ยว ทรัพยากรการท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว

รหัสชุมชน:

ชื่อชุมชน:

ประวัติ:

ที่อยู่:

จังหวัด: 80 : นครศรีธรรมราช

ผู้ติดต่อ:

โทรศัพท์:

พิกัดภูมิศาสตร์: X Y

Lat Long

จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว:

ภูมิภาคและ ทิวทัศน์ธรรมชาติ:

หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว:

โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน:

แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ:

การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน:

ระยะเวลาดำเนินการ: ปี

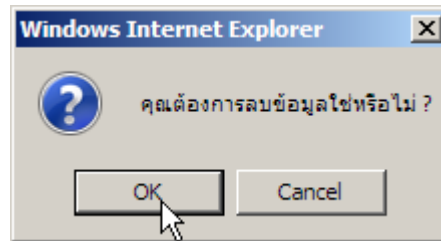
บันทึกข้อมูล

ภาพที่ 17 แสดงหน้าจอสำหรับเพิ่มข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

หลังจากกรอกข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวแล้วให้กดที่ปุ่ม **บันทึกข้อมูล** เพื่อบันทึกข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่กรอก

การลบข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชนใหม่

การลบข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้คลิกภาพ ด้านขวาของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจะปรากฏหน้าต่างให้ยืนยันการลบข้อมูล ดังภาพที่ 18 หากต้องการลบให้คลิกที่ปุ่ม OK

ภาพที่ 18 แสดงหน้าต่างยืนยันการลบข้อมูล

การแก้ไขข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชนใหม่

การแก้ไขข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่กรอกให้คลิกภาพ ด้านขวาของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจะปรากฏข้อมูลให้แก้ดังภาพที่ 19

จัดการระบบฐานข้อมูล ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

แก้ไขข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

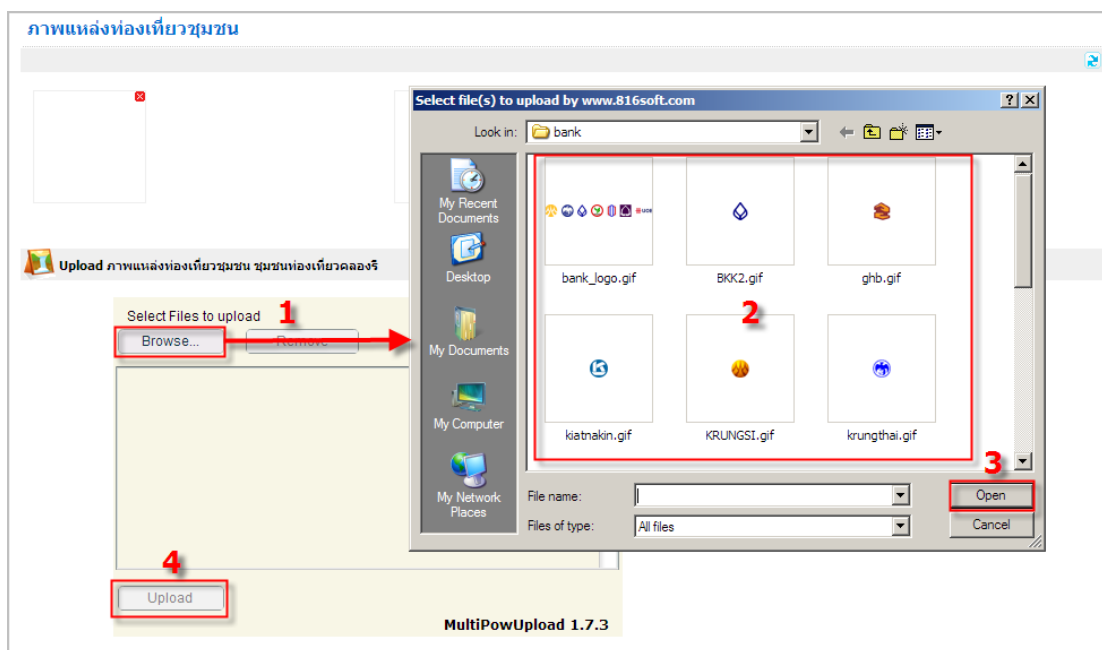
ชุมชนการท่องเที่ยว ระบบสารบัญภาค มาตรฐาน ดึงภาพ รูปแบบการท่องเที่ยว ทรัพยากรการท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว

รหัสชุมชน:	<input type="text" value="9001"/>
ชื่อชุมชน:	<input type="text" value="ชุมชนท่องเที่ยวคลองออร์"/>
ประวัติ:	<input type="text" value="พื้นที่ส่วนใหญ่ตำบลคลองออร์จะมีตลาดโดนตมากกว่าพื้นที่อื่นๆ จะอยู่ติดกับทะเลสาบสงขลา ซึ่งมีบริเวณเกาะก่าเพียงที่จะแนะนำ"/>
ที่อยู่:	<input type="text" value="ตำบลคลองออร์ อำเภอสตงิ่งพระ จังหวัดสงขลา"/>
จังหวัด:	<input type="text" value="90 : สงขลา"/>
ผู้ติดต่อ:	<input type="text" value="คุณชนบ แทนประมุข"/>
โทรศัพท์:	<input type="text" value="081 - 5414439"/>
พิกัดภูมิศาสตร์:	X <input type="text" value="655190"/> Y <input type="text" value="831984"/> Lat <input type="text" value="7.53"/> Long <input type="text" value="100.4"/>
จุดเด่นด้านการท่องเที่ยว:	<input type="text" value="ตลาดโดนต ด้านวัฒนธรรม เช่น งานประเพณีเดือนหก ด้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เช่น เกาะก่าเพียง บริเวณชายฝั่งทะเลสาบ"/>
ภูมิประเทศและ ทรัพยากรธรรมชาติ:	<input type="text" value="ตำบลคลองออร์อยู่ติดกับชายฝั่งทะเลสาบสงขลา และมีตลาดโดนตจำนวนมากในพื้นที่"/>
หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว:	<input type="text" value="1 องค์การบริหารส่วนตำบลคลองออร์"/> <input type="text" value="2 หน่วยงานภาครัฐราชการกรมการท่องเที่ยว"/>
โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน:	<input type="text" value="1 การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์"/> <input type="text" value="2 การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตคนในชุมชน"/>
แหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญ:	<input type="text" value="1 ไร้ท่าคุระ"/> <input type="text" value="2 เกาะก่าเพียง"/>
การบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชน:	<input type="text" value="มีการวางแผนร่วมกันทาง อบต. คลองออร์ระหว่างตัวแทนชุมชนและหน่วยงานของ อบต. คลองออร์"/>
ระยะเวลาดำเนินการ:	<input type="text" value="0"/> ปี

ภาพที่ 19 แสดงหน้าจอสำหรับแก้ไขข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

การเพิ่มรูปภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนใหม่

การแก้ไขข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่ให้คลิกภาพ ด้านขวาของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจะปรากฏข้อมูลให้เพิ่ม ดังภาพที่ 20

ภาพที่ 20 แสดงขั้นตอนการเพิ่มภาพ (Upload) แหล่งท่องเที่ยวชุมชน

โดยมีขั้นตอนการเพิ่ม(Upload)ดังนี้

- 1.คลิกที่ปุ่ม *Browse...* จะปรากฏหน้าต่างให้เลือกไฟล์ที่ต้องการเพิ่ม
2. เลือกไฟล์ที่ต้องการเพิ่ม
3. คลิกปุ่ม *Open* หน้าต่างที่ขึ้นมาจะหายไป
4. คลิกปุ่ม *Upload* เพื่อ Upload ไฟล์ รอจน Upload เสร็จ
5. คลิกที่ภาพ เพื่อแสดงไฟล์ที่ Upload

การลบรูปภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนใหม่

ให้คลิกที่ปุ่ม ซึ่งอยู่ด้านมุมบนขวาของภาพแต่ละภาพ จากนั้นจะมีหน้าต่างเียนการลบข้อมูลหากต้องการลบให้คลิกปุ่ม *OK* ดังภาพที่ 20

การออกจากระบบจัดการข้อมูล

การออกจากระบบจัดการฐานข้อมูลให้คลิกที่ปุ่ม ด้านมุมขวาบนของระบบ

การใช้ระบบสนับสนุนการตัดสินใจเป็นเครื่องมือหนึ่งที่จะทำให้นักท่งเที่ยวสามารถตัดสินใจเลือกแหล่งท่งเที่ยวชุมชนได้ตามวัตถุประสงค์ของการท่งเที่ยวที่นักท่งเที่ยวต้องการ และเมื่อนำระบบสนับสนุนการตัดสินใจมาประยุกต์ใช้ควบคู่กับแผนที่แหล่งท่งเที่ยวชุมชน ก็จะสามารถนำไปใช้เป็นฐานข้อมูลแหล่งท่งเที่ยวชุมชนที่สามารถระบุตำแหน่งที่ตั้งของชุมชนต่างๆ ในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ได้ โดยระบบสนับสนุนการตัดสินใจจะอยู่ในรูปแบบเว็บไซต์เพื่อให้ นักท่งเที่ยวที่สนใจแหล่งท่งเที่ยวชุมชนได้นำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ เช่น ตัดสินใจเลือกแหล่งท่งเที่ยวชุมชนตามประเภทการท่งเที่ยว ทรัพยากรการท่งเที่ยว กิจกรรมการท่งเที่ยว หรือโปรแกรมการท่งเที่ยวที่ต้องการ ต้องการทราบที่ตั้งของแหล่งท่งเที่ยวชุมชน ต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อการตัดสินใจในการเลือกแหล่งท่งเที่ยวเพื่อเข้าถึงแหล่งท่งเที่ยวได้อย่างรวดเร็ว

ดังนั้นการพัฒนาระบบสนับสนุนการตัดสินใจจึงเป็นการพัฒนาที่จะทำให้ นักท่งเที่ยว เข้าถึงแหล่งท่งเที่ยวชุมชนได้โดยตรง และหากภาคเอกชนหรือรัฐบาลมีการพัฒนาระบบนี้ให้เข้าถึง นักท่งเที่ยวได้มากขึ้น เช่น การประชาสัมพันธ์ให้ภาคเอกชนทดลองนำโปรแกรมไปใช้หรือการ เผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต (Internet) ในรูปแบบของระบบอิเล็กทรอนิกส์เชิงพาณิชย์ (E-Commerce) จะทำให้เป็นประโยชน์ในการสื่อสารถึงนักท่งเที่ยวได้รวดเร็วและโดยตรงมากขึ้น

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการสร้างฐานข้อมูลเพื่อประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนและสนับสนุนระบบการตัดสินใจวางแผนการท่องเที่ยวในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ : สงขลา นครศรีธรรมราช พัทลุง สตูล ตรัง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการกระจายของแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 2) เพื่อพัฒนาระบบการประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 3) เพื่อพัฒนาระบบการจำแนกกลุ่มของแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 4) เพื่อประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชน และ 5) เพื่อประยุกต์ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ในการพัฒนาระบบสนับสนุนการตัดสินใจวางแผนการท่องเที่ยวชุมชน ซึ่งงานวิจัยฉบับนี้ได้สรุปถึงผลการศึกษาใน 4 ประเด็นตามคำถามการวิจัย ได้แก่ การกระจายของแหล่งท่องเที่ยวชุมชน การประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชน แผนที่แหล่งท่องเที่ยวชุมชน และการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชน ซึ่งผู้วิจัยได้จำแนกออกเป็นแต่ละหัวข้อ ดังนี้

สรุปผลการศึกษา

5.1 คำถามการวิจัยข้อที่ 1 แหล่งท่องเที่ยวชุมชนกระจายอยู่ที่ไหน และ คำถามการวิจัยข้อที่ 3 แผนที่แหล่งท่องเที่ยวชุมชนเป็นอย่างไร

ในการศึกษาการกระจายของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนและแผนที่แหล่งท่องเที่ยวชุมชนในพื้นที่ศึกษาทั้ง 5 จังหวัด สามารถสรุปได้ดังนี้

5.1.1 จังหวัดสงขลา

จังหวัดสงขลาประกอบด้วยแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 5 กลุ่ม ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่กระจายอยู่ในพื้นที่ 2 อำเภอ ได้แก่ อำเภอสทิงพระ (จำนวน 3 กลุ่ม) และอำเภอเมือง (จำนวน 2 กลุ่ม) ดังแสดงในตาราง 87

ตาราง 87 สรุปการกระจายของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในจังหวัดสงขลาจำแนกตามที่ตั้ง

อำเภอที่ตั้งแหล่งท่องเที่ยว	ชื่อกลุ่มจัดการท่องเที่ยวชุมชน
● อำเภอสทิงพระ	1. ชุมชนท่องเที่ยวคลองรี
	2. ชุมชนท่องเที่ยวคูซูด
	3. ชุมชนท่องเที่ยวบ้านท่าหิน
● อำเภอเมือง	1. ชุมชนประมงพื้นบ้านเพื่อการท่องเที่ยว
	2. ชุมชนท่องเที่ยวเกาะยอ

5.1.2 จังหวัดพัทลุง

จังหวัดพัทลุงประกอบด้วยแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 14 กลุ่ม ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่กระจายอยู่ในพื้นที่อำเภอต่าง ๆ 11 อำเภอ ได้แก่ อำเภอตะโหมด (จำนวน 1 กลุ่ม) อำเภอควนขนุน (จำนวน 2 กลุ่ม) อำเภอกงหรา (จำนวน 1 กลุ่ม) อำเภอบางแก้ว (จำนวน 1 กลุ่ม) อำเภอป่าพะยอม (จำนวน 1 กลุ่ม) อำเภอเมืองพัทลุง (จำนวน 1 กลุ่ม) อำเภอศรีบรรพต (จำนวน 1 กลุ่ม) อำเภอป่าบอน (จำนวน 2 กลุ่ม) อำเภอศรีนครินทร์ (จำนวน 1 กลุ่ม) อำเภอเขาชัยสน (จำนวน 1 กลุ่ม) และอำเภอปากพะยูน (จำนวน 1 กลุ่ม) ดังแสดงในตาราง 88

ตาราง 88 สรุปการกระจายของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในจังหวัดพัทลุงจำแนกตามที่ตั้ง

อำเภอที่ตั้งแหล่งท่องเที่ยว	ชื่อกลุ่มจัดการท่องเที่ยวชุมชน
● อำเภอตะโหมด	1. ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอตะโหมด
● อำเภอควนขนุน	1. ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอควนขนุน
	2. ชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลน้อย
● อำเภอกงหรา	1. ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอกงหรา
● อำเภอบางแก้ว	1. ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอบางแก้ว
● อำเภอป่าพะยอม	1. ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอป่าพะยอม
● อำเภอเมือง	1. ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเมืองพัทลุง
● อำเภอศรีบรรพต	1. ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีบรรพต
● อำเภอป่าบอน	1. ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรป่าบอน
	2. ชมชนบริการการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเชิงอนุรักษ์ ตำบลทุ่งนารี
● อำเภอศรีนครินทร์	1. ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีนครินทร์

อำเภอที่ตั้งแหล่งท่องเที่ยว	ชื่อกลุ่มจัดการท่องเที่ยวชุมชน
• อำเภอเขาชัยสน	1. ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเขาชัยสน
• อำเภอปากพะยูน	1. ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอปากพะยูน
• อำเภอกงหรา.	1. กลุ่มภูผาสองทะเล

5.1.3 จังหวัดนครศรีธรรมราช

จังหวัดนครศรีธรรมราชประกอบด้วยแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 32 กลุ่ม ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่กระจายอยู่ในพื้นที่อำเภอต่าง ๆ 15 อำเภอ ได้แก่ อำเภอขนอม (จำนวน 6 กลุ่ม) อำเภอนบพิตำ (จำนวน 4กลุ่ม) อำเภอสิชล (จำนวน 1 กลุ่ม) อำเภอพรหมคีรี (จำนวน 3 กลุ่ม) อำเภอช้างกลาง (จำนวน 2 กลุ่ม) อำเภอลานสกา (จำนวน 4 กลุ่ม) อำเภอพิปูน (จำนวน 2 กลุ่ม) อำเภอฉวาง (จำนวน 2 กลุ่ม) อำเภอถ้ำพรรณรา (จำนวน 1 กลุ่ม) อำเภอทุ่งสง (จำนวน 1 กลุ่ม) อำเภอร่อนพิบูลย์ (จำนวน 1 กลุ่ม) อำเภอชะอวด (จำนวน 1 กลุ่ม) อำเภอเชียรใหญ่ (จำนวน 2 กลุ่ม) อำเภอหัวไทร (จำนวน 1 กลุ่ม) และอำเภอปากพะนัง (จำนวน 1 กลุ่ม) ดังแสดงในตาราง

ตาราง 89 สรุปการกระจายของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในจังหวัดนครศรีธรรมราชจำแนกตามที่ตั้ง

อำเภอที่ตั้งแหล่งท่องเที่ยว	ชื่อกลุ่มจัดการท่องเที่ยวชุมชน
● อำเภอขนอม	1. ชมรมธุรกิจท่องเที่ยวอำเภอขนอม
	2. ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมชายฝั่งตำบลขนอม
	3. กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านแหลมประทับ
	4. กลุ่มประมงชายฝั่งรักษ์บ้านเกิดบ้านแขวงเกา
	5. กลุ่มท่องเที่ยวโหนดการท่องเที่ยว
	6. กลุ่มมัดคุเทศก์น้อยโรงเรียนบ้านเขาวังทอง
● อำเภอทับปุด	1. กลุ่มพัฒนาทะเลหมอก หมู่ 11
	2. กลุ่มทะเลหมอกเขาเหล็กกรุงชิง
	3. กลุ่มบ่อน้ำร้อนกรุงชิง
	4. ศูนย์การเรียนรู้พื้นฐานของชุมชนบ้านห้วยพาน
● อำเภอสิชล	1. กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านแหลมประทับ
● อำเภอพรหมคีรี	1. กลุ่มรักธรรมชาติหินตั้ง
	2. ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบ้านวังลุง
	3. ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและเขาหลวงบ้านปลายอวน
● อำเภอช้างกลาง	1. ชมรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรช้างกลาง
	2. สภาวิสาหกิจชุมชนตำบลสวนขัน
● อำเภอลานสกา	1. ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านท่าดี
	2. ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีรีวง
	3. ศูนย์สิ่งแวดล้อมศึกษา จ.นครศรีธรรมราช โรงเรียนลานสกาประชาสรรค์
	4. กลุ่มรักษ์เขาวัง
● อำเภอพิปูน	1. ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านกะทูน
	2. ศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อมตำบลกะทูน
● อำเภอฉวาง	1. ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลละอาย
	2. ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ป่าเขาศูนย์
● อำเภอถ้ำพรรณา	1. กลุ่มรักษ์ภูเขาดำ
● อำเภอทุ่งสง	1. ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลถ้ำใหญ่
● อำเภออ่อนพิบูลย์	1. เครือข่ายวิสาหกิจชุมชนตำบลอ่อนพิบูลย์
● อำเภอชะอวด	1. ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลเค็ง

อำเภอที่ตั้งแหล่งท่องเที่ยว	ชื่อกลุ่มจัดการท่องเที่ยวชุมชน
● อำเภอเชียรใหญ่	1. กลุ่มคนรักพิพิธภัณฑ์
	2. กลุ่มประวัติศาสตร์แม่เจ้าอยู่หัว
● อำเภอหัวไทร	1. กลุ่มวัดพุทธสีมา
● อำเภอปากพะนัง	1. กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านเกาะนางโดย

จังหวัดสตูลประกอบด้วยแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 2 กลุ่ม ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่กระจายอยู่ในพื้นที่ 2 อำเภอ ได้แก่ อำเภอท่าแพ (จำนวน 1 กลุ่ม) และอำเภอละงู (จำนวน 1 กลุ่ม) ดังแสดงในตาราง 90

ตาราง 90 สรุปการกระจายของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในจังหวัดสตูลจำแนกตามที่ตั้ง

อำเภอที่ตั้งแหล่งท่องเที่ยว	ชื่อกลุ่มจัดการท่องเที่ยวชุมชน
● อำเภอท่าแพ	1. กลุ่มทุ่งรีนโฮมสเตย์
● อำเภอละงู	1. กลุ่มจัดการการท่องเที่ยว โดยองค์การชุมชนบ้านบ่อเจ็ดลูก

จังหวัดตรังประกอบด้วยแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 9 กลุ่ม ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่กระจายอยู่ในพื้นที่อำเภอต่าง ๆ 6 อำเภอ ได้แก่ อำเภอนาโยง (จำนวน 2 กลุ่ม) อำเภอห้วยยอด (จำนวน 1 กลุ่ม) อำเภอย่านตาขาว (จำนวน 2 กลุ่ม) อำเภอกันตัง (จำนวน 2 กลุ่ม) อำเภอรัษฎา (จำนวน 1 กลุ่ม) และอำเภอปะเหลียน (จำนวน 1 กลุ่ม) ดังแสดงในตาราง 91

ตาราง 91 สรุปการกระจายของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในจังหวัดตรังจำแนกตามที่ตั้ง

อำเภอที่ตั้งแหล่งท่องเที่ยว	ชื่อกลุ่มจัดการท่องเที่ยวชุมชน
● อำเภอนาโยง	1. กลุ่มทอผ้านาหมื่นศรี หมู่บ้านนาหมื่นศรี
	2. แหล่งชุมชนการเรียนรู้การจัดการป่าสาคร และพื้นที่ชุ่มน้ำจืด บ้านทุ่งแกเจ็ย
● อำเภอห้วยยอด	1. ถ้าเลเขากอบ
● อำเภอย่านตาขาว	1. ชุมชนอนุรักษ์สายรุ้ง
	2. แหล่งชุมชนเรียนรู้จัดการป่าชายเลนบ้านทุ่งตะชะ

อำเภอที่ตั้งแหล่งท่องเที่ยว	ชื่อกลุ่มจัดการท่องเที่ยวชุมชน
● อำเภอกันตัง	1. การท่องเที่ยวชุมชนเชิงนิเวศบ้านลิบง-เจ้าไหม
	2. ชมรมประมงพื้นบ้านบาตูปูเต๊ะ
● อำเภอรัชฎา	1. ชุมชนจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ วังพระยาพิชัย การอนุรักษ์สัตว์ป่า-ป่าต้นน้ำ บ้านหน้าเขา-ในรัง
● อำเภอปะเหลียน	1. แหล่งชุมชนเรียนรู้การพัฒนาแบบพึ่งตนเอง ชุมชนต้นหยงสตาร์

5.2 คำถามการวิจัยข้อที่ 2 แหล่งท่องเที่ยวชุมชนมีศักยภาพอย่างไร

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการใช้ค่าเฉลี่ยระดับคะแนนโดยใช้แบบประเมินศักยภาพของแต่ละจังหวัดจาก 4 หลักการ ได้แก่ 1. ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 2. ชุมชนมีความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว 3. ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว และ 4. ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวได้อย่างสมดุล โดยให้ค่าตามเกณฑ์ระดับการประเมินศักยภาพ สามารถสรุปผลการประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนเป็นรายจังหวัดในรูปแบบตาราง ดังนี้

5.2.1 จังหวัดสงขลา

จังหวัดสงขลา มีผลการประเมินศักยภาพอยู่ในระดับมากถึงน้อยที่สุด (ตาราง 92) โดยชุมชนที่มีผลการประเมินสูงสุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ชุมชนท่องเที่ยวเกาะยอ ได้คะแนนรวม 87 คะแนน มีศักยภาพระดับมาก ซึ่งในองค์ประกอบย่อยที่ 1) ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 2) ความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว และ 4) ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล มีศักยภาพในระดับมากที่สุด (5 คะแนน) ส่วนองค์ประกอบย่อยที่ 3) ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว มีศักยภาพในระดับมาก (4 คะแนน) และชุมชนที่มีคะแนนน้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ชุมชนท่องเที่ยวบ้านท่าหิน ซึ่งมีศักยภาพระดับน้อยที่สุด

ตาราง 92 สรุปผลการประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดสงขลา

อันดับ	ชื่อกลุ่ม	ระดับศักยภาพในแต่ละองค์ประกอบ				คะแนนรวม	ศักยภาพ
		1	2	3	4		
1	ชุมชนท่องเที่ยวเกาะยอ	5	5	4	5	87	มาก
2	ชุมชนประมงพื้นบ้านเพื่อการท่องเที่ยว	4	4	5	4	81	มาก
3	ชุมชนท่องเที่ยวคลองรี	3	3	3	3	69	น้อย
4	ชุมชนท่องเที่ยวคูซูด	3	3	2	2	66	น้อย
5	ชุมชนท่องเที่ยวบ้านท่าหิน	3	2	2	1	59	น้อยที่สุด

5.2.2 จังหวัดพัทลุง

จังหวัดพัทลุงมีผลการประเมินศักยภาพอยู่ในระดับมากถึงน้อยที่สุด (ตาราง 93) โดยชุมชนที่มีผลการประเมินสูงสุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอกงหรา ได้คะแนนรวม 87 คะแนน มีศักยภาพระดับมาก ซึ่งในองค์ประกอบย่อยที่ 2) ความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว และ 3) ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว มีศักยภาพในระดับมากที่สุด ส่วนองค์ประกอบย่อยที่ 1) ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง และ 4) ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล มีศักยภาพในระดับมาก และชุมชนที่มีคะแนนน้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอปากพะยูน ซึ่งมีศักยภาพระดับน้อยที่สุด

ตาราง 93 สรุปผลการประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดพัทลุง

อันดับ	ชื่อกลุ่ม	ระดับศักยภาพในแต่ละองค์ประกอบ				คะแนนรวม	ศักยภาพ
		1	2	3	4		
1	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอกงหรา	4	5	5	4	87	มาก
2	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรป่าบอน	4	5	3	3	78	ปานกลาง
3	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเขาชัยสน	3	3	2	3	69	น้อย
3	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอป่าพะยอม	3	4	2	2	69	น้อย
5	กลุ่มภูผาสองทะเล	3	2	2	3	65	น้อย
6	ชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลน้อย	1	2	2	3	61	น้อย
7	ชุมชนบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเชิงอนุรักษ์ ฟุ่งนารี	2	2	1	2	56	น้อยที่สุด
7	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีนครินทร์	2	1	1	2	56	น้อยที่สุด
9	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอตะโหมด	2	1	2	1	53	น้อยที่สุด
10	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอควนขนุน	1	1	2	2	52	น้อยที่สุด
11	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอบางแก้ว	1	1	1	2	49	น้อยที่สุด
12	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเมืองพัทลุง	1	1	1	2	45	น้อยที่สุด
13	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีบรรพต	1	1	1	1	40	น้อยที่สุด
14	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอปากพะยูน	1	1	1	1	27	น้อยที่สุด

5.2.3 จังหวัดนครศรีธรรมราช

จังหวัดนครศรีธรรมราชมีผลการประเมินศักยภาพอยู่ในระดับมากถึงน้อยที่สุด (ตาราง 94) โดยชุมชนที่มีผลการประเมินสูงสุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ กลุ่มทะเลหมอกเขาเหล็กกรุงชิง และ ศูนย์การเรียนรู้พื้นฐานของชุมชนบ้านห้วยพาน ซึ่งมีคะแนนรวม 83 คะแนนเท่ากัน มีศักยภาพระดับมาก โดยกลุ่มทะเลหมอกเขาเหล็กกรุงชิง มีศักยภาพในระดับมากที่สุดในองค์ประกอบย่อยที่ 2) ความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ส่วนองค์ประกอบย่อยที่ 1) ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 3) ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารและจัดการแหล่งท่องเที่ยว และ 4)

ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล มีศักยภาพในระดับมาก และศูนย์การเรียนรู้พื้นฐานของชุมชนบ้านห้วยพาน มีศักยภาพในระดับมากที่สุดในองค์ประกอบย่อยที่ 1) ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง และ 2) ความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ส่วนองค์ประกอบย่อยที่ 4) ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล มีศักยภาพในระดับมาก และชุมชนที่มีคะแนนน้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านท่าดี ซึ่งมีศักยภาพระดับน้อยที่สุด

ตาราง 94 สรุปผลการประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดนครศรีธรรมราช

อันดับ	ชื่อกลุ่ม	ระดับศักยภาพในแต่ละองค์ประกอบ				คะแนนรวม	ศักยภาพ
		1	2	3	4		
1	กลุ่มทะเลหมอกเขาเหล็กกรุงชิง	4	5	4	4	83	มาก
1	ศูนย์การเรียนรู้พื้นฐานของชุมชนบ้านห้วยพาน	5	5	3	4	83	มาก
3	กลุ่มประมงชายฝั่งรักบ้านเกิด	4	5	5	3	82	มาก
4	ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีรีวง	5	5	4	4	81	มาก
5	ชมรมธุรกิจท่องเที่ยวอำเภอขนอม	3	4	4	4	78	ปานกลาง
6	ชมรมพิทักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งขนอม	3	3	4	4	74	ปานกลาง
6	ชมรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรข้างกลาง	2	5	4	3	74	ปานกลาง
8	กลุ่มมัคคุเทศก์น้อยโรงเรียนบ้านเขาวังทอง	4	4	2	3	71	ปานกลาง
8	ศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อม ตำบลกะทูน	2	3	2	4	71	ปานกลาง
10	กลุ่มรักษาภูเขาถ้ำ	4	4	3	2	70	ปานกลาง
11	กลุ่มบ่อน้ำร้อนกรุงชิง	3	3	2	3	67	น้อย
12	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านแหลมประทับ	3	4	2	1	65	น้อย
13	ศูนย์สิ่งแวดล้อมจังหวัดนครศรีธรรมราช โรงเรียนลานสกาประชาสรรค์	3	3	2	2	64	น้อย
14	กลุ่มรักษาเขาวัง	3	3	2	2	64	น้อย

อันดับ	ชื่อกลุ่ม	ระดับศักยภาพในแต่ละองค์ประกอบ				คะแนนรวม	ศักยภาพ
		1	2	3	4		
14	ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านกะทูน	2	4	3	1	64	น้อย
16	ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบ้านวังลุง	2	2	2	3	63	น้อย
16	กลุ่มพัฒนาทะเลหมอก หมู่ 11	2	2	2	3	63	น้อย
18	กลุ่มประวัติศาสตร์แม่เจ้าอยู่หัว	2	3	2	2	61	น้อย
19	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หอนาฬิกา	3	4	1	1	60	น้อย
20	กลุ่มวัดพัทธสีมา	1	3	2	2	58	น้อยที่สุด
20	แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เกาะนางโดย	2	2	2	2	58	น้อยที่สุด
20	เครือข่ายวิสาหกิจชุมชนตำบลร่อนพิบูลย์	2	1	2	2	58	น้อยที่สุด
20	กลุ่มอนุรักษ์พุดคลองเคิ่ง	2	2	2	2	58	น้อยที่สุด
24	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลถ้ำใหญ่	2	2	2	2	57	น้อยที่สุด
25	ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลเคิ่ง	2	1	1	2	54	น้อยที่สุด
26	ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลละอาย	1	2	2	1	53	น้อยที่สุด
27	สภาวิสาหกิจชุมชนตำบลสวนขัน	1	1	1	1	48	น้อยที่สุด
28	กลุ่มรักษามรดกชาติหินตั้ง	1	1	1	1	47	น้อยที่สุด
29	ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและบ้านปลายอน	1	1	1	1	45	น้อยที่สุด
30	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ป่าเขาศูนย์	1	1	1	1	41	น้อยที่สุด
31	กลุ่มท่องเที่ยวโครงการท่องเที่ยว	1	1	1	1	35	น้อยที่สุด
32	ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านท่าดี	1	1	1	1	31	น้อยที่สุด

5.2.4 จังหวัดสตูล

จังหวัดสตูล มีผลการประเมินศักยภาพอยู่ในระดับมากและน้อย (ตาราง 95) โดยชุมชนที่มีผลการประเมินสูงสุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านบ่อเจ็ดลูก ได้คะแนนรวม 80 คะแนน มีศักยภาพระดับมาก ซึ่งในองค์ประกอบย่อยที่ 1) ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง มีศักยภาพในระดับมากที่สุด ส่วนองค์ประกอบย่อยที่ 2) ความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว 3) ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารและจัดการแหล่งท่องเที่ยว และ 4) ชุมชน

มีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล มีศักยภาพในระดับมาก และชุมชนที่มีคะแนนน้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวบ้านทุ่งรัตนโฮมสเตย์ ซึ่งมีศักยภาพระดับน้อย

ตาราง 95 สรุปผลการประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดสตูล

อันดับ	ชื่อกลุ่ม	ระดับศักยภาพในแต่ละองค์ประกอบ				คะแนนรวม	ศักยภาพ
		1	2	3	4		
1	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านบ่อเจ็ดลูก	4	4	4	5	80	มาก
2	กลุ่มท่องเที่ยวบ้านทุ่งรัตนโฮมสเตย์	2	3	2	2	62	น้อย

5.2.5 จังหวัดตรัง

จังหวัดตรังมีผลการประเมินศักยภาพอยู่ในระดับปานกลางถึงน้อยที่สุด (ตาราง 96) โดยชุมชนที่มีผลการประเมินสูงสุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ถ้ำเลเขากอบ ได้คะแนนรวม 71 คะแนน มีศักยภาพระดับปานกลาง ซึ่งในองค์ประกอบย่อยที่ 2) ความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว มีศักยภาพในระดับมาก ส่วนองค์ประกอบย่อยที่ 1) ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง และ 3) ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารและจัดการแหล่งท่องเที่ยว มีศักยภาพในระดับปานกลาง และชุมชนที่มีคะแนนน้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ชุมชนอนุรักษ์สายรุ้ง ซึ่งมีศักยภาพระดับน้อยที่สุด

ตาราง 96 สรุปผลการประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดตรัง

อันดับ	ชื่อกลุ่ม	ระดับศักยภาพในแต่ละองค์ประกอบ				คะแนนรวม	ศักยภาพ
		1	2	3	4		
1	ถ้ำเลเขากอบ	3	4	3	2	71	ปานกลาง
2	แหล่งชุมชนเรียนรู้จัดการปายาเลนบ้านทุ่งตะชะชะ	3	3	3	2	70	ปานกลาง
3	การท่องเที่ยวชุมชนเชิงนิเวศบ้านลิบง – เจ้าไหม	2	3	2	3	63	น้อย

อันดับ	ชื่อกลุ่ม	ระดับศักยภาพในแต่ละองค์ประกอบ				คะแนนรวม	ศักยภาพ
		1	2	3	4		
4	แหล่งชุมชนเรียนรู้การจัดการป่าสาละและพื้นที่ชุ่มน้ำจืดบ้านทุ่งแกเจ็ย	3	3	1	2	62	น้อย
5	ชุมชนจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวังพระยาพิชัย การอนุรักษ์สัตว์ป่า – ป่าต้นน้ำ	2	2	2	2	61	น้อย
6	แหล่งชุมชนเรียนรู้การพัฒนาแบบพึ่งตนเองชุมชนต้นหยงสตาร์	3	3	3	4	59	น้อยที่สุด
7	ชมรมประมงพื้นบ้านบาตูปูเต๊ะ	1	2	2	1	52	น้อยที่สุด
8	กลุ่มทอผ้านาหมื่นศรี หมู่บ้านนาหมื่นศรี	1	1	1	1	47	น้อยที่สุด
9	ชุมชนอนุรักษ์สายรุ้ง	1	1	1	1	45	น้อยที่สุด

5.3 คำถามการวิจัยข้อที่ 4 การประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นอย่างไร

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการใช้ค่าเฉลี่ยระดับคะแนนโดยใช้แบบประเมินมาตรฐานของแต่ละจังหวัดจาก 4 หลักการ ได้แก่ 1. ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 2. การจัดการ 3. องค์กรชุมชน และ 4. การเรียนรู้ โดยให้ค่าตามเกณฑ์ระดับการประเมินมาตรฐาน สามารถสรุปผลการประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนเป็นรายจังหวัดในรูปแบบตาราง ดังนี้

5.3.1 จังหวัดสงขลา

จังหวัดสงขลามีผลการประเมินมาตรฐานอยู่ในระดับดีมากถึงดี (ตาราง 97) โดยชุมชนที่มีผลการประเมินสูงสุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านท่าหิน ได้คะแนนรวม 80.4 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีมาก ซึ่งในองค์ประกอบย่อยที่ 1) ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และ 3) องค์กรชุมชน มีมาตรฐานในระดับดีเยี่ยม (5 คะแนน) ส่วนองค์ประกอบย่อยที่ 2) การจัดการ และ 4) การเรียนรู้ มีมาตรฐานในระดับดีมาก (4 คะแนน) และชุมชนที่มีคะแนนน้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ต.คูซูด ซึ่งมีมาตรฐานระดับดี

ตาราง 97 สรุปผลการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดสงขลา

อันดับ	ชื่อกลุ่ม	ระดับมาตรฐานในแต่ละองค์ประกอบ				คะแนนรวม	มาตรฐาน
		1	2	3	4		
1	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านท่าหิน	5	4	5	4	80.4	ดีมาก
2	ชุมชนท่องเที่ยวคลองรี	5	4	4	5	78.8	ดีมาก
3	กลุ่มเรือประมงพื้นบ้านเพื่อการท่องเที่ยว	3	5	4	5	77	ดีมาก
4	ชุมชนท่องเที่ยวเกาะยอ	4	4	5	4	76.4	ดีมาก
5	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ต.คูขุด	4	3	3	3	68.6	ดี

5.3.2 จังหวัดพัทลุง

จังหวัดพัทลุงมีผลการประเมินมาตรฐานอยู่ในระดับดีมากถึงต่ำ (ตาราง 98) โดยชุมชนที่มีผลการประเมินสูงสุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอกงหรา ได้คะแนนรวม 79.75 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีมาก ซึ่งในองค์ประกอบย่อยที่ 2) การจัดการ 3) องค์กรชุมชน และ 4) การเรียนรู้ มีมาตรฐานในระดับดีเยี่ยม (5 คะแนน) ส่วนองค์ประกอบย่อยที่ 1) ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม มีมาตรฐานในระดับดีมาก (4 คะแนน) และชุมชนที่มีคะแนนน้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีบรรพต ซึ่งมีมาตรฐานระดับต่ำ

ตาราง 98 สรุปผลการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดพัทลุง

อันดับ	ชื่อกลุ่ม	ระดับมาตรฐานในแต่ละองค์ประกอบ				คะแนนรวม	มาตรฐาน
		1	2	3	4		
1	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอกงหรา	4	5	5	5	79.75	ดีมาก
2	ชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลน้อย	5	4	3	5	78.4	ดีมาก
3	ชุมชนบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเชิงอนุรักษ์ตำบลทุ่งนารี	4	5	4	4	77.65	ดีมาก
4	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีนครินทร์	5	1	4	3	70.4	ดี
5	กลุ่มภูผาสองทะเล	4	1	3	4	64.6	ดี
6	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเขาชัยสน	2	3	4	2	63.75	ดี
7	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอตะโหมด	2	3	1	4	60.45	ปานกลาง
8	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอควนขนุน	1	2	4	4	58.95	ปานกลาง
9	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอป่าพะยอม	2	1	3	1	52.75	ปานกลาง
10	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเมืองพัทลุง	1	2	2	2	51	ปานกลาง
11	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรป่าบอน	1	1	2	1	46.35	ต่ำ
12	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอบางแก้ว	1	1	2	1	46.35	ต่ำ
13	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอปากพะยูน	1	1	2	1	46.35	ต่ำ
14	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีบรรพต	1	1	1	1	44.85	ต่ำ

5.3.3 จังหวัดนครศรีธรรมราช

จังหวัดนครศรีธรรมราชมีผลการประเมินมาตรฐานอยู่ในระดับดีเยี่ยมถึงต่ำ (ตาราง 99) โดยชุมชนที่มีผลการประเมินสูงสุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ชมรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรข้างกลาง ได้

คะแนนรวม 89.6 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีเยี่ยม ซึ่งในองค์ประกอบย่อยที่ 2) การจัดการ 3) องค์การชุมชน และ 4) การเรียนรู้ มีมาตรฐานในระดับดีเยี่ยม (5 คะแนน) ส่วนองค์ประกอบย่อยที่ 1) ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม มีมาตรฐานในระดับดีมาก (4 คะแนน) และชุมชนที่มีคะแนนน้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ กลุ่มรักษัญเขาถ้ำ ซึ่งมีมาตรฐานระดับต่ำ

ตาราง 99 สรุปผลการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดนครศรีธรรมราช

อันดับ	ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านกะทูน	2 ระดับมาตรฐานในแต่ละ 3			คะแนน 3	มาตรฐาน
18	ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลละอาย	3	องค์ประกอบ	3	รวม 61.8	ดี
		1	2	3	4	
19	กลุ่มคนรักบัวพุดคลองเคิ่ง	2	2	3	4	61.3
1	ชมรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรข้างกลาง	4	5	5	5	89.6
20	ชมรมอนุรักษ์น้ำเขาศูนย์	2	2	4	2	61.15
2	กลุ่มพัฒนาทะเลหมอก หมู่ 11	4	5	5	5	87.15
21	กลุ่มทะเลหมอกเขาเหล็กกรุงชิง	2	3	2	4	60.2
	ศูนย์สิ่งแวดล้อมศึกษา จ.นครศรีธรรมราช	5	5	5	5	83.85
22	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หอนานช่องฟ้า	3	1	4	2	59.15
3	โรงเรียนลานสกาฯ					
23	ชุมชนอนุรักษ์ธรรมชาติหินตั้ง	4	1	1	1	59
4	ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีรีวง	4	5	5	5	83.15
24	ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติบ้านไผ่ผาควน	2	1	2	4	57.85
5	ชมรมธุรกิจท่องเที่ยวชนอม	5	5	5	3	82.95
25	กลุ่มท่องเที่ยวในนครทิวทัศน์	2	1	3	3	56.2
	ศูนย์การเรียนรู้พื้นฐานของชุมชนบ้านห้วย	5	4	5	5	82.1
26	ชมรมฟื้นฟูและอนุรักษ์การท่องเที่ยวทำดี	4	1	2	2	55.8
6	พวน					
	ชมรมพิทักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	2	1	3	1	54.3
7	สภาวิสาหกิจชุมชนตำบลสวนขัน	5	4	4	3	77.6
27	ชนคม					
	ศูนย์ประสานการท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อม	3	5	4	4	75.1
28	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านเกาะนางโดย	2	1	2	3	54.2
8	ตำบลกะทูน					
29	กลุ่มรักษัญเขาถ้ำ	2	1	2	2	53.65
9	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านแหลมประทับ	4	3	4	4	71.8
30	ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมวังลุง	1	2	1	3	51.2
10	กลุ่มวัดพุทธสิริมา	2	4	5	4	69.5
31	กลุ่มประวัติศาสตร์แม่เจ้าอยู่หัว	2	1	1	2	50.8
11	กลุ่มป่อน้ำร้อนกรุงชิง	5	3	1	4	69.3
32	กลุ่มรักษัญเขาถ้ำ	2	1	1	3	47.15
12	ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลเคิ่ง	4	3	3	3	67.4
13	กลุ่มประมงชายฝั่งรักบ้านเกิด	3	2	3	4	64.8
14	เครือข่ายวิสาหกิจชุมชนตำบลร่อนพิบูลย์	2	3	4	3	64.55
15	กลุ่มมัคคุเทศก์น้อยบ้านเขาวังทอง	2	2	5	3	64.45
16	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลถ้ำใหญ่	4	1	4	3	64.3

5.3.2 จังหวัดสตูล

จังหวัดสตูลมีผลการประเมินมาตรฐานอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ (ตาราง 100) โดยชุมชนที่มีผลการประเมินสูงสุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านบ่อ 7 ลูก ได้คะแนนรวม 51.95 คะแนน มีมาตรฐานระดับปานกลาง ซึ่งในองค์ประกอบย่อยที่ 2) การจัดการ และ 3) องค์กรชุมชน มีมาตรฐานในระดับปานกลาง (2 คะแนน) ส่วนองค์ประกอบย่อยที่ 1) ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และ 4) การเรียนรู้ มีมาตรฐานในระดับต่ำ (1 คะแนน) และชุมชนที่มีคะแนนน้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวบ้านทุ่งรีนโฮมสเตย์ ซึ่งมีมาตรฐานระดับต่ำ

ตาราง 100 สรุปผลการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดสตูล

อันดับ	ชื่อกลุ่ม	ระดับมาตรฐานในแต่ละองค์ประกอบ				คะแนนรวม	มาตรฐาน
		1	2	3	4		
1	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านบ่อ 7 ลูก	1	2	2	1	51.95	ปานกลาง
2	กลุ่มท่องเที่ยวบ้านทุ่งรีนโฮมสเตย์	1	2	2	2	50	ต่ำ

5.3.5 จังหวัดตรัง

จังหวัดตรังมีผลการประเมินมาตรฐานอยู่ในระดับดีเยี่ยมถึงต่ำ (ตาราง 101) โดยชุมชนที่มีผลการประเมินสูงสุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ชุมชนอนุรักษ์สายรุ้ง ได้คะแนนรวม 81.2 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีเยี่ยม ซึ่งในองค์ประกอบย่อยที่ 2) การจัดการ และ 3) องค์กรชุมชน มีมาตรฐานในระดับดีเยี่ยม (5 คะแนน) ส่วนองค์ประกอบย่อยที่ 1) ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และ 4) การเรียนรู้ มีมาตรฐานในระดับดีมาก (4 คะแนน) และชุมชนที่มีคะแนนน้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ แหล่งชุมชนเรียนรู้การจัดการป่าสาकुและพื้นที่ชุ่มน้ำจืดบ้านทุ่งแกเจ็ย ซึ่งมีมาตรฐานระดับต่ำ

ตาราง 101 สรุปผลการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดตรัง

อันดับ	ชื่อกลุ่ม	ระดับมาตรฐานในแต่ละองค์ประกอบ				คะแนนรวม	มาตรฐาน
		1	2	3	4		
1	ชุมชนอนุรักษ์สายรุ้ง	4	5	5	4	81.2	ดีเยี่ยม
2	ถ้ำเลเขากอบ	4	4	4	4	77.05	ดีมาก
3	แหล่งชุมชนเรียนรู้การพัฒนาแบบพึ่งตนเอง ต้นหยงสตาร์	4	4	5	5	75.55	ดีมาก
4	แหล่งชุมชนเรียนรู้การจัดการปายาเลนบ้าน ทุ่งตาเซะ	4	4	4	5	74.8	ดีมาก
5	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงนิเวศบ้านลิบง-เจ้าไหม	3	4	5	4	72.5	ดีมาก
6	กลุ่มทอผ้าไหมห่มศรี	4	3	5	1	71.15	ดีมาก
7	ชุมชนการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวังพระยา พิชัยการอนุรักษ์สัตว์ป่า-ป่าต้นน้ำ	3	3	5	4	68.75	ดี
8	ชมรมประมงพื้นบ้านบาตูปูเต๊ะ	3	3	3	3	66.45	ดี
9	แหล่งชุมชนเรียนรู้การจัดการป่าสักและพื้นที่ ชุ่มน้ำจืดบ้านทุ่งแกเจ็ย	1	1	1	1	34.1	ต่ำ

ซึ่งสามารถสรุปคำถามวิจัยข้อที่ 2 และ 3 ร่วมกันได้ ดังแสดงในตาราง 102

ตาราง 102 สรุประดับศักยภาพและมาตรฐานรายกลุ่ม

จังหวัด / ลำดับที่	ชื่อกลุ่ม	ระดับศักยภาพ				คะแนนรวม	ระดับศักยภาพ	ระดับมาตรฐาน				คะแนนรวม	ระดับมาตรฐาน	
		องค์ประกอบย่อย						องค์ประกอบย่อย						
		1	2	3	4			1	2	3	4			
สงขลา	1	ชุมชนท่องเที่ยวคลองรี	3	3	3	3	69	น้อย	5	4	4	5	78.8	ดีมาก
	2	ชุมชนท่องเที่ยวคูซูด	3	3	2	2	66	น้อย	4	3	3	3	68.6	ดี
	3	ชุมชนท่องเที่ยวบ้านท่าหิน	3	2	2	1	59	น้อยที่สุด	5	4	5	4	80.4	ดีมาก
	4	ชุมชนประมงพื้นบ้านเพื่อการท่องเที่ยว	4	4	5	4	81	มาก	3	5	4	5	77	ดีมาก
	5	ชุมชนท่องเที่ยวเกาะยอ	5	5	4	5	87	มาก	4	4	5	4	76.4	ดีมาก
พัทลุง	1	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอตะโหมด	2	1	2	1	53	น้อยที่สุด	2	3	1	4	60.45	ปานกลาง
	2	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอควนขนุน	1	1	2	2	52	น้อยที่สุด	1	2	4	4	58.95	ปานกลาง
	3	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอกงหรา	4	5	5	4	87	มาก	4	5	5	5	79.75	ดีมาก
	4	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอบางแก้ว	1	1	1	2	49	น้อยที่สุด	1	1	2	1	46.35	ต่ำ
	5	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอป่าพะยอม	3	4	2	2	69	น้อย	2	1	3	1	52.75	ปานกลาง
	6	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเมืองพัทลุง	1	1	1	2	45	น้อยที่สุด	1	2	2	2	51	ปานกลาง
	7	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีบรรพต	1	1	1	1	40	น้อยที่สุด	1	1	1	1	44.85	ต่ำ

8	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรป่าบอน	4	5	3	3	78	ปานกลาง	1	1	2	1	46.35	ต่ำ
9	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีนครินทร์	2	1	1	2	56	น้อยที่สุด	5	1	4	3	70.4	ดี
10	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเขาชัยสน	3	3	2	3	69	น้อย	2	3	4	2	63.75	ดี
11	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอปากพะยูน	1	1	1	1	27	น้อยที่สุด	1	1	2	1	46.35	ต่ำ
12	ชุมชนบริการการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเชิงอนุรักษ์ตำบลทุ่งนารี	2	2	1	2	56	น้อยที่สุด	4	5	4	4	77.65	ดีมาก
13	ชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลน้อย	1	2	2	3	61	น้อย	5	4	3	5	78.4	ดีมาก
14	กลุ่มภูผาสองทะเล	3	2	2	3	65	น้อย	4	1	3	4	64.6	ดี
นครศรีฯ													
1	ชมรมธุรกิจท่องเที่ยวอำเภอขนอม	3	4	4	4	78	ปานกลาง	5	5	5	3	82.95	ดีเยี่ยม
2	ชมรมพิทักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งขนอม	3	3	4	4	74	ปานกลาง	2	1	3	1	54.3	ปานกลาง
3	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านแหลมประทับ	3	4	2	1	65	น้อย	4	3	4	4	71.8	ดีมาก
4	กลุ่มประมงชายฝั่งรักบ้านเกิด	4	5	5	3	82	มาก	3	2	3	4	64.8	ดี
5	กลุ่มท่องเที่ยวโหนดการท่องเที่ยว	1	1	1	1	35	น้อยที่สุด	2	1	3	3	56.2	ปานกลาง
6	กลุ่มมัคคุเทศก์น้อยโรงเรียนบ้านเขาวังทอง	4	4	2	3	71	ปานกลาง	2	2	5	3	64.45	ดี
7	กลุ่มพัฒนาทะเลหมอก หมู่ 11	2	2	2	3	63	น้อย	4	5	5	5	87.15	ดีเยี่ยม
8	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หอนานช่องฟ้า	3	4	1	1	60	น้อย	3	1	4	2	59.15	ปานกลาง
9	กลุ่มทะเลหมอกเขาเหล็กกรุงชิง	4	5	4	4	83	มาก	2	3	2	4	60.2	ปานกลาง
10	กลุ่มบ่อน้ำร้อนกรุงชิง	3	3	2	3	67	น้อย	5	3	1	4	69.3	ดี

11	ศูนย์การเรียนรู้พื้นฐานของชุมชนบ้านห้วยพาน	5	5	3	4	83	มาก	5	4	5	5	82.1	ดีเยี่ยม
12	กลุ่มรักธรรมชาติหินตั้ง	1	1	1	1	47	น้อยที่สุด	4	1	1	1	59	ปานกลาง
13	ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบ้านวังลุง	2	2	2	3	63	น้อย	1	2	1	3	51.2	ปานกลาง
14	ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติบ้านปลายอวน	1	1	1	1	45	น้อยที่สุด	2	1	2	4	57.85	ปานกลาง
15	ชมรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรข้างกลาง	2	5	4	3	74	ปานกลาง	4	5	5	5	89.6	ดีเยี่ยม
16	สภาวิสาหกิจชุมชนตำบลสวนขัน	1	1	1	1	48	น้อยที่สุด	5	4	4	3	77.6	ดีมาก
17	ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านท่าดี	1	1	1	1	31	น้อยที่สุด	4	1	2	2	55.8	ปานกลาง
18	ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีรีวง	5	5	4	4	81	มาก	4	5	5	5	83.15	ดีเยี่ยม
19	ศูนย์สิ่งแวดล้อมจังหวัดนครศรีธรรมราช โรงเรียนลานสกาประชาสรรค์	3	3	2	2	64	น้อย	5	5	5	5	83.85	ดีเยี่ยม
20	กลุ่มรักษ์เขาวัง	3	3	2	2	64	น้อย	2	1	2	2	53.65	ปานกลาง
21	ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านกะทูน	2	4	3	1	64	น้อย	2	2	4	3	63.3	ดี
22	ศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อมตำบลกะทูน	2	3	2	4	71	ปานกลาง	3	5	4	4	75.1	ดีมาก
23	ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลละอาย	1	2	2	1	53	น้อยที่สุด	3	2	3	3	61.8	ดี
24	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ป่าเขาศูนย์	1	1	1	1	41	น้อยที่สุด	2	2	4	2	61.15	ดี
25	กลุ่มรักษ์ภูเขาถ้ำ	4	4	3	2	70	ปานกลาง	2	1	1	3	47.15	ต่ำ
26	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลถ้ำใหญ่	2	2	2	2	57	น้อยที่สุด	4	1	4	3	64.3	ดี
27	เครือข่ายวิสาหกิจชุมชนตำบลร่อนพิบูลย์	2	1	2	2	58	น้อยที่สุด	2	3	4	3	64.55	ดี

28	ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลเคิ่ง	2	1	1	2	54	น้อยที่สุด	4	3	3	3	67.4	ดี
29	กลุ่มอนุรักษ์พุดคลองเคิ่ง	2	2	2	2	58	น้อยที่สุด	2	2	3	4	61.3	ดี
30	กลุ่มประวัติศาสตร์แม่เจ้าอยู่หัว	2	3	2	2	61	น้อย	2	1	1	2	50.8	ปานกลาง
31	กลุ่มวัดพัทธสีมา	1	3	2	2	58	น้อยที่สุด	2	4	5	4	69.5	ดี
32	แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เกาะนางโดย	2	2	2	2	58	น้อยที่สุด	2	1	2	3	54.2	ปานกลาง
สดุล													
1	กลุ่มท่องเที่ยวบ้านทุ่งรีนโฮมสเตย์	2	3	2	2	62	น้อย	1	2	2	2	50	ต่ำ
2	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านป่อเจ็ดลูก	4	4	4	5	80	มาก	1	2	2	1	51.95	ปานกลาง
ตรัง													
1	กลุ่มทอผ้าไหมหมี่นครี หมู่บ้านนาหมี่นครี	1	1	1	1	47	น้อยที่สุด	4	3	5	1	71.15	ดีมาก
2	ถ้ำเลเขากอบ	3	4	3	2	71	ปานกลาง	4	4	4	4	77.05	ดีมาก
3	ชุมชนอนุรักษ์สายรุ้ง	1	1	1	1	45	น้อยที่สุด	4	5	5	4	81.2	ดีเยี่ยม
4	แหล่งชุมชนเรียนรู้จัดการป่าชายเลนบ้านทุ่งตะเซะ	3	3	3	2	70	ปานกลาง	4	4	4	5	74.8	ดีมาก
5	แหล่งชุมชนเรียนรู้การจัดการป่าสาครและพื้นที่ชุ่มน้ำ จิตบ้านทุ่งแกเจ็ย	3	3	1	2	62	น้อย	1	1	1	1	34.1	ต่ำ
6	การท่องเที่ยวชุมชนเชิงนิเวศบ้านลิบง - เจ้าไหม	2	3	2	3	63	น้อย	3	4	5	4	72.5	ดีมาก
7	ชุมชนจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวังพระยาพิชัย การ อนุรักษ์สัตว์ป่า- ป่าต้นน้ำ	2	2	2	2	61	น้อย	3	3	5	4	68.75	ดี

8	ชมรมประมงพื้นบ้านบาตูปูเต๊ะ	1	2	2	1	52	น้อยที่สุด	3	3	3	3	66.45	ดี
9	แหล่งชุมชนเรียนรู้การพัฒนาแบบพึ่งตนเองชุมชน ต้นหยงสตาร์	3	3	3	4	59	น้อยที่สุด	4	4	5	5	75.55	ดีมาก

ตาราง 103 ตารางสรุประดับศักยภาพและมาตรฐานรายการกลุ่ม

จังหวัด / ลำดับที่	ชื่อกลุ่ม	ระดับศักยภาพใน				ระดับมาตรฐานใน			
		แต่ละองค์ประกอบ				แต่ละองค์ประกอบ			
		1	2	3	4	1	2	3	4
สงขลา									
1	ชุมชนท่องเที่ยวคลองรี	3	3	3	3	5	4	4	5
2	ชุมชนท่องเที่ยวคูซูด	3	3	2	2	4	3	3	3
3	ชุมชนท่องเที่ยวบ้านท่าหิน	3	2	2	1	5	4	5	4
4	ชุมชนประมงพื้นบ้านเพื่อการท่องเที่ยว	4	4	5	4	3	5	4	5
5	ชุมชนท่องเที่ยวเกาะยอ	5	5	4	5	4	4	5	4
พัทลุง									
1	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอตะโหมด	2	1	2	1	2	3	1	4
2	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอควนขนุน	1	1	2	2	1	2	4	4
3	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอกงหรา	4	5	5	4	4	5	5	5
4	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอบางแก้ว	1	1	1	2	1	1	2	1
5	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอป่าพะยอม	3	4	2	2	2	1	3	1
6	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเมืองพัทลุง	1	1	1	2	1	2	2	2
7	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอสรีบรรพต	1	1	1	1	1	1	1	1
8	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรป่าบอน	4	5	3	3	1	1	2	1
9	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอสรีนครินทร์	2	1	1	2	5	1	4	3
10	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเขาชัยสน	3	3	2	3	2	3	4	2
11	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอปากพะยูน	1	1	1	1	1	1	2	1
12	ชุมชนบริการการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเชิงอนุรักษ์ตำบลทุ่งนารี	2	2	1	2	4	5	4	4
13	ชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลน้อย	1	2	2	3	5	4	3	5
14	กลุ่มภูผาสองทะเล	3	2	2	3	4	1	3	4
นครศรีฯ									
1	ชมรมธุรกิจท่องเที่ยวอำเภอขนอม	3	4	4	4	5	5	5	3
2	ชมรมพิทักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งขนอม	3	3	4	4	2	1	3	1
3	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านแหลมประทับ	3	4	2	1	4	3	4	4
4	กลุ่มประมงชายฝั่งรักบ้านเกิด	4	5	5	3	3	2	3	4

จังหวัด / ลำดับที่	ชื่อกลุ่ม	ระดับศักยภาพใน				ระดับมาตรฐานใน			
		แต่ละองค์ประกอบ				แต่ละองค์ประกอบ			
		1	2	3	4	1	2	3	4
5	กลุ่มท่องเที่ยวโหนดการท่องเที่ยว	1	1	1	1	2	1	3	3
6	กลุ่มมัคคุเทศก์น้อยโรงเรียนบ้านเขาวังทอง	4	4	2	3	2	2	5	3
7	กลุ่มพัฒนาทะเลหมอก หมู่ 11	2	2	2	3	4	5	5	5
8	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หอนานช่องฟ้า	3	4	1	1	3	1	4	2
9	กลุ่มทะเลหมอกเขาเหล็กกรุงชิง	4	5	4	4	2	3	2	4
10	กลุ่มบ่อน้ำร้อนกรุงชิง	3	3	2	3	5	3	1	4
11	ศูนย์การเรียนรู้พื้นฐานของชุมชนบ้านห้วยพาน	5	5	3	4	5	4	5	5
12	กลุ่มรักษารมชาติหินตั้ง	1	1	1	1	4	1	1	1
13	ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบ้านวังลุง	2	2	2	3	1	2	1	3
14	ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติบ้านปลายอวน	1	1	1	1	2	1	2	4
15	ชมรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรข้างกลาง	2	5	4	3	4	5	5	5
16	สภาวิสาหกิจชุมชนตำบลสวนขัน	1	1	1	1	5	4	4	3
17	ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านท่าดี	1	1	1	1	4	1	2	2
18	ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีรีวง	5	5	4	4	4	5	5	5
19	ศูนย์สิ่งแวดล้อมจังหวัดนครศรีธรรมราช โรงเรียนลานสกาประชาสรรค์	3	3	2	2	5	5	5	5
20	กลุ่มรักษ์เขาวัง	3	3	2	2	2	1	2	2
21	ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านกะทูน	2	4	3	1	2	2	4	3
22	ศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อมตำบลกะทูน	2	3	2	4	3	5	4	4
23	ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลละอาย	1	2	2	1	3	2	3	3
24	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ป่าเขาศูนย์	1	1	1	1	2	2	4	2
25	กลุ่มรักษ์ภูเขากำ	4	4	3	2	2	1	1	3
26	ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลกำใหญ่	2	2	2	2	4	1	4	3
27	เครือข่ายวิสาหกิจชุมชนตำบลร่อนพิบูลย์	2	1	2	2	2	3	4	3
28	ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลเค็ง	2	1	1	2	4	3	3	3
29	กลุ่มคนรักษ์พรุคคลองเค็ง	2	2	2	2	2	2	3	4
30	กลุ่มประวัติศาสตร์แม่เจ้าอยู่หัว	2	3	2	2	2	1	1	2

จังหวัด / ลำดับที่	ชื่อกลุ่ม	ระดับศักยภาพใน แต่ละ องค์ประกอบ				ระดับมาตรฐานใน แต่ละ องค์ประกอบ			
		1	2	3	4	1	2	3	4
31	กลุ่มวัดพุทธสีมา	1	3	2	2	2	4	5	4
32	แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เกาะนางโดย	2	2	2	2	2	1	2	3
สถุล									
1	กลุ่มท่องเที่ยวบ้านทุ่งรีนโฮมสเตย์	2	3	2	2	1	2	2	2
2	กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านบ่อเจ็ดลูก	4	4	4	5	1	2	2	1
ตรัง									
1	กลุ่มทอผ้านาหมื่นศรี หมู่บ้านนาหมื่นศรี	1	1	1	1	4	3	5	1
2	ถ้ำเลเขากอบ	3	4	3	2	4	4	4	4
3	ชุมชนอนุรักษ์สายรุ้ง	1	1	1	1	4	5	5	4
4	แหล่งชุมชนเรียนรู้จัดการปายาเลนบ้านทุ่งตะเซะ	3	3	3	2	4	4	4	5
5	แหล่งชุมชนเรียนรู้การจัดการป่าสาครและพื้นที่ชุ่มน้ำ ลัดบ้านทุ่งแกเจ็ย	3	3	1	2	1	1	1	1
6	การท่องเที่ยวชุมชนเชิงนิเวศบ้านลิบง - เจ้าไหม	2	3	2	3	3	4	5	4
7	ชุมชนจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวังพระยาพิชัย การ อนุรักษ์สัตว์ป่า- ป่าต้นน้ำ	2	2	2	2	3	3	5	4
8	ชมรมประมงพื้นบ้านบาตูปูเต๊ะ	1	2	2	1	3	3	3	3
9	แหล่งชุมชนเรียนรู้การพัฒนาแบบพึ่งตนเองชุมชน ต้นหยงสตาร์	3	3	3	4	4	4	5	5

5.4 คำถามการวิจัยข้อที่ 5 ระบบสนับสนุนการตัดสินใจมีผลต่อการวางแผนการท่องเที่ยวชุมชนอย่างไร

ระบบฐานข้อมูลและระบบสนับสนุนการตัดสินใจ แหล่งเที่ยวชุมชน 5 จังหวัดภาคใต้ (นครศรีธรรมราช, สงขลา, สตูล, พัทลุง, ตรัง) เป็นระบบงานที่พัฒนาขึ้นมาเพื่อจัดเก็บข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชน เพื่อให้ผู้สนใจเข้าดูข้อมูลประกอบการตัดสินใจที่จะเลือกไปเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

ระบบฐานข้อมูลและระบบสนับสนุนการตัดสินใจ เป็นระบบสารสนเทศที่ทำงานในลักษณะ Web Based Application ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วนดังนี้

1. ระบบฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชน เป็นระบบที่จัดเก็บข้อมูลแหล่งชุมชนไว้หมวดหมู่ สะดวกต่อการค้นหาข้อมูล
2. ระบบสนับสนุนการตัดสินใจ (Decision Support Systems : DSS) เป็นระบบช่วยสนับสนุนผู้ใช้ในการตัดสินใจเลือกไปเที่ยวแหล่งข้อมูลชุมชน

อภิปรายผลการศึกษา

การสร้างฐานข้อมูลเพื่อประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนและสนับสนุนระบบการตัดสินใจวางแผนการท่องเที่ยวในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ : สงขลา นครศรีธรรมราช พัทลุง สตูล ตรัง เป็นการศึกษาการกระจายของแหล่งท่องเที่ยวชุมชน การจัดทำแผนที่แหล่งท่องเที่ยวชุมชน ควบคู่ไปกับการประเมินศักยภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยวชุมชน พร้อมทั้งจัดทำแบบจำลองโปรแกรมระบบสนับสนุนการตัดสินใจ ซึ่งงานวิจัยฉบับนี้สามารถอภิปรายผลการศึกษาดังนี้

1. ชุมชนการท่องเที่ยว

จากการศึกษาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้พบว่า การรวมกลุ่มจัดตั้งชมรมแหล่งท่องเที่ยวชุมชนส่วนใหญ่มีลักษณะการรวมกลุ่มแบบการรวมตัวกันของชาวบ้านที่อาศัยในพื้นที่ เนื่องจากชาวบ้านเห็นว่าในพื้นที่ชุมชนของตนเองมีทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย และตอนนี้การท่องเที่ยวกำลังได้รับความนิยมและได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือรัฐบาลเป็นอย่างมาก อีกทั้งต้องการนำเสนอหรือประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชมทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ชุมชนตนเอง ทำให้ชาวบ้านมีความคิดที่จะรวมกลุ่มจัดตั้งชมรมเพื่อการท่องเที่ยวขึ้นมา เพื่อให้เกิดการกระจายรายได้เข้าสู่ชุมชนมากขึ้นและทำให้เกิดแหล่งงานขึ้นในชุมชน

การรวมกลุ่มจัดตั้งชมรมเพื่อการท่องเที่ยวของชาวบ้านในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้นั้น พบว่าการรวมกลุ่มของแต่ละชมรมจะมีความเข้มแข็งของกลุ่มแตกต่างกัน ซึ่งการที่จะมีความ

เข้มแข็งของชุมชนได้นั้นจะต้องประกอบด้วยทุนของชุมชน 4 อย่างด้วยกันคือ ทุนปัญญา ทุนทรัพยากร ทุนเงินทุน และทุนสังคม ซึ่งแต่ละชุมชนก็จะมีทุนชุมชนที่แตกต่างกัน บางชุมชนมีเฉพาะบางทุนเท่านั้น บางชุมชนก็มีครบทุกทุนชุมชน และชุมชนที่พร้อมทั้ง 4 อย่างจะทำให้เกิดการพัฒนแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้มีศักยภาพและมาตรฐานที่ดีขึ้นได้ และจากการที่ชุมชนใดมีความพร้อมในด้านทุนชุมชนจะทำให้เกิดรูปแบบการรวมกลุ่มที่แตกต่างออกไปหรือเกิดชมรมท่องเที่ยวแห่งใหม่ขึ้นมาหรือเกิดการแตกตัวของชมรมท่องเที่ยวเดิมออกมา เพื่อจัดตั้งชมรมท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายด้านการจัดการมากกว่าชมรมเดิมที่เคยเป็นหลักในการจัดการมาก่อน หากชมรมใดที่ไม่มีความพร้อมด้านทุนชุมชนหรือมีความพร้อมเฉพาะบางด้านเท่านั้นก็จะทำให้เกิดรูปแบบการจัดตั้งที่แตกต่างออกไปด้วยเช่นกันหรือจะทำให้ชมรมนั้นขาดทุนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ชมรมที่อยู่ไม่ได้ก็จะถูกกลืนหายไปหรือถูกยุบชมรมไป ซึ่งจากการศึกษาในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ก็พบว่าชุมชนบางชุมชนที่มีความพร้อมด้านทุนชุมชนและบางชุมชนก็ยังคงขาดความพร้อมในด้านทุนชุมชนซึ่งจะทำให้ชุมชนมีความเข้มแข็งที่แตกต่างกัน โดยสามารถยกตัวอย่างได้ดังนี้

1.1 ชุมชนที่มีความพร้อมด้านทุนชุมชน เช่น ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนบ้านห้วยพาน (คุ้มตาหนูย) จังหวัดนครศรีธรรมราช ชุมชนประมงพื้นบ้านเพื่อการท่องเที่ยว จังหวัดสงขลา ซึ่งทั้ง 2 ชุมชนมีความพร้อมทางด้านทุนชุมชนทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ทุนปัญญา ทุนทรัพยากร ทุนเงินทุน และทุนสังคม ซึ่งจะทำให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งสามารถดูแลจัดการแหล่งท่องเที่ยวของชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือทั้ง 2 ชุมชนมีความพร้อมด้านทรัพยากรบุคคลในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวในลักษณะของผู้นำชุมชนที่จะเป็นแกนนำในการพัฒนาชุมชนไปในทิศทางที่ถูกต้อง ซึ่งเปรียบเสมือนทุนด้านปัญญาและทุนด้านทรัพยากรบุคคล ในด้านทุนเงินทุนชุมชนประมงพื้นบ้านเพื่อการท่องเที่ยว จังหวัดสงขลา มีความด้านนี้มาก เนื่องจากอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาโดยตรง ทำให้มีความพร้อมทางด้านเงินทุนในการนำมาพัฒนาชมรม ส่วนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนบ้านห้วยพาน (คุ้มตาหนูย) จังหวัดนครศรีธรรมราช ก็ได้รับการสนับสนุนจากทางด้านศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนในการพัฒนาด้านต่างๆ ให้กับชมรม ในด้านทุนสังคม สมาชิกภายในกลุ่มมีความสัมพันธ์กันในรูปแบบของสมาชิกในชุมชนและลูกจ้างในชมรม มีการพึ่งพาอาศัยกัน ซึ่งศูนย์การเรียนรู้ชุมชนบ้านห้วย

พาน (คุ้มตาหุ่ย) จังหวัดนครศรีธรรมราช จะสามารถทำให้มองเห็นความสัมพันธ์ภายในชุมชนได้อย่างชัดเจน เนื่องจากสมาชิกส่วนใหญ่เป็นชาวบ้านในพื้นที่ชุมชน มีความสัมพันธ์กันอย่างแนบแน่นแบบเครือญาติ ทำให้เมื่อเกิดความขัดแย้งภายในกลุ่มก็สามารถร่วมกันแก้ปัญหาได้อย่างง่ายดาย ส่วนชุมชนประมงพื้นบ้านเพื่อการท่องเที่ยว จังหวัดสงขลามีลักษณะความสัมพันธ์แบบลูกจ้าง โดยเป็นคนในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา มีการกระจายรายได้ออกสู่ชุมชนได้อย่างชัดเจน

1.2 ชุมชนที่ขาดความพร้อมด้านทุนชุมชน เช่น ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรป่าบอน จังหวัดพัทลุง ที่มีความพร้อมด้านทรัพยากรธรรมชาติหรือทุนทรัพยากร แต่ขาดความพร้อมด้านทุนปัญญาที่จะนำมาบริหารจัดการกลุ่มให้มีมาตรฐานที่ดีขึ้น กล่าวคือชุมชนยังขาดผู้นำที่จะมาพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนอย่างจริงจัง โดยไม่หวังผลประโยชน์ส่วนตัวทำให้การพัฒนาขาดความต่อเนื่อง เราจะต้องมีการสรรหาผู้นำชุมชนเป็นประจำ ซึ่งจะมีผลทำให้ขาดสภาพคล่องในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว จะหวังพึ่งเงินทุนจากชาวบ้านโดยตรงก็ไม่ได้ ทำให้ขาดทุนเงินทุนในชุมชน แต่ยังมีความพร้อมทางด้านทุนทางสังคมอยู่ เนื่องจากชาวบ้านในพื้นที่ชุมชนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน พึ่งพาอาศัยกันได้ตลอดแม้จะมีความขัดแย้งกันภายในชุมชนบ้างก็ตาม

รูปแบบการท่องเที่ยวในปัจจุบันของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนทั้ง 5 จังหวัด พบว่าประกอบด้วยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหลายฝ่ายทั้งองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวชุมชนบางแหล่งก็อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ก็จะทำให้แหล่งท่องเที่ยวชุมชนมีความเข้มแข็ง สามารถจัดการท่องเที่ยวในชุมชนได้เองโดยมีองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นคอยให้การสนับสนุน แต่บางชุมชนก็มีการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวโดยชาวบ้านในชุมชนเองก็สามารถสร้างความเข้มแข็งขึ้นภายในชุมชนได้

สำหรับรูปแบบการท่องเที่ยวชุมชนของพื้นที่ศึกษาในภาพรวมมีจุดแข็งดังนี้

- 1) เกิดการแข่งขันระหว่างชุมชนต่างๆ ที่อยู่ใกล้เคียงกัน ซึ่งจะช่วยให้ชุมชนเกิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น
- 2) ผู้ประกอบการจากภายนอกมีส่วนร่วมช่วยในการโฆษณาประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวชุมชนทำให้ชุมชนเกิดการกระจายรายได้สู่ชาวบ้านในชุมชนมากขึ้น

3) ชาวบ้านมีทางเลือกและมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยว เช่น เป็นลูกจ้างเอกชน ลูกจ้างองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น เข้าร่วมเป็นสมาชิกของชมรมภาคประชาชนเพื่อให้บริการโฮมสเตย์ อาหาร และนำเที่ยว เป็นต้น

สำหรับรูปแบบการท่องเที่ยวชุมชนของพื้นที่ศึกษาในภาพรวมมีจุดอ่อนดังนี้

1) มาตรฐานการให้บริการที่ต่างกันของแต่ละชุมชนมีผลต่อภาพลักษณ์ของการจัดการท่องเที่ยวชุมชน ชุมชนที่มีการให้บริการที่ดีก็มีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวมากขึ้น ทำให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งขึ้นได้

2) การควบคุมนักท่องเที่ยวเป็นไปได้ยากหากผู้ประกอบการไม่ให้ความร่วมมือ เช่น การนำนักท่องเที่ยวเข้ามาจะต้องสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติด้วย

3) เกิดปัญหาความขัดแย้งในกลุ่มผู้ประกอบการต่างๆ ทำให้เป็นอุปสรรคในการจัดการแบบมีส่วนร่วม

2. การกระจายของแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

การกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ในภาพรวมพบว่า แหล่งท่องเที่ยวชุมชนแต่ละแหล่งจะมีความสัมพันธ์กันในลักษณะของการสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงระหว่างชุมชน เพื่อเป็นการกระจายการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวออกสู่แต่ละจังหวัด และให้เกิดการกระจายรายได้เข้าสู่ชุมชนมากขึ้น โดยในการสร้างเครือข่ายชุมชนนั้นผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการจัดอบรมเรียนรู้ชุมชนท่องเที่ยวทั้ง 5 จังหวัด โดยเป็นการจัดอบรมชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวชุมชนต่างๆ ใน 5 จังหวัดภาคใต้ เพื่อให้ชุมชนมาเสนอความคิดเห็นและเสนอรูปแบบการจัดการท่องเที่ยวของแต่ละชุมชน โดยทางมหาวิทยาลัยทักษิณเป็นศูนย์กลางในการจัดอบรมเครือข่ายชุมชนที่จะเชื่อมโยงแต่ละชุมชนเข้ามาเป็นเครือข่ายกัน ทั้งทางด้านแหล่งท่องเที่ยว ทัศนียภาพ ภูมิปัญญา วัฒนธรรมการท่องเที่ยว และการแลกเปลี่ยนรูปแบบการจัดการแหล่งท่องเที่ยวชุมชน เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้เป็นเครือข่ายเดียวกันภายใน 5 จังหวัดภาคใต้

ในส่วนของการโปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชนได้มีการประชุมอบรมเพื่อนำเสนอรูปแบบโปรแกรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสม โดยรูปแบบการจัดทำโปรแกรมท่องเที่ยวของแต่ละชุมชนจะมี

ความแตกต่างกันที่กิจกรรมที่เป็นลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละชุมชน ซึ่งโปรแกรมท่องเที่ยวแต่ละชุมชนมีจุดเด่นที่คล้ายคลึงกันคือ กิจกรรมหลักเป็นกิจกรรมเชิงนิเวศ เชิงธรรมชาติ และมีกิจกรรมเสริมเป็นกิจกรรมเชิงวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ เพื่อเป็นทางเลือกให้นักท่องเที่ยว แต่กิจกรรมที่ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมยังน้อยอยู่ จึงควรเพิ่มกิจกรรมที่ชุมชนจะเข้ามามีส่วนร่วมได้มากขึ้น เช่น กิจกรรมการศึกษาเรียนรู้ การผลิตของที่ระลึก เป็นต้น ในส่วนของการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในภาพรวมของแต่ละจังหวัดจะพบว่า แหล่งท่องเที่ยวชุมชนแต่ละจังหวัดจะตั้งอยู่กระจัดกระจายออกไปทั่วทั้งจังหวัด โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 แหล่งท่องเที่ยวชุมชนในจังหวัดสงขลาส่วนใหญ่มีการก่อตั้งชุมชนท่องเที่ยวกระจุกตัวอยู่ในบริเวณริมทะเลสาบสงขลา เนื่องจากเป็นบริเวณที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลายทั้งแม่น้ำทะเลสาบ และป่าไม้ จึงเป็นที่ที่เหมาะสมสำหรับก่อตั้งชุมชนท่องเที่ยว

2.2 แหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดพัทลุงส่วนใหญ่มีการก่อตั้งชุมชนท่องเที่ยวกระจายตัวอยู่ทั่วบริเวณทั้งจังหวัด เนื่องจากจังหวัดพัทลุงเป็นจังหวัดที่มีความหลากหลายทางธรรมชาติมากทั้งด้านป่าไม้ ภูเขา ทะเลสาบ และภูมิปัญญาท้องถิ่น แสดงว่าชุมชนต่างๆ ในพื้นที่มีความพร้อมในการก่อตั้งชุมชนท่องเที่ยวมาก

2.3 แหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดนครศรีธรรมราชส่วนใหญ่มีการก่อตั้งชุมชนท่องเที่ยวกระจายตัวอยู่ทั่วบริเวณทั้งจังหวัดเหมือนจังหวัดพัทลุง เนื่องจากจังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นจังหวัดที่มีความหลากหลายทางธรรมชาติมากทั้งด้านป่าไม้ ภูเขา ทะเลสาบ และภูมิปัญญาท้องถิ่น แสดงว่าชุมชนต่างๆ ในพื้นที่มีความพร้อมในการก่อตั้งชุมชนท่องเที่ยวมาก

2.4 แหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดสตูลมีการก่อตั้งชุมชนท่องเที่ยวกระจุกตัวอยู่ค่อนข้างห่างกันมาก ซึ่งจะทำให้การสร้างเครือข่ายในการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในจังหวัดเป็นไปได้ค่อนข้างยาก

2.5 แหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดตรังมีการก่อตั้งชุมชนท่องเที่ยวกระจายตัวอยู่ทั่วจังหวัด แต่จะกระจุกตัวอยู่ในบริเวณหมู่เกาะเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมแก่การพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวและมีศักยภาพมากกว่าบริเวณอื่น

3. ผลการประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

ในการศึกษาคั้งนี้ผู้ศึกษาได้ใช้เกณฑ์ในการประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 4 เกณฑ์ คือ 1) ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 2) ชุมชนมีความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว 3) ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว 4) ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวได้อย่างสมดุล โดยผลการประเมินในภาพรวม 5 จังหวัดพบว่า แหล่งท่องเที่ยวชุมชนส่วนใหญ่มีศักยภาพปานกลางและน้อย เนื่องจากชุมชนส่วนใหญ่ยังขาดความเข้มแข็งในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว และยังขาดปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยว ซึ่งบางชุมชนยังขาดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของคนในชุมชนอย่างยั่งยืน และสมาชิกในชุมชนขาดแรงกระตุ้นในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เนื่องจากรายได้จากการท่องเที่ยวเข้ามาสู่สมาชิกน้อยเกินไปหรือผู้นำชุมชนมีแนวความคิดที่ขัดแย้งต่อการพัฒนาจากภาคเอกชนหรือภาครัฐบาลในพื้นที่

ดังนั้นควรมีการจัดการแก้ปัญหาอย่างยั่งยืนควบคู่ไปกับการกระจายรายได้เข้าสู่สมาชิกในชุมชนอย่างเป็นธรรมมากขึ้น หรือควรมีการจัดการประกวดชุมชนท่องเที่ยวดีเด่นหรือมีคฤเทศก์ดีเด่นในระดับจังหวัด ระดับอำเภอ หรือระดับชุมชน เพื่อเป็นแรงกระตุ้นให้ชุมชนหรือสมาชิกในชุมชนเกิดความกระตือรือร้นในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้มีศักยภาพที่ดีขึ้น ในส่วนของผลการประเมินศักยภาพในภาพรวมแต่ละจังหวัดจะพบว่าแต่ละจังหวัดจะมีแหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่มีศักยภาพน้อยเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งสามารถจำแนกรายละเอียดแต่ละจังหวัดได้ดังนี้

3.1 แหล่งท่องเที่ยวชุมชนในจังหวัดสงขลาส่วนใหญ่มีศักยภาพในการบริหารจัดการภายในชุมชนค่อนข้างน้อย ยกเว้นชุมชนประมงพื้นบ้านเพื่อการท่องเที่ยว และชุมชนท่องเที่ยวเกาะยอที่มีศักยภาพมาก

3.2 แหล่งท่องเที่ยวชุมชนในจังหวัดพัทลุงส่วนใหญ่มีศักยภาพในการบริหารจัดการภายในชุมชนค่อนข้างน้อย ยกเว้นชุมชนการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอกงหราที่มีศักยภาพมาก

3.3 แหล่งท่องเที่ยวชุมชนในจังหวัดนครศรีธรรมราชส่วนใหญ่มีศักยภาพในการบริหารจัดการภายในชุมชนค่อนข้างปานกลางและน้อย ยกเว้นชุมชนกลุ่มประมงชายฝั่งรักบ้านเกิด กลุ่มทะเลหมอกเขาเหล็กกรุงชิง และชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีรีวงที่มีศักยภาพมาก

3.4 แหล่งท่องเที่ยวชุมชนในจังหวัดสตูลมีศักยภาพในการบริหารจัดการภายในชุมชนค่อนข้างน้อย เนื่องจากขาดการประสานงานในรูปแบบเครือข่ายภายในจังหวัด

3.5 แหล่งท่องเที่ยวชุมชนในจังหวัดตรังส่วนใหญ่มีศักยภาพในการบริหารจัดการภายในชุมชนค่อนข้างน้อยมาก ยกเว้นชุมชนถ้ำเลเขากอบและแหล่งชุมชนเรียนรู้จัดการปายาเลนบ้านทุ่งตาเซะที่มีศักยภาพปานกลาง

4. ผลการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ใช้เกณฑ์ในการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 4 เกณฑ์ คือ 1) ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 2) การจัดการ 3) องค์กรชุมชน 4) การเรียนรู้ โดยผลการประเมินในภาพรวม 5 จังหวัดพบว่า แหล่งท่องเที่ยวชุมชนส่วนใหญ่มีมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวดีและดีมาก เนื่องจากชุมชนส่วนใหญ่มีความพร้อมในด้านทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมที่มีอยู่ภายในชุมชนและเป็นทรัพยากรที่มีความหลากหลายค่อนข้างมาก ซึ่งเหมาะที่จะนำมาพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชน และมีความพร้อมในการจัดการเรียนรู้ชุมชน โดยเป็นสมาชิกภายในกลุ่มที่คอยช่วยเหลือกันในการสร้างความสัมพันธ์ภายในกลุ่มเพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ มีการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นแก่สมาชิกในชุมชน มีการเชื่อมโยงกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องบ้างแต่ส่วนใหญ่จะมีการเชื่อมโยงการจัดการร่วมกับภาคเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการท่องเที่ยว แต่มีบางชุมชนที่มีผลการประเมินมาตรฐานต่ำ เนื่องจากเป็นชุมชนที่มีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์และวัฒนธรรมอยู่แล้วแต่ขาดการพัฒนาและการบริการจัดการชุมชนอย่างมีส่วนร่วมทั้งผู้นำชุมชนและสมาชิกภายในกลุ่มเอง มีการส่งเสริมการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของตนเองให้แก่ลูกหลานน้อยเกินไป ทำให้ชุมชนมีการพัฒนาที่ค่อนข้างต่ำ

ดังนั้นการจะทำให้แหล่งท่องเที่ยวชุมชนมีมาตรฐานที่ดีเพื่อที่จะสามารถเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวชุมชนอื่นได้นั้น ควรมีการบริหารจัดการที่ดีขึ้น โดยให้สมาชิกในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในเชิงการบริหารให้มากขึ้น และต้องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องภาครัฐเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการควบคู่ไปกับสมาชิกในชุมชนและภาคเอกชน โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในการให้ความสนับสนุนด้านต่างๆ ทั้งด้านทุนปัญญา ทุน

ทรัพยากร ทุนเงินทุน และทุนสังคม อีกทั้งสนับสนุนทางด้านระบบสาธารณูปโภคที่สำคัญให้แก่ชุมชนอย่างครบถ้วน มีบทบาทหน้าที่ในการจัดการท่องเที่ยว เช่น ด้านการบริหารจัดการท่องเที่ยว โดยได้จัดให้มีคณะกรรมการการท่องเที่ยวภายในชุมชน เพื่อดูแลรับผิดชอบการท่องเที่ยวในชุมชน จัดบุคลากรให้บริการการท่องเที่ยว และตั้งกฎระเบียบข้อปฏิบัติในแหล่งท่องเที่ยวที่รับผิดชอบ ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน การจัดทำแผนงาน โครงการและงบประมาณเพื่อปรับปรุงภูมิทัศน์ภายในแหล่งท่องเที่ยว และการโฆษณา ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว การสำรวจข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการประชาสัมพันธ์ และเมื่อมีการจัดสรรรายได้ก็ควรมีการแบ่งสัดส่วนระหว่างชุมชนและองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเป็นธรรม ในส่วนของผลการประเมินมาตรฐานในภาพรวมแต่ละจังหวัด จะพบว่าแต่ละจังหวัดจะมีแหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่มีมาตรฐานค่อนข้างดีเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งสามารถจำแนกรายละเอียดแต่ละจังหวัดได้ดังนี้

4.1 แหล่งท่องเที่ยวชุมชนในจังหวัดสงขลา 5 ชุมชน มีมาตรฐานอยู่ในระดับดีมาก 4 ชุมชน ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านท่าหิน ชุมชนท่องเที่ยวคลองรี กลุ่มเรือประมงพื้นบ้านเพื่อการท่องเที่ยว และชุมชนท่องเที่ยวเกาะยอ และมีมาตรฐานอยู่ในระดับดี 1 ชุมชน ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ต.คูขุด

4.2 แหล่งท่องเที่ยวชุมชนในจังหวัดพัทลุง 14 ชุมชน มีมาตรฐานอยู่ในระดับดีมาก 3 ชุมชน ได้แก่ ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรทะเลหมอก ชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทะเลน้อยและกลุ่มบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเกษตรเชิงอนุรักษ์อำเภอป่าบอน มีมาตรฐานอยู่ในระดับดี 3 ชุมชน ได้แก่ ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีนครินทร์ กลุ่มภูผาสองทะเล และชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเขาชัยสน มีมาตรฐานอยู่ในระดับปานกลาง 4 ชุมชน ได้แก่ ศูนย์การเรียนรู้สวนวังปลา ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอควนขนุน ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอป่าพะยอม และชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอเมืองพัทลุง และมีมาตรฐานอยู่ในระดับต่ำ 4 ชุมชน ได้แก่ ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรป่าบอน ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอบางแก้ว ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอปากพะยูน และชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอศรีบรรพต

4.3 แหล่งท่องเที่ยวชุมชนในจังหวัดนครศรีธรรมราช 32 ชุมชน มีมาตรฐานอยู่ในระดับดีเยี่ยม 6 ชุมชน ได้แก่ ชมรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรข้างกลาง กลุ่มทะเลหมอกกรุงชิง ศูนย์สิ่งแวดล้อมศึกษา จ.นครศรีธรรมราช โรงเรียนลานสกาฯ ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีรีวง ชมรมธุรกิจท่องเที่ยวชนอม และศูนย์การเรียนรู้ชุมชนบ้านห้วยพาน (คุ้มตาห่วย) มีมาตรฐานอยู่ในระดับดีมาก 3 ชุมชน ได้แก่ กลุ่มผึ้งโพรงไทยบ้านคลองปึกเหนือ ศูนย์ประสานการท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อมตำบลกะทูน และกลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านแหลมประทับ มีมาตรฐานอยู่ในระดับดี 11 ชุมชน ได้แก่ กลุ่มวัดพุทธสีมา หัวไทร กลุ่มบ่อน้ำร้อนกรุงชิง ชมรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ตำบลเค็ง กลุ่มประมงชายฝั่งรักบ้านเกิด เครือข่ายวิสาหกิจชุมชนตำบลร้อนพิบูลย์ กลุ่มมัดคุเทศก์น้อย บ้านเขาวังทอง ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลถ้ำใหญ่ วิสาหกิจชุมชนชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านกะทูน ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลละอาย รักษ์ป่าต้นน้ำภูเขาหลวง และชมรมอนุรักษ์ป่าเขาศูนย์ มีมาตรฐานอยู่ในระดับปานกลาง 11 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนหมอกภูเขาเหล็ก กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หอนางช่องฟ้า ชุมชนอนุรักษ์ธรรมชาติหินตั้ง ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติบ้านปลายอวน กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ชมรมพื้นฟูและอนุรักษ์การท่องเที่ยวท่าดี ชมรมพิทักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งชนอม กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านเกาะนางโดย กลุ่มรักษ์เขาวัง ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมวังลุงและกลุ่มประวัติศาสตร์แม่เจ้าอยู่หัว และมีมาตรฐานอยู่ในระดับต่ำ 1 ชุมชน ได้แก่ กลุ่มรักษ์ภูเขาถ้ำ

4.4 แหล่งท่องเที่ยวชุมชนในจังหวัดสตูล 2 ชุมชน มีมาตรฐานอยู่ในระดับปานกลาง 1 ชุมชน ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านบ่อ 7 ลูก และมีมาตรฐานอยู่ในระดับต่ำ 1 ชุมชน ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวบ้านทุ่งรินโฮมสเตย์

4.5 แหล่งท่องเที่ยวชุมชนในจังหวัดตรัง 9 ชุมชน มีมาตรฐานอยู่ในระดับดีเยี่ยม 1 ชุมชน ได้แก่ ชมรมรักษ์สายรุ้งชุมชนบ้านลำพิกุล มีมาตรฐานอยู่ในระดับดีมาก 5 ชุมชน ได้แก่ ถ้ำเลเขากอบ แหล่งชุมชนเรียนรู้การพัฒนาแบบพึ่งตนเอง ต้นหยงสตาร์ แหล่งชุมชนเรียนรู้การจัดการป่าชายเลนบ้านทุ่งตาเซะ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงนิเวศบ้านลิบง-เจ้าไหม และกลุ่มทอผ้านาหมื่นศรี มีมาตรฐานอยู่ในระดับดี 2 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวังพระยาพิชัยการอนุรักษ์สัตว์ป่า-ป่าต้นน้ำ และชมรมประมงพื้นบ้านบาตูปูเต๊ะ และมีมาตรฐานอยู่ในระดับต่ำ 1 ชุมชน ได้แก่ ชมรมอนุรักษ์ป่าสาคร อำเภอนาโยง

5. ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชนและแบบจำลองระบบสนับสนุนการตัดสินใจ

จากการศึกษาพบว่า ระบบสนับสนุนการตัดสินใจเป็นเครื่องมือหนึ่งที่จะทำให้นักท่องเที่ยวสามารถตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวชุมชนได้ตามวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวต้องการ และเมื่อนำระบบสนับสนุนการตัดสินใจมาประยุกต์ใช้ควบคู่กับแผนที่แหล่งท่องเที่ยวชุมชน ก็จะสามารถนำไปใช้เป็นฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สามารถระบุตำแหน่งที่ตั้งของชุมชนต่างๆ ในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ได้ โดยระบบสนับสนุนการตัดสินใจจะอยู่ในรูปแบบเว็บไซต์เพื่อให้นักท่องเที่ยวที่สนใจแหล่งท่องเที่ยวชุมชนได้นำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ เช่น ตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวชุมชนตามประเภทการท่องเที่ยว ทรัพยากรการท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว หรือโปรแกรมการท่องเที่ยวที่ต้องการ ต้องการทราบที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวชุมชน ต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อการตัดสินใจในการเลือกแหล่งท่องเที่ยวเพื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างรวดเร็ว เป็นต้น

ดังนั้นการพัฒนาระบบสนับสนุนการตัดสินใจจึงเป็นการพัฒนาที่จะทำให้นักท่องเที่ยวเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวชุมชนได้โดยตรง และหากภาคเอกชนหรือรัฐบาลมีการพัฒนาระบบให้เข้าถึงนักท่องเที่ยวได้มากขึ้น เช่น การประชาสัมพันธ์ให้ภาคเอกชนทดลองนำโปรแกรมไปใช้หรือการเผยแพร่ทาง Internet ในรูปแบบของ E-Commerce จะทำให้เป็นประโยชน์ในการสื่อสารถึงนักท่องเที่ยวได้รวดเร็วและโดยตรงมากขึ้น

ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัยในครั้งนี้

1. ข้อเสนอแนะต่อองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น

- 1.1 ส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกับการท่องเที่ยวทรัพยากรธรรมชาติ
- 1.2 ทำป้ายให้ความรู้เรื่องแหล่งท่องเที่ยวชุมชนตามแหล่งท่องเที่ยวชุมชนต่างๆ
- 1.3 ส่งเสริมให้ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบและมีการจัดสรรรายได้อย่างเป็นธรรม
- 1.4 ปรับเปลี่ยนโปรแกรมการท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับสถานที่ท่องเที่ยวและชุมชนให้มีความปลอดภัย
- 1.5 จัดระบบการให้บริการที่ได้มาตรฐาน

1.6 จัดทำคู่มือที่มีข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของชุมชนต่างๆ

2. ข้อเสนอแนะต่อกลุ่มผู้ประกอบการท่องเที่ยว

2.1 ส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกับการท่องเที่ยว

2.2 ควรแจ้งข้อมูลการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวให้ตรงกับความเป็นจริง

2.3 กำหนดแผนการติดตามและการประเมินการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ อันเนื่องมาจากการท่องเที่ยวร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3. ข้อเสนอแนะต่อชุมชน

3.1 ส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกับการท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวชุมชนต่างๆ

3.2 กำหนดกฎ กติกา และบทลงโทษที่เข้มงวดของชุมชนและแหล่งท่องเที่ยวกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3.3 ทุกคนในชุมชนควรตระหนักและรู้คุณค่าของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน

3.4 ชุมชนต้องมีความเข้มแข็งและเข้ามาจัดการดูแลทรัพยากรอย่างเป็นระบบ

3.5 จัดกลุ่มและเสนอความต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาส่งเสริมอาชีพและกลุ่มผลิตสินค้าที่ระลึก เพื่อเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว

4. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

4.1 ควรพัฒนาศักยภาพทรัพยากรบุคคลของชุมชนให้มีความเข้าใจเรื่องการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยว

4.2 ควรสนับสนุนให้ชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมท่องเที่ยว

4.3 องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นควรมีการจัดสรรรายได้จากการท่องเที่ยวเข้าสู่กองทุนหมู่บ้าน เพื่อนำไปพัฒนาให้เกิดประโยชน์กับชุมชน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการถ่ายทอดความรู้ด้านการจัดการท่องเที่ยวให้แก่ชุมชนที่มีความต้องการจัดการท่องเที่ยวก่อนดำเนินการวิจัย เพื่อให้ชุมชนได้มีความรู้ความเข้าใจต่อการจัดการท่องเที่ยวก่อนการดำเนินการ

2. ควรมีการประเมินมาตรฐานในการจัดการท่องเที่ยวในด้านอื่นๆ ด้วย

บรรณานุกรม

การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีรีวง, ชมรม. ชมรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านคีรีวง.
ม.ป.ท. : ม.ป.ป.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย “การท่องเที่ยวที่มีชุมชนเป็นฐานเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน” จดหมายข่าวการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. ไม่มีเลขหน้า (24) : 6-7 . 24 กรกฎาคม 2541

_____. คุณลักษณะที่พึงประสงค์วัฒนธรรมชนบท. (อ้างเมื่อ 5 สิงหาคม 2547) สืบค้นจาก
http://www.homestayfanclub.com/homestayarticle/about_home_stay.html.

_____. นโยบายและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (ECOTOURISM) ปี พ.ศ. 2538- 2539. กรุงเทพฯ : อัมรินทร์พรินติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง , ม.ป.ป.

_____. นโยบายและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Eco-Tourism) ปี พ.ศ. 2538 – 2539 ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. จุลสารการท่องเที่ยว. 14 (4) : 14 ตุลาคม – ธันวาคม 2538.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและจังหวัดพังงา. แนวทางการดำเนินงานเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดพังงา. พังงา. ม.ป.ป. 2541.

ขวัญใจ เอมใจ. “หมู่บ้านคีรีวง การต่อสู้ของชุมชนในหุบเขา,” ใน นครคีรีธรรมราช. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ด้านสุทธาการพิมพ์, 2537.

ณรงค์ศักดิ์ สุริยาวรกุล. 2546. การศึกษากิจกรรมในการวิเคราะห์ศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กรณีศึกษา ตำบลเกาะยอ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร สาขาวิชาการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (สำเนา)

ธฤชวรรณ นนทพุทท. 2545. “การพัฒนากระบวนการเรียนรู้โดยชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : กรณีศึกษา ป่าชุมชนเขาหัวช้าง ตำบลตะโหมด อำเภอตะโหมด จังหวัดพัทลุง”. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร สาขาวิชาการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (สำเนา)

- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. มาช่วยกันส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกันเถิด. จุลสารการท่องเที่ยว. 15(1) : 54-56 : มกราคม – มีนาคม 2539.
- _____. มารู้จักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกันเถิด. จุลสารการท่องเที่ยว. 18(1) : 12 มกราคม – มีนาคม 2542.
- ปรียา พรหมจันทร์. ศึกษาปัจจัยและวิธีการพัฒนาชุมชนบ้านคีรีวง ตำบลลำไทร อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2542 (ถ่ายเอกสาร)
- พรพีไล เลิศวิชา. คีรีวงจากไพร่หนีนายถึงธนาคารแห่งของเขา. กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์, 2532.
- พัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม, สถาบัน. Planning and Managing Ecotourism. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2540.
- พะยอม ธรรมบุตร. การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพื่อการพัฒนาชุมชน. ข่าวสารป่ากับชุมชน. 5 (11) : 44 ; กันยายน 2541.
- _____. “การท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม,” ใน Planning and Managing Ecotourism. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2540.
- พจนา สนวนศรี. 2546. คู่มือการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน. กรุงเทพฯ : โครงการท่องเที่ยวเพื่อชีวิตและธรรมชาติ.
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ “โฮมสเตย์” (อ้างเมื่อ 5 สิงหาคม 2547) สืบค้นจาก <http://conservation.forest.ku.ac.th/ecotourdb/index2.asp>.
- ยุวดี นิรัตน์ตระกูล. การดำเนินงานเรื่อง ECO-TOURISM : การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์. จุลสารการท่องเที่ยว . 4-6 (14) : 3 ; กรกฎาคม-กันยายน 2539.

- _____ . “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศของไทยก้าวเดินอย่างไรจึงจะยั่งยืน,” ใน การอบรมเชิงปฏิบัติการนานาชาติ เรื่องการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน ระหว่างวันที่ 23-28 มิถุนายน 2546. คณะการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- _____ . “Eco-tourism : การท่องเที่ยวเพื่อรักษาระบบนิเวศ,” จุลสารการท่องเที่ยว 14 (3) : 53- 55 ; กรกฎาคม- กันยายน 2538.
- รติกา อังกูร . “การท่องเที่ยว,” อนุรักษ์หรือทำลายศิลปวัฒนธรรมไทย. สุขุทัยธรรมมาราช. 125(12) : 3 ; กันยายน – ธันวาคม 2542.
- วิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. สถาบัน. รายงานฉบับสุดท้าย (ส่วนที่ 1) การศึกษาเพื่อกำหนดรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล (Marine Ecotourism). ม.ป.ท. : สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย , 2541
- _____ . รายงานเบื้องต้น (Inception Report). การศึกษาเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนา และจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agrotourism). ม.ป.ท. : สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย , 2542.
- วีระพล ทองมา และ ประเจต อำนาจ. 2547. ผลที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวต่อ ประชาชนในพื้นที่ตำบลแม่แรม อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่ : รายงาน ผลการวิจัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- สฤษฏี แสงอรุณ. 2541. “ศักยภาพและแนวทางการจัดการอุทยานแห่งชาติเพื่อการท่องเที่ยวเชิง อนุรักษ์ : กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา จังหวัดพังงา”, วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (สำเนา)
- สาทิศ สุขผ่องศรี. 2543. “แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช”, วิทยานิพนธ์การวางแผนภาคและเมืองมหาวิทยาลัยมหิดล สาขาวิชาการวางแผนผังเมือง ภาควิชา การวางแผนภาคและเมือง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (สำเนา)

สินธุ์ สโรบล. 2545. “สรุปประสบการณ์การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภาคเหนือ”, ในการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ภายใต้โครงการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 2545. หน้า 35-43. กองอนุรักษ์ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, เรียบเรียง. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

สุภาพร มากแจ้ง. หลักมัคคุเทศก์. สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์. 2534.

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. มาตรฐานการท่องเที่ยวไทย (ออนไลน์). สืบค้นจาก <http://www.thaits.org/> (5 พฤษภาคม 2551)

อรสา คงทอง. 2549. ศักยภาพและแนวทางการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา กรณีศึกษา เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลสาบสงขลา (คุซุด). วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (สำเนา)

อภิรดี ช้วนตัน. 2550. การพัฒนาศักยภาพในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชน กรณีศึกษา: ถ้ำภูผาเพชรและถ้ำเจ็ดคต ตำบลปาล์มพัฒนา อำเภอมะนัง จังหวัดสตูล. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (สำเนา)

อุไรพรรณ ปรากฏมทรัพย์. 2544. ศักยภาพของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กรณีศึกษา ชุมชนบ้านทุ่งสูง จังหวัดกระบี่. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการจัดการทรัพยากร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (สำเนา)

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก. ตัวอย่างแบบประเมินมาตรฐานและศักยภาพ

แบบประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

โดย

โครงการสร้างฐานข้อมูลเพื่อประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนและสนับสนุนระบบการตัดสินใจ

วางแผนการท่องเที่ยวในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ : สงขลา นครศรีธรรมราช พัทลุง สตูล ตรัง

หัวหน้าโครงการ

รองศาสตราจารย์ ดร. ประมาณ เทพสงเคราะห์

ชื่อแหล่งท่องเที่ยวชุมชน
ประเภทของแหล่งท่องเที่ยวชุมชน
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ/ผู้ดูแล
ที่อยู่
หมู่ที่บ้านตำบล
อำเภอจังหวัด

ผู้ประเมิน (ชื่อ-นามสกุล)
(หน่วยงาน)
ประเมินเมื่อ วันที่เดือน พ.ศ.

ผลการให้คะแนน

องค์ประกอบ	คะแนนเต็ม	ผลการให้คะแนน
1. ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม	40	
2. การจัดการ	30	
3. องค์กรชุมชน	20	
4. การเรียนรู้	10	
รวมทั้งสิ้น	100	

ระดับมาตรฐาน

- ดีเยี่ยม (81 คะแนนขึ้นไป)
- ดีมาก (71-80 คะแนน)
- ดี (61-70 คะแนน)
- ปานกลาง (51-60 คะแนน)
- ต่ำ (50 คะแนนหรือน้อยกว่า)

1. ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม	คะแนนเต็ม 40 คะแนน
--------------------------------	--------------------

1.1 ชุมชนมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์	
ดัชนี	คะแนน
● ทรัพยากรธรรมชาติดั้งเดิมถูกทำลายไปจนหมดและมีสิ่งก่อสร้างต่างๆ ของมนุษย์เข้ามาแทนที่	0
● ทรัพยากรธรรมชาติเดิมถูกทำลายเป็นส่วนใหญ่ คงเหลือเพียงบางจุดเล็กๆ ที่ยังคงสภาพธรรมชาติ	1
● ทรัพยากรธรรมชาติเดิมถูกทำลายเป็นส่วนใหญ่ แต่มีบางจุดที่มีขนาดพื้นที่มากพอและยังคงสภาพธรรมชาติเดิม	2
● ทรัพยากรธรรมชาติคงสภาพในระดับปานกลาง โดยกึ่งหนึ่งของพื้นที่ถูกรบกวนหรือดัดแปลงจากการกระทำของมนุษย์	3
● ทรัพยากรธรรมชาติคงสภาพเดิมเป็นส่วนใหญ่ และมีร่องรอยการรบกวนจากมนุษย์เพียงส่วนน้อย	4
● ทรัพยากรธรรมชาติคงสภาพเดิมและไม่ถูกรบกวนโดยมนุษย์	5
คะแนนที่ได้	
หมายเหตุ	
.....	
1.2 มีวิธีการผลิตที่พึ่งพาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน	
ดัชนี	คะแนน
● ทรัพยากรธรรมชาติไม่มีความสัมพันธ์กับวิถีชีวิตของชุมชนและไม่มีหลักฐานการค้นพบการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์	0
● ทรัพยากรธรรมชาติไม่มีความสัมพันธ์กับวิถีชีวิตของชุมชน แต่พื้นที่ส่วนหนึ่งเคยมีประวัติการตั้งถิ่นฐานหรือการใช้ประโยชน์โดยชุมชนในอดีต	1
● ทรัพยากรธรรมชาติมีความสัมพันธ์กับวิถีชีวิตของชุมชนที่อาศัยอยู่โดยรอบน้อย	2
● ทรัพยากรธรรมชาติมีความสัมพันธ์กับวิถีชีวิตของชุมชนระดับปานกลาง โดยชุมชนใช้ทรัพยากรส่วนหนึ่งจากแหล่งธรรมชาติและส่วนหนึ่งจากภายนอก	3
● ทรัพยากรธรรมชาติมีความสัมพันธ์กับวิถีชีวิตของชุมชนค่อนข้างมาก โดยชุมชนยังใช้ทรัพยากรจากภายนอกอยู่บ้าง แต่อยู่ในระดับน้อย	4
● ทรัพยากรธรรมชาติมีความสัมพันธ์กับวิถีชีวิตของชุมชนอย่างเห็นได้ชัด โดยชุมชนมีวิถีชีวิตที่ต้องพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติในบริเวณนั้นเป็นหลัก อาจเป็นชุมชนที่อยู่มาดั้งเดิมในพื้นที่หรือมีหลักฐานการตั้งถิ่นฐานและเป็นแหล่งวัฒนธรรมในอดีต	5
คะแนนที่ได้	

หมายเหตุ	
.....	
1.3 ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น	
ดัชนี	คะแนน
● มีเอกลักษณ์ระดับท้องถิ่น สามารถพบเห็นได้ทั่วไป	1
● มีเอกลักษณ์ระดับจังหวัด	2
● มีเอกลักษณ์ระดับภาค	3
● มีเอกลักษณ์ระดับชาติ	4
● มีเอกลักษณ์ระดับโลก สามารถพบเห็นได้เพียงแห่งเดียว	5
คะแนนที่ได้	
หมายเหตุ	
.....	
1.4 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม	
ดัชนี	คะแนน
● ทรัพยากรธรรมชาติไม่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรมต่อชุมชนท้องถิ่นเลย	0
● ทรัพยากรธรรมชาติมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรมต่อคนในชุมชนน้อยมาก โดยชุมชนไม่ค่อยให้ความสนใจในสิ่งดังกล่าว	1
● ทรัพยากรธรรมชาติมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรมต่อคนในชุมชนน้อย มีเพียงชุมชนบางส่วนให้ความสนใจ	2
● ทรัพยากรธรรมชาติมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรมต่อคนในชุมชนปานกลาง โดยชุมชนมีการจัดงานหรือพิธีการต่างๆ เป็นประจำทุกปี	3
● ทรัพยากรธรรมชาติมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรมต่อคนในชุมชนสูง โดยชุมชนมีการจัดงานหรือพิธีการต่างๆ เป็นประจำทุกปี และมีชุมชนใกล้เคียงเข้ามาร่วมงานด้วย	4
● ทรัพยากรธรรมชาติมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรมต่อคนในชุมชนสูงมาก โดยชุมชนหรือจังหวัดมีการจัดงานหรือพิธีการต่างๆ เป็นประจำทุกปี และมีชื่อเสียงในระดับชาติ	5
คะแนนที่ได้	
หมายเหตุ	
.....	

1.5 ความมั่งคั่งของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชน	
ดัชนี	คะแนน
● มีความมั่งคั่ง ประทับใจ น้อยที่สุด	1
● มีความมั่งคั่ง ประทับใจ น้อย	2
● มีความมั่งคั่ง ประทับใจ ปานกลาง	3
● มีความมั่งคั่ง ประทับใจ มาก	4
● มีความมั่งคั่ง ประทับใจ มากที่สุด	5
คะแนนที่ได้	
หมายเหตุ	
.....	
2. การจัดการ	คะแนนเต็ม 30 คะแนน

2.1 มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และการท่องเที่ยว			
ดัชนี	คะแนน		
● ไม่มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และการท่องเที่ยว	0		
● มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และการท่องเที่ยว แต่ไม่ได้แจ้งให้นักท่องเที่ยวทราบ	1		
● มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และการท่องเที่ยว และมีการแจ้งให้นักท่องเที่ยวทราบ แต่ไม่มีการควบคุมนักท่องเที่ยว	2		
● มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และการท่องเที่ยว มีการแจ้งให้นักท่องเที่ยวทราบ มีการควบคุมบ้างในลักษณะอะลุ้มอล่วย	3		
● มีกฎ-กติกาในการจัดการสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และการท่องเที่ยว มีการแจ้งให้นักท่องเที่ยวทราบ และมีการควบคุมอย่างดีจนไม่มีนักท่องเที่ยวทำผิดกฎ ระเบียบของชุมชน	4		
คะแนนที่ได้			
หมายเหตุ			
.....			
2.2 มีองค์กรหรือกลไกในการทำงานเพื่อจัดการท่องเที่ยว			
ดัชนี	คะแนน		
● มีตัวแทนของชุมชนในการวางแผนหรือบริหารจัดการการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว	0	0.5	1
● การมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแลและรักษาทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ท่องเที่ยว	0	0.5	1

● ชุมชนมีส่วนร่วมในการรักษาวัฒนธรรมท้องถิ่น	0	0.5	1
● กิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นที่ยอมรับของคนในท้องถิ่น	0	0.5	1
● มีการก่อตั้งองค์กรหรือโครงการอนุรักษ์ต่างๆ ที่เกิดจากท้องถิ่น ซึ่งมีบทบาทต่อการจัดการท่องเที่ยวภายในชุมชน	0	0.5	1
คะแนนที่ได้			
หมายเหตุ			
.....			
2.3 การท่องเที่ยวสามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชนได้			
ดัชนี	คะแนน		
● การจัดการท่องเที่ยวภายในชุมชนไม่สามารถนำไปสู่การพัฒนาชุมชน	0		
● การจัดการท่องเที่ยวภายในชุมชนมีส่วนต่อการพัฒนาชุมชน	1		
● การจัดการท่องเที่ยวภายในชุมชนมีส่วนต่อการพัฒนาชุมชนและชุมชนรับรู้ว่าการพัฒนานั้นเป็นผลมาจากการท่องเที่ยว	2		
คะแนนที่ได้			
หมายเหตุ			
.....			
2.4 ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก			
ดัชนี	คะแนน		
● มีการจัดตั้งกลุ่มโดยชุมชน เพื่อกำหนดนโยบาย วางแนวทางการจัดการท่องเที่ยว แต่ยังไม่สัมฤทธิ์ผลอย่างชัดเจน	1		
● มีกลุ่มองค์กรท้องถิ่นให้การสนับสนุนและจัดการด้านนโยบาย งบประมาณ และบุคลากรสำหรับพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	2		
● มีหน่วยงาน กลุ่มองค์กรท้องถิ่น และภาคเอกชนให้การสนับสนุนและจัดการด้านนโยบาย งบประมาณ และบุคลากรสำหรับพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	3		
● มีหน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุนและจัดการด้านนโยบาย งบประมาณ และบุคลากรสำหรับพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	4		
● มีหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรท้องถิ่นให้การสนับสนุนและจัดการด้านนโยบาย งบประมาณ และบุคลากรสำหรับพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	5		
คะแนนที่ได้			
หมายเหตุ			
.....			

2.5 การจัดการความปลอดภัย			
ดัชนี	คะแนน		
● มีกฎระเบียบที่ให้ความสำคัญกับความปลอดภัยภายในชุมชนและต่อนักท่องเที่ยว	0	0.5	1
● มีการจัดเวรยาม เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ คอยดูแลความปลอดภัยภายในชุมชนอย่างเพียงพอ	0	0.5	1
● มีระบบสื่อสารที่สามารถติดต่อกับเจ้าหน้าที่ได้ตลอดเวลาเมื่อเกิดเหตุร้าย	0	0.5	1
● เป็นชุมชนที่ปลอดภัยสะอาด สงครามและการก่อการร้าย	0	0.5	1
● มีโรงพยาบาล สถานพยาบาลเพียงพอ หรือสามารถจัดหาจากสถานที่ใกล้เคียงได้อย่างมีประสิทธิภาพ	0	0.5	1
● มีอุปกรณ์ดับเพลิงพอเพียง หรือสามารถจัดหาจากสถานที่ใกล้เคียงได้อย่างมีประสิทธิภาพทันทั่วทั้ง	0	0.5	1
คะแนนที่ได้			
หมายเหตุ			
.....			
2.6 การจัดการด้านความเปราะบางของทรัพยากรธรรมชาติ			
ดัชนี	คะแนน		
● มีการกำหนดเขตพื้นที่อนุรักษ์ พื้นที่สงวน หรือพื้นที่ที่มีความเปราะบางทางธรรมชาติ หรือทางระบบนิเวศที่มีการควบคุมและป้องกันการทำลายจากนักท่องเที่ยว	0	0.5	1
● มีการจัดปฐมนิเทศนักท่องเที่ยวก่อนท่องเที่ยว โดยมีการอธิบายถึงคุณค่า ความเปราะบาง กฎระเบียบ และข้อห้าม	0	0.5	1
● มีป้ายแสดงกฎระเบียบที่ชัดเจน รวมทั้งป้ายสื่อความหมายที่เน้นการสร้างจิตสำนึกให้กับนักท่องเที่ยว	0	0.5	1
● มีเจ้าหน้าที่หรือมัคคุเทศก์คอยให้คำแนะนำตักเตือน และให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว	0	0.5	1
คะแนนที่ได้			
หมายเหตุ			
.....			

2.7 ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยว			
ดัชนี	คะแนน		
● ชุมชนมีรายได้จากการขายอาหารและสินค้าพื้นเมือง	0	0.5	1
● ชุมชนมีรายได้จากการนำเที่ยวและให้บริการในกิจกรรมการท่องเที่ยว	0	0.5	1
● ชุมชนมีรายได้หรือเงินเดือนจากการถูกจ้างงานโดยบริษัทนำเที่ยวหรือเจ้าของพื้นที่	0	0.5	1
● ชุมชนมีรายได้จากการให้บริการด้านที่พัก เช่น การจัดโฮมสเตย์	0	0.5	1
● ชุมชนมีรายได้จากการแสดงศิลปะพื้นเมือง	0	0.5	1
คะแนนที่ได้			
หมายเหตุ			
.....			
2.8 การจัดการรายได้/ผลประโยชน์			
ดัชนี	คะแนน		
● มีกฎระเบียบในการจัดการรายได้อย่างชัดเจนและชุมชนให้การยอมรับ	0	0.5	1
● มีการจัดสรรรายได้จากการท่องเที่ยวเป็นสัดส่วน	0	0.5	1
● มีกองทุนกลางของชุมชนที่ชัดเจน โดยรายได้จากการท่องเที่ยวส่วนหนึ่งมีการจัดสรรเข้าสู่กองทุนกลางเพื่อการพัฒนาชุมชน	0	0.5	1
● มีการรายงานผลการใช้ประโยชน์ของรายได้จากการท่องเที่ยวให้ชุมชนได้รับทราบ	0	0.5	1
คะแนนที่ได้			
หมายเหตุ			
.....			
2.9 การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว			
ดัชนี	คะแนน		
● กิจกรรมการท่องเที่ยวไม่มีผลกระทบต่อพื้นที่ที่มีความเปราะบางทางนิเวศวิทยาและสภาพทางกายภาพ	0	0.5	1
● กิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นที่ยอมรับของคนในท้องถิ่น ไม่รบกวนความสงบสุขของคนส่วนใหญ่ในพื้นที่ และไม่ขัดต่อกฎหมาย ศีลธรรมอันดี หรือวัฒนธรรมของชาติ	0	0.5	1
● มีการศึกษาวิจัยสถานภาพของทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ และนำข้อมูลที่ได้มาวางแผนทางที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศ	0	0.5	1

<ul style="list-style-type: none"> ● มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรมในท้องถิ่น และนำข้อมูลที่ได้มาวางแผนทางการดำเนินการท่องเที่ยวที่ไม่เปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตประเพณีของคนในท้องถิ่น 	0	0.5	1
<ul style="list-style-type: none"> ● กิจกรรมการท่องเที่ยวไม่ทำให้แหล่งธรรมชาติเกิดความเสื่อมโทรม 	0	0.5	1
คะแนนที่ได้			
หมายเหตุ			
.....			
2.10 การจัดการบริการที่พัก			
ดัชนี	คะแนน		
<ul style="list-style-type: none"> ● มีการจัดการบริการที่พักที่เป็นของชุมชน 	0	0.5	1
<ul style="list-style-type: none"> ● มีห้องพักสำหรับนักท่องเที่ยวเป็นสัดส่วน 	0	0.5	1
<ul style="list-style-type: none"> ● มีเครื่องนอนที่สะอาด ไม่เหม็นอับและถูกสุขลักษณะ 	0	0.5	1
<ul style="list-style-type: none"> ● มีห้องน้ำห้องสุขาที่สะอาดถูกสุขอนามัย 	0	0.5	1
<ul style="list-style-type: none"> ● มีน้ำใช้สอยพอเพียงในการอาบน้ำและเข้าส้วม 	0	0.5	1
<ul style="list-style-type: none"> ● ไม่มีแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคหรืออันตรายต่อสุขภาพ เช่น หมีแมลงสาป เป็นต้น 	0	0.5	1
<ul style="list-style-type: none"> ● เป็นความเต็มใจของสมาชิกทุกคนในครัวเรือนนั้นในการให้นักท่องเที่ยวเข้าพักค้าง 	0	0.5	1
<ul style="list-style-type: none"> ● ชุมชนที่จัดให้มีที่พักสัมผัสวัฒนธรรมชนบท ควรมีวิถีชีวิตที่เรียบง่ายแบบชนบท มีเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมท้องถิ่น 	0	0.5	1
<ul style="list-style-type: none"> ● มีการให้บริการที่เปี่ยมด้วยความเต็มใจ มีน้ำใจและอัธยาศัยไมตรี 	0	0.5	1
คะแนนที่ได้			
หมายเหตุ			
.....			
2.11 การจัดการบริการอาหาร			
ดัชนี	คะแนน		
<ul style="list-style-type: none"> ● มีการจัดการบริการอาหารที่เป็นของชุมชน 	0	0.5	1
<ul style="list-style-type: none"> ● เป็นอาหารที่ใช้วัตถุดิบส่วนใหญ่จากในท้องถิ่น 	0	0.5	1
<ul style="list-style-type: none"> ● เป็นอาหารพื้นบ้านอย่างน้อย 1 อย่าง 	0	0.5	1
<ul style="list-style-type: none"> ● อาหารสะอาดและถูกสุขลักษณะ 	0	0.5	1
<ul style="list-style-type: none"> ● ครัวและอุปกรณ์ที่ใช้มีความสะอาดและถูกสุขลักษณะ 	0	0.5	1
<ul style="list-style-type: none"> ● ภาชนะที่ใช้มีความสะอาดและปลอดภัย 	0	0.5	1

● มีการดูแลรักษาความสะอาดของสถานที่รับประทานอาหาร	0	0.5	1
● มีน้ำดื่มสะอาด และปลอดภัย	0	0.5	1
คะแนนที่ได้			
หมายเหตุ			
.....			
2.12 การจัดการสินค้าที่ระลึก			
ดัชนี	คะแนน		
● มีการจัดจำหน่ายสินค้าที่ระลึก	0	0.5	1
● สินค้าที่ระลึกผลิตโดยภูมิปัญญาชาวบ้านและใช้ วัสดุดิบในท้องถิ่น	0	0.5	1
● มีร้านขายของที่ระลึกในชุมชนเพื่อเป็นจุดจำหน่ายสินค้าของที่ระลึกในรูปแบบสหกรณ์	0	0.5	1
● มีการส่งเสริมและพัฒนาระบบการจัดการของที่ระลึกโดยหน่วยงานภาครัฐ เช่น พัฒนาการ	0	0.5	1
คะแนนที่ได้			
หมายเหตุ			
.....			

3. องค์กรชุมชน	คะแนนเต็ม 20 คะแนน
-----------------------	---------------------------

3.1 ระบบสังคม	
ดัชนี	คะแนน
● ระบบความสัมพันธ์ในชุมชนมีปัญหาคือความขัดแย้งและไม่สามารถแก้ไขได้เลย	1
● ระบบความสัมพันธ์ในชุมชนมีปัญหาคือความขัดแย้งแต่ส่วนใหญ่สามารถแก้ไขได้	2
● ระบบความสัมพันธ์ในชุมชนไม่มีปัญหาคือความขัดแย้งใดๆ เลย หรือเคยมีเพียงเล็กน้อย และสามารถแก้ไขได้แล้ว	3
คะแนนที่ได้	
หมายเหตุ	
.....	

3.2 ระบบผู้นำชุมชน	
พิจารณาองค์ประกอบต่อไปนี้	
<ol style="list-style-type: none"> 1. ในองค์กรชุมชนมีผู้นำชุมชนที่เข้มแข็ง 2. ผู้นำชุมชนเป็นที่ยอมรับและเป็นที่ยึดถือของชุมชน 3. ผู้นำชุมชนสนับสนุนด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวในชุมชนเป็นอย่างดี 	
ดัชนี	คะแนน
● ไม่มีองค์ประกอบใดเลยหรือมีองค์ประกอบเพียง ข้อใดข้อหนึ่ง	1
● มีองค์ประกอบ 2 ข้อ	2
● มีองค์ประกอบครบทั้ง 3 ข้อ	3
คะแนนที่ได้	
หมายเหตุ	
.....	
3.3 มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า	
ดัชนี	คะแนน
● ภายในชุมชนไม่มีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า	0
● ภายในชุมชนมีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า แต่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว	1
● ภายในชุมชนมีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า และมีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว	2
● ภายในชุมชนมีบุคลากรที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และมีส่วนในการยกระดับความรู้ให้กับชุมชน	3
คะแนนที่ได้	
หมายเหตุ	
.....	
3.4 มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยวผู้ประกอบการ และชุมชน	
ดัชนี	คะแนน
● ไม่มีบุคลากรที่มีความรู้เกี่ยวกับระบบนิเวศและการอนุรักษ์ให้ความรู้	0
● มีบุคลากรที่มีความรู้บ้าง ในเรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์โดยเรียนรู้จากประสบการณ์และการบอกเล่า	1
● มีบุคลากรที่มีความรู้โดยการเรียนรู้จากการศึกษาและค้นคว้าด้วยตนเองจากเอกสารที่เชื่อถือได้	2
● มีบุคลากรที่ผ่านการฝึกอบรมความรู้ด้านระบบนิเวศและการอนุรักษ์	3

● มีบุคลากรที่มีความรู้ระดับปริญญาในด้านสิ่งแวดล้อม นิเวศวิทยาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง	4
● มีบุคลากรที่มีความรู้ระดับปริญญาในด้านสิ่งแวดล้อม นิเวศวิทยาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง และสามารถสื่อสารและให้ความรู้โดยใช้ภาษาอังกฤษได้	5
คะแนนที่ได้	
หมายเหตุ	
.....	
3.5 ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการท่องเที่ยว	
ดัชนี	คะแนน
● ชุมชนไม่มีความรู้สึกเป็นเจ้าของ และไม่มีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาการท่องเที่ยว	0
● ชุมชนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของ แต่ไม่มีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาการท่องเที่ยว	1
● ชุมชนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของ และมีส่วนร่วมในการบริการ เช่น เป็นลูกจ้าง โดยมีผู้อื่นดำเนินการ เช่น ภาครัฐ เอกชน	2
● ชุมชนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของ และมีส่วนร่วมในการกำกับให้ผู้อื่นดำเนินการ โดยชุมชนเป็นลักษณะที่ปรึกษา	3
● ชุมชนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของ และมีส่วนร่วมในดำเนินการเองทั้งหมด	4
คะแนนที่ได้	
หมายเหตุ	
.....	
3.6 ความเข้มแข็งของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม	
ดัชนี	คะแนน
● มีการจัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมขนาดเล็ก 1 กลุ่มโดยชุมชน แต่การดำเนินงานยังไม่ชัดเจน	1
● มีการจัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 1 กลุ่ม โดยชุมชน และมีการดำเนินงานที่ชัดเจน	2
● มีการจัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 2-3 กลุ่ม โดยชุมชน และมีการดำเนินงานที่ชัดเจน	3
● มีการจัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 2-3 กลุ่ม โดยชุมชน มีการดำเนินงานที่ชัดเจน และมีการเชื่อมโยงเครือข่าย	4
● มีการจัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 2-3 กลุ่ม โดยชุมชน มีการดำเนินงานที่ชัดเจน มีการเชื่อมโยงเครือข่ายระหว่างกลุ่ม และมีหน่วยงานภายนอกให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ บุคลากร และนโยบาย	5

คะแนนที่ได้	
หมายเหตุ	
.....	

4. การเรียนรู้	คะแนนเต็ม 10 คะแนน
-----------------------	---------------------------

4.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีประโยชน์และสามารถสร้างการเรียนรู้ให้นักท่องเที่ยวและชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม			
ดัชนี	คะแนน		
● ในระดับน้อยที่สุด	1		
● ในระดับน้อย	2		
● ในระดับปานกลาง	3		
● ในระดับมาก	4		
● ในระดับมากที่สุด	5		
คะแนนที่ได้			
หมายเหตุ			
.....			
4.2 รูปแบบและวิธีการสื่อความหมาย			
พิจารณาองค์ประกอบต่อไปนี้			
1. มีการจัดป้ายสื่อความหมาย			
2. มีการจัดมัคคุเทศก์ท้องถิ่น			
3. มีการปฐมนิเทศนักท่องเที่ยวก่อนเข้าชม			
ดัชนี	คะแนน		
● ไม่มีองค์ประกอบใดเลยหรือมีองค์ประกอบเพียง ข้อใดข้อหนึ่ง	1		
● มีองค์ประกอบ 2 ข้อ	2		
● มีองค์ประกอบครบทั้ง 3 ข้อ	3		
คะแนนที่ได้			
หมายเหตุ			
.....			
4.3 การส่งเสริมให้ชุมชนมีการพัฒนาความรู้และมีส่วนร่วมในการบริการท่องเที่ยว			
ดัชนี	คะแนน		
● มีการส่งเสริมให้ชุมชนได้เข้ารับการอบรมด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน	0	0.5	1

● มีการส่งเสริมให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการนำความรู้ที่ได้รับการอบรมไปใช้ในการบริการท่องเที่ยว	0	0.5	1
● มีการศึกษาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศหรือการท่องเที่ยวโดยชุมชนรวมทั้งการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมในระบบโรงเรียนในท้องถิ่น	0	0.5	1
● มีการประเมินความรู้ของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวและหาแนวทางปรับปรุงพัฒนาอยู่เสมอ	0	0.5	1
คะแนนที่ได้			
หมายเหตุ			
4.4 การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชนที่อยู่โดยรอบพื้นที่			
ดัชนี	คะแนน		
● มีการจัดอบรมพนักงาน ผู้ประกอบการ และชุมชนเกี่ยวกับคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและการอนุรักษ์เป็นระยะๆ ตามความเหมาะสม	0	0.5	1
● มีการจัดเส้นทางศึกษาธรรมชาติและป้ายสื่อความหมายบนเส้นทางเพื่อให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว	0	0.5	1
● มีการจัดกิจกรรมด้านการศึกษาธรรมชาติวัฒนธรรมให้กับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจเฉพาะด้านเป็นครั้งคราว	0	0.5	1
● มีการเผยแพร่ข้อมูลในด้านต่างๆ ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่นหรือระดับประเทศ	0	0.5	1
● มีการเผยแพร่ข้อมูลในด้านต่างๆ ของแหล่งท่องเที่ยวผ่านเว็บไซต์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	0	0.5	1
คะแนนที่ได้			
หมายเหตุ			
4.5 ความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่			
ดัชนี	คะแนน		
● มีกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	0	1	
● มีกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	0	1	
● มีกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	0	1	
● มีกิจกรรมกึ่งนิเวศ	0	1	

แบบฟอร์มการประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

ชื่อชุมชน.....

หลักการในการประเมินแบ่งเป็น 4 หลักการ ดังนี้

หลักการที่ 1 ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

หลักการที่ 2 ชุมชนมีความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว

หลักการที่ 3 ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว

หลักการที่ 4 ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล

เกณฑ์ในการประเมิน

- ☆ (1) หมายถึง มีการดำเนินงานในชุมชนในระดับช่วงคะแนน 50 - 59 คะแนน = น้อยที่สุด
- ☆☆ (2) หมายถึง มีการดำเนินงานในชุมชนในระดับช่วงคะแนน 60 - 69 คะแนน = น้อย
- ☆☆☆ (3) หมายถึง มีการดำเนินงานในชุมชนในระดับช่วงคะแนน 70 - 79 คะแนน = ปานกลาง
- ☆☆☆☆ (4) หมายถึง มีการดำเนินงานในชุมชนในระดับช่วงคะแนน 80 - 89 คะแนน = มาก
- ☆☆☆☆☆ (5) หมายถึง มีการดำเนินงานในชุมชนในระดับช่วงคะแนนมากกว่า 89 คะแนน = มากที่สุด

หลักการที่	ประเด็นในการพิจารณา/ประเมิน	ผลการประเมิน (จำนวน ☆)
1	ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง	
	1.1 ชุมชนมีความพอประมาณในการดำเนินชีวิตและมีความเป็นอยู่ที่พึ่งพาตนเองได้อย่างพอเพียง	
	1.2 ชุมชนรู้จักใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นผสมผสานกับเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อการท่องเที่ยว	
	1.3 ชุมชนมีภูมิคุ้มกันผลกระทบจากการท่องเที่ยว	
	1.4 ชุมชนมีส่วนร่วมในการทำงานและรู้จักสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลกันอย่างสม่ำเสมอ	
	1.5 ชุมชนมีจิตสำนึกและวิถีการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
2	ชุมชนมีความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว	
	2.1 ชุมชนสามารถพึ่งพาภูมิปัญญาท้องถิ่นและความเป็นตัวตนของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว	
	2.2 ชุมชนมีโครงสร้างที่เข้มแข็ง มั่นคง ปลอดภัย และเชื่อถือได้	

	2.3 ชุมชนมีความภาคภูมิใจในตัวตนของท้องถิ่น และสามารถดำรงรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่นไว้ได้	
	2.4 ชุมชนมีองค์กรและผู้นำที่เข้มแข็ง และสมาชิกมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมร่วมกันเพื่อประโยชน์ส่วนรวม	
3	ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารและจัดการแหล่งท่องเที่ยว	
	3.1 ชุมชนมีการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับภูมิปัญญา และตัวตนของท้องถิ่น รวมทั้งสามารถพัฒนาบุคลากรของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม	
	3.2 ชุมชนต้องมีการประเมินความสามารถในการรองรับจำนวนนักท่องเที่ยว โดยจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพอย่างเหมาะสม	
	3.3 ชุมชนมีระบบรักษาความปลอดภัยและการจัดการผลกระทบจากการท่องเที่ยว	
	3.4 ชุมชนมีการให้บริการข้อมูล การตลาดและการประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวได้อย่างสอดคล้องกับรูปแบบการท่องเที่ยวของชุมชน	
	3.5 ชุมชนมีการสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงทรัพยากรท่องเที่ยวกับชุมชนหรือแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสม	
4	ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล	
	4.1 ชุมชนมีสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานที่เหมาะสมทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ และสภาพแวดล้อมของชุมชน	
	4.2 การคมนาคมเข้าถึงชุมชนและแหล่งท่องเที่ยวเครือข่ายเหมาะสม / สอดคล้องกับประเภทของการท่องเที่ยวของชุมชน	
	4.3 ชุมชนมีความหลากหลายทั้งข้อมูลและกิจกรรมการท่องเที่ยวบนฐานความเป็นตัวตนและภูมิปัญญาท้องถิ่น	
	4.4 กิจกรรมการท่องเที่ยวของชุมชนสามารถสร้างโอกาสในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเจ้าบ้านกับนักท่องเที่ยวผู้มาเยือนได้อย่างเหมาะสม	
	4.5 สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรการท่องเที่ยวของชุมชนอย่างยั่งยืน	

รวมคะแนน.....คะแนน

แบบฟอร์มการเก็บข้อมูลการท่องเที่ยวชุมชน

1) ชื่อชุมชนการท่องเที่ยว

.....

2) ที่อยู่ของชุมชนท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบการ

.....

..... พิกัด.....

3) ประธานชุมชนท่องเที่ยวหรือบุคคลที่สามารถติดต่อได้

.....

.....เบอร์โทรศัพท์ติดต่อ

.....

4) ประวัติความเป็นมาของชุมชนและก่อตั้งเป็นชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

.....

.....

.....

.....

5) จุดเด่นด้านการท่องเที่ยวเน้นด้านใดบ้าง

.....

.....

6) ภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติ

.....

.....

.....

7) ระบบสาธารณูปโภคและการบริการ

7.1 ถนน (1) ไม่ดี (2) ปานกลาง (3) ดี

7.2 ไฟฟ้า (1) ไม่ดี (2) ปานกลาง (3) ดี

7.3 น้ำ (1) ไม่ดี (2) ปานกลาง (3) ดี

7.4 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว (1) มี (2) ไม่มี

7.5 ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว (1) มี (2) ไม่มี

7.6 ร้านขายของที่ระลึก

(1) มี

(2) ไม่มี

8) หน่วยงานสนับสนุนชุมชนการท่องเที่ยว

.....
.....
.....

9) โปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชน

.....
.....
.....

10) ชื่อแหล่งท่องเที่ยวของชุมชนที่สำคัญพร้อมถ่ายภาพ

.....
.....
.....

11) การบริหารจัดการท่องเที่ยวชุมชน

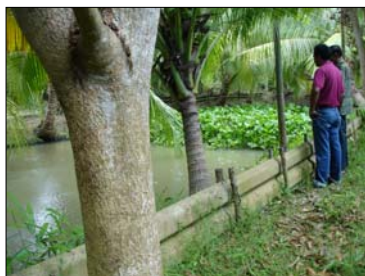
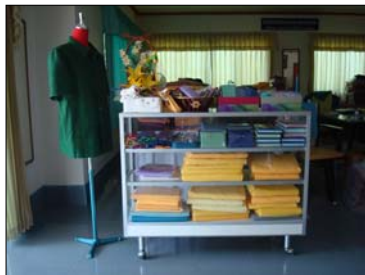
.....
.....
.....

ภาคผนวก ข. รูปภาพกิจกรรมการดำเนินงานวิจัย

การประชุมอบรมแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

ตัวอย่างแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดสงขลา

ตัวอย่างแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดพัทลุง

ตัวอย่างแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดนครศรีธรรมราช

ตัวอย่างแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดตรัง

ภาคผนวก ค. ประวัติคณะผู้วิจัย

ชื่อหัวหน้าโครงการ นายประมาน เทพสงเคราะห์

Mr. Praman Tepsongkroh

เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน 3 9001 00095 719

ตำแหน่งปัจจุบัน รองศาสตราจารย์ ระดับ 9

หน่วยงานที่อยู่ พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ และ E-Mail

ภาควิชาภูมิศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยทักษิณ อ.เมือง จ.สงขลา

มือถือ 081-2773933

ทำงาน 074-311885 ต่อ 1000

บ้าน 074-334281

E-mail : praman@tsu.ac.th

ประวัติการศึกษา

- ปริญญาโท กศ.ม. ภูมิศาสตร์
มศว.ประสานมิตร, 2524
- ปริญญาตรี กศ.บ.ภูมิศาสตร์
มศว.ประสานมิตร, 2521
- Diploma in Geography, Chiba University,
Japan 2530-2532
- Ph.D (Tourism Management)
Universiti Utara Malaysia

สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ ระบุสาขาวิชาการ

ภูมิศาสตร์สิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว

ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัย (ระบุหัวหน้าโครงการหรือผู้ร่วมวิจัย)

1. ผู้วิจัยเรื่อง การศึกษาวิธีการเพาะปลูกแบบเพิ่มผลผลิตที่หมู่บ้านโกคาอิวัฒน์ จังหวัดสิงห์บุรี ได้รับทุนอุดหนุนจากสภาวิจัยแห่งชาติ พ.ศ. 2524 เผยแพร่ในการประชุมเสนอผลงานดีเด่นที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปี 2524
2. ร่วมวิจัย เรื่อง ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการปกครอง ที่เกิดจากการพัฒนาพื้นที่ชนบทยากจน อำเภอสังขละ จังหวัดสงขลา ได้รับทุนอุดหนุน จากสภาวิจัยแห่งชาติ พ.ศ. 2529
3. ผู้วิจัยเรื่อง การวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อฐานะทางเศรษฐกิจของประชาชนในเขตชนบทยากจน เพื่อการจำแนกกลุ่มพื้นที่ยากจน อำเภอสังขละ จังหวัดสงขลา ได้รับทุนอุดหนุน จากชมรมสังคมศาสตร์ภาคใต้ พ.ศ. 2528 เผยแพร่ในวารสารภูมิศาสตร์ ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 มีนาคม 2529
4. หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง การศึกษารูปแบบเตาเศรษฐกิจที่มีต่อการทำอุตสาหกรรมขนาดย่อมของตาลโตนด ในเขตพื้นที่ชนบทยากจน อำเภอสังขละ จังหวัดสงขลา ได้รับทุนอุดหนุนจากชมรมสังคมศาสตร์ภาคใต้ พ.ศ. 2531 เผยแพร่ในการประชุมสัมมนาสมาคมภูมิศาสตร์แห่งประเทศไทย 13-17 พฤศจิกายน 2533 ที่วังน้ำเย็นรีสอร์ท พิษณุโลก
5. A Study of Intensive Cultivation Method for Some Rural Area in Japan. Sponsored by Japanese Government พ.ศ. 2532 เผยแพร่ในวารสารภูมิศาสตร์ ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 มีนาคม 2532
6. ผู้วิจัยเรื่อง วิเคราะห์ลักษณะฝนในเขตลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้ พ.ศ. 2534 ในเอกสารประกอบการสัมมนาสมาคมภูมิศาสตร์แห่งประเทศไทย 23-26 ตุลาคม 2534 จังหวัดเชียงราย
7. Agricultural Management for Rice Cultivation at Chiba Prefecture, Japan. Sponsored by Japan Society for the Promotion of Science (JSPS) พ.ศ. 2534
8. หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง การยอมรับการใช้เตาเศรษฐกิจในการผลิตน้ำตาลโตนดของเกษตรกรตำบลสนามชัย อำเภอสังขละ จังหวัดสงขลา ได้รับทุนอุดหนุนจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ พ.ศ. 2534 ในเอกสารประกอบการสัมมนาสมาคมภูมิศาสตร์แห่งประเทศไทย 20-29 ตุลาคม 2535 จังหวัดอุบลราชธานี
9. ผู้วิจัยเรื่อง รูปแบบเตาเศรษฐกิจที่เหมาะสมต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดย่อมของตาลโตนด อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา ได้รับทุนอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปี พ.ศ. 2535 ในการเสนอโปสเตอร์งานวิจัย สมาคมภูมิศาสตร์แห่งประเทศไทย 2-5 พฤศจิกายน 2537 โรงแรม เจ.บี. หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

10. ผู้วิจัย เรื่อง ลักษณะธรณีสัณฐานชายฝั่งทะเลที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพื้นที่เพื่อการเกษตร บริเวณสันดอนสงขลา อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา ได้รับทุนอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2536 ในการเสนอผลงานวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้ 6 กันยายน 2538 และวารสารภูมิศาสตร์ ปีที่ 20 ฉบับที่ 2 สิงหาคม 2538

11. ผู้วิจัยเรื่อง การสร้างเตาเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตน้ำตาลโตนด อำเภอสิงหนครจังหวัดสงขลา ได้รับทุนอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้ พ.ศ. 2539 เผยแพร่ในวารสารสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ปีที่ 29 เล่มที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2540

12. หัวหน้าโครงการวิจัย เรื่อง การศึกษาสภาวะทางภูมิศาสตร์และสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนบริเวณทะเลน้อย ได้รับทุนอุดหนุนจากงบประมาณรายได้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-วิโรฒ ภาคใต้ ข้อมูลประกอบในวารสารภูมิศาสตร์ ปีที่ 21 ฉบับที่ 1 เมษายน 2539

13. หัวหน้าโครงการวิจัย เรื่อง การศึกษาลักษณะธรณีสัณฐานของภูมิประเทศคาร์สต์เพื่อจำแนกโดโลไมต์และหินปูนจากภาพถ่ายดาวเทียม อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ได้รับทุนอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยทักษิณ เผยแพร่ในวารสารมหาวิทยาลัยทักษิณ ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 กันยายน-ธันวาคม 2541

14. The Application for Ecotourism of Hot Spring and Karst Topography with Effecting to Diversity of the Resource Conservation in Thailand and Japan Sponsored by Japan Society for the Promotion of Science (JSPS) พ.ศ. 2542 เผยแพร่ในวารสารมหาวิทยาลัยทักษิณ ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน 2542

15. หัวหน้าโครงการวิจัย เรื่อง การประยุกต์ใช้ข้อมูลจากระยะไกลและระบบสารสนเทศเพื่อการศึกษา พื้นที่หินปูนที่มีอิทธิพลต่อความหลากหลายของการอนุรักษ์ทรัพยากรในท้องถิ่นภาคใต้ฝั่งตะวันออกของประเทศไทย ได้รับทุนอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดินมหาวิทยาลัยทักษิณ เผยแพร่ในวารสารภูมิศาสตร์ ปีที่ 25 ฉบับที่ 3 ธันวาคม 2543

16. หัวหน้าโครงการวิจัย เรื่อง การจำแนกลักษณะธรณีสัณฐานคาร์สต์ภายในถ้ำบริเวณถ้ำสุมะโน เพื่อใช้สำหรับสร้างสื่อสำหรับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ อ.เมือง จ.พัทลุง ได้รับทุนอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดินมหาวิทยาลัยทักษิณ ในการประชุมวิชาการเรื่อง การประยุกต์ใช้

เทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศเพื่อการจัดการทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วันที่ 9-10 กรกฎาคม 2546 ณ โรงแรมบีพี แกรนด์ทาวเวอร์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และเผยแพร่วารสารสมาคมสำรวจข้อมูลระยะไกลและสารสนเทศภูมิศาสตร์ ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม – สิงหาคม 2546

17. หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง การสร้างฐานข้อมูลด้านวิถีชีวิตชุมชน ภูมิปัญญาชาวบ้าน และทักษะความชำนาญ (Skill Mapping) เพื่อพัฒนาสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ตามศักยภาพชุมชน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้” ในการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัยทักษิณประจำปี 2547 โรงแรมพาววิลเลียน วันที่ 22 กันยายน 2547

18. หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง โครงการออกแบบและพัฒนาระบบฐานข้อมูลการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นเพื่อการบริหารภาคใต้ ได้รับทุนอุดหนุนงบประมาณแผ่นดินจากทบวงมหาวิทยาลัย

19. ผู้ร่วมวิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการให้บริการเชิงสุขภาพของกลุ่มจังหวัด ภูเก็ต พังงา กระบี่ ได้รับทุนอุดหนุนงบประมาณแผ่นดินจากทบวงมหาวิทยาลัย

20. ผู้ร่วมวิจัยเรื่อง การสำรวจข้อมูลโดยใช้เทคโนโลยีรีโมทเซนซิง และระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์เพื่อประเมินผลผลิตทุเรียนและมังคุดในพื้นที่ 10 จังหวัดภาคใต้ ได้รับทุนอุดหนุนงบประมาณจากกรมพัฒนาที่ดินในการประชุมวิชาการเสนอผลงานภาคโปสเตอร์ของมหาวิทยาลัยทักษิณ 31 สิงหาคม 2548 ณ โรงแรมสมิหลา จังหวัดสงขลา

21. หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง การจัดการพัฒนาการท่องเที่ยวพื้นที่อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง ได้รับทุนอุดหนุนงบประมาณ รายได้จาก มหาวิทยาลัยทักษิณในการนำเสนอผลงานทางวิชาการวันที่ 19 พฤษภาคม 2549 ณ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ จัดโดย สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ และนำเสนอผลการวิจัยในโครงการอบรมบุคลากรด้านข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว วันที่ 25-26 สิงหาคม 2549 ณ มหาวิทยาลัยทักษิณ จ.สงขลา

22. หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของชุมชนลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาฝั่งตะวันตก ได้รับทุนอุดหนุนงบประมาณแผ่นดินจาก มหาวิทยาลัยทักษิณ

ภาคผนวก ง. บทความวิจัย

การสร้างฐานข้อมูลเพื่อประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนและสนับสนุน
ระบบการตัดสินใจวางแผนการท่องเที่ยวในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้:

สงขลา นครศรีธรรมราช พัทลุง สตูล ตรัง

Construction of Database for Assessing Potential Community Tourist
Attractions and Supporting Tourism Planning Decision in Five
Southern Provinces: Songkhla, Nakhon Si Thammarat,
Phatthaloong, Satun and Trang

ประมาน เทพสงเคราะห์

จรินทร์ เทพสงเคราะห์

วรุตม์ นาที

Praman Tepsongkroh

Jarin Tepsongkroh

Warut Natee

มหาวิทยาลัยทักษิณ

Thaksin University

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการสร้างฐานข้อมูลเพื่อประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนและสนับสนุนระบบการตัดสินใจวางแผนการท่องเที่ยวในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ : สงขลา นครศรีธรรมราช พัทลุง สตูลและ ตรัง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการกระจายของแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 2) การประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 3) ประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชน และ 4) ประยุกต์ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ในการพัฒนาระบบสนับสนุนการตัดสินใจวางแผนท่องเที่ยวชุมชน มีวิธีดำเนินการวิจัยจากการเก็บข้อมูลภาคสนาม จัดประชุมกลุ่มท่องเที่ยว เก็บข้อมูล

ศักยภาพและมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชนรวมทั้งสร้างฐานข้อมูลและโปรแกรมระบบสนับสนุนการตัดสินใจ ในการวางแผนการท่องเที่ยวชุมชนผลการศึกษพบว่า **จังหวัดสงขลา**มีแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 5 กลุ่มกระจายอยู่ในพื้นที่ 2 อำเภอ ผลการประเมินศักยภาพสูงสุดมีระดับมาก ได้แก่ ชุมชนท่องเที่ยวเกาะยอ ได้คะแนนรวม 87 คะแนน ผลการประเมินมาตรฐานชุมชนสูงสุดมีระดับดีมาก ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านท่าหิน ได้คะแนนรวม 80.4 คะแนน **จังหวัดพัทลุง**มีแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 14 กลุ่ม กระจายอยู่ในพื้นที่ 11 อำเภอ ผลการประเมินศักยภาพสูงสุดมีระดับมาก ได้แก่ ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอกงหรา ได้คะแนนรวม 87 คะแนน ผลการประเมินมาตรฐานอยู่ในระดับสูงสุดมีระดับดีมาก ได้แก่ ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอกงหรา ได้คะแนนรวม 79.75 คะแนน **จังหวัดนครศรีธรรมราช**มีแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 32 กลุ่ม กระจายอยู่ในพื้นที่ 15 อำเภอ ผลการประเมินศักยภาพสูงสุดมีระดับมาก ได้แก่ กลุ่มทะเลหมอกเขาเหล็กกรุงชิง และศูนย์การเรียนรู้พื้นฐานของชุมชนบ้านห้วยพาน ซึ่งมีคะแนนรวม 83 คะแนนเท่ากัน ผลการประเมินมาตรฐานอยู่ในระดับสูงสุดมีระดับดีเยี่ยม ได้แก่ ชมรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรข้างกลาง ได้คะแนนรวม 89.6 คะแนน **จังหวัดสตูล**มีแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 2 กลุ่ม กระจายอยู่ในพื้นที่ 2 อำเภอ ผลการประเมินศักยภาพสูงสุดมีระดับมาก ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านบ่อเจ็ดลูก ได้คะแนนรวม 80 คะแนน ผลการประเมินมาตรฐานอยู่ในระดับสูงสุดมีระดับปานกลาง ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านบ่อ 7 ลูก ได้คะแนนรวม 51.95 คะแนน **จังหวัดตรัง**มีท่องเที่ยวชุมชน 9 กลุ่ม กระจายอยู่ในพื้นที่ 6 อำเภอ ผลการประเมินศักยภาพสูงสุดระดับปานกลาง ได้แก่ ถ้ำเลเขากอบ ได้คะแนนรวม 71 คะแนน ผลการประเมินมาตรฐานอยู่ในระดับสูงสุดมีระดับดีเยี่ยมได้แก่ ชุมชนอนุรักษ์สายรุ้ง ได้คะแนนรวม 81.2 คะแนน สามารถสร้างระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจำนวน 62 แหล่งและระบบสนับสนุนการตัดสินใจวางแผนท่องเที่ยวชุมชนในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ เพื่อให้ผู้สนใจเข้าสู่ข้อมูลประกอบการตัดสินใจที่นักท่องเที่ยวจะเลือกไปเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวชุมชนได้จากเวปไซด์ <http://www.816soft.com>

คำหลัก : แหล่งท่องเที่ยวชุมชน ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว มาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว ระบบสนับสนุนการตัดสินใจ

Abstract

The objectives of this research were to study the distribution of community tourist attractions, to assess the potential community tourist attractions, to evaluate community based tourist attraction standard and to apply the geographic information in developing support system for community tourism planning decision. Data for the study were collected in the fieldwork and from tourism group meetings. Tourist attraction potential and standard were also collected for the construction of database and support system for community tourism planning decision. The outcomes of the study reveal the following. There exist five tourist attractions in two districts of **Songkhla**. Tambon Koh Yor has a high potential for tourist attraction, with a total score of 87, whereas conservational tourism group of Ban Tha Hin receives a high tourism standard, with a total score of 80.4. There are fourteen community tourist attractions in **Phatthaloong**, scattering in eleven districts of the province. Agro-Tourism Club of Tambon Kongra has a high potential for community tourist attraction, with a total score of 87. Similarly, Agro-Tourism Club of Tambon Kongra also receives high tourism standard, with a total score of 79.75. In terms of tourism, **Nakhon Si Thammarat** has thirty-two community tourist attractions, scattering in fifteen districts of the province. Thale Mok Khao Krung Ching and the Basic Learning Community Center of Ban Huay Pan are assessed to have a high potential for community tourist attractions, with an equal total score of 83. The Agro-Tourism Club of Chang Klang is assessed to have an excellent level of tourism standard, earning a total score of 89.6. Two community tourist attractions in **Satun** are found scattering in two districts. Conservational Tourism Group of Ban Bo Jed Look is assessed to have a high potential for tourist attraction, with a total score of 80. In addition, the group is also evaluated to have an average tourism standard, with a total score of 51.95. Nine community tourist attractions are found scattering in six districts in **Trang**. Lae Khao Kob Cave is assessed to have an average potential for tourism, with a total score of 71. In addition, Sai Roong Conservational Community is assessed to attain an excellent tourism standard, with a total score of 81.2. The database consisting 62 community tourist attractions is constructed and the support system for decision making for tourism planning in the five southern provinces is provided. This is aimed at

facilitating interested individuals to search for tourism information, which can be accessed at <http://www.816soft.com>.

Keywords: Community Tourist Attractions, Tourist Attraction Potential, Tourist Attraction Standard, Support System for Decision Making

คำนำ

การพัฒนาการท่องเที่ยว มีความสำคัญและเป็นแนวทางของการพัฒนาในภาพรวมมาโดยตลอด การท่องเที่ยวมีบทบาทและมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจและสังคมอย่างมาก รัฐบาลจึงถือว่า การส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นนโยบายหลักที่สำคัญประการหนึ่ง จึงได้พยายามจัดวางมาตรการและกระบวนการที่ถูกต้องในการวางแผนดำเนินงาน เพื่อขยายกิจกรรมการท่องเที่ยวให้กว้างขวาง รัฐบาลและธุรกิจเอกชน ต้องร่วมมือกันพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว ส่งอำนวยความสะดวกตลอดจนบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและมีมาตรฐาน เพื่อให้เพียงพอกับปริมาณ และความต้องการของนักท่องเที่ยว การสร้างสรรค์แหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ การอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว การสนับสนุนประเพณีท้องถิ่น การผลิตสินค้า และของที่ระลึกให้มีคุณภาพ ดังนั้น รัฐบาลไทยทุกสมัยจึงได้ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว การที่พัฒนาการท่องเที่ยวให้ประสบผลดีนั้นจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยต่าง ๆ ที่เกื้อกูล ทั้งปัจจัยทางภูมิศาสตร์ สังคมและวัฒนธรรม การวางแผนดำเนินงานเพื่อขยายและส่งเสริมการท่องเที่ยวให้กว้างขวาง และสามารถทำรายได้ให้กับประเทศ การที่ประเทศไทยมีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ สามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นภูเขา ทะเล หาดทราย น้ำตก ถ้ำ ทะเลสาบ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมที่น่าสนใจ อีกทั้งความมีน้ำใจ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของคนไทย ซึ่งนับว่าเป็นปัจจัยที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวได้อย่างดีเยี่ยม จึงสมควรที่คนไทยทุกคนควรเรียนรู้ และทำความเข้าใจกับทรัพยากรการท่องเที่ยวของชาติเพื่อที่จะได้ช่วยกันอนุรักษ์ให้ยั่งยืน เนื่องจากประเทศไทยประกอบด้วยผู้คนหลายเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ วิถีชีวิตที่ดำรงอยู่บนพื้นฐานของความศรัทธาเป็นแนวทางที่สืบทอดกันมาเป็นวัฒนธรรมที่แสดงออกมาในรูปแบบของพิธีกรรม และพิธีการ รวมถึงการสร้างบ้านเรือนที่อยู่อาศัย การแต่งกาย การรับประทานอาหาร ภาษาพูด และการประกอบอาชีพที่ส่วนหนึ่งแสดงถึงความสามารถในเชิงช่าง สร้างงานสร้างฝีมือที่งดงาม คือหนึ่งในทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีคุณค่าของประเทศ จากการศึกษาที่ภาคีรัฐบาลได้มีนโยบายสนับสนุนการท่องเที่ยว ทำให้เกิดการจัดการท่องเที่ยวในชุมชน และขยายรูปแบบการ

ท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น สำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว ได้กล่าวถึงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไว้สรุปได้ว่าได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นทั้งในกลุ่มชาวไทยและชาวต่างประเทศ มีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งชุมชน เพื่อศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิตของชุมชน วัฒนธรรม ทัศนียภาพท้องถิ่น เป็นการท่องเที่ยวซึ่งเอารูปแบบของที่พักเป็นศูนย์กลางและจัดให้มีกิจกรรมต่าง ๆ ขึ้นมาตามความต้องการของนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวต้องการใกล้ชิดธรรมชาติที่สวยงาม และมีวัตถุประสงค์ที่จะเรียนรู้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวบ้าน ซึ่งเต็มใจที่จะถ่ายทอดวัฒนธรรม แลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน พร้อมทั้งจัดที่พักและอาหารให้นักท่องเที่ยว โดยได้รับค่าตอบแทนตามความเหมาะสม

ภาคใต้ นับว่าเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญทางด้านการท่องเที่ยวอย่างมาก ด้านสภาพความงดงามของธรรมชาติ และอารยธรรมโบราณ ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะเป็นจุดเด่นของภาคใต้ มีศักยภาพและความพร้อมที่จะต้อนรับผู้มาเยือนทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ แหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยว เช่น ทะเล เกาะ แก่ง ป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ อุทยานแห่งชาติฯ น้ำตก ชายหาด ถ้ำ แหล่งประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น และวัฒนธรรมชายฝั่งทะเล โดยภาคใต้มีภูมิประเทศเป็นคาบสมุทรที่มีทะเลขนานทั้งสองด้าน ด้านทิศตะวันออก ลักษณะทะเลเรียบมีเขตน้ำตื้นกว้างขวาง มีหาดทรายสวยงาม มีเกาะที่สวยงาม ส่วนด้านทิศตะวันตกมีลักษณะชายฝั่งเว้าแหว่ง มีอ่าวและเกาะแก่งที่สวยงาม จากความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวและความพร้อมของทรัพยากรการท่องเที่ยว ทำให้ภาคใต้มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมากระแสการอนุรักษ์ได้เพิ่มสูงขึ้น จึงเกิดแนวทางท่องเที่ยวแนวใหม่โดยมีรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มากขึ้น โดยมีปรัชญาหลักคือ การเพิ่มรายได้ทางการท่องเที่ยวควบคู่กับการดูแลรักษาสภาพแวดล้อม โดยเน้นการจัดการของชุมชนเพื่อชุมชน

จากสภาพการณ์ดังกล่าว รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญและศักยภาพของกลุ่มพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการจัดการและการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนของชุมชน ในพื้นที่ดังกล่าว รวมทั้งศึกษาสภาพและแนวทางการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยว อันจะทำให้คนในท้องถิ่น เกิดความภาคภูมิใจในแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนของตนเอง และเห็นความสำคัญในการอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนให้มากขึ้น รวมทั้งการจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนและเป็นประโยชน์ต่อชุมชนอื่น และทางราชการรวมถึงหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องจะได้นำผลการวิจัยนี้ ไปปรับใช้ในการอนุรักษ์และพัฒนาารูปแบบการท่องเที่ยวในท้องถิ่นอื่น ๆ ต่อไป โดยมีวัตถุประสงค์ของโครงการดังนี้

1. เพื่อศึกษาการกระจายของแหล่งท่องเที่ยวชุมชน
2. เพื่อประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชน
3. เพื่อประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชน
4. เพื่อประยุกต์ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ในการพัฒนาระบบสนับสนุนการตัดสินใจวางแผนท่องเที่ยวชุมชน

เครื่องมือและวิธีการศึกษา

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาขั้นตอนต่างๆ ในภาพรวมได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้นำและสมาชิกกลุ่มในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวชุมชน จำนวน 62 ชุมชน ใน 5 จังหวัดภาคใต้ประกอบด้วย สงขลา นครศรีธรรมราช พัทลุง ตรังและสตูล เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลประกอบด้วย เครื่องกำหนดตำแหน่ง แบบประเมินศักยภาพ แบบประเมินมาตรฐาน และโปรแกรมการสร้างระบบสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย การเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การจัดการและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน จากแหล่งเอกสารต่าง ๆ ใ้ตามขอบเขต ด้านแหล่งข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม โดยจัดประชุมกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้นำชุมชนและสมาชิก เก็บข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชนตามแบบประเมินข้อมูลในชุมชน ใช้วิธีจับบันทึก กำหนดกลุ่มบุคคลที่จะสัมภาษณ์ประกอบด้วย ผู้นำชุมชน เจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว และ ประชาชนที่อยู่ในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในชุมชน เก็บข้อมูลพิกัดแหล่งท่องเที่ยวชุมชน และบันทึกภาพของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อจัดทำฐานข้อมูลและทำเป็นแผนที่แหล่งท่องเที่ยวชุมชนขึ้นการออกแบบฐานข้อมูลในระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ ซึ่งประกอบไปด้วย ฐานข้อมูลจากแผนที่และฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจากภาคสนามโดยสร้างเป็นพจนานุกรมข้อมูล (Data Dictionary) เพื่อเป็นฐานข้อมูลชุมชนมาประมวลผลเพื่อสร้างแบบจำลองประกอบการตัดสินใจวางแผนการท่องเที่ยวชุมชนซึ่งระบบสนับสนุนการตัดสินใจ จะเชื่อมต่อกับระบบฐานข้อมูลของระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ เพื่อดึงข้อมูลแผนที่แหล่งท่องเที่ยวชุมชนและฐานข้อมูลเชิงบรรยายของระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์มาแสดงผลร่วมกับระบบสนับสนุนการตัดสินใจ

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำค่าพิกัดแหล่งท่องเที่ยวชุมชน ภาพถ่าย ข้อมูลเชิงบรรยายที่ได้จากการสำรวจแหล่งท่องเที่ยวชุมชนนำมาจัดทำเป็นฐานข้อมูลและแผนที่แหล่งท่องเที่ยวทั้ง 5 จังหวัดภาคใต้ ข้อมูลที่ได้จากการประเมินศักยภาพและมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชนมา

ภาพที่ 1 แสดงแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 5 จังหวัดภาคใต้

1. การกระจายแหล่งท่องเที่ยวชุมชนมีผลดังนี้

จังหวัดสงขลามีแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 5 กลุ่ม กระจายอยู่ในพื้นที่ 2 อำเภอ ได้แก่ อำเภอสติงพระ (จำนวน 3 กลุ่ม) และอำเภอเมือง (จำนวน 2 กลุ่ม) **จังหวัดพัทลุง**มีแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 14 กลุ่ม กระจายอยู่ในพื้นที่ 11 อำเภอ เป็นชื่อชมรม ได้แก่ อำเภอตะโหมด (จำนวน 1 กลุ่ม) อำเภอควนขนุน (จำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่ ควนขนุนและทะเลน้อย) อำเภอกงหรา (จำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่ กงหราและภูผาสองทะเล) อำเภอบางแก้ว (จำนวน 1 กลุ่ม) อำเภอป่าพะยอม (จำนวน 1 กลุ่ม) อำเภอเมืองพัทลุง (จำนวน 1 กลุ่ม) อำเภอศรีบรรพต (จำนวน 1 กลุ่ม) อำเภอป่าบอน (จำนวน 2 กลุ่ม) อำเภอศรีนครินทร์ (จำนวน 1 กลุ่ม) อำเภอเขาชัยสน (จำนวน 1 กลุ่ม) และอำเภอปากพะยูน (จำนวน 1 กลุ่ม) **จังหวัดนครศรีธรรมราช**แหล่งท่องเที่ยวชุมชน 32 กลุ่ม กระจายอยู่ในพื้นที่ 15 อำเภอ ได้แก่ อำเภอขนอม (จำนวน 6 กลุ่ม) อำเภอนบพิตำ (จำนวน 4 กลุ่ม) อำเภอสิชล (จำนวน 1 กลุ่ม) อำเภอพรหมคีรี (จำนวน 3 กลุ่ม) อำเภอช้างกลาง (จำนวน 2 กลุ่ม) อำเภอลานสกา (จำนวน 4 กลุ่ม) อำเภอพิปูน (จำนวน 2 กลุ่ม) อำเภอฉวาง (จำนวน 2 กลุ่ม) อำเภอถ้ำพรรณรา (จำนวน 1 กลุ่ม) อำเภอทุ่งสง (จำนวน 1 กลุ่ม) อำเภออรอนพิบูลย์ (จำนวน 1 กลุ่ม) อำเภอชะอวด (จำนวน 1 กลุ่ม) อำเภอเชียรใหญ่ (จำนวน 2 กลุ่ม) อำเภอหัวไทร (จำนวน 1 กลุ่ม) และอำเภอปากพนัง (จำนวน 1 กลุ่ม) **จังหวัดสตูล**มีแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 2 กลุ่ม กระจายอยู่ในพื้นที่ 2 อำเภอ ได้แก่ อำเภอท่าแพ (จำนวน 1 กลุ่ม) และอำเภอละงู (จำนวน 1 กลุ่ม) **จังหวัดตรัง**มีแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 9 กลุ่ม กระจายอยู่ในพื้นที่ 6 อำเภอ ได้แก่ อำเภอนาโยง (จำนวน 2 กลุ่ม) อำเภอห้วยยอด (จำนวน 1 กลุ่ม) อำเภอย่านตาขาว (จำนวน 2 กลุ่ม) อำเภอกันตัง (จำนวน 2 กลุ่ม) อำเภอรัษฎา (จำนวน 1 กลุ่ม) และอำเภอปะเหลียน (จำนวน 1 กลุ่ม) ดังแผนที่แสดงการกระจายแหล่งท่องเที่ยวชุมชนของ 5 จังหวัด

2. การประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนแบบประเมินศักยภาพของแต่ละจังหวัดมี 4 หลักการ ได้แก่ 1. ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 2. ชุมชนมีความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว 3. ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว และ 4. ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวได้อย่างสมดุลง โดยให้ค่าตามเกณฑ์ระดับการประเมินศักยภาพ สามารถสรุปผลการประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนเป็นรายจังหวัดมี

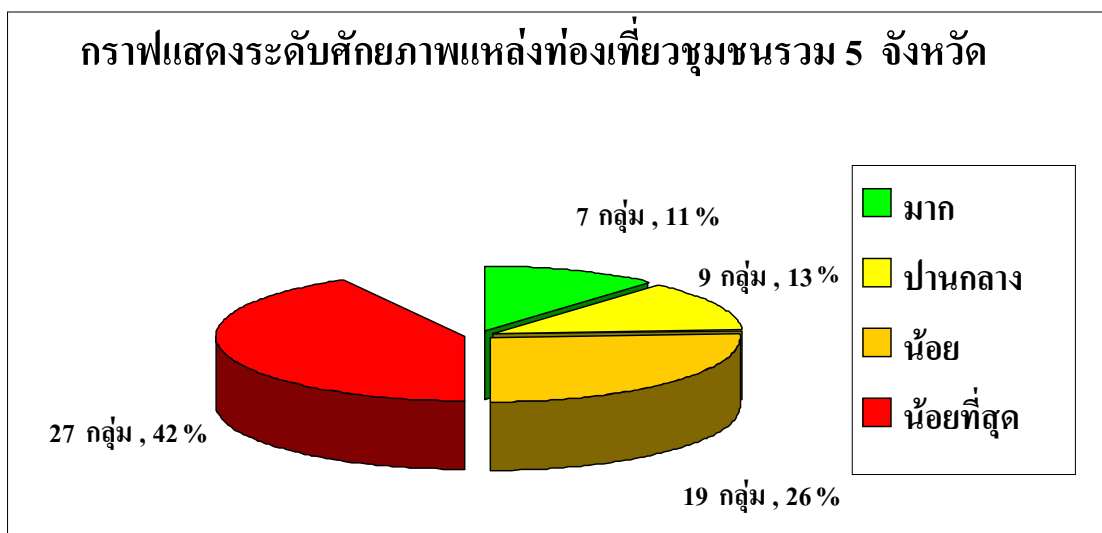
ดังนี้ **จังหวัดสงขลา** มีผลการประเมินศักยภาพอยู่ในระดับมากถึงน้อยที่สุด โดยชุมชนที่มีผลการประเมินสูงสุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ชุมชนท่องเที่ยวเกาะยอ ได้คะแนนรวม 87 คะแนน มีศักยภาพในระดับมาก ซึ่งในองค์ประกอบย่อยที่ 1) ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 2) ความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว และ 4) ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล มีศักยภาพในระดับมากที่สุด (5 คะแนน) ส่วนองค์ประกอบย่อยที่ 3) ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารและจัดการแหล่งท่องเที่ยว มีศักยภาพในระดับมาก (4 คะแนน) และชุมชนที่มีคะแนนน้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ชุมชนท่องเที่ยวบ้านท่าหิน ซึ่งมีศักยภาพระดับน้อยที่สุด

จังหวัดพัทลุง มีผลการประเมินศักยภาพอยู่ในระดับมากถึงน้อยที่สุด โดยชุมชนที่มีผลการประเมินสูงสุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอกงหรา ได้คะแนนรวม 87 คะแนน มีศักยภาพระดับมาก ซึ่งในองค์ประกอบย่อยที่ 2) ความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว และ 3) ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารและจัดการแหล่งท่องเที่ยว มีศักยภาพในระดับมากที่สุด ส่วนองค์ประกอบย่อยที่ 1) ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง และ 4) ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล มีศักยภาพในระดับมาก และชุมชนที่มีคะแนนน้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอปากพะยูน ซึ่งมีศักยภาพระดับน้อยที่สุด

จังหวัดนครศรีธรรมราช มีผลการประเมินศักยภาพอยู่ในระดับมากถึงน้อยที่สุด โดยชุมชนที่มีผลการประเมินสูงสุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ กลุ่มทะเลหมอกเขาเหล็กกรุงชิง และศูนย์การเรียนรู้พื้นฐานของชุมชนบ้านห้วยพาน ซึ่งมีคะแนนรวม 83 คะแนนเท่ากัน มีศักยภาพระดับมาก โดยกลุ่มทะเลหมอกเขาเหล็กกรุงชิง มีศักยภาพในระดับมากที่สุด ในองค์ประกอบย่อยที่ 2) ความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ส่วนองค์ประกอบย่อยที่ 1) ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 3) ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารและจัดการแหล่งท่องเที่ยว และ 4) ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล มีศักยภาพในระดับมาก และศูนย์การเรียนรู้พื้นฐานของชุมชนบ้านห้วยพาน มีศักยภาพในระดับมากที่สุด ในองค์ประกอบย่อยที่ 1) ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง และ 2) ความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ส่วนองค์ประกอบย่อยที่ 4) ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล มีศักยภาพในระดับมาก และชุมชนที่มีคะแนนน้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ชมรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านท่าดี ซึ่งมีศักยภาพระดับน้อยที่สุด

จังหวัดสตูล มีผลการประเมินศักยภาพอยู่ในระดับมากและน้อย โดยชุมชนที่มีผลการประเมินสูงสุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านบ่อเจ็ดลูก ได้คะแนนรวม 80 คะแนน มีศักยภาพระดับมาก ซึ่งในองค์ประกอบย่อยที่ 1) ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง มีศักยภาพในระดับมากที่สุด ส่วนองค์ประกอบ

ย่อยที่ 2) ความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว 3) ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารและจัดการแหล่งท่องเที่ยว และ 4) ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างสมดุล มีศักยภาพในระดับมาก และชุมชนที่มีคะแนนน้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวบ้านทุ่งรีนไฮมสเตย์ ซึ่งมีศักยภาพระดับน้อย **จังหวัดตรัง**มีผลการประเมินศักยภาพอยู่ในระดับปานกลางถึงน้อยที่สุด โดยชุมชนที่มีผลการประเมินสูงสุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ถ้าเลเขากอบ ได้คะแนนรวม 71 คะแนน มีศักยภาพระดับปานกลาง ซึ่งในองค์ประกอบย่อยที่ 2) ความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว มีศักยภาพในระดับมาก ส่วนองค์ประกอบย่อยที่ 1) ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง และ 3) ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารและจัดการแหล่งท่องเที่ยว มีศักยภาพในระดับปานกลาง และชุมชนที่มีคะแนนน้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ชุมชนอนุรักษ์สายรุ้ง ซึ่งมีศักยภาพระดับน้อยที่สุด สรุปภาพรวมได้ตามกราฟดังนี้

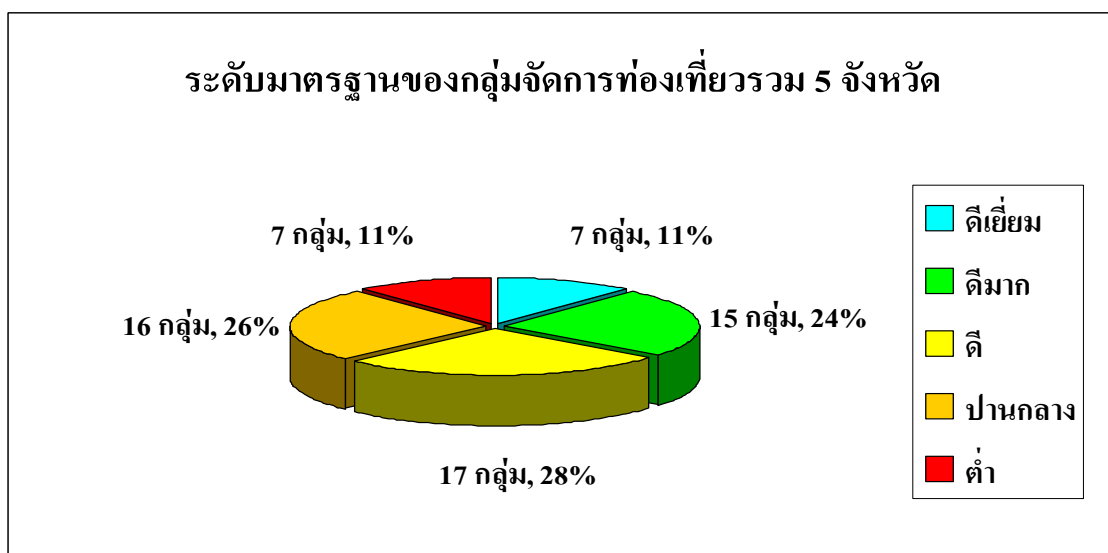

ภาพที่ 2 แสดงระดับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนรวม 5 จังหวัด

3. การประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

การประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชนแต่ละจังหวัดมี 4 หลักการ ได้แก่ 1. ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 2. การจัดการ 3. องค์กรชุมชน และ 4. การเรียนรู้ โดยให้ค่าตามเกณฑ์ระดับการประเมินมาตรฐาน สามารถสรุปผลการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชนเป็นรายจังหวัดได้ ดังนี้ **จังหวัดสงขลา**มีผลการประเมินมาตรฐานอยู่ในระดับดีมากถึงดี

โดยชุมชนที่มีผลการประเมินสูงสุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านท่าหิน ได้คะแนนรวม 80.4 คะแนน มีมาตรฐานในระดับดีมาก ซึ่งในองค์ประกอบย่อยที่ 1) ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และ 3) องค์กรชุมชน มีมาตรฐานในระดับดีเยี่ยม (5 คะแนน) ส่วนองค์ประกอบย่อยที่ 2) การจัดการ และ 4) การเรียนรู้ มีมาตรฐานในระดับดีมาก (4 คะแนน) และชุมชนที่มีคะแนนน้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ต.คูซูด ซึ่งมีมาตรฐานระดับดี **จังหวัดพัทลุง** มีผลการประเมินมาตรฐานอยู่ในระดับดีมากถึงต่ำ โดยชุมชนที่มีผลการประเมินสูงสุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอกงหรา ได้คะแนนรวม 79.75 คะแนน มีมาตรฐานในระดับดีมาก ซึ่งในองค์ประกอบย่อยที่ 2) การจัดการ 3) องค์กรชุมชน และ 4) การเรียนรู้ มีมาตรฐานในระดับดีเยี่ยม (5 คะแนน) ส่วนองค์ประกอบย่อยที่ 1) ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม มีมาตรฐานในระดับดีมาก (4 คะแนน) และชุมชนที่มีคะแนนน้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอสรีบรรพต ซึ่งมีมาตรฐานระดับต่ำ **จังหวัดนครศรีธรรมราช** มีผลการประเมินมาตรฐานอยู่ในระดับดีเยี่ยมถึงต่ำ โดยชุมชนที่มีผลการประเมินสูงสุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ชมรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรข้างกลาง ได้คะแนนรวม 89.6 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีเยี่ยม ซึ่งในองค์ประกอบย่อยที่ 2) การจัดการ 3) องค์กรชุมชน และ 4) การเรียนรู้ มีมาตรฐานในระดับดีเยี่ยม (5 คะแนน) ส่วนองค์ประกอบย่อยที่ 1) ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม มีมาตรฐานในระดับดีมาก (4 คะแนน) และชุมชนที่มีคะแนนน้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ กลุ่มรักษ์ภูเขาถ้ำ ซึ่งมีมาตรฐานระดับต่ำ **จังหวัดสตูล** มีผลการประเมินมาตรฐานอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ โดยชุมชนที่มีผลการประเมินสูงสุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านบ่อ 7 ลูก ได้คะแนนรวม 51.95 คะแนน มีมาตรฐานระดับปานกลาง ซึ่งในองค์ประกอบย่อยที่ 2) การจัดการ และ 3) องค์กรชุมชน มีมาตรฐานในระดับปานกลาง (2 คะแนน) ส่วนองค์ประกอบย่อยที่ 1) ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และ 4) การเรียนรู้ มีมาตรฐานในระดับต่ำ (1 คะแนน) และชุมชนที่มีคะแนนน้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวบ้านทุ่งรินโฮมสเตย์ ซึ่งมีมาตรฐานระดับต่ำ **จังหวัดตรัง** มีผลการประเมินมาตรฐานอยู่ในระดับดีเยี่ยมถึงต่ำ โดยชุมชนที่มีผลการประเมินสูงสุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ชุมชนอนุรักษ์สายรุ้ง ได้คะแนนรวม 81.2 คะแนน มีมาตรฐานระดับดีเยี่ยม ซึ่งในองค์ประกอบย่อยที่ 2) การจัดการ และ 3) องค์กรชุมชน มีมาตรฐานในระดับดีเยี่ยม (5 คะแนน) ส่วนองค์ประกอบย่อยที่ 1) ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และ 4) การเรียนรู้ มีมาตรฐานในระดับดีมาก (4 คะแนน) และชุมชนที่มีคะแนนน้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ แหล่งชุมชนเรียนรู้การจัดการป่าสาครและพื้นที่ชุ่มน้ำจิตบ้านทุ่งแกเจ็ย ซึ่งมีมาตรฐานระดับต่ำ สรุปภาพรวมได้ตามกราฟดังนี้

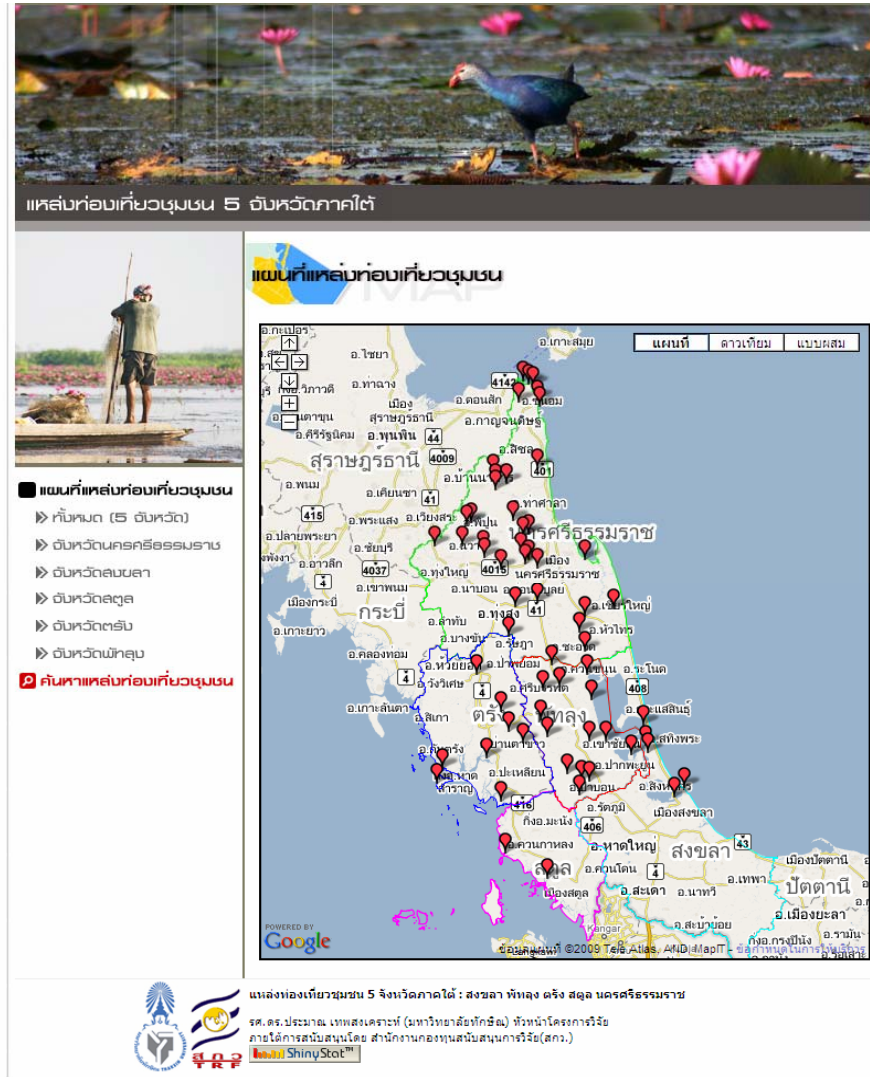
ภาพที่ 3 แสดงระดับมาตรฐานของกลุ่มจัดการท่องเที่ยวรวม 5 จังหวัด

4. ระบบสนับสนุนการตัดสินใจที่มีผลต่อการวางแผนการท่องเที่ยวชุมชน

ระบบฐานข้อมูลและระบบสนับสนุนการตัดสินใจ แหล่งเที่ยวชุมชน 5 จังหวัดภาคใต้ เป็นระบบงานที่พัฒนาขึ้นมาเพื่อจัดเก็บข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชน เพื่อให้ผู้สนใจเข้าสู่ข้อมูลประกอบการตัดสินใจที่จะเลือกไปเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

ระบบฐานข้อมูลและระบบสนับสนุนการตัดสินใจ เป็นระบบสารสนเทศที่ทำงานในลักษณะฐานข้อมูลในเว็บไซต์ <http://www.816soft.com> ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วนดังนี้

1. การสร้างฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 5 จังหวัดภาคใต้ มีผลการใช้ระบบจากการสร้างฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชน สามารถเข้าสู่ฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 5 จังหวัดภาคใต้ โดยพิมพ์ <http://www.816soft.com> หรือค้นหาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในเว็บไซต์กูเกิ้ล (Google.com) จะเห็นหน้าหลักดังภาพที่ 4

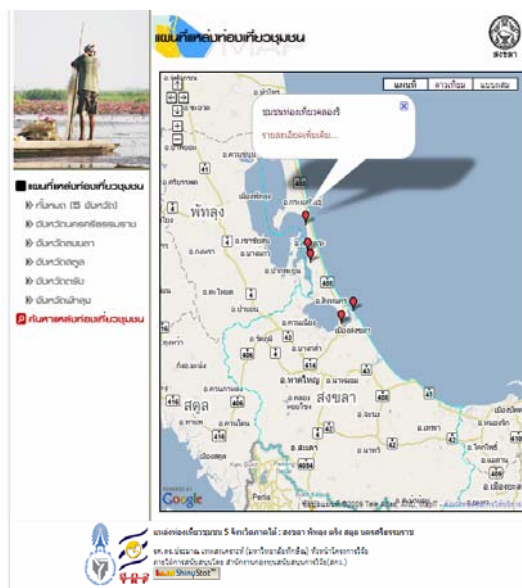
ภาพที่ 4 แสดงข้อมูลที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนทั้งหมด

ถ้าต้องการดูเฉพาะแผนแหล่งท่องเที่ยวชุมชนเฉพาะจังหวัดที่ต้องการให้คลิกที่ชื่อจังหวัดที่เมนูด้านซ้ายมือ จะเห็นเฉพาะจังหวัดที่ต้องการดู ดังภาพที่ 5

ภาพที่ 5 แสดงแสดงข้อมูลที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนของจังหวัดที่เลือก (จังหวัดสงขลา)

ถ้าต้องการดูรายละเอียดของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนแต่ละแห่งให้คลิกที่รูป บนแผนที่ที่จะแสดงรายละเอียดอย่างย่อของแหล่งท่องเที่ยวชุมชน ดังภาพที่ 6

ภาพที่ 6 แสดงรายละเอียดอย่างย่อของแหล่งท่องเที่ยวชุมชน
 ถ้าต้องการดูข้อมูลชุมชนอย่างละเอียดให้คลิกที่ **รายละเอียดเพิ่มเติม...** จะปรากฏ
 รายละเอียดของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนคล่องวีรดังภาพที่ 7

แผนที่แหล่งท่องเที่ยวชุมชน

- » ทั้งหมด (5 จังหวัด)
- » จังหวัดนครศรีธรรมราช
- » จังหวัดลพบุรี
- » จังหวัดสุพรรณบุรี
- » จังหวัดชัยภูมิ
- » จังหวัดบุรีรัมย์
- » จังหวัดพิษณุโลก

ค้นหาแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

รายละเอียดแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

ชุมชนท่องเที่ยวคลองรี

มาตรฐาน ★★★★★ ★★★★★

ติดต่อ ชื่อ : คุณชนม แท่ประมูล
 ที่อยู่ : ตำบลคลองรี อำเภอสังขละบุรี จังหวัดสงขลา
 โทรศัพท์ : 081 - 5414439

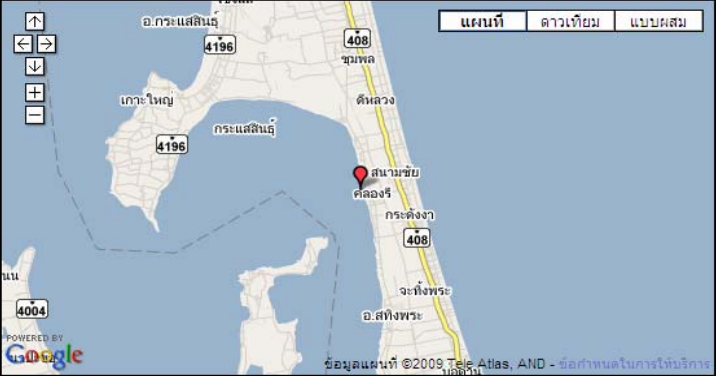
ประวัติ พื้นที่ส่วนใหญ่ตำบลคลองรีจะมีตลาดโดนมากกว่าพื้นที่อื่นๆ จะอยู่ติดกับทะเลสาบสงขลา ซึ่งมีบริเวณเกาะกำเที่ยงที่จะแนะนำให้นักท่องเที่ยวได้เที่ยวชมในเชิงอนุรักษ์

จุดเด่น ด้านวิถีชีวิตคนในชุมชน เช่น กรรมวิธีการทำตาลโดนดัด ด้านวัฒนธรรม เช่น งานประเพณีเดือนหก ด้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เช่น เกาะกำเที่ยง บริเวณชายฝั่งทะเลสาบ

ภูมิประเทศ ตำบลคลองรีอยู่ติดกับชายฝั่งทะเลสาบสงขลา และมีตลาดโดนจำนวนมากในพื้นที่

หน่วยงานสนับสนุน 1 องค์การบริหารส่วนตำบลคลองรี
 2 หน่วยงานภาควิชาการของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

แผนที่ที่ตั้งของชุมชน

รูปภาพของชุมชน

แหล่งท่องเที่ยวชุมชน 5 จังหวัดภาคใต้ : สงขลา พัทลุง ตรัง สตูล นครศรีธรรมราช
 รศ.ดร.ประมาณ เทพเสเดระราช (มหาวิทยาลัยทักษิณ) หัวหน้าโครงการวิจัย
 ภายใต้การสนับสนุนโดย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.)

ภาพที่ 7 แสดงรายละเอียดของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนคลองวี

2. ระบบสนับสนุนการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 5 จังหวัดภาคใต้มีผลการแสดงข้อมูลชุมชนตามเงื่อนไขที่ระบุให้เลือกที่เมนู **ค้นหาแหล่งท่องเที่ยวชุมชน** ด้านซ้ายมือจะปรากฏหน้าจอให้ระบุเงื่อนไขในการค้นหาดังภาพที่ 8 เลือกจังหวัดสงขลา นครศรีธรรมราช พัทลุง รูปแบบการท่องเที่ยวเลือกเชิงอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นและเชิงเกษตรพอเพียง ทรัพยากรการท่องเที่ยวเลือกน้ำตกและทะเล กิจกรรมการท่องเที่ยวเลือกชมโบราณสถานและล่องเรือ

ภาพที่ 8 แสดงหน้าจอให้ระบุเงื่อนไขในการค้นหา

เมื่อระบุเงื่อนไขตามต้องการ จากนั้นให้กดปุ่ม **แสดงข้อมูล** จะปรากฏหน้าจอแสดงรายชื่อแหล่งท่องเที่ยวชุมชนตามเงื่อนไขที่ระบุ ดังภาพที่ 9 จะปรากฏรายชื่อแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 4 แหล่ง

ผลการค้นหาแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

ชื่อแหล่งท่องเที่ยวชุมชน	จังหวัด
▶ ชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านกะพูน	นครศรีธรรมราช
▶ ชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตำบลเค็ง	นครศรีธรรมราช
▶ ชุมชนท่องเที่ยวเกาะขอม	สงขลา
▶ ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอตะโหมด	พัทลุง

แผนที่แหล่งท่องเที่ยวชุมชน

- ▶ ทั้งหมด (5 จังหวัด)
- ▶ จังหวัดนครศรีธรรมราช
- ▶ จังหวัดสงขลา
- ▶ จังหวัดสตูล
- ▶ จังหวัดตรัง
- ▶ จังหวัดพัทลุง

ค้นหาแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

แหล่งท่องเที่ยวชุมชน 5 จังหวัดภาคใต้ : สงขลา พัทลุง ตรัง สตูล นครศรีธรรมราช
 รศ. ดร. ประมวล เทพสงเคราะห์ (มหาวิทยาลัยทักษิณ) วิทยาเขตสงขลา
 ภายใต้การสนับสนุนโดย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
 ShinyStat™

ภาพที่ 9 แสดงผลลัพธ์ของการค้นหา

ถ้าต้องการดูรายละเอียดของแต่ละชุมชนให้คลิกที่ภาพ เช่น เลือกชุมชนท่องเที่ยวเกาะยอจะปรากฏรายละเอียดของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนเกาะยอ ดังภาพที่ 10

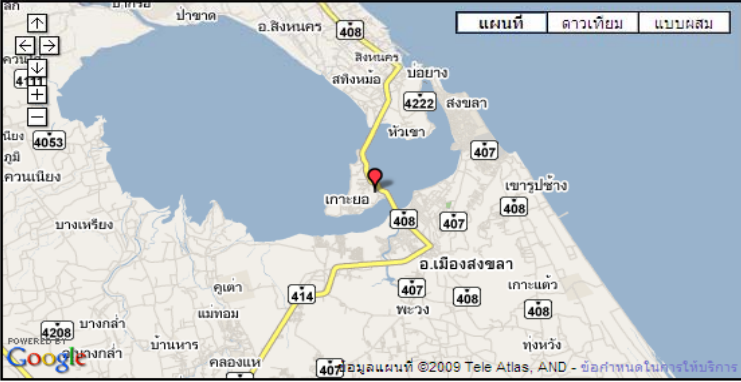
สงขลา

รายละเอียดแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

ชุมชนท่องเที่ยวเกาะยอ

มาตรฐาน ★★★★★ ดัชนีภาพ ★★★★★

- ติดต่อ ชื่อ : คุณหงส์สวัสดิ์ ยอดสุรางค์ (ประธานชมรมท่องเที่ยวเกาะยอ) ที่อยู่ : 18/1 หมู่ที่ 4 ตำบลเกาะยอ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90110 โทรศัพท์ : 074 - 450023 , 081 - 8963256
- ประวัติ ในอดีตนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในเกาะยอจะมาท่องเที่ยวโดยอิสระไม่เป็นระบบ มีไกด์จากข้างนอก ภายหลังกรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดตั้งศูนย์ท่องเที่ยวได้ในปี พ.ศ. 2544 เพื่อดูแลต้อนรับนักท่องเที่ยว โดยตั้งเป็นจุดต่างๆ และมีวิทยากรที่จะให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวประจำจุดต่างๆ
- จุดเด่น จุดเด่นด้านการท่องเที่ยวของชุมชนท่องเที่ยวเกาะยอ เป็นภูมิปัญญาของชาวบ้าน ความรู้ด้านการทอผ้า บ้านโบราณ การประมง และวิถีชีวิตของชาวบ้าน การท่องเที่ยวเชิงเกษตร
- ภูมิประเทศ ลักษณะภูมิประเทศของชุมชนเกาะยอมีน้ำทะเลล้อมรอบ มีทรัพยากรธรรมชาติ ประกอบไปด้วย สวนผลไม้ ทรัพยากรน้ำ ที่มีความอุดมสมบูรณ์
- หน่วยงานสนับสนุน องค์การบริหารส่วนตำบล
- แผนที่ที่ตั้งของชุมชน

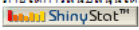

รูปภาพของชุมชน

แหล่งท่องเที่ยวชุมชน 5 จังหวัดภาคใต้ : สงขลา พัทลุง ตรัง สตูล นครศรีธรรมราช

รศ. ดร. ประมวล เกษพงศาจร่าง (มหาวิทยาลัยทักษิณ) หัวหน้าโครงการวิจัย ภายใต้การสนับสนุนโดย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

ภาพที่ 10 แสดงรายละเอียดแหล่งท่องเที่ยวชุมชนเกาะยอ

การอภิปรายผล

การสร้างฐานข้อมูลเพื่อประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนและสนับสนุนระบบการตัดสินใจวางแผนการท่องเที่ยวในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ การศึกษาการกระจายของแหล่งท่องเที่ยวชุมชน ควบคู่ไปกับการประเมินศักยภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยวชุมชน พร้อมทั้งจัดทำแบบจำลองโปรแกรมระบบสนับสนุนการตัดสินใจ ซึ่งงานวิจัยฉบับนี้สามารถอภิปรายผลการศึกษาได้ดังนี้

การรวมกลุ่มจัดตั้งชมรมเพื่อการท่องเที่ยวของชาวบ้านในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้นั้น พบว่าการรวมกลุ่มของแต่ละชมรมจะมีความเข้มแข็งของกลุ่มแตกต่างกัน ซึ่งการที่จะมีความเข้มแข็งของชุมชนใต้นั้นจะต้องประกอบด้วยทุนของชุมชน 4 อย่างด้วยกันคือ ทุนปัญญา ทุนทรัพยากร ทุนเงินทุน และทุนสังคม ซึ่งแต่ละชุมชนก็จะมีทุนชุมชนที่แตกต่างกัน บางชุมชนมีเฉพาะบางทุนเท่านั้น บางชุมชนก็มีครบทุกทุนชุมชน และชุมชนที่พร้อมทั้ง 4 อย่างจะทำให้เกิดการพัฒนแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้มีศักยภาพและมาตรฐานที่ดีขึ้นได้ และจากการที่ชุมชนใดมีความพร้อมในด้านทุนชุมชนจะทำให้เกิดรูปแบบการรวมกลุ่มที่แตกต่างออกไปหรือเกิดชมรมท่องเที่ยวแห่งใหม่ขึ้นมาหรือเกิดการแตกตัวของชมรมท่องเที่ยวเดิมออกมา เพื่อจัดตั้งชมรมท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายด้านการจัดการมากกว่าชมรมเดิมที่เคยเป็นหลักในการจัดการมาก่อน หากชมรมใดที่ไม่มีความพร้อมด้านทุนชุมชนหรือมีความพร้อมเฉพาะบางด้านเท่านั้นก็จะทำให้เกิดรูปแบบการจัดตั้งที่แตกต่างออกไปด้วยเช่นกันหรือจะทำให้ชมรมนั้นขาดทุนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ชมรมที่อยู่ไม่ได้ก็จะถูกกลืนหายไปหรือถูกยุบชมรมไป ซึ่งจากการศึกษาในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ก็พบว่าชุมชนบางชุมชนที่มีความพร้อมด้านทุนชุมชนและบางชุมชนก็ยังคงขาดความพร้อมในด้านทุนชุมชนซึ่งจะทำให้ชุมชนมีความเข้มแข็งที่แตกต่างกัน โดยสามารถยกตัวอย่างได้ดังนี้

1. ชุมชนที่มีความพร้อมด้านทุนชุมชน เช่น ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนบ้านห้วยพาน (คุ้มตาหนู่ย) จังหวัดนครศรีธรรมราช ชุมชนประมงพื้นบ้านเพื่อการท่องเที่ยว จังหวัดสงขลา ซึ่งทั้ง 2 ชุมชนมีความพร้อมทางด้านทุนชุมชนทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ทุนปัญญา ทุนทรัพยากร ทุนเงินทุน และทุนสังคม ซึ่งจะทำให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งสามารถดูแลจัดการแหล่งท่องเที่ยวของชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือทั้ง 2 ชุมชนมีความพร้อมด้านทรัพยากรบุคคลในการบริหารจัดการ

แหล่งท่องเที่ยวในลักษณะของผู้นำชุมชนที่จะเป็นแกนนำในการพัฒนาชุมชนไปในทิศทางที่ถูกต้อง ซึ่งเปรียบเสมือนทุนด้านปัญญาและทุนด้านทรัพยากรบุคคล ในด้านเงินทุนชุมชน ประมงพื้นบ้านเพื่อการท่องเที่ยว จังหวัดสงขลามีความด้านนี้มาก เนื่องจากอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาโดยตรง ทำให้มีความพร้อมทางด้านเงินทุนในการนำมาพัฒนาชมรม ส่วนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนบ้านห้วยพาน (คุ้มตาหนูย) จังหวัดนครศรีธรรมราช ก็ได้รับการสนับสนุนจากทางด้านศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนในการพัฒนาด้านต่างๆ ให้กับชมรม ในด้านทุนสังคม สมาชิกภายในกลุ่มมีความสัมพันธ์กันในรูปแบบของสมาชิกในชุมชนและลูกจ้างในชมรม มีการพึ่งพาอาศัยกัน ซึ่งศูนย์การเรียนรู้ชุมชนบ้านห้วยพาน (คุ้มตาหนูย) จังหวัดนครศรีธรรมราช จะสามารถทำให้มองเห็นความสัมพันธ์ภายในชุมชนได้อย่างชัดเจน เนื่องจากสมาชิกส่วนใหญ่เป็นชาวบ้านในพื้นที่ชุมชน มีความสัมพันธ์กันอย่างแนบแน่นแบบเครือญาติ ทำให้เมื่อเกิดความขัดแย้งภายในกลุ่มก็สามารถร่วมกันแก้ปัญหาได้อย่างง่ายดาย ส่วนชุมชนประมงพื้นบ้านเพื่อการท่องเที่ยว จังหวัดสงขลามีลักษณะความสัมพันธ์แบบลูกจ้าง โดยเป็นคนในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา มีการกระจายรายได้ออกสู่ชุมชนได้อย่างชัดเจน

2. ชุมชนที่ขาดความพร้อมด้านทุนชุมชน เช่น ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรป่าบอน จังหวัดพัทลุง ที่มีความพร้อมด้านทรัพยากรธรรมชาติหรือทุนทรัพยากร แต่ขาดความพร้อมด้านทุนปัญญาที่จะนำมาบริหารจัดการกลุ่มให้มีมาตรฐานที่ดีขึ้น กล่าวคือชุมชนยังขาดผู้นำที่จะมาพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนอย่างจริงจัง โดยไม่หวังผลประโยชน์ส่วนตัวทำให้การพัฒนาขาดความต่อเนื่อง เราจะต้องมีการสรรหาผู้นำชุมชนเป็นประจำ ซึ่งจะมีผลทำให้ขาดสภาพคล่องในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว จะหวังพึ่งเงินทุนจากชาวบ้านโดยตรงก็ไม่ได้ ทำให้ขาดเงินทุนในชุมชน แต่ยังมีความพร้อมทางด้านทุนทางสังคมอยู่ เนื่องจากชาวบ้านในพื้นที่ชุมชนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน พึ่งพาอาศัยกันได้ตลอดแม้จะมีความขัดแย้งกันภายในชุมชนบ้างก็ตาม

รูปแบบการท่องเที่ยวในปัจจุบันของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนทั้ง 5 จังหวัด พบว่าประกอบด้วยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหลายฝ่ายทั้งองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวชุมชนบางแห่งก็อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ก็จะทำให้แหล่งท่องเที่ยวชุมชนมีความเข้มแข็ง สามารถจัดการท่องเที่ยวในชุมชนได้เองโดยมีองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นคอยให้การสนับสนุน แต่บางชุมชนก็มีการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวโดยชาวบ้านในชุมชนเองก็สามารถสร้างความเข้มแข็งขึ้นภายในชุมชนได้

สำหรับรูปแบบการท่องเที่ยวชุมชนของพื้นที่ศึกษาในภาพรวมมีจุดแข็งดังนี้

1) เกิดการแข่งขันระหว่างชุมชนต่างๆ ที่อยู่ใกล้เคียงกัน ซึ่งจะช่วยให้ชุมชนเกิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น

2) ผู้ประกอบการจากภายนอกมีส่วนช่วยในการโฆษณาประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวชุมชนทำให้ชุมชนเกิดการกระจายรายได้สู่ชาวบ้านในชุมชนมากขึ้น

3) ชาวบ้านมีทางเลือกและมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยว เช่น เป็นลูกจ้างเอกชน ลูกจ้างองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น เข้าร่วมเป็นสมาชิกชมรมภาคประชาชนเพื่อให้บริการโฮมสเตย์ อาหาร และนำเที่ยว เป็นต้น

สำหรับรูปแบบการท่องเที่ยวชุมชนของพื้นที่ศึกษาในภาพรวมมีจุดอ่อนดังนี้

1) มาตรฐานการให้บริการที่ต่างกันของแต่ละชุมชนมีผลต่อภาพลักษณ์ของการจัดการท่องเที่ยวชุมชน ชุมชนที่มีการให้บริการที่ดีก็มีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวมากขึ้น ทำให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งขึ้นได้

2) การควบคุมนักท่องเที่ยวเป็นไปได้อย่างยากหากผู้ประกอบการไม่ให้ความร่วมมือ เช่น การนำนักท่องเที่ยวเข้ามาจะต้องสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติด้วย

3) เกิดปัญหาความขัดแย้งในกลุ่มผู้ประกอบการต่างๆ ทำให้เป็นอุปสรรคในการจัดการแบบมีส่วนร่วม

การกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ในภาพรวมพบว่า แหล่งท่องเที่ยวชุมชนแต่ละแห่งจะมีความสัมพันธ์กันในลักษณะของการสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงระหว่างชุมชน เพื่อเป็นการกระจายการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวออกสู่แต่ละจังหวัด และให้เกิดการกระจายรายได้เข้าสู่ชุมชนมากขึ้น โดยในการสร้างเครือข่ายชุมชนนั้นผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการจัดอบรมเรียนรู้ชุมชนท่องเที่ยวทั้ง 5 จังหวัด โดยเป็นการจัดอบรมชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวชุมชนต่างๆ ใน 5 จังหวัดภาคใต้ เพื่อให้ชุมชนมาเสนอความคิดเห็นและเสนอรูปแบบการจัดการท่องเที่ยวของแต่ละชุมชน โดยทางมหาวิทยาลัยทักษิณเป็นศูนย์กลางในการจัดอบรมเครือข่ายชุมชนที่จะเชื่อมโยงแต่ละชุมชนเข้ามาเป็นเครือข่ายกัน ทั้งทางด้านแหล่งท่องเที่ยว ทัศนียภาพ ภูมิปัญญา วัฒนธรรมการท่องเที่ยวชุมชน และการแลกเปลี่ยนรูปแบบการจัดการแหล่งท่องเที่ยวชุมชน เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้เป็นเครือข่ายเดียวกันภายใน 5 จังหวัดภาคใต้ ในส่วนของโปรแกรมการท่องเที่ยวชุมชนได้มีการประชุมอบรมเพื่อนำเสนอรูปแบบโปรแกรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสม โดยรูปแบบการจัดทำโปรแกรมท่องเที่ยวของแต่ละชุมชนจะมีความแตกต่างกันที่กิจกรรมที่เป็นลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละชุมชน ซึ่งโปรแกรมท่องเที่ยวแต่ละชุมชนมีจุดเด่นที่คล้ายคลึงกันคือ กิจกรรมหลักเป็นกิจกรรมเชิงนิเวศ เชิงธรรมชาติ และมีกิจกรรม

เสริมเป็นกิจกรรมเชิงวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ เพื่อเป็นทางเลือกให้แก่นักท่องเที่ยว แต่กิจกรรมที่ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมยังน้อยอยู่ จึงควรเพิ่มกิจกรรมที่ชุมชนจะเข้ามามีส่วนร่วมได้มากขึ้น เช่น กิจกรรมการศึกษาเรียนรู้ การผลิตของที่ระลึก เป็นต้น ในส่วนของการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในภาพรวมของแต่ละจังหวัดจะพบว่า แหล่งท่องเที่ยวชุมชนแต่ละจังหวัดจะตั้งอยู่กระจัดกระจายออกไปทั่วทั้งจังหวัด

ในการศึกษาคั้งนี้ผู้ศึกษาได้ใช้เกณฑ์ในการประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 4 เกณฑ์ คือ 1) ชุมชนดำเนินงานตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 2) ชุมชนมีความเข้มแข็งในการส่งเสริมการท่องเที่ยว 3) ชุมชนมีศักยภาพในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว 4) ชุมชนมีปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยวได้อย่างสมดุล โดยผลการประเมินในภาพรวม 5 จังหวัดพบว่า แหล่งท่องเที่ยวชุมชนส่วนใหญ่มีศักยภาพปานกลางและน้อย เนื่องจากชุมชนส่วนใหญ่ยังขาดความเข้มแข็งในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว และยังขาดปัจจัยพื้นฐานในการต้อนรับนักท่องเที่ยว ซึ่งบางชุมชนยังขาดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของคนในชุมชนอย่างยั่งยืน และสมาชิกในชุมชนขาดแรงกระตุ้นในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เนื่องจากรายได้จากการท่องเที่ยวเข้ามาสู่สมาชิกน้อยเกินไปหรือผู้นำชุมชนมีแนวความคิดที่ขัดแย้งต่อการพัฒนาจากภาคเอกชนหรือภาครัฐบาลในพื้นที่

ดังนั้นควรมีการจัดการแก้ปัญหาอย่างยั่งยืนควบคู่ไปกับการกระจายรายได้เข้าสู่สมาชิกในชุมชนอย่างเป็นธรรมมากขึ้น หรือควรมีการจัดการประกวดชุมชนท่องเที่ยวดีเด่นหรือภาคีดีเด่นในระดับจังหวัด ระดับอำเภอ หรือระดับชุมชน เพื่อเป็นแรงกระตุ้นให้ชุมชนหรือสมาชิกในชุมชนเกิดความกระตือรือร้นในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้มีศักยภาพที่ดีขึ้น ในส่วนของผลการประเมินศักยภาพในภาพรวมแต่ละจังหวัดจะพบว่าแต่ละจังหวัดจะมีแหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่มีศักยภาพน้อยเป็นส่วนใหญ่

ในการศึกษาคั้งนี้ผู้ศึกษาได้ใช้เกณฑ์ในการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 4 เกณฑ์ คือ 1) ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม 2) การจัดการ 3) องค์กรชุมชน 4) การเรียนรู้ โดยผลการประเมินในภาพรวม 5 จังหวัดพบว่า แหล่งท่องเที่ยวชุมชนส่วนใหญ่มีมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวดีและดีมาก เนื่องจากชุมชนส่วนใหญ่มีความพร้อมในด้านทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมที่มีอยู่ภายในชุมชนและเป็นทรัพยากรที่มีความหลากหลายค่อนข้างมาก ซึ่งเหมาะที่จะนำมาพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชน และมีความพร้อมในการจัดการเรียนรู้ชุมชน โดยเป็นสมาชิกภายในกลุ่มที่คอยช่วยเหลือกันในการสร้างความสัมพันธ์ภายในกลุ่มเพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ มีการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นแก่สมาชิกในชุมชน มีการเชื่อมโยงกับ

หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องบ้างแต่ส่วนใหญ่จะมีการเชื่อมโยงการจัดการร่วมกับภาคเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการท่องเที่ยว แต่มีบางชุมชนที่มีผลการประเมินมาตรฐานต่ำ เนื่องจากเป็นชุมชนที่มีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์และวัฒนธรรมอยู่แล้วแต่ขาดการพัฒนาและการบริการจัดการชุมชนอย่างมีส่วนร่วมทั้งผู้นำชุมชนและสมาชิกภายในกลุ่มเอง มีการส่งเสริมการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของตนเองให้แก่ลูกหลานน้อยเกินไป ทำให้ชุมชนมีการพัฒนาที่ค่อนข้างต่ำ

ดังนั้นการจะทำให้แหล่งท่องเที่ยวชุมชนมีมาตรฐานที่ดีเพื่อที่จะสามารถเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวชุมชนอื่นได้นั้น ควรมีการบริหารจัดการที่ดีขึ้น โดยให้สมาชิกในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในเชิงการบริหารให้มากขึ้น และต้องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องภาครัฐเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการควบคู่ไปกับสมาชิกในชุมชนและภาคเอกชน โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในการให้ความสนับสนุนด้านต่างๆ ทั้งด้านทุนปัญญา ทุนทรัพยากร ทุนเงินทุน และทุนสังคม อีกทั้งสนับสนุนทางด้านระบบสาธารณูปโภคที่สำคัญให้แก่ชุมชนอย่างครบถ้วน มีบทบาทหน้าที่ในการจัดการท่องเที่ยว เช่น ด้านการบริหารจัดการท่องเที่ยว โดยได้จัดให้มีคณะกรรมการการท่องเที่ยวภายในชุมชน เพื่อดูแลรับผิดชอบการท่องเที่ยวในชุมชน จัดบุคลากรให้บริการการท่องเที่ยว และตั้งกฎระเบียบข้อปฏิบัติในแหล่งท่องเที่ยวที่รับผิดชอบ ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน การจัดทำแผนงานโครงการและงบประมาณเพื่อปรับปรุงภูมิทัศน์ภายในแหล่งท่องเที่ยว และการโฆษณาประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว การสำรวจข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการประชาสัมพันธ์ และเมื่อมีการจัดสรรรายได้ก็ควรมีการแบ่งสัดส่วนระหว่างชุมชนและองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเป็นธรรม ในส่วนของผลการประเมินมาตรฐานในภาพรวมแต่ละจังหวัดจะพบว่าแต่ละจังหวัดจะมีแหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่มีมาตรฐานค่อนข้างดีเป็นส่วนใหญ่

จากการศึกษาพบว่า ระบบสนับสนุนการตัดสินใจเป็นเครื่องมือหนึ่งที่จะทำให้นักท่องเที่ยวสามารถตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวชุมชนได้ตามวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวต้องการ และเมื่อนำระบบสนับสนุนการตัดสินใจมาประยุกต์ใช้ควบคู่กับแผนที่แหล่งท่องเที่ยวชุมชน ก็จะสามารถนำไปใช้เป็นฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สามารถระบุตำแหน่งที่ตั้งของชุมชนต่างๆ ในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ได้ โดยระบบสนับสนุนการตัดสินใจจะอยู่ในรูปแบบเว็บไซต์เพื่อให้นักท่องเที่ยวที่สนใจแหล่งท่องเที่ยวชุมชนได้นำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ เช่น ตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวชุมชนตามประเภทการท่องเที่ยว ทรัพยากรการท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว หรือโปรแกรมการท่องเที่ยวที่ต้องการ ต้องการทราบที่ตั้งของแหล่ง

ท่องเที่ยวชุมชน ต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อการตัดสินใจในการเลือกแหล่งท่องเที่ยวเพื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างรวดเร็ว เป็นต้น

ดังนั้นการพัฒนาระบบสนับสนุนการตัดสินใจจึงเป็นการพัฒนาที่จะทำให้นักท่องเที่ยวเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวชุมชนได้โดยตรง และหากภาคเอกชนหรือรัฐบาลมีการพัฒนาระบบให้แก่นักท่องเที่ยวได้มากขึ้น เช่น การประชาสัมพันธ์ให้ภาคเอกชนทดลองนำโปรแกรมไปใช้หรือการเผยแพร่ทาง Internet ในรูปแบบของ E-Commerce จะทำให้เป็นประโยชน์ในการสื่อสารถึงนักท่องเที่ยวได้รวดเร็วและโดยตรงมากขึ้น

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการสร้างฐานข้อมูลเพื่อประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชนและสนับสนุนระบบการตัดสินใจวางแผนการท่องเที่ยวในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ : สงขลา นครศรีธรรมราช พัทลุง สตูลและ ตรัง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการกระจายของแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 2) ประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 3) ประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชน และ 4) ประยุกต์ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ในการพัฒนาระบบสนับสนุนการตัดสินใจวางแผนการท่องเที่ยวชุมชน มีวิธีดำเนินการวิจัยจากการเก็บข้อมูลภาคสนาม โดยจัดประชุมกลุ่มท่องเที่ยว เก็บข้อมูลศักยภาพและมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชนรวมทั้งสร้างฐานข้อมูลและโปรแกรมระบบสนับสนุนการตัดสินใจ ในการวางแผนการท่องเที่ยวชุมชน สรุปผลการศึกษาดังนี้

1. จังหวัดสงขลามีแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 5 กลุ่ม กระจายอยู่ในพื้นที่ 2 อำเภอ ผลการประเมินศักยภาพสูงสุดมีระดับมาก ได้แก่ ชุมชนท่องเที่ยวเกาะยอ ได้คะแนนรวม 87 คะแนน ผลการประเมินมาตรฐานชุมชนสูงสุดมีระดับดีมาก ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านท่าหิน ได้คะแนนรวม 80.4 คะแนน

2. จังหวัดพัทลุงมีแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 14 กลุ่ม กระจายอยู่ในพื้นที่ 11 อำเภอ ผลการประเมินศักยภาพสูงสุดมีระดับมาก ได้แก่ ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอกงหรา ได้คะแนนรวม 87 คะแนน ผลการประเมินมาตรฐานอยู่ในระดับสูงสุดมีระดับดีมาก ได้แก่ ชมรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอำเภอกงหรา ได้คะแนนรวม 79.75 คะแนน

3. จังหวัดนครศรีธรรมราชมีแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 32 กลุ่ม กระจายอยู่ในพื้นที่ 15 อำเภอ ผลการประเมินศักยภาพสูงสุดมีระดับมาก ได้แก่ กลุ่มทะเลหมอกเขาเหล็กกรุงชิง และศูนย์การเรียนรู้พื้นฐานของชุมชนบ้านห้วยพาน ซึ่งมีคะแนนรวม 83 คะแนนเท่ากัน ผลการประเมิน

มาตรฐานอยู่ในระดับสูงสุดมีระดับดีเยี่ยม ได้แก่ ชมรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรข้างกลาง ได้คะแนนรวม 89.6 คะแนน

4. จังหวัดสตูลมีแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 2 กลุ่ม กระจายอยู่ในพื้นที่ 2 อำเภอ ผลการประเมินศักยภาพสูงสุดมีระดับมาก ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านบ่อเจ็ดลูก ได้คะแนนรวม 80 คะแนน ผลการประเมินมาตรฐานอยู่ในระดับสูงสุดมีระดับปานกลาง ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านบ่อ 7 ลูก ได้คะแนนรวม 51.95 คะแนน

5. จังหวัดตรังมีแหล่งท่องเที่ยวชุมชน 9 กลุ่ม กระจายอยู่ในพื้นที่อำเภอต่าง ๆ 6 อำเภอ ผลการประเมินศักยภาพสูงสุดระดับปานกลาง ได้แก่ ถ้ำเลเขากอบ ได้คะแนนรวม 71 คะแนน ผลการประเมินมาตรฐานอยู่ในระดับสูงสุดมีระดับดีเยี่ยมได้แก่ ชุมชนอนุรักษ์สายรุ้ง ได้คะแนนรวม 81.2 คะแนน

6. สร้างระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนจำนวน 62 แหล่งและระบบสนับสนุนการตัดสินใจวางแผนท่องเที่ยวชุมชนในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ เพื่อให้ผู้สนใจเข้าดูข้อมูลประกอบการตัดสินใจที่นักท่องเที่ยวจะเลือกไปเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวชุมชนได้จากเว็บไซต์ <http://www.816soft.com>

1. ข้อเสนอแนะต่อองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น

1.1 ส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกับการท่องเที่ยวทรัพยากรธรรมชาติ
1.2 ทำป้ายให้ความรู้เรื่องแหล่งท่องเที่ยวชุมชนตามแหล่งท่องเที่ยวชุมชนต่างๆ
1.3 ส่งเสริมให้ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบและมีการจัดสรรรายได้อย่างเป็นธรรม

1.4 ปรับเปลี่ยนโปรแกรมการท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับสถานที่ท่องเที่ยวและชุมชนให้มีความปลอดภัย

1.5 จัดระบบการให้บริการที่ได้มาตรฐาน

1.6 จัดทำคู่มือที่มีข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของชุมชนต่างๆ

2. ข้อเสนอแนะต่อกลุ่มผู้ประกอบการท่องเที่ยว

2.1 ส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกับการท่องเที่ยว

2.2 ควรแจ้งข้อมูลการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวให้ตรงกับความเป็นจริง

2.3 กำหนดแผนการติดตามและการประเมินการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ อันเนื่องมาจากการท่องเที่ยวร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3. ข้อเสนอแนะต่อชุมชน

- 3.1 ส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกับการท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวชุมชนต่างๆ
- 3.2 กำหนดกฎ กติกา และบทลงโทษที่เข้มงวดของชุมชนและแหล่งท่องเที่ยวเกี่ยวกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 3.3 ทุกคนในชุมชนควรตระหนักและรู้คุณค่าของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน
- 3.4 ชุมชนต้องมีความเข้มแข็งและเข้ามาจัดการดูแลทรัพยากรอย่างเป็นระบบ
- 3.5 จัดกลุ่มและเสนอความต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาส่งเสริมอาชีพและกลุ่มผลิตสินค้าที่ระลึก เพื่อเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว
4. ข้อเสนอแนะอื่นๆ
- 4.1 ควรพัฒนาศักยภาพทรัพยากรบุคคลของชุมชนให้มีความเข้าใจเรื่องการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยว
- 4.2 ควรสนับสนุนให้ชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมท่องเที่ยว
- 4.3 องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นควรมีการจัดสรรรายได้จากการท่องเที่ยวเข้าสู่กองทุนหมู่บ้าน เพื่อนำไปพัฒนาให้เกิดประโยชน์กับชุมชน

บรรณานุกรม

- ณรงค์ศักดิ์ สุริยวารกุล. 2546. การศึกษาเกณฑ์ในการวิเคราะห์ศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กรณีศึกษา ตำบลเกาะยอ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัย สาขาวิชาการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (สำเนา)
- พจนา สอนศรี. 2546. คู่มือการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน. กรุงเทพฯ : โครงการท่องเที่ยวเพื่อชีวิตและธรรมชาติ.
- วีระพล ทองมา และ ประเจต อำนาง. 2547. ผลที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวต่อประชาชนในพื้นที่ตำบลแมริม อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่ : รายงานผลการวิจัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

สินธุ์ สโรบล. 2545. “สรุปประสบการณ์การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภาคเหนือ”, ในการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ภายใต้โครงการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 2545. หน้า 35-43. กองอนุรักษ์ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, เรียบเรียง. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. มาตรฐานการท่องเที่ยวไทย (ออนไลน์). สืบค้นจาก <http://www.thaits.org/> (5 พฤษภาคม 2551)

อรสา คงทอง. 2549. ศักยภาพและแนวทางการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา กรณีศึกษา เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลสาบสงขลา (คูขุด). วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (สำเนา)

อภิรดี ช้วนต้น. 2550. การพัฒนาศักยภาพในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชนกรณีศึกษา: ถ้าภูผาเพชรและถ้าเจ็ดคต ตำบลปาล์มพัฒนา อำเภอมะนัง จังหวัดสตูล. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (สำเนา)

ภาคผนวก จ. ตารางเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ กิจกรรมที่ดำเนินการ
และผลที่ได้รับตลอดโครงการ

ตารางเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ กิจกรรมที่ดำเนินการ และผลดำเนินการตลอดโครงการ

ตามแผนงาน		ปฏิบัติจริง	สนับสนุน วัตถุประสงค์ ข้อที่	ร้อยละความพึง พอใจต่อ ผลสำเร็จ
กิจกรรม	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	ผลที่ได้จริง		
1. เก็บข้อมูลทุติยภูมิ และสำรวจพื้นที่ 5 จังหวัด	ได้ข้อมูลการกระจาย ของแหล่งท่องเที่ยว ชุมชน	ทราบข้อมูลการกระจาย ของแหล่งท่องเที่ยวชุมชน	ข้อที่ 1 และ 3	100%
2. จัดประชุมผู้นำชุมชน และผู้เกี่ยวข้องเพื่อ รวบรวม ประเมิน ศักยภาพและเก็บข้อมูล แหล่งท่องเที่ยว 5 จังหวัด	ทราบศักยภาพแหล่ง ท่องเที่ยวชุมชน	ทราบศักยภาพแหล่ง ท่องเที่ยวชุมชน	ข้อที่ 2	100%
3. เก็บข้อมูลตำแหน่ง แหล่งท่องเที่ยว (GPS)	ทราบตำแหน่งแหล่ง ท่องเที่ยว	ทราบตำแหน่งแหล่ง ท่องเที่ยว	ข้อที่ 1 และ 3	100%
4. เก็บแบบสอบถาม เพื่อประเมินมาตรฐาน แหล่งท่องเที่ยว 5 จังหวัด	ได้ผลการประเมิน มาตรฐานแหล่ง ท่องเที่ยวชุมชน	ทราบผลการประเมิน มาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว ชุมชน	ข้อที่ 4	100%
5. จัดทำแผนที่แหล่ง ท่องเที่ยวโดยใช้ระบบ สารสนเทศภูมิศาสตร์	ได้แผนที่แหล่ง ท่องเที่ยวชุมชน	ได้แผนที่แหล่งท่องเที่ยว ชุมชน	ข้อที่ 3	100%
6. การจัดทำ แบบจำลองระบบ สนับสนุนการตัดสินใจ เพื่อวางแผนท่องเที่ยว ชุมชน	ได้แบบจำลองระบบ สนับสนุนการ ตัดสินใจเพื่อวางแผน ท่องเที่ยวชุมชน	ได้แบบจำลองระบบ สนับสนุนการตัดสินใจ เพื่อวางแผนท่องเที่ยว ชุมชน	ข้อที่ 5	100%

ตารางแสดงกิจกรรมและผลสำเร็จ

Output		สาเหตุและการแก้ไขที่ดำเนินการ กรณีผลสำเร็จไม่ถึง 100%
กิจกรรมในข้อเสนอโครงการ	ผลสำเร็จ (%)	
1. ได้ข้อมูลการกระจายของแหล่งท่องเที่ยวชุมชน	100%	-
2. ทราบศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวชุมชน	100%	-
3. ทราบตำแหน่งแหล่งท่องเที่ยว	100%	-
4. ได้ผลการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวชุมชน	100%	-
5. ได้แผนที่แหล่งท่องเที่ยว	100%	-
6. ได้แบบจำลองระบบสนับสนุนการตัดสินใจเพื่อวางแผนท่องเที่ยวชุมชน	100%	-

กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการนำผลจากโครงการไปใช้ประโยชน์

การจัดประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิชาการศึกษาจำนวน 40 คน ประกอบด้วย นักวิชาการจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ นักวิชาการจากสมาคมโรงแรม กรมประมง บริษัททัวร์ โรงเรียนมัธยมศึกษา เทศบาลตำบล สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลามหาวิทยาลัยทักษิณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สกว.ท้องถิ่น สำนักงานการท่องเที่ยวเขต (ททท.) นายองค์การบริหารส่วนตำบล เทศมนตรีตำบล นักข่าว เมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2552 เพื่อแนะนำการใช้ประโยชน์จากการค้นหาแหล่งท่องเที่ยวชุมชน จากเว็บไซต์ <http://www.816soft.com>